

Facultas R. P. Provincialis.
JULIUS ZWICKER

Societatis JESU,
Per Provinciam Bohemiæ Præpositus
PROVINCIALIS.

Um librum, cui titulus est: *Zlatá / neomilné Nřimsko-Katolické Právo Dění Dennice* / tres ejusdem Societatis Sacerdotes recognoverint, & in lucem edi posse judicaverint Potestate à Patre nostro Michaële Angelo Tamburino Præposito Generali ad id mihi data, facultatem concedo, ut liber typis mandetur. In quorum fidem has litteras manu mea subscriptas, & sigillò Officii mei munitas dedi Pragæ 8. Decembris 1727.

Julius Zwicker.

Wysoce Prozenému

PANU PANU/

Arantisskowi

Jozeffowi

Sslifowi/

Swatě Římské Říše Hraběti

SBasánu/a **P**ofte/

Dědičnému Pánu / na Staregch
Hradech/ w Kopydlně/Wokšných/Bar-
taussowě/Sicinowš/Wilku/Wisokým Muzedě/
Čákwich / Welkých Horách / Orstikragich/
Hostině/a w Nowegch Zámkách/ Jeho Čhsaršké
a Králowšké Katolicke Milosti skutečné tegné

Raddě/ a Komorníkowi/

PANU PANU

Neymilostiwěgššymu.

Wysoce Prozené
P A N Ě P A N Ě /
A n n ě J o z e f ě

Sslikowé /

Swatě Římské Říše Hraběnce

S Basánu / a Bofte /

Rozené Hraběnce Krakowské

z Bollowrat /

P A N Ě P A N Ě

Mně welice příznivé.

Wysoce Prozený Pa-
ne Pane Sw. Římské
Říše Hrabe/

Wysoce Prozená Pani
Pani S. Římské Říše
Hraběnko/

Páni a Patronové Teylastawégssý.

S E Wasse obogi Wysoce
Hraběcy Milost we wssem ge-
dnani a obcowani celo-wprj-
mnyh Mymyslem k gednomu
w Trogich Osobach Bohu směřuge; tomu
mně trogi w dědičném wassem štjtu křjblo/
wzhůru k Nebi se wznássegich wyvčuge.
Uno předrahé / a Milosti plné Gméno
FRANZESKA a ANNY / že wtělenému
)(3 Bohu

EPISTOLA

Bohu gakýmsh způsobem přivtělení gste/
 dokazuje. Kdo o příbuznosti Anny S.
 s Bohem Cžlowětem pochybuje ? žge-
 gizto krwe Rodička Spasitele splozena
 gest. Frantiska sobě sam Krystus s pře-
 ditným swazkem lásky přivtělil / kdž w
 způsobu trojim křidlem oděného Sera-
 fina / k swému srdcy geg lastawě přiw-
 nul / a Mány swé w těle geho wytiskl.
 W Swatých Gménowcúw swých tak
 drahau příbuznost / ač giným způsobem
 zaslubujete. Proximus Diis est, per quem
 DEORUM Majestas vindicatur. *Justin.*
l. 8. Pokudž Justýnowi wěřime : Bohu
 nejbližšy gest ten / genž Čest / Sláwu / a
 Welebnost prawého Boha zastáwa. Kdž
 Wasse Draběcy Excellency dostegchagi :
 an sřrže bezbožné bludy kachřské w vlasti
 naššy / gako někdy za času swateho Au-
 gustýna w Uřřyce : Conscinditur unitas
 Christi , blasphematur hæreditas Christi !
Aug. Trhá se gednota Krystowa / zlehčuge se
 ohavným rauhánjm dëdictwj Krystowé !
 štëdrš Náklad k wydanj spasytëdlných
 knëh poskytugi / s kterýmiby kachřská
 žlost poražena / lest a podvod odkrytý/
 blud wykořenëný / zawedenj mnohých
 Dushy naprawené býti mohlo ; s čímž
weli

DEDICATORIA.

welice Čest a Welebnost samého Krysta
 zastávaji. Pročej' slechetně blížkau
 Gménovéu svých s Pánem G Ežissem pří-
 bužnost na sobě wnohražugi. A to gest
 co mne pohnuło / abych wassým Wysoce
 Hraběčým Milostem Dennicy tuto
 Římsko - Katolické prawdy obětowal.
 Neb wydá w dědičném Erbu wassý Ex-
 cellency Lwa s Chrámem Božim / nadal
 sem se / že w Wysoce Hraběcy Excellency
 Lwa Samsonowého naležnu / který Ne-
 přátelé Cirkwe Boží netoliko rozsápas-
 ti dopomůže ; nýbrž y nesladčí Katolické
 Prawdy Med / lačníwým prawého Slo-
 wa Božjho Dusem / místo gedowatého
 bludných kněb pokrmu poskytne. Leta-
 gichho Žiwotčichu Králowna Orlice tak
 weliká gasnosti slunečné gest milownice /
 že y mladá ptáčátka / k patření na slune-
 čný Blesk neschopná / nenawidj / od sebe
 zawrhuge ; sama pať netoliko weselau
 Swáři k onomu welikému swěta Swě-
 tlu se wznáší / ale y Orličátka swá z
 mládj k spatření takowé Gasnosti dohá-
 nj. Tu Ptactwa Nebestého Kněžnu /
 když gsem w dědičném wassý Excellency
 Erbu nalezl / nestaral sem se / komubych
 Dennicy mau připsati měl / nýbrž měl
) (4
gsem

EPISTOLA

sem za to / že wasse Wyfoce Hrabčich
 Milost / která na spůsob Orlice / ráda na
 slunce pravdy ošem rozumu patří / ráda
 o Pravdě Římsko - Katolické Círky
 rozmlauvá / horlivě o wyfořenění wse-
 ho mrakotau pefelnau nakwasseného fa-
 cýřtwa péčuge (což sem sám osobně a
 mnohonásobně stusyl) Dennich tuto gať
 poddaným swým / tať y giným w tem-
 nostech newěry blauidichm Dussem roz-
 switi. Kdž pať na prwnj žádost / horli-
 wá wassich Excellency k Katolickému
 Náboženstwi Lářka / Dennich mau pod
 milostiwau Dchranu přigiti ráčila / se-
 žnal sem / že welikých swěta Mocnárů a
 Monarchů newstálaw w rozmnoženj pra-
 wě Wjru wraucnost / dle možnosti a sta-
 wu swěho chwalitebně následowati mi-
 nite. Gménowitě slawné Paměti Fer-
 dynanda druhého Římského Cýřaře /
 kterému onu Cedrowých Tabul hodnau
 Pochwalu připsal *Joannes Eusebius Nie-*
rembergius : non tantum fidei Romanam
 tutatus est, sed ampliare meditatus. *in Theo-*
politico part. 2. l. 1. c. 5. Wjru Římskaw nez-
 toliko statečně zastáwal / nýbrž y newstále
 rozmnožowal. Poznagj zagisté zawe-
 deni Wlastencowé našh w Dennich té-
 to

DEDICATORIA.

to Božstau Římsko-katolického Náboženství Pravdu / očité spatří / že gedno-
 storné Včenj Všeošecné Římské Cír-
 kwe nic proti Bohu / nic proti Slovu
 Božimu věrným nepřednášh / nýbrž že
 všeliký Článkové gegi podstatný w
 neomylném Slovu Božim základ magj.
 Pročež po bedlivém knihy této čtenj od-
 vrátj se od všelikého bludu / odřeknu se
 na věky všech kacířských kněh / navrátj se
 k samo = spasitelné Církwí Římské
 blauidich owčičky / wypudj se z Wlasti
 našš škodlivé w Náboženstwj Nozes
 pře / Zrůst wezme Gednota Wjry Kry-
 stowé / přestanau pohoršlivá Nauhánj /
 rozhognj se dědictwj Krystowé / množiti
 se bude w našš wlasti katolická prawda /
 welice oslawen / a zweleben bude w Cír-
 kwí své Krystus. Tak weliké Sláwy
 Božské rozmnoženi šťastný Učineš bude
 nábožné středoty wassých wysoce Dra-
 běchých Milosti !

O předústogné Paměti Ferdynan-
 dowi II. pisse dotčený Nierembergus tak-
 to : Hujus solius Romanæ Religionis cu-
 ra statuit pientissimi Principis Imperium,
 restituit amissa, comparavit nova, in illi-
 us fidem fortuna diu juravit, ex quo-con-

EPISTOLA

stans, & sanctissimè contumax in Catholica Religionis cultu fuerat. *Ibid.* Sama nevstala o Katolické Náboženství pečlivost nevraucnějšého Knížete Císařství vpevnila / s tou stracená Království dobyl / s tou sobě nová podmanil. Stálati věrnosti samo štěstí genu se zavázalo / gať gest se řdnatě s gáťausy swatau nevstupnosti k zvelebení Katolického Náboženství z cela odemzdat.

Ferdynandovi nevnavená o rozmnožení pravé Katolické Víry starost Císařství vpevnila / Moc a Důstojnost rozmnožila : Wáším wysoce Dražběchm Excellencym horlivá k vyplnění Kacířství / a k rozhognění pravého Náboženství pečlivost štěstí a požehnání Boží / zruš Sámy a důstojnosti / zvelebení a povýšení obého slavného Modu ploditi nepřestává. Tak totižto super omnes enatant Principes Religionis veræ, virtutisque studiosi. *Idem ibidem.* Nadewšfecty pozdvížení býwagj Knížata a Páni Ctivosti / a pravého Náboženství Ctitelové.

Onen Vdatný a pravé Katolický Hrdina Ferdynand třetí Kastellánský Král / tážan gsa / odkudby tak šťastné Pano.

DEDICATORIA.

Panovní / a důstojné Moch geho rozmnožení původ svůj mělo? místo odpovědi / oči své k Tebi pozdvihna / takto zvolal : Tu Domine, qui scis corda & renes hominum, nôsti, quia non meam, sed tuam gloriam quæro : non tam caducorum Regnorum, quàm fidei tuæ, Christianæque Religionis augmentum defidero ! *Rodericus Palentinus part. 3. c. 39. citatus ab eodem Eusebio ibid. c. 8.* Ty Pane / genž Srdce / a wnitřnosti lidské staumásš / wšš / že ne mau ale twau čest a sláwu wyhledávám / že ne tak pomigegjcy Královstwí jako Wjry twé a Křesťanského Náboženstwí rozmnožení žádostiw gsem. Kdyby někdo wnitřnosti / Scraffinskau Horliwosti plápolajícího Srdce wasseho staumati mohl / fdni w samoté s wraucnau Pobožnosti s Přejízaným Spasitelem rozmlauwáte / owšsem by porozuměl / že y wasse wysoce Hraběch Excellency s nápodobným vpěs nim žádost swau k rozmnožení pravé Wjry Spasiteli swému předstíragi / kteraúto hogné z Wšosti Nebeské Štěstí wždy následuge / nebo Pietas & Religionis ardor, felicitatis summa est. *Eusebius Nier. ibid. c. 8.* Pobožnost a pravého Nábožena

EPISTOLA

boženstwj horliwost jest Summa/ a Shroz-
mážděnj wšseho štěstí.

Ze tak wznessených Monarchu hor-
liwost w rozmnoženj Katolické Prawdy
následujete / tomu se nedivjm : neb obě-
mu Staro-Čjstému a welice wzáctnému
Nodu wásemu takowá Braucnost byla
wždycky domách a starodáwná. Sla-
wný Liebsteinský Kollowratský Rod skr-
ze Wysoce Brozeného Pána Pána Ul-
berta z Kollowrat od Slawibora Gra-
běte Mělnického Dce Swaté Ludmily/
Knežny / Mučedlnice / a Patronky české
pocháží / která první z pohlawy ženského
s Knížecy Krwi swau pro Krysta wolitau
Prawdu Katolického Náboženstwj w nas-
šj vlasti zmužile potwrdila a rozmnožila/
z gegihožto Nodu netoliko S. Wácslaw / ale
h množj vdatnj Krystowi Rekové a Wj-
ry prawé Rozmnožitelowé possli. *Bohus.
Balb. Miscell. Histor. Regn. Boëm. Decad. 2. L.
2. part. 3. tab. 2. lit. nn.* Wysoce Wznesse-
ný Rod Pánůw Pánůw Krakowských
Kollowratůw s wysoce wznesseným No-
dem Schlikowým starobilau přibuzno-
sti spogený nacháží. Nebo giž skoro
před 200. Lěty Wysoce Brozený Pán
Pán Krystoff Jan swobodný Pán Kra-
kowi

DEDICATORIA.

Kowstý z Kollowrat s Wsoco Brozenau
 Pani Pani Markytau Schlikowau/
 Dcerau Wsoco Brozeného Pána Pána
 Albina Schlika Pána na Duppau w
 Stawu Manželstém potvrzen byl. Ge-
 hožto Syn Wsoco Brozený Pán Pán
 Albert Krysstoff Krafowstý swobodný
 Pán z Kollowrat Pán na Schúshoffu/
 Wsoco Brozenau Pani Pani Sabinu
 Hrabětku Schlikowau z Passaunu za
 Manželku sobě wywolil. Na proti to-
 mu starožitné paměti Wsoco Brozený
 Pán Pán Krysstoff Hrabě Schlik s Wsoco
 Brozenau Pani Pani Kateřinau z
 Kollowrat w témž wěku w Sňátek Man-
 želstý wstaupil. *Idem ibid. part. 4. lit. v.*
 Alle proč gá tělesnau příbuznost připom-
 inám ? Proč obého slawného Rodu
 předivné s Mučedlnickau Korunau spo-
 geni ? Proč starožitnau Schlikowého
 Kmene w Církwí Boží zaslaužiloštas-
 gim ? Wsoco Brozený Pán Pán Kas-
 par Schlik pro obzwláštnej Ctnosti / a
 slechetné powahy trogich Cýsařů / Zy-
 kmunda / Albrechta / a Frydrycha Kanc-
 liř / od Ueneasse Sylwia / napotom Říjm-
 stého Biskupa Pia II. tuto znamenitau
 chwálu / proti wšsem Wtrhačům zaslau-
 žil:

EPISTOLA

žil : Biskupstwj Tergestynské / odkudž gi-
 ná Dústogenstwj nasse začátek swúg wzala/
 on sám negprwe nám spúsobil. Item : Což
 gsme koliw při Dwoře Cýsaře Frydrycha
 prospéli (zvlášt w přičině Náboženstwj)
 toho s pomocí geho sme dosáhli. *In Hist.*
Boëm. c. 53. Mnohém důstogněgi Wité-
 zo=slawným Tryumffem Nod wász zwe-
 lebil Wysoce Brozený Pán Pán Ste-
 ffan Schlik Hrabe z Pasaunu / když Lés-
 ta 1562. s Ludwikem Brátem Uberským
 statečně proti nepřátelům Církwě Kry-
 stowé Turkům boguge / vdatnou smrti /
 a vlastni Wysoce Brozenau Krwj Njim-
 sko=Katolickau pravdu wyswědčil. Ge-
 muž na wěčnau památku Lupachus na-
 sledugich Chwáto=werffe zanechal :

Pannoniæ Regis non prospera signa secutus,
 Schlikorum Stephanus Nobilitate potens,
 Occubuit magnis Generosũ pectus in armis,
 Atque peregrinã sanguine tinxit humum.
 Æterna felix cum Christo vivit in Aula,
 Quisquis pro vera sumpserit arma fide.

W něm zagisté prawdivěgi / nežli někdj
 o Pyrrhowi řícti se mohlo : Non satis erat
 illi pro salute pugnare, nisi salutem pro fide
 contemneret. Nezdálo se mu dosti pro za-
 chowá-

DEDICATORIA.

chowání žiwota bogowati/ lečbr y sám žiwot
swüg pro prawau Wjru wynaložik.

Přegi gá Njzimsko-Batolicke Šhrkwi
tať slawné w Předchých wassých wys: Dra-
běchých Milostj Slaupy a Koruny; wšak
spolu celo-srděčně se těššim/ že w nich Se-
rassinskau k zwelebenj Šhrkwe Krystowé
wassých Excellency wraucnost/welikomo-
cnau k wyplemenění z wlasti nasse české
wšeho škodného kachřstwa štědrotu wy-
obrazenau spatřugi / pro kteraužto samau
někdy s křidlamí swými / ne giž Dennich/
nůbrž wěčnau Nebeské Wlasti gasnost
šťastně dostihnete.

Consulere Patriæ - - -

Hæc summa Virtus, petitur hac Cælum viâ.

Sen. octav. act. 2.

Teb své Wlasti dobře chrjti/
Gesť dočonalau Ctnost mjti/
Kownau Cestau k Tebi gji.

Uho bytby někdy gasnost wšelikého ště-
sti / negaká wezdegššého žiwota mračna
zastinila ; Slunce Sprawedlnosti Krys-
tus/gehožto cest a slawu množjte/smutné
žármuškúw Oblaky w weselau swětlost
promění/a Drličim očim wassým krásně se
wygasni. Bytby w Moři swěta tohos-
to gakákoliw bauřka wtonutim hrozyla/
gať

EPISTOLA DEDICATORIA:

gať dlanho Lew wásš Čhrkew Boží w rus
 tauch držeti bude/ chcy řícy : gať dlanho
 herolicau sýlau / welikomocnau štědro-
 tau / s křestanskau vdatnosti Nžimstau
 Čhrkew obhagowati / a rozmnožení ge-
 gimu dopomáhati budete : tať dlanho táž
 Čhrkew/ co pewná zeď / co sýlná skála wa-
 sše Wnf: Hrab: Excel: odewsseho Wtonu-
 ti bezpečné/ k nesmrtečné Šhwále / k wě-
 čnému Šměna a Rodu wasseho rozmno-
 žení zachowá/ dle onoho ostroutipného a
 příliž prawdivého Campana wyrčení :
 Qui Religioni studens, Divina tutatur : flu-
 ctuare potest, mergi non potest. *Citatus ab*
Eusebio Nieremb. ibid. c. 5. Kdo o prawé Vláš-
 boženstwí pečliwý gsa/ Božské wěcy zastává/
 a ochraňuje/ může se syce kolotati a zmítati/
 ale wtonauti nemůže. Což kdýž wassým
 Wnfso: Hrab: Excellencym celo:wpřímně
 přegi/ a wynnssugi/ pod milostiwau Dchra-
 nu sebe n celau prácy a starost mau důs-
 wěrně zawjram

Wassým Wnf: Hraběcým

Excel: a celému Rodu gegích

Mnohonásobně zawázaný

š cela odewzdany

Špaseni wslech blaudjých Duffý
 žáboštwý Králo: Hradecký *Missiona-*
rius š Towarpsštwu Ščžissowého.

Non est major sapientia, nec utilior scientia : quàm Fidei Christianæ Catholicæ Doctrina. *S. August. l. de fide Orthodoxa.*

Neywětššý Maudrost / nevyžitečněgššý Vměnj gest : včiti a cwjčiti se w Křesťanstvé Katolické Wjře.

Si posses videre dolorem cordis mei , & sollicitudinem pro salute tua, fortassis misereris animæ tuæ , placens DEO in audiendo verbo non nostro , sed ipsius : nec ejus scripturas sic in memoria tua figeres, ut contra eas cor clauderes. *S. Aug. Donatista epist. 204.*

Kdybys vzřjti mohl bolest Srdce mého / a pečlivosť pro spasení twé / snadby gšš se smilował nad dšššy twau / aby gšš se zaljbil BŮhu w slyšenj slova / ne nasšeho / ale geho ; Anizbys Slova geho tať w paměti měl / žebys proti njm srdce twé zawjral.

Předmluva.

Sž gest skrze zaslauže-
nj hřichůw našých / z spra-
wedliwého Saudu BŮ-
žjho k tomu přišlo / Czte-
náři milý / že oslepený swět-
nic wjce. o té horliwé a
wraucné Modlitbě wěděti nechce / kterauž
Spasitel náš Krystus / při posledním swém
s tímto časným žiwotem se rožehnáwánj /
k Otcy swému Nebeskému srdečným wzdychá-
njm se modlil / když v Swátého Jana w. 17.
kap. w. 20. 21. k němu takto wolal : Nepro-
sým za ně samé / (Vcedlnjky mé) ale y za ty /
kterj skrze slowo gich magj owěřiti we
mně : aby wssyčni gedno byli / zč. Nebo
co giného chce tento wins a prosba milého
Pána / než aby wssyčni genž w Krysta wě-
řj / w wčenj a lásce byli gedno. Co také
chce Aposstol Swatý Pawel od nás giného
mjti /

míti / než abychom této Modlitby Krystové
 w skutku nasledovali / když k nám w 1. Koryn-
 tům w kapitole 1. w. 10. takto mluwj : Pro-
 sým wás pať a napomínám Bratři / sk-
 ze Sméno Pána nasseho Bžisse Kry-
 sta / abyste gednostegně wssyďni mlu-
 wili / a aby nebylo mezy wámi roztržito-
 sti / ale buďte dořonali w gednostegném
 smyslu a w gednostegném rozumu / řč.
 Nynj wssať Swět tať mudruge / že se to za
 neywýššy opatrnost a slusnost drži / aby se
 na gednu Wjru / geden Smysl / a gedno-
 stegný Rozum nepřilíž tiřlo / nýbrž swědo-
 mj na swobodě zůstawalo ; Kdo gest Katoli-
 cky aby zůřtal / gať se mu dlawho ljbj : Kdo
 gest Ewangelitřky / tať dobře proměněné ga-
 řo neproměněné Wjry (nebo geden řožjch gest
 rowně řožjch / byť pať na ruby obráćen byl)
 aby tať přitom dobrý plac měl. Kdo gest
 Husyta (byťby on Adamitřké neb Bratřské
 Sektě odewzdán byl / nebo Husa / nechť ona
 pod wodu se řkrýge / nebo pozemi řráćj / ro-
 wně Husau gest) aby při swém zůřtal / tať
 aby tudy pořog a swornost scilicet wřřtipe-
 ná / dobré řausedřtwj zachowáno / a řáždý (ga-
 řo před řasý 3. Reg. 4. w. 25. pod řmenem
 řwým winným / a pod řtřmem řwým řis-
 řowým se weseliti / a radowati mohl. Ach

přeslavný Kryste! kde zůstane twilig winsa/
 unum sint, aby wssyčni gedno byli. O
 Swatý Pawle! Gaks ty tať sprostný Politi-
 cus byl/ědyžs na konec mjeti chtěl / aby prawj
 Křesťané/wssyčni gednostegně mluwili/
 aby mezy njimi nebylo žádné roztržitosti / neb
 rozdwoženj w Náboženstwj / aby wssyčni
 dořonalj byli w gednostegném smyslu / a
 w gednostegném rozumu/řč. Ž taťowého
 welmi škodliwého / a zahubugjčého kořene/
 co může giného růsti/ gedině / že obecný/ tať
 wysokým a podstatným wěcem nerozuměj-
 čý člověk na posledy w to důmění wveden
 býwá / že gest / ě dosaženj wěčného Blahosla-
 wenstwj / na zbyt dosti / ědyž člověk / gsa
 Křesťanský pokřtěn/ w Blahoslawenau trog
 Osob gednotu/ zwláště pať w Krysta / že za
 hřichy nasse umřel/ a nás wšsecny od Smr-
 ti wěčné wykoupil/wěřj ; podle toho žiwot
 pobožný wěsti / a s gedným každým počestně
 bez Ruhony obcowati se wynasnažuge. A
 poněwadž každý sprostný se domnjwá/že tať
 dobře w Husyřském / w Luteryánském / w
 Kalwinském/ gako w Katolickém Nábožen-
 stwj tyto připomenutý tři pũktowé/ gedno-
 stegně se nacházegj / hned v sebe tať bludně
 a škodliwě zawjrá / že se (pro wwarowanj
 mnohých časných škod/ nepřjlezitosti / nepřá-
 tel:

telstwj/ nenáwisti/ zc.) k gedné každé z těch
 tři gmenowaných Wjře / bezpečně připogiti
 a odewzdati může / kterakkoliw se přitreffi /
 anobrz hned po takowým domněnj / někte-
 rým se swědomj gessťe dále rozssýruge / tať
 že za to magj/ gaťoby wübec gedenkaždý w
 Wjře swé spasen býti mohl / a při neymerz-
 sšým to gisté bylo / že podstata a wlastnost
 Křestanského Náboženstwj toliko na tom zá-
 ležj / aby člověk o BŮhu a Krystu wěřil/
 co Swatj Aposstolé w Dwanácti hlawnjch
 Článčých Křestanské Wjry obsahli / a wy-
 znali. Ostatek wšsecko / že gsau toliko acci-
 dentaria , to gest případne / a na swobodě
 zůstawagjcy wěcy / o kterých Včenj w sško-
 lách se hádati mohau/ neb že nerownost týchž
 wěcy (buď že se černé neb bílé o nich držj)
 na Spasenj žádného nedostatku/ nebo nebez-
 pečenstwj nepřináššy. Co tehdy má pobo-
 žné a rozumné Srdce / o tom giného mysliz-
 ti/ gedině že takowj lidé/ Vše BŮžjch wyrče-
 nj/ kdez Pán w Swatého Matausse w 7. ka-
 pitole w. 14. prawj : O gať těsná Brána
 gest/ a vzklá cesta/ kteráž wede k žiwotu/
 a málo gest těch/ gežto ginalezagj. Do
 cela sinazati chtěgj. Nebo gaťá může proz-
 stranněgššy Brána/ gaťá sšyrššy cesta wymy-
 šlena býti/ gaťo kdyby se mohlo w gednéka-
 ždé

žde bližšý Wjře / když se gen w Krysta wěz
 řj/řd. Spasenj dogjti / a ostatek panhé přjs
 padnosti / a školnj hádky byli ? Ale gest až
 přjliž známé / že tato arcy hruba škodolnj
 wrata ne do Nebe / než do hanebného Nes
 znabožstwj (kdež se o tom zdali geden Bůh
 gest / pochybowati smj) a následowné / do
 wšech neznabohůw Nebe / kdež se syrowým
 netopj / přjmau cestau wedau / bá raděgi
 zawozugj.

Evangelictj Kazatelowé na onen Text :
 Loquimini nobis placentia to gest : **Mlu-**
wte nám libé wěcy. Kazáas w kap. 30.
 w. 10. dobře se rozumj : a tať Magistros
 prurientes auribus, totiž **Mistry gesso ge-**
všy sworběgj / 2. Tim. 4. v. 3. znamenité
zastupugj : nebo sprošty k zawedenj schopněg-
šy lid onými slowy Krystowými chlácholj :
Gho mé zagistě gest sladké : a břjmé mé
lehké. V Swatého Matt: w kap. II. w. 30.
z kterýchžto slow ono křiwobłudné prawj-
dlo wywádj : kterať totiž Nowý Zákon Kry-
stowé Milosti tať snadný a lehký gest / že
každý kdo toliko w Krysta wěřj / a na geho
drahau Zásluhu z cela se spolehá / tím samým
na wšechen spůsob o spasenj / a životu wě-
čném vbezpečen gest. Nepozorugi mezy
tím / že to sladké Krystowé Gho / předce gest
Gho /

Gho/ a ono lehké Břemeno/že nicméně Břemeno gest ; pročž že nasseho spolu-přičiněnj / nassý spolu pracné snáženosti / k obdrženj Cýle swého/to gest : Spasenj věčného/žádá/ a potřebuge. Gho zagisté nosý dwa wolo-
wé na poli ; Gho Krystowo býwá taký odes dwauch společně nosseno. Neywětšsý tíž nese sylná Milost BŮžj/ a činj gi sladkau/ neymenšsý pozůstáwá čłowěku k nessenj. Ne-
bo gedenkaždý Břjmě swé poneše / dj S. Pawel k Gal: w kap. 6. w. 5. Gestli Břeme-
no galé velikosti gest/tehdy gest Sláwa sná-
šsegjčymu přjprawená gestté wětšsý. Mám
za to/ dj Swatý Pawel k Řjzmanům w kap.
8. w. 18. že negsau rovná utrpenj toho
to času budaucý sláwě/ kteráž se zgewj
w nás. Kteréžto Sláwy na wěky zbawenj
budau wšsycni ti/ genž marně se trošstugj / že
bez Břemena Krjže / bez břjmě spolu-praco-
wánj a spolu-přičiněnj swého hogného wy-
kaupenj Syna BŮžjho aučastnj býti mohau.
Nebo kdož nebetě Krjže swého/ a nenasle-
duge mne/ negnjt mne hoden : dj Krystus
w Swatého Matt: w kap: 10. w. 38. Wšsem
wbohý sprostý čłowěk/ když gemu kdosy Kry-
sta wychwaluge / a wčenj swé Slowy Pjssina
Swatého (wšsať dle wlastnjho zdánj bludně
a fortelně wyloženeho) trwdj/ má za to / že

obaua vssyma čistau Slova BŮžjho Prave
 wdu přigjmá/ pewně wěřj/ že každé Nábo-
 ženstwj/ které Krysta za Spasýtele wzná-
 wá/spasýtedlné/ a prawdiwé gest. K wy-
 wráčenj toho bludného Prawjda at každý
 bedliwé powázj/ že prawdiwé a spasýtedlné
 Náboženstwj/ poněwadž od BŮha / od wě-
 čné Prawdy pocházeti má / nemůže žádnau
 lež / žádný Blud wywčowati / syceby Bůh
 (načež bez ráuhánj pomysliti nelze) byl Mi-
 stem a Půwodem bludu a lži. Husýtské/
 Kalwinské/Lutheryánské/ gačož y Katolické
 náboženstwj Krysta za Spasýtele wssého swě-
 ta wznáwá / na geho drahau zásluhu syce se
 spolehá; wssak tať wespoleť protiwné gest/
 že některé z nich potřebné blauditi a lež wy-
 wčowati musy. Ku přjkladu: Kalwinské/a
 Luteryánské Náboženstwj wčj: že při Weče-
 ři Páně Chléb chlébem/ Wjno wjnem w swé
 podstatě pozůstáwá. Katolické Nábožen-
 stwj wywčuje / že w této Swátosti / Chléb
 chlébem Wjno wjnem w swé podstatě nezů-
 stáwá / že celá podstata chléba a wjna při
 Poswěcenj se tratj / a w drahé Tělo a Krew
 BŮžj se proměňuje. Toto dwoge wčenj
 Chléb chlébem zůstáwá/ Chléb chlébem nezů-
 stáwá/ tať patrné gest sobě odporné: že mo-
 žné negnj/ aby gedno y druhé prawdiwé by-
 lo.

lo. Nýbrž newyhnutedlně nasleduge / že gedno z těch včenj dwauch gest chybné / a bludné. Kdyby tehdy gedno y druhé Luteryánské / Kalwínské / y Katolické Náboženstwj prawdiwé a spasytedlné / a Božské bylo / muselaby lež / a blud od BŮha od wěčné Prazwody pocházeti ; což se řícti nemůže. Gačo tehdy gístá wěc gest / že blud a lež od BŮha pocházeti nemůže : gačo gístá wěc gest / že gedno z těch Náboženstwj blaudj a lež wywčuge / tač gístá wěc gest / že gedno z těch Náboženstwj prawdiwé a spasytedlné býti nemůže. Husytské / a Luteryánské Náboženstwj wywčuge : že ctjti Obrazy Swatých / Swaté zemřelé wzywati / za orodowanj žádati / gest paubé Modlárstwj. Katolické Náboženstwj wčj : že ctjti Obrazy Swatých / Swaté zemřelé wzywati / ge za přjmlůwu důwěrně žádati / negnj žádné Modlárstwj ; nýbrž BŮhu milá Pobožnost. Opět toto dwoge včenj : Obrazy Swatých ctjti / Swaté zemřelé wzywati gest paubé Modlárstwj / Obrazy Swatých ctjti / Swaté zemřelé wzywati negnj žádné Modlárstwj / gest sobě tač patrně protiwné / že oboge prawdiwé na žádný spůsob býti nemůže. Nýbrž gačo kdyby geden o přjtoinném Pjismu řekl : toto Pjismo gest na papjru wytisštěné / druhý pač

X.

Předmlůwa

neustupně by zapjral/ rka : toto Pismo negnj na žádném papjru wytissténé/ poněwadž o gednom Pismu w prawdě se řícti nemůže / že gest wytissténé / a že spolu na témž papjru negnj wytissténé : gista wěc gest/ žeby geden z nich prawdu / druhý pať neprawdu mluwiti musyl. Tak nápodobně / když Ewangeličtj hlásagj : Bůh zapowjda / gačožto Modlářstwj/ Obrazy Swatých ctjti/ Swaté zemřelé wzywati/ Katoličtj pať wywčugj : Bůh nezapowjda ani Obrazy Swatých ctjti/ ani Swaté zemřelé wzywati ; Poněwadž o gedné wěcy w prawdě se řícti nemůže : gest zapowěděna / negnj zapowěděna / gest paubě Modlářstwj / negnj žádné Modlářstwj ; newyhnutedlně nasleduge : že oboge spolu wčeni Ewangeličké y Katoličké prawdiwé býti nemůže. Vybrž potřebné gedno z nich bludné/ gedno pať prawdiwé gest. Pročez ačkoliw gedno y druhé Náboženstwj w Krysta wěrj / negnj oboge BŮžské a spasytedlné ; Nebo cokoliw Božské a spasytedlné Náboženstwj k wěrenj představuge/ to od wěčné a neomylné prawdy wygeweno býti musy/ to od BŮha samého pocházý. Poněwadž ale gedno Náboženstwj k Wěrenj představuge gačožto wěc od BŮha wygewenau/že Ctění Swatých Obrazů/ zemřelých Swa-

Swatých wzywánj paubé Modlárstwj gest; druhé pať Náboženstwj nápodobné / gačo wéc od Boha wygwenau k wěrenj předstawuge / že Ctěnj Swatých Obrazůw / zesmělých Swatých wzywánj/negnj žádně Modlárstwj : kdyby tehdy gedno y druhé Náboženstwj Bůžské a spasytedlně bylo / museloby gedno y druhé k wěrenj předstaweně včenj : o Ctěnj Swatých Obrazů : a o Wzywánj Swatých / tať sobě welice protivně / od Boha samého pocházeti / že pať patrně gať wěgšs praweno / a dokázano gest / gedno z těch dwauch Včenj lživě / chybně / a bludně býti musy / nasleduge žeby tím způsobem / Bůh wěčná Prawda patrnau lež / a blud wywčowal. Což poněwadž se státi nemůže / do konce falešně prawjdo gest to : Kdožkoliw w Krysta wěrj / a na geho drabau Žásluhu se bezpečj / bytby se Luteryánského / neb Kalwinského nebo Husytského / neb Katolického Náboženstwj přidržel / tím samým w prawě a spasytedlně Wjře Bohu slaužj / tím samým o životu wěčném vbezpečěn gest. Vybrž některé z těch Náboženstwj gisté bludné a podwodné gest. Bludným pať a podwodným Náboženstwjim žádný bezpečně spasenj swého wyhledáwati nebude.

Gistá wéc gest : pokudž spasytedlně wě-

řiti chceme / toho Náboženstwí celým Srdcem se chopiti / a přidržeti máme / které nám Bůh / Krystus G'Ěžíšs Prawda věčná / Spasitel nás představuje. Na tom tehdy všedno záleží / když Husyté / Luteryáni / Kalwinystové / rč. y Katolictj se honosy : že Wjru Krystowau spasytedlnau hlásagj / my mezy tím poznáwáme / že nemohau wšicni tak sobě wespoleť protivnj prawdiwau Spasytedlnau Wjru učiti / na tom prawjm / všedno pozůstává / abychom poznali / která z nich od B'Ůha pochází / šrže kterau z nich w pravdě sám Syn B'Ůžj Krystus G'Ěžíšs nás wyučuje. Jase gista prawda gest / že žádný z nás B'Ůha nikdy newiděl / že žádný z nás osobně s Krystem nemluwil / aby byl od něho samého přítomného dokonalau o tak potřebné věci spráwu dostal. Takyli pak lastawý Bůh / kterýž chce / aby wšyčni lidé spaseni byli / a k poznánj prawdy přišli w 1. k Tymot. w k. 2. w. 4. Gisté znamenj nám zanechal / po kterémbychom se prawdy domakati / a poznati mohli : které Náboženstwí od něho pochází / neb ne ? Takyli Krystus G'Ěžíšs / ten rozmítý Spasitel / který přišel / aby wšyčni lidé šrže něj žiwot věčný obdrželi / takyli ge nám místo sebe něko ho představil / genžby nám gista / a

neomylnau správu dal / že to neb ono **Vás**
 boženstwj/to neb ono **Včenj**/ ta neb ona **Wjra**
 od něho pochází ? genžby nás wyvocil : co dle
Wíle Krystowé wěřiti/řterak žiwj býti má-
 me/abychom život wěčný obdrželi ? **Wsssem**
 gináč býti nemůže. **Nebo** řterakby nás mo-
 hl pod zatracenjm wěčným † poznánj/ a wy-
 znánj **Wjry** swé zawázati / řdyby nás byl
 ani sám osobně/ a austně / ani řrže žádného
 giného té pravé **Wjře** newyocil. **Zacházet**
 s námi neymilegššy **Spasýtel** právě tař / ga-
 řo negařý **Otec** / genž dalekau cestu před sebe
 bere. **Tařowý** djetkám swým y wssseliké čele-
 dj tuto wegstrahu dáwa : **Kozmilá** chaso !
 wbjram se od was na dalekau cestu / wssřak
 místo sebe wám předstawugi **Hospodyní** / a
Matku wassřy ; gi sobě wařte/ gi ctěte / gi po-
 slusnj budte gařo mně / řdo gi zarmautj / a
 rozhněwa / mne samého potupj ; **Co** ona
 wám poraučj / mé poručenj/má wíle w tom
 bude ; **Cobyřoliw** ona wám řekla/to wčiňte/
 tař hcy / tař wřtanowugi / tař pod těžkým
 trestem pod welikau nelibosti / a rozhněwař-
 njm mým poraučjm. **Kdyby** napotom po-
 odgiti milého **Otce** nezbedná chasa tařto we-
 spoleř proti **Mateři** se spřlla : **Hospodáře**
 a **Otce** nassřeho za **Pána** uznáwáme / gemu
 powolnj a poslusnj býti hceme ; wssřak ale

co gest nám po Hospodyni ; Hospodyně neg-
 nj Otec/negnj Panj nasse / gi poslauchati žá-
 dné chutj nemáme. Nad to kdyby se gi rauhaz-
 li / gegi poručenj přetrásali / a posuzowali/
 gegi wili skutečně na odpor směle se postawi-
 li/mám za to/žeťby tím samým ne samau Ho-
 spodyni / a Matku : ale w nj samého Hospo-
 dáře / a dobrého Pána Otce welice rozhně-
 wali / a vráželi / poněwadž on odchážege z do-
 mu / místo sebe gi wšsem předstawil / a wšseli-
 ké poslussenstwj gi prokázané / gačo sobě sa-
 mému býti chtěl. Přednessené podobenstwj
 takto sobě přiwlastnjme. Otec a Pán náš
 G'ezjss Krystus gest. Ty Pane / Otec
 náš / a Wykupitel náš. Djo něm Rzayás
 w kap: 63. w. 16. a zase w kap: 64. w. 8. A
 nynj Pane Otec náš gsy ty : my pať bla-
 to a Tworce náš ty / a díla Kuřauch
 twých wšsyčni my. Gistě wšsyčni za
 swrchowaného Pána nasseho geg wyznává-
 me / když s Žalmistau Páně w Žalmu 94. w
 6. 7. takto prospěwugeme. Podte klaněg-
 me se a padněme / a plačme před Pánem /
 který učinil nás / nebo onť gest Pán
 Bůh náš : a my lid Pařtwj geho / a
 owce Kuřy geho : Odebral gest se od nás
 ten lařawý a dobrotiwý Otec a Pán náš
 na dalekau cestu : Assumptus est ab oculis

eorum. Act. I. v. 9. Wyzdvožzen gest od oči
 nassých/ wstaupil na Nebesa. My owšsem
 sine Krysta newiděli/ ani s nim nemluwili ;
 wšsať ale odchážege od nás k Otcy swému/
 potěšyl nás s tauto ljbznau připowědj :
 Non relinquam vos orphanos. Nenechám
 wás Syrotku. V S° Jana w kap. 14. w.
 18. Komu nás poručil? Gako o onom mlá-
 dency od Krysta z mrtwých wzkrššeném pjs-
 še Ewangelista Páne Swatý Lukáš w kap.
 7. w. 15. Dedit illum Matri suæ. Dal geg
 mateři geho/ tať když šrže swau předrahau
 Smrt nás wšsedny od wěčné Smrti k žiwos-
 tu wěčnému wzkrššyl Syn BŮžj : když po
 Wjtězošlawném přemoženj Smrti od nás
 do Nebeské Wlasti se odebral/ o gednomka-
 ždém z nás se řícti může : Dedit illum Ma-
 tri suæ , dal geg mateři geho / odchážege od
 nás odewzdať a poručil nás nevmilegššy Ma-
 tce / to gest Cýrkwi Swaté / kterauž dobyť
 Krowj swau w Skut: Aposst: w kap: 20. w.
 28. Nebo netoliko Janowi / ale gednomu-
 každém z nás na Kříži vmjragjcy o Mary-
 gi/ wšseobecna Cýrkew wyobrazugjcy řekl :
 Ecce Mater tua. Hle Matka twa. V S°
 Jana w kap. 19. w. 27. a zase Marygi w
 osobě Cýrkwe pod Křížem štogjcy / každého
 wěrného za Syna poručil řka: Ecce Filius
 tuus.

tuus. Hle Syn tvůg. w kap. 19. w. 26. Poručnjcy místo sebe nám všem představil / Matku Všeošecnu Cýrkew ; a to tak : kdož by gi vposlechnauti nechtěl / aby mezy Nesznabohy a Pohany přičten byl / rovně gažoby Krysta samého za Boha a Pana svého vznati / a gemu povolný býti nechtěl. Kdož by se gi twrdosšygně protiwil : aby za zgewného hrěššnjka / tím samým Bohu a Krystu odporugjčýho držán byl. Kdoby gegim včenjím a napomenutím pohrdal / ten žeby k ohni věčnému gažo Pohan a Publišan giž odsauzen byl : Si Ecclesiam non audiverit, sit tibi sicut Ethnicus & Publicanus. Gestliže pať y Cýrkwe neposlechne / budiž tobě gažo Pohan a zgewný hrěššnjk v Swatého Mat: w kap. 18. w. 17. Aby pať wššyčni wěrnj vbezpečeni byli / cokoliw Cýrkew na místě Krystowém všem za Matku představenaá wycowati / neb přikazowati bude : to wšše že od Boha samého věčné Prawdy pocházeti má / přisljbil Všeošecné Cýrkwi Duchu Swatého / Duchu Prawdy v Swatého Jana w kap. 14. w. 17. Ale za pravdu prawjím wám : ožitečné gest wám / abych gá odesšel : nebo neodegdulit / Všetěššytel nepřigde k wám : paťliť odegdul / posllu ho k wám. V S° Jana w kap. 16.

w 7. Navčj wás wšselité Prawdě w 13.
 Tenť wás navčj wšsem wěcem (wšsedy
 w prawé Cyrkwí shromážděné wěrné) a přis
 pomene wám wšsedy wěcy / kterézkoliw
 budu mluwiti wám. I. Ačkoliw my očis
 té Krysta newidjme s nim auctně nemluwj
 me ; Poněwadž Krystus místo sebe nám mis
 lau Cyrkwí swau zůstawił / a slowem swým
 Swatým potwrdil / že on sám šrze Cyrkwí
 swau Duchem swatým ošwícenau k nám mluš
 witi / nás wywčowati / nám poraučeti bus
 de / pokudž my šyce Krysta za Pána a Spaš
 šytele našeho wyznáwáme / na geho hogné
 Wykaupenj se spoleháme / geho poručenj
 poslušně se poddáváme / geho včenj potors
 ně přigjmáme ; Wššať ale Cyrkwí Krysto
 wé prawě a dořonalé poslusenstwj prořaš
 zati nechceme / ano Cyrkwijnj přikázanj
 na odpor se stawjme / Cyrkwijnju wywčor
 wánj / ustanowenj (ku přjkladu o Nissy Swas
 té / o Poctě Swatých Obrázů / o Wzywánj
 Swatých / rč.) potupně se rauháme / takowé
 zawrhugeme ; s onau nezbednau chášau /
 gaťo nezdarnej Synowé / ne tať Matce / gaťo
 lařkawému Otcy se protivjme / w nj saměš
 mu Krystu se rauháme / w nj welice saměho
 BŮha k šprawedliwému hněwu popuzuge
 me. II. Pokudž w tolikeré rozdiľnosti Nás

boženstwj wšselikého / z něhož každé s Kry-
stem se honosy / prawdivé od bludného /
spasytelné a Božské od škodlivého rozezna-
ti chceme / abychom / které w prawdě Kry-
stowé gest / které od Boha pocházy / které
spasytelné gest / patrně / a neomylně seznali /
toho se přidržíme / které nám Wšeobecna
Cyrkev / na Swatých Aposstolich od Krysta
založena / představuge. Ipsa est columna,
& firmamentum Veritatis. Ona gest sloup /
a otvorzenj Prawdy. I. Tym: kap. 3. w.
15. Cokoliwěk ona nám k wěrenj přednášy /
to wše od Boha / od wěčné Prawdy pochá-
zy. Strze Cyrkev sám Krystus / sám Duch
Swatý wšseliké prawdě nás wywůuge.

Wšak se wšsym tím před lsti a podwo-
dem bezbožných kacyřůw gestě dosti obraženi
negsme. Neb y Luteryáni / y Kalwinysto-
wé / y Husytowé připausstj / že s Cyrkwj
Swatau gedenkaždý wěrný Křestan spra-
wowati se má ; gako ale bludnému wčeni
swému Gmėno Wjry Krystowé / tak neshle-
chetnému Zboru swému Gmėno Cyrkwe Kry-
stowé přiosobugi a přiwlastňugi. Každá
strana / ač w skutku negnj / Cyrkwi Krystowé
přiwtělena býti chce. Na tom tehdy pozů-
stává / abychom poznali / kde a která prawá
Krystowá Cyrkev gest. Odpornjcy našy

nezapírají / že při počátku Křesťanstwa w
 Římském a Katolickém Náboženstwí prac-
 wa Církev Krystowa se nacházela / šrze kte-
 rau sám Krystus wěrné své wywčowal čístau
 Prawdu Zákona Páně . Aby wšak nowotné
 Církwí své wážnost a gméno Církwé Kry-
 stowé přiosobiti mohli / neschetné vbohy
 Lid podwádí wywčugice / že ta wywolená
 Choti Krystowa časem klesla / do ohavného
 Modlářstwí / do wšelikých bludů padla ; a
 tak prawau Církwí Krystowau býti přestala.
 W tom přenesšťastném pádu / w bludném Mo-
 dlářstwí / a w giném nezčislném zawedení že
 gest tak dlouho ležela / dočawádž gest Bůh
 nové Aposstoli Swěta : Jana Husa / Jana
 Jaroljma Pražského / Jana Kalwina ne-
 wzbudil / kteří by gi / co swětlo pod kbelcem w
 temnosti bludu skryté / na swjcen prawdy
 postavili : anebo dočawádž se newylíhl onen
 předrahý Muž BŮží / třetí Eliáš / a pátý
 Ewangelista : Martin Luther / ten že gest
 měl vbohé padlé Církwí na nohy pomoci /
 ten klesau pozdwižnauti / ten zastaralau
 obnowiti / ten do wšelikých bludu zawedenau
 napraviti : To osšemětné zdání : abychom
 z Gruntu wywrátili / považme : gestliže Cír-
 kew od Krysta / od wěčné prawdy založena /
 tak klesla / tak mdla a nestatečna byla ; že

gest časem klesla / a do ohavných bludů vpadla : Církev od Husa neb Luthera obnovena / nebo tak gest stála a slylná / že na věky klesnauti / pochybiti nemůže / nebo negnj. Geli tak slylná / a stála / a neomilná / tehdy slylnéssy / stálegssy / a neomilnéssy bude Církev od bjdného člověka obnovena / nežli Církev od Krysta začata / a založena / která dlé zdánj Ewangeliků / takové stálosti neměla : což se bez křivdy pravdy věčné říjti nemůže ; Geli pať Církev Ewangelická nápodobně tak mdlá a křehká / že může časem padnauti a zblauditi / žádný bezpečně se gi přidržeti nemůže / kdo vprjmně po Spasenj dusse své tauzj ; nebo Církev / která poblauditi může / má omilnau wjru / wjra pať omilná od Boha neomilné Pravdy pocházeti / pročez ani spasytedlná býti nemůže. Ž čehož giž patrně poznati můžeme / že Církev od Krysta neomilné Pravdy začata a založena nikdy blauditi nemohla. Veritas Domini manet in aeternum : Pravda Páně zůstává navěky : Čteme w Žalmu 116. w. 2. Kde Duch Swatý / kde Krystus wyvčuge / Pravda Páně místo své má : Poněwadž tehdy Pravda Páně zůstává navěky / Pravda w prvotnj Církwj Krystowého Třaboženstwj zůstává navěky / nikdy klesnauti / nikdy w žádný blud

pro:

proměněna býti nemohla. Nápodobně
 S. Petr. w Epist. 1. w kap. 1. w. 25. praví :
 Slovo Páně zůstává na věky : totož
 jest pačto slovo : kteréz zvěstováno jest
 wám. Zvěstované tehdy slovo od Apošto-
 lům potřebné na věky zůstává / nikdy se w
 blud a lež proměnití nedá. S. Pawel s ple-
 sánjin wypravuje : že Krystus w Církwí me-
 zy wšsemi Národy / na věky wěkůw Sláwu
 miji má : † Efez. w kap. 3. w. 21. Kdyby Cír-
 kew časem byla klešla / a zblaudila / gačaby ta
 Sláwa Krystowa byla ? Kterakby Krystus w
 bludné a zavedené Církwí na věky wěkůw
 oslawen býti mohl ? Dálegi tážj se / kdo jest
 Církew Krystowau zavedl ? kdo gi přemo-
 hl ? kdo k tomu wwedl / že jest do ohavného
 Modlářstwí / do wšselikých bludů wpadla / a
 škodliwého lživého wčenj se chytila ? Mám
 za to / že wšsech bludů a podwodů / wššy lži
 Arcy-Otec a Anjze Pečelný Diábel / neb on se
 wúbec Pater mendaciorum, Otec wššy lži naz-
 ywá : kterýždlé Swědectwí wěčné Prawdy
 w S° Jana w kap. 8. w. 44. Mluwí lež /
 Lhář jest / a Otec gegi. Kde ale přebýwá ?
 kde bydlí ten prasswý wšseho bludu a pod-
 wodu praděd ? Přjliž známo jest / že ten
 pečelných lhářů a drábu Patryarcha w Pečle
 horaucým swé sydlo má. Z prostranných

Pečelných Bran vstavičné prohlížj / a na
 wšsecky strany hledage kohoby sežral / kohoby
 lštimým zawedenjm swým sobě podmánil / se
 ohlížj. Dle zdánj tehdy odpornjšků nassých /
 Brány Pečelné přemohli a podmánil sobě
 Cýrkew Krystowau / Petrowi swěřenau. Bnjz
 že Pečelný / wššy lži / a bludu Otec ďábel / Cho-
 tj Krystowau podwedl / když gi do Gámy
 wšselitých bludů a ohawnostj / z vysoké hory
 a stály / na které od samého Krysta založena
 gest / zwchl. O Prawdomluwný Spasytel-
 li ! ó negmocněgššy / a w zaslíbenj twým ney-
 wěrněgššy Synu BŮžj ! pokudž prawda gest /
 (gaž v bohému lidu Ewangeličtj Zlasatelos-
 wé kážj) že Cýrkew twá / mocý pečelnau pře-
 možená a zawedená / do wšselitých bludů oha-
 wné padla / která obstogj slowa twá / v S^o
 Mat: w k. 24. w. 35. Zaznamenána: Nebe a
 Země pomjnu: ale slowa má nepomjnu.
 O wššewědaucý Kryste ! ó Prawdo wěčná ! kam
 se occllo ono weliko-mocné a lastawé zaslíbenj
 Cýrkwi twé zawdane ? Portæ inferi non præ-
 valebunt. Brány Pečelné nepřemohau gi.
 V S^o Mat. w k. 16. w. 18. Gisté gisté nebo
 Krystus negnj Prawda wěčná: Nebo odpor-
 njcy nassý lžiwé / a podwodné tlachagj / že
 Cýrkew časem od prawého wčenj odstaupila.
 Nebo Krystus negnj wěrný w swém zaslibe-
 nj /

nj/ nebo w swé hrdlo lžau Ewangeličtj Ba-
 zatelowé/ včjce / že Cýrkew Krystowa od dá-
 bla přemožena / do ohavného bludu a mo-
 dlárštwj zavedena gest. Gať gisté Bůh BŮ-
 hem gest / tať gisté Krystus wždy prawdo-
 mluwný/ wždy w zaslíbenj swém wěrný gest ;
 Pročez gať gisté Bůh BŮhem gest / tať gisté
 Včenj odpornjku (že Cýrkew někdy poblau-
 la) lživé/bludné a podwodné gest. Krystus
 shromážděným w Cýrkwi swé wěrným přís-
 sljbuge v S° Jana w 14. kap. w. 16. A gá
 prosyti budu Otce / a giného Utěšytele
 dá wám / aby s wámi zůstal na wěky.
 w. 17. v wás zůstane/ a w wás bude/ na-
 včj wás wšseliké prawdě w kap: 16. w. 13/
 Vstawičny a wěčný Mistr Cýrkew řjdicý / a
 wywčugjčý/ gest Duch Swatý / Prawda wě-
 čná/ nemůž se tehdy změnit / nedá se napra-
 w. ti včenj to/ které Duchem Swatým počá-
 té/ Duchem Swatým na wěčné časy sprawo-
 wati se má : syceby paubý člowět : Jan Hus/
 Kalwin neb Luther / Cýrkew naprawugjčý/
 Včitelem / neb gať řjkáme Cantorem Ducha
 Swatého býti musyl/ což bez ohavného Kau-
 hanj sněsti a řjcti nelze. Krystus chtěl na-
 zwán býti Emmanuel : Což se wykláda :
 Nobiscum DEUS. Bůh s námi/ na dočá-
 zánj/ že až do skonánj Swěta Cýrkew swau

neopustí / že gi vždy s přítomností Ducha
 Swatého / Ducha Prawdy těsytí spravos-
 wati / a wyvčowati bude / což tehdy djme k
 těmto wěcem / táž se s Učitelem Narodím
 k Řjma: w Kap: 8. w. 31. Gestliže Krystus
 prawým gest Lamanauelem / co řekneme k bez-
 božnému utrhaní Cýrkewního Učenj? co dj-
 me k opowážliwému Rauhání Ewangeli-
 ůw? že Cýrkew Krystowa giž přemožena
 gest / gestli Bůh s námi / kdo proti nám?
 Zdaž pať Krystus prawdomluwný nebyť /
 když řekl: v S° Mat: w Kap: 28. w. 20:
 Já s wámi jsem po wšedni dni až do
 skonání Swěta. Bůh Prawdy Milownj /
 a nepřítel wěčný wšy Lži / zůstati nemůže w
 tom Náboženstwí / které bludné a lživé býti
 počíná. Wjme proč gest lastawý Bůh Wyz-
 wolený swůg Lid Jůdský / přítomnosti a mi-
 lostiwého opatrowání swého sprawedliwě
 zbawil. Opuštjm lid můg / vyhrožuge štrze
 Jeremi: w Kap. 9. w. 2. 3. 5. a 6. Odegdu
 od nich: proto že natáhli gazyl swůg
 gaťo Lucistě Lži / a neprawdy: a Pra-
 wdy nebudau mluwiti: nebo naučili
 gazyl swůg mluwiti Lež: aby neprávě
 činili pracowali: obydlj twé v prostřed
 Lsti: a we Lsti nechťeli mne znáti / pra-
 wj Pán. *Ly hle od Lži a neprawdy / od*
 Lsti

Lsti a Podvodu vstupuje Pán ! Kdyby byla
 pravá Církev časem klesla / kdyby byla od
 Pravy ke Lži / od spasitelného / k lstivému
 a podvodnému včenj odstoupila: bylby pře-
 nucen od ni odstoupiti a odejti sám Bůh.
 dle Swědectwj věčné Pravy / Duch Swa-
 tý zůstává s ni na věky / dle Zaslíbenj BŮ-
 žjho / Krystus s ni zůstává po wšedny dni
 až do skonánj Swěta. Nebo tehdy nikdy
 Církev Krystowa od Pravy nepoblaudila /
 nebo falešné a křivo-mluvné gest zaslíbenj
 Krystové. Zaslíbenj Páně o věčné přito-
 mnosti Božské při Církwi / pravdivé zůstati
 má a musy / lživý tehdy gest Ewangelický
 křik / že lživé a bludné včenj někdy do Círs-
 tve Krystové wklouzlo.

Co se ménj / věčné negnj / aniž býti může /
 kde věčnost gest / proměna místa žádného
 nemá. Kdyby se byla kdy Církev z pravé
 w falešnou proměnila / věčnauby skauti ne-
 mohla. Poněwadž ale dle Slow Pravy
 věčné / tať gať gest počala / na věky trwati
 má / w bludnou se nikdy proměnití nemohla.
 Wěčnosti a stálosti gegi / nepřemožitedlná
 Swědectwj máme w Písni Swatém hog-
 ně poznamenána. Na Církev Krystowan
 směřowal Izayas Prorok w kap. 62. w. 6.
 když řekl : Na zdech twých Jeruzaléme
 B 5 vsta-

vstanovil gsem Strážné / celý den / y celau Noc po wšfecky budaucy časy nebudau mlčeti. Že pať ti Strážnj / to gest Pastýřowé / a Spráwcowé Cýrkewnj / nikdy žádnau Lež / nýbrž čistau Prawdu / gménem Wšfeobecné Cýrkwe / Lidu BŮžjmu hlásati budau / potwrzuge Bůh y Jeremia: w k. 3. w. 15. A dám wám Pastýře podle srdce swého / a pásti budau wás oměnjm a očěnjm. Neporuffenau Cýrkwe stálost wegšlowné nám ohlássuge korunowaný Proroť w Žalmu 47. w. 9. řka : DEUS fundavit eam in aeternum : Bůh založil gi na wěky. Gatož y Proroť Daniel w kap. 2. w. 44. Za Dnůw pať Králowstwj těch / (wzlášt od polu železného / a od polu hliněného / to gest : Křjmského / w kterémž Krystus narozen gest) wzbudj Bůh Nebes Králowwj / kterěž na wěky nebude rozptýleno. Což y Krystus došwědcuge. V S° Lukáffe w kap: 21. w. 32. řka : Amen prawjm wám / že nepomjne Pokolenj toto / až se wšfecky wěcy stanau / to gest až do skonánj Swěta : Nebo tehdy tolikere Proroctwj / tolikere BŮžské Žaslíbenj kleslo / a zrušeno gest ; nebo Cýrkew Krystowa nikdy neklesla / nikdy se nezměnila / nikdy do bludu a falešného wčěnj od Prawdy zawedena. negnj ;
nýbrž

nýbrž pravé a spasitelné věcní / tak každ
 počala / nepřerušene celému Světu před-
 stavuge / ano aby pravou Církví Krysto-
 vau se prokázala / takovou věčnosti a stálo-
 stí w pravdě se honositi má / a to tak / že která
 Církev od času Krystových až do dnešního
 dne / skrze sedmnácte set let své trvanlivos-
 sti dowěsti nemůže / tím samým pravá Cír-
 kev Krystova žádným způsobem býti a slau-
 sti nemůže. Což za patrné znamení a potě-
 sšitelné vbezpečení každé dušy slaužiti má /
 aby mezi tolikým Náboženstvím / bytby
 ono s Gménem Wjry a Církwí Krystové se
 honosilo / neomilně rozsauditi / a rozeznati
 mohla : které Gméno pravé Církwí Krysto-
 vé přísluší neb ne. Pročez Husytové /
 Kalwinystové / Lutheryáni / aby Wjru neb
 Církwí swau pravdivau Božskau / a spasy-
 tedlnau býti dokázali / musy potřebně dowe-
 sti / že ona věčná gest / že od času Krystové-
 ho se počala / a až podnes po všem Světe
 swau neproměnenau / a neporushenau stálost
 má. Cžehož však nikdy nedokážj ; nebo po-
 kudž se opowážj twrditi : že gegich Wjra
 neb Církwí s Krystem swúg počátek wzala /
 tázati se gich budeme / bylalige Wjra Hus-
 ytská / neb Kalwinská / neb Lutheryánská / zc.
 zc. Od času Krystových wždy zgewná / we-
 řegná /

řegná / wšsemu Swětu powědomá / aneb do času Husowých / Kalwinowých / Lutherowých / tagná / skrytá / a nepowědomá ? že Církev gegich s Krystem se zrodila / že od času Krystowých wšsemu Swětu wždy powědomá byla / říjti nemohau. Neb samé Gméno Husytského / neb Luteryánského Náboženstwj půwod / a počátek swiig wyzrazuge ; syce gačo kdyby někdo za nassých času žiwochlubně se honosyl / že w čas žiwobyti Krystowého se narodil / že na Léta Aposstolská sám osobně pamatuge / takowému pegchau nadutému wymyšlené starožitosti swé trubací snazdnoby se mohl vložati křtjcy Registrjst / w němž Roč a Den geho Narozeni / Rodičowé / Swědkowé / kterj při geho porodu / neb křtu přítomnj byli / poznamenáni gsau : a tak křtjčým Registrjstem geho žiwá wsta vdeřiti / a zacpati by se mohli ; tak nápodobně kdyby Husytowé / aneb Luteryáni Církev swau až k časům Aposstolským wztahowati se opowázili / vložalibychom jim / wšsemu swětu powědomé / Letopisy gmenowaliby se jim : Mjsto / Roč / kde / a kdy Wickless / Jan Hus / Kalwin / Luther / rč. swé přewrácené Náboženstwj založili / a začali / které mnoho set Lét před njma žádnému powědomo nebylo / kdyby pač nevstupně swau falešsnau Starobilost

há:

hágiti chtěli/ neboby gménowati museli/ kdy
 kde/ a komu Táboženstwj gegich prw powé-
 domé bylo/ nebo by se s lžiwáú Starozitnosti
 swau fliditi museli.

Ržeknauti pať / že Wjra a Cyrkw gegich/ ne tať Husytská/ Luteryánská/ Kalwínská/ gaťo Ewangelická slauti má / která syca s Krystem se zrodila/ za času Swatých Aposstolůw/ a po nich něgaťý čas/ weřegná a pozwědomá byla ; wšak když Wšseobecná Cyrkw Ržjmská w rozličné bludy / w nešťastné zawedenj/ w ohavné Modlářstwj padla : od těch časůw že gest Cyrkw gegich Ewangelická / skrytě / a tagně trwala / dokawádž Hus neb Luther/ gi co swjcy na swjcen nepostawil ; Tim ausřokem pokudž se hágiti budau / giž nám Zbraň do rukau donássy/ s kterau lžiwau a podwodnau opowáźliwost gegich lehkaú Kánau porazýme. Že Cyrkw Wšseobecná Krystowa/ na Ržjmském Biskupu Swatém Petru od Krysta založena / nikdy nezblaudila/ nikdy neklesla/ nikdy se w Wšseobecném wčenj swém neproměnila / aniž kdy blauditi/ klesnauti/ neb se proměnití mohla/ aniž mocti bude: Wegs z Pjssma S^o hogně dokázáno gest. Že Cyrkw Husytská / Luteryánská/ Kalwiňská od času Krystowých/ až do času půwodu / a Gménowců swých žádně-

mu powědomá nebyla / zapřiti se nemůž ; pos-
 tudž pať odporňicy se honosy / že gest wždy
 Cýrkew gegich trwala : wšak skrytá / a nez-
 powědomá / tim samým patrně dokazugi / že
 Cýrkew gegich negnj prawá Krystowa a
 Aposstolská Cýrkew. Nechtěl Krystus aby
 Cýrkew geho pod kbelcem skrytá zůstala ;
 Pročež dobyw gi Krowj swau / na wysokem
 Wrchu Calvariaē gi založil / na sylně a wysoké
 Skále / přirownal gi Městu na Hoře wy-
 stawenému když / řekl : Nemůžet Město na
 Hoře ležjcy skryto býti. V S° Mat: w k: 5.
 w. 14. Chtěl Swětlo wěčné BŮha Ot-
 ce Krystus / aby Cýrkew geho co swjce na
 swjenu postawená / wždy celému Swětu swj-
 tila ; Pročež Aposstolé swé nazwal Swě-
 tlem : Wy gste Swětlo Swěta : v S°
 Mat: w kap: 5. w. 14. přikázal jim : Co
 wám prawjm we tmách / prawte na swě-
 tle : a co w ucho slyssýte / hlasegte na
 střechách. V S° Mat: w kap: 10. w. 27.
 Neboť lidé maudřej : nerozswěcugj swjce /
 a stawěgj gi pod kbelec ; ale na swjcen /
 aby swjtila wšedněm / kterjž gsau w
 domě. V S° Mat: kap: 5. w. 15. Poněwadž
 tehdy gá gsem Swětlo / Cýrkew / a Wjra má
 gest swětlo ; Wy Aposstolé gste swětlo Swě-
 ta : nechcy aby Wjra / a Cýrkew má / Nowoz-

Zákonnj Ewangeliwm mé skryté w skregssých
 a temnostech se plazylo ; ať switj wssém : sic
 luceat lux vestra coram hominibus , ta gest
 wíle má / to zgewné poručenj mé : **Čať**
swět Swětlo wasse před Lidmi. w. 16.
 Dle poručenj milého Spasitele/Čyrkw Kryz-
 stowa má na spůsob swětla wěregného wsses-
 mu Swětu známa a powědoma býti. Neg-
 nj tehdy prawá Čyrkw Krystowa Čyrkw
 Husytská/Kalwinská/Luteryánská/ neb kte-
 rákoliw Ewangelická / která několiť set Lét
 tagná a nepowědomá w temnostech se vkrý-
 wala. Netoliko Aposstolům / ale y wsseli-
 kým po wssedky časy budaucý Čyrkwe swé
 Spráwcům a Služebnjům přikazuje Syn
 BŮj v S° Mat: w kap. 28. w. 19. Gdau-
 ce učte wssedky Národy. V S° Marka w
 kap: 16. w. 15. Gdauce po wssém Swětě/
 řažte Ewangeliwm wssemu Stwořenj.
 V S° Lukáše/ w kap: 24. w. 47. předpowj-
 dá / že má býti řazáno we Gménu geho
 Pokánj/aOdpustěnj hříchů w mezy wsse-
 mi Národy ; řagisté Čyrkw ta / gegižto
 Náboženstwj wssemu Stwořenj/po wssém
 Swětě/a wssém Národům řazáno a zwě-
 stowáno býti má / tágna a skryta býti nes-
 může / nýbrž potřebně známa a powědoma
 býti musí ; ano doswědcuje Krystus v S°
 Mat:

Mat: w kap: 24. w. 14. Bude řááno to-
to Ewangelium Králowstwj po wšem
Swětě / na Swědectwj wšem Náro-
dům. Znamenegme to slowo / na Swědes
dectwj. Ta gest tehdy gařásy pečeť / to gest
neomilné Swědectwj / to gisté Znamenj Kry-
stowé / prawé / Božské / a spasytedlné Cýrkwe /
pokudž ona weřegná / wsseobecna / wšem Ná-
rodům powědomá gest / pokudž se před twás
ři celého swěta směle zvěstuge / a ohlassus
ge. Poněwadž ale / dlé vlastnjho wznánj
odpornjku / Cýrkew a Wjra gegich několiř
řet Lét w tagnosti pod řbelcem wězela / na
swětlo nesměla : patrně se dořazuje / žeř ona
Cýrkew prawá Krystowa / spasytedlná na žás
dný spůsob býti nemůže. Dlě poručenj Kry-
stowého Aposstolowé / y Náměstřowé gegich
Cýrkew Krystowau tař obřřyrně rozhlásyli /
že w prawdě ona slowa Žalmisty Páně na
ně se wřatabugj w Žalmu 18. w. 5. po wšř
zemi wyřřel z wůř gegich : a do řončin
okřřřku země slowa gegich. Cýrkew ta /
gegizto z wůř po wšř zemi / y w řončinách
okřřřku země se rozlihá / řřřřá negnj / Cýr-
řew Ewangelická / bylalige několiř řet Lét
řřřřá / z wůř gegi po wšř zemi rozhlassowan /
y we wšřech řončinách okřřřku země slyřřán
býti nemohl ; Pročeřř ona Cýrkew Krystowa
a Apoř

a Apostrůká negnj. Konečné Krystus tať nez
 vyhnutedlně známost a powědomost Nowo-
 Zákonnjho Ewangeliwm swého k Spasenj
 zawázal/ kdožby w to Ewangeliwm / neb w
 Cýrkew geho newwěřil/ žeby na wěky zatra-
 cen býti měl/ tať přjsně k prawé poddanosti/
 a k dořonalému poslusenstwj Cýrkwi swé do-
 haněl wšsecky/ kdožby gi newposlechl / tim sa-
 mým žeby na spůsob Pohana wššy naděge
 Spasenj zbawen býti měl ; kterakby mohl
 Krystus pod zatracenjm wěčným zawázati
 wšsecky / aby we wšsem poslauchali Cýrkwe/
 kdyby ona zblauditi / lež a blud wywčowati
 mohla ? taťby zagisté Bůh wěčná prawda
 wešel wwěřiti kzi / nebby přikazowal / aby
 wššyckni kziwé/a bludné Náboženstwj za pra-
 wé a spasytedlné přigali/ což o BWhu smeg-
 sseti opowázliwé Kauhánj gest. Kterakby
 mohl Bůh pod stracenjm žiwota wěčného
 poslusenstwj Cýrkwi swé přikazowati wšsem/
 kdyby ona tolik set Lét skrytá a nepowědo-
 ma byla ? Kterakby možné bylo wšsem lidem
 Cýrkew newiditedlnau / a w šregššy škow-
 nau poslauchati ? Vřrutný Tyran gest / kte-
 rýž pod stracenjm hrdla nemožnau wěc od
 poddaných wybegwá. Nebo tehdy Krysta/
 to Slunce Sprawedlnosti/za vřrutného Ty-
 ranna bezbožně wyhlášyti / nebo škutečně

blud svůj odvolati všychni Ewangeličtj/
 a wyznati musy : že Cýrkew Krystowa/ kterau
 poslauchati všem pod vyhrožowánjm za-
 tracenj věčného přikázal Krystus / toliž set
 Lét skrytá a newiditedlná býti nemohla.
 Nemalého posněchu hoden by byl Král/ a
 Pán/genžby na Panstwí své rozeslal rozličné
 Mistodržjcy / Auředlnjky / a Officyry / s ta-
 kowým přjsným Decretem : žeby všychni
 poddani/ pod stracenjm Zrdlagim we všem
 powolný a poslussný býti měli : všem pať
 dotčeným Spráwcům by poručil / aby pade-
 šát Lét w skregšých skrytj / newiditedlnj a
 nepowědomj zůstali. Krystus rozeslal po
 všem Swětě Aposstoli / a Spráwce Cýr-
 kewnj k wywčowánj všech Národůw ; On
 dal některé zagisté Aposstoli/ některé pať
 Proročy / jiné pať Ewangelisty / jiné
 pať Pastýře/ a Dčitelé/ k wzdělánj Těla
 Krystowa. k Effezštým w kap. 4. w. 11. a
 12. to gest Cýrkwe své / kdy gest ge rozeslal?
 Takyli gest to rozeslánj s životem Swatých
 Aposstolůw a Ewangelistů se skončilo ? Do-
 konce ne/ syceby Bůh nezaložil Cýrkew swau
 na věky. Rozeslánj takowé Spráwců a
 Dčitelů/Mistodržjčých Krystowých trwá až
 podnes ; a trwati má : až bychom se zběhli
 všychni w gednotu Wjry / a Poznánj
 Sy.

Syna Božího / w dokonalého muže / w
míru plnosti věku Krystova. W. 13.
to gest : Dořáwádž nepřigde Pán / w. 1.
Korynt: w kap: 11. w. 26. Což se stane při
konec swěta / kdežto Syn BŮží přigde sau-
diti živé y mrtvé. Těm a takovým správ-
cům Církewnjm pokorně poslauchati sřze
S^o Pawla k Židům w kap: 13. w. 17. porau-
čij wšsem Syn BŮží : Poslussnj budte
Spráwců swých / a poddanj budte jim /
a to slussně / neb Duch Swatý ustanowil
ge / aby spravowali Církew BŮží. W
Skutčých Aposstol: w kap: 20. w. 28. Kdož
by Spráwců Církewnjch poslauchati mo-
hl / kdyby oni s Církewi swau sřze několiť set
Lét sřryti a newiditedlni byli ? Zdažby se
wšsydni před Wsřytnutjm Ewangelické
Církewe / nedostatkem Wjry blauidjé duše
domluwiti slussně nemohli / a řjcti : Pane /
Církew twá / kterauž poslauchati sme měli /
wjc než tisyc Lét byla sřrytá a newiditedlná /
my sme tať dlaho žiwi nebyli / nedočkali
sme se toho času / w kterémž ona sřze nowé
Ewangelisty na swjcen postawena gest / byli-
bychom ochotně Církewe vposlechli / kdyby
ona sřze Spráwce swé nás wycowala.
Němých a sřrytých Aposstolů poslauchati a
domaťati sme se nemohli. Kterakby Kry-

stus tolik tisíc tisíců lidí/ genž až do času Hus-
 sa/ neb Luthera zemřeli/ spravedlivě zadržati
 a odsauditi mohl? Zde nemohu než zvolati
 s Swatým Augústýnem : Nimiùm dura,
 nimiùm diabolica sunt hominum cor-
 da, quæ adhuc tantæ manifestationi veri-
 tatis obsistunt. Přjliš twrdé / přjliš
 ďabelské srdce lidské gest / které tak pa-
 tenému wysvětlenj pravdy gestě od-
 poruge. Augustinus cum reliquis Episco-
 pis è Concilio Cirtensi ad Donatistas Epist.
 152. Gá giného Saudce kterýby Hádku / a
 přj mezy Katoliky / a Nekatoliky rozsaudil/
 ažposawád nežádám / a nepowoláwám / aniž
 nepřednáššým / nežli toho / kterého samá od-
 porná strana žádá / totiž : Slovo BŮŽIJ.
 Písmo Swaté. Z toho očitě prowádjm/
 že Wjra / a Cýrkew Krystowa má býti wě-
 čná / a wždy widitedlná. Že pať Wjra / a
 Cýrkew Odpornjku naššých wěčně widitedlná
 negnj / ani nebyla / oni se sami přiznáwagi s
 negnj tehdy Cýrkew gegich Krystowa. Přiz-
 nucen gsem sobě zase zastegskati v Učitelem
 Cýrkewnjm Swatým Augústýnem : Puto,
 quòd ipse Diabolus, si autoritate judicis,
 quem ultrò elegerat, toties vinceretur, non
 esset tam impudens, ut in ea causa per siste-
 ret. Mám za to žeby sám ďabel / kdyby
 mocý

mocý a vážnosti toho Soudce / kterého sobě samochtě wyvolil / tolikráte přes možen byl / tať nestydatě / zatworzeli ne- byl / žeby přesvědčen gsa w swém stál / a vstaupiti nechtěl. August: Festo Epist: 167. de Donatistis.

Ach rozmilé Duffe ! Tať gať Bůh Bohem gest / tať gať Slovo a Zaslíbenj BŮžj gisté a neomilné gest : tať Cýrkew Krystowa / wě- čná a neomilná gest / nikdy se zméniti w včenj swém nemohla. O předrahaú Krwj Pána GĚzisse wykaupené Duffe ! tať gať Krystus prawým BŮhem a Wykupitelem / prawé Swětlo swěta gest : tať gisté Wjra Krysto- wa / Wjra BŮžská / a spasytedlná / ne skrytá / ale weřejná ; ne newiditedlná / nýbrž wssemu swětu / wssem Národům powědoma býti má ; negnj tehdy / ach přeběda ! Negnj Cýrkew Krystowa / negnj Wjra spasytedlná / ať ona gaťkolim Krysta wychwaluge / w Nábožen- stwj Zusytském / Kalwinském / Lutheryán- ském / které wěčnosti / starobilosti / a weřej- nosti swé do konce prowěsti nemůže ! O nez- smrtedlné / † Blahoslavenstwj Wěčnému stwořené duffe ! Pozorügte bedlivé : Bez Wjry (prawé) nemožné gest se ljbiti Bo- hu. † Židům w Kap: 11. w. 6. Bdož new- wěrj (kdo se prawé BŮžské spasytedlné / od

Krysta založené / od Apóstolů pocházející / věčné trvající / mzdy viditelné Džry / a Církeve nepřidrží) Condemnabitur , budeť zatracen. V S° Marka w kap. 16. w. 16. Památigte ! Wěčnost na wás očekává toliko gedná / BŮha máte gednoho / Tebe gedno / dussý gedinau / tu pokudž zmařte / tu pokudž nedostatkem pravé Džry stratíte : straceni / zatraceni gste na wěky. Smrt gedinau na sebe očekáwáte wssychni / gediné gegj okamžení pokudž wás pravé Džry zbawené nalezne / do žaláře ohně wěčného bezewssý nasdege Spasenj wás odesle. Rozwažte a wstawičně w paměti mēgte ona Slowa S° Augustýna (Gehož y odpornjcy nassý za prawdivého Wcitele Církewniho uznáwagj) quisquis ab hac Ecclesia Catholica fuerit separatus , quantumlibet laudabiliter se vivere existimet , solo hoc scelere , quòd à Christi unitate disjunctus est , non habebit vitam , sed ira DEI manet super eum. Tom. 2. epist. 152. Ad populum factionis Donatiana. Kdokoli wěk od Církeve Kattolické oddělený bude / bytby dlé zdánj swého chwalitebně žiw byl : tim samým / pro ten gediný wegstupet / že od gednoty Krystowé odlaučen gest / nebude mjti Žiwot wěčný / nybrž hnew BŮzi
na

na něg očekává. Sledáte pravau Wjru/
 prawau Cýrkew ? In ventre Ecclesiae manet
 veritas. **W** Lůnu Cýrkwe přebýwá
Prawda. Dj týž S. Vcitel Tom. 8. in Ps.
 57. citatus à Joanne Nicolao Weislinger c.
 2. fo. 25. Žádáte Spasenj věčného aučastnj
 býti? Salutem(homo)non potest habere nisi
 in Ecclesia Catholica. Prawj zase : Tom:
 7. super gesta cum Emerito donatist: Epi-
 scopo, citatus ab eodem fo: 27. **Žádný nes
 může Spasenj dogjti / leč w Katolické
 Cýrkwi.**

Poněwadž tehdy mnozý (ač skrytě) Wla-
 stencowé nassý/ od té samo=spasytedlné Cýr-
 kwe odvráčení lstiwým ličjdem důmělého
 (to gest porušeného / neb zle wyloženého)
 Slowa BŮžjho do tenat pekelného Czjhaře
 plným auprkem pádagj : Abych takowým k
 poznánj prawdy přjležitost poskytl / wyswě-
 tlenj Kzječj BŮžjch/ a Episttol Swátečnjch/
 které k gedněkaždé Nedělnj Episttole dlé
 prwnjho Regstrjku welmi snadno se přiwla-
 stniti mohau/ w přátelská Rozmlawánj sem
 uwedl ; z nichž patrně gedinau neomilné
 BŮžké/a Spasytedlné Wjry Katolické Pra-
 wdu gedněkaždý poznati může. Co se weg-
 řečnosti/ kraso=mluwnosti / a mistrně zbrau-
 šené Česstiny dotýče/ opowjdam se / a wolně
 C 4 se

se přiznávám / že jsem do Grammatyky Čes-
ké před touto Práci máu nahlidnauti přile-
žitost neměl. Mateřskou Řeč s rozmilým
Čtenářem / a s Wlastencem mými rozmlau-
wám. Nadál sem se / že vprjmná spre-
mluwnost w přátelských Rozmlauwánj / la-
skawému Čtenáři nad wysokau / dlé wšech
dokonalé Češtiny Prawidel sformowanau
wegslownost / ljbiti se bude ; nad to Cyl a
Konec této Knizky gest / aby ona wbohým
Wlastencim mým na místě zlych a podwo-
dných Kacýřských Kneh / k Duchownjmu Po-
krmu / a Potěšenj slaužila ; že pač wětšým
dilem prostěgšy obecny lid snážegi bludným
čtenjm zaweden býwá / měl sem za to / že k
sradněgšymu pochopenj prostého lidu pro-
spěšněgšy bude kunstowné okrasy zbawená
mateřská řeč. K předsewzatému Cyl a Kon-
cy mému / to gest : k otewřenj Duchownjch
Wšy / a Wčj / k pohnutj Srdce / k poznánj
Prawdy / k zegstánj hynaucých Duffy / nad wy-
sokau wegmluwnost bezewšy pochyby spú-
sobněgšy bude prosté a vprjmné / wšak pod-
statné / a prawdivé přátelské o wěcech k spa-
senj neypotřebněgšých gednánj. Nasledugj w
tom Raddu a Zdánj S° Auğustýna / který w
té přjpadnosti tuto Paměti hodnau dáwá
wegstrahu / de Doctrin. Christ. l. 4. c. 11.

Bonorum ingeniorum insignis est indoles, in verbis verum amare, non verba: quid enim prodest clavis aurea, si aperire, quod volumus, non potest; aut quid obest lignea, si hoc potest, quando nihil quærimus, nisi patere, quod clausum est. Y výborných wotipu znamenita wlastnost gest: w slo-
wech ne slowa / nýbrž prawdu milos-
wati; neb co prospěge zlatý Klíč / po-
řudž to / co žádáme / otewřiti nemůže;
Aneb kterať škodný býti může sprostý
dřewěnný Klíč / pořudž k winšowanému
otwřánj schopný gest; gesto nic ginés
ho nežádáme / než aby se s nim / co za-
wřeno gest / otewřiti mohlo. Podwo-
dnj a bezbožnj Kacyřowé hladowitým Čtez-
nářům s přediwnan wegslownostj / a kraso-
mlownostj ošlazené Labůdky w knihách swých
připrawugj / aby libeznými slowy chutněgšsý
čtenj swé spůsobili / a tať fortelněgi skrytý a
zmjchaný w pokrnu Slowa BŮžjho Ged
pobožným Čtenářům dodawagi. Wšak nas-
dęgi se / že maudrý prawdy Milownj Čtez-
nář pawhau a sprostě přednessenau prawdu /
nad podezřelau fortelným a libezným chláz-
cholenjm podšsytau wegřecnost sobě obljbj.
Slowem bytby y wčeněgšsý / a w školě weg-
řecnosti zběhlegšsý y zaslaužilegšsý / do ru-
C 5 lauch

Rauch tuto žitnou Duchovního chléba stýwu
 dostali / ačkoliv dobráu powědomost mají/
 že žitný chléb Mlatcům a Worácům : Pšez
 ničny pať autlegššym hodownjkům se strogi-
 wá ; zapřeti wšsať nemohau / že prwnj / ač chas-
 trněgššy a špatněgššy / ale podstatněgššy gest/
 že wětššy sílu každému dodáwá. Gá w na-
 sledugjých Rozmlauwánjch s wprjmnau
 sprostnostj / s prawdomluwnau wegstrahau
 s Wlastency mými gednám / abych s Swa-
 tým Pawlem dokázal / že k nim nepřicházým s
 wywýššenau Řječj neb Maudrostj ; ale že
 gim zwěstugi Swědectwj Krystowo. w
 I. Kor: w k. 2. w. 1. Anobřž žádostiw gšem / aby
 Řječ má nebyla založena w slowjch dů-
 wodných Lidské Maudrosti / ale w do-
 kázánj Duchu a Mocj. W. 4. Což pos-
 tudž se stane : pokudž gaťauťoliw snážnost
 mau winššowaný aućineť nasledowati bude/
 tēn ne sobě / ale tomu genž / hlasu swému / a
 řeči Služebnjků Cýrkewnjch / hlas mocno-
 sti dáwá : w Žalmu 67. w. 34. samému
 BŮhu přičtati budu : nebo ani ten kdož
 štěpuge / gest nětco / ani ten kdož zalé-
 wá : Ale Bůh / kterýž zrůst dáwá. Dj S.
 Pawel I. Korynt. w kap. 3. w. 7.

Sem tehdy rozmilý Čechowé ! Sem bluz-
 dným wćenjm / podwodným čtenjm / nařaze-
 ným

ným Rodem zavedeni Vlastencové! Sem w pravé Wjře wrtkavé / o samo-spasýtedlné Ržijnsko-Katolické Cýrkwi pochybugjcy Duffe! Sem oči! Sem Srdce! Sem mysl & rozum sewššy snáznostj obraťte! Evigilate ad salutem! Amate pacem! Redite ad unitatem! Žiwi wás uctiwé k bedlivému neb čtenj neb slyssenj/ knihy této Slowy S^o Augustýna Epi: 171. ad Donatistas. Evigilate ad salutem! Probudte se gedentráte / a rozpomeňte se na wasse Spasenj. Non de auro & argento vestro agitur, non terra, non prædia, non denique salus corporis vestri in discrimen vocatur, de adipiscenda vita æterna, & fugienda morte æterna compellamus animas vestras! Negedná se zde o wassem zlatě / neb stříbře / ani na podzemššým Statku / ani na zdrowj těla někomu z wás obljžiti minjme; o dosáženj žiwota wěčného / o uwarowánj zahynutj wěčného / compellamus animas vestras, napomjname duffe wasse! Expergiscimini aliquando! non in aliqua obscura quæstione versamur, non recondita secreta rimamur, quibus penetrandis vel nulla vel rara hominum corda sufficiant. Res in aperto est. Augustinus ad Donatistas epist: 162. Ach procýtněte aspoň někdy! Nepředsta-
wuge

wugeme wám nescrozumitelné mráctau
 obwalené otázky : nescaumáme hluboká
 a skrytá tajemstwj : k gichžto pochope-
 nj sotwa které srdce lidské postačuje.
 Res in aperto est. Zgewně a patrně prá-
 wdu Římsko-Katolického Náboženstwj
 poznati / očitě přijmau k Spasenj Cestu
 w knize té spatřiti a nalezti můžete. Pro-
 buďte se k Spasenj ! Pokudž wám lastawý
 Bůh čas a příležitost tať whodnau poskytu-
 ge / Spasenj své vbezpečte / abyste někdy s po-
 zdilými a nemaudrými Pannami zawřenau
 Bránu / zamezenau k Spasenj Cestu nezastj-
 hli. Amate pacem ! Milujte pokoj ! A
 gednoswornost pravé Katolické Wjry ! Con-
 cordate nobiscum fratres ! Napominám a
 prosím wšsecky Wlastence mé s týmž Včitelů
 Církewnjch Knížetem S. Augústýnem / tať
 gať gest on twrdossygné Donatysty napomje-
 nať w Epist: 166. Diligimus vos, hoc vobis
 volumus, quod & nobis. Si propterea nos
 gravius odistis, quia errare vos & perire non
 permittimus, hoc DEO dicite, quem ti-
 memus minantem malis pastoribus, & di-
 centem : quod erraverat, non revocâstis ; &
 quod perierat, non inquisivistis. Gros-
 wnegte se / vpokogte se s námi Bratři
 neymilegššý ! Nenarjkegte / nepohorššugte
 se

se nad námi/ že wám prawdu někdy přisněgi
dotjráme/milugeme wás/to wám winssu-
geme/co y sobě. Gestliže proto nás tjžegi
nenáwidjte/ že wám blauiditi / a hynaus
ti nedáme / v BŮha se omluwote / který
zlým Pastýřům Přisně wyteglá / a wy-
brožuge/řka : Co gest zblaudilo/nenapra-
wili ste/ což zhynulo/ nehledali ste. Re-
dite ad unitatem ! Ach přeběda ! Conscin-
ditur unitas Christi , blasphematur hæredi-
tas Christi ! **Narjka** boleštně týž **Včitel**
Epist: 162: ad Donatistas. A gá s nim: když
pod fochem čistého Slowa BŮžjho/ bludné-
mu wčenj Husytskému/Balwinskému/Luces
ryánskému wěřjte/ a dlé něho hlawnj Kato-
lické Wjry **Czlánky o Misy Swaté/o Očistcy/**
o Poctě SS. Obrazu / o Wzywánj SS. o
Přigmánj pod gednau/o saukromnj Spowě-
di / o dobrých Skutčých ic. ic. Zawrhujete/
gim pořautně se rauhate / když bludné zmj-
chane/ Kacýřským Wčenjm špikowané Knihy
krýgete/zachowáwate/zadržujete: Conscin-
ditur unitas Christi, blasphematur hæredi-
tas Christi ! Kussýte a trháte gednotu
Krystowau! Raubáte se vědictwj Krysto-
wému ! Krew Krystowau w Katolicke Cyr-
kwi/ s kterauž ona dobyta gest / zlehčuge-
te/a potupugete. Redite ad unitatem ! Na-
wrátě

vraťte se pro lásku Spasitele našeho / pro
 Spasení duše vaše žádám ! Navraťte se
 k jednotě pravé Wjry ! kdo jednotu Wj-
 ry ruský / kdo jednu Wjru w všech y w sedcy /
 wnitř y zewnitř newyznáwá, k jednomu Bo-
 hu nedostane se na věky ! Stúgte na ce-
 stách / a wize / a tážte se na stezky staré /
 která by byla cesta dobrá / a choďte po ní :
 a naleznete občerstwení dušem svým.
 Napomíná wás Bůh skrze Geremiáše w. k.
 6. w. 16. Stezky staré / dobré / a bezpečný pří-
 stup k Spasení vřazující / přednášy wám
 sprosté a vřijmné Rozmláwání Pastýře Du-
 chowního s blauidy ovcíčkau ; čtete tehdy /
 wšak dřiw za oswícení BŮha snázně žáde-
 te / kterýž Ducha dobrého mjle wdělí wzywá-
 jícím sebe. Toliko pokudž bezwšseho ohle-
 du lidského / zwláště na přátele / a staršy /
 srdce své k wposlechnutí wšselikému wnuř-
 tí Ducha Swatého přihotowíte ; negsnázně-
 gi pak wšsecky wšpolek žádám / abyšste té
 Wjry se až do skonání přidrželi : která Bůh
 sám skrze Duchowní náležitě předstáwené
 Spráwce / skrze Cyrkw Swatou / wěchnau /
 wždy od času Apóstolů widitedlně trwagj-
 eý / wás wpyčuje / nepozorugje toliko na to /
 co gste se od těla a křwe / chcy řícy : od Ro-
 dičůw a staršých svých wynavčili. Před-
 káw

Ľim a Pradédim mých Wjru gá za Prawj-
 dlo Wjry mé nepřigjám: neb wjm/že prwnj
 Čechowé před tisycý Léty Pohané byli ;
 Wjm ěterak před třema sty Léty skoro wššy
 ěni od Cýrkwe samo=spasytedlné odstaupili
 Prawjdo bezpečné Spasenj wasseho buď: co
 was Duch Prawdy strze Cýrkew Swatau /
 a ne co was toliko tělesným swazkem s wami
 spogeni/ ěřehlosti a mdlobě podrobni starššy
 wycili : Nebo budeteli podle těla žiwi/
 zemřete/ dj Nádoba wywolená / † Řzj: w ě.
 8. w. 13. a ďalegi : † Gala: w ě. 6. w. 8. Co
 bude syti ělowěf / to bude y žiti : Nebo
 ědož rozsýwá w těle swém/ědo Semeno
 prawé Wjry/ prawého Slowa BŮžjho/to-
 liko dlé poskaupnosti tělesné / a přátelšké ro-
 zeznáwá z těla y žiti bude porussenj /
 zahynutj/a wěchnau Smrt. ědož paě roz-
 sýwá w Duchu / ědo prawdu samo=spasyte-
 dlného Naboženstwj / podle Ducha S^o strze
 Wšseobecnau Cýrkew nás wywěugjčyho skau-
 má a stussuge / z Ducha žiti bude žiwot
 wěčny. Taě s přihotoweným ě poznánj
 wšseliké prawdy srdcem ěnižku tuto ětete/a
 na dobrodince gegi pobožným wzde-
 chnutjm něďdy spomeňte.

NAm cùm DEUS imperet, ut loquamur,
& prædicemus verbum, & docentes
quæ non oportet refellamus, & inste-
mus opportunè, atque importunè, sicut
Dominicis, & Apostolicis literis probo;
nullus hominum mihi silentium de his re-
bus persuadendum arbitretur. *S. August:*
Eusebio epist: 169.

Poněwadž Bůh poraučj / abydom
mluvili / a slovo hlásali / y nepravě včj-
cý přemáhali / a o to wděť y neděť v-
slovovali / gažž Božským y Apostolským
Pismem dokazugi. Ať se žádný nedo-
mnyvá / že mne w té přjčině k mlčenj
namluwj.

Non enim mea sunt, qui nihil sum, nisi
quòd expecto misericordiam DEI, sed ipsi-
us DEI Omnipotentis, quem quisquis in
hoc sæculo contempserit Patrem, inveniet
in futuro Judicem. *S. Aug: Severino epist: 170.*

Neb ta negsau Slova má / gessto nic
negsem / leč že Milosrdenstwj BŮžjho
očetáwám / ale gsau Slova samého
Wšemohaucýho BŮha / kteréhož kdož-
koliv w tomto žiwotě opowrhne gažo
Otce / nalezne w budaucým Saudce.

Na

Na Den Swatého An- dřege Aposstola.

Epistola S. Pawla k Řimanům w 10.
K. od Werse 10. až do 18.

Natřj / Srdcem se zagistě wěrj
k Sprawedlnosti: ale usty dřege
se wyznánj k Spasenj. Nebo
prawj Pismo: Wsseliký / kdož
wěrj w něj / nebude zahánben. Není za-
gisté rozdilu mezy Židem a Křekem: Ne-
bo ten týž Pán gest wssch / bohatý ke
wssem / kterjž wyřwagj ho. Každý zagisté
kdožkoli wyřwati bude Gméno Páně /
spasen bude. Kterak tehdy budau wyř-
wati / w kterého newěrili? aneb kterak
w wěrj tomu / kterého neslysseli? Kterak
pak oslyssý bez Kazatele? Kterak pak ká-
zati budau / gestliže nebudau poslání? Ga-
lož psáno gest: Gak krásné nohy zwěst-
gjcých Pokog / zwěstugjcých dobré wě-
cy! Ale ne wssyčni gsau poslussnj k wan-

2 Na Den Swatého Ondřeje.
gelium. Nebo Izayas prawj : Pane/
kdo owěřil slyssenj nassemu ? Tedy Wj-
ra z slyssenj/slyssenj pak srze Slowo Kry-
stowo. Ale prawjm : Zdaliz nesysseli ? a
zagistě po wssy Zemi rozffel se zwůt ge-
gich/ a do Končin okrsslku Země Slowa
gegich.

Spasytedlné Wyswětlenj w Roz-
mlauwánj owedené.

Nenj dosti k Spasenj : tolifo w B Dha /
neb w Krysta wěřiti.

Farář. To gest : Spráwce Duchownj.

Cztenář. To gest : Czlowěk wčeny.

Sprosták. To gest : Czlowěk newčeny.

Sprosták. Deg wám Pán Bůh dobrý
Den/ Duchownj a Včeny Pane. Farář.
Zdráwj budte milý Příteli/co nowého tať rá-
no přinássyte ? Sprosták. Nemnoho wzlá-
stnjho. Gsem poněkud zamyslený/a bogjm se/
abych nepoblaudil/kdybych bez Raddy Ducho-
wnjho Spráwce/w mém zmateném a sprostém
rozmeysflowánj nětco za prawdiwé a spasyte-
dlné uznal/což taťowé nenj. Farář. Těssym se
z té Synowské Důwěrnosti. Wsssem nebezpeč-
né činj/kdožkoliwěť/mage něgaťau pochybnost
o wěcech k Spasenj přináležegjých/ Raddu s
maudrymi nebere. Woc nám gde/že wassemu

zma-

zmatenému mysleni wčeregššy Epistola S. Pawla nedobře pochopená a wyložena přiležitost poskytla? Sprostáť. Tressili ste mě na Totu Pane Farári. Wčeregššyho dne po Službách Božjch welel sem sobě dlé Obyčege přecišti Epistolu / která na Swátek Swátého Ondřege Aposstola Páně připadá / a gať sem z nj tato slowa wyslechl: Wsseliký kdož wěrj w nĕg / nebude zahanden. K Řjzm: w 10. Kap. wer. 11. A zase: Každý zagistĕ kdožkoli wzywati bude Gmĕno Pánĕ / spašen bude. w Werššy 13. Pomyslil sem sobě: Gestliže Bůh sám strze Pjsmo swaté nás wssedky o Spaseni wĕčném wbezpečuge / budemeľ w nĕg wĕřiti / a geho Swaté Gmĕno wzywati; pročĕž tehdy Duchownj y Swĕtská Wrchnost nás ĕ gistĕmu / a gednomu toliĕo Táboženstwj Řjzmšĕmu Katolicĕmu dohánj? Zdas liž pať nemůžem tať dobře w Luteryánšĕm / Kalwinšĕm / Husytsĕm / neb w gaťĕmkoliv ginyĕm Táboženstwj gaťo w Katolicĕm w gednoho Boha wĕřiti / a geho Swaté Gmĕno wzywati / a tať bezpečné Spaseni wĕčného dogjti? pročĕ se nám taťowá Swoboda wjzma? Farár. Přjsteli rozmily / Duch Swatý ĕ tomu wás wzbuzowal / abyste tu cestu ĕ mnĕ wázili / a semnau gaťožto s Otcem Duchownjm / genž ĕrew / žiwot / y dussy mau ĕ zeg-

stánj Dusse wassy wynaložiti hotow gsem/ se
 poradili. Běda samému/ prawj Kazatel w
 4. K. wer. 10. Gačo w nemocy tělesné / kdo
 vzdrawen býti žádá / rány a nemoce své Lé-
 kaři tělesnému oškázati / neb wygewiti musý.
 Nebo gač krásně k mému předsewzety pisse S.
 Augustýn tom. 8. enarr. 2. in Psal. 31. Si tu
 tegere volueris erubescens, medicus non cu-
 rabit. Gestliže ty ránu kryti chceš / Lé-
 kař tebe nikdy nezdrawj. Tak nápodob-
 ně w Nemocy Duchownj. Dusse wasse ne-
 bezpečně raněná gest s takowým zmateným
 rozinegslowánjm. Sstiaštný gste/ že Ducho-
 wnjm Lékaři rány wasse vřazugete. Pročez
 wězte : gačo to wnučnutj/ abyšte pochybnost
 wassy mně wygewil / od Ducha Swatého po-
 chází / tak do gista přewrácený weyklad dne-
 šnj Epistoly Nepřitel Boží a wásš/zlý Duch
 wám wnučl / bylby wás snad bez snadu tak za-
 wedl / gačo kohošy Cžtenáře blíž Prahy pod-
 wedl / o kterém nedáwno od hodnowěrného
 Swědka sem slyšel / kterak kdýž gest sobě dlé
 swého sprostého a zmateného vsudku Pissino a
 wšseliké Cžtenj wykládal / s Duchownjm
 Spráwcem raddu bráti nechtěl / z paubého
 Cžtenj w pochybnost/ z pochybnosti w zauffan-
 livošt upadl/ tak že gest se/ zanechage Knihu
 před sebau otewřenau / na swém domácým
 dwoz

Spasitelné Wpřewělenj.

5

dwoře weřegné s nemalým zahabeniým Koz-
 du swého / na to s škodau wěchnau Duffe swé
 hanebné oběsyl. Sprostáť. Prošým/odpustě-
 te Duchownj Otče / uznal sem y gá za dobré s
 Maudřegššými se poraditi/ pročez od poledne
 do Krčiny sem se odebral / kdežto Čtenáři se
 scházýwagi/ a o Pjismu přediwně mudrugj / a
 když sem se s nimi o té wěcy w rozprávku dal/
 gačýšy z nich starý Čtenář mně tuto dal wey-
 strahu : abych sobě o to starosti žádně nečinil.
 Neb ačkoliw z strany rozdiľnosti w Nábožen-
 stwuj mezy Kněžmi a Wcenyými syce daleko přis-
 šlo / wšak to wšse že Školšké Smyššlýnký
 gšau/ z kterýchž Lid obecnj odpowjdati powi-
 nen nenj. Kdo w Boha wěřj/ Krysta za Pro-
 střednjka a Wykupitele swého wyznáwá / s
 Blížnjm swým dobře a wprjmně zacházý / ten
 že Spasenjm swým wbezpečen gest. Krystus
 že za wšsedky nás umřel / a to wšse wyřkonal/ co
 bychom my wčiniti nemohli. Kdo se těchto
 hlawnjch Punřtůw držj / ten že může při kte-
 řémkoliw z těch Náboženstwuj zůřtati / a že ne-
 nj potřeby/w tom se mnoho rozmegššleti. Sa-
 ráť. Žle gšte wčiniľ / že ste w Krčmé mezy o-
 žralcy w tak podřtatných wěcech Kaddu Du-
 chownj pohledáwal. Wenjli prawda : s roz-
 trhaným oděwem pügdete k Kregčimu ? s dě-
 rawým střewicem k Šewcy / Duffy pať swau

s málomyslnosti/ neb ginau nemocy duchownj
 obtizenau Duchownjmu Lékari swěřiti máte.
 Ale medle wizte/ kdo to tať tuze na dwěře tlu-
 ťe? Sprostáť. Gest geden mně dobře po-
 wědomý/ hlawnj Cžtenář / o tom wjm/že má-
 lo o nassem Náboženstwj Katolicém držj.
 Farář. Otewřete/ giž wjm/ kdo gest/ častěgi
 te mně přicházýwá / a rád o Náboženstwj / a
 Wjře rozmlauwá. Cžtenář. Hospodin wás
 pomilúg Dwogjeti hodný/ a Welebný Pane.
 Prosym nechť w dobré obrátj/ toto mé tať ran-
 nj nawšstjwenj. Farář. Dobře w čas přichá-
 zýte milý Sausede / právě sem s tímto přjte-
 lem hádku začal. Cžtenář. Zagisto o Nábo-
 ženstwj. Farář. O Náboženstwj. Cžtenář.
 W kterémžto Punktu? Farář. W tom též/
 o kterém sme nedáwnjho času k Slowům při-
 šli/ zdali gest k dosázenj Spasenj dosti / když
 kdo w Krysta wěřj / rč. Cžtenář. Gá sem
 Welebnému Pánu Faráři mé miněnj giž ozná-
 mil/ gá se zřetedlného Slowa Božjho držjm/
 v S. Marka w 16. Kap. Kdož w wěřj a po-
 štj se/ spasen bude. Farář. Ale gest Otáz-
 ka/ co se musy wěřiti? Cžtenář. K to mi po-
 wjda Krystus Pán/ krátkými slowy v S. Ja-
 na w 17. kap. Tentoť gest pať wěčný ži-
 wot/ aby poznali tebe sameho Boha pras-
 weho/ a kteréhož gsy poslal Bezjisse Kry-
 sta.

sta. Farář. Nicméně předce ta Otázka pozůstává/ co k pravému Poznánj samého praveého Boha/ a kteréhož on poslal Syna geho Pána Gezišse Krysta/náležj? Čtenář. Wiace nic/ než že Krystus Pán/ můg Wykupitel / Spasitel/ a gediný Prostřednjš gest: že za nás Lidj umřel/ a za wšsecky hřjchy nasse dosti učinil. Když tomu pewně wěřjm / na to spoleháham/ a neymensšyho nic o tom nepochybugi / tehdy budu před Očima Božjma osprawedlněn/ a následowně spasen/ ostatek mohau welcý Theologowé a Školnj Sechtýři / mezy sebau wywěsti. Wy Sausede/ negsteli semnau téhož Smyšlenj? Sprosták. Ne zle se s Slowem Božjm srownáwá : ale Pán Farář Zlawau wrtj. Čtenář. Wšak gsem gá přjliš mnoho prawil / w mých mladých Letech / Wlastau/ Francskau/ a Englickau Kraginy / též y Polsko gsem progeš / a mnoho Wčených znamenitých Lidj natressil/ kterjžto gestě méně k Spasenj/ za potřebné býti saudj/ a sobě to mjnénj / ne zle oblibowali / že geden každý w Wjře swé spasen býti může / byt pať y weyslowně w Krysta newěřil. Sprosták. Ay toby přjliš mnoho bylo. Farář. Anobrz byloby welmi málo. Čtenář. Proč málo? Byt pať tomu tať bylo (gaťož gá od Osoby mé/ bezewššy pochybnosti držjm) že Krystus náš Wy-

Jupiter gest/a že od něho nám Lidem/wšse do-
 bré wplywá : Pročby wšsať muselo při
 wšsich/y neyhlaupěgšých Lidech potřebné bý-
 ti/aby ze gména w Krysta wěřili ? Co není do-
 sti/ když Cžlowěk wěřj/ cokoliw my zde máme/
 a tam očekáwáme / že to wšse od Boha pochá-
 zý / by třebas newěděl / šrz gaťý prostředek
 toho dosahugeme? Nemůže to tehdy ani Slo-
 wu Božjmu / ani dobrému Rozumu odporne
 býti. **Sarát.** Dělugi wám Pane Cžtenáři/
 dáwáte mi sami Meč do Ručau / kterýmbych
 wás přemohl/ a smyšlenj wšse w nic obrátil:
 Neb ono/proti Pjismu swatému/ y zdrawému
 rozumu patrně čelj. **Cžtenář.** To musý pro-
 wedeno býti. **Sarát.** Dobře a welmi snadno.
 Slowo Božj wčj zřetedlné / že se Wykaupenj
 Krystowo / negináť nežli šrze Wjru přiwla-
 stňuje/ z kterězto přjčiny wšsycni/ gestto Wj-
 ry w Krysta nemagj/od osprawedlnénj wzda-
 leni zůstáwagj/ zůstáwagj pod hřichem/zůstá-
 wagj Synowé Zněwu / a wěcnému zatracenj
 podmánění. **Nechť Pán Cžtenář nahljdne /**
co Swatý Pawel k Rjzmanům w 3. kap. w.
22. pišse/ totiž : Sprawedlnost pať Božj
šrze Wjru Gežjše Krysta ke wšsem/ a na
wšsedy/ kterjž wěřj w něho. Což y S. Pe-
tr w Skutčých Aposstolských o Krystu Gežj-
šy potwrzuge w 4. kap. w. 12. rka: Není gi-
neho

ného Směna pod Nebem daného Lidem/ sřze kterebychom měli spasení býti. A co rozum zdravý welj giného / nez/ chcemeli něgažého / nad mjru welikého a neobyčegného Dobrodinj aučastni býti / že netoliko dotčené Dobrodinj/ ale y Dobrodince samého znáti/ a geho gaž náležj / powinným Djkům činěnjm ctjti máme? K poněwadž Dobrodinj lidského Wytaupenj / taž weliké a neobyčegné gest : Dobrodinec/ od kteréhož pocházj / taž wywysšeny/ weliký a důstogný : Spůsob tažé/ kterýmž ge prokázal / taž přepodimný. Tehdy tažé gest potřebné / abychom my to dobře a gruntowné poznali / taž abychom se snad proti tažowému Dobrodincy / welké newděčnosti nedopustili/ Lásku, Nenáwisti/Milost, Pohrdánjm/Sřtedrost(gaž to zatwrzelj Židé činj) haněnjm a zlořečenjm neodpláceli. Protož byloby to welmi nepotressné/ty/gesto w Krysta newěrij / Spasenj/od Krysta zeyškaného / chtjti aučastné činiti. Čtenář. Ten Dyscurs gest mně přjgemný. Farář. Ale nechť mi Pán gesté gedno powj : Domnjwali se/ že dospělý člowěk může spasen býti / byt paž nic newěděl/neb newěřil o Bohu a Dobrodinj geho/kteréhož došel sřze Stwořenj? Čtenář. Tomu gá odpjram/ nebych sřce přjlijs bljžko k Atheismo, totiž k newěření/že Bůh gest/při-

ffel / a wſſectybych Modláře w Nebi nechati
 muſel. Farář. Dobře. Ga ale geſté lépegi z
 toho zawjram / že tolikéž ten nemůže ſpaſen
 byti / kterýž dobrodinj lidſkého Wykaupenj ne-
 poznáwá / nebo toto geſt mnohém wětſſý a di-
 wnégſſý : wztahuge ſe ta ké wjcegi ke Cti a
 Sláwé Boží a Kryſtowé / a wyhledáwá od
 náſ wětſſý počty / ſlužby a wděčnoſti. Spro-
 ſtať. Milý Pane Faráři / ſmjmlí ga ta ké ſpro-
 ſtný člowěk / k této hluboké wěcy / které ſlowje-
 ſo řícy ? Kterať pať ſe dēge / mnoho tiſycům
 proſtých Lidj / a ſnad dobrého Srdce / kteréž-
 to v proſtřed Pohanůw / Židůw neb Turkůw
 ſe rodj / a wychowáni býwagj / neſlyſſý přeſ
 celý žiwot ſwůg nic o Kryſtu / ctj Boha gať v-
 mēgj / a ni kdý o Náboženſtwj ſwém nepochy-
 bugj ? Farář. Tenj zlá Otázka. Muſyťe
 wſſať drjwe wědēti / že těchto časůw Turcy a
 Židé / ménēgi wýmſlwy magj / kdýž w Kryſta
 newěřj / než před časy Pohané měli / geſto ge-
 dnoho Boha / Stworitele Nebe y Země ne-
 znali. Nebo tehdaž / kdýž téměř celý Swět
 Modloſlužebnoſti podroben byl / gednoho kaž-
 dého / gať říkage nēgaťý praud / wſſeobecna
 zwykloſť zachwacowala / a Lid obecný / neſna-
 dno měl přjcinu neb přjležitoſť / o Nábožen-
 ſtwj ſwém pochybowati / a byť byl y pochybo-
 wal / byľby ſotwa měl proſtředek Prawdu wy-
 zwě-

zvědětí. Ale když nynj Křestianské Náboženstwj/skrze wesskeren Swět prošlo/a we wssch Končinách Swěta / Křestiané se nacházegj / neb nacházeli ; tehdy nenj možné/aby Turkům a Židům příležitosti se nedostáwalo / o ssalesném Náboženstwj swém pochybowati. A protož gsau powinnj / na tuto platnau wěc se wyptáwati/ a od Křestianůw/ķterěz před rukami magj/dostatečnau spráwu bráti/ nečinjli toho / nýbrž mysl swau / z nenáwisti k Náboženstwj Křestianskému / neb giné nepostacitelné příčiny / od tak dobrého rozgjmánj odwracegj/tehdy nemohau před Bohem wynnuloweni býti : Za druhé/ byliliby ķterj/genžby o Křestianském náboženstwj doķonce nic neslysseli / neb ķterýmžby niķdá nic takowého na mysl nepřisslo / skrze cožby k lepssýmu wyrozuměnj wedeni a doháněni byli / takowj nebudau zatraceni proto/ že gsau w Krysta newěřili/ nýbrž pro giné hřjchy / ķterěz gsau proti Zákonu přirozenému spáchali/a těch se z Milosti Božj wwarowati mohli / an gin Bůh Milosti swé tak dalece neodpjrá / ķdyby oni toliķo podle možnosti a powinnosti swé gi wjzřwali/žeby takowým hřjchům dobře wssli. Gaķož hognost gest příkladů těch/ ķterj mezy wzteklými a slepými Pohany/Božským obecnjm Wnuknutjm/ plac dáwali/ newinný žiwot wedli/a naposledy

dy k pravému Poznání Boha/y Krysta Pána a Spasitele nasseho přišli. Ať mlčím o Pří-
 kladech Indyánských/ o kterýchž pravdivě se
 psáno/ že těchto časůw w nowém Swětě Lidé
 se wynassli/ kterjz wedlé Zákona přirozeného/
 dobře živi byli/ věku swého/ přes sto Let do-
 šli/až jim Bůh Křestianského Kněze z Euro-
 py poslal/ od něhož se Krysta znáti wynaučili/
 Křest Swatý přigali / a teprwa spasitedlně
 zemřeli. Také gest nemožný k zapření/patrný
 příklad / onen Řjmský a Pohanský Setník
 Cornelius, w Skutcích Aposst: w 10. kapit.
 Ten Bohu Modlitbami a Almužnami pobož-
 ně slaužil/ a skrze Angela k Swatému Petru/
 aby se známosti Krysta od něho wynavčil/ v-
 kázán byl. Čtenář. Ten příklad gá dobře
 pochopugi/ tať že pochybowati nemohu / než
 že Bůh y Pohanům / Turkům a Židům tať
 mnoho pomocy dodává/ědyby oni gi vžjwati
 chtěli/ žeby dobře a rozumně živi býti/ a skrze
 to wětššy Milosti k známosti samého Krysta
 nabýti mohli. Sarář. To napodobně má o
 mnohých Nekatolicých Lidech smeyssleno bý-
 ti/ gestto v prostřed Sasšké/Pomoršské/rč. Ze-
 mé / w bludném Náboženstwji zrozeni a zwez-
 deni gsau/ o Pravdě Katolické Wjry nemno-
 ho slyšeli / a tolikéz o swém sfalessném Nábo-
 ženstwji/žádné pochybnosti neměli. Nebo pře-
 dně/

dně/ nemůže těchto Let takových lidí na mno-
ze býti / poněwadž Katolické Náboženstwí /
zvláště prostředkem té pomínulé 30. Leté
Wálky/ s Katolickými Armádami/ skrze wšez-
cky Země prošlo/ wšsudy w Poli y Quartýřích
Katolické Služby Boží / y Kázanj se drželi /
množý ocitj Žáznawé/ před Twáři takových
Nekatolických/ k potwrzenj a oswědčenj samé-
ho prawého Náboženstwí Katolického se dá-
li/ tak že tudy mnoho tisíc Soldátůw/ gesso
Katolickým slaužili / horliwé Katolických gess-
wčiněno. Podlé čehož málo těch se nacházy /
kterjby dostatečné přjčiny neměli/ swau nárů-
žiwost proti Katolické Wjře na stranu odlo-
žiti/ na prawdu gegj / lépe se wyptáwati a
mysliti/ zč. Gakož w swědomj swém/ gsau za-
wázani to wčiniti: Nebo Náboženstwí a Spa-
senj člowěka / wěc tak wysoce platná gess / že
nadewšsecko giné/ o to samé pečowati náležj/ a
žádný/ aby toliko w tom gruntownj Spráwy
nabýti mohl / ani do dalekých Zemi / proto se
wyprawiti/ ani wšseliké časné škody/ stráty/ a
nepřjležitosti / sobě za těžké přicházetí dáti ne-
má. Ale nechť třebas wždy někdo se wynagz-
de/ kterýby žádného takowého prostředku/ ža-
dně nesnáze w swědomj a pochybnosti neměl.
Tehdy takowý / ne syce pro swau sfalessnau /
wšsať od něho nepoznalau Wjru / nýbrž pro
giné

giné hřjchy/ a přestaupenj Božjch Prikázanj
zatracen bude. Pakli žiw gest/dobře a newin-
né/ tehdy Bůh mu zagisto přjlezitost spůsobj /
aby Katolicým býti mohl. Gakýchž přjkladů
nemálo. Swědka k tomu máme S. Augustýz
na/ genž nám wěčné paměti hodná slowa zaz-
nechal tato : Salus Religionis hujus , per
quam solam veram, vera salus veraciterque
promittitur, nulli unquam defuit, qui dignus
fuit, & cui defuit , dignus non fuit. Spase-
nj Náboženstwj toho / šrze které gedině
prawdivé/ prawé Spasenj w prawdě se
přislibuge/ nikdy žádnému se nedostáwa-
lo/ který toho hoden byl/ a pokudž někdy
někomu se nedostáwalo / ten toho hoden
nebyl. L. de 6. quæstion. quæst. 2. contra
Pag. Vide tom. 1. l. retract. 2. c. 31.

Na Den S. Wanny a Mučednice Barbory.

Nžec z Eklezjastyka w Kap. 51. od
Wersse 1. až do 3.

Chwálu wzdáwati budu tobě Pane
Králi / a spolu chwáliti budu tebe
Boha Spasitele swého. Chwálu wzdá-
wati budu Gménu twému : poněwadž
Po-

Pomocnjš a Obrance učiněn sy mi/ a wy-
swobodil sy tělo mé od zahynutj/ od osy-
dla gazyřka nepravého / a od rtůw pá-
ssýcých lež/ a před obličegem přistogjcých
učiněn sy mi Pomocnjš.

Spasředlné Wyšwětlenj w Roz-
mlauwánj uведенé.

Uniž š Spasenj postacuge : wěřiti toliko
wšsecko to/ co w 12. Článkách Aposstol-
ských obsaženo gest.

Sarář. Čženář. Sprosták.

Sprosták. Milý Pane Sarári / dnešnj
Kžec z Ktlezypastyřka zase mozeš müg zmo-
tala / a rozum müg w dälššy pochybnost uwe-
dla/ začjna se ona takto : Chwálu wzdaš
wati budu tobě Pane Králi/ a spolu chwá-
liti budu tebe Boha Spasýtele swého.
Zdá se mně/ že z těch slow patrné se poznáwa :
Kterak celé a pravé Náboženštwj na tom zá-
leži/ abychom poznali/ a upřjmným Srdcem
wyznáwali Pána Boha Stwořitele a Spa-
sýtele našeho. Poněwadž ale Swatj Apo-
stolowé w 12. Článčých gáderně pozname-
nali/ a gačo w Sumně obsahli wšseliká dobro-
dinj od Stwořitele a Spasýtele našeho nám
prokazaná ; snad na tom dosti bude/ gestliže
o Bohu Stwořiteli/ a o Krystu Wyřupiteli
spro-

sprostně/a pevně věříme všecko to/co dwana-
 nácte Cžlanků Wjry Apostolské w sobě obfa-
 hugj. Čtenář. Nemám o tom žádné pochy-
 bnosti: žádného neodsuzugi/buď on byl Kato-
 lický/ neb Ewangelický / toliko gestliže se toho
 gruntu sýlně drží. Žarář. Ewagný a z wla-
 stnjho Vsudku pohážegjcy Weyklad Pjisma
 Swatého mnoho Kacyřů splodil. Jezus Syn
 maudrého Syracha w této Kžeci neb w Mo-
 dlitbě své chwálj Boha/ že ho od mnohých ne-
 bezpečnstwj a sauzenj wyswoboditi ráčil. Tu-
 to Kžec geho Cyrkw Swatá předstawuje
 nám na Den S. Panny a Mučednice Bar-
 bory/ která weliké sauzenj a nejnáze / až do w-
 krutného vsmrčenj od vlastnjho Otce wysta-
 la. Máme za to/ žeť ona až podnes wych wa-
 luge/ a na wěky wychwalowati bude s napo-
 dobnými slowy Boha Stworitele a Spasy-
 tele svého / který wšseliké gegj těžkosti/a sauz-
 ženj/prostředkem Koruny Mučednické/w ne-
 smrtedlnau Sláwu proměnil. W čemž se
 nám spasytedlné Naučenj dáwa/ pokudž pra-
 wau Wjrau a skutečnau Láskau Boha Pána
 Stworitele a Spasytele nasseho stále až do
 skonánj wznáwati budeme/ a žádnému/ ani
 vlastnjm Rodičům k zalibenj od pravé Wjry/
 a od Lásky Bozj se nikdy neodlaučjme/že y nás
 dlé láskawého Žaslubenj svého dobrotiwý Bůh

ze wšech nebezpečností wyswobodj/ a wšeliš
 kau wezdegššýho žiwota hořkost/ w blahosla
 wenau žiwota wěčného sladkost nám promě
 nj. Ten cýl a konec/ ten prawý Weyklad gest
 dnešního Swatého Cžtenj. Aby se ale z těch
 Slow zawřiti mělo : Syn Syraha Boha
 Stworitele a Spasitele chwalj ; dosti tehdy
 ubezpečeny o Spasenj swém gest ten / genž
 wšedlo to / co we 12. Článkách Swatj Apo
 stolowé o Stworiteli a Spasiteli našem po
 znamenali/ wěřj : gest gačo welmi kwapný /
 tač welice chybný a omýlný Usudek. Co kdyby
 se dnes Modlitba pobožné Heroyny Judyth
 byla čtla ? Ona pro odwráčenj Nepřátelš
 ho Obleženj od Města Bethulie / modlila se
 tačto : Bože Nebes/ Stworiteli wod/ a
 Pane wšeho stwořenj / wyslyš mne bj
 dnau modlicý se / a w twém Milosrden
 stwoj dauffagicý. Judyth w Kap. 9. w. 17.
 Snad byste byl tento tupý Weyklad položili :
 Judytha samého Boha Stworitele wzná
 wá ; dogdau tehdy wšyšni ti wěčného Spa
 senj / genž samého Boha Stworitele wěřj
 byčby o Spasiteli Kryštu Gžjssy nic newě
 děli/ ani wěřiti nechtěli. Ten Boha spasyte
 dlně wěřj/ chwalj/ a wznáwá / který wšedlo
 za prawdiwé wznáwá / cokoliw Bůh wěčná
 Prawda/ a nekonečná Maudrost škrze wšed

obecnau Cyrkeu nám wygewiti ráčil / byt by to w Písmě swatém / neb w 12. Článkách zřetelně obsažené nebylo. Powězte mi miug milý Čtenáři / smegšliteli o tom / že starodawnj / odewššeho Křestianstwa odlaučení Kacýři / Ariani, Macedoniani, Nestoriani, Euthychiani, Apollinaristæ, Monothelistæ, Pelagiani, Donatistæ, Novatiani, Montanistæ, &c. wššyčni zároweň / gednjm hauffem Spasenj dosáhli ? Čtenář. Negsemť tať blaupý / nez mohli zagistě k Spasenj přigjti / nebo prawj a gistj Kacýřj byli. Farář. Ale gá wám dočáží / že gsau ten týž Grunt a Základ měli / o kterýmž wy prawjte / že k dosazenj Spasenj postačuje ; nebo wššyčni oni w Krysta wěřili / a tať dobre Wyznánj Aposstolské / gačo wy Lutheráni a Kalwinystowé přigali / tehdyliž gsau spaseni ? Ariani, tomu samému na odpor byli / že Syn s Otcem gest nerowné Podstaty / a o tom Symbolum, neb Wyznánj Aposstolské / žádného slowa neprawj. Macedoniani, činili Ducha Swatého / než Syna nětco menššyho. Nestoriani, přiwlastňowali Krystu / dvě Osoby. Eutyhchiani, se domnjwali / že Tělo Krystowo w Božstwj se proměnilo. A co o tom w Wyznánj Aposstolském stogj ? Apollinaristæ, prawili / že Slowo Božské / místo Dusse rozumné / s Tělem Krystowým spogeno bylo.

bylo. Monothelistæ, dávali Krystu gedinau Wůli a Operacy/neb činěnj. Pelagiani, zapjrali hřjch počátečný / a učili / že člověk z přirozené mocy / může Milost Boží / y věčné spasenj zaslaužiti : Symbolum pač Aposstolské / o tom wšsem dořonce mlčj. Donatistæ, sinesgřleli / že Cýrkew Krystowa wšsudy zabynula / krom těch / genž se Donata přidrželi. Novatiani, těch gestto padli / k počánj připausstěti nechťeli. Montanistæ na tom stáli / že Montan gich / gest ten zaslíbený Těšytel / a Paracletus / ic. Co medle o těch Smyšlých in Symbolo nacházyte ? Čtenář. Ale oni byli odsauzeni Kacyřj. Jarář. Arcy že gsau byli / a z toho samého se spatřuge / že někdo může odsauzeným Kacyřem býti / a Spasenj věčné postatiti / ačkoliwby wěřil / co o Bohu a Krystu in Symbolo ; neb w Snessenj Aposstolském stoj. Sprostak. Gá gsem mnohořrate / y od Luteryanských Pradiřantů slyšel / že gsau gmenowané Bludaře / za Kacyře drželi / a od Spasenj věčného weyslowně odsuzowali / odkudž mi z Milosti Boží giž wjce Swětla vycházy / že wjce k dosaženj Spasenj náležj / než gsem gř a mnozy ginj nebezpečně se domnjwali. Čtenář. Kdo pač také wj zagisto / že ti wšsycni gsau zatraceni / wzláště že Krysta nezapjrali / a ničemuž odpornj nebyli / co gest w Wyznánj

nj Aposstolském. Jarát. To gest nepotressně
 dauffánj/nebo takowým způsobem/mohlby ně-
 kdo spasen býti / byt Starý y Nowý Zákon za-
 wrhl/ gačo Knihy/ěteréby od Lidj/bez Wnu-
 knutj Ducha Swatého sepsané byli : byt o pe-
 kle/ kdez wěčné zatracenj/ nic newěřil : byt o
 tom/ že ďáblowé Blahoslawenstwj dogdau /
 smegsslel / neb o tom in Symbolo dořonce žá-
 dné zmjnký se necinij : Mohlby spasen býti /
 kdoby Staw Manželský dořonale zapowjdał
 kdoby prawil / že týž Staw Manželský od ďá-
 bla pocházý ; kdoby wčil/ že některj Pořmo-
 wé/ z přirozenj gsau possřwrněni a necistj / řč.
 Gessro takowé Aposstol w 1. ř Tymot. w 4. ř.
 mezy Kacýře počítá. Mohlby také spasen bý-
 ti/ kdoby Křest/ a wšsecky Swátosti zamjtal /
 neb nic o nich Symbolum nemluwj. Spro-
 stáť. Widjm (Chwála Bohu) gasnýmá Wči-
 ma/ že pod tím wjce ležj. Neb takby netoliko
 troge / nýbrž třidcateré y wjce Náboženstwj
 do Nebe wedlo / a gižby prawda býti nemo-
 hlo/ že gest Prawda toliko gediná / Sprawe-
 dlnost gediná/Wjra gediná/ Spasenj gediné/
 gediný Bůh a Pán wšseho / a gediný Prostře-
 dnjř mezy Bohem a Lidmi/ totiž prawý Bůh
 a Čłowěk G'ěžířs Krystus ; ale S. Pawel
 toho nedopustj. Jarát. Nicméně powoline
 (wšřať mjřta nedáwage) že postačuje ř Spa-
 senj/

senj/ co in Symbolo, nebolizto w Wyznánj
 Wjry Aposstolské gest obsaženo. Ptám se dás-
 le / gažý smysl a rozum téhož Snessenj Apo-
 ssolského gest/ w gažém smyslu ga Symbolum,
 nebolizto dotčené Wyznánj / wěřiti musym ?
Cžtenář. Co gest se potřebj mnoho ptáti / w
 tom smyslu/ kterýž se mně podle Textu a slow/
 vlastnj a neylepsšý býti zdá. **Sarář.** Poně-
 wadž wssať gedné wěcy/ toliko gedná prawda
 gest/ kdybyste gi myslenjm wassým netressili
 (nebo gste člowěk/ kterýž může chybiti) coby z
 toho bylo ? **Cžtenář.** Toťby mi w prawdě
 na Spasenj mém neschodilo. **Sarář.** Nesscho-
 diloliby wassému Spasenj/ tehdybyste wy sře-
 ze sfalessnau a neprawau Wjru spasen byli.
 Kdo muž k tomu swoliti ? Neb kdybyste wy
 mohli / sfalessnau Wjrau Spasenj zeyřati /
 tehdybych ga také mohl/ bezewssý Wjry/ Blas-
 hoslawenstwj obdržeti. An sfalessná Wjra /
 ani o geden wlas lepšý nenj / nežli dořonce žá-
 dná Wjra. **Cžtenář.** Pane Saráři tuze mne
 slapáte. **Sarář.** Ale nobau Prawdy ; ano-
 brž slyssite dále / gednostegný rozumby také byl
 o Pjssmu : Neb gestli dosti abych Pjssmu wě-
 řil/w tom smyslu/který se mně dobrý býti zdá/
 ten wssať chybiti může/ tehdy gest tať mnoho/
 kdybych Pjssmu dořonce newěřil/ gaťo kdybych
 mu w sfalessném smyslu wěřil / nebo sfalessné

wěřiti/ a do konce newěřiti / gest záplata z ge-
dnoho sukna. Cžtenář. Záplata sem/ zápla-
ta tam / musy se ale Snessenj Aposstoljke w
swém prawém smyslu wěřiti. Satár. Toby
bylo gednau k křiži lezti/ ač wám to dosti těžce
přigde/ nebo tau Odpowědj / mně za wyhra-
nau dáwáte / tať žebych we wšech třech Wj-
rách/ kterěz se w Křižy pasyrugj / spasen býti
nemohl/ poněwadž s Katholickau žádná z osta-
rých / wšech Artykulůw Snessenj Aposstol-
ského/ w gednostegném smyslu newěřj / nybrž
w wykládánj téhož Aposstolského Snessenj /
gedná od druhé rozdwogené gšau. A gaťož
toliko gediná Prawda gest/ následugeže krom
gediné/ z oznámených Wjr / giné wšechy sfa-
lessné býti musy / a proto spasytedlné býti ne-
mohau. Sprostáť. Můg Pane Satáři/ ey
hle gá/ kdýž gsem gestě Lutheryánem byl/ gi-
náť gsem: Wěřjm w Boha / zč. se nemodlj-
wal/ než tať / gať ge Katholictj řěšagj. Sas-
rár. Milý Sausede/ wy gste dobrý Sprostá-
ček/ my mluwjme o Smyslu/ a ne o Literách :
Pozorúgte ku přjkladu gen na dwa nebo na tři
Artykule/ kterak se tēm rozdjlně od týchž Wjr
rozumj ? Ten Artykul: Y w Bžjisse Kry-
sta Syna geho gediného / zč. mnozý Kal-
winystowé gináť wykládagj / Syna menšyho
činjce/ než Otce. Gináť Katholictj a Luthe-
ryáni/

ryáni / kterjžto gey gednostegné Podstaty a
 Bytnosti wěrj. Ten Artykul : Zstaupil do
 pekel/ zč. rozumégj Kalwinystowé gináť/ kdez
 wěj/ že se těmi slowy nawrhuge / gaťoby byl
 Krystus muťy zatracenců trpěl/ tať že o spase-
 nj swém pochybowal/ a se obáwal/ aby od wěc-
 né šinrti/ doťonce pohlcen nebyl ; gináť o něm
 šineyššij Katholictj a Lutheryáni/ kterjžto dot-
 čeny Wýklad / ne za smysl Šnessenj Aposstol-
 škého/ ale za hrozně Bohu rauhánj Kalwinos-
 wo držj. Ten Artykul : Wstaupil na Nebes-
 sa/ zč. Rozumégj gináť Lutheryánššij Ubi-
 quistáři/ genž Tělo Krystowo / na wšslech mj-
 stech přjstomné býti se domegššlegj / rowně ga-
 ťo Božštwj geho/ wššudy přjstomné gest ; Gi-
 náť Katholictj a Kalwinystowé / kterjžto
 šinegššij/ že štrze tento Lutheryánššj smysl/ ce-
 lé Symbolum, neb Šnessenj Aposstolšké w nic
 se obrácý / a tudy Čłowěčenštwj Krystowo /
 Narozenj/ Utrpenj/ Smrt/ na Nebesa wstau-
 penj/ a přjchod budaucý k Šaudu poslednjmu/
 doťonce se wyzdwjhuge. Ten Artykul : Od-
 tud přjgde šaudit žiwé y mrtwé/ zč. Ro-
 zumégj gináť Katholictj/ když prawj/ že tať
 bude šaudit/ aby dobré škutky Nebem/ zlé pať
 Peřlem odplatil. Gináť Kalwinystowé a Lu-
 theryáni / kterj dobrým škutkům / wššedku od-
 platu odpjragj/ w tom domněnj / že tam toli-

To sama nowá zwláštěnj Wjra gich / platiti bude. Ten Artykul: Wěřim Swatau Cyrkeow Křestianstau Obecnu / zč. Rozuměgj Lutheráni a Kalwinystowé o newiditedlném Shromážděnj / toliko předzvěděných Wywolených : My pať Katholictj rozumjme / o widitedlném Shromážděnj wšech Katholických / w kterémž gest mnoho Wywolených / a mnoho zawržených. Ten Artykul : Swatých Obcowánj / zč. wstahugj a ztenčugj Lutheryáni a Kalwinystowé / tať / že téměř wšecť Obcowánj / kteréz my Katholictj pokládáme / zapjragj. Ten Artykul: Hřichůw Odpustěnj / zč. wykládagj na samé nepřičítánj gich / nevznáwagj žádného wnitřnjho obnowenj / šrze wlitě Dary a Sprawedlnostž gaťz my Katholictj o tom smegšljme. Sprostáť. Pán Bůh zachoweg / na ty wěcy gsem gá někdy pozoru nedal. Šarát. Ale to má bezdliwé pozorowáno býti. Neb gsauce toliko gedná Prawda / a ta / gaťz brzo dále wyrozumjte / v samých Katolických ; tehdyť musy přiginyých šfaless a blud býti. A gestliže Wjra Wyznánj Aposstolského / w prawém smyslu k Špasenj gest potřebná / nemůže prawda býti / aby člověk mohl / we wšech třech Náboženstwjch Špasenj dosáhnutí / poněwadž wšecť a tať Náboženstwjch prawého smyslu, Symboli

nema-

nemagj. **Sprostáť.** Laskawý Pane Czte-
náři/ co s nassým smyslem před sebe wezmeme?
mně se zdá/že gest welmi mdlý a křehký. **Czte-
nář.** Nicméně gest dobrý. **Sarář.** Kterak
může dobrý býti : Dotknuli se toliko gestě ge-
dnjm prstem geho / tehdy padne a neobstojj.
Cztenář. Tobych gá rád widěl. **Sarář.** A
gá wám včázzj. Slowo Božj w Bibli obsaže-
né/ gest arcy ne mensšy podstaty a wážnosti /
než Symbolum, nebolizto Snessenj Aposstol-
ské w těch 12. Artykuljch / a neméně vrážj Pá-
na Boha ten/ kdožby co toho zapjral/ neb za-
wrhowal/ co w Pjssině Swatém patrné a zge-
wně wysloweno gest / gačo kdoby kterému Ar-
tykuli w Wyznánj Aposstolském newěřil.
Cztenář. Co pak wjce ? **Sarář.** To gest wj-
ce/ že nemůže žádné rozumné přjčiny včázáno
býti/ pro nižby se k tomu swoliti mohlo / gačo-
by Wjra spasytelná k samému Symbolum ,
neb Snessenj Aposstolskému přiwázaná byla /
dale gednomu každému/ podle ljbošti a smyslu
swého/ coby chtěl wěřiti/na swobodě zůstawa-
lo. Nebo/ neméně zawázani gsine wěřiti/ to-
likěž wšsecko to co w Pjssině Swatém / gačo co
w Symbolum gest obsaženo. **Cztenář.** Snes-
senj Aposstolské Muž/ Žena/ y Dítě se nauciti
může : wšsecko Pjssino vměti gest obecným Li-
dem nemožné. **Sarář.** Z toho negde/ aby ge-

denkaždý celé Pjssino vměti musel/ ale to násle-
duge/ že gedenkazdý powinen gest/wsse pospa-
lu wěřiti/co w sobě Pjssino Swaté zdržuge/tať
že bez posskwrny Kacýřské neschetnosti / ža-
dný nic toho / za sfalesně neb pochybné držeti
a zamjstati nemůže / co Pjssino Swaté swědčj.
Podlé čehož gest welmi nepotressná a hlaupá
Phantazye/ žeby dosti bylo w Krysta/ a dwa-
nácti Czlánkům Aposstolského Snessenj wěřit-
ti/a dále coby kdo chtěl mocy sinegssleti. Čzte-
nář. Gá gsem syce nikdy neřekl/žeby kdo mohl
Pjssino Swaté zawrhnuti. Jarať. Ale pra-
wjte/ že Symbolum, neb Snessenj Aposstols-
ské samo postacuge : Tehdyť s Pjssinem mohu
wčiniti co chcy/ kterěz mně /mnohé podstatné
wěcy předkládá/ o nichž se in Symbolo, neb w
Snessenj Aposstolském nic nenachází / pročez
mohu mu wěřiti/ neb newěřiti / gať sám chcy.
Nejmjmlj pať Pjssinu odpjratj / tehdyť arcy
musjym wěřiti / wjc než co Symbolum, neb
Snessenj Aposstolské nastyť. A timto tref-
funěm wás prwnj Smysl wzhůru bradau le-
ží. Sprostáť. Gáť ho nechám ležeti /
aniž mu powstati pomohu / nýbrž
z tohoto dobrého Naučenj
se radugj.

Na Den Swatého Mikuláše Biskupa.

Epistola S. Pawla k Židům w 13. Kap.
od Wer. 7. až do 17.

Bratři: Pamatujte na Spráwce své/
kteříž wám mluwili Slovo Boží :
gegichžto Obcowánj konec spatřugice /
následujte Wjry. Gežíšs Krystus wče-
ra y dnes : on y na wěky. Včenjm rozličs-
ným/ a cyžým nedeyte se swoditi. Nelyé-
pe gest zagisté/ Milostj opewniti srdce /
ne pokrmy/kteříž neprospěli tēm/kteříž w
nich chodili. Máme Oltář / z kteréhož
nemagj mocy gisti / kteří Stánku slauží.
Nebo kterých howad krew wnássýná bý-
wá za hřich do Swatýně křže Biskupa /
těch těla palená býwagj wně za Stány.
Pročež y Gežíšs/ aby poswětil Lidů Kr-
wj swau/wně za Bránau trpěl. Wygděs
mež tedy k němu wen z Stánů / pohaněnj
geho nesauce. Neboť nemáme zde Města
zůstawagjcyho / ale budaucýho hledáme.
Protož křže něho obětugme Bohu Obět
chwály wždycýy / to gest / owotce rtůw
wyznawagjcych Iméno geho. Na dobro-
čin-

činnoſť pať a na zdjlnoſť nezapomínejte :
nebo takovými Obětmi zaſluhowán býwá
Bůh. Poſluſſnj buďte Správců ſwých /
a poddanj buďte jim. Oniť za gíſtě bdě-
jí / gaťo počít magjce wydati za Duſſe
waſſe.

Spaſytedlné Wyſwětlenj w Roz- mlauwánj uwezené.

Kdo ſpaſen býti chce / newyhnutelné wě-
řiti má wſſecko to / coſo lito náſ Bůh ſtrže
Wſſeobecnau' Církeu wywůge.

Farář. Cžtenář. Sproſták.

Farář. Slyſſeli gſte dneſſnj Swatou E-
píſtoli? Sproſták. Wſſem / a to ſ
welikau bedliwoſtj. Farář. Takyli wám za-
ſe hlavu zmotala / aneb raděgi ze wſſech po-
chybných myſſlenj gaſně wywedla / a řeči mé
onehdegſſy potwrdila? Co ſe wám zdá o těch-
to Slowjch S° Pawla w W. 9. Včenjím roz-
ličným a cyžým nedegte ſe ſwoditi. Co ne-
kdý Wádoba wywolena Ducha Swatého S.
Pawel mluwil / neb pſal Židům na zemi / to
nynj z Nebeſkého Trůnu nám wſſem poraučj /
abychom rozličného / a cyžého Včenj / gaťo žto
ſwodného / ſe na negweyſs wyſtrěhali. S. Pa-
wel wſſelike Včenj / tjm ſamým / že rozličné /
sobě

sobě wespolek odporne/ a cyzý gest/ má za bludné/ a podwodné. Včenj / neb Náboženstwj w Czechách onde y onde roztraussené nenjli cyzý ? Nenjli cyzozemské Včenj Husytské / které z Anglické Země do Czech připlaulo ? nenjli cyzý Včenj Luterýánské / a Kalwinské / které z Němec do Wlasti nassý se wlaudio ? Nenjli w tom/ a to welice škodné cyzý / že od prawého Božského a wseobecného Náboženstwj dalece vzdálené gest ? Včenj Adamitůw/ Kalissnjtůw/ Taborytů Českých nenjli rozdjlné ? Včenj Lutherowé/ Kalwinowé/ Zwingliowé nenjli rozličné ? Gest tehdy dle Wyrčenj S. Pawla swodné a bludné. Každé Náboženstwj gmenowané wznáwá Boha Stworitele a Spasitele Krysta Gezišse/ wěřiti welj celé Symbolum, neb Snessenj a Wyznánj Apostolské. Pokudž prawda gest/ že postačuje k Spasenj Wyznánj samého Snessenj Apostolského/ kterého koliw z těch dotčených Náboženstwj se přidržjte/ spaseni budete / a tať může každý w zlým / swodným a sfalessným Náboženstwj spasen býti/ kdož tomu wěřj ? Čte nář. Gá se ale gesté nepoddávám. Nebo když Symbolum, neb Snessenj Apostolské wěřim a wznáwám/ tehdy nehlawněgšým Artikulům/ gádru a weylupku celé prawé Křesťianské Wjry wěřim / tiť gsa wssyčni gistj a prá:

právj. Co to má zlé / nebo nepravé býti ?
 Farář. Ani zlé / ani nepravé / ale nepostačí-
 tedlné : a poněwadž se gessťe dáti nechcete /
 tehdy męgte se na péci. Wy/ gažozto včeny a
 stussený Muž dobře wjte / že w věcech Wjry /
 netoliko na to patríti slussý/cemu a co se wěřj ;
 ale tolikěž a předewssým/ proč a z gažého Sun-
 damentu neb gruntu se wěřj / na tom zagistě
 celá Podstata a spůsob Wjry záležj. W ga-
 žém spůsobu gest Základ / neb ta přjčina/ pro
 kterau se wěřj ; w takowém spůsobu gest také
 Wjra/ na takowé přjčině založená : Gestli táž
 přjčina gistá a nepochybná / tehdyt gest také
 Wjra gistá a nemohaucý chybiti. Pažli gest
 přjčina negistá a pochybná / tehdy také Wjra
 lepssý nenj / nýbrž bludu a chybám poddaná.
 Sprosták. Pane Faráři / to gest pro mne
 welmi wysoko. Farář. Těssťe se / včijnj gá
 to hned srozumitedlněgssý / patrným přjklas-
 dem. Turek wěřj/že Bůh gediný gest/Stwo-
 řitel wssěch věcý / a proč to ? Geho Alcoran
 tomu geg wywčuge/ o němž on sinegsslj/ že gest
 sepsaný z Wnučnutj Ducha Swatého : Tato
 Turecká Wjra (ačkoliw prawda gest / co wě-
 řj/ totíž že Bůh toliko geden gest) poněwadž
 na zlém a lstiwém Gruntu založená gest/ z kte-
 réhož on mnoho giných sfalessných smysslyneť /
 a proti Bohu raubánj/ wěřj/ totíž : gažoby w
 Božj

Božstwj toliko gedna Osoba byla ; gaťoby
 Krystus/ ne Bůh / nýbrž mensšy a nižšy než
 Machometh byl; gaťoby Obrězka zachowawa-
 ná býti musela. To gest Wjra sfalessná/ podle
 Gruntu a Základu swého / z kteréhož pochází.
 Sprostát. Siž nynj lépe rozumjm. Čtenář.
 A co bude wjce/ bychť gá k tomu wssemu swolil
 a přistaupil ? Jarář. Tjm wjce gest to pro
 mne/ a proti wám/ neb gá odtud tuto Záwjrtu
 učiniti mohu. Wjra na sfalessném gruntu
 stogjcy/ gaťkoliwby mnoho prawdivých wě-
 cy wěřila (ku přjkladu celé Aposstolské Snes-
 sjenj) nemůže k Spasenj užitečná a prospěšná
 býti. Téč pať wssech / nynj w Ržjssy dowole-
 ných Náboženstwj/ Wjra (mimo samé Kato-
 licé) stogj na sfalessném podwodném gruntu ;
 tehdyť nemůže k Spasenj dopomáhati. Pr-
 wnj Propowjďka gest neomylná / a Pán Čte-
 nář k ni se přiznal : anobrž kdo to newidj/ že
 Prawda we lži gruntu mjeti/ a že se žádný Bo-
 hu / w tom Náboženstwj / které na sfalessné
 Wjře záležj / lžbiti nemůže. Čtenář. Ale
 druhau Propowjďku prowesti pracně přigde.
 Nebo gá tomu patrně odpjram/ že mé Ewan-
 gelitšké Náboženstwj / gehož gá se wšty y srd-
 cem přidržjm/ sfalessný a bludný grunt neb zá-
 klad swůg má. Jarář. Měgte maličké str-
 nj/ druhé Propowjďce / také Pruwodu nedo-
 sta-

skatek nebude. Neb cožliw wy w wassém Ewangelitském Náboženstwí wěříte / to wssé wěříte / nebo pro wážnost wassých nowých Apóstolů a Ewangelistů (ku příkladu / Husli, Lutheri, Calvini, Melanchthonis, Zvinglij) o nichž smegssíte / že měli Ducha Swatého ; a nebo wěříte pro to / když se wám zdá / že se to s Písmem Swatým srownává / co wěříte. Ale oba tito Základové a Příčiny / gsau sfaless a oklamánj ; Prwnj proto / že Hus / Luther / Kalwin / rč. Lidé byli / gessro blauditi mohli / a skutečně blaudili ; An mnoho / co gednau psali / zase odwołali / proměnili / opravili (podle smyslu swého) w mnohých wěcech proti sobě učili / gažž celému swětu známo. Druhý Základ neb Příčina / totiž wasse wlastnj zdánj a doménj / gest také na obrtliku postawená / nebo y wy gste člověk bludům podrobený / kolikrát gste medle w rozdjlných wěcech aumysl wás proměnili ? Kolikrát gste časem sfalessné býti uznali / co gste prwe za Prawdu drželi / a tak gste w skutku sřusyli / že wás také / wlastnj smysšlůnky a minénj wasse oklamáwagj ? Čžte nář. Ten Průwod gessťe mdlý gest k mému přemoženj / gá dobře wjm / že Luther byl člověk genž blauditi mohl / a tjm wjce to o Kalwinowi / a giných wěřjm. Ale my Ewangelitsstj / na Lutherowi / Melanchthonowi / rč.

Náboženstwj nasseho nezakládáme / necháme
 gich gažožto včených Lidj / genž při odkrytj
 Prawdy mnoho učinili/ passyrowati. Nežli
 wšseho za nepochybné nadržjme / co we wšsech
 swých Spisých psali. Jarář. Dobře prawjte/
 to gšem od sta Lutheránůw slyšel/ že na Lu-
 thera nemnoho dbagj ; od mnohá Kalwinys-
 tůw / že Otcy swému Calvo, nemnoho wíce
 cti dáwagj ; a to wšse obzwláštne proto / že v
 wás gedenkaždý/ wlastnjho smyslu swého ná-
 sleduge ; gaž kdo se domnjwá / že Pismo rozus-
 mjno býti má ; co kdo za prawé Včenj oblibu-
 ge/ to také wěřj/ byť pať y Hus / y Luther/ y
 Melancton/ Kalwin y Zvinglius/ř. gažko-
 liw gináť chtěli/ a psali. Znam také některá
 wysoce rozumná Knjzata / z gichžto Discursu
 při Tabuljch / ř. se poznáwá / že w gednom
 Artykuli s Lutherány / w druhém s Kalwi-
 nysty/ w giném zase s Katolicými držj / buď-
 to Prádykantiům/ a Dworským Kazatelům
 gich/ mjlo nebo žel/ s nimi disputyrugj / žeby
 wjno ze sklenic wyřakowati mohlo / ř. a to
 proto/ že miněnj swé za neylepššy magj. Čtes
 nář. Co ginj činj/ z toho odpowjdati nechcy :
 Ale gá na sobě samém/tať mnoho nezakládám/
 abych měl mé wlastnj miněnj/ za Grunt Wjry
 a mého Náboženstwj uznáwati : Odstup to
 odemne. Regule/Pravidlo/Grunt/a Základ

Wjry mé/ gest neomylné Slovo Boží samé /
 kteréz gá w Bibli mám před očima / a w něm
 bedlivě čtám / to mně bez bludu a chyby po-
 wjda/ cobych měl wěřiti / rč. Truc/ nechť kdo
 tento můg Grunt a Základ wywrátj. **Saráč.**
 To gest znamenitá a velmi twarná Odpo-
 wěd/ kterauž se wssychni Kekatolictj honosj /
 když ta ale na swětlo Práwdy se přiwede/ teh-
 dy gest to neywětšj a weybjdněgšj oklamánj /
 strze něž (ó Bože!) mnoho tisíc Dussj do wěc-
 něho zahynutj wpadá; a to takto provozugj :
 Wsseca Náboženstwj / kteráz se nynj Ewan-
 gelická gmenugj / wydáwagj se za to / že se to-
 liko samého psaného Slowa Božjho držj / a
 wssak w mnohých podstatných Artykuljch se
 nesrownáwagj/ nýbrž sobě odporugj. Odkad
 to přicházj? Co pak Pjśmo gest také proti so-
 bě? také gedno s druhým se nesrownáwá? Co
 na gednom místě černé / na druhém bílé wčj?
 Co na gednom místě o gediné wěcy tak / na
 druhém gináť prawj? Ba nikoli. Pjśmo Swa-
 té nenj tak wrtkawé/ Duch Swatý / nenj sobě
 sám protivný. A protož že wy Ewangeličtj/
 gať Lutheryáni/tať Kalwinystowé/ sami me-
 zy sebau tak neswornj gste/ gest toho ta praw-
 diwá ģruntownj přjčina/ že Pjśmu/podlé wa-
 sšeho privatnjho a zwláštjnjho smyslu / rozúm
 a Wýklad/ gaťj kdo-čcete/ řugete / a ģsauce
 waffj

wassy mozkowé a hlavy welmi negednosteg-
 né/ gest tolikéz zdánj/smysl/a Wýklad tak roz-
 djlný/ a častokrat dokonce protivný. Z čehož
 mařawé wplywá / že Wjry wassy Grunt a
 Základ / nic giného není / nežli paubé wasse
 vlastnj smyslenj : a že gest takowé bludum a
 ořlamánj poddáno/ to wasse tak mnohé roztr-
 žitosti/ zřetedlné wřazugj. Neb řdybyste wy
 samé Pjřmo/ a geho prawý Wýklad / za Pra-
 widlo Wjry wassy drželi/ tehdybyste z potře-
 by wy Lutheryáni/ gař sami mezy řebau/ tař y
 s Kalwinyřty we wřsech Artyřuljch se řrowná-
 ři muřeli/ an toliřo gedno prawé Pjřmo / a ge-
 ho toliřo gedný prawý Wýklad gest. Že ře
 pař toho (což wůbec wědomé) neděge ; nářle-
 duře/ že řáždý z wás podle ľbosti / a vlastnj-
 ho řmyslu řwého/ Pjřmo wýkláda. Gest teh-
 dy gednostegné / řdyž wy prawjřte / že Pjřmo
 Swaté/ gest Wjry wassy Prawidlo (totiř gař
 wy Pjřmo wýkládařte) a řdyž gař prawjm / že
 wasse vlastnj smyslenj / Wjry wasse Regule
 gest. Šprostář. Wřseřo prawda gest / co
 wy Pane řaráři prawjřte. Čřtenář. Odpuř-
 řřte Pane Šausede/wy gřřte prostý Ľepř/ale gař
 mám gěřřte w ruřau zbraň pewnau. řarář.
 Ř řu s Pomocý Bořj wám wřrazjme/neb mně
 giř známá gest. Čřtenář. Ždaliř gest Kry-
 řtus Pán Wěřjřým řwým Duhá Swatého ne-

zašlibil/ řka v S^o Jana w 16. Kap. Ille vos
 docebit omnem veritatem. To gest : Onť
 wás naučj wsselike Prawdě. A tať ten
 wnitřnj od BŮha gednomu každému daný
 Duch/ powjda/ gaťby měl Swatá Pjssina doz-
 bře a prawdiwě rozuměti/ a wykládati. To-
 mu gá se pewně těssým / an taťe strze Milost
 Božj/ a Křest Swatý/ geden spolu. Aud Kry-
 stůw gšem. Co to opět není znamenitý / bez-
 pečný/ a nepochybný Grunt Wjry mé? Jaráť.
 Gest arcy opět welký blest / ale nic giného za-
 njm/ než sfalessná pozlátka/ a rowně na tu pěst
 naběhne / od kterěz přjz powěděná twárnost
 poražena gest. Nebo kdo předně newj/že To-
 wočřtěncj neywjcegi tímto privatnjm / neb
 zwlássťnjm / wnitř nadýmagjcým duchem/ se
 chluby a honosy/ a wssáť mezy nimi tať welký
 počet rozdjlných proti sobě čeljcých Sekt se
 nacházj? Cožby nigatž býti nemohlo / kdyby
 gich nadýmagjcý duch / od smyslu wlastnjho
 spravován / a na kteréhož oni Wjrau swau
 spoléhagj/ sfalessný duch nebyl. Takowý roz-
 zúm gest / co se Husytůw / Lutheryánůw/ a
 Kalwinystůw dotýče / y s rozdjlnými Husyt-
 stými/ Lutheryánstými a Kalwinstými Sek-
 tami. Nebo každá z nich prawj: gá gšem smy-
 slem mým wgistěná / pro wnitřnjho Ducha
 mého / a ten Duchu mému že dobře smegssj /
 swě-

swědectwj vydáwá. Ale to nemůže býti Duch Swatý/ nebo Duch Swatý gest Duch Prawdy/ kterýž nemůže sobě protivné wěcy učiti/ a sobě sám na odpor býti. Týchž musí býti bezelstné/ duch zlý / duch bludný / genž od počátku křárem gest/ anobř Otec křj / o kterémž a těch/ gestto se njm honosy / welmi pěkné a weyflowné S. Pawel Apóstol w 1. k Tymoth: w. 4. Kap: w. 1. napsal : W poslednjch časych/ odstauj někteřj od Wjry / poslauchajce duchůw swodných/ a učenj ďábelských/ zč. Za druhé/ gest tať / že Krystus Pán/ nám Ducha Swatého zasljbil / kterýž nás má wučiti wsselike Prawdě. To wssak nemůže o wssech / a každé obzwláštne privatnj Osobě tať rozumjno býti / aby blauditi nemohla ; nebo každodennj skuffenj wkazuge/ (ó běda!) že mnoho privatnjch Osob / genž w Krysta pokřtění gsauce/ w něho práwé wěřili/ anobř že y private/ a zwláštne Cýrkwe a celé Země / odpadaj a blaudj ; tehdyť se to zasljbenj/ na celau wssesobecnj Křestianskau Cýrkew wztahuge / že ona Ducha Swatého stále při sobě mjtí / a od něho se práwému smyslu Slowa Božjho / awsselike Prawdě učiti bude. Pro kteraužto přjčinu od S° Pawla 1. k Tym. w 3. Kap. w. 15. Columna & Firmamentum Veritatis , to gest/ Slaup a Utworzenj Prawdy/ se gmežuge.

nuge. A tím vlastně my Katolictj provozujeme/že nezsfalšovanéPravidlo/grunt/a podstatu Wjry nassj máme; poněwadž gi zakládáme tať pevně na SlovuBožjm/že ge (to totiž Slovo Božj) ne podle gednoho privatnjho Učitele miněnj/mnohém méně vlastnjho smyslenj/nebo negistěho privatnjho Ducha nabaďanj / nýbrž podle společněho gednomyslněho smysluKřestianské Cýrkwe/a starých Swatých Otcůw/společně přigjmáme/ rozumjme a wykládáme. Kterýmžto Wýkladem pro Kryštowo Žasljbenj / gistj; anobrž tať gistj gšme / že Protiwjncy nassj/ Cýrkwi Swaté Wšseobecne/tě ští a chwály/ sami zapřjti nemohau. Co gste niědy w Spisých Luthera wasšeho Tom: 7. Vit: de Ant: Eccles: těch paměti: hodných Slow nečtli? Wšta Cýrkwe / gšau Wšta Boha saměho : A gaťož Bůh / tať ani Cýrkew klamati nemůže. Čtenář. Pane Saráři/ wy mně téměř w mé wěcy/ o niž gšem gať tať mnoho držel/ záwrát děláte : Při neymenššym byste nás Ewangelických tať tupiti neměli. Nebo negšme Turcy a Židé/než Křestiané/ ic. Sarář. O tom Otázka neni/nýbrž zdali kdo může spašen býti / který toliko samě Symbolum, neb Snessenj Aposstolské wěrj? a zwlášťe když ge ne z gistěho/ ale sfalessněho/ bludněho/ nestálěho gruntu wěrj? My was

nepotupujeme / než vyhledáváme z vprjmné
 Bratrské Lásky / toho / abyste se obrátili / do-
 brě wěřili / pobožnj / a potom škrze Krysta Pá-
 na a Spasitele našeho / wěčné spasení byli :
 A to z srdečné autrpnosti / tjm wjcegi proto /
 že litostiwé widěti musíme / kterak Satan wás
 hůře a bjdněgi / než ty neshťastné Turky a Židy
 oklamává a trjbj. Čtenář. Ale toťby bylo
 přjliš z hruba / wždyť pať Křestiané gsine.
 Sarář. Slysste medle / a dobře pozorũgte / co
 powjm. Lid obecný / mezy Turky a Židy / ne-
 zakládá grunt swého / ač sfalessného Nábožen-
 stwj / na vlastnjm smyslu swém / neb na nega-
 řého wnitř nabádagjčyho Ducha swědectwj ;
 nýbrž na smyslu a saudu Wcitelũw swých / ne-
 bo na Pjsmě swém / gaž to od Wcitelũw geho
 se wykládá. A tať tito Lidé magj Prawidlo
 a Grunt Wjry swé / přirozenému rozumu ne-
 přjliš odporne / totiž Consens, neboližto Sne-
 sšenj a Gednomyslnošt Předkůw swých / neb Pj-
 smo Náboženstwj swého podle smyslu Před-
 chůdcũw swých wyložené. Ale naproti tomu wy
 Ewangelictj / na wasse Předky / a prwnj Apo-
 stoly / neb Reformatory / gacyž Hus / Luther /
 Kalwin / a ginj byli / od nichž gsťe toto wasse
 Ewangelium / Staro-Katolickému protiwne
 přigali / nic nedbáte / nýbrž ge w mnohých wěs-
 cech opausťjte / a na vlastnj saud a smysl wás ;

nebo na wnitř wěgjcý Duch wásš ; nebo (což
gednostegné gest) na Písmo Swaté/wššak po-
dlé wlastnjho smyslu neb nabadánj wnitřnjho
Ducha wásšeho wykládané/ se spoleháte. Což
patrným znamenjm gest / že Satan při wás
slyně swé Řemeslo koná / a wás tať dalece o-
slepuge/že netoliko téměř gedenkáždý sobě sám
nowé o Wjře smyslenj sformuge / ale y na sa-
mém sobě/ to gest na wlastnjm smyslu a miněnj
swém celý Grunt/ Řeguly/ a Prawidlo Wjry
swé zakláda. Každý z wás se domnjwá / řdyž
toliko Bibli flabikowati může / že gest od Bo-
ha wynaucen/ že Duch Swatý byl geho Wči-
telem/ že giž blauditi nemůže/a to y nemandré
Ženy a Děwčata. Tu musy/ stařj / Swatj a
wysoce Wceni Otcowé trpěti/ že gsau Lidé by-
li/ a blauditi mohli. Hus/ Luther/ Kalwin/
řč. též Lidé byli/ a blauditi mohli ; ale Krč-
mář z Pecynowa/ Kožessnjř z Aunhossté/Cžub-
ka Mlinář/ řč. Káča Pařizkowa/ a Markýta
Dcera gegj/ ti negsau Lidé ; scilicet, nemo-
hau blauditi/ mohau Písmo wykládati/ tať že
wššyřni Angelé ř tomu / Ano / musy řřkati.
Kdo tuto ruřkama nemařá hrozného oslepenj
a posmjwánj sšeredného řábla ? A to gest pra-
wý řrunt toho / proč mezy wámi toliř roztr-
žitostj gest/ a proč wy se / w wásšych wlastnjch
Disputacých a Sněmjch Duchownjch srowná-
ti

ti nemůžete. Sprostak. Sednau gest pauhá
 Prawda / co wy prawjete / Duchownj / Vceny
 Pane. Gá rukami y nohami mačám (chwála
 Bohu) že Grunt a Základ Ewangeličých /
 pauhá sfales / a bjdné oklamánj gest / a že ar-
 cy / Náboženstwj a Wjra gich / na tom Grun-
 tu založená / nemůže spasjti. Gá gsem / a zů-
 stanu Katoličým / byť mne mělo / wšfečen sta-
 teř / y hrdlo státi. Farář. Pán Bůh rač to
 Milostj swau potworditi : Milý Cžtenáři / gať
 gest wám okolo srdce. Cžtenář. Musjým se
 přiznati : Ne wšfeligať gest mi dobře : budu
 na to opravdowě mysliti / a časem swým / mau
 dočonalau Resolucy a Rozmyslenj / Pánu Sa-
 ráři nepominu oznámiti. Farář. Tak čňte /
 a přitom Boha za Oswjcenj prosjti nezapo-
 mjnegte. Wšfať pro lepššy pomoc k takowé
 Deliberacy a Rozmyslenj / gesté na wás kra-
 tičce dvě Otázky wydám. Cžtenář. Gaké ?
 rád vslyššým. Farář. Předně se ptám / zdali
 některého Lutheryánského neb Kalwinského
 Prádykanta znáte / kterýž nětco wjce študo-
 wal / aneb mátelj při neymenššým za to / žeby
 se wynášsel / kterýby sinegšlel / neb giné také v-
 čil : že každý w Náboženstwj swém může spa-
 sen býti : nebo že na tom k došáhnutj Spasenj
 dosti gest / když kdo toliho w Krysta / a Symbo-
 lum wěřj / byť oštateř třebas s Katoličým /

Susyty/ Lutheryány/ neb Kalwinysty držeť.
 Čtenář. Nemohlych konečně žádného
 gmenowati. Jarář. A gá sýlně wěřim/ že se
 takowého nenachází : Nebo coby bylo za po-
 třebj/ aneb gakby se to s rozumem stowáwa-
 lo/ kdyby Lutheryánský neb Kalwinský Prá-
 dykant/ takowého smyslu gsa / nicméně proti
 Katolickým na Kazatednicy/ y Spisy swými
 tak se wztělal a zpausel / gakž podobných Lidj
 známý obyčeg gest ; Item/ pročby Lutheryá-
 ni Kalwina/ a ty kterj se ho přidržj : a Kal-
 winystowé Luthera a Aučastnjky geho / pro
 tak mnohé bludy/ kacyřstwa a rauhánj stjhali/
 trestali/ zamjzali/ a wylučowali/ zc. Wssakby
 snad wssyčni do Tebe přissli/ zc. Pročez pas-
 trně se poznává / že takowé Včenj a minenj /
 toliko od některých Pseudopolitykůw/ to gest
 sfalessných Swětáčkůw (genž swé časné přjle-
 žitosti/ wjce než Prawdu/ Čest Boží/ a Dussj
 lidských Spasenj milugj) pomalu se wvádj/ a
 do wssy y srdcy Lidu obecného wkládá/ aby tu-
 dy rowná a sýroká cesta/ k tomu pěknému A-
 theismu, totiž Wteznabožstwj/ kdež se w žádné-
 ho Boha newěřj/ připrawowaná byla ; o čez
 se dábel/ strz takových Poslůw swých wysylá-
 nj wynasnažuge. Čtenář. To sobě w pamět
 wložjm. A gaka gest druhá Otázka ? Jarář.
 Co o tom sinesstite/ když Aposstol S. Jakub
 w Kap.

w Kap. 2. pravj : Kdoby wšsedken Zákon
 naplnil / a přestaupjli w gediném / učiněn
 gest wšsemi winen. Nebo kdo gest řekl /
 Niesemilnjs / ten gest řekl y Nezabiges /
 zc. Chce řícy / takový bude trestán / neginát /
 než gačo ten / kterýž celý Zákon přestaupil.
 Neb gest wydáwatele Zákonu potupil / genž
 gest počátek celého Zákonu. Cžtenář. Ne-
 chawám ten Discurs y s připogenau příčinau
 tač giti. Farác. Tehdy také a mnohém wjs-
 cegi jmysleno býti má / že není dosti k Spasenj
 toliko tři nebo čtyry Artykule wěřiti / nýbrž že
 wšsedco / co Bůh zgewil / má a musy wěřeno bý-
 ti : Neb slusné gest / aby Wjra / neginát ces-
 lá a dokonala byla / než gačo Poslussenstwj.
 Kdo tehdy gediný toliko Artykul zapjrá / byt
 pač ostatnj wšsedco wěřil / nicméně gest winen
 celau Wjrau a Naboženstwjm / poněwadž
 přednj a nevyššj Prawdau / Bohem samým
 pohrdl / kterýž ten Artykul rowně gačo giné
 zgewil. A gačož Pán Bůh / ne gen to / co w
 Snessenj Apostolském obsaženo / ale mnohém
 wjce giného zgewil ; tač tolikéz následuge / že
 Symbolum, neb Snessenj Apostolské samé k
 Spasenj nepostačuje / kdyžby kdo ostatek po-
 dlé ljbošti tač snadno newěřiti / gačo wěřiti
 chtěl. Cžtenář. Aniz to za hřbet položjm.
 Farác. Necht k tomu Pán tač nedaleko přiz-

ložj/ dwoge krátké Propowědění S^o Fulgen-
 cya/genž byl žiw létapáně 500. a w Knize swé
 de Fide ad Petrum Diaconum, w K. 38. pra-
 wj : **T**o zagisto mēg/a nikoliw poch ybūg
 o tom/ že netoliko Pohané / ale y Židé /
 Kacýři/ Odpadlcy a Odřezancy / gesto/
 krom Cýrkwe Katolicke/ přítomný žiwot
 skonagi/ do wěčného ohně giti musēgi /
 kterýž připrawen gest dáblu / y Angelům
 geho. Item w Kap. 39. Y to pewně smey-
 sleg/ a nepochybūg/ že každý Kacýř/ Od-
 padlec a Odřezanec/ byt y we Gmēno Ot-
 ce/ y Syna / y Ducha Swateho pokřtěn
 byl (a byt k tomu y Symbolum, neb Snesse-
 nj Apostolské wěřil) gakkoliby y welké a
 mnohé almužny dáwal / anobrž byt pro
 Gmēno Krystowo/ y Krew swau wylil /
 wssať nicméně žádným způsobem spasen
 býti nemůže / pokudž zase k Cýrkwi Ka-
 tolicke přičten/ a gi přiwtělen nebude ;
 Nebo žádnému člowěku/ genž s Katoli-
 ckau Cýrkwi sgednocený nenj / ani Křest/
 ani gakkoliw hogná Almužna / ani Smrt
 Krystowá pro člowěka lastawě podsta-
 pená / slaužiti k Spaseni nemůže / gať
 dlaho w něm Kacýřská/ a zatw-
 zelá zlost trwá / ktera k smrti
 wěčné přiwád j.

Na Den Početj Blaho- slawené Banny Marie.

Ržec z Příslowj w 8. Kap. od Werffe 22.
až do 35.

An vládl mnau na počátku Cest
swých / prwe než byl co činil od počátku. Od věčnosti zřizená jsem / a od starodávna prwe než Země učiněná byla. Gestě nebyly Propasti / a gá giž počatá jsem byla: Aníž gestě Studnice Wod byly se wypregstily: Gestě Hory welikau tjj nebyly vsazený: Před Pahrbky gá jsem se rodila: Gestě byl nečinil Země / a Ržec / a Stěžeg Očrskku Země. Když pripravowal Nebesa / přítomná jsem byla: Když gistým Práwem a Očolkem ohražowal Propasti: Když Poswětěj wperňowal wzhůru / a zawožowal Studnice Wod: Když wúkol kladl Moři Meze geho / a Práwo wkládal Wodám / aby nepřecházely Končin swých: Když zawěššowal Základy Země. S nim jsem byla / wse skládagjcy: a kochala jsem se na každý Den hracijcy před nim každého času; hracijcy na Očrskku Země:
a roz.

a rozkošse mé/býti s Syny lidstými. Nynj tedy Synové slyšte mne : Blahoslawenij / kterjž ostřihagi Cest mých. Slysstež Kázeň / a buďte maudři / a nechtejte zamjati gi. Blahoslawený Čłowěk / kterjž slyšp mne / a kterj bdi v Dweri mých každodenně / a strěže v wěregi wrat mých. Adoby mne nalezl / nagde Žiwot / a wywážj Spasenj od Pána.

Spasytedlné Wyswětlenj w Rozmlauwánj owedené.

Pravé Náboženstwj / musj Křestianské do konalosti wywcowati / swobodu k hřešení zamezowati / a tak k pravé Swatosti dopomáhati.

Saráč. Čtenář. Sprostak.

Čtenář. Pane Saráci / gá gsem nedáwnjm naššym Discurssem přinucen od mého prwněgššyho Minénj wpuštiti ; giž poznáwám / že k Spasenj dosti neni toliko samé Symbolum, neb Wyznánj Aposstolské wěriti ; a ne wěrjm tomu / že wesměs w kterémkoli Náboženstwj může čłowěk spasen býti : Ale když se ohlžjm / kde to gediné Náboženstwj gest / které samo k Spasenj wede / tu se kormautjm / tu mně netoliko počog müg / ale skoro celý swět těsný gest. **Saráč.** Tomu dobrau Kaddau /

a v přjmným bezewššy nárůžiwosti Dwáženjm může spomoženo býti. **Cžtenář.** Ale gá ty Kaddy nenacházým. **Farář.** Budem gi s Pomocý Božj hledati / a bez pochyby se dá y. nagiti. Petite, & dabitur vobis, &c. totiž : **Proste / a bude wám dáno ; hledegte / a naleznete ; tlučte / a bude wám otevřjs no / prawj Pán v S^o Matausse w 7. Kap. W. 7. Ale čtělbych / aby náš Saused také přjtomný byl. Gle lupus in fabula, tu právě přicházý. **Sprosták.** Prošým za odpustěnj / wida Sauseda do Sary giti / myslil sem / že také mám býti přjtomen / aby wššech dobrých trý bylo. **Farář.** Dobře gste učinili / právě g sme náš Discurs začali / kdýž gedno toliko Táborenstwj samé spasytedlné gest / gať takowé w gistotě poznáno býti může ? **Sprosták.** A to gest dobrá Otázka / kterau rád poslauchati budu ; ale kterať se ona s dneššnjm Swatým Cžtenjm srownáwá ? **Farář.** Welmi dobře. Při dneššnj Slawnosti před Ewangelium čte se Kžec 3 přjslowj Ssalomaunowých wzatá z Kap. 8. Ta syce wýborné bezewššy posskwrnny hřjchu počaté blahoslawené Panně Marygi od Cyrkwe swaté se přiwlastňuge. Neb ona w prawdě o sobě řjcti může / že od wěčnosti / prw než Swět stwořený byl / ano předewššým giným paubým stwořenjm od Boha zřjzená a**

wyvolená gest / aby prawau Matkau Božj
 slaula/ a byla. Pročez owšsem nesluffelo/ aby
 ta/ kteráž po Cžłowěčenstwí Krystowém ney-
 wznesseněgššým / neypředněgššým / a BWhu
 neymilegššým Stwořením býti měla / zlořeče-
 němu Væ! nestřastnému prwnjho Otce pádu
 podrobena byla ; Týbrž na wšsecken spůjeb
 náleželo/ aby ta/ která počiti a poroditi měla
 prawého Boha / genuž neyodporněgššý / a
 neyprotiwněgššý gest wšseliká posskwrna hřj-
 chu/ pekelné hřjchu prassywosti dořonce práz-
 dna hned od prwnjho okamženi Početj swého
 wždycky neposskwrněná zůstala. Syceby
 Duch Swatý (gehož Marya Choti neymis-
 legššý gest) nemohl ě ni řjcti : Tota pulchra
 es amica mea, & macula non est in te. Wšse-
 čna pěkná gšy Přjtelkyně má/ a posskwr-
 ny není na tobě. W písni Ssalomaunowé
 w 4. Kap. w. 7. Ta prawím Řzeč ač překrá-
 šné Neyswětěgššý a Neposskwrněné Matce
 Božj Marygi Panně se sšykuge ; wšsať nic-
 méně neypředněgi / a neywlastněgi na Mau-
 drost wěcnau se wstahuge. Gistá wěc gest /
 pokudž my prawé Naboženstwí/prawau Wj-
 ru wyhledáwáme/ pozorowati máme/ zdaž o-
 na od Maudrosti wěčné pochází / nebo ne ?
 Nebo Wjra nasse aby byla neomylná / na
 Maudrosti wěčné Základ swüg mji má. Wj-

ra nasse aby byla prawdowa/ od Prawdy wěčné ať pochází. Wjra nasse máli býti Božská/ Sám Bůh wěčná Maudrost a neomýlná Prawda/Mistr gegj a Učitel býti musy. Nas leznemeli tu Wjru/ to Náboženstwj / které od samého Boha pochází / giž gsme se té Maudrosti wěčné domaťali/ giž blahoslawenj sme/ a o Žiwotu wěčném ubezpečenj / gaťž nás táž samá wěčná Božská Maudrost dnes těssy/ Edyž dj : Blahoslawenj / kteréž ostrjbagj Cest mých. • Adoby mne nalezl/ nagde žiwot/ a wywážj (nabude) Spasenj od Pána. Abychom ale w wyhledáwánj té Maudrosti wěčné nepoblaudili/ abychom patrně poznali/ které Náboženstwj Maudrosti wěčnau se řjdi/ a od ni pochází/ táž Maudrost wěčná cestu k sobě nám wkažuge/ a prawj w též Kap. 8. W. 8. Sprawedliwé gsau wssedky Řzeči mé / nenj w nich nic neprawého/ ani přewráceného. Gaťoby řjcti chtěla : To Učenj/ to Náboženstwj/ které nic neprawého / nic přewráceného newyvcuge ; ta Wjra/ která wsseliké nesseschetnosti a hřjchy tupj/ hanj / zapowjda; wsseliké Ctnosti / dobré skutky na newegs wychwaluge; ta Wjra / která tělo krotiti/ nezřizené žádosti na vzdě držeti welj; která k Sprawedlnosti/ k Swatosti žiwota každého wzbuzuge a napominá; ta Wjra/to Nábo

boženstwj / to Včenj od Boha samého / odes
 mne Prawdy neomylné / odemne Naudrošti
 věčné pochází; Nebo sprawedliwé gsau wesse-
 dy Ržeci mé. **Má gest Sprawedlnost. w.**
14. Cestu neprawau w ohyzdnosti mám. w.
13. Na Cestách Sprawedlnosti chodjm /
w. 20. Rozmilý Cztenáři wjteli giž / kde to
 gediné samo-spasjtedlné Náboženstwj pohle-
 dáwati máte? **Cztenář. Poznávám / žeby**
 se tam najiti mělo / kde Sprawedlnost a
 Swatost žiwota přednj místo má. Ale o to
 nemalá wálka powstane. Které gest tažowé
 Náboženstwj? neb se s tjm y Ewangeličtj ho-
 nosyti budau. **Saráč. Bytby se pať y hono-**
 syli / skutky gegich a Včenj cos protivného
 swětlem ukazugi. **Poslyšte dálegi/ nebo raděgi**
powězte mně / gaky gest cýl a konec prawého
Náboženstwj? Cztenář. Aby nám k Spa-
senj dopomohlo. Saráč. Dobře gest / ale gá
 o neyposledněgšým cýli nemluwjm / kteréhož
 w onom žiwotě očekáwati máme/ nýbrž o blíž-
 šým w tomto žiwotě. **Cztenář. To mně tať**
 na spěch nepřipadá. **Saráč. Gá geg ozná-**
njm/ a na to was obau za dobré zdánj žádám.
 Cýl a konec prawého Náboženstwj w tomto
 žiwotě/ gest nepochybně ten / aby mysl nassý /
 od zdegšých časných a pomjgegjcých wěcy od-
 wrácelo ; a naproti tomu gi / k rozgjinánj a
 hle-

hledání nebeských a věčných poždowjhowalo ;
aby nás ke wšsemu dobrému dohánělo; od hřě-
chůw pať a neprawostj / y wšseho zleho odtr-
howalo ; in summa, aby z nás pobožné/dobré
a swaté Lidj činilo. **Cztenář.** Toho nemo-
hu odepřiti. **Sprostak.** A gabych winssowal/
aby wšsyctni Lidé po tom cýli dychtěli/ byloby
zagisté w Swěte mnohém lépegi. **Sarář.** Giž
tehdy zgewně prawjm/že nasse Katolické Ná-
boženstwj/taťowé gest Náboženstwj. **Cztenář.**
Gá je domnjwám / že wšsecka Náboženstwj k
tomu cýli směřugj / tať dobře Ewangelická /
gaťo Katolická. **Sarář.** Gá to budu o Kato-
lickém prowozowati/ wy o Ewangelických do-
kazügte/ a vhljdáme/ědo pole obdržj. **Czte-
nář.** Gsem spořogen. **Sarář.** Katolické Ná-
boženstwj/ gaťž každý wj/ raddj / wede a pro-
wázý k tomu/ aby člowěk střjdmě vžjwal / neb
se dořonce zdržel / tělesných žádostj a rozkošsy
tohoto žiwota ; wčj a raddj / Bohatstwjm a
Důstognostj pohrdati / a to obé pro Krysta
dobrowolně opausstěti ; chwálj a raddj půst/
žjněnné řagjcy rauchy/ twrdá wstlání / a giná
řárání těla/ řterýmž se tělo řrocuge/ a Duchu
podmaňuje. Pročež mezy námi Katolickými/
welmi mnoho těch gest / gestto s opowrženjm
bohatstwjm/ wzáctnostj a rozkošsy/gičž řřuteč-
ně vžjwali/ nebo vžjwati mohli / swět opuští-

li/ a vsmrčenjm těla/ w Duchu/ Bohu/ a wě-
cem Nebeským dokonale se oddali a odewzda-
li. Mezy těmi gest mnoho znamenitých wzác-
ných Lidj/ neb Synůw a Dcer gich ; mnoho
Vrozených / Panských / y Knížetcých Osob ;
mnoho pěkných wysokých Wtipůw ; mnoho
Wysoce Včených/ Wýwluwných/ a we wšsich
Swobodných Vměnch/ velmi zběhlých a slo-
wutných Lidj. Což zgewným znamenjm gest/
Ducha Božského a prawého Náboženstwj :
Neb není možné / aby to Náboženstwj od gi-
nud než z Nebe pocházelo / které lidské přiro-
zenj k těmto zemským wěcem velmi tuze přil-
nulé/ tať mocné k Nebeským wzhůru táhne /
wšsedeu časnu ljubost a náklonnost w nic při-
wozuge/ toliko wěčných wěcý žádost rozněcu-
ge/ a tať přediwnu proměnu při člowěku či-
nj. Po Owotcy zagisté Strom poznán býwá.
Čtenář. Ale mnoho powěr k tomu se přimi-
ssuge. Sarář. Co? Powěr? Zdali gest Kry-
stus Pán s Swatými Aposstoly swými podo-
bné tať žiw nebyl? Co to w Pismě Swatém
mnohokrát wysoce se nechwálj / neraddj a ne-
nabjzý? Chcete wy z Krysta? Chceteli z A-
posstolůw powěrečné činiti? Chcete Pismo
Swaté / gaťoby nětco powěrečného wčilo /
chwalilo/ radilo/ sstraffowati? Mám nadě-
gi/ že se lépe rozmysljte. Napodobné má O-
byčeg

byčeg nasse Katolické Tábóženstwj/ skrz množ-
 hé prostředky a cesty / swobodě k hřessenj
 wstříč wcházeti/ a gi přetrhowati. Teyprwé/
 skrze Swátost Počánj : neb mnozý sýlně od
 hřichůw těžkých zdržowáni býwagj / wěda že
 ty při Spowědi/ weyslowně wyznati/ za ně
 hodné Počánj wykonati / a gestli komu co od-
 ěnali/ neb škodu učinili/ to zase wšse nawrátiti
 a nahraditi musy : K tomu w této Swátos-
 sti/ opravdowá horliwost / ljtosť a žalost nad
 spáchanými hřichy/ a pewné předsewzetj bu-
 daucýho polepssenj wyhledáwaná/ y k tomu
 zwláštnej Milost Božj wdělowaná býwá. Bý-
 wagj také od Spowědnjčkůw k naprawenj ži-
 wota/ dobrý a spasitelnj prostředkowé oka-
 zowáni/ což wšse swobodný běh hřichůw sýlně
 zamezuge / a gačo na vzdě držj. A to tolikéz
 působj za druhé/ Katolická Wjra/ o dosti wči-
 něnj/ též o Očistcy / když wkazuge : kterak po
 odpustěnj winny hřichůw/ a wěčné pokuty /
 gestě časná pokuta/ k zaplacenj pozůstáwá/ a
 pokudž w tomto žiwotě/ dobrými skutky/ totiž
 Modlitbami/ posty/ almužnami/ rč. spořogená
 nebude/ že na onom swětě těžššym trestánjm w
 Očistcy musy odbýwaná býti ; nebo Pán Bůh
 zlého nic bez trestánj nenecháwá. Za třetj :
 Poněwadž Katolictj wywčugj / že k zaslauženj
 wěčného zatračenj / gediný toliko hřich smr-

tedlný dostatečný gest/ gestli w tomto žiwotě/
 strze kraussené poťání/ smazán a shlazen ne-
 bude : ě čemuž že sama Wjra bez poťání nepo-
 stačuje. Naposledy/poněwadž Třaboženstwíj
 Katolické / mnohým spůsobem spasytedlnau
 Zázeň Boží/ w srdcích lidských sstípi / a strz
 předstawování rozdílých Saudůw Božích/
 wkořenuge. An nechce / aby člověk kdy wě-
 čným Blahoslawenstwím sebe w gisstěného bý-
 ti držel/ nýbrž raděgi / aby wždy stále bděl/ se
 modlil/ stržliwě chował / a w dobrých Skut-
 cých s pilností cwjčil/ tať aby snad někdy od
 pokušení přemožen/ od ďábla podweden/ nebo
 z nepozornosti/ ě pádu přiweden / nebo nepřiz-
 hotowený od smrti náhle zachwácen nebyl. Z
 kterýchžto přjcin / z Milosti Boží/ w nás Ka-
 tolických mnoho Bohabogných / těžšých hřj-
 chůw se s pilností waruge / a kdyžby se gim z
 křehkosti lidské klesnauti nahodilo / rychle zase
 powstati / a Poťání činiti se wynasnažugj.
Sprostáť. Musjým wyznati/ gestli která wěc/
 gestto se mi při Katolických wždycky ljbila / y
 mne wzdělala/ tehdy že ta gest. **Čjtenář.** A-
 le to gsau těžké a tesklivé wěcy/ kterýmiž mno-
 zý od nás Katolických odhrozeni býwagj.
Sarář. Proto wssať že těžké gsau/ zdržugj od
 hřjchůw/ aby pro ně taťowých tesklivosti se o-
 bawati/ neb wjžiwati potřeba nebyla. **Gsau**
 taťe

také s Písmem Swatým/ do konce se srownás
 w agjcy/ kterézto nám Dwýrce Nebeské welmi
 těsné a cestu auzkau maluge/ prawjce : Con-
 tendite intrare, to gest: Snážte se wcházeti
 srze těsnau bránu / zč. v S° Lukásse w 13.
 Kap. w. 13. Králowstwj Božj násylj trs-
 pj/ zč. v S° Matausse w 11. Kap. w. 12. A
 sama ta zástěra neb barwa/ o kterěz prawjte /
 znáti dáwa / že wy Ewangeličtj v nás Kato-
 licých wjce těžkosti Náboženstwj / nežli na-
 sšých/ od was falessně domnělých bludůw / se
 sstjtjte. Ewangeličá Wjra klade měké pol-
 sstárjčky pod ruce y nohy/ ale ne tak prawé E-
 wangelium Krystowo. To zagisté na záda
 wzkládá gha a břemena/ale srze Kosyčkůw Ni-
 losti Božj/činj ge sladká a lehká/Gustate, & vi-
 dete, Okuste/a wjzte. Ps. 33. Čžtenář. Gest
 také mnoho poroby neb služebnosti při tom.
 Swatý Pawel pať nám prawj / Wy k swoo-
 bodě powoláni gste Bratřj / k Galat. w 5.
 Kap. w. 13. Jarář. Dobře Swatý Pawel
 prawj/ nežli dokládá k tomu: Toliko ssetřte/
 abyste té swobody nepožjwali k přjčině
 těla / a k Řžjm. w 8. Kap. w. 13. Budeteli
 wedlé těla žiwi/zemřete: Paťlibyste du-
 chem stutky tělesné mrtwili/ žiwi budete.
 S. Petr také w 1. Kanonyce swé w 2. Kap. w.
 16. prawj/abychom byli gaťo swobodnj/ wšřať

hned dokládá : Ale nemagice swobody gačo
 za zášteru zlosti / než gačo Služebnjcy
 Božj. Cžtenář. Nad to wasse dostičiněnj
 za hřjchy / wásš Očistec / zč. nemagj žádného
 ěruntu w Pjismě Swatém / z něhož patrně
 gest / že gest Krystus za nás dosti učinil / a do-
 sti trpěl. Satář. Gač podstatný Ěrunt / Do-
 stičiněnj / za přjčinau časné pokuty hřjchůw
 nassých / též Očistec / w Pjismě Swatém magj ;
 gest od Doktorůw a Učitelůw nassých / giž
 množstwjkrát hogně vřázáno / a to s podsta-
 tau / nišdy nenj wyvráceno. Wy gste Cžte-
 nář / můžete sobě wsse sám čjsti / neb o těch Ar-
 tykuljch tuto mnoho se hádati / nenj mé před-
 sewzetj / na tom mám dosti / že takowá nasse
 Učenj / ě spasytelné a potřebné Bážni Božj
 dobře slaužj / a od hřjssné swobody hřjchůw /
 mocně odwozugj. Odkudž také pocházj / že na-
 sse Katolické Uáboženstwj / opravdomé wel-
 ké Swaté / po wssch časch / a Kraginách Křes-
 stianstwa / mělo. A ědož bude wěřiti / že bluz-
 dné a falešné Uáboženstwj / může prawé swa-
 té činiti ? Takowj byli / weliký Antonjn / Syl-
 laryon / Gregorius Thaumaturgus , S. Mi-
 kulášš Biskup w Městě Myra, Athanásjus /
 Kžehoř Nazyanzenský / Basylius / Cyprjánus /
 Syláryus / Swatý Martin / Ambrož / Jero-
 ným / Augustýn / Benedykt / Kžehoř Weliký /
 Wolff

Wolffgangus/ Woldřich / Kundrať / Wilibald/ Bonysfacyus / Bernard/ Bruno/ Norbert/ Dominyš/ Frantisseš ; Item Česstj Patronowé/ S. Wogtěch / Wáclaw/ Prokop/ a welký počet giných/ ic. Sprostať. Ty Lidi gšem gá mnohokráte na Lutheryánských Kázanjch připomjnati a chwáliti slyšel/ tim giném/ Swatý. Čtenář. Ale gest gesté Otázka/ zdali gsau Papežency neb Ewangeličtj byli ? Farář. Kterať muž ta Otázka neb Pochybnost býti ? Wždyť gsau bezowšeho odporu Řzjmské Cyrkwe se přidrželi/ a š gegjmu Náboženstwj a Wjře netoliko se přiznáwali / ale gi wššy mocý a sylau zastáwali/ wššyčni též měř Mjssy/ a Klášterskými Sliby zawázani bywše/ Mjžský Žiwot wedli. Anobř wššecy Mjžské Řzeholy/ od nich pocházegj. Že pať welmi Swatj Lidé byli/ šwědcj wšškeren Lid Křestianský/ od tolika mnoho set Let řdy, řterý z nich žiw byl : a obzwláštne o Swatém Bernardu/ Dominyšowi / Frantissekowi/ y Odpornjcy našj se přiznáwati obyčeg magj : tať žeby přjliš welká a opowážliwá smělost byla / zapjratj / neb w pochybnost wwaděti/ to/ co celý Swět gednomyslne uznáwá. Když tehdy tito w prawdě Katoličtj byli/ a tomu žádný rozumný odepřiti nemůže ; následuge neomylně/že Katolicke Řzjmské Náboženstwj/

Které takové Swaté mělo / gest samé pravé
 Náboženstwj / a půwod geho Duch Swatý.
 Čtenář. Nechcy se tomu na odpor stawěti /
 že sau tito wssychni Katolictj byli / nežli Swat-
 tost gich / dobře z hlawnjch Artykulůw / nassý
 Ewangelicke Wjry / pocházeti mohla. Co
 pať při nich / gažožto Liděch / bludného bylo /
 a oni nepoznawali / to jim Pán Bůh / pro
 drahau Zásluhu swého gednorozeného Syna /
 w něhož wěřili / milostiwě odpustil a nepřiči-
 tal. Farář. Ach milý Pane nač mysljete? Zda-
 liž gste giž neslysseli / že ten / kterýž w gednom
 zle wěřj / neb to / co Bůh zgewil / zapjrá / celé
 Wjry winného se učinil / a o celé Nábožen-
 stwj přissel. Newjtelj / co S. Pawel k Ži-
 dům w II. Kap. w. 6. prawj: Bez Wjry ne-
 možné gest libiti se Bohu. Ale tito Lidě /
 podle celého Swěta zdánj / libili se Bohu / a
 geho welicý přátelé byli ; tehdyť gsau pra-
 wau Wjru měli. Bůh gest Prawda / kteráž-
 by sobě koho strze lež a faleš obljbowati mohl?
 K tomu gest gisté / že tito horliwj Služebnj-
 cy Božj / ničehož nezanedbali / čimby se mohli
 Bohu libiti / a Čest a Sláwu geho rozssýřiti :
 A protož tu neywětšj práce na se brali / celým
 swým Žiwotem a Obcowánjm k tomu směro-
 wali. A komužby k wjře podobné bylo / žeby
 neskonala Dobrota Božská (kteráž gest to pras-
 wé

wé Swětlo/ genž oswěcuge každého člověka
přicházegjcyho na tento Swět) takovým
swým milým Služebníkům / horlivým sebe
Milovníkům / Prawdu Swětla swého ne-
řázala a newygewila/ nýbrž gich w bludech a
temnostech wězeti zanechala ? Gestliže wy
(prawj Krystus Pán v S^o Lukáše w II. kap.
w. 13.) zlj gsauce/ omjte dobré Dary dás
wati Synům swým/ čím wjce Otec wáš
Nebeský dá Ducha dobrého/ tēm kterjho
prosy : Tito Swatj Lidé za dobrého Ducha
newstále prosyli / a nemělby ho obdržeti ?
Čtenář. Dobrého Ducha měli/ ale také Li-
dé byli/ a kde z sprostnosti a newmělosti blaudie-
li/ to jim Bůh nepřipisowal. Satář. Teh-
dy Swatý Ambrož/ Augústyn / Syláryus/ A-
thanásyus sprostj Lidé a Leczy/ neb Nedov-
řowé byli ; Ewangelický Krčmář / Swec/
Bednář/ Pradj / rč. ti oči y všta otwjragj /
ti Swatého Augústyna/ Ambrože/rč. bludy a
hlaupost widj a znamenagj ? Pssug smradla-
wégssý wysokomyslnosti ! Nemáte také mlu-
witi / žeby tito Swatj Lidé/ pro swau new-
mělost a newědomost wymluweni byli. Nebo
ta toliko w některých / ne tak hrubě platných
wěcech / kterězby lidským Nařzenjm ustanow-
wené byli/ wymlauwá/ a nikoliw w hlawnjm
Základu Wjry / a Artykuljch Křestianského
Ná-
Ná-

Náboženstwj : Syceby mohl někdo bezewššy
 známosti Boží a Krystowé / Spasenj dogiti ;
 Což proti wšsem Pismům Swatym čelj. Alle
 tito Swatj Lidé / byliby museli wedlé wassý
 Husytské / Lutheryánské / neb Kalwinské Wj-
 ry / w Gruntu a hlawnjch Artykuljch Nábo-
 ženstwjblanditi. 1. Poněwadž o wassý ob-
 zwlástnj Wjře nic newěřili / gessro sřrze Wj-
 ru osprawedlněni a wykaupeni / též Sprawe-
 dlnosti Krystowé aučastnj býwáme / tať že
 nám nassý hřichowé se nepřičtagj / pročězby
 oni w hřissých swých zůstáwati / Sprawedl-
 nosti Krystowé zbaweni býti / a gaťo Syno-
 wé hněwu / a wěcného zatracenj / byli zahy-
 nauti museli. 2. Byliby podle wasseho Lu-
 teryánského miněnj / wen z Cýrkwe Krystowé
 se nacházeli (krom kterěz není Spasenj) byli-
 by se Newěstky Babilonské přidrželi / byliby
 též Služebnjcy a Nástrogowé přednj Anty-
 krystowj. 3. Byliby prawj Modláři byli /
 řdyžby Stwořenj byli se klaněli / totiž Chlébu
 a Wjnu v Welebné Swátosti Oltárnj na mj-
 stě Krystowém : A řdyž gsau Swaté a Obra-
 zy gich ctili / takowé wěcy nemohliby žádnau
 newědomostj wymluwený býti. A poněwadž
 wy sám oběcněmu Smyslu celého Swěta ode-
 přiti nemůžete / a dobrowolně wyznáváte / že
 gsau tito Lidé / Swatj Lidé byli ; tehdyť wám
 taťe

také vlastnj Swědomj wasse swědčiti musy /
že gsau prawé Náboženstwj měli / že gsau ani
Zusytstj / ani Lutheryánsstj / ani Kalwins
stj / než prawé dobrj Katolictj byli.

Na Den Swatého Do- máše Aposstola.

Epistola S^o Pawla k Efezským w 2. Kap.
od W. 19. až do konce 22.

Bratři : Siž tehdy negste Hosté a
Přichozý : ale gste Městiané Swa-
tých / a Domácy Boží : Wzdělání na Zás-
klad Aposstolský a Prorocký / kdež gest
neyhlubssý vhelnj Kámen Krystus **JE-**
ŽIS : na němž wsecko Stawenj wzděla-
né / roste w Chrám Swatý w Pánu : na
kterémž y wy spolu wzdeláwáte se w
Přibytek Boží w Duchu.

Spasitelné Wysvětlenj w Kozj
mlauwánj wwedené.

Ewangeličtj newedau k dokonalošti / činj
swobodu k hřessenj / a žádných prawých
Swatých nemagi.

Sarář. Cžtenář. Sprostál.

Uřáť. Kdo dnešnj Epistolu bedlivě četl/ neb slyšel/ patrně poznatí může / kterak pravá Wjra Krystowa k pravé swatosti a dořonalořti wzbuzowati má. Swatý Pawel w nowé k Wjře obrácené Efezřský Křesťiany/ tjm samým/ že Wjru Krystowau přisgali / nazýwá: Měřřtany Swatých / prawj dálegi/ že řdořkoliw Wjru řwau na Krysta zakládá/a stawj: rořte w Chrám Swatý Pánu. Musýť tehdy pravá Wjra Krystowa prawau Swatost ploditi/swé Wěrné k ctnostnému a chwalitebnému Obcowánj wzbuzowati/ aby ře wzděláwali: w Přjbyteř Božj w Duchu. Duch Páně (gať čteme w Knize Maudrořti w Kap. I. w. 4.) nebude bydleti w těle podmaněnem hřjchu. Mlřlost Božj s Ctnostj a Swatostj řpogená/ činj z řrdce nasseho hodný Přjbyteř Ducha Swatého. Duch Páně/ Duch Prawdy / Prawda wěčná řjdy takowé Náboženřtwj / w řterém Duse lidské prawau Swatostj ře řřkwj. Pročž Cyrkw Swatá Katolická w prawdě těřřyřti ře může onými Slowy Izayáše w 61. K. w. 1. Duch Páně nademnau: proto že Pán pomazal mne. Kdo předrahým Swatostj / a Mlřostj Božj Olegem pomazán gěř / patrně

né Znamenj má / že Náboženstwj geho^o Duchem Páně / Duchem Prawdy se spravuge. Rád bych nynj od wás Pane Cžtenáři wywčen byl / gačým Olegem Swátosti wásš Martis neč / neb kdočkoliwěč z wassých pomazaný a znamenany byl ? Po druhé : Kterač Ewangelicke Náboženstwj / k ctnostnému žiwotu swé Wěrné werbuge ? Za třetj : Gačých a kolik Měšťanůw Swatých w Chrám Swatý zrosfých Wjra Ewangelicá splodila ? Cžtenáři. Mohu s prawdau řjcy / a toho přjetomný Saused / kterýž prwe tačé Lutheránem byl / a mnoho Ewangelicých Kázanj slyšel / nezapře ; že Kázatelowé nassý / mnoho pěkných / moralnych / nebolizto dobrým mrawům a ctnostem wywčugjých Kázanj činj / Lid čas stočrate k počánj horliwé napomjnagj / k dozbrému sšlechetnému Křesťianskému Obcowánj / k obzwlášttnjm Ctnostem gednoho každého Stawu / k dawánj Almužen / Modlitbám / a giným dobrým skutkům nabjzegj. Sprostáč. Gest syce tomu tač / že časem o podobných wěscech kážj ; Než zřjdeka při tom Papeži a Paapežencům bez lánj a sštrassowánj odpustj. Mnohých gest Obyčeg / kterězbych gmenowati mohl / že samým haněnjm Katolicých / čas sšrawugj. Gistě prawdu mluwjm / odpustjtemi Pane Cžtenáři. Cžtenáři. Gest geden

nad druhého. **Sarát.** Ale w tom se wssyctni
 srownawagj / že gednau rukau Poslauchace
 swé k poťanj wábji / a druhau wprjmo spátkem
 odhánegj. **Nechť** mluwj co chtj / **Grunt** Va-
 čenj gegich / newede k žádné dořonalosti **Křes-**
ťtianské ; hřichům a roztopářnostem těla /
 dwéře y wrata otwjrá. **Pročez** také w wás
Swatj Lidé / welmi řjdce gsau setj. **Cžte-**
nář. Gest mnoho gednjmřátem powědjmo.
Sarát. Anobřž méně než gá sobě prowesti
 trauffám. **Třeb** předně / že ta **Wáboženstwj** /
 kteráž se za **Ewangelická** wydawagj / **Lidi** k
 tomu newedau / aby tělo krotili / zemřké wěcy
 opowrhowali / rozkoffy tělesných nepáchali / řč.
 gest patrné z toho / že **Posty** za **Uřtanowenj**
 lidřké držj / kterýmiž že se **Bohu** na darmo slau-
 žj / že gest gim / zdržowánj se w gisté dny od
 masa gedenj / za pauhau powěru ; **Že** **Křez-**
holnj **Sliby** / za **Boh** aprázdne / neplatné a ne-
 podřtatné magj ; **Že** **Cřistotu** / wěcy nemož-
 nau ; a **řeny** pogjmati / gich wřjwati / řč. wě-
 cy tař potřebnau / gařo pořrm / nápoř a spa-
 nj / býti se domnjwagj. **Gsau** **Slowa** **Luthera**
 waffeho / lib. de vita conjugali. **Protož** zná-
 mé gest / že w wás žádný se nenacházj / kterýž-
 by tělo swé postem w vzdu pogjmal / **Cřistotu**
 slibowal / od **Manželřtwa** pro **Křálowstwj**
Božj se zdržowal / stateř a gměnj opustil / aby
 Křez-

Krystu w dobrowolné chudobě slaužil / nýbrž naproti tomu / každý z wassých dychtj / po libezném žiwotu a spůsobu / po wěcech časných / kterež tělu / a sraženeho přirozenj náklonnostem / gsau neypřjgemnégsšy. Žádný se newynasnažuge / aby na Žemi Angelšký Žiwot wedl / gažž to starodáwnj Swatj činili / a gesté s pomocý BŮžj po dnes mnoho Katholických činj. **Cžtenář.** Krystus Pán / dobrowolné Chudoby / Čistoty / taž přjsně zapjranj a mrtwešnj těla / žádnému neporučil ; tehdyt nemagj od nás Ewangelických wyhledáwané byti. **Sarář.** Ale radil ge ; welkými zašlibenými odaplatami k tomu zwał / a powoláwal ; wlastnjmž zřetedlným na sobě přjkladem k tomu probuzowal / a šrže to dosti na rozúm dáwal / že w swé Křestianské Cýrkwi / wždycky pobožné Násladownjšy / a mezy ginými Křestianskými Stawoy / y tento Staw mjtj bude. Takowých w nás Katholických mnoho tisyc se nacházý / w wásani gediný : Anobrž wy netoližo toho Stawu se štjtjte / ale geg zlořečjte a zawrhugete ; kterež paž prawé Náboženstwj Krystowo mjtě můžete ? **Cžtenář.** Ale w tom Stawu gest mnoho pohorssenj. **Sarář.** To gest we wšskeh Stawjch / a co proto magj odsuzowáni a zawrhowáni býti ? Pohorssenj přigjti musý ; ale běda tomu člowěku / šrže kterehož

pohoršenj přichází. v S^o Matausse w 18. Kap. w. 7. Wždyť wassý Regulam Juris pamatugete : Propter abufum, non est tollendus ufus. Pro vžjwánj zlé/ nemá se ruffyati/ a tupiti vžjwánj mjrné a dobré. Co dobrého a wzdelawatedlného gest/ to máme zachowáwati ; ale zlé nětčeho vžjwánj/ nebožližto zlý zwýř naprawowati. Za druhé / wassé Ewangelická Náboženstwý také wywčugj / že Čłowěk we wssch swých Skutčých hřessý / wssať že se týž hřjchowé Wěrjčým nepočitagj ; (Luth: art: 31. & 36. lib. de libertat. Calvin. lib. 1. Instit. cap. 12. §. 4. & c. 14. §. 9.) Jtem/že Čłowěk na Bohu swými dobrými skutčy nic nezaslubuge / gemu pro ně nic přjgemnégssý nenj/ nic osprawedlnégssý/ nic wjce odpłaty nedogde / buď že mnoho/ neb málo dobrých skutčůw činj ; (Luth. & Calvin. w oznámených mjstech) toliko sama Wjra že v Boha gest w wážnosti/ a býwá korunowaná (Luther. in assert. art. 1. Calvin. lib. 3. Instit. cap. 11. §. 13. & 14. & cap. 19. §. 1. 4. & 7.) Kteráž takowé Včenj čłowěka k dočonalosti Křesťianské/ a dobrým skutčům přiwesti může ? Kteráž kdo z toho Včenj / k Modlitbám/ Postům/ Almužen dáwánj/ Blížnjmu swému w čas potreby spomahánj/ zč. pohnut býti může. Nebo gestli mé Modlenj/ Půst/ Almužny/ nic

giné

giného negsau/ než hřích paubý ; gestli z nich
žádné zásluhy / žádné odpłaty/ a užitku nez
mám/ také Bohu přijemný negsem ; Co není
lépegi/ abych gich tať nechal ? A co bylo plas
tno/ gaťá toho potřeba / že Krystus Pán toliť
prácy/ vnawenij/horkého potu/ ic. podstupo=
wal / aby nám swau Nebesku Známost / swá
rozdiľná horliwá Napomjnanij/dobře w srdce
wtiřřl/a swými předrahými Sliby/ťe wšsemu
dobrému ponuřřl/ řdyž to nic nepomáhá? řdyž
Wjra sama wšřečo dowozuge ? Čřtenář.
My se nicméně snáźjme/ dobré řřutky řonati /
modljme se/ Almuźny dáwáme / tať dobře ga
ťo Katolictj. Tolikěž welkých a zgewných nes
prawostj/ bez trestánj nenecháwáme. Máme
řřybenice/ meče/ řola/ metly / tať dobře/ gaťo
ginj. A protož není v nás ř hříchům žádné
řwobody. řarář. ře se modljte / a Almuźny
dáwáte/ ř tomu wás wede řwětlo přirozenj /
a giných dobře Wěřjých řřjřřadowé / a ne
wasse Wřenj / řterěž wjce zpáťkem / než před
sebe táhne / gaťž gsem giž wřazal. ře hrubě
zgewné Weyřřupky třescete/ řřybenicým / me=
řům/ řolám / a metlám zaháľeti nedáte ; gest
to v wás dořonce newyřnutedlné ; Poněwadž
Wjra a Wáboženřwj / giné wšřecky řřořřed=
řy z cesty odklidila / a řdyby Wistr poprawnij
řwau metlau/ prowazem / a dľaubým řesaťem

nehrozyl / y coby z toho bylo ? Wšak Váš boženstwý waffe při tom nic nečinj / a proto (po hřichu) wšedky tegné neschetnosti / kteréz před Wrchnosti vkrýté býti mohau / swobodný a bezpečný průchod magj. Tebo 1. Swatau Spowěd saukromnj / s wycítánjm wšech hřichůw / gste zawrhli ; musy wáw lidstý Válezet / mucjra Swědomj / a pauhá newěra býti ; a wšak zapřjti nemůžete / že gest znamenitý prospěšný prostředek / Lidi od těžkých hřichůw odwozowati / tať že Páně Norberčané / nemohli pominauti při Cysarowí Karlowi Pátým slawné a swaté Paměti / strz Wyflané swé za to žádati / aby strze Cysarstý swüg Mandat, takowau Spowěd zase wwesti ráčil / poněwadž každodennj skussenj gim vřazowalo / že Město gich / po stálem dotčené Spowědi wyzdwjženj / tegnými neprawostmi / zwlášť proti Sprawedlnosti se naplňuge / o kterýchž se prwe sotwa kdy wědělo. (Sotus in 4. distinct. 18. q. 1. a. 1. titulô Germanorum legatio ad Cæsarem, kterýž spolu a tu přítomen byl.) 2. Zawrhugete tolikéz Contritionem, to gest : žalost a straussenost nad hřichy : o kteréz Luth: art: 6. prawj : Contritio facit magis peccatorem. Ljtosť a Straussenj / činj wětššýho hřjssnjka. A Kalwin lib. 4. Instit. c. 19. §. 14. pišse takto :

Bdež

Adež Jeroným prawj / Počánj že gest
 druhá Tabule po Tonutj na Moři / gest
 Bohaprázdné smyslenj / a nemůže wy-
 mluwené býti. 3. Že tolikéz Dostičiněnj nic
 platné není / to sám gste weysse namjtalj / a
 gest v wás obecné / wšak sfalesně domněnj /
 gačoby Dostičiněnj Krystowěmu / k wgmé a
 zlehčenj bylo. 4. Podobně gste y Očistec v-
 hasyli / když smeyssljte / že Bůh spolu s winnau /
 také wšecku pokutu časnu y wěchnau odpau-
 stj. 5. Neb že Wjra sama postačuje k od-
 puštěnj wšy winny y pokuty: Anobř kdo spe-
 cialnj Wjru má / tomu že žádný hřjch počten
 nebude. 6. Nad to weys včjte / že Příkázanj
 Božj zachowáwaná a plněná byti nemohau ; a
 prawj Luther wás zgewně in cap. 20. Exod.
 & in c. 4. Epist. ad Galat. Že k nám K řestia-
 nům Desatero Božj Příkázanj nic nepatrj ;
 neb že Pán Bůh ne nás / ale Židy z Egypta
 wywedl / rč. Čtenář. Pane Saráři / přjls
 bedlivě wšecko do hromady shledáwáte. Sa-
 rář. O milý Bože ! shledáwám toliko po-
 wrchné a běžné ; kdybych to s pilnostj činil /
 kdybych hotow byl ? Ale na ten čas gest dosti /
 gednomu každěmu vprjmněmu mačawě včá-
 záno / že takowým Včenjm a Uaboženstwjm /
 spasitelná Bázeň Božj dořonale z ředcý lid-
 řkých se wynjmá / a wšem se hřjchům a neprá-

wostem vzdá pausstj. A ačkoliv gest bolestné
 k wyslowenj neb k slyssenj / wssať gest prawda
 wěrná / že strze wasse ne Ewangelická Naboz-
 ženstwj/wětššy swoboda a wolnost k hřessenj se
 wwozuce/ nežli strze Atheismum, kdez se w
 žádného Boha newěřj. **Cztenář.** A ty toby
 přjliš z hruba bylo. **Sarář.** Gest arcy z hru-
 ba dosti/ ale po hřichu přjliš prawda ; neb
 kdž tomu / kdo zwláštnj Wjru má / žádný
 hřich/ ani k winné / ani k pokutě se nepočítá /
 pročby se nesměl o každý kauseť / k němuž geg/
 buď ljboť neb potřeba nutj/ pokusyti ? Czeho
 se má obáwati ? Peklo a Očistec nic mu nev-
 činj/ neb se genu žádný hřich / buď gačkoliv
 těžký a welký nepočítá ; Zněw a odlaučenj od
 Milosti Božj/ geho nerozpálj/nebo Bůh se na
 něj pro dostivčiněnj Syna swého rozhněwati
 nemůže/ hanba Spowědi / přjlnost poťanj po
 Spowědi/ ta ho nezformautj / nebo on k ta-
 kowým powěrám přiwázán nenj. Czeho teh-
 dy takowý má se wjce báti / nežli Atheus, to
 gest Neznaboh ? Co mu wjce překážj/nebo w
 cestě gest / nežli Neznabohowi ? Co Athei-
 sinus, kdez se w žádného Boha newěřj / půso-
 bj/ wklazuce nám Swatý Dawid w Žalmu 13.
 w. 1. kdez prawj : Kžekl blázen w srdcy
 swém : Něnj Boha. Co z toho následuge ?
 Porussenjť sau/a ohyzdnj wčiněni w snážs

nostech swých / není kdoby činil dobré. Činil to Atheismus, když Strach Pokuty Božské pryč odjímá / strže kteraužto bázeň / jako negatou vzdau / člověk od hříchůw zdržován bývá ; tehdy to wasse Egenwillická / chtěl gsem řícti Ewangelicá Náboženstwí / neméně uctí ; Poněwadž wšsedu bázeň pokuty Božské a trestání / do konce zahánějí / když uctí : že Wěřcýmu žádný hřích / ani k winné / ani k pokutě připisován nebývá ; že gest bezpečný / a žádná zbraň Zněwu Božho / geho se nechytí : Anobř wasse Ewangelicá Náboženstwí / wícegi Bázeň Boží zawrhugí / a zapuzugí / než Atheismus. Příčina : Nebo málo Neznabohůw gest / kterjž zagisto drží / žeby žádného Boha nebylo ; wětšj gich díl / má to w pochybnosti / a obává se / aby gináť nebylo ; a tať negsau bezewšseho strachu trestání / kterěz ge od mnohých wěcý odhrozuge. Ale wasse Wjra a Náboženstwí poraučí / aby každý zagisto a nepochybně smeyšlel / že se Wěřcým nic za hřích nepočítá / a chce na konec / aby se tomu pewně wěřilo : Kdoby tu co pochybowati chtěl / ten že giž Wjru potratil ; podle čehož žádné sobě starosti nepozústawugí / nýbrž neymenšj podezřelost Božské Pomsty / pryč odhazugí / a caň / kterýžby ge od hříchůw zdržował / do konce odřezugí / o čemž Ne-

znaboh/ aspoň negatý sen sobě nechává. A co neyhorššyho gest/ to se v wás děge/ne pod spů-
 bem negatě rozpustilosti a prostopášnosti; ný-
 brž pozlátkau pravého Náboženstwí / Cti
 Božské/pod Tytulem zvláštní Wíry/Žásluh/
 a dostivčínění Krystowa / swobody Nowého
 Zákona/ rč. a tať se ten neyprudššy Ged/ pod
 takowým neykladššým cukrem podává. Kdo/
 kterémuž neymenššy gířička dobrého rozumu
 zbýwá/ chce wěřiti/ že takowé Náboženstwí z
 Boha gest? Sprostáť. Chraň Bože! Gá
 gsem sobě gať žiw toho tať w hlavu nebral:
 nebudu konečně wíce Luteránem. Farář. Pa-
 ne Cžtenáři/gste mně dlužen gestě geden Prů-
 wod. Cžtenář. Gať? Farář. Že wásse
 Náboženstwí Swaté Lidi činj. Cžtenář.
 Nechtě gest mnoho neb málo Swatých mezy
 námi/ nicméně wědomé gest / že my Ewange-
 ličtj/dobré Skutky / gaťožto Owotce Wíry
 prawé/ za potřebné uznáwáme/ a kde těch ne-
 nj/ nenj tať Wíry prawé/ kde ale oni z Wíry
 prawé wyrostagj / nemůže Lidj Swatých ne-
 dostatek býti; Co se směge Pane Faráři? Far-
 řář. A gaťzbych se nesmál/ když slyšim/ že E-
 wangeličtj dobré skutky/ místo Owotce Wíry
 držj/ ge miji / a tjm Swátost provozowati
 chtěgj. Nic směšněgššyho a diwněgššyho gať
 žiw gsem neslyšel. Cžtenář. Proč mŭg do-
 brý

brý Pane ? **Sarát.** Neb z toho Propowědě-
 nj / když se proti ginému wassemu Včenj po-
 stawj / toto následuge. 1. Kdyby prawau Wj-
 ru mjtí chtěl / že musy z potreby hřessyti / a w
 nečistotě neprawosti se wáletí : neb musy do-
 bré Owotce totiž skutky wydáwati : Dotčení
 pať dobrj skutkové / gsau podle wasseho Lu-
 thera Včenj / in assert. art. 31. 32. & 33. & Cal-
 vin. lib. 2. Instit. cap. 12. §. 14. paúzý smrtes-
 dlnj hřjchowé / neprawost a nečistota. 2. Ná-
 sledowaloby / žeby smrtedlnj hřjchowé / ohaw-
 nost a nečistota / Swaté Lidi činili. Nebo O-
 wotcem Wjry / to gest dobrými skutky (kteréz
 Luther / gaťž dotčeno / wčj býti hřjchy smrtes-
 dlné a nečistotu) hcete Ewangelických Swás-
 tost prowozowati. 3. Následowaloby / že
 Bůh smrtedlným hřjchům / a nečistotě nepra-
 wosti / Nebe / a žiwot wěčný zasljbil / neb to do-
 brým skutkům zasljbuje ; Math. 16. v. 27. &
 20. 1. Cor. 3. v. 14. Rom. 2. v. 6. Ep. 2. Tim.
 4. v. 8. Hebr. 6. v. 10. &c, Item gest y ten
 Důwod z toho / že Luther mařawau lež wčil /
 de Captiv: Babylon: cap: de Baptis: a gin-
 de / rč. kdezto psal / že kdo Wjru má / nemůže
 zatracen býti / byť pať y žádného dobrého skut-
 ku nevcinil / nýbrž geden hřjch po druhém sině-
 le a hrdinšty páchal. Z čehož se patrně widj /
 že wy ten Přidawek (kterak Wjra z potreby

dobré skutky/ gažožto Owoťce wydáwati mus-
 sy) a taťowau wassý swattoťt opravdowě ne-
 minjte ; nežli pro wwarowanj při obecněm
 Lidu pohorssenj/ něťco taťowěho wymysleno
 býti muselo/ aby prostý Lid nepoznal/ a nemys-
 lil/ že se tím Včenjm samě Wjry/ wffeligaťe
 mravně Wážnosti / Počestnosti / a dobrým
 Vstanowenjm / doťonce Dno wyrazyti chce.
Čtenář. Taťowým spůsobem gá mé Ewan-
 gelicťe Swatě/s těžkostj wynagdu. **Sarář.**
 W tom s wámi držjm / nebo řohobysťte mi z
 wassjch Ewangelicťých gmenowali / genž se
 zwláťstnj swattoťtj stkwěl / gehožto obcowá-
 nj pro opowrženj časných wěćy/ přjśnost žiw o-
 ta/ a giné Čtnosti/ celému Swětu slawné a
 podiwné byly : Nemůžete ani samých Žáťka-
 datelůw wassý Reformacy za taťowě držeti /
 při nichž obzwláťstnj swattoťt se stkwjti mē-
 la/ bylili gřau obzwláťstně od Boha poslání.
 A wssať nacházý se/ že gřau oni netoliťo obecný
 obyčegný/ swěťským wěćem / a rozťossem těle-
 sným oddaný / ale taťe pohoršťytedlný / a ne-
 malými neprawostmi possťworněný žiwot we-
 dli. Luther byl Mnichem a Knězem / a tať
 Pánu Bohu dwognáťobným přjśěžným Sli-
 bem/ ř wěćné Čjstotě zawázán. Wssať nad
 oběma řřiwopřjśěžně se zapomněl / y ř tomu
 Pannu Řzecholnj Bohu posťwěcenau zawedl/s
 nj

nj až do smrti své swatokrádežně obýwal/ zc.
 Gsau tolikéz Knihy geho na dennjm swětle /
 kteréz mu samé Planétu čtau/ gaťý gest nečistý
 Swatý byl/ gaťé raubanliwé/ důtkliwé/ utr-
 hačné/ wysočomyslne/gjzliwé/swárliwé/ twr-
 dosygné/ pohoršytedlné / a práwě proti sobě
 čeljcy řeči mluwjwal/s mnohými hanebnými/
 osšklivými/ klučowjčkými kausky a posunky za-
 cházal/ gaťýchž niěkdy žádný swatý/a prawý od
 Boha powolaný Křestianjky dobrý a pobožný
 Učitel (za gaťéhož Luther ctěn býti chtěl) na
 sobě nevkázal. Protož žádný/rozumu zdrawé-
 ho/nemůže wěřiti / aby Duch Swatý / w tať
 nečisté baudě bydleti/ neb aby Luther / ten od
 sebe samého/a swých Přjlepčuw chwałenýPro-
 roč/třetj Eliáš/Pátý Ewangelista/Aposstol/
 Doktor nad jiné Doktory/Drahý Muž Božj/
 zc. byl slusně kdy w skutku býti / nebo gen se
 gmenowati měl / neb mohl. Kalwinowau
 swatost a žiwot / wypsali Hieron: Bolescus,
 Julius Brigerus, a jiné/plný zlých činuw/gaťo
 sfalessných podwoduw/lehkostj/ morduw/ zlo-
 dégstwj/ě tomu tať welikých chlpnostj a neči-
 stoty/ že musyli y Francouzskými wypálenými
 Liliemi ceychowané býti. Tlechcy o peysse a
 wysočomyslnošti geho nic řjcy. Což y jiné o
 Kalwinowi pišj / a gestě od žádného přemo-
 ženo / a wywráceno nenj. Čženár. Gá ani
 w Lu:

w Luthera/ani Kalwina newěřim/ale w Kry-
 sta. **Sarát.** Wšak dáte se Lutherowi a Kal-
 winowi mámiti / tať že w Krysta dobře newě-
 říte. **Sprosták.** O Janowi Husfowi/a Ja-
 rolýmowi Pražském nic nectného / a scestného
 se neslyšy ; obadwa ctnostný a sšlechtný/swa-
 tý a Bohabogný život wedli ; proč bychom
 tehdy gegich Včenj zawrhli ? **Sarát.** Dávám
 tomu místo/ že tito dwa Muži/dožadž roz-
 ličným/ cizým/ swodným/a dávno od Cýrkwe
 Krystowé zawrženým Včenjm Waldenským /
 Wyklesfowým nařazení nebyli/ctnostně a Bo-
 habogně žiwi byli. Gať ale sebe / a giné milé
 Wlastence své gedem Kacýřským nařazyli /
 Ctnost/ Swattost / a Sprawedlnost wšfedu
 stratili / mnohau nesseslechtnostj / mnohýma
 hřichy/zwlastě zbludného gegich Včenj poz-
 wstáwagjými / sprznění byli. Zdaž newjste /
 co S. Jakub w Epistole své w 2. řap. w.10.
 zapřsal : Kdoby pať řoli celý Zákon zach-
 wal / přestaupjliby pať w gednom / wči-
 něný gest wšsemi winen. Zdaliz M. Jan
 Hus/ a M. Jarolým Pražský Zákon Páně nez-
 přestaupili / řdyž řsau mimo giných mnohých
 bludůw y tento wěřegně wyřcowali : Kdo
 řmrtedlným hřichem zhřessyl / ten že ani
 w Swětřském / ani w Duchownjm Auřa-
 dě býti nemá/ aniž ho řdo poslauchati pos-
 winen.

winen. Gaž Eneas Sylvius w Kronyce
 Česté o Sektě Husytůw swědcj. Múzeteli
 dobrým Swědomjm za Swatého wyhlásytí
 toho/ genž Krystowému / a Aposstolskému V-
 čenj na odpor se stawj? Krystus včj: že Du-
 chownj Wrchnosti / bytby ona zlými skutky
 swüg žiwot sprznila / poddané poslusenstwj
 prokázati se má / nebo v S^o Matausse w 23.
 Kap. w. 2. a 3. takto dj: Na Stolicy Moga-
 žissowé/ posadili se Zákonjcy/ a Farizeo-
 wé. Protož wšseto cožkoli řeknau wám /
 zachowáwegte a činte; ale podle skutků
 gegich nečinte. Krystus na Otázky Anna-
 šse a Kayssasse poslusně odpowjdal / na Poru-
 čenj Piláta Wládaře pokorné a wolné / Tělo
 swé k bičowanj/ a k vkrjzowanj/ y k vkrutnému
 vsmrčenj odewzda / ač gest wěděl / že obogj
 Wrchnost nesprawedlnosti / a neschetnosti
 plná byla. Jan Hus/ y Jarolým z poddanos-
 sti / a z poslusenstwj propausstj každého / kdo
 swau Wrchnost do hřichu smrtedlného pads-
 nauti znamená. Knjze Aposstolůw S. Petr
 napomíná w 1. Epistole w Kap. 2. w. 18.
 Služebnjcy poddani buďte we wšsý bá-
 zni Pánům/ netoliko dobrým/ a mirným /
 ale také rozpustilým. Jan Hus / a Jarol-
 ým/ wywčugj / že rozpustilým w hřichu smrted-
 lným postaweným Pánům poslauchati žá-
 dný

dný powinen není. Múželi takowé Nábožens-
 stwý swaté nazwané býti / které tať patrně
 Krystowému a Aposstolskému Učení/ a Písmu
 Swatému se protiwj ? Gaťým Swědomjm
 za swaté Lidi uznáni býti mohau / takowého
 Učení Půwodowé / kteréj Owčičky proti Pa-
 stýři / Dítky proti Rodičům / Poddané proti
 Wrchnosti pozdwišli/a zbauřili/ w Obec roz-
 broge/ w Duchowenstwu pohoršliwé hádky /
 w Kráginách a Králowstwjch krwawé wál-
 ky a boge tropili/ a spůsobili ; ať mlčjm o ge-
 gich twrdossygné zatwřzelošti / s kteréau gsau
 se Wsseobecne Cýrkwi Krystowé zaumyslne až
 do skonánj hanebného žiwota swého/ nechtjce
 na žádný spůsob od swých bludůw wstaupiti /
 protiwili / tuť zagisté galowá swattošť gegich
 se prokázala / nebo gať dj Tomášs Kempen-
 ský/ w Knize 3. w Kap. 13. Kdo se wzda lu-
 ge od poslussenstwj/ ten wzdalený gest od
 Milosti Božské/ kteréá člowěka práwé a do-
 konale Swatého činj.

Na Den Božjho Naroz- enj.

Epistola S° Pawla k Židům w 1. Kap.
 od Werše 1. až do 12.

Wozličně a mnohými Spůsoby někdy
 Bůh mluwioage Otcům skrze Pro-
 roky : neyposléze w těchto dnech mluwil
 nám skrze Syna/ kteréhož ustanowil Dě-
 dičem wssch wěcý / skrze něhož učinil y
 wěky : Kterýžto gsa Bless Sláwy/ a O-
 braz Podstaty geho/ a nesa wssedky wěcy
 Slowem Mocý swé / očistěnj hříchů w
 činow / sedj na Prawicy Welebnosti na
 Wysostech : tjm lepššý nad Angely wčis-
 něn/ čjm rozdielněgššý nad ně Gmēno zdēs
 díl. Nebo kterému kdy z Angelů řekl :
 Syn můg gsy ty / gá gsem dnes zplodil
 tebe ? A opět : Gá budu gemu za Otce /
 a on bude mi za Syna ? A opět : Když
 wwodj Prworozeného na Otršleť Země/
 dj : A klaněgte se gemu wssyčni Angelé
 Božj. A o Angelich zagistě dj : Kterýž
 činj Angely swé Duchy / a Služebnjky
 swé Plamenem Ohně. A Synu pať : Sto-
 lice twá Bože na wěky wěkúw : Průt
 Prawosti / Průt Králowstwj twého.
 Milowal gsy Sprawedlnost/ a nenáwi-
 děl gsy neprawosti : Protož pomazal tes-
 be Bože/ Bůh twůg Olegem radosti/nad
 spolu aučastnjky twé. A ty Pane na po-
 čátku založil gsy Zemi : a Dila Kůkau
 twých gsau Nebesa. Onať zahynau / ty
 pať

pať zůstaněs : a wšedě gaťo Rauch
zwětšegj / a gaťo rauch zmenjšs ge / a
změněná budau : ty pať týž sám gsy / a Les
ta twá nepřestanau.

Spasytelné Wyswětlenj w Roz-
mlauwání uwezené.

Spasytelná Wira Zářady potvrzená
býti má.

Saráč. Čtenář. Sprosták.

Učitel. Dosawád gsem toliko gediný Pro-
středek přivedl / kterak prawé Nábožen-
stwj poznáno býti může / mám wšak gich wjc
pohotowé. Čtenář. Budem ge rádi slyšes-
ti : Ale gá z druhé strany budu na odpor stá-
ti. Saráč. Dobře / mně gest mjlo / wám wži-
tečno / a slauží k ěruntownjmu wyrozumění a
wyswětlenj té wěcy. Začnám tehdy od této
Otázky ; poněwadž to / co Křestianské Nábo-
ženstwj předkládá / gest nad přirozenj a po-
chopitedlnost lidského rozumu / a přirozenými
Důwody / nemůže snadné k namluwenj býti ;
tehdy se ptám / negsauli Důwodowé přiroze-
nj přewýššugjcy k tomu potřebnj / aby lidská
Srdce nawedená byla ? Čtenář. Dobře
mi se to miněnj ljbj. Saráč. Co gsau pať ta-
kowj Důwodowé giného / než Zářadowé a Di-
wowé / kterýmiž gaťo téměř Pečetmi / a Božs-
ký-

stými Swědectwými / prawé Náboženstwý
 provozováno a obhagováno bývá ? Čtes
 nář. K tomu dávám místo. Farář. Sám
 Bůh zagisté gest ten welikomocný Pán / který
 přediwně wssedu přirozenau moc přewýssu-
 gjcý wěcy působiti může / gažož Žalmista Páně
 došwědcuge w Žalmu 71. w. 18. Požehnáný
 Pán Bůh Izrahelský / kterýž sám činj di-
 woné wěcy, Božské tehdy a prawdiwé Ná-
 boženstwý gest to / které patrnými Diwy / od
 samého Boha pocházegjcými utworzené gest.
 Takowj Diwové gsau gažásy Řzeč Božská / s
 kteraužto on mluwj / a celému Swětu wyge-
 wuge / že ta Wjra / w nížto takowá Znamenj
 se spatřugj / od něho samého pocházý. Tak tu
 Potwrzenj Starého Zákona / aby poznati
 mohl každý / že od Boha pocházý : Rozličně /
 a mnohými spůsobý někdy Bůh mluwil
 Otcům skrze Proročy / Gménem / a Mocý
 Božj wsseliké Diwy působjcy. Čzemuž nás
 dnešnj Swatá Epistola wywčuge. Mluwil
 Bůh skrze přediwnau celého Swěta Potopuz
 mluwil skrze Oheň na Sodomu a Gomorrhú
 z Nebe padagjcý ; mluwil skrze diwotworný
 Mogžššowý Prút ; mluwil skrze Mannu z
 Nebe prššjcy ; mluwil skrze Zázraky Eliášso-
 wé ; A tau skutečnau Řzečj Wjru Starého
 Zákona prawau / a Božškau býti dokazowal.

Neyposleze w těchto dnech mluvil nám
 Krze Syna. w. 2. A že s Narozením geho
 Zvěstování Nového Zákona se splodilo / přes
 diwné potvrdil. Při Narození toho Božského
 Dítěte otvřaji se Nebesa : Temnosti noč-
 ní / Gasnosti a Bleskem z Wysošti stupugickým se
 oswěcují : Množství Angelských Duchůw nad
 Chlívem Bethlémským se vznášjí / a Chwály
 Božské prospěwuge : Osel a Wůl Tworce a
 Pána swého poznáwá : Pastýřowé Zgwením
 Angelským wzbuzení k Pozdrawení narozené-
 ho Spasitele chwátají : Tři Králowé z da-
 lekých Kragin se wššým Komonstwem swým /
 zázračným Hwězdý nebeské wedením do Bes-
 thléma pospichají / a swé korunowané Hlawy
 před Dítětem skloňují. W Egypťe Modly
 Pohanště se boří / w Řzečý Tyberys Pramen
 Wlege (kterýžto syce Božstwý wyobrazuge) se
 wystytuge s gaž swědcý Eusebius, a Orosius
 lib. 4. cap. 20. citatus à P. Mathia Heimbach
 Praxi Catech. lečt. 16. q. 2. Panna bez Otce /
 bez porussení Panenstwý / bez bolesti gednoroz-
 zeného Syna plodí ! Zde se zagisté vyplnila
 ona Slowa w Knize Maudrosti w 18. Kap.
 w. 14. a 15. zapřaná / která takto zní : Když
 zagisté pokogné mlčený drželo wššedý wě-
 cy / a noc w swém běhu půl cesty měla /
 wššemohaucý Řzeč twá z Nebe / od Krá-
 lowé

lowstých Stolic / twrdá Wybogownice do prostřed Země wyhláženj wyskočila. Ti Zázračowé byli gsau Slowa / byly Rječ Wssemohaucýho Boha / s kterau celý Swět wywčowal / že narozené Nemluwnátko má býti z Nebe wyslaný Nowého Zákona Zakládá-
 tel / genužto gačo prawému Bohu wffeliké Stwořenj se klaněti / gehožto Včenj Božské mu wssychni wěriti / a sřrže nэг Spasenj wěč-
 ného dogjti magj. Powězte giž milj Sause-
 di / ať mlčjm o Zázračých Krystowých / s kterýs-
 mi on napotom Včenj swé hogné potwrzowalž
 Gestliže prawé Náboženstwj Křestianské / ges-
 stě tať rěčage w Koljbcce ležjcy chťel Bůh Záz-
 zraky / a Diwy wpewněné mjtí ; Zdaž Diwy a
 Zázraky negsau gisté Swědectwj prawého / a
 spasytedlného Náboženstwj ? Čžtenář. Ne-
 zapjram toho ; Neb Krysta Pána / a Swa-
 tých Apostolůw Zázračowé k tomu směrowa-
 li. Jarář. Tehdyť gá taťto prawjm : když se
 nacházý Náboženstwj / kteréz Diwy potwrzo-
 wáno býwá ; a giné gestto nic taťowého wčá-
 zati nemůže / tehdy gá mám a mohu tať rozu-
 mné sauditi / že onono gest prawé Nábožena-
 stwj / kteréz z Hůry má tať mocné Swědectwj
 které pať taťowého Znamenj a Průvodu do-
 konce zbaweno / že gest sfalessné. R gest gistá
 wěc a před Wčima / že samé gediné Katolicé

Náboženstwj / stěwj se Sláwau Zázrakům ;
 tehdyt má wšsem giným předstaweno býti /
 gažžto prawé Náboženstwj ; poněwadž gi-
 ným Wjram takowá Nebeská a Božská Swě-
 dectwj chybugj. Čtenáť. Wy Katolictj sy-
 ce s wassými Zázraky a Diwy welmi se hono-
 syte / wšsať Zázrakové gsau dwogj : prawj / a
 sfalessnj ; nebo sfalessnj Prorocy také Diwy čis-
 nj / před nimiž nás Krystus Pán w S^o Mat-
 tausew 24. Kap. wystráhal. K tomu gest
 gesté Otázka / zdali wšsečo prawdiwé gest /
 co se o Katolických Diwjch mluwj / rč. Jaráť.
 Wždyt nemůžete zapřiti / že hned od Času
 Swatých Aposstolům / wždycky nescitedlnj Záz-
 zrakové se dali / a gesté děgj ; a že celé Kře-
 stianstwo / wždycky o tom smeysslelo ; Ž ktez-
 réžto přjčiny také w tolika Kronykách / w to-
 lika Králowstwj Letopisých / tak welkého poč-
 tu Swatých Žiwoty / s obzwláštnej pilnostj
 sepsané se nacházegj / a to wšse napořád za sfa-
 lessné smyslynky držeti / gest proti rozumu / a
 od tolika set Let trwalému / gednomyslnému
 Domněnj a Vznánj celého Swěta. Kdo gest
 kdy pochybowal o Zázracých Swatých / Gre-
 gorii Thaumaturgi, Antonjna / Sylaryona /
 Martina / Mikuláše / Benedyktá / Bernarda /
 Dominyka / Frantiska / ať o giných nescis-
 lých mlčjm ? T.to Swatj Lidé / gažž gsem
 weys

werss dokázal/ byli bez odporu Katoličtj / a své Katolické Náboženstwj (tolikéz Katolickými Ceremonjemi/ totiž Swatým Křížem / Poswátným Olegem / Missy Swatau/ Swěcenými Hostyemi / rč.) proti newěřjým Židům/ Pohanům/ a Kacýřům zastáwali / a wtwrzowali. Čtenář. Musy se také pozor dáti/ kdo gsau takowé Zázraky zepsali. Farář. Wosssem. Poslaucheyte tehdy. Zázraky Gregorij , genž pro Množstwj a Welikost gich / Thaumaturgus , to gest : Diwím působitel nazwán byl / sepsal S. Řehoř Nysenský w geho životě / S. Basilius lib. de Spir. S. cap. 29. Welkého Antonjna Zázraky wypsali/ S. Athanázjus/ a S. Jeroným. Swatého Martina / Pobožný Severus Sulpitius. S° Miluláffe/ rozdilnj pořádnj Řječtj Spisowatekowé. S° Benedykta / Welký S. Řehoř. S° Bernarda/ Wjry hodnj Scribentj, genž toho času žiwí byli. S° Frantiska/ podobně S. Bonawentura/ rč. A kdožby na to myslil/ aby takowj Swatj/ Včeni / a neywyššj wážnosti/ před celým Swětem se stkwégjcy Muži/ na zkázu Dussy swých / a k wěčné auboně gich dobrého Gména/ w tak znamenité potřebné wěcy lež wymeysseti/ a celý Swět lehkosmylně podwesti chtěli ? Nebo gačéby to wysoce škodliwe Smyslenj bylo / a gač welký

hřích? Kterakby tolikéž možné bylo / kdyby
 takowj Scribentj byli s klamy zacházeli / aby
 od žádného / kdo toho času žiw byl / a těch vě-
 cý wědomost měl / neprawdau stiháni a pře-
 moženi nebyli? K tomu přistupuge / že mnozý
 z takowých Diwůw / zgerownými Listy / a Swě-
 dectwjm Biskupůw / a giných Wrchnostj / po
 stálém co neypilněgššym Vptánj / a ģrunto-
 wnjm Wyhledánj / potvrzeni gsau. A protož
 chtjti řícy / že to wšse smysšlýmky gsau / nic gině-
 ho není / než wšsem Systoryjm Wjru odnjma-
 ti / a wšsecku / předcházejících Wětůw Památ-
 ku a Powědomost / chtjti zastěnowati. Spro-
 štáť. Pane Saráři / gá gsem na Lutheryán-
 ššých Kázanjch začasté slychal / že se ne wššyckni
 Záznakowé tupili / poněwadž z nich mnozý
 gsau až přjlišs patrni: Nicméně prawili Prá-
 dykanti / že y Duch zlý / může a wnj diwy čini-
 ti / kteréhožto kunstu swého mezy Papežency
 mistrowsky vžjwá / aby ge tudy w hrozných
 Bludech a Modlářstwj zdržowal / rč. Sarář.
 Ale to bez přjlišné aurážky Božj / a rauhánj
 o těch celému Swětu známých / a k Wjře při-
 pusstěných / též k Potwrzenj Katolickeho Ná-
 boženstwj stálých Zázcacých netoliko myššleno /
 nad to pať mluweno býti nemůže. I. Proto /
 že se od neyswětégššých / a Bohu dořonale ode-
 wzdaných Lidj / dáli; gacyž byli dotčeni Swa-
 tj /

tj/ Thaumaturgus, Antonius, Hilarion, Martinus, Nicolaus, Benedictus, Bernardus, &c.
 2. Že welmi mnozý z těch Diwůw/wšfecky dáblowé mocy a kunsty přewýššugj. Satan zagistě žádnému docela Slepému / gehožto zřetelnice sřažená gest / zraťu dáti nemůže / byť celý roť a den o to se wynasřažowal ; mnohém méněgi sluch nawrátiti / a gestě méněgi stuchlého mrtwého člowěka wzkrššyti/ zč. může. gaťoz pať od žádného Kauzedlnjka / s pomocý dáblowau/ nic podobného / s nęgaťau trwanliwostj nikdy se nestalo. Takowých wšřať Diwůw/ nassý Katolictj Swatj/ nad počet včiniili/ a to mnohokrát w okamženj/ sřze gediné Znamenj Swatého Křjže/ neb křaticťkau Mozdlitbau / anobrž za časté gediným slowjčkem.
 3. Zázraťowé/ neb raděgi podwodowé dábelšřtj/ žádné trwanliwosti nemagj / neb za tim toliťo samé oslepenj a mámenj gest / aneb gestliže řdy trwagj/ tehdy gsau šřutťowé raťowj/ gestto mocý přirozenj se státi mohau / a gsau šřyce v dábla welicý / wšřať ne nad přirozenj.
 4. Diábelšřtj zázraťowé obyčegně negsau Lidem wžitečnj / nýbrž šřkodliwj / neb dořonce marnj/ aniž wedau ř polepšřenj žiwota. Nlášřých pať Swatých Diwowé gsau stálij/ Lidem wžitečnj/ a pohýbugj ř Bážni Božj/y polepšřenj žiwota. 5. Nlowj Diwowé / gestto se nř

něgššých časůw děgj/ nikdy od Cýrkwe potwr-
zowáni a uznáni nebýwagj / ledaby dřjwegi s
neywyššy pilnostj wystaumáni a provedeni
byli/ Swědkowé býwagj wyslycháni/ a obyčeg-
ně Přisahau zawazowáni : Skutek sám w so-
bě býwá spatřowán / zdali gest se přir ozenným
během/ neb s pomocý ďábla státi mohl / wšfe-
cty Circumstancye/ nebolizto Okološrogicno-
sti a Případlnosti/ býwagj bedliwé wważowa-
ný/ gačým spůsobem/ pořádkem / přjlezitostj /
kde/ kterého času / k gačému cýli/ zc. se skal ?
Kdo přjstomen byl ? Co gsau za Lidj / ti/ při
kterýchž se takowý Žázrať zběhl? zc. Podle čes-
hož šotwa gest možné/ kdyby w tom gačá sfa-
less neb podwod wězel/ aby dlaho vkrýť býti
mohl. Božská Prozřetedlnost také nedopustj/
aby Lidé/ po wynaložené tať weliké pilnosti /
tať bjdně a hanebně oklamáni byli. 6. Gestliže
že ďábel v nás Katolických Diwy činj/ aby nás
při sfalessném Náboženstwj zdržel : Proč gich
také nečinj / při giných sfalessných Wjrách / v
Turkůw/ Aryánůw/ Nowokřtěncůw/ Husy-
tůw/ zc. Proč ne v Kalwinůw / gestliže Lu-
theryáni proti nim prawj gsau ? aneb v Lu-
theryánůw/ pokudž Kalwin práw gest? Item
gestli w žádném Náboženstwj prawj Diwowé
se neděgj/ toliko v samých Katolických / a ta-
kowj Diwowé magj ďábla půwod mjeti pro

posylnénj w bludu Katolických ; při které pať
 Wjře bude naplněno/ to pěkné Zaslíbenj Kry-
 stowo / v S^o Jana w 14. Kapit. W. 12. a 13.
 Gistě/ gistě prawjm wám/ kdož wěřj we
 mne/ skutky/ kteréž gá činjm/ y on činiti
 bude/ a wětšj nad ty činiti bude/ neb gá
 gdu k Otce. A začkoliw prosyti budete
 Otce we Gménu mém/ toť učinjm : aby
 oslawen byl Otec w Synu ? Co milý Kry-
 stus Pán těmito Slovy patrně řjcy nechce/ že
 Milost činěnj Diwůw w Cýrkwi prawé/wždy-
 cky zůstáwati bude / a že ne gen geho Apossto-
 lé/ než y ginj Swatj Muži/ dlé powahy místa
 a času/ Zázraky vřazowati budau ? Ale že se
 toto Krystowo Zaslíbenj / w samé Katolické
 Cýrkwi naplnuge/to widjme. Pane Čtenáři
 co proti tomu máte ? Čtenář. Gá Slo-
 wům Krystowým odpjratí nechcy : Nicméně
 nacházjme v S^o Marka w poslední Kapitole /
 že činěnjm Diwůw řázané Ewangeliwm po-
 twrzowáno bude : Ale wassj Diwowé/porá-
 žegj Ewangeliwm/a potwrzugj Modlářstwj/
 to gest Wzýwánj Swatých zmrlych / Poctu
 Kostj gich/ Obrazůw / ic. Item Mšj/ a po-
 dobné wěcy. Jarář. Ten Důwod gste z Kal-
 winowého Wačku/ Praef. in Inítit. wypügčili:
 wššak za haljě nestogj / nebo newidjteli gaťo
 starý Dialecticus , gaťy to hanebný petitio

principii, & Sophisma, nebolizto Obmysl a chytrosť gest. Wšsecťo se pokládá za giskotu / oč vlastně spor gest / a co neywjc provozowá: no býti má / totiž že Katolické Náboženstwí sfalessné gest / a proto y Diwové gich sfalessnj. Tak činili Saryzeowé a Zákonjcy : Ti kladli zagisté / že Dčenj Krystowo gest sfalessné / a Mogzjssowému protivné : Ergo, že také Zá: zraťowé sfalessnj gsau / a Krystus w Belzebu: bu dábelstwí wymjta. Mataus w 12. Kap. w W.24. My ale (Příkladem Krystowým / který s wými Diwy podobné Diwody činil) z Di: wůw poznáme / kteréž každý widěti / a téměř do rukau bráti může ; že ta Wjra / dobrá a prawá gest / o kterauž spor máme : Nebo Bůh nechce / a nemůže nikdy dopustiti / aby k poz: twrzenj sfalessného Náboženstwí / prawj Di: wové se dali / gaťýchž nassj Katolictj Swatj / mnoho činili / a gesté činj.

Na Den S. Štěpána

Brwo = Neučedlnjka.

Nžec z Skutkůw Aposstolských w 6. Kap. od Werse 8. až do 10. w Kap. 7. od Werse 54. až do 59.

W těch

M Těch dnech : Sstěpán plný : Mílo-
 sti a Síly / činil Divy / a Znamenj
 weliká w Lidu. Powstali pať někteřj z
 Sstoly / kteráž slowě Libertýnských / a
 Cyrenenských / a Alexandrýnských / a těch /
 kterjž byli od Cylicye / a Azye / hádagice se
 s Sstěpánem : a nemohli odolati Mau-
 drosti a Duchu / kterýž mluwil. Slysji-
 ce pať toto / puřali se w srdcých swých / a
 šřřipěli zuby na něho. Poněwadž pať
 byl pln Ducha Swatého / pohleděw do
 Nebe / vzřel Sláwu Božj / a Gežisse sto-
 gicýho na Prawicy Božj. Y řekl : Wy wi-
 djm Nebesa otewřená / a Syna Čłowěka
 stojícího na Prawicy Božj. Zřřikšše
 pať hlasem welikým / zacpali vsy swé / a
 obořili se gednomyslně na něg / a wywrho-
 šše geg z Města / kamenowali : a Swěd-
 kowé složili raucha swá wedlé Noh Mlá-
 dence / kterýž slaul Ssawel. A kameno-
 wali Sstěpána wzýwagjícího / a řřaucý-
 ho : Pane Gežissy přigmi Ducha mého.
 Pokleřw pať na kolena / zwořal hlasem
 welikým / řřka : Pane / nepokřádeg gim to-
 ho za hřřich. A řřdyž to powěděř / vsnul
 w Pánu.

Spasitelné Wysvětlení w Roz- mlauwání uwezené.

Žádné Náboženství / mimo Katolického /
Žázkami potvrzené není.

Farář. Čtenář. Sprosták.

Sprosták. Spomněl jsem Welebný Ot-
če na maudré wasse wčeregššy Rozmlau-
wání / gať jsem zaslechl začátek dnešší Kžeci /
a poznal jsem gestě patrnégi / že Diwové a
Žázkové Prst Boží gsau / prawé Krystové
Náboženství wklazugjcy ; Poněwadž y w pr-
wotní Církwí / Swatý milý Prwo-Mučed-
ník Štěpán Prawdu Nowo-Zákonního E-
wangelium mnohými Žázkami potwrzował.
Farář. Adoby o tom dálegi semnau wálčiti
chtěl / tohobych tímto dwogššpicatým osstj-
pem zarazyl: Nebo wy Ewangelictj s Diwy /
a Žázkami pohrdáte ! nebo ge za znamenj pra-
wého Náboženství přigjmáte ? Gestli s nimi
pohrdáte? celau 6. a 7. Kapitolu w Skutčých
Aposstolských sobě přčtíte / à gaťo w zrcadle
w twrdosšygných Židech sebe wyobrazené spa-
třjte / neb y wy zacpáwáte wššy swé k slyššenj
samého Boha / gehožto Wššemohaucnost di-
wotwornými Skutky k wám mluwiti nepře-
stáwá. Domlauwá y wám Swatý Štěpán
témuto horlivými Slowy : Twerde ššyge/a
neob-

neobtězaných srdcý / a všy / wy se wždy
 cý Duchu Swatému protiwíte / gačo Ot-
 cové wassý / tať y wy. W Skutcých Apo-
 stolských w Kap. 7. w. 51. Pokudž pať sem-
 nau smeysslite / že prawá Wjra Diwy a Zázra-
 ky potwrzená býti má ? powězte / kdy / kde / od
 koho / a gačými Diwy Wjra wasse nowotná
 potwrzená gest. Čtenář. Ti Zázračowé /
 kterěz Krystus Pán / též Apóstolé geho činili /
 gestě swau Moc magj / a potwrzugj nasseho
 Ewangelického Náboženstwj. Co gich není
 dosti mnoho ? Co negsau dosti welicý ? Proč-
 bychom giných potřebowali ? Jarář. Gsem
 syce 3 krátka odbyť / ale nemohu na tom tať
 snadno a lehce přestati. Krystowj a geho A-
 póstolůw Zázračowé gsau mnozý / welicý / a
 mocnj až do dnešního Dne / ale toliko při těch /
 gestto prawé Náboženstwj magj / a wěřj / že
 Prawda gest / co Pjsmo Swaté o něm wěřiti
 poraučj. Gsauli pať kterj gestě Newěřjcy / a
 Pjisma Swatého nepřigmagj / musý nowými
 Diwy pohnutj býti / aby starým Zázračům wě-
 řili. A protož k Obrácenj Pohanůw / Diwo-
 wé dosawád potřebnj gsau. Co se wšsať wás /
 a nowých Náboženstwj wassich dotýče / rád-
 bych wěděl / kterými Zázraky Krystowými / neb
 geho Apóstolůw / ta Včenj a Artykulowé / pro
 něž gste od Staro-Katolického Náboženstwj

odstaupili / gsau potwrzeni ? Totižto že Wj-
 ra sama k Spasenj přiwozuge : že nic wěřeno
 býti nemá / než co psáno gest ; že Příkázanj
 Božj zachowáwaná býti nemohau ; že dobrj
 Skutkové / byť se w Milosti / a s Milostj Bo-
 žj dali / nic nezaslubugi / nýbrž pauhá nečisto-
 ta a hřichowé gsau / rč. **Cztenář.** Na to my
 máme giné a dostatečné Průwody / a Diwůw
 nepotřebujeme. **Sarář.** Gaťe ničemné a kul-
 hawé Průwody máte / necháwám gich na
 swém místě. Tež toliko prawjm / wy Žazras-
 kůw tať potřebugete / že žádný dobrým rozu-
 mem a swědomjm k wám přistaupiti nemůže /
 leda opravdowé a gisté Diwy včázete. **Czte-
 nář.** Pročby tať bylo ? **Sarář.** Nejprwé
 proto / poněwadž Pjssino Swaté (Mataus
 w 24. Marek w 13. Epist. 1. k Tymoth. w 4.
 a 2. k Tymoth: w 3. Tež 2. Kanonyka S° Pe-
 tra w 3. Kap. zřetedlně včazuge / že w posle-
 slednjch Dnech mnoho sfalessných Prorokůw
 powstane / y za to / gaťoby od Boha posláni
 byli / se wydáwati budau. A Pán sám v S°
 Matausse w 7. a 24. Kapitole nás wystráhá /
 abychom se gich pilně warowali ; tehdy máme
 dosti přjcinj / žádného nowého Učitele nepřiz-
 gjmati / kterýž nám swého od Boha posláni /
 dostatečné Wjry a Wyswědčenj nevwazuge.
 Což se gináť státi nemůže / gediné skrze Božské
Czis

Činy/ kterjž gsau Zázrakowé/ Předpowjdanj
 budaucých wěcý/ Wygewowanj toho co skryz
 tého gest/ rč. Neb takowé wěcy / poněwadž
 wšseho stwořenj moc přewýssugj/ musy od sa-
 mého Boha pocházeti : A gsau gačo Listowé
 a Pečeti / kterýmiž se Božské Poslánj wkazuge.
 Čtenář. Co gsau pať wšsydni Wcitelowé
 Zázraky činili ? Satář. Wšsydni genž bez
 prostředku/ Lidu nětco nowého a platného /
 gačo Slowo Božj zwěstowati/ posláni býwas-
 li / Zázraky / a ginými Znameními ozdobeně
 přicházýwali/ skrze něž se gich od Boha poslá-
 nj oswědčowalo : A tať Mojžjs kdýž Syny
 Izrahelské z Egipta wywesti / a gim Zákon
 wydati chtěl / přissel s welikau Mocý Diwy w-
 kazowati : kterýchž sám / nebo Bůh s nim/ a
 geho Osobau/ mnoho učinil : tať tolikéz wšsy-
 dni Prorocy/ skrze Diwy / neb skrytých wěcý
 wygewowanj/ Poslánj swé dokazowali : Tás
 podobně y Krystus Pán to též činil. A ačkoliw
 z samého Pissma Swatého / že on gest prawý
 Messyášs/ prokázati mohl / a to se z znamení-
 tého Swědectwj Swatého Jana Křtitele
 porozumjwalo ; nicméně wšsať hned z počát-
 ku swého Kázanj / mnoho welikých Zázrakůw
 působil / aby Poslánj swé od Otce dokázał.
 Protož y ř Saryzeim a Zákonjkům/ kterjž z zá-
 wisti w něho wěriti nechtěli / mluwil : Ne-
 chce

chceteli mně wěřiti / Skutkům wěřte. v
 S^o Jana w Kap. 10. w W. 38. A negináš Apo-
 stolé a Včedlnjcy Páně swé Poslání a Powo-
 lání v Židůw y Pohanůw provozowali. Ga-
 ťož pať neměně odewššech giných Včitelůw /
 gessro Pohanské Národy na Wjru Křestian-
 štau obráceli / po každé se dalo. Poněwadž pať
 wassý nowj Prorocy se chlubj / že Bůh k té Re-
 sformacy ge poslal (neb ani gediného člowě-
 ťa / kterýžby ge pořádně takowé nowé Včenj
 kázati wyslal / gmenowati nemohau) gestliže
 toho Zázraťy a přirozenj přewýššugjými zna-
 menjmi newkazugj / gaťž to ginj učinili / o nichž
 gsme weysš zmjntku měli / tehdy gich slusně sly-
 šseti nemůžeme. Sprostáť. Pane Saráři /
 gá gsem od Včeného Prádykanta slyšsel / že
 Swatý Jan Křitel / kteréhož Bůh obzwlá-
 šstně / a bez prostředku / gaťožto Předchůdce
 Syna swého wyslal / žádných Diwůw newči-
 nil. Sarár. Ale Pán Bůh sám w početj ge-
 ho / w Žiwotě Matky geho / před / w Naroze-
 nj / y po Narozenj geho / takowé s nim Zázra-
 ťy a Diwy konal / že Poslání geho z nich dosta-
 tečně poznáno bylo. Za druhé : poněwadž
 wassý nowj Prorocy / netoliko za to se wydá-
 wali / že gsau poslání / zlé a pohorššytedlné
 mrawy napravowati / hřjchy a neprawosti
 (gichž sami plni byli) trestati a kárati / rč.

Alle

Ale y gačo Reformatores, a Naprawowate-
 lé Náboženstwj/ že měli až do ěruntu padlau
 Cýrkew (o kterěz Krystus Pán prawil : že ne-
 má a nemůže do ěruntu padnauti) zase wy-
 zdwjhnauti / a wšse z brusu nové wčiniti / zč.
 Gačýchž gest tu Zázrakůw za potřebj nebylo ě
 pohnutí Swěta/ aby tač diwné/ neslýchané/ a
 nesmyslné wěcy wěřil / a tačowé se ohlassugjcy
 Posly/ za Boží Aposstoly a Legáty držel ? Ba
 byt y tisyc Stád zmrlých byli wzkrjssyli/ a ě to-
 mu gestě sto tisyc/ kulhawých/ chromých / sle-
 pých/ dnau polámaných/ w gednom okamženj
 vzdrawili/ sotwaby to wšse dosti bylo/ aby by-
 li Wjru nagjti mohli. Poněwadž Aposstol
 S. Pawel ě Galat. w. 1. Kap. w. 8. patrnau
 Weystrahu dáwá/ prawjce : Byt pač y An-
 gel z Nebe kázal wám mimo toto/ což sme
 wám kázali/ proklatý buď. A hned zase ě
 wětššymu Potwrzenj to opatuge : Gačož
 gsme předpowěděli wám/ a nynj opět pra-
 wjm : Budeli wám ědo co kázati giného
 kromě toho/ co gsste přigali/ proklatý buď.
 Gestliže tehdy Angelu / kterýby něco proti-
 wného / přigatému / a pořádně wwednému
 Wčenj kázal/ nemá se wěřiti ; gačýchž není po-
 třebj Zázrakůw ě tomu/ aby se člowěku/ který-
 by co podobného kázal/ wěřilo ? Že totižto
 Cýrkew Krystowa/ dořonce odpadla / na mj-

stě gegjm/ paubé Modlářstwj gest wwedeno ;
 Wjra vhašla / gedentkaždý že gest postawen w
 spůsobu zatracenj ; Nespředněgššy a neybla-
 wnégššy Artykulowé Wjry / že musy reformi-
 rowáni a zlepššeni býti : Hus/ Luther/ a Kal-
 win/ že gsau wywoleny Táštrog / škrze kterýž
 má to w skutek býti wwedeno/ oni že gsau k to-
 mu od Boha posláni. Kde gsau Listowé a Pe-
 četi ? Kde Swědkowé ? Kde Záznakowé ? Za-
 třetj: nasse Katolické Náboženstwj/ tať gať se
 nynj zachowáwá / gest giž od tisýc y wjce Let
 (k čemuž se wassý Učitelowé sami přiznáwá-
 gj) w Possessu, a drženj toho/ že ge wesskeren
 Swět za prawau Wjru Krystowau držel/ a
 kdo od něho odstaučil/ gaťo Kacyř wážen/ a z
 Cýrkwe wylaučen byl. Ale wy Pane Cžtenáři
 dobře wjte / gať těžce někdo podle Práw / z
 Possessy šwé/ může wysazen a wystrčen býti /
 negsauli mocnj Prúwodowé a Swědkowé
 před rukami/ že ten nepořádným a neprawým
 Držitelem gest. Protož my Katolictj/ slusně
 a podle Práwa / welikých a newywratedl-
 ných/ anobř Božských Žnamenj/ gaťožto Prú-
 wodúw od wás wyhledáwáme/ kdybychom od
 nasseho starodáwnjho Práwa a Possessu vs-
 staupiti měli : W nedostatku pať takowých
 Prúwodúw zúšťáwáme/ w Possessu nassem/ a
 gsine powinnj geho se pewně držeti / a od Kat-
 toli-

tolické Wjry / ani na nehet neodstupowati.
 Za čtvrté gest wědomé / že Náboženstwj Ka-
 tolické od mnohá set Let před celým Swětem
 welikými Zázraky se stkwělo ; že y neymaudrěga-
 ssy a neyvceněgssy / anobrž neyswětěgssy Lidé
 geho se přidrželi / a gesté přidržegj. P gestli-
 žeby takowé nasse Katolické Náboženstwj /
 mělo zawrženo a wyzdwijženo býti / tehdy gest
 sprosta a na konec za potřebj / aby ginými wět-
 ššími Počet nassých přewyššugjými a gistšší-
 mi Zázraky / přemoženo bylo ; tolikéz aby přj-
 leptowé nowé Ewangelické Wjry / Maudro-
 sti / Spůsobnosti / a Swattosti / a to zgewnau
 a patrnanu celého Swěta Powěstj / wšsedy Ka-
 tolického Náboženstwj se přidržegjcy / přess-
 kowali. Za páté a naposledy : když Nábožens-
 twj Starého Zákona proměněno / a Stjn w
 Swětlo / Figury w prawdu přewedené býti
 měli / ačkoliw Včenj Krystowo nad Slunce
 gasněgi z Pjssma provedeno býti mohlo / y pro-
 wedeno bylo / wšsať Krystus Pán nicméně
 mnohými welikými Zázraky to dotwřowal /
 že k tomu od Otce poslán gest : A neměloby
 rowné tak mnoho / anobrž wjcegi a wětššých
 Zázrakůw / k proměněnj starozitného Nábo-
 ženstwj Nowého Zákona / (o kterémž Pjssmo
 Swaté patrné prawj / že wjce neproměněno /
 nýbrž od Boha až do skončenj Swěta / tak zas

chowáno bude/ že ani brány pekelné / nad nim
 swjtězyti mocy nebudau) za potřebj býti? Kdo
 tehdy zdravého rozumu/ takové nové/ neslý-
 chané/ proti Slovu Božjmu / y wšech Swa-
 tých Otcůw Zdanj/ a Saudu čeljcý wěcy / bez
 neslýchaných přjls wělkých a neydivněgššých
 Zázrakůw wěřiti může? Tynj mné powězte
 milý pane / zdali my Katolictj / od wás E-
 wangelicých slusně Diwůw vyhledáwáme?
 a zdali wy/ proti wšem Práwům a Slusno-
 sti/ abychom wám bez Zázrakůw wěřili / mocý
 se nenutkáte? a když toho učiniti nechceme/ to-
 liž nářkůw / roztržitostj/ wáleť/ a křwe prolé-
 wánj tropjte? **Čtenář.** W prawdě ty wě-
 cy gsau hodné bedliwého uwážení / a wezmu
 sobě ge tať na pamět k dālššymu s pokognau
 mysly rozgjmánj. **Učiméné/** gá gsem tať z mlá-
 di wywčen byl/ a my Ewangelictj dořazugeme
 wěcy nasse Pjsinem Slowa Božjho. **Sarář.**
 Arcy wšecťo křiwolaťe y rowné/ bjlé y černé
 z Pjsina provozujete / ale podle wásšeho no-
 wého a wlastnjho smyslu a rozumu/ a ne podle
 gednostegného Mnenj a Wýkladu Starých
 Swatých Otcůw/ a pořádných Učitelůw Cýr-
 kwe Božj/ gessťo před wásšymi spory a hádká-
 mi žiwí byli/ a tať nemohau stranné a neprá-
 wé Weypowědi činiti. K tomu na wšecťy wa-
 šše Důwody a místa Pjsina Swatého / s nepo-
 hnu

hnutedlnau Podstatau od Doktorůw Katolických se odpowjda : A co wjcegi / ode sta Let tať mnoho nowých Reformatoriůw / a padlé Cýrkwe (dlé Domněnj gich) Wzděláwatelůw neb Stawitelůw powstalo ; kterjžto wssyčni (ačkoliw wstrjč geden druhému/a wždy geden zase bořj/ co druhý vskawěl/ neb slepil) swé k témuž Stawenj Potreby a Nástroge/z Pjisma probirugj/ na ně samé spoléhagj / a to samé za grunt stawenj gich kladau/rč. Tehdyť musym/ nebo wssch / nebo žádného Probu vgmauti.

Sprostáť. Och! nynj mné weliký hrozný Lutherýanský Zázrať připadl : Často gsem gey chwáliti slýcháwal. Jaráť. Tomu rádi wyrozumjme/ syce Erasmus o Lutherowi/a geho Towaryšjich prawj / že žádný z nich ani pfa kulhawého nenarownal. **Sprostáť.** Oni prawj/ že gest nad mjru welký Zázrať / že tať w krátčém čase tať mnoho Lidj Ewangelium přigalo. Jaráť. Ale powězte mi můg milý Sausede/ gestli toto welký Zázrať / kdyby na gednom welmi wysokém sněhowém Wrchu / křkawec pystem swým maľau sněhowau kuličku dolu zstrčil/ a ta dolu se kuljce / wždycky se wětššy dělala / a naposledy třebas tať welká byla/ žeby w audolj/ koné y wozy/ anobrž celý dům nebo wes přikryla? nebylaliby to raděgi wéc přirozená? než totobych gá za Div á Zázrať

zrak držel/ kdyby malý Ptáček / svým ptačím
 nosem sněhowau kuličku k takové sněhowé
 hoře hodil/ a ta wzhůru běžela/ a jako weliká
 náramné kaule sněhowá na wrch se postavila/
 zc. Takovým způsobem tolikéž drželbych za
 Záznak/ kdyby Lutheryánské Náboženstwí těžs-
 ké a přísné/ tělu a starému Adamowi trpké by-
 lo/ a w němby se w mnohém wětšší Bázní a
 A utrpnosti/ w Modlitbách/ Postu/ Bděnj/ w
 kagjcým rauchu žjnénném/ zc. žiwu býti musel-
 lo/ než w Náboženstwí Katolickém : gednjm
 Slowem/ kdyby nowá Náboženstwí k wrchu
 wzhůru wedla. Poněwadž ale z nich wšsecka
 Katolická utrpnost žiwota gest wymustrowa-
 ná ; Tělu pať poznenáhlu a lehce z wrchu do-
 lu běžeti cesta připrawená ; gaktý gest Diw /
 že mnozí sladkost místo hořkosti zvolugj? že
 raději z wrchu dolu / než proti wrchu na ho-
 ru běžj? zřazené přirozenj gest rádo žiwo w
 swobodě/ a kde se naň nic těžkého newzkládá ;
 to pať nachází se w nowých Náboženstwích/ a
 proto gest mnohým Katolické Náboženstwí
 nelibé a nepřjgemné. K tomu takovým Zá-
 zrakem mohau y Kalwinystowé/ Nowokřtěn-
 cy/a ginj/ zc. tolikéž se chlubití / a co proto za
 Swaté/ a od Pána Boha zvolené/ držáni bý-
 ti muselj? tomuť nebude žádný Lutheryánský
 Zelotes, to gest horlivý wěřiti.

Na Den S^o Jana A- postola a Swangelisty.

Nžec z Eklezjastyka w Kap. 15. od Wersse 1. až do 6.

Dož se bogj Boha/ činiti bude dobré wěcy : a kdož se přidrží Sprawedlnosti/ postihne gi/ a potká se s nim gačo Matka počestná/ a gačo Žena od Panenstwj přigme ho. Armiti geg bude chlébem žiwota / a rozumu / a wodau maudrosti spasytredlné napogj geg : a utworzená bude w něm/ a nenachýlj se : a zdrží ho/ a nebudeť pohaněn : a powýssý ho w Bližnjch geho/ a w prostřed Cýrkwe otewře wsta geho / a naplnj ho Duchem Maudrosti a Rozumu/ a Kauchem Sláwy oděge ho. Utěssenj a Plesánj Počlad shromáždj naň / a Gménem wěčným děditi bude ho.

Spasytredlné Wyswětlenj w Rozmlauwánj wwedené.

Wsseobecni Cýrkewni Snémowé Duchem Swatým se řjdi.

Sarát. Osadnj. Sausedj.

Sarát. Kdo dnešnj Ržec bedliwé četl /
 neb slyšsel/ mělby sobě welice wážiti / a
 za Včenj Duchu Swatého přigjmati wšsecko
 to/ co Wšseobecná Cýrkew / w Snémjch / a
 Snessenjch Duchownjch wywčuge/ a k wěrenj
 předstawuge. Neb Duch Swatý šrže mau-
 drého Syraha w té Ržeci nám Naučenj dá-
 wá : Když Bohabognj / Sprawedliwj / w
 Ctnosti/ a Maudrosti wznessenj Mužj w rad-
 du se segdau/ že v prostřed Shromážděnj Cýr-
 kwe Sprawedlnost Božská Duchem Maudro-
 sti a Rozumu ge naplňuge/ Vsta gegich že Bůh
 sám otwjrá/ řjdi/ a spravuge ; Pročez což-
 liw w takowých Wšseobecnjch Snémjch se za-
 wjrá/ ustanowuge/ wywčuge / neb k wěrenj se
 předstawuge/ wšse od Prawdy wěčné / od Bo-
 ha samého pocházý. Tenj se co obáwati / aby
 místo Prawdy negaťau lež nám předstawila
 wšseobecně shromážděná Cýrkew ; nebo gať
 dj dálegi maudrý Syrach w též Kap. 15. w. 8.
 Mužj prawdomluwnj nalezeni budau w
 ni/ a prospěch mjti budau až do Spatře-
 nj Božjho. Sausedé. Degž Bůh Wšsemo-
 haučý/ abychom šrže Včenj Cýrkwe Swaté /
 a nassých Spráwcůw Duchownjch k Błaho-
 slawenému Spatřenj Božjmu šťastně se wššy-
 čni

ani dostali. Farář. Poněwadž dlé Swědec-
twj Syracha/ ten má býti prospěch / a vžitek
Shromážděnj Cýrkwe/vznawáteli milj Sau-
sedé za dobré / abych wám obššyrněgi wypra-
wil/ co se w Cýrkwi Katolicke sinegšlj o Ktu-
menyčých/nebolizto Wšseobecnjch Concilijch/
to gest/ Sněmjch a Snessenjch Duchownjch.
Osadnj. Ta wěc sprostým Lidem/nenj welmi
známá / a protož my to rádi slyšseti budeme.
Farář. Musyte tehdy zpočátku wěděti/ že w
Cýrkwi Swaté hned od času Swatých Apo-
štolůw ten Obyčeg býwal/bud že gsau kdy ga-
ka nowá Wjře Katolicke odporná Včenj po-
wstala/ neb Křestianská Ržisse/w podstatných
Přjpadnostech Wjry/ neb Obcowánj/Keffor-
macy/ a Naprawenj potrebowala/ že Prelátj
a Spráwcowé Duchownj z celého Křestian-
stwa popisowáni býwali/ a co potom / od tať
welkého Počtu Biskupůw / w předsewzatých
Ržizenjch (po předcházegjcm mnohonáso-
bnjm horliwým Wzýwánj/od Krysta/Cýrkwi
geho zaslíbeného Ducha Swatého/a té wěcy/
podlé Prawidla Slowa Božjho / dlauhém a
bedliwém Wwáženj) gednomyslne zawřjno
bylo/ to celé Křestianské Cýrkwi k wěčenj a za-
chowáwánj se předkládal. K nacházý se beze-
wšseho odporu/ že na taťowých Sněmjch/zna-
menitý Počet Biskupůw / w Duchu Swatém

pořádné shromážděných / wždycky Římského
Papeže za Nejvyššího Prásydenta uznával/
a rovně to Včenj Wjry / kterěz my Katolictj
do dneška zachowáwáme a včjme / schwaloz
wal a welebil / a wsseliká tomu odporná Ka
cýřstwa tupil a prokljnal. Nebo táž Conci
lia, gsau ono Wogsto Božské / kterěz Cýřtwi
winssowaný Pořog působj/a Nepřátelské Ka
cýřstwo přemáhá. Tak weliký Nycenský
Sném odsaudil Arýa Kacyře / kterýž Synu
Božjmu Božstwj geho zapjral : Konstantýz
nopolitánský / Macedonya / genž Ducha Swaz
těho Swořenjm dělál : Effezský / Nestorýa /
kterýž Krystu dvě Osoby / gednu Božskau / a
druhau Lidskau přiwlastňowal : Chalcedon
ský / Eutycha a Dioskora / gessro toliko o ge
dnom Přirozenj Krystowém sineyssleli : Dru
hý a třetj Konstantýnopolitánský / Orygenýz
sky a Monothelisty : Druhý Nycenský / Obraz
zotepce / zc. Co pať wassy Včitelowé k tomu
prawj. Sausedé. Gať gsme my dalece zna
menati mohli / málo na nэг dbagj. Satáť.
Ale gá wám o tom lépe powjm. Oni gsau w
té wěcy prawj Obogetnjcy : Oblibugj sobě
Concilia, y neoblibugj / gať se wjtr točj. Když
Lutherowo nowé Včenj powstalo / dřjwe než
gessre Sném Trydentský byl držán / stawěli se /
gaťoby Concilia, w neywětšj Cti a Wážnosti
měli /

měli/ zvlášť pak ty čtyry starodáwnj ti gim
byli Swatj Snémowé. Teywj ce po tom dycha-
teli / aby nowý Sném k rozoznánj rozdjlných
Sporůw rozepsán byl. Z kterézto přičiny y
zgewné na Ržjstých Snémjch/ w Augšpurce/
Nürnbergce/ Speyru/ Ržezné / a Wormácy/
(gaž Acta swědčj) bez ohledu a osteyhánj /
k obecnému Snému / neb Concilio appello-
wali. Slysste Luthera wasseho. Kdyby
Swět déle státi měl/ (pisse proti Cwinglo-
wi/ a Oecolampad.) tehdy bude zase po-
třebj / aby za přičinau tak protivného
wykládánj Pjssma/ pro zachowánj Bedno-
ty Wjry/ Snémůw Duchownjch Decreta
a Snessenj se přigala / a k nim Autočistě
bráwalo. Ginde (in decar. Euchar.) pra-
wj : Gá gsem nikdy neřečl/ neb radil/ aniž
mé miněnj gest/ aby geden/ neb kterýwjce
Biskup / wlastnj mocý začiti měl / komu
pod Obogj podáwati/ ledaby to od obec-
ného Concilium tak ustanoweno neb po-
ručeno bylo. Tak mnoho Luther a Towar-
yssy geho před Sněmem Trydentským o Con-
cilijs drželi ; ale nesso gim z srdce/ neb se ne-
domnjwali/ aby toho času k obecnému Shro-
mážděnj/ a Generálnjmu Snému přigiti mo-
hlo. Když pak mimo naděgi vzřeli/ že Papež
Pawel III. dokonále Wsseobecné Concilium

do Trydentu rozepsal/a k němu poslušné Dítě
 by Círky s náležitou poddaností svolili / tu
 Luther a Chasa jeho y hned Petra se chopili /
 a netoliko proti Trydentskému/ale vůbec pro-
 ti všem Concilijs psáti začali / což dosavad
 Sškarty gich vřazugi. Osadnj. S gatké pať
 příčiny tak rychle přesedlali. Jarát. Proto
 že se báli/ aby se s tím nepotkali/ co Arýowi w
 Nycéa ; Macedonio w Konstantýnopolí ;
 Nestorio w Effezu; Euthichowi a Dioscoro w
 Chalcedonu / a giným z Koty gich na giných
 Snémjch Duchownjch se stalo. Totižto žeby
 Včenj gich z gednomyslného Snessenj mohlo
 zawrženo a odsauzeno býti. Aby tehdy toho
 Černidla vřiti mohlo/ museli Wážnost a Dů-
 stognost wšech Snémůw na geden Šauffzpo-
 rážeti/ aby Trydentskému wěřeno nebylo. A
 předně Lutherowi/ ani to Prwnj Aposstol-
 ské w Geruzalémé držané / od Swatého Lu-
 káše w Škutých Aposstolských zapsané Con-
 cilium, dosti dobré nebylo/ proto (prey) že se
 to Vstanowenj / z strany zdrženj se od Krwe/
 a toho což gest wdáweného / giž wjce nezacho-
 wává. Neb gestliže celé Křestianstwo
 (prawj Luther lib. de concil.) tjm Příkás-
 zanjm/ gakožto těžkým a odporným zpos-
 hrdlo/ proč bychom swobodu nassý od nás-
 ledugjých Snémůw Duchownjch gi-
 ma.

mati a vázati měli ? Ale Luther wysoce se meylil. Nebo to Apofstolské Vstanowenij požhřdnuto nebylo / nýbrž bywšsy toliko na čas miněno / po dosaženém naměřeném cýli swém / samo od sebe přestalo. Někblížššymu po témž Apofstolském w celém Křestianstwu neyflawněgššymu Sněmu Nycenskému (na němž se 318. w Swattosti a Spůsobnosti neyznamenitěgššých Muzůw sbromáždilo / a mnoho Swatých Lidj proto / že při něm pevně drželi / z Wlasti wyhnáno bylo) podobně se vtrhá. Brentius Apol. conf. Virtemb. cap. de Concil. přičítá mu Ohavné Bludy. Calvinus lib. de Eccl. reform. nazývá dotčené na něm sbromážděné Otce paubými Phantasty. Musculus loc. com. cap. de Ministr. prawj : že gsau od ďábla postwáni byli. Luther lib. de concil. má Canones, a Vstanowenij téhož Synodu, za dřewěnné Artykule / za Seno a Slámu / za nemožné / nebezpečné / nepotřebné Nařizenj / zč. Přes podobnau krampli / také ostatnj tři hlavnj / a wšsedka giná Concilia hachluge : Prawj lib. contra Regem Angliæ. že Lutheryanský Sfulmistr / a geho malý Katechysmus lepššý gest / a nas dewšsedka Concilia. On že má moc wšsedky Sněmy Duchownj sauditi / přigiti / neb zaworhnauti / zč. Gaťý gest tehdy Diw / že

obzvláštně Concilium Trydentské/proti těm
 Sektám / z newyhnutedlné potřeby držané /
 gestě mnohém hůře a hanebněgi od nich se
 zlechčuge. Nebo proto samé stará Concilia
 stencowali a tupili/aby sobě přiležitosti k zleh-
 čenj Trydentského spůsobiti/ a před nim plac
 a pokog mjeti mohli. Osadnj. Mně gest di-
 wno/ že Luther/ a ginj o Starých Synodjch
 tak posměšně psali; gestto gšem dotčená Con-
 cilia, od nyněgššých Prádykantiůw za časté slý-
 chal chwaliti. Jarár. Arcy gste slýchali/neb
 gačo w giných wššech wěcech/ tak ani w této/
 mezy nimi žádného Srownánj a Gednomysl-
 nosti nenj. W začátku winššowali sobě a zač-
 dali Concilium, y k němu appellowali: to gest
 gim dopuštěno w Trydentu / na ten a takowý
 spůsob/ gačž ti prwnj čtyři starodáwnj Sně-
 mowé držáni byli : Ale Lutherowi se neljbi-
 lo/ pročez y ty čtyry prwnj Concilia zawrhl.
 Magdeburgšstj Spisowatelé/ wgalí těch ššest
 prwnjch/ gačoby se s Trydentským daleko nez-
 srownáwali. Filip žádal pro Lutherány swo-
 bodného Křestianského Concilium, ale gačé-
 hož Křestianskwo nikdy nemělo a newidělo.
 Tenjlíž to náramně spletenj ? Ptáli se kdo /
 zdali chtégj mjeti Concilium ? Luther odpo-
 wjda: žádné ktere se s starými srownáwá;
 Magdeburgšstj prawj: My chceme takowé/
 gačo

gaťo těch šest prvních bylo. Filip praví: **Gá** chcy nové / prwe nikdy neslychané. **Luthera** a **Filipova** **Odpověď** gest weselejší / ale nestydatá / aby totižto pro gich krásu / na nowau **Maniru** **Concilia** držeti se začala. **Magdeburgští** **Cent. 8. cap. 9. Cent. 9. cap. 9.** gsau nětco zdwořilegšší / že při neymenšším **Šesti** prvním **Concilijs** powinnau **Čest** dáwagj ; ale newidj / gať se sami tať neopatrně w přest řežj. **Nebo** wššycni / a gedenkaždý z těch šestí prvních **Sněmůw** / byli welmi dobrj **Katoličtj** / držj a zawjragj weyslowně s námi **Katoličtými** / proti wššem **Nekatoličtým**. **Sausede**. **Rádiby**chom toho příklad slyšseli. **Farář**. **Dwa** nebo tři za geden. **Předně** **Odpornjcy** naššy nechtěgj k tomu swoliti / že **Prymát** / neboližto **Přednost** / **Ržimské** **Cyrkwi** / zwlastě pať neywyššj **Prásydency** při **Sněmich** **Duchownjch** náležj : gestto prwnj **Concilia** tať sinegšseli. **Prwnjho** **starodáwnjho** **Concilij** **Nycenského** **Canon. 6.** taťto wznj : **Ržimská** **Cyrkew** wždycky **Prymát** / to gest **Přednost** měla. **Item** **Can. 39. ex Arab.** **Kdo** na **Ržimské** **Stolicy** sedj / ten gest **Hlawo** a **Knjže** wšslech **Patryarchůw**: **Nebo** on gest přednj gaťo **Petr** / genuž nas dewšsemi **Křestianskými** **Knjžaty** / a wšsemi **Lidmi** gich **moc** dána gest / gaťožto to-
mu/

mu/ kterýž gest Pána nasseho Gežísse Kry-
sta Mistodržjícím nadewssemi Národy/ a
nad celau Křestianskau Cýrkwi ; a každý
kdož tomu místa nédává / gest od téhož
Synodu w Kladbu wydán. Gakož pať
Julius Papež brzo po Snému Nycensském
Wýchodnj Biskupy / za přjcinau gistého bez
powolenj Stolice Křjmské w Antyochyi shro-
mážděnj / těmi Snému Nycenského Slowy
trestal / že bez Dowolenj Křjmského Papeže
Concilia držána býti nemagj. W Kalcedon-
ském Snému/ k němuž se přes 600. Biskupůw
shromáždilo/ byla Biskupu Křjmskému Lwo-
wi/ genž Weliký slaul / swětle a patrně pře-
dnost Mjsta a Prařidency dána ; neb takto Pa-
schalius Papeže Křjmského Legát Act. 1. přj-
stup a začátek učinil : Od neyblahoslawe-
něgssýho Aposstolského Muže a Papeže
Města Křjma/ kterěz gest Hlawa wssch
Cýrkwj/ máme w Ruĕau Poručenj : kdež
geho Aposstolská Důstognost rozkazuje/
aby Dioscoro Biskupu Alexandrýnskému
w Sněmē seděti dopusstěno nebylo. Lu-
centius Paschalijs Collega , nebolizto Spolu
Wyslaný přiložil o Dioscorowi : že gest se po-
kusyl Shromážděnj Biskupůw držeti/ bez po-
wolenj Stolice Papežské Křjmské / což nikdy
trpjno nebylo / nikdy se nestalo. Takowému
patr:

patrnému a weyflownému přednessenj žádný neodpjal. Dioscorus poručenj Papežskému vposlechnauti/ a Snému prázden býti musel. Shromážděnj Cýrkewnj/ neb Concilium samow prwnj Epistole k Papeži témuž Lwowi psané / častokrát gey nazýwá/ a uznáwá Hlawau swau. O tehdaž přjtomných Biskupjch mluwj takto : gimžto wšem ty gačo Hlawu Audům gsy předstawen. O Dioscorowi dotčená Epistola mezy ginými stjžnostmi má y tato Slowa : Nad to nadewšesčo Dioscorus, proti samému tomu/ gemuž Stráž Winice / od Spasýtele poručená gest/ swau nesmyslnau wzteklóst obrátil/ to gest proti twé Apostolské Swatosti/ nebo myslil tebe z Cýrkwe wylaučiti/ a odcyzyti/ gestto ty / k Tělu Cýrkwe přiwlastnowati/ a shromáždowati se wynašnazuges. Naposledy dotčený Sném/ za Potwrzenj a Approbacy swého Snessenj tímito Slowy žáda : Prošýme / aby swým Rozkazem a Oblibenjm Dřauzenj nasse potctil / a gačož gsme my Hlawě při wšsedch dobrých Hednotu a Swornost wstano- wili/ tať nechť Wywýssenost twá naplnj na Dětech/ co slusného gest. To gest tehdy gedno/ co na těch prwnjch Snémjch uzná- no/ a swoleno bylo / a wšsať Magdeburgstj wassy.

wassy o tom smegssleti nechcěj. Za druhé / a-
 ni to Magdeburgským Prádykantom k myslí
 nenj / že Katolickým Kněžím zdrženj se od žen
 vloženo gest ; Ale to se Nycenskému Snému
 welmi dobře ljbiło / kterýž Can. 3. Biskupu /
 Knězy / a Diacono zapowěděl / aby žádné že-
 ny w domě swém neměli / lečby ta Matka / Se-
 stra / neb Otcowa Sestra byla. Nebo týž
 Sném / gažožo od Ducha Swatého řízený a
 spravowaný / dobře wěděl / že tělesná žadost /
 lépe swatými Modlitbami / Posty / a giným
 káránjm těla / nežli vjíwánjm ženy (kterěz to-
 liko olege na lampu přiléwá) může vhařowá-
 na býti. Za třetí / Obět Misse Swaté / Mag-
 deburgstj / y wšsychni ginj Lutheryáni za Mo-
 dlářstwj : Ale Otcowé na Snému Nycenském
 shromážděni / gi w uctiwosti magj / gažožo
 wěc wysoce Swatou ; a prawj Can. 14. Na
 poswátném Stole stogj Beránek Božj /
 bez wylitj Krwe obětowaný. Čtvrté /
 Wzýwánj Swatých / o přjmluwu ku Pánu
 Bohu / odewšsich Lutheránúw za hřích se po-
 kládá ; ale těch šest set na Snému Chalcedon-
 ském shromážděných / zgewné Swatého Mu-
 čedlnjka Flawiana wzýwá Act. 11. těmito slo-
 wy : Flawianus po swé Smrti žiw gest :
 ten Mučedlnjě nechť se za nás přimlau-
 wá. Anobrz y šestého welikého Concilij c. 7.

Včenj bylo : když Břestian Bohu Stwo-
řiteli samému se pomodliť / že potom také
Swaté wzywati má / aby se za něho k
Welebnosti Božské přimlauwali. Z těch
tehdy málo některých míst gest patrné / gať
Magdeburgsstj vprjmně neminj / nebo neroz-
zumné činj / když prawj : že šest prwnjch Sněs-
můw w Poctiwosti a Wážnosti držj / a ge přiz-
gjnagj. Osadnj. Znáw gá těch Lidj obyčeg /
když wúkol obegde / tehdy wšsem Sněmům
wen se wkláze / gaťo Luther / a ginj učinili. Sas-
rář. Na gaťe pať saustro gin Concilium w-
děláno býti musy / aby Slawám gich dobré bys-
lo ? Saused. Nedáwno gsem w Knize ge-
dnoho Prádykanta četl; ten / pokudž pamatus-
gi / tři Částky k tomu wyhledáwal. Neypra-
we / aby každému Včenému (buď žeby ten Kněz
neb Leyk / Biskup neb Lazebnjš byl) zdánj ges-
ho swobodně / směle a neukrytě powěditi do-
pusstěno bylo. Za druhé / aby se Papeži žádná
Præsidency / ani to / že On neywyššy Slawa
gest / nedowolowalo : Tolikéz aby se nesso na
Smysl a Zdánj Starých / w Wjře gednomysl-
ně se strownáwagjých / nýbrž gen na wyrčenj
Pisma samého / w tom Smyslu / kterýžby byl
neypatrnégšy. Sarář. Totiž / gaťyž Luther
ryáni sami widj / a před tím wesskeren Swěs
newiděl. Saused. Za třetj / aby Řzjmšy

Cýsař/ & Augſſurgſké Confelly ſe přiznáwagj-
 cým/ ſwobodný gleyt/ netoliko na Ofoby / ale
 y wlaſtně na Přj gich taž a na ten ſpůſob dal ;
 že Luther za Kacyře / a Wjra gich za Kacyř-
 ſtwo in Concilio odsauzeni nebudau. Jarář.
 Taž kunſtowné Concilium konečné gſte w ſpi-
 ſych Filipa naſſli/ nebo to geho přjze geſt. Ale
 uchoweg Bůh ! gaž neſčesaného ſnu ; kdo bude
 Zdanj ſwé ſwobodně a ſinéle mluwiti/ nebude-
 li nic proti Wcenj Lutherowému přednáſſeti?
 ani gináť / než podle ſlawy Lutherowé Pj-
 ſmu rozuměti/ a ge wykládati ſinjti ? Co ? Kdy-
 by Katolictj nápodobnau ſwobodu a bezpeč-
 noſť (neb přečby gim to lépe neſluſſelo ?) pro
 ſebe/ Wcenj a Přj gich mjti chtěli ? mnoholiby
 na tažowém Snémé zawřejno býti mohlo ? Tož
 w prawé Cýrkwi Kryſtowé/ geſt wěc neſlýcha-
 ná. Ofadnj. Gižbych gá rád wěděl/ gažý paž
 ſpůſob/ ſforma/ a manyra při poſlednjm Try-
 dentſkém Concilium zachowána byla/ že toho
 Prádykanti naſſy nigakž zažiti nemohau ? Jar-
 rač. Tož gá wám pořádně oznámjm. Swa-
 tý Sném Trydentſký/ Přjtomnoſti Božſké Mi-
 loſti/ a Pomocy Ducha Swatého/ wſſem ſta-
 rým/ ſwato-ſwatým Snémům rowný byl. Pře-
 dně gednomu každému / zwláſtně paž celému
 ſlawnému Národu Německému / znamenitý /
 podſtatný a bezpečný Paſ dán byl/ ſwobodně
 a bezpečně (dle Žnénj Seſſ. 5. & 18. přednáſſe-

ti/ mluwiti/ o wffeligačých wěcech gednati/se
 ptáti a wygadrowati / y také cožby se koliw lj-
 bilo/ též wffeligačé Artykule / w Spisu y au-
 stné swobodné podáwati/wygewowati/ge Pj-
 sinem swatým/ a swatých Otcůw Včenjm/ též
 přirozeným rozumem zastáwati / wyswětlo-
 wati/ a budeli za potřeby y na to/ cožby proti
 tomu od Sněmu vřazowáno bylo/ odpowjda-
 ti/ rč. Item s těmi/ gestoby snad k tomu od
 Sněmu nařzeni byli / dysputyrowati/ wšřač
 Křestiansky a dobrotiwé/ bez překážky haněnj
 a lánj : Naposledy tu se zdržeti / gačby se ko-
 mu dlaubo ljbiło / y podlé dobře ljbezne wíle
 odgeti/rč. to gest gedno. Druhé/k těmuž wel-
 kému Sněmu/ shromáždilo se do 300. Biskup-
 ůw/do 350. wysoce včených a slawných Theo-
 loğůw / nebolizto Pjssina swatého Doktorůw.
 A ti ne z kauta nēgačého / ale brž z celého swě-
 ta se sgeli/ totiž ze Wlach/ Francřeychu/Wěs-
 mec/ Sysspanye / Portugalu / Ržecčé Země /
 Polska/ Vher/ Engellandu/Irlandu/Slan-
 drye/ Korytan/ Kraynu/ Slezska/Morawy/
 Charwátské/ Dalmátské/ a Slowanské Země/
 rč. Za třetj/ wšse tu s neywětššy pilnostj / we-
 ličau snážnostj a pracý wwažowáno a rozezna-
 wáno bylo/ a Weypowěd / ne hned ze trmenu
 wyhozená byla. Po osmnácte Let spornj Puň-
 řtowé/ s obzwláštnej pilnostj a opravdowostj

gednání/ a Concilium to/ genž se Léta 1545.
 stiašně začalo/ teprw Léta Páně 1563. dobře
 dokonáno bylo. Sausedé. Ale nassý prawj /
 že ten spůsob a prawidlo/ podle něhož zawjřta
 a snessenj se stalo/ prawé a slusné nebylo : že
 se wšse toliko po Hlawě Papežůw/ genž tehdáž
 wládli/ a těch Otcůw wůli/ kterj na témž Sy-
 nodu seděli/ konalo a řjdiło. Jarák. To wa-
 ssý Hlásatelé w ywoláwagj/ ale zgewnj Paten-
 towé/ gało y Acta dotčeného Concilij (kte-
 rážto lépe wědj) gináť wyswědcugj/ totiž že
 wěcy/ které na odporu zůstáwaly/ podle Pra-
 widla Pjsma swatého / podle Swatých Apo-
 stolůw odewzdaného Včenj a Ustanowenj /
 podle předessých Sněmůw Wyrčenj/ podle ce-
 lé Katolické Cýrkwě wěregného Snessenj / a
 podle Swatých Otcůw gednomyslného Wey-
 kladu/ gednáno / zawjřáno / a rozeznáwáno
 bylo. A tať ne k Papežůw wlastnjmu mozku /
 ne k smyslu nyněgssých Vcitelůw / ale k Pjsmu
 swatému/ a usně od Apóstolůw učiněným U-
 stanowenj / a k dáwnj swaté chwálibné sta-
 rozitnosti směřowáno bylo ; podle kteréhožto
 cweku Papež s celým Sněmem/ wěcy Wjry se
 dotýkagjcy rozeznáwal / řjdił a w ypowjdał.
 A týž cwek nebył teprw nynj w nowé wřazen /
 ale giž prwe od starodáwnjch Sněmůw wra-
 žený zůstáwal/ aby tudy wšseliká Bacýřstwa

od pravého Náboženství rozeznána byla. **Pozorujte /** co ten pobožný Vincentius Lirineus, před 1200. léty/ advers. hæres. cap. 41. napsal: Že to byl vždycky/ a gesté gest Katolických Obyčej / že pravau Wjru po těch dwau Znamených skussugj. Předně/ podle Pisma Swatého; potom: Katolické Církwí zanechaným austným Včením/ ne proto/ gaťoby Canones, nebolizto Knihy Pisma Swatého samé ke wšsemu dostatečné nebyli; nýbrž proto / žeby každý Slova Božská podle hlavy a wíle své wykládati mohl/ z čehožby rozdielnj smyslowé a Bludowé vznikali. A protož za potřeby gest/ aby podle Pravidla obecného Církwijnjho Smyslu/ swatých Pism Wyklad/ k takowým wěcem a Punktům/ nejwice směrowal / a se wztahowal / na kteréž Grunt celé Křestianské Wjry spolehá. Z té příčiny v Církwě Božj/ k wykořenění škodliwých Kacýřstwj/ ten velmi potřebný Obyčej vždycky býwal/ že se k Pismu Božjmu / starodáwnj Křestianský gednomyslný Smysl a Wyklad příkládal. Takowým způsobem před Léty Aryánské / Macedonyánské / Nestorowé / Ewtychowé/ a giných Nowoty zastawené byli/ a rowně tím prostředkem Husowé / Lutherowé/ Cwinglowé/ a Kalwinowé smyslněky/ měli a museli býti přemožené. **Osadnj. A-**

le nassý Zlásatelé prawj/ ědyž dwa se poteyka-
 ti magj/tehdy že musý gednostegné zbrané mj-
 ti. Lutheryáni pať / že samým Pjssnem sſech-
 tugj/ ale Katolictj spolu s Pjssnem y lidská V-
 stanowenj naměřugj/a wrážj. Pročež že se má
 samým Pjssnem bogowati / a tu se vhljda/ ědo
 wyhrage. Faráč. To wassých Prádykantiw
 domněnj gest wlastně takowé/ gaťž bylo Ary-
 ánského Kacyře Maximjna / ěterýžto / ědyž s
 swatým Auęustýnem sſechtowati chtěl / podo-
 bně tjm se zamjtal. lib. 1. contra Max. Chce-
 sſi co (prawil ě Auęustýnowi) z Pjssma swas
 tého přednásseti/ genž gest nám wſseobec-
 né/ to budeme slysseti. Ale ta Slowjčka/
 ěteráž wen z Pjssma gsau/ nebudau na ko-
 nec od nás přigatá. Obzwlássně/ an sám
 Pán nás před tím wystráhá / a Math. 15.
 Kap. W. 9. prawj : Nadarmoť mne ctj/ o-
 čice Dčenj a Přitázanj lidská. A tať y wssy-
 čni ginj/ stařj y nowj Kacyři se prohlassugj.
 Což musý sſtjtem gegich býti / proti wssem
 Snémům Duchownjm. Sſest set Aryániw /
 zrotilo se w Městě Aryminu/ a z Wyznánj Wj-
 ry/ to slowjčko Homoufion , neboljžto con-
 substantialis, to gest : rowné Podstaty/ proti
 Snému Nycenského Snessenj wywrhli/ proto
 (prey) že to slowjčko w Pjssně se nenacházý.
 Macedoniani wymustrowali z Symbolum
 pro-

proti Sněmu Konstantynopolitánskému / o
 Duchu Svatém ta slova: Kterýž s Otcem
 a Synem spolu ctěn / a slaven bývá :
 Pro tu příčinu / že w Písmě pĵaná nestojí : Ne-
 stoyáni / nechtěli proti Efezskému Conci-
 um Blahoslavené Panně MARIJĚ těpocy
 a tytule dopustiti / že gest KODĚKA
 BOŽĚ / proto že w Písmě nestojí. Arcy-
 cýř Eutyches stawj se proti Chalcedonskému
 Sněmu / a nechce dwoge / nýbrž toliko gedno
 přirozenj w Krystu uznáwati / Lance geho
 gest : W kterém (prey) Písmě ležj dwog-
 ge přirozenj ? Act. i. Concil. Chalc. A
 podle té pěkné formule / také nynější wassý
 Prádykanti činj / proti Concilium Trydent-
 skému : Honosý se toliko Písmem / a přitom ge-
 mu swůg twrdossýgný smysl a Weyklad přile-
 pugj. Wždyť gednostegnau Zbranj Písma
 proti sobě bogugeme / ale rozdielným Wýkla-
 dem : Wy na plac s nowým prwe w Křestian-
 stwu neslýchaným / z vlastnjho mozku wypre-
 sowaným Wýkladem vycházýte ; my pať sta-
 rého gednomyslného / od mnoha set Let trwa-
 lého / a až na nás přisslého Wýkladu a smyslu
 Písma se držjme / a té zbraně spic wám věazu-
 geme. Nevidjteliž gať poctiwě a vprĵimně s
 wámi zacházýme. Wy věazugete / co Slova
 Písma swatého / to my podobně činjme. Wy

wšak ge podle ljubosti a swéwolné hlavy wassý
 wykládáte / ale my ge rozumjme a wykládáme
 tak/gak ge starodáwnj milj Křestiané po tolik
 set Let wstawičně a gednomyslně wykládali.
 Kdo má pať wyhrati? Sausedi. Pane Sas
 ráři / to nám nikdy tak zřetedlně předloženo
 nebylo. My gsme se domnjwali/ že Pjssino syl
 ně při nás stogj proti Katolickým/ale když do
 bre hledjme/ poznáwáme / že na Wýkladu ge
 ho záležj/ a o ten gest činiti. Nassý prawj: že
 gich refformirowaný nowý Wýklad gest pra
 wý. Katolictj pať na tom stogj / že starý od
 Krysta Pána/ a Swatých Aposstolůw/ skrze
 wšecky Concilia, dosawád zachowaly Wýklad/
 dobrý a prawý gest. Saráč. S kterými wy
 tehdy držjte? Osadnj. Gá za to mám/gako
 Wjno staré/ lepšsý gest než nowé/ tak že tolikéz
 Smysl a Weyklad Pjssma swatého starý/lepšsý
 než nowý gest. Sausedé. My také k tomu
 přistupugeme. Saráč. Pánu Bohu buď to ke
 Cti a Chwále.

Na Den Mladátek.

Nječ z Zgemenj S° Jana w 14. Kapitole/
 od Werse 1. až do Wer. 5.

W těch

W Těch dnech : Widěl gsem/a hle Be-
 ránek stál na Hoře Syon / a s nim
 sto / čtyřidceti čtyry Tisýce / magjých
 Gméno geho / a Gméno Otce geho na-
 psané na Czeljch swých. Y slyšel gsem
 hlas z Nebe/ gačo hlas Wod mnohých/
 a gačo hlas Hromu welitého : a hlas/
 kterýž gsem slyšel/ gačo harffenjů / kte-
 řiž hrabi na harffy swé : A zpíwali gačo
 Piseň nowau/ před Stolicy/ a před čtyre-
 mi Zwjraty/ a Starcy: a žádný se nemohl
 naučiti Písni / gedině ty sto čtyřidceti
 čtyři Tisýce/ kteriž gsau kaupeni z Země:
 Totot gsau ti/ kteriž s ženami negsau po-
 sstworňeni : Nebo Panicowé gsau. Ti
 následugi Beránka / kamžkoli gde. Tiť
 gsau kaupeni z Lidj Prwotiny Bohu/ a
 Beránkowi : a w Dstech gegich není na-
 lezená lež : nebo gsau bez possworny před
 Trůnem Božjm.

**Spasýtedlné Wyswětlenj w Roz-
 mlauwánj owedené.**

**Gednosworné Včeni prawé Cýrkwe
 Znamenj gest.**

Farář. Čtenář. Sprosták.

C Čtenář. Podlé mé přispovědi přicházým ráno/ a právě w čas. Farář. Chwála Bohu/ dobrýli gste měli sen ? Čtenář. Nedá mi ta wěc dobře spáti/ dočudž Rozmlauwánj nasseho o Wjře nestoncugeme. Gle Saused nášš giž také přicházý. Farář. Budeme we Gměnu Božjm k giněmu Prostředku kráćeti/ skrze něž se k poznánj samé / právě a spasyredlné Wjře přigiti může. A ten bude skalá Gednota / a Rownost w Dčenj Cyrkwe Ržjmské/ neb se mi zdá/ že gi wyobrazenau wi-djm na Hoře Syon w onom welikém Sauffu sto čtyřidceti čtyry tisýce Slaw počtagjým / které wšsecky kdýž pod Gměnem gediného Beránka shromážděné spatřugi ; Mám za to/ že lež nebude nalezená w takowým Táboženstwj/ nýbrž/ že ono přjmau za Nebeským Beránkem Cestu do Nebe vřazuge / počudž prawau Gednotu a swornost w Dčenj zachowává. Wy Sausede/ za wassých mladššých Let / po wassem Ržemesle/ sem y tam gste wandrowali / a mnohého Mistra/ dlé Powahy a Obyčege Ržemesla řusyli. Medle powězte mi/ kdyby wám tehdaž/ w Měste Augššpurce neb Türnberce/ dwa Mistrj dohazowáni byli/ a důwěrné Oso-by wám nawěšstj dali / že geden z těch dwauch

Mi-

Mistrůw gest dobrý a sšlechtný člověk / má tolikéz/ pořognau/ pořiwau / a hospodinskau Manželku/ tiché/ dobře zvedené Dítky / a pořnewadž gest w Kunstu / neb Ržemesle swém wznessený/ mnoho Čzeledj chowá / tať že se w Domě geho nemnoho o wádě a hadruncých wj/ neb slyššy/ Hospodář y Hospodyně/ Děti y Čzeládka / že gsau mezy sebau swornj / geden druhému žádného zlého słowa nedáwá / a byť y kde gaťe nesrozuměnj powstati chtělo / z něž hožby w Domě nepořog a swár pořiti mohl / tehdy že Otec a Matka čelednj/ Hospodář y Hospodyně/ hned tu gsau před ručkama/ a činj swádě konec/a to s tať přjgemnau pořžetedlnostj/ že se ti hadrugjcy dobrowolně vpořogugj/ rč. Druhý pať Mistr/ že gest welmi diwný/ lage/ a nesnadj se celý Den / tu s Manželkau/ tu s Děťmi/ tu s Čzeládkau/ hned zas s Sausedy/ a ginými : Mistrůwa/že nápodobně tať zlaui tlamu má / že gest tať newrlá a swárliwá/ gaťo Mistr : Děti poř Otcy a Mátěři se dařj/ že hněwánj a lánj / haněnj a wasděnj / pranj a rwanj žádného konce nenj / nýž brž celý den/ celý tegden/ a celý roť tať trwá. A byť y gedna strana neb druhá pořog dělati / a rozzlobené proti sobě mřiti chtěla/tehdy že nepomáhá žádný pořšředeť / nedáwá nic geden na druhého/ každy w domě chce Pánem a

Mistrem býti. Nynj se ptám / k kterému byste
 tehdaž z těch Mistrův chuť měli se dáti / a v
 něho pracovati? Sprosták. K bylbých mus-
 sel všeho smyslu / wtipu y rozumu zbawen bý-
 ti / kdybych byl domu swornosti státi nechal / a
 do vlice swárůw a rúznic se progednal. Sa-
 ráč. Rowně tak gest s Táboženstwjm / chře-
 gj syce wšsecny / nynj se nacházegjcy Wjry / Do-
 mem Božjm býti. Tagduli gá wšsak mezy nis-
 mi takowau Wjru / w niž se stkwj nad mjru pės-
 kná Gednomyslnost Wcitelůw / gestto po wšsec-
 časych a mjstech Křestianstwa žiwj byli / tak že
 se w hlawnjch Punktch gednostegně sworná-
 wagj / a kdeby w podstatných wěcech něgaký
 rozděl neb nedorozuměnj aumyslu / vznikalo /
 táž Wjra gest tak prospěšnými a gistými Pro-
 středky opatřená / že se těmuž nedorozuměnj / y
 hned w rychlosti pomocy / a to spůsobiti může /
 aby se strany odporne spokogily / rč. Naproti
 tomu při giných Táboženstwjch poznáwám /
 že mezy Mistry gich / weliká roztržitost a ne-
 swornost gest / a wšsak spory a swáry / tak aby
 sobě odpornej / dobrowolně přestáwali / roze-
 znáwati / žádného prostředku před rukami /
 proto pač téměř v nich / kde bezpečně nohy po-
 stawiti není ; gestliže gsem všeho smyslu mės-
 ho / wtipu a rozumu nepotratil / tehdyť mám
 sauditi a poznati / že tu pravé Táboženstwj
 a wla-

a vlastnj Dúm Božj gest/ kdez Duch Gednoty přebýwá/ a ne to/ kde Duch swárúw a neswornosti/ gest Místrem / a wládne. **Sprostáť.** To gest slusné a rozumné. **Jarár.** R wězte dále/ že mezy wšsemi ginými Náboženstwjmi nasse Katolická Wjra / samá ta gediná gest / w kteréz se dotčena Gednomyslnoť/ a dostatečnj Prostředkowé/ k spočogenj wšselikých wznieklých nedorozuměnj nacházegj. **Čtenár.** Tjm se nám Ewangelicým syce od wás často wšsy natjragj / ale gest k tomu také Průvodu potřeba. **Jarár.** Ten nám Katolickým téžce nepřicházý/ neb gey w rukauch máme. A neyprwe / že nassy Katolictj Wčitelowé w hlawnjch Artykuljch Wjry / na prosto gednomyslnej gsau/ to Spisowé gich patrně wkazugj. Nebo kolikkoliw Wčitelúw starodawnjch w Řecké Zemi/ w Asyi/ Egyptě/ Assryce/w Šysspanyi/ we Wlassých/ w Frangkrégchu/ Německé Ržjssy/ Engellandu / zc. o Tagemstwjch nasseho Náboženstwj psalo / wšsyčni se srownawagj ; gaťo/ o swobodné Wůli člowěka / o Zásľuhách dobrých skutkůw/ o swaté Mšsy/ gaťoťto Oběti za žiwé y za mrtwé/ o Řeholnjch Sľibjch/ o Dnech Postnjch a Swátečnjch/ o Wzýwánj Swatých/ a tēm podobnjch Artykuljch Wjry ; což wšse od wassých nowých Náboženstwj se zawrhuge. A k tomu se přiznawagj Luthes
ryánz

ryánsstj Magdeburgsstj Centurij Spisowate-
 telé/ Cent: 2. 3. 4. 5. cap. 4. Ani Kalwijn ta-
 ké toho nezapjrá / lib. 2. c 2. 3. 14. & 16. lib.
 3. c. 4. & 5. lib. 4. c. 12. Čtenáť. Ale doklá-
 dagj k tomu / že gsau to Starých chyby a bluz-
 dowé/ sřrže něž pomařu k powěrám / a lidským
 Ustanowenjm se cheylili. A proto / že newy-
 hnutedlné k Slowu Božjmu / musy se odwołá-
 nj bráti. Jaráť. Tak gať Luther a Kalwijn/
 podle gich pěkné hlavy a smyslu / genuž Cy-
 prianus, ani žádný Augústyn / scilicet, hodnj
 nebyli wody podati / Pjřino rozumégj/ a wy-
 kládagj. Kdo wřřať může mysliti / neb postj-
 hnauti/ že starodáwnj Učitelowé wesněs/ ge-
 řřto na tať rozdjlných mjřtech o gedné wěcy s
 taťowau gednomyslnostj přřali / blauiditi mo-
 hli? Nebo řřownánj a řřessenj mnohých Li-
 djw gednom Učenj a Wjře / zwlářřtě řřdyž se
 přřed tím řřpolu nenamluwili ; geřř přřeweliké
 Znamenj Prawdy / gegjžto wlastnost geřř/ od
 Boha ořřwjcené řřmysly k sobě táhnauti/a w ge-
 dno řřhromáždowati. A naproti tomu řřales/
 gaťožto mnohonářřobnj/ řřmysly lidské / do roz-
 djlných Bludůw a Donnénj obyčegně rozptý-
 luge. Pročěž Kacýři / řřdyž na rozdjlných mj-
 řtech o gedné wěcy pjřřy/ nesnadno řřpolu tre-
 řřugj/ nýbrž w mnohé řřmysly rozdwogeni bý-
 wagj/ proto/ že gsau od Prawdy / řřteráž ge-
 dina

dind gest/ odstaupili. Za gedno : Za druhé : mezy wssemi také nad oznámenými Artykuly Katolické Wjry/ ani gediný neni/ o kterémby se s Podstatau a Prawdau řjcy a prowesti mohlo/ že gest od kterého Učitele w nowé do Cýrkwe wwedem. Což gest gistý merč a znamenj/ že gediné smyslenj wzdycly w Cýrkwi bylo / a to od Aposstolůw pocházý. Neb kdyby takowé Učenj teprw po Aposstoljch/ od něloho začato bylo/ tehdyby se wěděti a wkázati mohlo/ kdy a kterého roku to se stalo? na kterém místě? Kdo půwod a počátek byl? Kdo se mu na odpor postavil? Nebo žádná nowá Wjra/ nez může bez welikého pohnutí a odporu wwedena býti. Ny zagisté můžeme o wssch Kacyřstwach/ které kdykoliw byli / weyslowně mluwiti/ a ge wvkázati/ kterého času/ kde a od koho neyprwe powstala / kdo jim odporowal? Gaťe bauřky a nepokoge pro ně wznyly / od kterého Papeže/ neb Snému Duchownjho/ do Klatby dána byla. A pročby také se wěděti nemohlo/ o tak podstatných a zwláštňch Artykuljch / kdyby w nich co nowého / ráno/ neb pozdě předsewzato bylo? Že pať wasse Ewangelicé Učenj/ s smyslem starodáwnjch Učitelůw se nesrownáwá / musýte sami wyznati/ an ge sstraffowati obyčeg máte / gaťoby k wsselizým powěrám/ bludům / a lidským nálezkům

přijlifs napomáhali. **C**žtenář. Ale domníwá se Pán Farář/ žeby se státi nemohlo/ aby y ssalessnj Včitelowé w weliké Sednoté se srownázwali. Gačož pač y o Lotřich / Laupežnjých/ a giných Zločincých se wj/ kterat se pewně spolu zawazugj/ kterat tuze při sobě držj/ což obzwołášttné ti učinili / Prov. I. v. 14. Edyž nezwinného do Towaryšstwa swého wábiti chtěli/ a prawili : Měg s námi Spolek/ nechť gest geden Měšsec wšsedy nás/ zlé y dobré budem spolu trpěti/ w radosti y žalosti spolu trwati. Farář. Nechcy tomu odpjzrati / že se snad někdy y Lháři a lehkomyslňj srownáwati mohau / že wšsáť takowá swornost/ žádné stálosti nemjwá/ a nedlauho trwá/ to dáwá každodennj skussenj. Ale musyťte také wěděti/ že Průwod takowého gednostegného we zlém snessenj/ a gednomyslnošti/ neywětššy a neygistššy moc má/ Edyž se gačo Argumentum negativum takto formiruge / a pokládá. **T**ato Cýrkew (totiž Husytská / Lutheryánská/ Kalwinská / zč. nenj w swé Wjře gednomyslňá/ wčj na gednom místě toto/ na druhém giné/ wčj na chwjly bjlé/ na chwjly černé / brzo toto/ brzo giné / zč. Ergo, nenj prawá Cýrkew. Nebo y přirozený rozum/ každému tak mnoho swětla dáwá/ že tu prawda býti nemůžže/ Ede se protivné wěcy wčj / kteréz podle sebe

obstáti nemohau. **Cztenář.** A kde pať gest psáno/ že y w prawé Cýrkwi wždycky musy gednomyslnošť býti? Kolikrát w Cýrkwi Krystowé Roztržitošti powstali? Kolikrát gedna Cýrkew od druhé w Wceni se oddělila? Co se pať má mysliti / že proto Cýrkew Krystowa prawá Cýrkew nebyla? **Sarář.** To gest dwos ge napřáhnutj / ale gá obě snadně odwrátjm. Nebo předně w Snessenj Aposstolském stogj psáno : Credo unam Ecclesiam : **Wěřim gednu Cýrkew/ zč.** Tento Artykul/wždycky byl prawdivý/ a gestťe gest / tehdyť prawá Cýrkew musela wždycky sworná a gednomysl ná býti. Za druhé: gest tať/ že někdy obzwlás sstnj Cýrkew / gaťožto Konstantynopolitánská/ Antyochemská/ a Alexandrynská/ zč. od giných až y od Řžjmské/ gaťožto hlawnj Cýrkwe se oddělila a odmysyla. A wssať předce prawá Cýrkew w gednotě zůstáwá. Rowně gaťo Město zůstáwá gedno / byť pať některj Měsťtané rebellirowali/ Město opustili/ neb z něs ho wyhnáni byli. **Cztenář.** K tomu kolikes ra Schismata a oddelenj toliko w swaté Řžjmské Cýrkwi / kteráz principalnj/ a tať ta neys gednomyslneššy bítiby měla/ se zběhla? Kolikrát gste dwa neb wjce sobě protivných Papežůw gednoho času měli? gať proti sobě wassy Tomistæ a Scotistæ, Sorbonistæ, a ginj Dočtorj

tořj sylně a nevstupně bogugi? Jarác. Opět gest dwognásobnj sřtych / kterýž ani Kány/ ani Krwe neděla; Neb gestliže gsau se kdy dwa/ neb gich wjce/ za Křjmské Papeže wystawo- wali/to Schisma a Spor/ nebyl o žádný Arty- kul Wjry/ nýbrž byla quaestio facti, to gest O- tázka/ který mezy nimi pořádně byl zwolen? Sřrže což Sednota Wjry/ nikoliw se nerussy- la. Doctores Sřkolnj/nerozdwogugi se w žá- dném Hlawnjm Artykuli / nebo w tom čem/co od Cýrkwe w gednom neb druhém zawřjno gest/nýbrž toliko w věcech/ w njchž Doctori- bus swé Zdanj dáwati a provozowati se do- woluge/tať aby dřjwegi a gistégi w zatmělýh a negistých věcech Prawda wyhledána býti mohla. Anobřz taťowé spolu se hádagjcy / a sobě odporne Strany/ obě se wwolugj/a ho- towé gsau/ to wěřiti/zachowáwati a učiti/ co- by wšseobecna Křestianská Cýrkew uznala. A to gest vlastně ten wzáctný a drahý Klenot Cýrkwe nassj Katolicke/ kterýmž ona před gi- nými Cýrkwemi ozdobena gest / a swau čistau Sednotu zachowáwa : Poněwadž w ni wšsy- čni powstáwagjcy Sporowé welmi lehce a snadně po rownání a pořogeni býwagj. Neb my máme z Milosti a Zaslíbenj Božjho / neo- mýlného Saudce wšsech Tiedorozuměnj / Křjmského Papeže/ a Concilium , nebolizto
 Sném

Sném Duchownj. Strze tohoto Saudce až do sawad wssedy Controversia, a Sporowé rozeznáwání/ wssychni Kacyři wzdycly wylusčowání / a Národowé Katholictj w gedné Wjře/ w gednom Náboženstwj a Učenj w celem Swětě zachowání a zdržání byli. Tak zas wrhl a wylaucil Aryánské Kacyřstwj / Sném Nycenský pod Papežem Sylwestrem : Macedonyánské / Sném prwnj Konstantynopolitánský pod Damasem : Nestoryánské/ Ephezský pod Celestýnem : Eutychyánské / Chalcedonský pod Lwem I. Obrazobořenské / Sném Druhý Nycenský pod Adryánem I. A tak dále wssem giným Kacyřstwům náležitý Process činěn byl. A co může wssemu lidskému Rozumu podobnégšsýho býti / gačo aby Případnosstj a Příběhy Náboženstwj/ genž se wúbec celé Cýrkwe dotýkagj / ne od každé wzláštnj Osoby/ gestto w Cýrkwi nemá žádného Auřadu / neb Dústogenstwj / nýbrž od Wsseobecných Pastýřůw Cýrkwe / s ginými obzwláštnjmi Spráwcy / ginž Regiment Cýrkwe swěřengest/ a kterjž (když se k gednomu Snému shromáždj) gačo Slawy/Wsseobecnau Cýrkwe zastupugj/ sauzené a rozeznáwané byly. Uenjlí prawda : Když w kterém Swětškém Králowstwj gačé Roztržitosti o Práwch a Swobodách Králowstwj vznikagj/ žé takowé od žás

dněho giněho/ než od saměho Krále/ a od Sta-
 wůw toho Králowstwj/ kterjž ge repræsen-
 tirugj/ rozeznáwany a ortelowany býwagj ?
 Nebo/ kterým z Mocy Auřadu náležj / Obec
 w Swětšých/ neb Duchownjch Wěcech spras-
 wowati/ těm také z powinnosti náležj/ aby po-
 wstala nedorozuměnj/ gegich Práva a Sprá-
 wy se dotýkagjcy / tak ukládali / aby takowý
 Spor wyzdwižen býti/ a gedentkaždý/ čimby se
 spravowati měl / wěděti mohl. **Cztenář.**
 Gá dobře wjm/ že mogj Prádykanti/ tuto s Pj-
 smem na plac wycházegj / a obyčegně ge za
 Saudce wywrhugj ; Ale abych Práwdu řekl/
 gá k tomu dosti směle přistoupiti nemohu / ne-
 bo mně/ z gakéz takéž mé Práw powědomosti
 dobře wědomé gest/ kterať gest weliký Rozděl
 mezy Saudcem/ a Prawidlem Saudu / Nor-
 ma judicandi ; a že Norma, neb Prawidlo sa-
 mé/ nemůže Saudcem býti. Mně nechť Cor-
 pus Juris, nebo Zřízení Zemské / nebo Práva
 Městská/ za Saudce žádný newystawuge / ne-
 bo o ně mnohdykrát býwá neywětšj Rozepře/
 a o gich prawý Smysl. A tak Pjsmo tolikéz /
 poněwadž toliko Norma , nebolizto Prawi-
 dlo k wěčenj gest/ Saudcým byti nemůže / a o
 ně/ a prawý Smysl geho/ w práwdě neywět-
 šj spor gest. **Sarár.** Wěrtěž mně milý Czte-
 náři/ kdyby byl Krystus Pán / Cyrkwi swé/ té
 Mo-

Mocy nedal / a Ducha Swatého stále trwas-
gjcý př tomnost a Pomoc nepřisljbil / tehdyby
ona nedořonále a s nedostatky zřjzená / anobrž
bjdnégssý než který Swětstý Regiment / neb
Politie byla. Nemohlby zagisté swárům a
hádčám / zwlastě mezy nevstupnými swémysl-
nými Glawami / y w těch neywětssých a ney-
platnégssých Artykuljch Wjry / žádný konec bý-
ti / a muselaby z potřeby / celá Wjra / w tisíc
Sekt ě roztrhánj přigjti : Což při nás Ewan-
gelicých Wćima widjme. Sprostáť. To gest
pauhá Prawda / a nemáo mne ta wěc pohnu-
la / že gsem Katolicým wćiněn / an gsem znas-
menal / kteráť w Katolicé Cýrkwi / we wšsich
Artykuljch / takowá po wšsich Konćinách a Mj-
stech Sednomyslnořt a Sednota gest : gaťěž
podobné mezy Lutherány gsem newiděl.

Na Den Nowého Rěta.

Epistola S° Pawla ě Tjtomu w Kap. 2.
od Werse 11. až do 15.

Mřymilegssý : Wřázala se zagisté Mi-
lost Boha Spasitele nasseho wšsem
Lidem / wćjcý nás / abychom odřeknauce se

bezbožnosti/ a světských žádostí / střizlivě / a spravedlivě / a pobožně živi byli na tomto světě / očekávajice blahoslavené Naděje/ a Příští Slávy velikého Boha/ a Spasitele našeho **B**ezjise Krysta : Kterýž dal sebe samého za nás/ aby nás vykoupil od veliké nepravosti / a očistil sobě Lid vzáctný / nasledowný dobrých Skutků. Tyto věci mluv a napomínej / a trestej se vším Příkazováním.

Spasitelné Wswětlenj w Rozmlauwánj wwezené.

Dobří skutkové k Spasenj potřebni jsou/ však ani skrze ně/ ani skrze Zásluby a žádostivčinění naše není se žádná vma předrahé Zásluze / a hognému Wykoupenj Syna Božího.

Stará. Osadnj. Sausedj.

Sausedj. Osadnj. Welebný a Dwogjctihodný Otče/ jako se z toho srdecně těšime/ že jste wčeragšsýho Dne minulý starý Rok ráčili w dobrém Zdrawj zkončiti / tak s počestnau Uctiwostj šťastný / weselý Nowý Rok nastávajcý s hogným Božským Požehnaním Wassý Důstognosti vpřimně winssugeme.

geme. A pokudž wasse Dwogj-Ctihodná Dů-
 stognost nassým Dárkem nepohrdá/ sebe sami/
 obzwláštne Srdce/a wssy s Přítomnostj swau
 gažto swému neymilegssýmu Pastýři obětus-
 geme / s tím Numyslem / že celo-ročné každý
 Swátek s Wassý Milostj o Wěcech k Spasenj
 přináležegjých ne tať rozmławati/ gažo wy-
 wčugjýcho Mistra bedliwě poslauchati chce-
 me. Jarár. Dar ten tenkrát mne potěssý /
 když wžiteľ práce mé w wprýjmném prawé Wj-
 ry Poznánj/ a Wyznánj stusým. Gá wám ale
 ne nowý/ nybrž starý Roť dnešnjho Dne win-
 sšowati minjm. Nebo winssugi wám Wjru
 Starodáwnau/ kterau Swatý Pawel zwěsto-
 wal/ winssugi wám to / co giž dáwno před ti-
 sícý sedmi stý a wjcegi Lety S. Pawel neymis-
 legssýmu Tytowi swému Wčedlnjku winssow-
 wal/ totiž abyste odřeķnauce se bezbožnosti / a
 swětstých žádostj strýzliwě/ a sprawedliwě/ a
 pobožně žiwj byli na tomto Swětě. Slowem:
 abyste Wjru y Žiwot swúg mnohými dobrými
 skutky ozdobili/abyste s ctnostným a Bohabog-
 ným Žiwotem Leta nesmrtedlná sobě dobeg-
 wali. Osadnj. Ewangelictj pať prawj/ že
 samau Wjrau bez dobrých Skutků každý sna-
 dno Spasenj dogjti může. Jarár. Tomu wy
 newěrite. Dnešnj Epistola Blud ten wywra-
 cuge. Komu spjssegi wvěřjte : Duchu Swa-

tému sřrže Pismo Swaté nás zřetedlně k skutkům dobrým/ gažožto k Spasenj potřebným / wzbuzugjčým / aneb raděgi domnělému Ewangeliclému Včenj/ dobré skutky / gažožto k Obdrženj Žiwota wěčného bezpotřebné/ a das rebné/ zawrhugjčým ? Sausedj. Wjme / že patrná Slowa Pisma swatého wždy přez deř mji magj. Farář. Poslechnétež tehdy : Pismo swaté nás wywčuge : že se wřázala Milost Spasytele nasseho wšsechném Lidem/ wywčugjčý nás/ abychom sřržliwosti / sprawedlnosti/ pobožnosti/ a giným ctnostným skutkům se odewzdali / anebo/ což wšse za gedno gest : abychom se w ctnostech / a dobrých skutčých cwjčili / a tač s Milostj Krystowau / spolu s přičiněnjm nassým Žučinku blahoslawené Naděge štastně dospili. Ewangelicťj Prádyčantj swé Nasledownjky wzbuzugj / aby toličo w Krysta wěřili / ta sama Wjra bez dobrých skutkůw má ge aučastné Sláwy Nebesřké wčiniti. Nemusjť milostiwý Spasytel sřrže ně mluwiti / neb Milost Božřká geho kde se zges wuge/ tam Cestu do Nebe sřrže ctnosti / a dobrý skutky wřazuge. Osadnj. Háj se odporaná Strana nápodobně patrnyými Slowy Pisma Swatého/ a dořazuge/ že sám milý Spasytel náš Wjru na neywegšs wychwalowal / gj samě Spasenj wěčné přičital/ y přislibowal/

v S^o Marka w Kap. 16. w W. 16. **B**dož v-
wěřj/ a pokřtěn bude/ spasen bude. Pros-
čez y **M**ári-Magdaléně řekl : **W**jra twá te-
be spasena učinila. v S^o Lukáše w Kap. 7.
w W. 50. **F**arář. Podwod gegich w tom wés-
zý/ že sobě dlé ljbošti Pjssino wykládagj / k swéz-
mu bludnému **U**sudku / gať chtj/ potahugj/ a
tať k prawdě lež přidawagj. **P**ozorügte teh-
dy : ačkoliw Pjssino swaté/y sám **K**rystus Pán
welmi často **W**jru welice chwálj / gj **S**pasenj
wěčné přičjtá / y přislibuge ; wšsať nicméně
nikdy/nikdy/nikde/ani w **S**tarým/ ani w **N**o-
wým **Z**ákoně (leč snad od bezbožných **K**acyřů
neprávne zffalšowaném) nenaleznete napsá-
no/ aby byl **S**yn **B**oží/ neb syce **D**uch **S**watý
sřze **K**ohokoliw řekl : že **W**jra **N**B. (dobře
znamenegte) že **W**jra **S**ama někoho spasy-
la/ neb spasyti může ; že dobrj skutkové nassý
s **M**ilostj **B**oží nemohau nám prospěšnj býti
k **Z**iwotu wěčnému. **A**nobrž ten **K**rystus/ a
ne giný / který mnohokrát **W**jru wychwalo-
wal/gi za prostředek k obdrženj **S**pasenj wěč-
ného potřebný wyhlaffowal / ten prawjm/ a
ne giný **K**rystus nápodobně zachowáwanj **P**ři-
kazanj **B**ožských / **P**oslusnost a **P**oddanost k
Cyrkwi swaté/ cwjčenj w ctnostech/ a dobrých
Skutčých / warowanj se wšsy neschetnosti
mnohokrát swým **W**ěrným/ gaťžto **P**roštes-
dek

deť k Dosáženj Žiwota wěčného newyhnutedl-
 ně potřebný představowal/ y přikazowal/ nad
 to/ že sřze dobré skutky w prawé Wjře / a w
 Milosti Božj wykonané / Odplatu w Žiwotě
 wěčném sobě zasluhugeme/ a rozmnožugeme /
 patrně wywčowal. Onomu Mládency tážjcy
 mu se : Mistrě dobrý / co dobrého budu
 činiti/ abych měl Žiwot wěčný ? Odpo-
 wěděl : Chcessli wgiti do Žiwota/ ostrj-
 heg Přikázanj. v S^o Matausse w Kap. 19.
 w W. 16. a 17. Gestliže sama Wjra k Spase-
 nj postaćuge/ proč gest Krystus neodpowěděl
 Mládency : wěr toliko we mne/ Žiwot wěčný
 samau Wjrau obdržjjs ; Gest tedy skutečné
 ostrjhanj a plněnj Přikázanj Božjho k obdr-
 ženj Žiwota wěčného dlé Swědectwj Krysto-
 wého potřebné. V S^o Matausse w Kap. 7.
 w. 22. a 23. Oznamuge Syn Božj/že na onen
 Den saudný mnozý Wěrjcy / wssať bezbožnj
 před nim se postawj/ a znamenagjce / že Orteť
 wěčného zatracenj na ně očekáwá / s podiwes-
 njm k němu řeknau : Pane/ Pane / zdaliž
 gsme we Gménu twém neprorokowali/ a
 we Gménu twém dáblů newymjtali/ a w
 twém Gménu Diwůw mnohých nečinili?
 Syn Božj pať se zařjká/ že ge sřrátká odbyde /
 nebo prawj : A tehdyť gim wyznám/že sem
 wás niťoy neznal : Odegdēte odemně /
 kte=

Ěteřj činjte nepravost. Kdyby byl Syn Božj wywčował/ že každý Wjrau samau ě spa- senj dogjti může/ mohli by se dálegi ozwatiti to zawrženi Lidé/ a řjcti : y Pane/ tys nás v- bezpečil/ že sama Wjra každého spasy / ědo to- liko w tebe wěřj/ a na twé Žadostiwčinění/ na twau Smrt se spolehá / ědo toliko pewně wě- řj/že škrze twau Smrt gsau mi wšsečy hřjchy odpustění / ten že gisté ě Sláwé wěčné se do- stane. My gsme w tebe wěřili/ my gsme se na tebe/ na twau Smrt/ na twé Slowo/na twé Wčenj/ a Žaslibenj bezpečili / ano tať byla syl- ná Wjra nasse / že gsme we Gměnu twém dá- bly wymjtalj/ Žázraťy činili ; proč tehdy nás od sebe zawrhugesť ? a od Aučastenstwj Slá- wy Nebesté wšsem Wěřjčým žaslibené odluču- gesť ? Nicméně gistá prawda gest / byť oni Wjru swau nad Tebe wynášseli / vslyššy ona hrozná slowa : Odstupte / odegdēte ode- mne / ěteřj činjte nepravost. Kdo Wjru swau gedinau nepravostj/ Dussy swau gedi- ným hřjchem těžkým posskwrňuge / pokudž bez poťánj/ a bez vlastnj od wíle swé skutečně po- cházejjčy ljtošti/ a škraussenosti z toho swěta segde/ nic gemu Wjra geho / galkoliw sylná / nic Duch Prorocký / nic Moc wymjtánj dá- blůw/ neb činění Žázraťiw/ aniž ginj gacýko- liw Darowé neprospěgj ; na wěky dlé Swě-

dectwj věčné Prawdy od Twáře Boží odlaus-
 čen býti má. Včenj tehdy Krystowé gest / že
 mimo Wjry/ warowati se wšsich neprawostj
 a neschetnostj/ spáchané pať hřjchy srausses
 nau litostj oplakáwati / gest prostředek k wwas-
 rowánj věčného zatračenj / k dosaženj Nebes-
 ké Sláwy velmi potřebný. Potwzuge to
 wšse Spasytel dálegi v S° Matausse w Kap.
 25. a spolu patrné wywčuge / že dobrý skutky
 nasse odplata hogná w Králowstwj nebeském
 očekáwá. Nebo/ po přednessenj podobenstwj
 o služebnjtowi/ genž proto/ že gest z pěti Hřj-
 wen deset/ a giný z ůwauch čtyry pracné zegs-
 stal / do Radošti Pána swého s welikau Po-
 chwalau wegjtí má. Wypisuge Syn BŮžj
 poslednj saud/ a přislibuge / že Wywolené swé
 tařto k sobě wjtati bude : Podte Požehnas-
 nj Otce mřho / wřádněte Králowstwjm
 wám připraweným od ustanowenj Swě-
 ta. w. 34. Aby ale wšsem známo včinił / gas-
 tau cestau k tomu štěstj gsau přisřli / a gařým
 prostředkem wšsycni Králowstwj Nebeského
 sobě dobegwati magj / doložil : Nebo gsem
 lačněł/ a dali gste mně gisři / žižnił gsem/
 2č. w. 35. Amen prawjm wám / pokudž
 gste činili gednomu z Bratřj těchto mřch
 neymenšřch / mně gste činili. w. 40. Ly-
 hle doswědcuge Krystus/že s činěnjm dobrých
 skut-

ſtutkůw Wywolenj Božj Sláwy Nebeské do-
 gji magj ; Nemůže tehdy Wjra sama bez čis-
 něj dobrých ſtutkůw k ſpaſenj poſtačiti. Ob-
 zvláſtně poněwadž ſprawedliwý Saudce zas-
 tracence pro ten gediný nedoſtatek činěj do-
 brých ſtutkůw od ſwé Twáře na wěky zawr-
 hne ; Neb ge těmito ſlowy zařikne : Odeg-
 děgte odemně Zlořečenj do Ohně wěčné-
 ho / který geſt připrawen ďáblu / a ange-
 lům geho. Nebo gſem lačněl / a nedali-
 gſte mně giſti : žjžnił gſem / zč. w. 41. 42.
 43. Žawjřku z toho tałowau wčiniti máme :
 Kryſtus prawý Bůh / wěčná BŒha Otce
 Maudroſt / wěčná Prawda geſt ; pročez coho-
 liw / kdýkoliw / kdekoliw / a kolikrátěkoliw / a
 komukoliw mluwil / wždy paubau číſtau praw-
 du mluwil / niždý nic lživého / neb neprawdi-
 wého promluwiti / wywčowati nemohl. Po-
 něwadž tehdy zřetedlně na mnoha Miſttech
 ſwým ſwatým Slowem nám wygewil / že Wj-
 ra potřebná geſt k ſpaſenj / a zaſe týž Kryſtus
 s týmiž ſwatými / a wždy prawdomluwnými
 Wſty mnohokráte doſwědčowal : že činěj do-
 brých ſtutkůw / Oſtrjhanj Žákona Božjho geſt
 nápodobně k ſpaſenj potřebné / newyhnutelně
 z toho náſleduge : že gedno y druhé / Wjra / y
 dobrj ſtutkowé k ſpaſenj nás přiwěſti magj.
 Což geſtě patrnegi nám wygewiti ráčil / kdýž

to obé spolu spogil / v S^o Matausse w Kap. 7. w. 21. Ne každý / kdož mně řká Pane / Pane/ wegde do Královstwj Nebestého. Ale kdo činj Wůli Otce meho / který w Nebesých gest/ ten wegde do Královstwj Nebestého. Samau Wjrau wyznáwáme Krysta za Pána Spasitele/ a Wykupitele nasšeho/ gať činj Ewangeličtj/ říkajce: Já wěřim a wyznáwám/ že gšy ty můg Bůh a Pán / že gšy za mne zadošti učinil/žes mne twau přes drahou Krwj wykupil ; Ale sám Kristus na tom došti nemá ; ne každý/ prawj on / kdož mi řká Pane/Pane/kdo toliko Wjrau samau mne wyznáwá/ ale kdo činj/ rč. K Wjru/ y činěnj/ zřetedlně k obdrženj Královstwj Nebestého nám předpisuge. Co proti tomu máte ? Sausedj. Nemohl gest S. Pawel Nadoba wywolená nic proti Kristu učiniti ; On wšak došti patrně samau Wjru bez skutkůw často-kráte wychwaluge / za dostatečnau k obdrženj prawého Osprawedlněnj/ a spasenj uznáwá. K Řjmanům zagisté w Kap. 3. w. 28. pišse takto : Nebo za to máme/ že člowěk osprawedlněn býwá šrze Wjru/ bez skutkůw Zákona. A zase k Galatům w Kap. 2. w. 16. Wědauce pať/ že nebýwá člowěk osprawedlněn z skutkůw Zákona/ ale šrze Wjru w Běžisse Krysta : y my w Krysta

Bez

Bezisse wěříme/ abychom ospravedlněni byli z Wjry Krystowý / a ne z skutkůw Zákona : proto že z skutkůw Zákona nebus de ospravedlněno wffelité tělo. Obsýr- négi o tom rozmlauwá w Epistole k Galatům w Kap. 3. W. 8. Z Wjry ospravedlnuge Národy Bůh. W. 11. Že pať skrze Zákona ne býwá žádný ospravedlněn o BŮha / zgewné gest : Nebo Sprawedliwý z Wj- ry žiw gest. Jarát. Sednjm Dotknutjm wasse Podpora porazyti se může. pozorúgte/ komu mluwj/ komu káže / koho na Wjru Kry- stowau obrátiti / neb w nj wperwniti se wynas- snažuge S. Pawel w dotčených Epistolách? Pohanský Národ. Neníli prawda : že dotče- né Epistoly k Řjmanům / k Galatům / genž Pohané byli / psal Wcitel Národům S. Pa- wel ? An to sám w cytowané Kapitole k Ga- latům w Kap. 2. W. 9. dotwrzúge / když pisse / že gest se s Jakubem / Petrem / a Janem ru- kau dánjm smluwil : Abychme my mezy Po- hany (kázali.) S. Pawel dlé swého Rodu byl Židem / gaťož y Krystus Pán / gehož on Wj- ru zwěstowal ; domnjwali se tehdy Pohané / že Starý Zákona Židowský jim kázati / že ge k Obrězce Židowské / a k giným staro-Zákonnjm Obyčegům doháněti / a nutiti minj ; zname- nage S. Pawel / že oni Obrězky Židowské we-

lice se hrozý / že od Obyčegůw a Ceremonygi Starého Zákoná Židowského welikau magj Pohané Odvráčenost / vbezpečowal ge swými Epistolami / že ge k Obřizce / a k giným Ceremonygim Židowským nebude nutiti ; neb W 7. takto doložil : **Gest mně swěčeno Ewangelium / NB. ne Obřizky.** Což přjkladem Tytowým giž wegšs potwrdil W. 3. Ale ani Tytus / kterýž semnau byl / gsa Pohanem / nebyl přinucen obřezati se. Oznámil gim / kterak zgewně Petra trestal / že se neopatrně Židům wjmal / a tak Pohany k Židowským Obyčegům přidržowal ; w tom wšsem wywčowal ge / že Židowské Oběti / Obřizka / a ginj podobnj skutkové Zákoná starého giž ne gšau potřebnj k Spasenj / nýbrž že škrze Wjru Krysta bez těch skutkůw Zákoná starého každý / kdož Krystowau Wjru přigme / a podle ní žiw bude / Spasenj wěčného dogjti má ; Aby byl ale S. Pawel s těmi / neb podobnými slowy / wšsecky dobré skutky lidské / gačo k Spasenj bezpotřebné / a nezitečné zawrhl / to se do konce snesti a řjcti nemůže. Neb S. Aposstol Pawel (škrze něgž sám Duch Swatý mluwil) nemohl na gednom místě černé / na druhém bílé / na gednom místě lež / na druhém prawdu psáti / neb mluwiti. Známo pač gest z geho Spisůw mnohých / že gest Lásku / která škrze
skut

skutky se prokazuge / gačožo potřebný k Spas
 senj prostředek wychwalowal. W Epistole I.
 k Koryntům w Kap. 13. w W. 1. a 2. prawj :
 Bych Gazyly lidskými mluwil / y Angel-
 skými / Lásky pať kdybych neměl / učiněn
 gsem gačo měď zwoučjý / aneb zwo nec zně-
 gjý. A bychť měl Proroctwj / a znal
 wssedka Tagemstwj / y wsseliké Dmění / a
 kdybych měl wssedku Wjru / tať / žebych
 hory přenášel / Lásky pať neměl / nic ne-
 gsem. Wypisuge dálegi w celé štoro Kapi-
 tole / kterať Lásky na Cwícenj wsseligatých
 Ctnostj / a dobrých Skutčých záležj. Wčj teh-
 dy zgewně S. Pawel / že Wjra sama / bez Cwí-
 čenj se w dobrých Skutčých k Spasenj do kon-
 ce nepostačuje. Kdo poněkud w Epistolách
 S° Pawla zběhlý gest / snadno se rozpomene /
 kterať ten S. Wčitel welmi často / ano w každý
 štoro Epistole své k wsselikým Ctnostem k Tr-
 péliwosti / Tichosti / Posluffnosti / Czistotě / re-
 wěrné Dusse wzbuzuge / a k warowánj wsser-
 ligatých neprawostj wstawičně napomjná.
 Wěrný Křestian má býti podobný aurodnému
 Stromu. Strom bez kořene / winššowaného
 Wwotce nikdy wydáwati nebude ; ale na sa-
 mým kořenu dosti není / gashý a teplý slunečný
 blesť / wlhkost / a tučnost země / Děšť / a Rosa
 Nebeská / re. Stromu sílu dodáwati musý k zro-

stvu a vydávánj sladkého owotce. Wšak y s
 tím gestté něčeho se nedostává. Sám strom z
 wlhkosti a tučnosti země přjrozenau mocý ži-
 wot/ čerstwość/ a sílu sáti/ a k sobě přitáhnau
 ti má/ a tak s swým přičiněnjm zeleność/ kwět/
 a chutné owotce vydáwati ; Syce gestliže
 strom wýborné dobrým kořenem / dostatečnau
 wlahau/ y gasnoťj slunečnj / y tučnoťj země
 hogné zaopatřený gest / a nicméně owotce žá-
 dného newydává/ na hrani cy odsauzen býwá/
 dlé Swědectwj Krysta Pána : v S^o Mataus
 sse w Kap. 7. W. 19. Wšeliký strom/ kte-
 rýž neneše owotce dobrého / wyřat bu-
 de / a na oheň wvržen bude. Strze ten
 strom Syn Božj wérného Křestiana galowau
 Wjru magjcyho wyobrazuge. Cžlowěť gest
 Strom/ Wjra gest Kořen. Wjra gest lid-
 ského Spasenj začátek / Základ a Kořen
 wšeho Osprawedlněnj / bez kterěžto ne-
 možné gest Bohu se libiti / a k Aučasten-
 stwj Synůw Božjch přigiti. Dj Swatos
 Swatý Sněm Trydentský / Sess. 6. c. 8. W-
 swjcenj a Wnučnutj Božské / gaťož y wšeliká
 přikázanj Božj Auřad slunečnj zastáwagj /
 Milość Božj na spůsob wlahy a Rosy Nebeské
 Cžlowěku k wykonánj wšeho dobrého čerst-
 wość a sílu dodává ; Cyrkw swatá gest tuč-
 ná a aurodná zem/w které ten Strom/to gest:
 wér-

wěrný Křestian wstjpený gest ; Pokudž k tomu wšsemu člowěk ruce nepřiložj / a nepřičiňuje se / aby Owotce dobrých Skutkůw z něho rostlo / nikdy ten strom do Káge Nebeského přenessen / nikdy Owotce Žiwota wěčného wydawati nebude ; Týbrž gačo neurodný / a neožitečný sspalek wytat / a do Ohně pekelného wwržen bude. Osadnj. Ewangelictj rád di přiwolugj / že Wjra bez skutkůw mrtwá gest ; pročez aby žiwau se prokázala / že na způsob stromu dobrých skutkůw owotce wydawati má ; Nápodobně připausstj / že gsau dobrj skutkové od Boha přikázani / tak že nelze bez nich spasenu býti. Wšak ale k tomu na žádný způsob swoliti a wvěriti nechťj / aby bjdný člowěk mohl w swých skutcích daušfati / že njmi v Boha / a před Bohem / před gehožto Obličegem wšsycni nassý skutkové sas ma gsau nečistota / nětco k Žiwotu wěčnému prospěšného / neb gačausy odplatu sobě zaslaužiti může. Sarát. Wšsedu cenu a wážnost nassým dobrým skutkům / kterau my gim ze sebe owšsem dáti nemůžem / že Bohu milj / a Odplaty Božské hodnj gsau / dodává gim Milost Božj / čemuž nás wčj S. Pawel k Koryntům w 1. Epistole w Kap. 15. W. 10. rka: Milostj Božj gsem to / což gsem : a Milost geho we mně daremna nebyla (Neb sám s

nj se přičinil / gať dálegi dokládá) ale hogně-
 gi než oni wssyčni gsem pracował: wssak
 ne gá / ale Milost Boží semnau. Nepra-
 wj S. Pawel / Milost Boží sama ; proč při-
 dáwá / semnau? nežli že spolu přičiněnj wlastnj
 s Milostj Boží zapotřebné k dokonánj wssého
 dobrého wznáwá. Že ale dobrj Skutkové na-
 sšy / které w prawě Wjře / Milostj Boží a
 Sprawedlnostj obdařeni / wykonáwáme / Bo-
 hu milj gsau ; dálegi / že s nimi sobě před Bo-
 hem mnoho zaslaužiti můžeme / Pjssino swaté
 w Starém y w Nowém Zákoně tomu nás wel-
 mi často wywěuge. Některá toliko mjsta při-
 pomenu w 1. Knihách Mojžíšsowých w K. 15.
 W. 1. prislibuge Abrahamowi Bůh : Nebog
 se Abrahame / gáť gsem Obrance twůg /
 a Odplata twá přjliš weliká. Odplata
 a mzda nedáwá se bez zaslauženj ; musyť gest
 sobě tokowau odplatu zaslubami swými před
 Bohem zegšpati Abraham. W 2. Knihách
 Paralipomenon w Kap. 15. w. 7. Azaryáš
 Duchem Božjm naplněný / napomjná wesske-
 ren Lid Jůdský / a Benyaminowý takto: Wy
 tehdy posylněte se / a nechť se neoslabugi
 Ruce wasse : nebo bude mzda za šutek
 wásš. W přjssowjch Ssalomaunowých w
 K. 11. w. 18. se čte : Rozsýwagjicýmu spra-
 wedlnost / mzda wěrná. Žalmista Páně w
 Žal-

Žalmu 61. w. 13. takto k Bohu wolá : Ty odplatjšs gednomu každému podle skutkůw geho. A w Žalmu 17. w. 21. a 22. takto prospěwuge : Odplatj mi Pán podle spravedlnosti mé! Nebo gsem ostřjhal cest Páně. W Zgewenj S^o Jana w K. 3. w. 4. doswědcuge ten / genž má w sobě sedm Duchůw Božjch / o Wywolonych / kterj se wššy posstwrny hřjchu wšsemožně warowali: Chozditi budau semnau w bjlem rausse / nebo hodnj gsau. S. Pawel k Židům w 6. Kap. w. 10. pišse takto : Nebo nenj nesprawedliwý Bůh / aby se zapomenuł na prácy wššy / a na milowanj / které gste wložali k Gménu geho / kterjž gste slaužili Swatým / a gessťe slaužjte. Non enim injustus est DEUS, qui Justos fraudet mercede justitiae. Nenj nesprawedliwý Bůh (dokládá S. Augústyn / Lib: de nat. & grat. c. 2.) který by Sprawedliwé chťel oblaupiti / a zba- witi sprawedliwé mzdy Sprawedlnosti. Opět Učitel Nárůdůw w 2. Epistole k Tymotheowi w Kap. 4. w. 8. sám sebe těššy slo- wy těmito: Naposledy složenámi gest Ko- runa Sprawedlnosti / kterauž dá mi Pán w ten Den sprawedliwý Soudce / netoli- ko pať mně / ale y tēm / kterj milugj Přj- stj geho. Že ale Bůh dlé Sprawedlnosti

swé nemůže než odplatiti každému dlé zaslau-
ženj mzdu přislíbenau/ sřze to nic Welebnosti
a Hodnosti Božské se nevgjmá/ neb to wšse pů-
sobj štědré a dobroljbezne Zaslíbenj Božské /
řteréz poněwadž chybiti/ a zmeqliti žádného
nemůže (Nebo Bůh by Bohem nebyl/ řdyby
w swém Zaslíbenj wěrným nebyl) gináč býti
nemůže / nežli že sprawedliwý a wěrný Bůh
dlé Zaslíbenj swého každému až do skonánj w
dobrém setrwagjčým Sláwau wěchnau ctno-
stné/ a chwálibečné/ a Bohu milé Skutky od-
platj. Debitorem Dominus ipse fecit se, non
accipiendo, sed promittendo. Dlužníkem
zagistě sám Pán se učinil / (dj S. Augu-
stýn na Žalm 83.) ne gařoby sobě od nás
cosy wypůgčil/ nýbrž že gest nám za do-
brý a Křestianský Žiwot Sláwu wěchnau
přislibil. poslyšsine gestě S° Pawla ř Ži-
dům w 10. Kap. w. 35. a 36. takto mluwjčý-
ho : Wychwaluge on Lásku ř Wězným pro-
řázanau/ načež takto dořládá : Nežtracũgs
tež tehdy dauffánliwosti swé / řteráž má
welikau odplatu. Trpěliwosti zagistě
wám potreby gest/ abyste Wůli Božj či-
njce/ dosáhli Zaslíbenj. řdaliž tehdy patr-
ná a gistá Prawda nenj/ (zawjram s Swa-
tým Ambrožem Lib. 1. off. c. 15.) že dlé za-
slauženj nebo odplata/ nebo třeřt na nás

po smrti očeláwá? Sausedj. Za dobré skutky négaťau časnau odplatu Bůh laskawý wdělj/ neb on každému podle skutkůw platiti bude. Abychom ale Žiwot wěčný/ Sláwu wěchnau s njimi sobě zegstati měli/ to gest wěc k pochopenj těžká/ k wjře nepodobná ; Neb Žiwot wěčný sám Krystus Spasytel nášs nám zaslauzil. Farář. Pokudž wám to z Pjisma swatého dokážj/ buduli wjry hodný? Sausedj. Bez měššánj se poddáme/ neb Pjismem swatým pohrdati nelze. Farář. Spasytel nášs v S^o Matausse w Kap. 5. když osmero Ctnostem oddané Lidi za Blahoslawené wyhlassuge/w Wersšy 12. dokládá : Radúgte se/ a weselte se : nebo Odplata wasse hogná gest w Nebesých. W Nebi wšsečo wěčné gest ; pročž y Odplata Nebeská bude wěčná/ netoliko tehdy časnau / ale y wěchnau Odplatau Ctnostmi/ a a dobrými Skutky ozdobený žiwot odměněn bude ; což opět obé potwrzuge v S^o Mat. w Kap. 19. w. 29. A každý kdož opustj Dům/ neb Bratry/ neb Sestry / neb Otce / neb Matku / neb Manželku / neb Syny / neb Pole pro Gméno mé / stokrát wjce wezme / NB. a Žiwotem wěčným wládnauti bude. V téhož S^o Matausse w Kap. 16. w. 27. sám o sobě budaucý Saudce/ a sprawedliwý Odměnitel Žiwých y Mrtwých předpowj

dá : Syn zagisté Czlowěka přigde w slá-
 wě Otce swěho s Angely swými: a/ NB.
 tehďáží odplatj gednomu každému podle
 skutkůw geho. Znamenegte to Slovo :
 tehďáží na poslednj Den Saudný/ když wssy-
 čni do Domu Wěčnosti wegdau / kdežto gíž
 trest/ neb odplata časná místa žádného miji
 nebude ; nýbrž gedno y druhé na wěky wěkůw
 trwati má. Pročez S. Pawel zatwzrelému
 hříšníkú takto vyhrožuge / k Řjmanům w
 Kap. 2. w. 5. 6. 7. 8. Podle twrdosti swě/
 a neřagjcyho srdce shromážduges sobě
 hněw ke Dni Hněwu/a zgewenj sprawes
 dlivého Saudu Božjho / který odplatj
 gednomu každému podle skutkůw geho ;
 těm zagisté/ kterj w trpěliwosti / w do-
 brém skutku/ sláwy / a cti / a neporussenj
 hledagj/ Žiwotem wěčným : těm pať kte-
 řjž gsau swárliwj / a kterjž nepowolugj
 Prawdě (ať se wtipj zatwzrelj Kacyři / na
 koho ta střela směřuge) ale wěřj neprawo-
 stj/ hněwem / a popuzenjm. W Epistole
 2. k Koryntům w K. 4. w. 17. Řjzem wsses-
 likým sauženě Lidi těšj S. Pawel slowy těmi:
 to : Nebo to / kterěz nynj gest na křatic-
 ko twragjcy/a lehké sauženj nasse přewel-
 mi weliké/ NB. o Wysošti wěčné Sláwy
 břjmě w nás působj. O čemž gíž dáwno
 Duch

Duch Swatý w Knize Maudrosti nás vbezpečil/ w K. 5. w. 16. Sprawedliwý pať na wěky žiwý budau/ a v Pána gest mzda gegich. Osadnj. Mně ale se zdá/ že se takowým způsobem nemalá vagma činj důstogné a předrahé Zásluze Krystowé/ o němž prawj Angel k Jozeffowi v S^oMat. w Kap. I. w. 21. Onť zagistě wyswobodj Lid swůg od hřichů gegich. Wyznawati tehdy má každý Křesťian wěrný / že sám Pán G^oEžis gest náš Spasytel/ a Wytupitel / onť zagistě sám dostatečně za wšsecky hřichy naše / a celého swěta zadošti učinil / Prze swau předrahau smrt. Ani my/ ani žádné/ ani wšsecko stwořenj pospolu schopně nebylo/ aniž býti mohlo/ gediný hřich / s gakýmkoliw swým zadoštivčiněnjm shladiti ; kterať tehdy možné gest/ abychom my naššymi skutkami / neb kagicnostj mohli Sprawedlnosti Božské zadošti učiniti? Zdaž bychom se w tom nerauhali Krystu gedinému/ a dostatečnému Wytupiteli/ kdybychom wěřili/ že y my/ k geho neskončené drahému Zadoštivčiněnj máme naše zadoštivčiněnj připogiti / gakoby Krystowo Zadoštivčiněnj nebylo dostatečné/ bez našeho/ k shlazenj wšsech hřichů naššych ? Krystus G^oEžis s swau smrtj zaslaužil nám sám hogné Žiwot wěčný Zdaž nebudem křiwj geho drahé Zásluze / potudž

Kudy našym vlastním skutkům odplatu Živo-
 ta věčného připisovati budeme / gaťoby Kry-
 stová Zásuha nebyla sama bez našich zásluh
 dosti schopná / nám Život věčný wygednati ?
 Toťby byla hrozná opovážliwost / weliká vř-
 ma Zásuh Krystových. **Sarát.** To gest zdá-
 nj wasse / a vlastní Weyklad Pisma swatého /
 ale od Prawdy co Zem od Nebe vzdálený.
 Powězte mně : když Dítě se narodj / aby hře-
 chu počátečnjho / kterémuž wssyckni w životě
 Matky podrobeni gsme / sprosstěné bylo / co s
 njm činjte ? **Saufedj.** Staráme se neypře-
 dněgi o Křest Swatý. **Sarát.** Kterať to ?
 Křest / woda / a slowa křtjčyho člověka magj
 to Dítě od hřichůw wyswoboditi / a ge scho-
 pné k Životu věčnému učiniti ? **Tať** tehdy
 Krystus nevmřel za wssedj ? **Ge**ho Umučenj
 a přehořká Smrt / geho Krew nenj sama do-
 statečná / aby toho gediného Dítěte posswor-
 nu počátečnjho hřichu obmyla ? **Musj** woda
 a slowa křtjčyho Člowěka **Krwj** Krystowé /
 a drabé Zásuhe geho pomáhati ? **Nenj** to vř-
 ma weliká Důstognosti a **Hodnosti** Umučenj
 Krystowého ? **Syn** Božj wssedj **Dusse** sám
 spasył sřze Smrt swau / a život věčný wssem
 zaslaužil / pročez y tomu Dítěti. **Kauhati** se
 budem tehdy **Synu** Božjmu / gestliže řekneme :
 že sprosta woda / řč. má nekonečné hodným

Zásluhám geho pomáhati/ gaťoby oné dostatečné nebyly k Zaslauženj Žiwota wěčného. Osadnj. Smrt Krystowá gest syce sama w sobě dostatečná k shlazenj wšsich hřichůw / y k obdrženj žiwota wěčného ; ale Krystus nechtěl leč šrže Křest/ swé drahé Zásluby žádnému přiwlastniti ; Máme patrné Poručenj Krystowo v S° Matausse w 28. Kap. w. 19. Pročež gdauce učte wšsedy Národy/ křtjce ge we Otměnu Otce/ y Syna/ y Ducha Swateho. A zase v S° Marka w 16. Kap. w. 16. Kdož owěřj / a pokřtj se / spasen bude. Jarář. Gij wás w pletkách držim. Ačkoliw k spasenj wšsich Lidj dostatečná gest Zásluha a Smrt Krystowá / wšsák nicméně / že gest Bůh nechtěl leč šrže Křest nám gi přiwlastniti ; nečinj se w gma/ ani křiwda žádná Spasyteli nassemu/ když wodau Dítě křtjme / aniz woda neb slowa Křtjčyho co přidawagj Zásluhám Krystowým : Wýbrž toliko gaťo nástrogowé Křjzenjm a Poručenjím Božjm w stanoweni k Očištěnj slaužj ; ano wšsedy hodnost swau / moc / a platnost od nestončených Zásluh Krystowých dostawagj. Tak a negi náče : ačkoliw k shlazenj wšsich hřichůw / a k spasenj dospělého člowěka / Wykaupenj Krystowé gest samo w sobě hogné dostatečné/ nicméně poněwadž gest Syn Božj nechtěl žádně-

mu dospělému Člowěku Wykaupeni swé přis-
wlastniti / bez wlastnjho spolu-přičinění / bez
zachowáwanj Příkázanj Božjch / bez dobrých
skutkůw ; Uterauháme se / neutrhugeme Wy-
kupiteli našsemu / aniž geho přehogné Žadosti
včinění / gačo bez nás nedostatečné zlehčuge-
me : když wyznáwáme / že k shlazenj hřjchu k
obdrženj Sláwy wěčné dobrým a ctnostným
Obcowánjm naššym sobě dopomáhati máme.
Nasse žadostiwčinění neb dobrj Skutkové Žas-
sluhám Krystowým nic nepřidáwagj / nýbrž
toliko gačo nástrogowé / a Poručenjm Božjm
zřízení Prostředkové k shlazenj winny a po-
luty naššy k aučastenstwj žiwota wěčného / a
Odplaty wěčné dopomáhagj / ano gačo Křest
wšsedku k zaslauženj moc a wážnost od neskon-
čených Žasluh Krystowých / dostáwagj. Mohl
gest Bůh zagisté bez Křtu odpustiti hřjch pr-
wo-počátečnj každému člowěku pro samé ža-
dostiwčinění Krystowé ; neb ono samo w sobě
bylo neskončené Bohu milé / a k tomu dostas-
tečné ; ale nechtěl ; nýbrž Křest nařidil : a kde?
v S° Mat: 28. K. w. 19. Protož gdauce
včte wšsedky Národy křtjce ge / zč. Čtete
dalegi w. 20. Včjce ge zachowáwati wšse-
dó / což gsem koli přikázal wám. Gačo
prawil Krystus : Křtjce / tať prawil: včjce
ge zachowáwati / zč. Gostliže tehdy w tom
flos

slowé : Křtjce za prostředek k spasenj potřebný naričil Křest; nápodobně w tom slowé :
 Dčjce ge zachowáwati wšsecko / což gsem koli přikázal wám. Ustanowil za prostředek k spasenj potřebné zachowáwanj wšselikého přikázanj Božského; Chce tehdy / aby chom netoliko sřze Křest / ale taky sřze zachowáwanj wšseho toho / což on nám w swatéma Ewangelium přikázal / Wykaupenj gebo sobě přiwlastnili; mimo swého zadostvčiněnj přísazuge Křest; mimo swého hogného Wykaupenj / přikazuge sřze S° Jana Křtitele / aby chom činili Owoce hodné Pokánj / v S° Matausse w Kap. 3. w. 8. Abychom hřjchy naše shladili / a Králowstwj Nebeského sobě dobegwali Almužnau / welj Krystus v S° Lukásse w B. 11. w. 41. w B. 12. w. 33. Abychom Modlitbau a Postem Zněw Božj od sebe odwrátili / v S° Matausse w 17. B. w. 20. v S° Markaw Kap. 9. w. 28. Kdo chce Odpusttěnj hřjchůw dogsti / mimo Zadostvčiněnj Krystowého / musy z Poručenj gebo Nes přátelům odpustiti / v S° Mat. w 6. B. w. 12. w B. 18. w. 22. Hřjchy swé Duchownjmu Spráwcy / gažžto Saudcy na Mjstě Božjm postawenému wygewiti / a od něho Rozhřěssenj přigjmati / v S° Mat. w B. 8. w. 4. V S° Jana w B. 20. w. 23. Slowem / kdo chce

žiwota wěčného aučastným býti / Tělo a Krew
Páně nábožně přigimati má / gať prawj Kry-
stus v S° Jana w 6. K. w. 54. Wssecko / což
Poli zachowáwati přikazuge Krystus / gest
Prostředek / s kterým Vmučenj / a drahou Zá-
sluhu Krystowau sobě přiwlastniti máme. V-
mučenj Krystowé gest předrahé Lékařstwj k
vzdrawenj nassých Nemocý Duchownjch nám
připrawené. Byťby kdo neydražššy / a neyau-
činliwégššy Ljky měl / pokudž gich vžjwati /
neb dlé Poručenj Lékaře chowati se nechce / ni-
kdý vzdrawen nebude / ne z nedostatku Lékař-
stwj / ale pro lenost a spozdilost swau ; Pokudž
pať ale drahé Ljky na lžicy wlege / a srdnatě
odporný Tápopg polkne / vzdrawen bude / wšsať
ani swé ruce / ani gazyku / ani hrdlu swému / a-
ni lžicy zdrawj swého maudře připisowati ne-
může / nýbrž dobrému Lékařstwj / a výborné-
mu Lékaři. Tápodobně y w Vzdrawenj Dus-
chownjch Nemocý ; Neymaudřegššy Lékař
Krystus aučinliwé / a výborné Lékařstwj w
Krwj / a Vmučenj swém nám wšsem obětuge /
pokudž my s předepsanými Prostředky taťo-
wého Lékařstwj vžjwati nechceme / ni kdý vz-
zdraweni nebudeme ; ne z nedostatku Lékař-
stwj / které schopné gest wšsechny Nemoce Du-
chownj vzdrawiti ; ale z nedostatku vžjwánj
předepsaných Prostředkůw / z nedostatku Po-
sussen-

sluffenstwj/ které gšme tať maudrěmu a lastka-
wěmu Lěkaři Krystu SŁzšššy prokázati měli.
poťudž pať zachowáme wšsečo / cožoliw ten
Nebesťý Lěkař přikázal nám/ a škrze Džiwá-
nj Swátosti/ škrze ctnostné a milosřdné štu-
ty přiwlastnjme sobě Vmučenj Krystowé / gi-
šte vzdrawenj/ a žiwot wěčný sobě zegšáme /
což wššať ne sobě / ne našsemu přičiněnj / ale
drahé Krwj a Zásłuze Krysta / gaťožto prin-
cipalnj / to gest hlawnj přičině připisowati
budeme. Že pať Krystowěmu Zaslauženj na
žádný spůsob čest se nevgjmá/škrze zásluhy lids-
šté/ to giným podobenstwjm wyswětliť / a pa-
trně vřázati se může taťto : w zdrawém těle
lidštém/ gazyť mluwj/ oči hledj / ruce pracu-
gj/ nohy potřáugj/ žily se pohybuj / krew w
šwým průchodu a běhu trwá / šrdce poškažu-
gť/ wššyćni audowé šwüg auřad zastáwagj /
a aućiněť žiwotu časnému prospěšně wydá-
wagj / to wšše komu se připisuge ? zdrawé a
maudré Hlawé / z kteréžto žiwot/ moc/ šyla/
a čerstwošť ž wydáwánj těch aućiněťw se do-
dáwá/ a pline ; ať se čłowěka zdrawého hla-
wa mečem šrazý/ ostatnj tělo mrtwé gest/ ani
ruce/ ani nohy / ani žádný aud nic prospěšně-
ho ž žiwotu časnému wykonati nemůže / a to
wšše nedostatkem zdrawé a maudré hlawy.
Tynj ž našsemu Předšewzetj potřáugme. Těš

lo Duchownj gest celá Cýrkew / Audowě Těla
 toho gsme my / gsau wssyctni wěrnj Křestiané /
 Hlawá toho Těla neywyššy Krystus Gežíss.
 Krystus gest Hlawá Cýrkwe / dj S. Pa=
 wel k Effeztým w kap. 5. w. 23. že my / gačož
 to Audowě w tom Duchownjm Těle nětco k
 Duchownjmu prospěchu slaužicýho / a k žiwos=
 tu wěcnému prospěšněho wykonati můžeme /
 sobě / a swé syle přjrozené toho žádný připis=
 wati nemůže ; wsseliká schopnost a moc k za=
 slauženj dodává se nám z Třey swětégšy a ney=
 maudřégšy Hlawy / z Krysta G' Ežísse / z geho
 předrahé Krwe / Vmučenj / a Zaslauženj ; Ga=
 lo Tělo bez Hlawy spalek mrtwý gest / žádný
 w něm Aud se heybati nemůže / mjnég auřad
 swüg zastáwati : tať my bez Krysta / a Milosti
 geho / bez geho Zaslauženj duchowně mrtwý
 gsme / a žádný z nás ničehož k Spasenj prospě=
 šněho ani začiti / ani dořonati nemůže ; že
 wssat pro Krysta / s Krystem / šřze Krysta / a
 w Krystu G' Ežíssy nassý skutowé záslubu před
 Bohem magj / šřze to nezlehčuge se čest Spas=
 sytele nassého ; nybrž / gačo řdyby w zdrawém
 těle maudrau a čerštwau hlawau obdařeném /
 ani gazyř mluwiti / ani ruce / ani nohy se hey=
 bati / ani žádný aud swüg auřad zastati ne=
 mohl / to wsse by remalau hanbu tať zdrawé a
 rozšassné Hlawě spůsobilo ; tať řdybychom

my Ludowé gednoho Těla / magjce za Slawu
 Maudrost wěchnau Boha Otce / Krysta GĚ-
 žisse (strze něhož přigali gsme Milost.
 K Řjmanům w kapitole 1. w. 5. Z gehož
 plnosti wssyďni my wzali gsme. v S° Jas-
 na w kap. 1. w. 16.) Nemohli s Milostj geho/
 kterážto hogné z něho k nám / gačo z Slawy
 do Těla pline/ ědybychom/ prawjm/s Milostj
 geho/ spolu s njm/ strze neg / a pro geho dras-
 hau Žásluhu nemohli nic prospěšného k Ži-
 wotu Duchownjmu wykonati / toťby k nemas-
 lěmu zlehčenj tať swaté/ tať mocné a maudré
 Slawy směřowalo/ toťby gisté moc a sylu Mi-
 losti předrahé Krwj a Žásluze Krystowé ne-
 vážně wgjmało. Pročež ačkoliw Ewangelic-
 tj bludně a podwodně wywůugj/ že my strze zá-
 sluby a zadoštwčíněnj lidské/Cžest wgjám
 předrahému Zadoštwčíněnj / a Žásluze Kr-
 stowé ; my wssak w prawdě a patrně doka-
 zati můžeme/ že oni sami / ědyž wsselike lidské za-
 sluby zawrhugj/ w tom samém Krystu GĚžj-
 sšy Wykupiteli se rauhagj / a nesseschetně z ge-
 ho Božské Cti geg laupj. Což taťto doka-
 zugj gačo gistá prawda gest / že Krystus gest pr-
 wý Bůh/ a prawý Cžlowěk w gedné Osobě
 tať neomýlná prawda gest/ že Krystowé ge-
 diné Wzdechnutj / gediná křůpěge Potu/ net
 Krwe geho/ gediný Křoť / neb Slowo geho,

poněwadž od Božské/ nekonečné Wáznosti Osoby pocházelo/ cenu/ hodnost / a wáznost nekonečnou w sobě mělo / tak že dlé nekonečné Ceny své/ wšfecku odplatu / kterau Bůh strze celau Wěčnost wymysliti může / zaslaužilo ; Pročez mohl gest Krystus / a může až podnes swobodně gaťaukoliw odplatu od Otce Nebeského žádati/ gsa ubezpečen/ že mu gi Otec Nebesky odeprjti nemůže. A čemuž sám se přiznáwa v S^o Mat: w kap. 11. w. 27. Wšfecky wěcy daný gsa mi od Otce. w kap. 28. w. 18. daná gest mi wšfeliká Moc na Nebi/ y na Zemi. Mohl gest tehdy y tu odplatu žádati/ a wyprositi pro předrahé / a tak hogné Zasluby své/ aby strze geho Vmučenj Milost Božj wěrným Křestianům se vdělila / s kteraužto by oni posylnění/ mohli pozdwyženi býti k stawu nadpřjrozenému/ a tak nadpřjroze- né Dary Božj/ to gest : dalsšy rozmnoženj milosti a slawy wěčné sobě zegstati ; že gest ale skutečně/ tu Odplatu od Otce Nebeského žádal/ a obdržel/ wěc gest gista ; neb poněwadž my tu milost máme od Boha/ že můžeme nětco k žiwotu wěčnému prospěšného wykonati / (gaťž obššyrně weššegi z Pjisma dokazáno gest) Wšfeliká pať milost strze GŁzisse Krysta / a pro geho Zasluby nám se propügcuje ; pročez y ta milost zaslauženj nasseho od předrahé Ce-

ny Zášluh Krystowých pocházý. A tať ne k zlehčeni/ nýbrž k welikému zwelebeni Brwe a Vmučeni Syna Božjho zásluby lidské slaužj. Naproti tomu k zlehčeni Zášluh Krystowých/ zawrzeni zásluh lidských směruge. Neb odporz ná strana / když lidským s Milostí Boží wykonaným dobrým skutkům žádné zásluby nepřege/ taťto newyhnutedlné o Zášluhách Krystowých rozmislawati musý : Weliká gest Cena Brwe Krystowé / předrahá gest Zášluha Vmučeni Syna Božjho : ale není tať weliká / tať mocná/ aby strze ni a pro ni Bůh mohl lidem moc a milost dodati/ žeby y oni s Milostí Krystowau/ a pro drahau Brwe geho mohli sobě nětco zaslaužiti. Neníli to patrné rauhání/ a zlehčeni Důstognosti / a Welikomocnosti Krystowé ? neníli to potupa předrahé Brwe/ a Zášluh Syna Božjho/ o kterých gedens každý wěrný Křestian nepochybně wěriti má ? že ony/ gaťo nestkončené wážné/ tať nestkončené odplaty / a gaťekoliw možné odměny hodné gsau. My pať Katoličtj celo-srdecně wyznáwáme/ rkauce : Gediná Krúpege Brwe Krystowé gest nestkončené hodnosti ; Zášluha Krystowa tať drahá / tať welikomocná / tať důstogná gest / že na wěky dostatečně odplacená býti nemůže. Pročez zaslaužil nám Krystus y tu milost/ že my s njm/ pro něj / a strze něj

můžeme sobě Život věčný zaslauziti. Nic w tom Krystu nevgjmáme ; nebo wsseliká naše dostatečnost z něho gest. Neb dauffázni (w našich skutcích dobrých / w zachováwanj Zákoná Páně / o kterém zde Aposstol mluwí) takowé máme šrze Krysta k Bohu / ne že gsme dostatečnj mysliti nětco sami z sebe / gažžto sami z sebe : ale dostatečnost naše z Boha gest. w 2. k Koryntům w kap. 3. w. 4. a 5. O gednom každém wěrném Křesťianu / genž Krwe a Umučenj Syna Božjho k rozmnoženj Zásľuh maudře vžiwati minj / řjcti se mohau ona Slowa Žalmisty Páně w Žalmu 109. w. 7. De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput. Z potoka na cestě piti bude / protož powýssy hlawy. Nebo gedenkždý Křesťian in via, zde na cestě / to gest : w zdegsšym žiwotě / kdežto gestě čas zasľuženj gest / z potoka předrahé Krwe Krystowé Milost Božj co Rosu Nebeskau sáti / a s nj sobě Pokľady Darůw Božšľych / y Sláwu wěchnau zasľaužiti / a rozhogniti může. Propterea exaltabit caput. Wssak šrze takowé zasľuženj své / Slawě své / to gest : Krystu G'čžjssy Čžest nevgme / nýbrž Slawu tu předrahau / Pramen a Studnicy wssěch Zásľuh swých / z kterěžto wsselikau moc a schopnost k zasľuženj wywážil / exaltabit, uctj / powýssy /

a na

a na newegs wychwalowati bude. Pite tehdy z Potoka předrahe Krwe Syna Bozjho / budto dnes při newinném Obřezowánj/budto někdy w čas hořkého Vmučenj wylité/ pite / a s Milostj Bozj/ skrze Krew a Zásľuhu Krystowau k wám gačožto Ludům plinaučý / se snažte/ abyste dlé Naučenj S^o Petraw 2. Epistole w Kap. 1. w. 10. Dobrými Skutky swými potwřzowali / a wpewnili powolanj / a wywolenj swé. Nezhlečte Krysta Zlawu swau / nýbrž powýssýte / a zwelebíte. Pamatugjce/ že dlé dnešnjho Čtenj: Dá kázala se Milost Boha Spasitele nasseho / kterýž dal sebe sameho za nás: aby nás wykoupil od wšselike neprawosti / a očistil sobě Lid wzáctný; wšak ne giný / než ten/kterýžby ne sledowal dobrých skutkůw. w Kap. 2. w. 14.

Na Den Swatých Dřj

Křálůw.

Křec z Izanásse Proroka w Kap. 60. od Verse 1. až do 6.

M Staň/ oswět se Jeruzaléme; nebo přišlo Swětlo twé/ a Slawa Páně

ně nad tebau wzešla. Nebo hle tmy při-
krýgi zemi/ a mrákoť Národy: nad tebau
pať wzejde Pán/ a Sláwa geho w tobě
widiná bude. Y choditi budau Pohané
w Swětle twém/ a Králowé w Blesku
Wýchodu twého. Pozdwižni wůkol O-
čj swých / a wiz : Wssyčni tito shro-
máždění gsau/ přišli tobě: Synowé two-
gi zdaleka přigdau/ a Dcery twé z Boku
powstanau. Tehdáž vzříšs/ a oplýwati
budešs/ a diwiti se bude/ y rozššýřj se srd-
ce twé / když se obrátj k tobě množstwj
moře/ sýla Pohanůw přigde tobě. Roz-
wodněnj Welblaudůw přikryge tě/ Dros-
medáři Madyan a Effa : wssyčni z Saby
přigdau/ zlato a kadidlo nesauce/ a chwálu
Pánu zvěstugje.

**Spasýtedlné Wyswětlenj w Roz-
mlauwánj owedené.**

**Mnohonásobné Obráceni Pohanůw k
Rijmské-Katolické Cirkwi / prawé
Wiry Znamenj gest.**

Sarář. Cžtenář. Sprostář.

Uarář. Kdyby byli Židé w Čas Naro-
zenj Syna Božjho sobě bedliwě přečtli
Kapitolu 60. z Izayásse Proroča/ a gi dobře

porozuměli / byliby narozené w Betlémě Pa-
 cholátko za pravého Messyáše přigali/ a ge-
 ho Včenj napotom/ gažžto samo-spasitelné-
 ho se přidrželi. Těb gest gim Izayás w dot-
 čeném Místě zgewně předpowěděl: že ten má
 býti pravým gegich Spasitelem / ten že má
 býti Synem Božim/ Swětlo Boha Otce/ ge-
 hožto Swětlem a Bleskem Těbeským oswice-
 ni Národowé/ a Králowé/ za pravého Krá-
 le a Boha uznagi. Tehdáž vzříš twého Mes-
 syáše s rozhogněním / s podiwěním/ potěše-
 ním/ a rozšřřením srdce twého (pravj k Ná-
 rodu židowskému Izayás prorok) Když se
 obrátj k tobě Množstwj Mořte / Syla
 Pohanůw přigde k tobě/ a kterého ty zawr-
 huges/ za Mistra Pravdy veřejně uzná. Co
 zatwřzelj Židé poznati nechťeli/ wěriti má po-
 božný Křestian / že Znamenj pravého Včenj
 Božského a Krystowého / gest přediwně k ně-
 mu Obracenj mnohých Národůw. Což sám
 Syn Božj nás wywčuje w S°Mat: w křp:24.
 w. 14. takto : Bude kázáno toto Ewange-
 lium Králowstwj po wšsem Swětě / na
 Swēdectwj wšsem Národům. Swēdec-
 twj tehdy patrné/ a Znamenj Wjry Krystowé
 gest toto : gestliže se wstawičně wšsem Náro-
 dům káže/ a gestliže gi Národowé wšselicý po
 wšsem Swětě za prawau uznáwagi/ a přigi-

magj. Gistá ale Prawda gest/ že podle Pro-
roctwj Starého y Nowého Zákona / po wsfes-
tý časy Pohané k Wjře obracowáni býwali/ a
to k nassemu Katolickému Náboženstwj samé-
mu. Což opět nový Prostředek gest/Prawdu
Náboženstwj nasseho poznati. Nebo poněs
wadž Krystus w rozdjlných místech w Pjsmě
Swatém zasljbil (Prorok Ozeášs w Kap: I.
Swatý Mataus/Marek/ Lukášs w poslednj
Kapitole) že se Pohané k pravé Cýrkwi Kry-
stowé obrácti budau/ a takowé Zaslíbenj mu-
sý z potřeby naplněno býti ; následuge / že to
Náboženstwj / k němuž se Pohané wždycky o-
bráceli/ a gessťe obrácegj / gest prawá Wjra
Krystowá. Čtenář. Gestli ale to gisté? Saz-
rář. Přjls gisté ; nebo za nassých Časůw/ a
od půl druhýho sta Let nescitedlný počet Po-
hanůw gest obrácen / a gessťe obrácteni býwas-
gj w Wýchodnj Indygi/ w Japonygi/ w tom
welikém Králowstwj Chyna / na Ostrowjch
Indyánského Moře ; Item : w Nowém
Swetě / kdež gest mnoho welikých Králow-
stwj/ ti wssyctni přjstupugj k NáboženstwjKa-
tolickému/ poddávagj se Cýrkwi swaté Křjms-
ké/a to strze Katolické Aposstolské Muže/ kte-
řjž tam od Papeže posyláni býwagj. A nebý-
w. i nedostatku Zázrakůw welikých/a patrnych/
k wětššjmu gich pohnutj. My Katolictj do-
řá-

kázati můžeme / že wždy od Času Aposstolůw
 Narodowé k Wjře nassý s Pomocý Boží se os-
 bracowali. Tak w prwnjm wěku Wjru Kry-
 stowau přigala Prácý Swatých Aposstolůw/
 a gegich Wcedlnjkuw wzdělaná: Zem Jůd-
 ská / Peršká / Arabšká / Mezopotámšká /
 Indyánská / Ržedká / Dalmácká / Wlastká /
 Španělská / Francá / a Německá. W dwaus-
 stým Letě / Wjru Wsseobecnau Ržjmskau pos-
 znali za prawau: mnozý Indyánowé / Englis-
 čané / Saffogowé / Rakuffané / Bawoři. W
 300. Letě přistaupili k nassý Wjře: Ostatnj
 Zem Francá / Škotská / Šweydská / Nors-
 wegská / Denemaršká. W 400. Letě: Zem
 Lombardská / Djl Morawy / a Boznye / a os-
 statnj Německá Zem. W 500. Letě od pos-
 hanstwj odstaupila / a k Wjře Krystowé přis-
 taupila: Zem Burgundská / Vheršká / a s-
 wětššým Djlem Francá / Rakauská. W 600.
 Letě Sardinia, ostatnj Anglia, Scotia, a Lom-
 bardia, obzwlastně pač Engličané strze pos-
 božné Mnichy od Swatého a Welikého Pa-
 peže Řehore poslané / přissli k Křestianskému
 Náboženstwj / gačž Centuriæ Magdeburgský
 Cent. 6. C. 2. swědcj. W 700. Letě: Obrá-
 ceni gsau na Wjru Křestianskau Ržjmskau:
 Šlandrowé / Wýchodnj Engellendrowé / Fry-
 slendrowé / Niderlendrowé / wzlastně pač
 Fran,

Frankové / Práci S^o Kyliána od Římského
 Biskupa poslaného. Cent: 7. C. 2. W 800.
 Letě Katolickau Wjru přigala : Zem S^o wáb-
 ská/ Scythská/ Dácká/ Moldawská / Walas-
 ská/ Sedmihradská. W těch Časích přigala
 y Římské Křesťanské Katolické Náboženstw
 škrze S^o Bonysfacya poslaného od Řehoře
 II. papeže/ Cent. 8. C. 2. W 900. Letě/ nebo
 w 9. Wěku : S^o wábowé/ Denemarkové/ Sr-
 bi/ Bulgari/ Slowáci/ Poláci/ Morawané/
 k Římské Církwí se přitowaryšsyli. Cent: 9.
 C. 2. W tisícým Letě/ to gest w 10. Wěku :
 Králowstwí Mosskwanské/ a České / gažoz y
 mnoho giných obráceno gest pomocý/ pilnostj/
 a práci Gindřicha toho Sména Prwnjho
 Římského Cysaře / škrze S^o Wogtěcha Čez-
 ského/ a S^o Methudya/ nebolizto Strachotu
 Morawského Biskupy. Centuriator. Cent:
 10. C. 2. W 1100. Letě/ to gest w 11. Wěku :
 přišla k Katolickému Náboženstwí: Zem Pru-
 ská/ Pommeránská/ Slawonská/ v Obery Sys-
 tlerská / Králowstwí Tolet w S^o panheljch /
 obzwláštne pať Zem Vherská/ do které Papež
 Římský / na žádost S^o S^otěpána Krále/ Bi-
 skupy poslal. Cent: 11. C. 2. W 1200. Letě/
 nebo w 12. Wěku : Zem Lisslandská/ Finnlan-
 ská/ a wětššym Dilem Pommeránská k Křstu
 přištaupila. W těch Časích také mnozý Nor-
 wego

wegowé od Adryána IV. dřiw než byl Papežem učiněn / k̄ Katolické Wjře gsau přiwedeni. Platina in vita. W 1300. Letě/ to gest/ w třidcátém Wěku : Děl Tatarské Země s Králem swým Cassahain k̄ Katolickému Náboženstwji přistaupil ; obzwláštne pať štrze dwa Mnichy Řádu Bazatelského / gest nad njru mnoho Tatarůw obráceno. W 1400. Letě/ to gest w 14. Wěku Břestianskai a Katolickai Wjru wznáwati počala : Littavia, Samogitia, Patarowé w Boznygi/ Bumanowé w Uhrjch. Zwlastté pať S. Vincentius Ferrerius Řádu Dominytánského/ horliwým Kázánjm/ a Diwůw činénjm okolo 25000. djlem Židůw/ djlem Saracenůw obrátil / gaťž S. Antonynus / genž s njm žiw byl / pišše 3. parte Hist: Tit: 23. Cap: 8. §. 4. W 1500. Letě/ nebo w 15. Wěku : Diwocý Národowé w Braginách/ a Ostrowjch Guinea, Angola, Congo w Affryce; w Péru/ Mexico w Ameryce. W 1600. Letě/ nebo w 16. Wěku : Obogj India, Japonia, w Philippinských Ostrowech/ Moluka, Marilandia, Paraquaria, w Assyi; Maurytánská Zem / a Monomotapa w Affryce; Brasilia, Cusko, Tukumania w Ameryce; W 1700. Letě/ to gest/ w nynj běžjícím Wěku : mnoho tisyc Lidj w obšyrném Králowstwji China, Tibet, Canada, Mogol,

Cocincina, Tunquina, na Ostrowích Marys
 anských / w Nowé Francyi Wjru Rzymstau
 přigalo. Naplnilo se to / co již dávno Bůh
 skrze Izayáše předpověděl w Kap. 49. w.23.
 Y budau Králowé Pěstaunowé twogj, a
 Králowny Chowacty twé: Obličegem k
 zemi sklopeným klaněti se budau tobě / a
 prach Noh twých lizati budau / a widěti
 budeš / že gá Pán. Tenjli to prawé Božs
 ké Znamení? Ti/kteřj Wjru tu rozhlassowa
 li/byli dlé ohledu sprostj/chudj/před Swětem
 zawrzeni / a nicméně mnoho Cýsarůw Kon
 stantýnopolitánských/mnoho Cýsarůw Rzym
 ských se wynalezlo / mnozý Králowé Gallia,
 Hispania, Portugallia, Boemia, Moravia,
 Polonia, Dania, Norwegia, Svetia, Gotlan
 dia, Dalmatia, Ungaria, Bavaria, Germa
 nia, Lotharingia, Lombardia, Italia, Nea
 polis, Sicilia, Sardinia, Navarra, Anglia,
 Scotia, &c. své Korunowané Slawy snížili/
 a Wjru Katolickau netoliko přigali / ale y
 hogné rozmnožili. Ti/kteřj nassý Wjru ohlá
 sšowali/byli Cyzozemcy neznámj / a nicméně
 přes padesáte Králůw se spočisti může / kteřj
 w Asyi / w Affryce / a Ameryce jim uwěřili / a
 Wjru tu s neywětšý počestnostj přigali. Wj
 ra/kteřau oznamowali / byla neznámá / gim
 nowá; Czlanky/kteřé k wěření představowa
 li /

li/ byli hluboká Tagemstwj o Nesywětégssý/a
 Nerozdjlné Trogicy / o Wtělenj Syna Božjs
 ho/ o Nesywětégssý Swátosti Oltárnj / což
 wsse těžké nadpřjrozené a rozumem lidským
 nepochopitedlné bylo ; a nicméně tolik tisýc
 Mudrcůw / tolik Millionů Wcenyých Zlaw
 swůg Rozům podrobili/ a uwěřili. Wceny/ a
 příkázanj/ která zachowáwati poraučeli/ bys
 li těžká/ přjrozenj protivná/ku přjkladu: Nes
 přátelům odpustiti/ tělo/ a žádosti škrocowa
 ti/ zc. a nicméně tolik tisýc Národůw taky w
 howadských rozkossech wychowaných / hned po
 Křtu swatém wsschno smyslům a tělu odpor
 ně přjgjmali/ rozkosse zapowěděné opowrhli ;
 a/ co neydiwnégssýho gest/ ačkoliw w rozhlas
 šowánj Ewangelium škrze těch 1726. Let /
 giž ukrutnost tyranská / giž zúrřiwost barbars
 šká / giž twrdossygnost kacýřšká byla na přes
 kážce / ačkoliw mnohdykrátě peklo celé pos
 wstawalo/ a Aposstoljšké Snážnosti na odpor
 se postawilo ; nicméně ani brány pekelné/ dlé
 Zaslíbenj Krystowého nepřemohly Cýrkew
 Katolickau ; nýbrž w tolika protiwensstwjch
 po celém swětě wjc a wjc se rozmáhala / a roz
 máhá ažposawád Cýrkew Katolická. Ačkoliw
 do některých Kragin Kacýřstwo gest wweđe
 no/ wssať žádnau Kacýřškau Kraginu nenage
 deme / w kterýby ažpodnes Wjra Katolická

od některých Mužůw Apóstolských aspoň po-
 malu se nerozmnožowala. **Cžtenář.** Že gsau
 Pohané k Náboženstwj Křesťianskému při-
 staupili/ není pochybné; ale nehyli toho Času
 Papežensstj Bludowé gesté tať rozmnoženi.
Sarář. To wy prawjte/ ale gá wjm/ že toho
 w srdcy wěřiti nemůžete; wždyť gsau ti/ kterj
 dotčené Pohany obrátili/ Katolictj Biskupo-
 wé/ Knězj / a Mnissy byli. Máme dosawád
 od nich Katolické Dostely/ Oltáře/ Ornáty /
 Reliquie/ a Obrazy/ gimž poctu činili / Blá-
 sstery/ kterěz wystawěli/ zc. **Wjme/** že gsau
 Swaté wzywali/ a Stolice Apóstolské poslu-
 ssnj byli. **Toť** gsau owšem ti/ o kterých Bůh
 skrze Jeremyasse w kap. 16. w. 16. zmjntu či-
 nj taťowau : **Ay hle gá posslu Rybářůw**
mnoho/ prawj Pán/ a łapati ge budau/
a potom possli gim Lowcůw mnoho / a
łowiti ge budau : ze wsselké Hory/ a ze
wsselkého Pahrbku/ a Gestyň skalnich.
Skrze Rybáře wyrozumjwagj se Swatj Apo-
stolowé/ o kterých prawil Krystus : Dčinjm
wás Rybáře Lidj / v S° Marka w kap: 1.
w. 17. Skrze Mysliwce pať rozličnj horliwj
Apóstolsstj Muži/ kterjzto od Času Swatých
Apóstolůw / ažposawád w rozličných Swěta
Braginách Ewangelium Krystowo směle o-
hlássugj/ skalnatau Barbárských Národůw za-
twr:

twrzeleſt předimnau Slova Božího Moc
obměkčugi ; Z geſtyn/ to geſt/ z temnoſti Po-
hanſtwa k Swětlu prawé Wjry blauidjcy Lid
wymádj. Takowj Lowcowé gſau Kžeholnjcy
S° Auęuſtýna / kteřj přes gedentkrát ſto tiſyc
Narodůw w dalekých Indyjch ku Kryſtu o-
brátili/a ažpodnes obracugi/gaž o nich ſwěd-
čj Jarricus. Takowj Lowcowé gſau Karme-
litáni/ kteřj ažpodnes w Arabygi/ Paleſtýně/
Perſygi/Armenygi mnoho Pohanůw na Ceſtu
Spaſenj wádj. Takowj gſau Kžeholnjcy
S° Frantiſka a Dominyka / kteřj po celém
Swětě Ewangelium Pána Gežiſſe horliwě
kážj. Takowý Lowec byl Joannes Zamara-
ga Frantiſkáňſký Biſkup w Kragině Mexi-
co, kteřý s pomocnjky ſwými od Léta 1528. až
do Léta 1532. to geſt za 4. Léta / a to za čaſu
Martina Luthera 1000000. to geſt / deſet-
krát ſto tiſyc Pohanůw na Wjru Katolickau
obrátil. Z téhož Swatého Kžádu Toribius
Molina 400000. to geſt / čtyřkrát ſto tiſyc/
ſwau wlaſtnj Kuſau pokřtil. Z téhož Kžádu
Martinus de Valentia, kteřý w Ameryce s II.
Bratřj 1200000. na dwanáctkrát ſto tiſyc
Duſſý Pohaniſkých Kryſtu Pánu zeſkal. Ta-
kowj Lowcowé gſau mnozý horliwj Mužj z
Towaryſtwa Pána Gežiſſe / kteřj po celým
Swětě in omnem terram, po wſſech Dilech

Swěta na Spůsob Apóstolůw rozlošování / z temnosti Tmavery k Swětlu pravé Wjry blaudejcy Národy wywádj. Takowý byl Petrus Claver w Karthageně / který 300000. třikrát sto tisíc Pohanůw k swatému Křtu přivedl. Takowým gest byl S. Frantisek Xaverius, který 15. Kněžecých / a Královských Osob / Leykům pať přes 1000000. to gest / desetkrát sto tisíc sám pokřtil / 40000. čtyřdycet tisíc Model rozkotal / 1200000. dvanáctkrát sto tisíc Pohanůw obrátil / a to gisté na Wjru Katolickau Římskau / gaťž celému Swětu powědomo gest. Že pať geho Wjra / na kterau on Pohane obracel / sprawedliwá byla / doswědcugj sami Nekatolictj. Nebo Erasmus Francisci o něm pisse / že geho Duffe rownau cestau po Smrti do Nebe se dostala. Bdo by pať to za možné uwěřiti mohl / kdyby byl Frantisek tolik tisíc Duffy k bludnému Náboženstwj nawádel? Joannes Taverniers Bascýřský Kronykar doswědcuge / kterak ten Swatý Muž s takowau horliwostj Wjru Katolickau kázawal / a rozhlassowal / že sluffné za druhého Pawla / za Apóstola Indyánského držán býti má. Sprosták. Toho gsem nikdy neslyšel / aby s Prácy Katolických tolik Pohanůw obráceno bylo. Farác. Kdo to dobře rozwázi / kterak může pochybowati / zdaž Ka-

tolická Wjra gest prawé Krystowo Nabožen-
stwj ? nebo patrné seznáwá / že se k nj tať mnozý
Národowé / tať mnozý welmi vzdáleni Lidé /
tať mnohá slawná Králowstwj oddáwagj: tať
že se w nj Krystowo Zaslíbenj o Pohanů obrá-
cenj naplnuge : A ti gestto prwe sfalessným
Modlám se klaněli / nečistý žiwot s mnohými
ženami wedli / w Nrawjch ohawnj / diwočý /
a Barbárstj byli / swé staré hanebné / hrššné
obcowánj opausstj / k sladkému Ghu Krysto-
wému pokorně se poddáwagj / k prawé Bázni
Božj / k wššy Počestnosti / k dobrowolnému pos-
tupenj časných / a k milowánj Nebeských wěcý /
roznjčení býwagj. Kterakž tehdy gest možné /
aby taťowé Naboženstwj / sfalessné a Bohas-
prázdné bylo / kterěz w těch diwočých šrdcých /
taťowých Barbárských Lidj / tať welkau a di-
wonau / od zlého k wššemu dobrému proměnu
činj ? Gíž nynj wassý Probu taťé rád slyšseti
budu : Agacý Pohané od Aposstolůw / a E-
wangelistůw wassých obráčení byli ? Nebo
gestli v wás prawá Cyrkw gest / musý taťé
bezelstně y to býti / co Krystus swé prawé Cyr-
kwi prawdiwými Ošty zaslibil. Kdy tehdy a
kterak v wás Ewangelických Zaslíbenj Krysta
Pána se naplnilo / že se Pohané k prawé Cyr-
kwi obráčet budau ? Čtenář. Doswědcus-
ge Walentjn Alberti, že Lutheryánská Wjra

od Denemaršké / Šwedšké / Lifflandské / Šonenské / a Norwegské Země přigatá gest. **Sarář.** Otázka gest / který Národ Pohanšký Lutheryáni na Wjru swau obrátili ? Národowé gmenowani giž nebyli Pohané / když Wjru Lutheryánškau přigali / neb giž dáwno okolo Léta 826. Eugenius II. Papež na žádost Cýsaře Ludwijka / Rhemenského Biskupa Ebbotam odeslal / který Krále Geralda s Brálowanau / y s ostatnjm Národem od Pohanštwake Křtu Swatému / a k pravé Wjře Křjmsko-Katolické obrátil / a tať ti Národowé / ne giž Pohané / nýbrž Katolictj po poznánj Wjry Křstowé náwodem Lutheryánůw / od nj k nowému swobodnému / a tělesnému žiwotu powolněgššymu Lutherowému Náboženstwj přestaupili. **Sprostáť.** K gá gsem doslechl / žeby w gaťymšy Oštrowé Ceilon řečeným diwocý Národowé k Reformirowané Wjře obráćeni byli. **Sarář.** Wlastně gste zapomněl / kdy / a kterého Roku ? toť se gisté za času Kalwina / aneb raděgi pozděgi státi musylo. Neb kterak Wjra Kalwinšká před časý Kalwinowými mohla hlasána / a tať daleko donešsena býti ? My ale wjme : že Léta 1500. když ten Oštrow Portugallowé sobě podmánili / Welebny Otcowé Křádu S° Frantisska Národ ten diwocý / w Oštrowé Ceilon , od Pohanštwaku

ku Krystu obrátili/ swého Biskupa dostawili/ kterýžto Pohane napotom dálegi a dálegi/ y Rzeholnjcy z Towaryšstwa Pána G. E. zisse k poznánj pravé Wjry přiwáděti pomáhali. A tať zase prawda není / že Národové Pohansstj od Pohanstwa k Balwinowé Wjře obrácení gsau. Cžtenář. Gestte geden přjklad Valentina Alberti přednesu/ten pokudž neobstoj / newjm kam se obrátjm. Pisse On : že Léta 1637. Flotta Hollandská do Brazylige Balwinskau Wjru přinesla. Jarář. Poněwadž w té Flottě Hollandské sami Balwinystowé se plawili/ gista wěc gest / že gsau swau Wjru w sobě/a s sebau tam přinesli/ale ať powj/ gake/ a kolik Pohanských Národůw k poznánj a wyznánj Krysta Pána přiwedli? Wždyť gest gista prawda/ že ani Numysl gegich nebyl/ aniž byti mohl / aby Národy Pohanské / od bludůw gegich k poznánj Krysta Pána přiwedli/ nebo gsau swým wšsem přjsně poručili před Pohany Krysta zapjratj / a Obraz Umučení Božjho nohama sšlapati ; z čehož znáti gest/ že gsau se do Ameryky pro swüg Obchod/ a časný zysť / a ne pro obrácení Pohaniůw na Wjru Krystowau / přeplawili. Což dálegi z toho poznáwáme ; nebo kdýž tiž Hollandstj Kacyřowé do Japonye Léta 1648. do Wst. Indyge se plawili/wšsem přjsně

zapowěděli / aby žádných Křestianských Mo-
 dliteb / Spjwanj před těmi Národy nevjzwa-
 li / žádné Swátky neswětili / aby we wšsem
 Pohanské Obyčege oblekli / budauli tázání o
 Wjře / aby zapřeli / že negsau Křestiané / na
 znamení / a potwrzení toho / na Obraz wtrjzo-
 waného Pána aby plili / gej nohama sflapali.
 Obáwali se totižto / aby o obchod / zysk / a žiw-
 nost swau nepřisli / kdyby se za Křestiane wys-
 dáwali. Bterať tehdy mohli Národomé Po-
 hanskj skrze ně / a od nich k poznání Syna Bo-
 žjho obráčení býti ; poněwadž oni tať zmuži-
 le a směle Gméno Křestowo zapjrali? Spro-
 stáť. Potudž ažposawad Pohané Ewangeli-
 ňau Wjru nepřigali / snad se gestě státi mů-
 že / že Prádykanti budau Národy obráćeti.
 Saráť. Nempe : Když my Batolictj s nimi
 hotowj budeme / a žádných wjce se nenagde.
 Čtenář. Co není dosti / že tať mnoho Pape-
 žencůw k nám přistaupilo ? Saráť. Gest ar-
 cy dosti k wklázanj / že wasse Ewangeli-
 um bludné a kacyřské gest ; poněwadž toliko ti k wám
 odpadli / kterj syce Křestianské Gméno měli /
 wšsať starau prawau Wjru / a gegj dobruu ká-
 zeň sobě zastěsše / po nowotě a swobodě těla
 dychtěli. Nebo co gest Kacyřstwo giného / ge-
 diné škaza a zffalšowanj Batolického Nabo-
 ženstwj / a odpadlstwj těch / gesto Křestiané
 byli /

byli / a Gměno Křestianůw zewnitř sobě zachowawše / Křystowé prawé Wjry se wzdaslugj ? Odkudž Práce Bacýřůw / a Sektářůw není / Pohane obracet: nežli Křestiane přewraceti / (gaž Tertulianus Lib. de Præscript. cap. 42. dobře zaznamenal) a za wětšy čest držj / stogjcy podwraceti / než ležjcy pozdowjhowati / celá staxeni rozmetati / nežli padlé wyzdowjhowati / 2c. NB. Co w tomto Rozmlawánj z rozličných Autorůw a Kronyk přednesseno gest / obšyrněgi wypisuge Dwogj = Ctihodný Bněz Jan Kraus z Towaryšstwa Pána GŁžisse w Německé Bnjce : Der allein selig-machende Christlich-Katholische Glaube : nazwané / w kapitole 14. 17. a 19.

Na Den Obrácenj S^o Pawla.

Nječ z Skutkůw Apostolských w Kap. 9.
od werse 1. až do 22.

W Těch Dnech : Sawel gestě dychtě po pohrůžkách / a po mordu proti Wcedlnjčům Páně / přistaupil k Bnjžeti Bněžskému / a žádal od něho Listy do Da-

m. s. s. do S. Kol : nalezl by té cesty které
 Muže a Ženy / aby swázané přivedl do
 Jeruzaléma. A když byl na cestě / přihodilo se / že se přibližoval k Damassku : a
 rychle obkličilo geg Swětlo z Nebe. A
 padna na zem / vslyšel hlas / řkající k so-
 bě : S. Sawle / S. Sawle / co se mi protiwišs ?
 kterýž řekl : A do gsy Pane ? a on : Gá
 gsem S. Křisť / genuž ty se protiwišs.
 Twordi gest tobě proti ostnu se spečo-
 wati. A třesa se / a diwě se / řekl : Pane /
 co chceš / abych činil ? A Pán k němu :
 Wstaň / a wegdi do Města / a tamě bude
 powědjno tobě / co máš činiti. Ti pať
 Muži / kterjž sli s nym stáli gsaue obro-
 mení / hlas zagistě slyšyce / ale žádného
 newidaue. Wstal pať S. Sawel z Země /
 a otewřew Oči / nic newiděl. Pogawsse
 pať geg za Ruce / wwedli do Damassku. Y
 byl tu za tři dni newida / a negedl / ani
 nepil. Byl pať geden Dčedlnj k w Damas-
 sku / Sm. nem Ananyás. Y řekl k němu
 Pán v Widěnj : Ananyásy. Ale on řekl :
 Gle gá / Pane. A Pán k němu : Wstaň / a
 gdi do Dlice / kteráž slowě přjma : a hle-
 deg w Domě Jüdowě S. Sawla Sménem
 Tarsenstého : nebo ay modl. se. (A wi-
 děl Muže / Ananyásse Sménem / an wchá-

zý/a wzkládá naň Ruce/aby Zrať přigal.)
 Odpowěděl pať Ananyás : Pane/ slyš-
 sel jsem od mnohých o tom Muži/ kterak
 mnoho zlého činil Swatým twým w Jeru-
 zalemě: a ten má Moc od Knížat Kněž-
 stých/ aby gmal wšedky / kterjž wzywá-
 gj Eméno twé. Řekl pať k němu Pán :
 Gdi/ nebť Nádobau wywolenu gest mi
 on/ aby nosyl Eméno mé před Pohany /
 y Krály/ y Syny Izrahelstými. Gať za-
 gisté vřázi gemu/ kterak mnoho on musý
 trpěti pro Eméno mé. Y odšel Ana-
 nyás / a wšel do Domu : a wložil naň
 Ruce/ řekl : Sawle Bratře / Pán G-
 žis poslal mne/ kterýž se vřázal tobě na
 Cestě/ kterau gsy šel/ abys prohléd / a
 naplněn byl Duchem Swatým. A hned
 spadly z Očí geho gaťo lupiny/ a přigal
 Zrať : a wstaw/ pokřtěn gest. A když při-
 gal Pořm/ posylnil se. Byl pať s Dcedl-
 njky/ kterjž byli w Damastu/ za několik
 Dni. A hned w Školách kázal Gěžisse /
 že on gest Syn Boží. Diwili se pať ná-
 ramně wšyřni/ kterj slyšeli/ a prawili :
 Zdalíž toto není ten/ kterýž wybogował
 w Jeruzalemě ty/ kterjž wzywali Emé-
 no toto : a sem nato přišel/ aby ge swá-
 zané wedl k Knížatům Kněžstým ? Sa-

voel pať mnohém w jce se zmocňował / a za-
hanbowal Židy / kteříž bydleli w Dama-
sku / potworzuga / že ten gest Krystus.

**Spasytelné Wyswětlenj w Roz-
mlauwánj owedené.**

**Meni sprawedliwé a bezpečné toto Pra-
widlo Wjry : w čem gsem se zrodil /
w tom čch umřiti.**

Saráč. Osadnj. Sausedj.

OSadnj. Mnoho gest Lidj mezy Luthe-
ryány / gesso toho wrputného smyslu a
domněnj gsau / že žádnému poctiwému Czlo-
wěku nenáleží / aby tu Wjru proměnil a opu-
stil / w kteréž zrozen / pokřtěn / a wychowán
gest. A byť takowým Lidem Prawda Katoli-
ckého Náboženstwj tak swětke a patrně před
Oči se představila / gako se mně stalo / tehdy
nicméně gsem tjm ugiffěn / že naposledy s tím
auspokem a domněnjm swým se wytalauj ; ač
proti Katolické Wjře nic nemagj / a že se w nj
Spasenj dogjti může / nepochybugj / wšak že
oni wždy při swé zůstati chtěgj / proto že gsau
w nj zrozeni / pokřtění / a wychowáni : A to že
na dobré Lidi příslusj. Rádbych tehdy wě-
děl / zdali ta wěc w Pjsmě swatém galy Grunt
má / a kterakby ti Lidé z takowého Domněnj
(gehož gá neschwalugi) wywedeni býti měli ?

Sarát. Dobrá gest to Otázka : Za časté gsem
to též slyšeti musel / když gsem se s některým
Lutheryánem o Náboženstwí zminil. Ale
wězte wy zagisto / že tož potworné Domněnj /
ani w Slowu Božím / ani w přirozeném lids-
ském Rozumu žádného gruntu nemá. Anobř
kdyby toho gažý grunt a základ w Písmě swa-
sém byl / newjm začby Luther / Filip / Cwingl /
Kalwin / ič. držáni býti měli. Nebo gestliže
poctiwému Czlowěku nesluffý tu Wjru proměs-
niti / w kteréz gest zrozen / pokřtěn / a wycho-
wán / tehdytby Hus / Luther / Filip / Cwingl /
Kalwin / a ginj gim podobnj Ewangeličtj Pa-
náčkové ne wšfeligať poctiwj / a dobře zachos-
walj Lidé býti museli / an gsau to staré Nábo-
ženstwí proměnili / w němž zrozeni / pokřtění /
a wychowáni byli. Osadnj. To gest notná /
musým gi pamatowati. **Sarát.** Za druhé :
mámli tať zůstati / gať zrozen gsem / tehdy mus-
sým Pohanem býti a zůstati ; nebo gsem se Po-
han narodil / a teprw po dwauch / neb třech
Dnech Křest Swatý mne Křestianem učinil.
Musýmli zůstati gaťž pokřtěn gsem / tehdy zů-
stanu taťowý / bychť Lutheryánské a Kalwin-
ské / ič. gaťožto bludné Náboženstwí opustil /
a k Katolickému se obrátil. Nebo toliko ges-
den / a ne dwogj Křest máme. A protož ani
my Katolictj nepřekřtjwáme / když se kdo z Lu-
the

theryánůw/ neb Kalwinystůw k nám obrátí z
 ani Lutheráni a Kalwinystové/ když kdo od
 nás k nim přestoupí. Musíme-li zůstatí/ gaž
 jsem od Rodičůw mých zveden? Co když by o-
 ni w času Mladosti mé k Turkům/ Židům/ neb
 Pohanům bjdně odpadli/ a mne po Turecku /
 Židovsku/ neb Pohanstvu zvedli/ musel bych ta-
 k též zůstatí/ když bych přičinu/ chuť a přilež-
 tost měl Křesťianem býti/ kdo bude tak nesmys-
 lný / aby mi k tomu radil? Sausedj. Gest
 přepodivné! Že to bláznovské smyslení a
 domněnj/ předesslé/ y při mně tak mnoho mo-
 hlo/ že jsem se za znamenité dobré držel. Ty-
 nj ale widjm zřegně / že za fiffrlině nestojí.
 Satár. Za třetj: Powězte mi milý Pane Wáca-
 lawe/ nebylili gsau Knížata Apóstolsta/ Swa-
 tj Petr a Pawel / y wššyčni ginj Včedlnjcy
 Krystowj w Židovské Wjře zrozeni/ obřezáni
 a zvedeni? Co gsau Cornelius Seytman Ržjm-
 stý/ Timotheus, Dionysius Areopagita, a gi-
 nj nesčitedlnj w Pohanstvu zrozeni a wycho-
 wání nebyli? Zdali gest tehdy od nich neslu-
 ssné a neprávě se stalo / že gsau Wáboženstwj
 proměnili/ w němž zrozeni a wychowání byli/
 a Wjru Křesťianstwu přigali? K kdožby to-
 mu chtěl wěřiti? Ssawel / gaž se Actor. 7.
 čte/ byl syce při kaměnowánj Swatého Arcy-
 Mučedlnjka Sštěpána takowého přewrác-
 něho

ného smyslenj/a pro žádnau ginau příčinu ges-
mu se až do vkamenowánj neprotiwil/ a mno-
ho giných nových Křestianůw w Jeruzalémě
a Damassku pomordowati chtěl/ gedině/ že
gsau Naboženskuj opustili/ w kterémž zrozeni
a zwedeni byli. Ale Krystus Pán učil Sfa-
wla gináce/a vřázał mu/že sfalessně a zle siney-
slj. Týž pak Ssawel potom sám od té Wjry
vpustil/a odstaupil/ w kterěz zrozen/ a wycho-
wán byl/gažz gste z dnešnj Křeći hogné wyro-
zuměti mohli. Osadnj. Na takowé nawrže-
nj magj obyčeg ti Lidé odpowjdati/ že Turcy/
Židé/ a Pohané nemagj arcy tač zůstawati /
gažz gsau zrozeni a wychowáni : Nebo coby
syce za potřeby bylo/ Krystu swé Apostoly po
celém Swětě rozposylati/ Ewangelium kaza-
ti dáti/ a tudy wšsedy Lidi k přigetj Křestiane-
ské Wjry powolawati ? Ny wšsač negsine žás-
dnj Židé/Pohané/neb Turcy/nybrž gsine Křes-
tiané od Křestianských Rodičůw zrozeni / w
Krysta pokřtění / a z Slowa Božjho wynau-
čeni/č. A proto máme zůstati/gažz gsine zro-
zeni/ pokřtění/ a wychowáni. Jarár. Ssaut
Křestiané / ale po hřjchu / gacy Křestiané ?
Ssau Křestiané/ gačo wolowěnný postřjbrěný
Tolar/ dobrá Křjsská/ neb Králowská Mince
gest ; gačo mědj pozlacený wyražený kauseč
dobrý Dušát gest ; gačo dobře wypulerowa-
ná

ná slenná střepinka dobrý Orientálský Dya-
 mant gest / magi způsob Pobožnosti/ ale
 mocy gegi zapřagi/ (pravj S. Pawel 2.
 k Tymot: 3. w. 5. a 8. o takových Křestianech
 Gsaw Lidé zmámeni na mysl/ a bludaj při
 Wjře. Kdo neposlechne Cýrkwe pravj
 Krystus v S° Mat: w 18. kap. w. 17. ten buď
 tobě gačo Pohan / a zgewný Hřissnj.
 Wssychni starj Kacyři / Aryáni / Manycheo-
 wé/ Donatystowé/ Pelagiáni/ rč. takowj Kře-
 stiané byli. A měli tať zůstati/ gaťž zrozeni /
 pokrťeni/ a zwedeni byli ? Co gsau se Swatý
 Athanázjus/ Jeroným/ a Augústyn/ psanjm /
 kázanjm/ obcowánjm/ hadánjm/ rč. tať zaměste
 knáwati za přjcinu měli/ pro gich Obráčení ?
 gichž taťé bez pochyby mnoho tisyc obrátili /
 proč gsau gich při tom nezanechali / gaťž zro-
 zeni/ pokrťeni/ a zwedeni byli ? Sausedj. K
 tomu pravj/ že nestálost gest hanebná/ a Pánu
 Bohu osšklivá a ohyzdná. Farát. Odpowězs-
 te/ že nestálost w dobrém gest hanebná / ohyz-
 da a hřjch/ ale nestálost we zléém / netoliko nez-
 nj hřjch / nýbrž gest chwalitebný Skutek Po-
 kánj a Obráčení se od zlého k dobrému/ od Fal-
 sse k Pravdě. Kdo gest w pravé a nezšalšo-
 wané Křestianské Wjře zrozen/ pokrťen/ a wy-
 chowán/ ten má arcy při nj pewné zůstati / a
 od nj se ani pro zysť celého Swěta / ani pro
 strá-

strátu statku a života odvesti nedati. A kdo w takové přispadnosti nestálý gest / ten padá w hanebný hřích nestálosti. Kdo pať w sfalesšné a bludné Wjře zrozen / pokřtěn / a wycho-
wán gest / ten po poznalé Prawdě w nj nikoli trwati nemá. Neb to není Etnost Stálosti /
nybrž těžká wada a hřích vrpustilosti a zatwrdilosti. Nedáwno gsem s gedním Lutheryáns-
ským Zemanem / gehožto Rod y Osoba wám známá gest / se shledal ; ten opakowal na
dwadcet / neb třidcetkrát / že w tom Nábožens-
stwj / w němž zrozen / pokřtěn / a zweden gest /
až do skonání života zůstane : a kdyby w gi-
ném zrozen / pokřtěn / a zweden byl / žeby také
chtěl nepochytnedlně při něm setrwati. Gá
gsem řekl : Co pať kdyby mezy Židy neb Pohar-
ny / w Aryánské / Nestoryánské / neb Macho-
metánské / rc. Wjře zrozen / a zweden byl ? Na
to gsem čerstwé Odpowědi dostal : Ano. Gá
zase / kdyby Pán po dosažené dostatečné Sprá-
wě tať mnoho wyrozuměl / a omařal / že w té
bezbožné Sektě na wěky zatracen bude ? coby
předce w nj zůstati chtěl ? Odpowědel : Ano.
K řekl gsem / gestli y wás toliž bjlé gafo černé
platj / štěstj a pětný čas na cestu wám winssu-
gi / nicméně slitowalo mi se se dečně / nad tak-
wým weličým a bláznowým oslepenjm a vrpus-
tilosti. Sausedj. Káčte mi tu paměti při-

wozowati/ co mně teprwa těchto dnůw s ge-
 dnjm mých Sswagrůw potkalo / když gsem ho
 k přigetj Katolické Wjry s opravdowau hor-
 liwostj napomjnal. Gá gsem (dal mi za Ode-
 powěd) před některým Lětem/nechtjce z Země
 se wystěhowati/Katolickým věiněn byl. Když
 pač Lutheryáni a Sswegdowé do Králowstwj
 wpadli/od Wogsta Katolictj Knežj rozehná-
 ni/ a zagjmani/ a Prádykanti dosazeni byli /
 tehdy gsem k wůli Prádykantiim/ zase od nich
 Lutheryánska Weceri přigjnal : Gíž tehdy
 při tom zůstanu/ neby welmi hanebné bylo /
 kdybych tolikrát měl přesedlawati. Knewé-
 děl gsem/ cobych wlastně a náležitě měl odpo-
 wěditi. Jarát. Gábych byl dobře wěděl ; a
 genbych se ho byl otázal : Kdyby přjhodau
 do hluboké strauhy / neb smradlawého bláta
 vpadl/ od dobrých Lidj zase wen wytažen/ a
 tač při zdrawj a žiwotu zachowan byl ; zdali-
 by sobě toho za welké Dobrodinj newázil ? Co
 pač kdyby z neopatrnosti po některém času o-
 pět w též strauze a blátě se ocetl/a zaseby vpřj-
 mnj Lidé na retuň přiběhli/a gemu wen po-
 mohli/ zdaby té wolnosti gich nepřigal/ nýbrž
 raděgi řekl : Děkugi wám milj Sausedé z té
 dobré wůle / nechte mne we Gměnu Páně zde
 wtonauti/ a vmřjti/ prwe gsem zde gednau le-
 žel/ a zase wen wytažen byl ; Že gsem wššak
 po

po druhé do toho kalisté vpadl / nebyloby,
 chwalitebné/ kdybych sobě gesté gednau wen
 pomocy dal. Osadni. Tohočbych gá za po-
 ssetilého blázna držel. Farář. Takový gest
 teď wasseho Sauseda Swagr; kdo newj / a
 nerozumj ? že má stočrate powstati / kdo sto-
 črate padne/ buďto w newěru/ blud / neb giné
 hřichy. Padnauti/ a blauditi/gest způsob
 lidský / ale w pádu neb bludu setrwati /
 dábelský.

Na Den Wcisťowání Sanny Marie / gináe Hromnic.

Rječ Malachyáše Proroka w Kap. 3.
 od Wersse 1. až do 4.

Qto prawj Pán Bůh: Ay gá posýlám
 Angela mého/ a připrawj cestu před
 Twáti mau. A hned přigde do Chrámu
 swého Panownjé/ gehož wy hledáte; a
 Angel Zátona / kteréhož wy chcete. Ay
 přicházý/ prawj Pán Zástupůw : a kdož
 bude mocy mysliti Den Přjstj geho / a
 kdož stane k Widěnj geho ? nebo on ga-
 fo Oheň přeháněgicý/a gáfo bylina Wal-
 cház

chářůw : a seděti bude přeháněge / a wys
 čistuge Strjbro / a wycistj Syny Léwj /
 a cediti bude ge gačo Zlato / a gačo Strj-
 bro / a budau Pánu obětugicý Oběti w
 Sprawedlnosti. A ljbiti se bude Pánu
 Obět Jůdowa / a Jeruzaléma / gačo dno-
 wé wěku / a gačo léta starodáwná. Pra-
 wj Hospodin Wssemohaucý.

Spasýtedlné Wyswětlenj w Roz- mlawánj owedené.

Očištec Pismem Swatým se dokazuje.

Farář. Osadnj. Sausedj.

Sausedj. Poněwadž dnes Očišťování
 Kodičky Boží sobě připomjná Církev
 Swatá / uznáwáli za dobré wasse Důstogná
 Welebnost (wšak bez neymensšyho nasseho
 předpisování) abychom o očišťování dussý
 lidských po wezdegššym životě / nebolizto / gačž
 w Katolíkũ mluwj / o Očistcy spasýtedlné Roz-
 mlawánj začali ? Farář. Gšem s tim wý-
 borně spočogen / neb y dnešnj Ržec z Mala-
 chyasse nám k tomu příležitost poskytuge : Tá-
 že se Proroč w. 2. Kdo stane k Widenj Pá-
 ně ? To gest : kdo bude hoden po wezdegššym
 životě na Twář Boží patřiti ? Aterauž O-
 tázku ginýma toliko Slowy Zalmiřta Páně w
 Žal-

Žalmu 14. w. 1. Klade takto : Pane kdo bude přebýwati w Stánku twém / aneb kdo odpočine na Hoře Swaté twé ? Pročež na prwnj y na druhau Otázku Odpowěd se dá wá w témž Žalmu w. 2. tato : Kdož wchází bez posstwrny. Blahoslaweného Patření na neygasnégssy Twář Božskau aučastný žádný nebude / leč ten / kdo odewssy posstwrny hřichu očistěný z toho Swěta segde / dlé wyrčeni maudrého Syrachaw kap. 31. w. 8. Blahoslawený / = kterýž nalezen gest bez posstwrny. Čisté zagisté gsau Oči Páně / tať / že ani neymenssý wrastku neprawosti trpěti před sebau nemohau. Gasnost Twáře geho / Sprawedlnost Saudu geho / gest gať oheň přeháněgjcý / a gať bylina Walchátůw : y sedne přeháněge / a wycistuge strjbro / y wycistj Syny Léwj / a cediti bude ge / gať zlato / a gať strjbro. wer: 2. a 3. Gať gste w dnešsnj Ržeci slysseli. Zlato / strjbro čistj se strze Oheň ; Dlě Swēdectwj tehdy Pjsma Swatého / ti ! genž Obět Sprawedlnosti Bohu obětowati magj / to gest : kterj dokonále čistj / a sprawedliwj před Trůn Božj postawitise magj / pokudž křehkostmi lidskými posstwrnēni gsau / wycistj se na spůsob zlata / a strjbra strze oheň. Žde strze Vsta Proroča mluwj Bůh o očistowánj dussý lidských / ne

tať w žiwobytj/gaťo po smrti ; nebo činj zmjnsku o Saudnjm Dnu. Saudnj Den gest dwozgj : Poslednj / a Obzwláštňj. W poslednj Saudny Den Ortel swüg vslyššy wššyčňi pospolu žiwj y mrtwj/ kdez owššem žádnému očišštění mjesto nebude. Obzwláštňj Saud Božj na každého/ hned w tom okamženj/ gať kdo z Swěta segde/ očekáwá. W té Ržeci geden y druhý Saud na pamět nám wádj Bůh / wzláště když přjchod Saudce na dvě stránky rozděluge/ rka : kdož bude mocti mysliti Den Přjchodu geho/ a kdo stane k Wjdenj geho. Ntemluwj zde pať Bůh toliko o těch/ kterj Ortel zatracenj vslyššy / neb zřetědlně dokládá : Když Syny Léwj gaťo zlato a stříbro wycištj/ že oni zaljbj se Hospodinowi / že budau obětowati genu Oběti Sprawedlnosti/ to gest : že celj čistj/a sprawedliwj před Twáři Božj se postawj / k čemuž zatracency žádné naděge nemagj/ aniž mjeti mohau. Taky nemůže mluwiti o těch/ kterj y hned po smrti k Twáři Božj mezy Wywolené se objragj / neb oni očišštění žádného nepotřebugj. Mluwj tehdy o těch/ genž gestě negaťými wššednjmi posššwornami/ winnami / neb poťutami obtjženj z tohoto žiwota scházj. Ti ohněm přepalugjým/ na spůsob zlata a stříbra / očišštění býti magj / aby schopnj Patřenj na Twáři Božj

Božj včineni byli. Takly w této Kžeci Božj nemáte živými barwami Očistec wymalowaný ? Osadnj. Tasse pať předesslé Kazately Očistec welice mrzý / směšně gey obecným Lidem malugj / a proto také y Modlitby za Mrtwé / welikým Bludem býti pokládagj. Šarát. Co pať ge k tomu přivozuge ? Osadnj. Těš která nematná rozmyslenj. Prawj předné : že gsau Papežency Očistec od starých Kacyřů / anobř Pohaniů wzali. Symonyánové a Orygenystové že prey učili / kterak Duffe od těla oddělené / swüg gistý Očistec magj : gaťž Sen y Plato, a Poeta Virgilius měli / rč. Šarát. Co se Symonyánůw a Orygenystůw dorýče / gest z Knihy Swatého Augustýna / quod vult Deus, cap. 43. patrné / kterak gsau oni učili / že wššycni / y ti neywýšs Bohaprázdnj Zatracency / anobř šábel sám / naposledy šře ze pekelný Oheň očistění / a potom špaseni budau. Ale my Katolictj toho nevějme / nýbř raděgi gaťo hrozný blud zawrhugeme. Plato w swém Phæd. & Virg: Aneid: 6. s Pythagoryčým Očistěwánjm a Wandry Duffy / z gednoho těla do druhého zacházeli. A toho my Katolictj od nich také nevgjmáme. Ač šyce tito Pohané ze Čženj Swatých Proroctwj / mnoho se wynaucili / a z nich giné učili / totižto že Bůh dobrým w Nebi odplatu : zlym

pať w pekle wěčnau pokutu odložil. Newěříj-
 liž wassy Ewangeličtj Páni tolikéz/ že Nebe a
 Pešlo gest? Co pať tať z Pohanůw to nauče-
 nj wzali? neb má to za blud počtáno býti /
 když se wěří/ že Nebe a Pešlo gest / poněwadž
 tomu y Pohané wěřili? Ly toťby hlaupá by-
 la Žawjřka. Osadnj. Ale oni gessťe nětco pro
 sebe magj/ a na prosto zapjragj / aby se co w
 Pjssně Swatém o Očištcy nacházelo. Satář.
 Toťby byl weliký Diw. Co pať Prádykántj
 wassy 1. Reg. c. 31. v. 13. nikdy nečtli/ že Oby-
 watelé / kterjž byli w Jabes Galaad / za mr-
 twé Saule a Jonathu sedm Dni se postili? J-
 tem že Dawid 2. Reg. 1. v. 12. za ně tolikéz se
 wssemi těmi/ kterjž s njm byli/ až do večera se
 postil? Co gsau nečtli 2. Reg: 3. v. 35. kterak
 se Dawid y za Abnéra zamordowaného postil/
 an toho za swé wlastnj mrtwé Dítě newčinil?
 Proč to? že totižto newinné Děťátko žádné
 pomocy Postu a Modliteb nepotřebowalo /
 Saul pať/ Jonathas a Abnér/ gaťožto Lidé
 letitj/ toho potřebu mjtí mohli. Zdali gsau
 též Prádykántj wassy o Tobiáššowi nečtli/ kte-
 rak gest on Tob: 4. v. 18. swému Synu po-
 raučel/ aby Chleb swúg/ y Wjno swe dá-
 wal při Pohřbu Sprawedliwého: Což
 podle Otcůw Swatých obecného Wýkladu /
 byla Almužna Mrtwým k dobrému mjněná.

Nectli někda/ kterak gest Judas Machabæus, 2. Mach: 12. v. 46. dal se modliti a obětowati za mrtwé? Při čemž zwláštnej Ducha Swatého pilnosťj gest zaznamenáno : Kterak swaté a spasytelné gest pamatowati na mrtwé / a za ně se modliti / aby od hříchůw byli zprosstěni. Osadnj. Ale nassý Kazatelé nechťegj dopustiti / aby ta Kniha Pismo Swaté byla. Jarář. Wssať Swatý Auğustýn toho zastáwá / a dopausťj to celá Křestianská Cýrkw w některých Concilijch / neboližto Snémjch Duchownjch. O čemž S. Auğustýn L. 18. Civit: cap: 36. a Innocentius I. epist: 3. ad Exuper: tolikéz Papež Gelasius in Concil: 70. Episcop: Témť gá wjce wěrjm/ než wassým Prádykántům. Osadnj. Také o nich wjce sineyssljm. Jarář. Co gsau pať ani v S° Matausse w Kap. 12. w. 32. nectli/ kterak Krystus Pán sám učil : Že gest hřich / kterýž odpausťjn nebýwá/ ani na onom swětě / ani na budaucým. Z čehož s Swatými Otcy se zawjrá/ že ne gen w tomto/ ale w onom Swětě musý místo býti/ na kterémž se hřichowé odpausťtégj/ gaťž S. Auğustýn lib. 21. Civit: cap: 24. patrně wypisuge. Naposledy/ zdali gsau nectli wassý Prádykántj v S° Pawla 1. Kor: 3. w. 15. že o komsy pisse : Spasen bude/ ale tať gaťo strze Oheň? Osadnj.

Zdali tu S. Pawel o Očištění mluvil/ toho gá
 nechápám. Farář. Arcy o Očištění: Nebo dá-
 vá Příklad o tom/ který Dám starý / z zlata /
 stříbra/ drahého kamenj/ neb z dřevj / sena /
 strniště / rč. že Den Páně potom vlože/ a w
 Ohni se zgewj / co gest stawěl. Cžeho Oheň
 nezžrá/ (gačo zlato/ stříbro/ a drahé kamenj)
 to že odplatu wezme : Ale co hořeti bude / to
 že škodu ponese : Však sám že spasen bu-
 de/ ale tač gačo strze Oheň. W tomto po-
 dobenství zlato/ stříbro/ a drahé kamenj / be-
 zewšeho pochybowání dobré skutky wyzname-
 náwá; sláma pač a strniště / skutky nedosta-
 tečné/ wšedními hřichy poskwrněné: tyto O-
 heň zprobuge/ a rozpustj; dobrj skutkové bu-
 dau toho oswobozeni ; nedostatečnj pač bu-
 dau hořeti/ a však Člowěk sám spasen bude.
 To S° Pawla místo od Orygena / a Swa-
 tých Otcůw / Ambrože/ Augustyna/ a giných/
 wždycky na ten Spůsob rozumjno/ a wykláda-
 no bylo/ rč. A tač gste giž wyrozuměli/ co se o
 Modlitbách za Mrtvé/ též Očištění w Písmě
 Swatém čte: A kterak Pán Bůh hned za sta-
 rého Zákona swým Wěřcým/ dobrým a po-
 božným Lidem/ gacyž Dawid/ Tobiáš/ a Ju-
 das Machabegský byli/ takowý rozum a smysl
 dal/ že gsau za swatau a spasytedlnau wěc
 drželi/ za Mrtvé se modliti/ rč. Z čehož
 ná-

následuge/ I. Že při neymenššým některj z Wě-
řjčjch/ po smrti časné/ w takowý spůsob přis-
cházegj/ w kterémž giných Lidj Modliteb pos-
třebugj/ y gich vžiti mohau. Neb kdyby to-
ho nebylo/ nýbrž wšsich zemřelých Dusse / buď-
to hned do Nebe/ neb do Zatracenj hned se do-
stávali/ tehdyby Duch Swatý tēm pobožným
a dobrým Lidem / takowý pomocný Prostře-
dek byl nadarmo wnuřal/ a k Modlitbám za
Mrtwé nabizel. II. Následuge y to/ že spů-
sob takowých Dussj gest spůsob utrpenj / k očis-
štění gich vloženy ; neb kdyby nic bolestného
netrpěli/ takéby žádné pomocy nepotřebowa-
li. III. Gestliže gest swaté a spasitelné za
mrtwé Boha prosyti/ rč. tehdy následuge/ že
gest bezbožné a škodlivé za mrtwé se nemodlis-
ti/ nýbrž gestě y giné od toho odwozowati/ rč.
Sausedj. Gest nám s podiwenjm/ že Ewan-
geličtj Kazatelowé gistiti smějg/ žeby se w Pj-
smě Swatém o Modlitbách za Mrtwé a O-
čistcy nic nenacházelo/ an nám tuto wšse ginák
před Oči postaweno gest : Gížbychom rádi
wěděli/ zdali Grunt a Základ toho / proč ně-
které Dusse do Očistce přicházegj / a proč my
žiwí gim pomáhati máme/ také w Pjsmě swa-
tém se nacházý ? **Saráč.** Arcy nacházý. W
Zgewenj S° Jana w kap: 21. w. 27. máme
patrně toto ; že do Nebeského Jeruzaléma

newegde nic posstwrněného. K může se snadno státi / a děje se začasté / že Cžlowěk od slaku / w bitwě na Moři / y ginými přjhodami náhle umjrá / a snad gessťe každodennjmi wssednjmi hřjchy (an sedmkrát za Den padá Sprawedliwý / Prov. 24. v. 16. a w mnohých wěcech klesáme wssyčni / Jacob. 3. v. 2.) obtjzen a stálený býwá. Takowý nemůže do Nebe přigjti / proto / že gest posstwrněný ; ani do Pešla / neb prowinění geho není tak weliké. Tehdy / do giného místa / w kterémžby od posstwrn swých očistěn byl. K tomu mnohý za žiwobyti swého / strz prawé poťanj y od těžkých hřjchůw swých byl zprosstěn / wssať gessťe časnau poťutu dlužen pozůstal / wždyť y ta musy w Očistcy zaplacená býti / poťudž před smrti zaprawená nebyla / aby se tolikéz Sprawedlnosti Božské zadošti stalo. Usadnj. Páne Farári / gábych se byl domnjwal / že Moc přeswatého Utrpenj Krystowa / wssedlo pryč odnjmá ; w poťanj / winnu / y poťutu ; a při smrti / y malé hřjchy. Co pať Swato-swaté Muťy Krystowé dosti mocné negsau to učiniti ? Farár. K to / y mnohém wjcegi ; ale Pán Bůh nasšeho přičinění do konce wyzdwjhnauti / ani poťut za hřjchy dořonále wyprázdñiti nechtěl. Gestliže Utrpenj Krysta Pána samo y časné poťuty zapuzuge / proč pať Pán Bůh mno-

mnohé w tomto životě časné tresce / ačkoliv
 odpustěnj winny / a věčné pokuty / strze swaté
 Utrpenj Páně dosáhli ? gakýchž příkladim y
 w Písnié Swatém několik se nachází. Swatý
 Augustýn tračtat: 124. in Joan: prawj velmi
 dobře : Pokuta trwá déle než hřich / aby
 hřich za menššý držán nebyl / kdyby spolu
 s nim y pokuta přestáwala. Item / Cžlo-
 wěš. gestě od časné pokuty držán býwá /
 byť pať k dluhu věčn: ho zatracenj strze
 žádný hřich wjce zawázán nebyl. A to
 kraticce / o příčině / proč některé Duse / po wy-
 kročení z těla do Očistce přichází / powědjno
 bud. Že pať my w žiwobytj pozůstawagjcy /
 těch / gestto v Wyznánj prawé Wjry nás přes-
 dešli / a zemřeli / wžitku Modliteb naššých zba-
 wowati nemáme / toho vyhledáwá od nás:
 Swatých Obcowánj ; kteréz w Snessenj Apo-
 stolském wyznáwáme : Neb ačkoli oni s těly
 swými rozděleni gsau / wšsať gsau nicméně du-
 chownjmi swazky obecné Lásky / gažožto Du-
 chownjho Těla Ludowé s námi pewné swaza-
 ni a spogeni / poněwadž časná smrt / od ducho-
 wnjho Těla Krystowá gich neodlucuge. A ga-
 žož nám milý Spasytel sám takowý spůsob k
 Modlenj vložil / aby w něm žádný za swau Os-
 sobu samau / nýbrž gažo Spolu: Lud weliké Ob-
 ce / za wšsecky se modlil / neb nerjčáme : Otče
 můg /

můg/ než Otče náš; neříkáme: Chléb můg
 wezdegššý deg mi dnes/ nýbrž: Chléb náš
 wezdegššý deg nám dnes/ ič. Tak tolikéž
 bylaby weliká nepřijmnoš a nemilostredenštwj
 proti naššym Spolu:Audům/a wššetečná opo:
 wážliwoš proti Včenj Páně / kdyby se od ob:
 cowánj Modliteb naššych w Krystu zesnulj wy:
 šucowati měli: Což wššak Pjšino Swaté ni:
 kdež neporaucj; naproti pak tomu Duchownj
 Obcowánj/ kteréz w naššem Symbolo wyzná:
 wáme/ patrně zapowjda. Těchtě gest potud
 došti na prwnj Kekatolicých Námytků / ga:
 koby se o Očištcy a Modlitbách za Mrtwé w
 Pjšině Swatém nic nenacházelo. Co pak dále
 předstjragj? Osadnj. Prawj/ že Očištec a
 Modlitby za Mrtwé / gest nowé smyšlenj/ a
 před málo některými šty Léty od ššiwých a la:
 šomých Popůw wynalezené/ aby mnoho dnůw
 pamětných w roce / a z toho tučné Offertori:
 um, neb Obět měli. Šarát. Wěřjteli wy pak
 tomu Pane Wáclawe? Osadnj. Šiž gšem
 čašto s nemalau hanbau ššusyl / gať se těm Li:
 dem welmi zle wěřj. Šarát. Když ale gá wám
 hodnowěrněgi vřázi / že Swatj Apošštolé ša:
 mi ten chwálitebný Obyčeg za Mrtwé/w Kry:
 sta wěřjcy se modliti / a Mšše Swaté čišti za:
 čali/ týž Kžád/šwým prwnjm Včedlnjškům za:
 nechali/ a ten že pořád až na nás přiššel. Bu:
 deš

deteli předce tomu wěřiti / že před málo některými sty Léty / ta wěc / z nezluffného lakomstwj Kněžstwa swúg začátek wzala ? Osadnj. A nebylbych poctiwý / kdybych w té Případlnosti tak mnoho dobrým a Duchownjm Lidem tak potupné a hanliwé vtrhati měl. Jarát. Tehdy zagisto wězte / že hodnowěrnými Swědecstwjmí může prokázano býti / že ten Obyčeg za Mrtwé / při Oběti Misse Swaté se modliti / z Aposstolské Tradicy / a austnjho zanechaného Včenj vlastně pocházý. Dionysius Areopagita, Včedlnj Swatého Pawla / de Ecclesi Hier: cap: 7. pišse takto : Abychom se za mrtwé modlili / to gest nám od Anjžat Nebesých / to gest Aposstolůw Swatých poručeno a odewzdáno / a na to celý Pořádek takowé Modlitby wypisuge. Táž Modlitba (prawj) prosý Milosrdenstwj Božjho / aby mrtwým wšsedý hřichy / gichž se z křehkosti lidské dočinili / odpustilo / a ge do Swětla a Země živých wyzdowjho. Swatý Papež Kliment Včedlnj Swatého Petra Aposstola poraučj w 6. Kniže w 3. Kapitole o Vstanowenj Aposstolských / aby se Křestiané na Krchowjch scházeli / a žalmy říkali za mrtwé. Swatý Chrysoptom prawj Hom: 69. ad pop: Antioch: Uenj nadarmo od Aposstolůw ustanoweno a nařzeno /

no/ aby se při Nissy Swaté na mrtvé pamatowalo. Swatý Damascenus prawj / fermone de ijs, qui in fide hinc migr: Apostole a Dčedlnjcy nasseho milého Spasitele poručili/ při Swaté a živé Swátosti na ty wozpomjnati / genž w prawé Wjře zemřeli/ což až podnes pevně a bez odporu Apostolská a Katolická Církev Křstowa zachowává / od gednoho Konce Swěta. až k druhému/ od onoho času až dosawád / a až do skonání Swěta. Swatý Augustýn prawj ferm: 32. de Verb: Apost: že se nemá zapírati/ že zemřelých Duse / skrze živých Pobožnost občerstwenj a potěšenj nabývají/ kdýž se za ně Obět Prostředlnjka nasseho obětuge/ nebo Almužny rozdávají. Nápodobné píssý ginj Swatj Otcowé/ Epiphanius, Ambrosius, Cyprianus, &c. Sausedj. Někteřj ale za to mají/ že se Očištec/ neb latinské slowjčko Purgatorium, v Starých nenachází. Jarář. Co pak wjce/ byť se nenacházelo? Kdýž wěc tu mají/ co na tom dosti není? Gregorius Nyssenus gmenuge geg expurgantem ignem. Item / purgatorium ignem, co pak to gest giného / než Očištec? Augustýnus nazývá ho purgatoria tormenta, totiž: Očištingicý Mučy/ zč. Tom. V. de Civit. DEI ad Marcellin. l.

21. c. 16. A zase/ ignem purgationis , **Oheň očistování**; Tom. 1. de genesi contr. Manich. l. 2. c. 20. **Opět/ Ignem purgatorium , Oheň očistující**; Tom. 3. Enchiridio ad Laurent. c. 69. **Milí Sousedé věřiteli Swatou a Nerozdílnou Trojici ? Sousedé. Celsým Srdcem Si věříme/ a wyznáváme. Farář. Která w Trojici Swatou věřiti můžete ? An to Slovo Trojice nikdež w Písmě Swatém/ ani w Starém / ani w Novém Zákoně se nenachází. Ale my Katolíci na tom přestáváme : ačkoliv to slovo Trojice / neb Očistec w Písmě se nenachází / dosti na tom gest / že ta věc sama / která se skrže ta slova wyrozumívá/ w Swatém Ewangelium dosti patrně nám se představuje. Nemajítež dy ti vbozí Prádykanti žádné ostréjšy Zbraně proti Očistcy ? Osadní. Gesté já o gedné wjm : wšak negsem gíst/ gestli dosti špicatá ; Prawí oni/ že se čte w Písmě swatém / že Lotr na Kříži/ té chvíle gaž skoná/y hned k Pánu do Ráje se objal / a w Očistcy nezastawil. Bohatec také hned po své smrti w pekle pohřben byl ; Pročez následuje / že po tomto životě žádného jiného místa není / kam se z Těl vycházející Duse dostávají / gediné Tebe a Peklo. Farář. Toť gest w prawdě hrozně nabráusšený a welmi prudký Dúwod/ kdo geg neyprwe**

prve vymyslíl/ gisté veliké bolení hlavy vys-
 šel / poněvadž na něj nelepší zůst svého
 mozku vynaložiti musel. Pohlédte milý Pa-
 ne Wáclawe/ kdyby mladý začínající Diale-
 cticus, neb Summulista, tak zlý Argumentum
 sformoval/ tehdyby od celé Školy / gažto
 největší telpl s ausmíšky vyhnán a vysau-
 štán byl/ proto/ že gest à particulari ad uni-
 versale , gaž w Školách mluví / zavíral.
 Ga také vdělám takowau závěrku/a sudte wy
 sami/ gaž pěkně chytá/ a w hromadu se schází.
 Wy Pane Wáclawe / byliste tento rok nemoc-
 ný / a nevmřeli gste : Soused váš také sto-
 nal/ a nevmřel/ tehdyť gest žádný nemocný w
 tomto nassem Měste tento rok nevmřel. Osa-
 dnj. Vy můg Pane/ toť gest zle zavřeno / ga
 sám některé k hrobu gsem nesti pomáhal. Sa-
 rář. Rowné tak wtipně wassy Prádykanti
 zavírají. Lotr nepřišel do Očistce / Boháč
 také ne : Tehdy do něho žádný nepřichází.
 Sousedj. Prosyme za odpustění/mné se zdá/
 že ten Dívod přelís tvrdě / a ne wedlé wlas-
 stní mocy se wykládá. Sarář. Tu dobře /
 gsem s tím spokojen / můžeteli wy mu co lépe
 na nohy pomocy. Sousedj. My geg stawíme
 takto : Katolictj včj/ že wšech zemřelých wě-
 řících Duse do Očistce přicházejí. Pismo pař
 vřazuje w těch příkladech o Lotru a Boháč-

cy/ že ne wššecy tam přicházegj. Tehdy/Wčenj Katolických o Očistcy gest Pjssmu protivné. Co to není Žawjřka dobrá? Jarář. Na wewybor dobrá/ědyby gen/co předcházý/ a má neryrowněgi státi/ křiwé a kulhawé nebylo. Kde wčjme my Katolictj / že wššech Wěrných mrtwých Dusse do Očistce přicházegj? Kdo skrze Milost w tomto žiwotě / prostředkem Welebnych Swátostj dokonale očistěn býwá / ten Očistce nepotřebuge/ ani do něho nepřicházý; ědo w těžkých hrjssých bez Počanj odcházý/ ten ani takowé Milosti Očistce co se nadáti nemá/ nýbrž wššema čtyrma do hrobu Boharce wpaďá. Ale ědo (gaž gsem wewys dotekl) gest ě gažy tať posštwrněný gest / že takowé posštwrny / ne wěčné / nýbrž snesytedlněgšy pokuty winnu nesau/ ten časné w Očistcy očistowan/ a potom spasen býwá. To gest nasse Katolické Wčenj. Sausedj. Proč se pať za wššecy wasse mrtwé modljte/ a Misse čjsti dáte / ědyž wššecni do Očistce nepřicházegj. Jarář. To se proto děge / že my Lidé / Nerywššýmu Saudcy/ do geho Saudných Register nahljdnauti nemůžeme. A poněwadž obecné Modlenj Cyrķewnj niědy daremné nebýwá/ potřebugeli mrtwý té pomocy/ a gest ě nj spůsobný/ tehdy mu prospěšná gest; Paťli nepotřebuge/ neb ě nj spůsobný není / tehdy gde/ giným

potřebujícím k užítku. Nebo my všichni gedno Tělo Duchovní gšine/ kteréz gednomuždu du vděluje/ co druhý nepotřebuje. Osadnj. Gá však pamatugi / že gsem na Lutheryánském Kázání slyšel : Kterak Swatj Otcowé mnohá Propowědění magj / z nichž zřetedlně oznamugj/ že po tomto wezdegššým žiwotě toliko dvě místa gsau / do nichž Dusse po smrti člověka se dostawugj/ Nebe a Peklo : obzwlášťně chlubili se Augustýnem / že on w kterémis místě zgewně měl prawiti / že toliko gsau dvě Místa/ a žádně třetj. Jarák. Co Prádykanti zatemnělého z Otcuw o dwau místech nalapugj/ a tjm Očištec vhasyti chtěgj/ wšse na krátce takto se wynacházj. Předně kdo místa Otcuw bedliwé čte/ a celý Context wěcy/ o kteréz gednugj/ dobře pozoruge: Tehdy snadně wynagde/ že toliko o těch místech/ w nichž Dusse na konec a wěčné zůstane/ mluwj ; a ne o místech prostřednjch/ gažž Očištec gest ; a proto prawj oni / že wěčná místa toliko dvě gsau : Což tolikéz my Katolictj smegššjme. Za druhé se wynagde/ že ti tiž Otcowé w giných místech o Očištcy/ gažžto místu prostřednjm/ y o Modlitbách za mrtwé / znamenitá Swědecstwj dawugj. Swatj Augustýn serm. 232. contr. Ebrietat. má ta slowa/ kterýmiž Nekatolictj Kázatelowé tať se honosj; však měliby/

co předcházy/ y k věci náležj/ tať potutedlné nezatagowati/a neopomjgeti. Auğustýnus pjsse proti Opilcům / a hrozý jim z Apostola S° Pawla: **Že Opilcy Králowstwj Božjho nedogdau.** Potom sám sobě nawrhu ge: ale řeklby prey nědo/ **Králowstwj Božjho gá nežádám/ nýbrž gen potom taužjm / abych wěcného Odpočinutj doffel ; a na to odpowj dá/ že gsau toliko dvě místa/ a žádné třetj/ to gest/ že gsau genom dvě wěcná místa Lidem připrawená/ w nichž wždycky a na wěky zůstanau/ a žádné třetj místo/ totižto Peklo ; Králowstwj Božj a wěcné Odpočinutj/ kterěz není žádné třetj místo (gakžby se některý Opilec domnjwal) nýbrž gest s Králowstwjem Božjm gedno. A protož nebudeli mocy Králowstwj Božjho dogjti/ že také nebude wěcného Odpočinutj mjeti/ nýbrž nic giného mu nepozůstane / gediné wěcné zatracenj. Syce Swatý Auğustýn/ gakž weysš wklázáno gest / o Modlitbách za Mrtwé/a Mukách Očistcowých weyslowně wčil. Máteli dosti na té Odpowědi? **Osadnj.** Wssem se nám dobře libj / a gá se musým bezezwsseho okolkowanj přiznati / že se mně wždycky/ y kdýž gsam gesté mezy Lutheryány byl / Modlitby Katolických/a Služby Božj za Mrtwé/welmi pěkné a pobožné býti zdály. **Saráč.** Dobře wěrjm. **Chceteli ale wěděti přjčinu té****

wassý náchylnosti? Ta gest přirozené Swětlo lidské Naturity a vlastního Rozumu / z nichž pochází / že po wšedky časy / netoliko od Wěřících / ale y Newěřících Modlitby za mrtvé vsjíwany byli. Starý Římané modlivali se za mrtvé své říkajce : Sit tibi terra levis : **Bůh** dey / aby tě Země nehnětla. Starý Philozoff Plato / in Phædon: & Gorgia, widěl toliko swětlem rozumu / že některý Lidé velmi zlj a neschetný gsau; ginj / velmi dobrý / vprjmnj / a tjšsý; ginj pať / ani dobrý / ani zlj. Pročez při sobě sám tať rozumně zawjral / že dobrý / po smrti své za odplatu / potěšenj a radost ; zlj pať pokutu a trestánj magj : Prostřednj ale / k wycištění toho / co při nich / ne wšseligať dobrého se nacházelo / posýláni / a po dokonaném Očištění k dobrým připogowáni býwagj. Odtud tať gest / že Židé y Turcy až podnes za mrtvé se modlj. Anobřz y Neřatolictj sami / tať dobře Lutheryáni / gaťo Kalwinyštowé / toho Swětla přirozenj / při sobě dořonce wdusyti a potlačiti nemohau. Nebo při památkách a připomínánjch sobě swých mrtwých / podle obecnjho zvyku ta slowa přidawati obyčeg magj : **Těs ho Pán Bůh / Bůh** mu buď milostiw / zc. Kterážto slowa nic giného negsau / gedině krátka Prořba a Modlitba k Bohu za Mrtwého / a němž tať

zmjn=

zmínka byla. Nicméně tento Důvod nemá
 tak rozumjn býti/Pohané/Turcy/Židé/řč. mo-
 dlj se za mrtvé / tehdy my Katholictj také to
 činiti máme. Nebo Pohané / Turcy / Židé
 mnohé wěcy činj/ktěrychž námKatholictým nás
 sledowati neschý ; nýbrž má mu býti takto ro-
 zumjno : Wšsycni téměř wúbec Národowé /
 y Pohané / Turcy / a Židé / mají náklonnost za
 mrtvé se modliti / tehdy není gináť se domnje-
 wati / než že táž náklonnost z swětla natury / a
 gegjho přjrozeného Zákona pocházý. K gsau-
 ce wšsycni Lidé / Zákonu přjrozenj zawázáni :
 Tehdy / y my Katholictj / řč. Nemjli tomu tak?
 Osadnj. Gábych z mého vlastnjho / ač chura-
 wého měšce něco za to dal / aby wětššymu
 počtu wprjmných / a dobrého sedce Lutheryá-
 nům / řč. ty wěcy tak přednášeny byly / gaž se
 nám to po teď některý čas a dny dálo. Gsem
 gíť / žeby to w mnohých dobře prospělo.

Na Den Swatého Ma- těge Aposstola.

Nječ z Skutkůw Aposstolských w Kap. 1.
 od Weršse 15. až do 26.

M Těch dnech: Powstaw Petr v pro-
 střed Bratrj/ řekl: (byl pak Zástup
 Lidj spolu skoro sto dwadceti) Muži
 Bratrj/ musy se naplniti Pismo / kterěz
 předpowěděl Duch Swatý skrze usta Da-
 widowa o Sidássowi / kterýž byl Wůd-
 ce těch / kterjž gali Gezisse : kterýž byl
 přičten k nám/ a došel Losu Přísluhowá-
 ni tohoto. A ten zagisté obdržel pole ze
 mzdy neprawosti / a oběsyo se / rozpuřl
 se na dvě/ y wyřydlá se w ssečá střewa ge-
 ho. A známo učiněno gest wšem přebý-
 wagjcým w Geruzalémě/ tak/ že gest na-
 zwáno pole to / Bazylem gegich / Sacel-
 dama/ to gest/ Pole Krwe. Nebo psáno
 gest w Knihách Žalmowých : Budiž pře-
 bytel gegich pustý/ a nebud / kdoby pře-
 býwal w něm: a Biskupstwj geho wez-
 mi giný. Protož z těch Mužůw (kterjž
 s námi gsau shromážděni po wssečen čas/
 w němž wcházel / y wycházel mezy námi
 Pán Geziss/ počaw od Řtu Janowa/ až
 do dne/ w kterémžto wzat gest od nás)
 musy Swědkem býti s námi Wzkřissenj
 geho geden z těchto. Y postavili dwa/
 Jozeffa / kterýž slaul Barsabás / kterýž
 měl Přigmj Sprawedliwý : a Matěge.
 A modljce se/ řekl : Ty Pane/ kterýž znáš
 Srd-

Srdce wšech/ věžij/ kterého gsy wywo-
 lil gednoho z těchto dwauch/ aby přigal
 Mjsto Přisluhowánj tohoto/ a Aposstol-
 stwoj/ z něhož wykročil Sidáfs / aby od-
 šel na mjsto své. Y dali jim Losy/ y spadl
 Los na Matěge/ y přičten gest k gedená-
 ti Aposstolům.

Spasitelné Wjswětlenj w Roz- mlauwánj wwezené.

Pravá Cýrkew Katolická stauti/ a w skut-
 ku také Wšeobecná býti/ a tak pořádnau
 Poslaupnost a Trwanliwost prove-
 sti a dokázati má.

Sarář. Cžtenář. Sprostál.

Sarář. Když slyšsýme w dnešnj Ržeci /
 kterak Swatý milý Matěg na mjsto za-
 wrženého Sidáffe k Počtu a Auřadu Aposstol-
 stému přistaupil : zaslusné bude / abychom o
 Wšeobecenstwj/ Poslaupnosti/ a Trwanliwo-
 sti Cýrkwe Swaté rozmlauwali ; Neb y ta
 mezy ginými Prostředky k poznánj pravé Cýr-
 kwe nenj poslednj. Cžtenář. Pane Saráři /
 gá to co gšine gž rozmlauwali o Prostředcých
 k poznánj pravého Naboženstwj (ač kratičce)
 gšim na papjr wwedl. Máli lastawý Pán /
 těch gesté wjce/ rádbych ge také slyšsel/ a o nich

rozmluvil. Když wšfecky pospolu wyslyššym/
 chcý na ně opravdowě zasednauti/a gačá Wuš
 le Božj bude/ na tom zůstati. Farář Těššym
 se z té weliké pilnosti. Na Prostředcých/ě wy-
 naleznutj Prawdy/ Chwála Bohu / žádný ne-
 dostatek není. Mezy ginými/není wám nezná-
 mé/ že w Křestianském Wyznání Wjry říká-
 me/a wyznáváme: Wěřim Cýrkew Swa-
 tau Obecnu / rč. Tagduli Cýrkew tako-
 wau/ kteráz ne gen Gméno / než y Skutek sa-
 mý w sobě má toho/ co ty Slowa Katolická a
 Wšeobecnj wyznamenávají / tehdy slusně a
 rozumně zawjratí mohu / že ta sama prawá
 Wjra gest/ zwláště když téměř rukama bráti
 mohu/ že giná Náboženstwj / ani gména/ ani
 skutku toho nemají / co gest Katolickým a
 Wšeobecným býti. Čtenář. Na ten začátek
 gá nemohu naríkatí : Wslyššym co následuge.
 Farář. K následuge newyprawitedlně toto :
 Římské Papežské Náboženstwj/ gest samé to
 gediné/kteréz wždycky Katolické gmenowáno/
 y skutkem wšeobecné bylo/ rč. Tehdy / z toho
 se zawjrá/ že sama naše Římská a Papežská
 Wjra/ prawá Wjra Krystowa gest / kterauž
 w Snessenj Apostolském wyznáváme. Čte-
 nář. Příwod této Zawjčky / bude říwolaké
 háčky mji. Farář. Ale učinjme ge rowné /
 neb co se zagisté Gména (Katolická) dotýče/

to Gméno Cýrkwe nassý/ zwyklý/ k zapření nez-
 možný obyčej celého Swěta dotwůrzuje ; nez-
 bo my nassřzKatoličtj gmenowáni gsme/a ta-
 kowé Gméno nám we wšsich Křjstých Shro-
 mážděnjch/ Snessenjch a Instrumentjch/ neb
 Namluwách Potoge w Křjmské Křjssy/ wždy-
 cky dáwáno bylo : A za časté y od Protiwj-
 kůw nassých samých w Spisých gich se dáwá /
 aniz gest kdy gaté giné Sektářské Nábožen-
 stwj to Gméno dosáhnutí/a obdržeti mohlo.
 Nebo (gatž se w Swatého Pacyána w geho
 Listu a Epistole o Gménu Katoličý ; a w
 Swatého Augustýna c. 4. contr. Epist. fun-
 damenti spatřuje) ani Marcionistæ , ani
 Montanistæ, ani Manichegssstj / ani Donati-
 stæ, ani Pelagiani, ani Vigilantiani, &c. (ge-
 dnostegné miněnj gest/ s Husšyty / Lutheryás-
 ny/ Kalwinysty/ Nowokřtěncy/ zc.) nikdy a
 na sřzce Katoličými / nebo Včenj gich Kato-
 licá gmenowaná nebyli. Důstognořt tohoto
 slawného Gména wždycky nasse byla. Spro-
 stáť. Ctihodný Pane / Ewangeličtj Prády-
 kantj/ welmi neostále mezy Lid roztrussugj /
 že Včenj a Náboženstwj gich/ gest prawé Ka-
 tolicé Náboženstwj / a oni že gsau opravdo-
 wé Katoličtj. Jarář. W tom gá dobře wjm/
 a nenj předemnau skrytá přjčina/ pro kterauž
 se Sektářské Směšyce o toto Gméno derau /

poněwadž totižto též Gměno vlastnj a zwlaš-
 ssnj Tytul/ a zewnitěnj Znamenj prawé Cyr-
 lwe gest ; A za to po wšsedy časy / odewšsedch
 Náródůw držáno bylo. Syceby na to Gmě-
 no tať mnoho nedbali/ kdyby newěděli/ že tim
 plášštkem prawdy/ swau sfales a oklamánj na
 djle přikryti mohau. Ale dege se gim gaťo o-
 nomu/ gesto se swowau kůzj přikrymati chtěl /
 wšsať po dlahých wšsých dopaden/ a poznán
 byl. **Cztenář.** O gměno nechcy se hádati /
 kde se ta wěc nachází / kteráž se tim gměnem
 Katolický nawrhuge / tu gá o tom držjm.
Sarář. Tehdyť musyťte z potřeby s námi/ genž
 Ržjmského Nábóženstwj gsme/ držeti : nebo
 v nás gest ta wěc sama/ poněwadž Katolické /
 znamená tať mnoho gaťo universalnj/ nebo-
 ližto wšseobecne / co se daleko rozprostjrá/ na
 wšsedo se wztahuge / ic. Takowé pať Nábó-
 ženstwj gest nasse Ržjmská a Papežská Wjra.
 Ncyprwe / že gest po celém Swětě rozpros-
 třená/ na wšsedy Národy a Kraginy se wztah-
 huge. Neny žádného Králowstwj / žádného
 Náródu/ který toto Nábóženstwj / budto ge-
 sstě nemá/ neb někdy neměl / nebo giž nynj mja-
 ti nezacjná. Anobřz prawé nynj může v wšsedch
 Náródůw nalezeno býti/ totižto mimo Euro-
 pu / nebo Křestianské Kraginy / w Jáponu /
 Chýna/ Indji/ Persji/ w Tatařjch/ Turcých/
 Affryz

Afryce/Brasylj/Peru, Mexico, &c. na wšech
 těch Mjstech Katolictj se nacházegj / wšudy se
 Katolictj Kostelové/Oltářové Krystowj/ a
 Swatých Obrazové spatřugj/ neb spatřowa-
 li. Na wšech těch mjstech/ Mše Swaté se
 držj/ Katolické Swátosti rozdávagj/ Kato-
 lictj Swátkové a Slawnosti swětj / neb swě-
 tili. A kdo rozumný může pochybowati / že ta
 gest prawá Wjra / a gista Cesta k Spasenj /
 kterauž Pán Bůh we wšech Končinách Swě-
 ta kázati dal/ y ze wšech gi samé aby rostla/ a
 owotce přinášela/ Požehnánj udělil/ kterauž
 gestě do dnešního Dne na wšech Mjstech ga-
 lymkolim způsobem zdržuge / aby skrze nj Te-
 wěřjcy/ k Spasenj přigjti mohli ? Za druhé /
 wztahuge se/ a trwá tato naše Wjra po wše-
 cty časy/ gestě hned od Krysta / a geho Apo-
 stolim dosawád běželi. Žádný wěk / žádný
 čas/ od gednoho sta Lét k druhému / nemůže
 vřázan býti/ aby kdy této naše Wjry nebylo.
 Po wšecy časy a wěty/ Mše Swaté za vmr-
 lé čtený/ Swátkové/ Slawnosti / a Postové
 zachowáwaný / Křeholnj neb Mnichowšstj
 Slibové činění/ Swatj Božj wzywáni / Re-
 liquia , neb Ostatkové gich čtený / a ginj
 Křjmského Náboženstwj Obyčgowé/ a Cere-
 monia wzywány byly. Čtenát. Gestli to
 ale gisté ? Jarát. Gistšj než gisté. Wypisu-
 gj

gj to wššyctni Zystorykové / wyswědčugj staro-
 rodáwnj Kostelové / Okená / Oltářové / Orná-
 tj / ptegte se włastnjch wassých Magdeburg-
 ských Centuriatorůw / nemohau toho zapřiti.
Cžtenář. Gaťe gest pať Dčenj bylo? **Sarář.**
 Bylo Katolické wššeobecné / gaťěz gestě gest.
 Co před mnohá sty Léty učilo / to též gestě
 učj. Nespolehá w swém Dmění / na každého
 privatnj neb zwláštjn domněnj a zdánj / ale
 brž drží se Snessenj a Swolenj wššech Wěřj-
 cých. Dává Prostředek k sstjpenj wššech ctno-
 stj / k wykořeněnj wššech nepravostj / k dosaže-
 nj wššeliké Křestianské Dokonalosti / a Dusse
 Spasenj / podle gednoho každého Czlowěka
 stawu a potřeby. Ratio credendi, to gest Zá-
 klad a přjčina k wěrenj gest universalnj / ne-
 bolizto wššeobecná / totiž wššeliké Slowo Bo-
 žj / wššeliká zgewená Práwda / buď že psaná
 gest / nebo nepsaná. Pročez S. Pawel w 1. k
 Tesfal. w. 2. kap. w. 13. prawj : Protož y
 my dětugeme Bohu bez přestánj z toho /
 že když gšte přigali od nás Kázanj Slo-
 wa Božjho / přigali gšte ge / ne gaťo slo-
 wo lidské / ale (gaťož gest w prawdě) Slo-
 wo Božj. A tu mluwj Apóstol o kázaném /
 a ne psaném Slowu Božjm. **Cžtenář.** Ale
 gest gestě geden háček před rukami / my syce
 w Snessenj Apóstolském wyznáwáme / Cyr-
 kew

Lew wšseobecnau/ wšsať ne z té přičiny/ gaťoby
 prawá Wjra odewšsech přigatá/ a za prawau
 držána býti měla/ nebo se toho nikdy nestalo /
 aniž se kdy stane / nýbrž ta gest toho wznání
 našeho přičina / že Wjru prawau slusně ge-
 denkaždý/ a od každého přigjmati / a za pra-
 wau držeti má. Gať se Papež Pius toho
 Gména II. in actis Sněmu Bazylegšského při-
 znal. Jarář. O! ničemnégššyho háčku ! ten
 gisté nic nepomáhá / byť gesté křiwégššy byl.
 Swatý Auğustýn / Cyrill Gerozolimitánský/
 Optatus Milevitanšy/ rč. prawj weyslowné
 a swobodné : Že Cýrkew proto Katolická
 se nazýwá/ že po celém Swětě/ a pro wšse-
 dý gest rozprostřená. A tať mluwj o sku-
 tečném rozprostřenj/ a netoliko w tom smyslu/
 gaťoby též Wjře slusně bylo tať rozpro-
 střené býti. Gestli Pius II. prawj: že Kato-
 lická Wjra/ ne proto se obecna gmenuge/ že gi
 každý má/ ale že gi každý mjtí powinen gest /
 to gest tať mluweno/ že Wjra může wšseobec-
 ná gmenowaná býti/ byť pať gi ne wššycni Li-
 dé na pořád přigali/ což prawda gest / y tať
 od nás se přiwoluge. Ale nenásleduge z toho/
 gaťzby Prádykantsj wassý rádi chtěli/ aby samo
 paubé : Wjru mjtí (byť pať skutečné dokon-
 ce žádný/ neb některj málo w negaťém kautě
 neznámým spůsobem wěřili) k tomu Gménu

Katolický postačovalo. Čtenář. Vidim/
že můg háček žádných třessnj nedosáhl. Saráť.
Slyšte medle gesté gedno milj přátelé. Po-
něwadž prawá Cýrkew / gaž giž provedeno
gest/ musy Katolická a Wsseobecná býti / teh-
dy také k tomu náležj/ aby wssyckni gegj Mini-
stri, a Duchownj Služebnjcy od Aposstolůw
pocházeli/ a gegich Potomkové a Náměstko-
wé byli/ tím způsobem/ aby buďto od Apossto-
lůw samých/ nebo od pořadných Náměstkůw
gich Ordynacy swau / neb Swěcenj/ a Moc
Kněžstau měli / tať aby prawá Cýrkew Kry-
stowa/ y strz taťowý pěkný neprotržený řetěz/
Wsseobecnost swau prowesti a vřázati mohla.
To pať při samé naššy Katolické Cýrkwi se na-
cházý ; tehdyť gest ona samá prawá Cýrkew.
Čtenář. Nechť to provozuge. Saráť. V
nás Katolických wssyckni nižšy Služebnjcy
Cýrkewnj/ zwláště Kněžj/ Diaconowé/ Sub-
diaconowé býwagj od Biskupůw ordinirowá-
ni/ a swěceni/ Biskupowé Swěcenj swé od gi-
ných Biskupůw přigali/ a oni zase od giných /
a tať pořád na horu až k Aposstolům/ kterjžto
taťowau Moc od samého Krysta sobě danau
měli. A protož v nás Katolických žádný Duc-
hownj Cýrkewnj Služebnjť nenj / kterýby
Moc swau/ kterauž poswęcuge / to gest Chléb
a Wjno proměňuge / obětuge / rozhřessuge /
gi

giné Swátosti swétj/ a Lid Křestianský pože-
 hnává/ zč. nemohl až k Krystu wztáhnouti /
 genž gest počátek / a prwnj Pramen takowé
 Mocj. Odkudž y wššyckni ti Skutkowé/ genž
 se tau Mocý děj a konaj / Krystu gažto
 neypředněgššymu Původu / kterýž takowau
 Moc dal/a gj newiditelné dopomáhá/se přiz-
 pisugj/ gichžto toliko nástrog gest / Služebnj
 Cýrkewnj. Což Swatý Augústyn tract. 5. in
 Joan. Chriost. hom. 60. ad popul. Antioch.
 Ambrosius lib. 4. de Sacram. c. 4. & 5. pod-
 statně vřazugj. Napodobným způsobem také/
 wššedka Jurisdikcy / a Duchownj Wrchnost /
 w kteréz Služebnjcy Cýrkewnj Křestianský
 Lid wywůugj/ Slowo Božj kážj/ a wššedky gi-
 né Pastýřské Auřady wykonáwati mohau / od
 Krysta pocházj/ a může k němu pořádné poč-
 tená býti. Nebo Faráři a Spráwcowé Dus-
 ššy/ magj swau Jurisdikcy / nebolžto Sprá-
 wu od Biskupůw ; Biskupowé od Řjmskeho
 Papeže ; Papež/poněwadž Swatého Petra/
 na Stolicy geho / a w Auřadu geho k Sprá-
 wovánj celé Katolické Cýrkwe Náměstkem
 gest/ tehdy také po něm. neomýlné / Jurisdikcy
 dosahuge/ kterau Pán immediatè, a bez Pro-
 středku Swatému Petru / a w něm wššem poř-
 ádným Náměstkům geho swěřil a odewzdał.
 Protož nenj na prosto žádný Slauha Páné w

Katolické Cýrkwi/žádný Kazatel Slova Bo-
 zjho/anobrž ani žádný Katechyst / neb Včitel
 Mládeže/ gesttoby prowesti nemohl/že Poslá-
 nj geho od Krysta wplywá. A w prawdě /
 kterj toho prowesti nemohau / nemáme gich
 žádným způsobem slyšeti/ nýbrž gačo Wlky za
 podezřelé držeti / an Dwěřmi do Owčince ne-
 chodj / ginady do něho se přikrádagj. Cžte-
 nář. Tato wěc mi se ne zle ljbj / a prawdu
 mluwé / lépegi/ než že v nás Ewangelických /
 Swětšká Knjzata/ Páni / častokrát nespůso-
 bnj/nevčenj Zemané/Měštsstj Auřadowé/ano-
 brž y Ženské Osoby/ Služebnjky Cýrkewnj ne-
 toliko gmenugj/ a praesentýrugj (což se v Kas-
 tolických děge) ale také powoláwagj / ordi-
 nirugj/a sami/neb sřrže Služebnjky swé / ruce
 na ně wzkládagj. Nebo nenacházým / řdeby
 to Krystus poručil / neb Aposstole činili/ neb
 praktycýrowali/ alebrž w Epist. S° Pawla
 k Tyt. w I. kapit. w. 5. čtu / že gest on témuž
 swému Tytowi/ gažžto Biskupowi poručil /
 aby w Krétě Biskupy swétil/ a Kněžj po Mě-
 stech ustanowil. Farář. Wěřtež mi / že gsau-
 ten Důwod Starj Otcowé/ a Včitelowé za
 welice mocný Průwod / proti wšsem powstá-
 wagjcým Kacýřstwjm drželi. Gaž Irenæus
 lib. 3. c. 3. Tertul. de praescript. c. 21. August.
 epist. 165. Optat. lib. 2. contra Parmen. 2c.

pissy. Neb tym se dowozuge nepřetržená Poslaupnost a Trwanliwost nassy Wjry / od sta do sta Lét / až k Apostolům wzhůru / a od Apostolům až k nám dolu. Swatý Augustýn prawj w kapit. 4. contra Epist. Fundament. Mne zdržuge w Cýrkwi Poslaupnost a Successy Kněžská / od Stolice Apostola Swatého Petra / genuž Pán Owoce své pásti poručil / až do nyněgšsýho Biskupstwj. (Papeže Anastázya / kterýž za Času Swatého Augustýna spravowal) to též mluwj Swatý Jeroným Dial. contra Luciferian. Čtenář. Ten Důwod / gaž gsem prwe powědel / dobře mi se libj / wssať mám gesté prosti němu gedno neb druhé rozmyslenj. Gedno gest / poněwadž snad giné Stolice / gačo Antyochemská / Alexandrýnská / rč. rowně tačowau nepřerussenau Successy / neb Poslaupnost prowesti mohau / co má proto při nich prawé Náboženstwj býti ? toho Pán za prawé nedopusťj. Satář. Mohlaby snad tačowá Stolice Successy / neb Poslaupnost Osob prowesti / wssať gi chybowati bude na trwanliwosti prawého a zdravého Wcenj / od kteréhož gest pasťně odstaupila. Nebo aby to Argumentum swau prawau Moc mělo / musy se na to patřiti / zdali tento neb onen Biskup / rč. (o němž Otázka gest) s swým nejbližšým Předchůdcym /

cým / w Včenj se srownáwal / a ten opét s swým neyblížššým předchůdcým / a tať wždyz čy ažby se k Swatému Petru přišlo. A kdez se to wynagde / tehdy z toho gačožo gistého Znamenj se pozná / že taťowé Včenj prawdiwé gest / poněwadž neomýlná Prawda gest / že Swatj Aposstolé prawé Včenj měli. Pročez nenj mi potreby / abych předkem wěděl / zdali poslednjho Biskupa Wjra / prawá Wjra gest / když se mi gen dočáze / že on / gsa na pořádné nepřeruffené nahoru wstupugjcy Linyi / taťowau Wjru má / gaťauž předkowé geho měli / a tať aby až k Aposstolům přišlo. **Sprostáť.** Gá gsem hlaupý člowěk / wššak této wěcy do bře gsem wyrozuměl / a tolikéz mi se dobře a srdečně ljbj. **Čtenář.** Ale gá mám gestté gedno Rozmyslenj. Co kdyby který w prostřed Linye notoriè a powědomé byl odpadl / a ginj po něm zase prawé Včenj wedli / a drželi ? Jestem / co kdyby wzáctná Biskupská Stolica / swé Zystorycké Monumenta, Paměti / Listy / a Pečeti byla potratila / a tať swé Poslaupnosti až k Aposstolům wčázati nemohla. **Sarář.** Sčrže Odpadlstwj gednoho neb druhého w prostřed Linye gestté se ten Ržetéz nepřetrhugge : nebo po Odpadlstwj zůstáwá Stolica prázdna / a neyblížššý dobře wěrjcy Náměstek / negde po Bacyři a Odpadlcy / ale po tom ktes
rý

rý před nim dobrý Katolický byl / dřívě než
 Stolice šrže pád gedné Osoby vacirugjcy / a
 prázdna učiněná byla. Kdo z nedostatku pa-
 meti dokázati nemůže / tomu za Průwod / že
 gest Pastýř dobře wěřjcy postacuge / když pro-
 wede / že s ginau Cýrkwj / kteráž takowau Po-
 slaupnost ukázati může / sgednocený zůstal /
 obzwláštne pak s Rzymškau / gačožo Matkau
 wššech giných Cýrkwj. Z té přjčiny stařj Ot-
 cowé / kterj měli a chtěli za dobře Wěřjcy dr-
 žáni býti / w wycítánj a wypisowánj Linye
 Rzymšké Poslaupnosti / tak bedliwj byli. Ač-
 ťoli Irenæus w Luğdunu w Frankreychu; Op-
 ratus, a Augustýnus w Assryce; Epiphányus
 w Konstancy na Ostrowu Cypru zůstawali.
 Wšak každý Poslaupnost / ne své wlastnj Cýr-
 kwe / nýbrž Rzymšké toliko wyprawowali. Z
 čehož se wzyti může / že gsau k provedenj pra-
 wé Cýrkwe a Wjry své / na tom dosti měli /
 kdyžby toliko Poslaupnost Rzymšké gista byla /
 ku kteréz giné Cýrkwe gačo Ludowé k Slawé
 své / zřenj mji magj. A při tom nechť Pán ta-
 ké gačo pomjgegje / a mimo gdauce pozoru-
 ge / že tito stařj Otcowé swau Poslaupnost / a
 magjcy Cýrkewnj Moc / ne na Swětšké Knj-
 žata a Pány / nýbrž na Rzymšké Biskupy
 dowozowali.

Na Den Swatého Jo- zeffa Wyznáwače Káně/ a Patrona Českého.

Křec z Eklezynastyka w Kap. 45. od Wer-
sse 1. až do 6.

Mlý Bohú/ y Lidem Moggjiss : ge-
hožto Památka w Požehnánj gest.
Podobného geg učinil w Sláwě Swa-
tých/ a zwelebil geg w Báznj Nepřátel/
a w Slowjch geho Potwory šrotil. Os-
slawil geg před Obličegem Králůw / a
přikázal gemu před Lidem swým/ a včas-
zal gemu Sláwu swau. D wjře a w ti-
chošti geho Swatého učinil ho / a wy-
wolil ho ze wšselikého Těla. Nebo sly-
šsel gest ho / y hlas geho / a wwedl geg
do Oblakůw. A dal mu w Přjtomnosti
Přikázanj/ a Zákon Žiwota/ y Káně.

Spasýtedlné Wýswětlenj w Roz-
mlauwánj wwedené.

Katolictj prawé/ a nezffalsšowané Pismo
Swaté magj.

Farář. Cžtenář.

Farář. Co dobrého powjdate Pane Wáclaw. Cžtenář. Ctihodný Pane/ odsyslagj mne k Wassy Důstognosti Páni Kommissari Reformationis, magj mne k tomu / abych se dal wynauciti / a byl Katolickým. Farář. To dobře milý Přjtelj/ ale máte li wy chuť k tomu? Cžtenář. Nemám chuti wen z Ženau a tolika Dětmj obrátit? Farář. Syce náležj/netoliko Ženu/ a Dětmj/ ale y Cžest/ hrdlo a život wynasádati raděgi / než Wjru prawau zapřjti/ gaž mnoho tisíc Mučedlnjkuw Božjch učinilo ; Wšak musy Cžlowěk prawau Wjrau Krystowau býti v gisstěn/ tať aby pro lež šatanowým Mučedlnjkem nebyl. Cžtenář. K to gest/ co mně w hlavě ležj : Wandrowati tež to gest ; Katolickým býti / tať se mi lehke nezda. Farář. To musy dobré Naučenj z Slowa Božjho wzaté / a na něm založené/ snadné učiniti. Pamatugi / že gste na Den Swatých Třech Králů welice se diwili/ když gsem wám wyprawowal / kterať mnoho tisíců Násrodůw Řjmská Katolická Cžrkew od Pohanských bludůw k prawé a samo-spasytelné Wjře obrátila. Žádáte li toho přediwného obrácenj základnj Přjcinu wěděti? Cžtenář. K

poslyšsemj toho s welikau žádostj obě vssy nas-
 stawugi. **Sarář. Modloslužebnost/šabelská**
mámenj/ Kauzedlnictwj / a wsselická Pohans-
ská/ ano Kacýřská Newéra wyobrazená gest
na oné rohaté Sselmē / giž w žgwenj swém
S. Jan w Kap. 13. wypisuge/ která mámenjm
swým podwedla ty / kterjž přebýwagi na
zemi w. 14. Wsselická bludná Včenj gsau ge-
domaté sselmy / ohyzdné potwory / z pekelné
brány na Cýrkew prawau Krystowau se walj-
cý/ a se wssy šabelskau mocý proti ni walčjcy /
wssať ale ani brány pekelné se wssy mocý ša-
belskau nepřemohau / ani na wěky sobě nepod-
mánj Aposstolřkau Cýrkew. Žádátelei wěděti/
s gaľau zbranj Wsseobecna Cýrkew Křjmská/
ty pekelné potwory/ Pohanské bludy tať zmu-
žile wždy porážela? z dnešnj Křeči w krátkých
slowech Odpowěd sobě wypůgčiti můžete : In
verbis suis monstra placavit. Cýrkew Swa-
tá Wsseobecna Mečem Duchownjm / to gest
Slowem Božjm/ co neysylněgšj Zbranj pod-
mánila/ a přemohla wesskeré Pohanských blu-
důw potwory ; a blaudjcy Národy / z těžké
služebnosti / pod lehké Gho Krystowého Žá-
řona wwedla : Když gest podřtatně dořazo-
wala / gaľož ažpodnes dořazuge / že wsselické
Včenj gegj w neomylném Slowu Božjm
swüg Grunt a Žáklad má. Nebo poněwadž
 swr

swrchowaný Bůh wěčná Prawda / a neodmýlná Maudrost gest/ když se prokazuje/ že ten / neb onen Článek Wjry / to neb ono Tagemostwj/to neb ono Náboženstwj od Boha pocházy ; že Prostředkem Slowa Božjho/ neb Pjssma Swatého nám wygwený gest : zdrawý/ a dobře spořádaný rozum nemůže se nežli poznané pahé Prawdě poddati. Čtenář. Co prawjte Welebný Pane/ O Slowu Božjim / a Pjssmu Swatým ? Kdyby to w nás Ewangeličtých tať sylně čteno/ a dobře wykláďáno : nas se tať Wyznánj Wjry (Confessio) w něm zgewně a patrně obsaženo nebylo / taťeby mně za těžké nepřisslo Katolictým býti. Farář. Gest tať / že w was mnoho Ržecj gest o Slowu Božjim/ ale my Katolictj tať máme Slowo Božj/ anobřz odkad wy ge máte / než od nás ? My tať Slowo Božj čteme a řážeme. Zdali wssať wy/ čili my/ ge dobře rozumjme / a wykláďame/ nad wyhledánjm toho dá se zas potiti. Powězte mi Pane Wáclawe/ zdali wy negste Lutheryán ? Čtenář. Tať gest/ gať Wasse Důstognořt prawiti ráčjte. Farář. Tu tehdy powězte mi tať/ pročbych měl was ssemu Lutheryánskému Weykladu Pjssma wěřiti/ a ne Kalwinskému / Nowořténskému / Sswentšfeldskému/ neb giným ? Čtenář. Ba my gedno položenj Pjssma s druhým srowná :

wáme/ a tak se Slovo Boží samo vykládá/ a dobrým Výkladem my gístj gšme. **Sarář.** Kalwinystowé/ a ginj prawj / že tolikéž tak činj / a wšak se s wami nescrownáwagj/ od kudy to přicházý? **Čtenář.** Duch Boží w nás přebýwagjcy/ powjda nám / gať se Pjismu má rozuměti. **Sarář.** To též Kalwinystowé prawj. **Čtenář.** Kalwinystowé přjliš z hruba těššý / my ale prozřetedlněgi zacházýme. **Sarář.** Kalwinystowé/ a ginj podobně prawj/ že wy Lutheráni neohoblowanj gšte/ oni pať suptylněgššý a wtipněgššý. Komu tehdy mám wěřiti? O milj Lidé! w gaťem wy se wjru kolotáte! **Čtenář.** Gať pať wy činjz te? **Sarář.** My Katoličtj gdeme starodáwnj wtlacénau prawau Sylnicy; my čteme / rozumjme/ a kážeme Pjismo / ne podlé nassý hláwy/ neb privatnjho zwlášttnjho Ducha / ale tak gaťž starodáwnj Wšseobecna Břestianská Cýrkew/ welikau Gednomyslnoštj/ též Pjismo / wždycky a každěho času čtla/ rozuměla/ a wykládala. A že to prawá neomýlná Cesta gest/ po njž se k pravému/ nezšfalsšowanému Smyšlu Pjisma přicházý / wyswědcuge znamenitý starodáwnj pobožný Wcitel Vincentius Lirinensis, genž se před 1200. Léty okolo Wěku Swatěho Augustýna stěwěl/ a gen tři Léta / po welikém Wšseobecném Sněmě Lšsezšém / swau

swau welmi podstaťnau Knjzku proti bludům
a Kacýřstwjm sepsal. Ten týž o té wěcy mlu-
wj w druhé Kapitole takto : Za časté gsem
se s welikau pilnostj / a neywětšsý péčj wy-
nasnažowal / w mnohých w Swattosti a
Uměnj znamenitých Lidj se wyptáwati /
a wyzwěděti / kterak bych gistým / pra-
wým a pořádným Spůsobem / Prawdu
prawé Křestianské Wsseobecne Wjry / od
Kacýřského bludného podwodou rozezna-
ti / a odděliti mohl. A o dewšsedh kterýchž
gsem se tázal / tuto Odpowěd mám. Po-
kudž gá / neb kdo giný / w nowě powsta-
lých Kacýřstwjm podwod a lest polapiti /
osydlám gich w giti / a w prawé Wjře do-
konalý a neposstwrněný zůstati chce neb
chce. Tehdy že se musýme s Pomocý Bo-
žj dwogjm spůsobem opatřiti. Předně /
Podstatau Zákonu Božjho / a potom Ka-
tolicke Cýrkwe Odewzdánjm / nebolizto
krom psaného Slowa Božjho / zanecha-
ným Dčenjm / genž slowě Traditio To
gest : že musým pozor dáti / co se o tom neb
onom Artykuli / o kterýchž Hádka gest / w
Pismě swatém čte / a gaky Smysl a Wey-
klad týchž Písem a Položenj Wsseobecna
Křestianská Cýrkwe wždycky měla / a od
starodáwna zachowáwala; A to že Prawo-

da gest / giné pať tomu odporne / klam a podwod. Gať se wám to Propowědění ljbj Pane Příteli. Čtenář. Ne zle / toliko mi se zdá / že tato Kadda a Nawrženj Wincencya / chtělaby k tomu směřowati / gaťobych Cýrkwe a Wážnosti gegj wjcegi než Pjssma měl wssy-
 mati / anobř gi dořonce za Saudce Slowa Božjho držeti ; toťby se podle mé sprostnosti ne wsseligat tressowalo. Farář. Arcy ne / a-
 niž se řdy o tom kterému Katolickému Učiteli zdálo. My Pjssmo Swaté / samo w sobě za wys-
 soce Swaté a dostatečné uznáwáme / y w něm Prawdy hledáme / ale dáme se w tom Cýrkwi za ruķu westi / abychom snad nezblaudili. My poslaucháme Weykladu Cýrkwe / ne proti Pj-
 ssnu / než proti Kacyřům / nad Kacyře Cýrkew býti uznáwáme / a smeysslime / že ona gest pras-
 wá Pjssna Wykladatelkyně. Wážnost Cýrkwe my za takowau nemáme / aby šrže nj gaťá Ne-
 dořonalost Slowa Božjho doplňowaná býti měla / nýbrž to prawjme / že z potřeby táž Moc Cýrkewnj / proti nepořogným swémyslným
 Hlawám / gaťo za Šstjt wystawowaná býti musy. Čtenář. W Prawdě Pane Faráři / to mi gde do hlawy. Farář. A gá gsem sobě toho také z prstu newysřál. Slysste co nářs
 dobrý Vincentius k tomu prawj cap. 2. contr. hæref. **Tuby se mohł někdo tázati (dj on)**

Poněwadž Pismo Swaté gest dokonale / a sobě we wšem dostatečné / gaťá gest potřeba / aby genu Wážnost a Moc Cýrkewnjho Wýkladu přidáwaná byla? Odpowěd. Že Pismo swaté pro Wywýššenosť geho ne gednostegně wssyčni wykládaji / nýbrž gedem na tento / giný na giný spůsob / že se téměř řjcy může / kolik hlaw / tolik smyslůw. Nebo gináť ge wykládá Novatianus, gináť Photinus, gináť Sabellicus, gináť Donatus, (těchto časůw gináť Luther / gináť Kalwin / gináť Swendssfeld / gináť Wickless / gináť Zus / rč.) Tehdyť gest / za přjčinau tať mnohých bludných ausťokůw a wobrtlikůw / wysoce za potreby / aby šňura Prozrocťeho a Aposťtolsťeho Wýkládání / podle Prawidla / wsseobecněho Cýrkewnjho Smyslu tažená byla. Pohle! proč k Cýrkwi pro prawý Wýklad giti musíme; ne proto / gaťoby Pismo chomé / neb nedostatečné bylo; ale že mnoho negednostegných Wýkladačůw na Slowo Božj přicházý / mezy nimiž slusně Porádnost se učiniti / a Wsseobecně Cýrkwi zanechat musý. Čtenář. Siť chwála Bohu w té wěcy mnoho widjm / čeho gsem prwe newiděl: a diwjm se / že se w nás na Wsseobecný Wýklad Cýrkwe giti nechce / an taťowý pro swau starožitnau starau Gednotu / arcy lepššý gest /

gest/ než to co gedna neb druhá Zlawa nové-
 ho vymyslila. Jarář. Tot gest w prawdě
 neywětššy Gryff/ kterýmž mnoho vprjmných
 sprostných Duffy/ s nebezpečenstwjm neywyš-
 ššy záhuby swedeno býwá. Když se sfalessnj V-
 čitelowé/ Literau Pjsma Swatého welice ho-
 nosy/ a wssať prawý Wýklad dobrého starého
 Smyslu Cýrkwe na stranu odwalugj. Co gest
 gistššyho (čjlagj) nad Slowo Boží? to my sa-
 mé včjme / z něho samého Wjru nassý dowo-
 zugeme; co může býti bezpečněgššyho / gačo v-
 žjwati Vst Božjch/ a gjtí tau cestau / kterauž
 on vřazuge; tau my gdeme / tau my wedeme.
 Takowými sladkými a hladkými slowy mnoho
 sprostných srdcý se osedlawá/ a zawozuge / ale
 y ten Gryff a Obmyslnost gmenowaný Vin-
 centius wystaumať / a pěkným několikerým
 podobenstwjm na swětlo wywedl. Tuby v-
 hlédať (prawj) kterať oni wšsedy a každé
 Knihy Zákonu Božjho rozwinugj/ a pro-
 bjhagj; Knihy Mogžjssowé/ Brálowšské/
 Žaltář/ Uposstoly/ Ewangelisty / y Pro-
 roky/ buď že gsau mezy swými neb cyzými/
 regně nebo zgewně / w Rozprávěch /
 neb Knihách/ při Hodech/ y na Dlicých/
 zč. nic o wěcech swých nemluwj / aby gim
 Slowy Pjsma Swatého Twárnost dáti
 se newynasnažowali. Ale takowých Lidj/
 gest

gest se tjm wjce co bati / a wtjati / čím se oni potutedlněgi pod zástěrau Slowa Božjho křýgj ; neb dobře wědj / žeby gich smradlawý duch ne brzo komu přigemné woněl / kdyby samotný / a bez přimjssenj takowého kořenj wycházel. Protož geg Slowem Božjm / gačo wonným kořenjm ssalsšugj / aby ten / kterýžby gich lidský blud zawrhl / aspoň Slowa Božjho nepotupowal. Činj rowně tač / gačo ti / gestto do Děti hořký nápoj wlauditi chtěje / vssta dětinská medem namazugj / aby nerozumné mladátko / okusýce sladkost / nad hořkosti se ne vžáslo. A gačo tolikéz ti činj / genž na zlé bylisy / a škodliwé traňky dobrých a vzdrawugjých Lékařstwj gména pjsšy / aby žádný zewnitrě ten tytul lékařstwj čtaucy / wnitrěnjho gedu se nebal. Čtenář. Ach to gest wěc těžká můg Pane Sarári / a činj mé srdce těžké. Sarář. Slušně. Mnohý dobrý Čłowěk / který nic gineho než gen Slowo Páně / Slowo Páně / Verbum Domini, Verbum Domini, okolo vsšy zwučeti slyššy / domnjwá se / že zlatý zwonec znj / ale když se na něj dobře pohljdne / gest toliko krawský klepáč. Pjsma mrtwá litera gest před rukami / ale prawý Smysl a Weyklad ginde. Poslyšste medle dále / kterač Swatý Augústyn gednoho / genž chtěl / aby prawý Wýklad Pjsma / ne od Cýrkwe / nybrž od něho

brán byl/ k kříži doháněl. Pro krátkost/ ta o:
 sřowtipná wysoka Slowa S^o Augústyna nět:
 co zaužijm / a sprostěgi předložijm. Ty pra:
 wiss (pisse S. Augústyn de utilit: creden: c.
 14.) Abych to co Krystus Pan učil / y
 prawý Smysl a Wýklad toho / od tebe
 wzał. Nu powěz mi/ kde a odkád to mu:
 sým wzyti/ abych gíst byl/ že Krystus kdy
 na Swět přišel/ a nětco učil ? v tebe ne;
 nebos tehdaž žiw nebyl/ a Krysta ani wi:
 děl/ ani kázati slyšel. Nemůžessi mne v:
 gístiti/ že Krystus byl/ kterať mne můžess
 učiti/ a ubezpečiti / gať se tomu rozuměti
 má / co se o Krystu prawj že gest on učil ?
 Ty mně odpowjdaš to / že Krystus byl/
 že musým wěriti proto / poněwadž gest
 to neyrozhlásseněgšý/ též gednomyslné /
 stále wtwarzowane Domněnj v wšsich Ná:
 rodůw. Ale Augústyn prawj : Mám/ neb
 musýmli tať wznessenému a gednomyslné:
 mu Domněnj wšsich Národůw / že Kry:
 stus byl/ wěriti / tehdyť tať těmuž ge:
 dnomyslnému Smyslu wěriti budu / gať
 se tomu/ co Krystus učil/ má rozuměti :
 Ty dišs/ že w té wěcy tim spůsobem bu:
 du oklamán ; A co kdyby mne y w prawnjm
 oklamali/ a gánewěděl zagisto/ zdali Kry:
 stus byl ? gaťby pať ty mne sprawil/ zdas:
 li /

li/ aneb co Krystus učil? Wynauč/ a v
 bezbeč mne napřed / že Krystus byl: ne
 můžessi pak toho učiniti/ a vřazuges mi
 na Cýrkew Obecnau/tehdy stýd se w hlus
 bohé hrdlo své/ nech mne k Cýrkwi wsse
 obecne giti/ a od nj se gednomu y druhé
 mu wynaučiti/ totižto/ y že Krystus byl/
 a učil/ y kterať tomu dobře rozumjno / a
 Wýklad činěn býti má / co gest učil/ zč.
 Tenjli to opět dobře praweno. **Cztenář.**
Owšem. Farář. A co se wám zdá y o tomto?
 že Tetatolictj Pismem tať welmi se honosý /
 a wypjnagj/ nicméně wssať to dobré a newin
 né Pismo podle ljbošti své tať zle rozšapawa
 gj/ a rozdrobugj / žeby mohlo nastogte! kři
 četi. Pohleďte pane Wáclawe/tuto ležj dwos
 gj Bible / gedna welmi stará před některým
 stem Lét na pěkným pargamené psaná. Dru
 há gest Doktora Martina Luthera w Frank
 sfurté Léta 1560. welkými Literami a Obrá
 zy tistěná / w nižto napřed Kontrsektowé
 dwau Salcrabských Kurssjřstůw/ Frydrycha
 a Otty Gindřicha gsau předstaweni. Ty
 wám zřetedlně vřázi/ že Lutherowá Bible /
 gaťožto nowégssý / netoliťo na rozdilných mj
 stech sšfalsšowaná/ ale y wypusstěnjm / někte
 rých celých Knéh tať zmučowaná gest/gaťoby
 řdy k vřezánj nosu a vsšy odsauzená byla.
Czte

Cztenář. By toby nebylo pěkně. Ač jsem o tom začasté slyšel / wšak nikdy jsem toho tak patrně newiděl / rád vhlídám. **Sarář.** Co se tehdy těch zvláštních Míst Písma dotýče / hle stoji w mé staré Bibli / w Žalmu 49. w. 14. takto : Redde Altissimo vota tua. **Splň Nejvyšššímu Sliby twé.** **Cztenář.** Co pak nowá Bible praví? **Sarář.** Předně praví / že gest to Žalm 50. podle Sebregského Rozdělení / na čemž nemnoho záleží. Za druhé praví tolikéž / **Splň Nejvyšššímu Sliby twé.** Ale hleďte wy se / za tím strýté za tuto postranní Glossu / gaž widíte. (Sliby) že gsy mu slibil / aby on twůg Bůh byl / w prawním Příkázání. **Cztenář.** Co pak to Glossa znamená? **Sarář.** Vbohý Luther myslil sobě : Kdo to w mé Bibli čísti bude / mohlby mysliti / poněwadž Nejvyšššímu slibowé splnění býti magj / proč gest Luther swých slibůw nesplnil / kteréz w Klášteře slibil. Aby tehdy od takových zlych myšlení Cztenáře odwedl / musela to ta Glossa o prawním Příkázání (kteréz wšak žádný dobrovolný slib není / nýbrž gest přirozené Božské Příkázání a Poručení) zastaupiti / a se k slibům / lib se gi neb nelib / rymowati. **Cztenář.** Tu to gest w prawdě gedno. **Sarář.** Wizte a slyšte gesté druhé. W staré Bibli stoji
w 1. k

w 1. k Korynt. w kap. 9. w. 5. Nunquid non habemus potestatem mulierem sororem circumducendi ? Zdaliz nemáme mocy Ženy Sestry s sebau woditi ? Čtenář. A kterak nowá Bible znj. Farář. Takto : Haben Wir auch nicht Macht / ein Schwester zum Weib mit umbher zu führen ? To gestě Zdaliz nemáme mocy Sestru za Ženu s sebau woditi ? Gestweliký rozděl / Ženu / kteráž Sestra gest / to gest Spolu-Křesťianka / při wykonawánj Ukádu Kazatelstěho s sebau woditi / kterážby o žiwnost časnu pečowala / jako Martha / Marya / a giné Krystu činili / rč. O gatýchž Sestrách Swatý Pawel mluwj / gatž se z smyslu řečj geho poznává ; a giné gest Sestru / in uxorem , zum Weib / nebolizro za Manželku s sebau wláčeti. Čtenář. Gaťá gest přjčina tať negednostegného Textu ? Farář. Luther chtěl rád / aby geho zlým příkladem / y giné Duchownj Bohu poswěcené Osoby sobě Ženy brali / aby tehdy k tomu wábění byli / musel se starý Text / a geho prawý smysl násylně w giný a sfalessný ohnauzti dáti. Což aby se snáze podařilo / porussyl gest y giný o Manželstwu Text / k Židům w kap. 13. w. 4. který w starý Bibli takto znj : Poctiwé o wšsich Manželstwu. Kdez S. Pawel napomjná Manžele / aby se poctiwé w

tom Stavu swatém chowali / cyzoložstwa / wšselikých nepoctiwých neřádůw warowali ;
 Aneb říjcti chce/že Stav Manželský we wšsech
 wěcech poctiwý gest/tať že w řádném Stavu
 Manželským nic zlého neb nepoctiwého se ne-
 obsahuge. Aby ale k hanebnému aumyslu swé-
 mu Luther ta slowa potáhl : taťto gim kóžich
 na ruby obrátil. Poctiwěť gest. o wšsech
 Lidj Manželstwo. Zase w prawé starodá-
 wnj Bibli w 1. k Korynt. w kap. 15. w. 51. čte-
 me taťto : Wšsydni zagistě z mrtwých
 wstaneme / ale ne wšsydni se změnime.
 Čtenář. Co pať zde odporná strana zginá-
 čila ? Farář. W Nekatolické Bibli taťto čte-
 me: Ne wšsydni zagistě zemřeme / ale wšsy-
 dni se změnime. Widjeteli : kteráť ten Text
 nohama nahoru po hlavě chodj. Čtenář.
 Divjm se tomu / kteráť ta slowa do Píšma
 swatého wklauznauti mohla / poněwadž wel-
 mi gistá prawda gest/ že wšsydni vmřjti mu-
 syme. Farář. Snad gest Pán Martineť o
 sobě hádal/ že on wšseobecnému smrti srpů se
 vyhne/ a gaťožto třetj Eliáš do Nebe pole-
 tj. Mrzelo ho taťté gediné slowo w 1. Epist.
 k Tymot. w kap. 4. w. 14. Nebby byl nemohl
 syce pořádné Swěcenj Kněžstwa z počtu sed-
 mero Swátosti wylaučiti. Ten Text w staré
 Bibli čte se/gaťž následuge : Nezanedbáweg
 Mi-

Milosti/ kteráž gest w tobě/ kteráž daná gest tobě skrze Proroctwoj/ s wzkładánjm Kuřau Kněžstwa. Nechtěl Luther to poslednj slowo zbola wyrazyti ; aby tehdy ten Pawlowý Werss nekulhal / přilepil k němu starý kramssleř/ a napsal takto : S wzkładánjm Kuřau Starssých. Čtenář. Widjm podwod patrny/ čehož gsem se nikdy nenadál. Sarář. Patrnegi lest a sfales dopadnete / gestliže do druhé S° Petra Epissstoly nahliž dnete. Čtenář. Giž gsem gi našel ; co tam zase skrařareho bude ? Sarář. Čtēte / prosym z k. I. werss 10. Čtenář. Náš pátý Ewangelista Luther takto geg přednássy: Pro tož Bratřj/ snážte se powołánj swé wpewniti. Sarář. Nynj do nasseho starého pjsma nahledněte : Čtenář. Protož Bratřj/ wjcegi snážte se/ abyste skrze dobré skutky gisté činili swé powołánj / a wywolenj. Znamenám / že z nasseho Textu zmjnká o dobrých Skutcích gest wyplundrowaná. To os wssēm nemůže obstáti. Sarář. Wjme my os wssēm/že Luther o dobrých skutcích málo/ nebo dořonce nic nadržel / pročēž že ho ta slowa skrze dobré skutky/ w očjch swrběla/ musyřt ge wssēma prsty wysřkrábati / a místo nich do giných Textůw/ co se k geho trhu hodilo/ přiwěsyti. Čtenář. Medle gař gest s tím slo-

wjčtem/ Allein/ to gest : Samá ? Často gsem slýchal/ že geg Luther w gedný Epistole S° Pawla přisflekowal. Jaráť. Dobře připomjáte. Tynj skusyťe a poznáte ginau sfales/ a to we dwauch Epistolách/w mé staré Bibli k Galatim 2. kap. w. 16. se čte: **Wědauce pať/ že nebýwá člowěk osprawedlněn z skutkůw Zákona/ ale srze Wjru w Gežisse Krysta.** W Lutherowé pať Bibli čteme takto: **Wědauce pať/ že nebýwá člowěk osprawedlněn z skutkůw Zákona/ ale srze samau Wjru w Gežisse Krysta.** Opět w mé staré Bibli k Rjzm: w kap. 3. w. 28. stogj : **Za to držjme/ že člowěk býwá sprawedliw w činěn srze Wjru/ bez skutkůw Zákona.** W nowé pať Bibli to se tať wytládať: **Držjme tať té za to / že člowěk osprawedlněn býwá bez skutkůw Zákona / Samau toliko Wjrau / tu máte přisflekowané Allein/ to gest: Samau.** A snad gste y slýsseli/ kteráť gest se Luther wymlawal/ když mu to wyteykáno bylo. Čte náť. Toho gsem neslyssel. Jaráť. Takto : **Chceli se wás Papeženec kormautiti/ nebo se sápati (pišse Epist. ad amicum tomo 4. Wittemb. fol. 457.) pro to slowo Allein: to gest Samau/ tehdy hned mu řes kněte/ že Papeženec a Osel gest wěc gedna ; sic volo, sic jubeo, sit pro ratione vo-**

luntas. (To gest / tať gá chcy mjtí / tať po-
 raučjm / místo přjčiny / nechť gest vůle
 má) nebo my ne Papežencůw Dčedlnjcy /
 nýbrž gich Mistrj a Saudcové býti chce-
 me ; máme chuť tať gednau pyssněti / a
 wybraukati oslowsté hlavy. A málo dás
 le : prosým wás / nic wjce těm oslům nes
 odpowjdegte / z strany toho slowa Allein /
 než toliko že Luther chce tať mjtí. A do-
 ložte / že on gest Doktor nadewssecky Do-
 ktory w Papežstwu / a při tom nechť zůs-
 stane. Pane Wáclawe / gať se wám ljbj tať
 rozssassná a počestná Odpowěd ? Čtenář.
 Takowý byl Lutherůw Obyčeg. Farář. Ale
 S. Pawel prawj w I. Korynt. w. II. kap. w. 16.
 Nyť takowého Obyčege nemáme / ani Cyr-
 kew Božj / rč. Čtenář. Gíž mi se téměř os-
 sčliwj / a starám se o mau Bibli / na niž gsem
 tať mnoho zařládal. Farář. Toliko gessťe
 gediné / potom při těchto málo některých mu-
 stričkách zanecháme. Stará Bible prawj w
 Skutčých Aposst: w kap. 15. w. 41. o Swa-
 tým Pawlowi : Perambulabat autem Syriam
 & Ciliciam, confirmans Ecclesias : præcipi-
 ens custodire præcepta Apostolorum & Se-
 niorum. To gest : Y chodil po Syryi a
 Cylicyi / potworzuge Cýrkwi / a přikazuge
 gim / aby osřjhalj Přikázanj Aposstolůw

a Staršých. **Cžtenář.** Co pať nowá w tom
 sffalššovaná gest? **Farář.** Cžtete sám / a
 nagdete. **Cžtenář.** Rchodil po Syryi a Cy-
 licyi/ potwrzuge Cyrkwi. **Ly** to gest z krátka
 vřomeno ; kdež pať ořtateř zůřtalo/ totiž ; **A**
přikazuje gim/ aby ořřřihali Přikazanj A-
pořřtolůw a Staršých? **Farář.** W neřřle-
 chetném peru zůřtalo / kterež Přikazanj potu-
 powalo ; Aby pať toto miřřto na řřřodu neby-
 lo/ proto ge přeřřřihlo. **A** za podobnau přejči-
 nau/ **Luther** se neřřtyděl celé **Knihy z Bible**
 wymuřřtrowati. **Cžtenář.** **Tomu** nemohu
 wěřiti / nebo nedáwno gsem s mau **Luthery-**
anřřkau Bibli ; Katolicau (ktereauž miřřg **Sau-**
řed měl) přirownáwal / a wlařřtné wřřeřřny
Knihy w gedné gaťo w druhe wynařřel. Fa-
rář. **Wepřřliřř wlařřtné. Wřřeřřy gřte řřce na-**
řřli/ ale ne wřřeřřy na miřřtech/ též w Wářřnořřti
a Důřřtognošřti gich. Wewidjřteli / netoliťo w
Bibli/ ale y w přeřřcházegjčym Regiřřřřřku/ gať
ta pobožná Judyth / Kniha přepěťné Mau-
drořřti/ newinný Tobiášř / a řřpolu s njm Je-
řřus Syrach/ Baruch / Kniha Machabegřřě /
Djřř Knihy Eřřther/ a Proroť Danyel / gaťo
řřlej řřoni po zadu ře wedau / a kterať ře gim
řřim Řřeřřčym řřlowjčtem Apogripha, gaťo řř-
rowau řřaucj napřřeř řřwřřtj? Wewidjřteli/ kterať
y w Nowém Žáťoně/ Epiřřřtola k Židům/ Epi-
řřřto-

stola S° Jakuba a Judy / Zgwenj S° Jana za dwěmi čhati musy. Ať mlčjm o druhé Epištrole S° Petra / a dwauch posledněgšých S° Jana / kterěz ačkoliw w té Bibli Lutherowé na swých místech zanechané sau / wšsať bezpečenstwěj nemagj / aby jim také dvěře vřázané nebyly.

Čtenář. Zagisto / gá gšem toho newššymal. Ale co znamená to slowo Apogripha? **Sarář.** Tomu chce / aby se obecný člověk nehněwal a nehorššyl na Bibli tuto. Luther zagisté se staral / kdyby wšsecky tyto Knihy byl do konce wyřezal / žeby přjliš Bible šrowná / a lidu obecnému podezřelá byla. Protož těch Kněh syce zanechal / wšsať newčeným lidem neznámé slowo přiwěšyl / kterěz dlé powahy swé vlastně znj : Tyto Knihy negsau Pjśmo Swaté / negsau Slowo Božj.

Čtenář. Co pať Luthe-
ra k tomu pohnulo / že týchž Kněh nechťel za Pjśmo držeti. **Sarář.** Na bjlo syce dáwať slo-
wa lidem tēm / gessťo gednostegný Smysl Cyr-
kwe obecné zawrhugj / a swůg swěwolný Dů-
mysl samý / za dobrý držj. Ale hlavnj a přes-
dnj přjčina gessť tato : W Knize Tobiáššowé
mnoho stogj o Pomocy / Uchraně / Wzýwánj /
a Poctě Swatých Angelůw / to pať se Luthe-
rowi na křám geho nehodilo. Protož wen s-
tau Knihau. Ecclesiasticus káže mnoho o
tom / co člověka swobodnau wili vřazuje.

Nehodilo se Lutherowi tolikéz. Protož wen
 s njm. Knihy Machabegské dowozugj Wzý-
 wání Swatých / a Prosby za Wěřicý umrlé.
 Nehodilo se Lutherowi / protož wen s njmi.
 Swatého Jakuba Epistola nechce na samé
 Wjře přestáwati / nýbrž gde y na dobré skut-
 ky. Nehodilo se Lutherowi / protož wen s nj.
 Epistola Swatého Jůdy maluge Rzemest-
 ný Obraz / z něhož Kacýři mohau býti pozná-
 ni. Nehodila se do Lutherowé Kunst-Komo-
 ry / protož wen y s nj. Zgewenj Swatého Jas-
 na welice brozý tēm / genž podlé hlawy a ljbo-
 sti swé s Pjismem Swatým zacházegj / k němu
 přidáwagj / pryč odtrhugj / wzhůru y dolu ge
 přewrácegj : A to se tolikéz na křám Luthe-
 růw nehodilo / protož wen s njm. Čtenář.
 Pane Saráři / to gsau diwné posunky. Sarár.
 Arcyť gsau podiwné / ale potřeba železo láme.
 Nebo ti / kteřj se opowázili gináť očiti /
 (prawj Tertullianus de præscript. c. 38.)
 býwagj přinuceni / Bibli w giný Spůsob
 muštrowati / nebbý gináť nemohli očiti /
 leda když giné Pjismo pro sebe magj / z ně-
 hožby Bludy a Kacýřstwo očili. Necht
 mlčjm / že oni wedlé swé chlauby / Slowo Bo-
 žj / netoliko psané / tať zle traťtyrugj / ale k to-
 mu gestté nepsané Slowo Božj doťonce za nic
 magj / a zawrhugj. Čtenář. Co gá slyssým?

Co pak gessťe giná nepsaná Bible gest? O tom gsem nikdy newědel. Farář. Gessťe mnoho vslýssyťe/ čehož gste prw nesysseli. Ale poně wadž gsem wás dlouho zdržel / giným časem wám wyložjm / co o nepsaném Slowu Božjm smeyssleti máte. To gest můg Auřad / a žádostiwé Ržizenj: Bludné wywčowati / a Cestu k prawé Wjře / následowně pak y k Bohu / a wěčnému Spasenj wřazowati.

Na Den Swěstowánj Sanny Marje.

Rječ z Izayahse Proroka w 7. Kap. od Werse 10. až do 15.

W Těch Dnech: Přidal Pán mluwiti k Acházowi/ řka: Žádeg sobě Znamenj od Pána Boha swěho do hlubokosti pekelný / nebo na wysoť wzhůru. Y řekl Acház: Nebudu žadati / a nebudu počaussyti Pána. Y řekl: Slysste tedy Dome Dawidu: Zdali málo wám gest / obtjžnu býti Lidem/ že obtjžni gste y Bohu mému? Protož dá Pán sám wám znamenj. Y hle Panna počne/ a porodj Syna / a nazwáno bude Gměno geho Emmanuel/ máslo a med gjřti bude/ aby uměl zawrcy zlé/ a wywoliti dobré.

Spasitelné Wysvětlení w Roz- mlauwání uwezené.

Wjra Katolická auffsau cestu k Spasení
podlé Slow Krystových wkazuge / wssaf
není tak těžká / gaž gi Ewange-
liční malugi.

Faráč. Osadnj. Sausedj.

OSadnj. Gessťe gedno podstatné Roz-
myslení přednesu. Gest mnoho Lidj
Nekatolických / když na čas mezy Katolickými
bydlj / gich Kázání slyssj / zgewné Služby Bo-
žj widj / y syce na skutky gich pozor dagj / teh-
dy magj obyčeg nevěřtí rjkatí / že wětssj Po-
božnost / Pořádnost / a Swornost při Katoli-
cké Wjře nacházegj / než w Strany odporne.
Katolictj že se modlj w gednom Týhodni wj-
cegi / nežli wssyčni Nekatolictj w celém Koce.
A to gsem gá sám při sobě wynalezl / musj se
přiznati / y za časté od giných dobrých Lidj
sleychal. Proč wětssj djltěch Lidj také za to
magj / že Katolictj dobře / a Pánu Bohu lj-
bezne wěřj / y při tom dobře spasení býti mo-
hau. Faráč. Proč pať sami také Katolictj
negsaw ? Osadnj. To mnohým překážj : ač-
koli syce Katolická Wjra dobrá gest ; wssaf že
gest welmi těžká / že se w nj mnoho činiti mus-
sý /

sy / že welký Počet Swáttkůw / mnoho Postůw
 a Dnůw zdrženj se od massa / mnoho obssyr-
 ných a dlouhotrwagjých Služeb Božjch / skor-
 mucugj lidem swědomj / gestli w Pátek / w So-
 botu / neb giné zapowěděné Dni maso gedj /
 w Swátek pracugj / nebo Misy neslyssy / zč.
 Ewangelická pak Wjra / že gest w té přjpadno-
 sti mnohém lehčegssy a mjrnegssy : A poně-
 wadž daussagj / že w nj také strze Krysta spa-
 senj býti mohau / tehdy nemagj přjčiny snadné-
 ho a lehkého se strhnauti / a težssy sami sobě
 bezpotřebně na křk wwaliti. **Sausedj.** Zdat
 se také wždy k prawdě podobnégssy býti / že by
 ta Wjra spasitelná byla / která mjrnegssy / a
 lehčegssy gest / čemuž se snad z dnešnj Ržeči
 dowtipiti můžeme / kdežto Izayas Gménem
 Božjm předpowjda / žeby Znamenj spasitel-
 něho Zákona býti mělo / kdyz Panna počne / a
 porodj Syna / gehožto Gméno bude Emma-
 nuel / který med a máslo gisti má. Ten Em-
 manuel prawé Wjry Včitel má / dlé wyzna-
 menánj Gména swého / med z Ručauč lidem
 podáwati / to gest : welmi sladké / lehké / a sna-
 dné Včenj přednáseti. Poněwadž tehdy V-
 čenj Ewangeliků gest takowé / bude neomýlné
 Znamenj prawé Wjry mjti / nad Katolickým /
 přjliš težkým a drsnatým / které k Krystowé-
 mu Třaboženstwj dořonce se nesyřuge / neb on

v S^o Matouše w kap. II. w. 30. zřetelně
 pravil : Gho mé zagisté gest sladké/a bříž-
 mé mé lehké. Jarář. Vtrhugete welice Kry-
 stu Pánu/a geho Cyrkwi / Edyž tať swéwolně
 Pjssino swaté k wassemu bludnému vsudku při-
 tahugete / gaťž dálegi w dnešním Rozmlau-
 wání seznáte. Med / který neykladššy Eimma-
 nuel nám z Ručy swé Božíké podává / wyzna-
 menává sladkost / a hognost Božíké Milosti /
 kterážto wšfecto / co přirozené syle naššy trpké /
 a těžké se zdá / přediwně oslazuje / lehké a snaz-
 dné spůsobuge. Syce Rječ wasse nic giného
 není / nežli pěkná a lehká pišťalka : pišťka ljbe a
 sladce ; Edyby gen k posledku nestřipěla. Při-
 pomínáte mi co gednoho času některj Sswáb-
 šstj Zemané při čepu spolu rozmlauwali. Luz-
 theryánšstj chwálili swau nowau Wjru/a wy-
 náššeli gi nadewšfecty mohowité Sedláky / kte-
 rať dobrá a lehká gest / posmjwagice se naproti
 tomu Katolickým / že pod tať těžkým Popšským
 Ghem seděti musy /rč. Na to geden letitý Ka-
 tolický tēm Lutheryánům odpowěděl / dobře
 prawjte milj Streycowé a Sswagrowé. Wy-
 gste syce sobé / lehkau a měkau Wjru vybrali /
 gať bych deset tisíc Zlatých hotowých za to dal /
 aby ona prawá byla. Druhý taťé Katolický
 přidál : Edyby tať platilo do Těbe přigjti / a-
 niby mi Lutheryánšská Wjra dosti lehká neby-

la / gestřebych sobě snadněgšsý Wjrků wymys-
 lil. To mám od gednoho poctiwého člowě-
 ka / genž nedaleko odtud byl / když se to mlu-
 wilo. Sausedj. Tām také připadá / co se w
 Sausedstwj tohoto Kralowstwj ne před mno-
 há Léty stalo. Geden Kalwinský welký Pán /
 sprosta Knjze / měl při swé Tabuli gednoho
 času vprjmného starého Němce / dobrého Ka-
 tolického Rytjře : Mezy ginau Conversacy /
 začal Knjze téhož Rytjře na ramena poples-
 skáwati / řkauce : Starý Papeženče / starý
 Papeženče / kdy pať gednau reformirowa-
 něho Náboženstwj / totiž Kalwinystem
 býti chcete ? Rytjř dal za Odpowěd : Mi-
 lostiwý Knjze a Pane : gábych syce měl
 chuť Kalwinystem býti / ale bogjm se wel-
 mi gedné wěcy. Nemáte se při tom čeho bá-
 ti / řekl Knjze : a co gest čeho se bogjte : Toho
 samého se strachugi / (dj Rytjř) aby mne
 čert newzal. Ta Odpowěd ne wffeligať se
 Knjzeti ljbila / a wssať gi / gažto od staré-
 ho vprjmného Němčského a Katolického Srd-
 ce / shryžti musyl. Kněžna fedicý wedlé Pána
 swého genu posseptala : Schowegte sobě
 můg Pane / a neptegte se wjce starého Pa-
 pežence / kdy chce Kalwinystem býti. Sa-
 ráť. Ale nawratme se k wěcy : zdali Wjra
 Katolická tať težká gest / gať se strana odpor-
 ná

ná domnívá? Osadnj. Za toť wššyčnĭ wes-
 sinés magj/že gest Wjra těžká. Jaráť. Chce-
 teli wěděti příčinu / tu wám Swatý Pawel
 powjda 1. k Korynt. w 1. kap. w. 14. kdez prá-
 wj : Že tělesný člowěk nechápá těch wěs-
 cý / které gsau Ducha Božjho. Newjteli
 milj Sausedj/ gaťými barwami Krystus Pán
 w swém swatém Ewangeliu. Cestu k Nebi
 maluge? **Wcházegte** (prawj v S° Mat.
 w kap. 7. w. 13. a 14.) těsnau bránau : nebo
 šyroká brána a prostranná cesta gest / kte-
 ráž wede k zahynutj/ a mnoho gest těch /
 kteříž wcházegj šrže nj. Gať těsná brá-
 na a auzká cesta/ kteráž wede k žiwotu/ a
 málo gest těch / kteříž gi nalezagj. Po-
 hleďte/ kteráť ta weselá a šyroká / snadná a
 lehká cesta k peķlu ; těžká pať a auzká/ na kte-
 réž se nětco pracowati musy / k Nebeské Brá-
 ně wede. Ne každý kdož mi řiká Pane Pa-
 ne/ (prawj dále Krystus Pán w W. 21.) we-
 gde do Králowstwj Nebeského / ale kdo
 činj Wůli Otce mého / řč. Což y S. Ja-
 kub potwrzuge/ w kap. 1. w. 22. **Budtež čis-
 nitelé Slowa / a ne Poslauchaci toliko.**
 Kdyby prawá Wjra a Cesta k Nebi těžká býti
 neměla / proč gest nám pať Krystus netoliko
 slowem / ale y skutečným příkladem lehčegšy
 newkázal? Proč gest také sám snadněgšy/nás

nepředešel? Proč wolá gesté až podnes v S° Mat. w kapit. 11. w. 12. Od Dnůw Jana Křtitele až došawád Králowstwj Nebesšké násylj trpj/ a kterjž násylj činj/ uchwácugjť ge. A opét w kap. 16. w. 24. Chce-li kdo za mnau přigjti/ zapřiž sebe sám/ a wezmi křjž swůg / a následũg mne. Toť není na kóláče zwáti ? A gest také známo / co Pán oném Lenochũm/ kterj pro Králowstwj Božj nic činiti nechťeli. v S° Mat. w kap. 20. w. 6. a 7. prawil : Proč tuto stogite celý den zahálejice ? gđetež y wy na Winicy mau/ totiž k Prácy. Pán chce/ aby se pracowalo/ a když Swatwečer přicházj / poraučj Šaffáři swému/ aby swołal Delnjky/ a ne leniwé Tuláky ; A že ne gen špatnau / lehkaui a krátkaui / nýbrž opravdowau / a dlouhau prácy pro Králowstwj Božj wykonáwati mášme/ to Pán tjm vřázal / když gest tuž prácy ne ledagaťes/ nýbrž Winičné Prácy přirownal / kdež přes celý Roť gest co činiti / a gedna práce druhau stjhá. Z té přjčiny nás y S. Pawel k Galat. w 6. kap. w. 9. 10. opravdowé napomjná/ řka : Dobře činjce neostáwegme / neb časem swým žiti budeme neostáwagjce : Protož došawádž čas máme / činme dobře / zč. Osadnj. Gest arcy sluššné/ aby se Křestign na Pobožnost/ Modlitby/ Půst/

Půst/Almužny/ a jiné spásytedlné skutky s pilností vynasnažowal; ale druhá Strana jmeysli/ že sobě pro Swátečnj Prácy / Misse neslyšsenj/ Massa gedenj / a jiná tím podobná lidská neb Cýrkewnj Příkázanj/ žádného tak welkého Swědomj činiti potreby nenj. Jarář. Ale nemýlte se milý Pane Wáclawe; že my podle Božského Příkázanj zawázani gsme Swátečnj Dny swětiti/abychom w nich Pánu Bohu Wssemohaucýmu / zgewné a společně powinné Služby wykonáwati mohli. Pome ni/ aby Den Swátečnj swětíl/ zč. gest třestj z Desyti Božjch Příkázanj. Wedlé toho také / dlé Zněnj Božských Příkázanj powinnj gsme Zdrawj těla magjce/ hodné Wotce Poslánj činiti; gsme powinnj Dny Postnj / a zdrželiwoosti zachowáwati / o kterémžto Příkázanj Swatý Augústýn Episl. ad Gasulan. 86. swědcj/ že se w Ewangelických a Aposstolských Spisých / anobrz w celém nowém Zákoně nezomýlně nacházy. Když tehdy my / dlé Zněnj Božských Příkázanj nětco činiti gsme powinnj/ a gest se obáwati / žeby mnozý w tom spozdilj a leniwj byli / tehdy má a může Cýrkew k tomu gisté Dny a spůsob wložiti. A poněwadž pod wwarowánjm welikého hřjchu powinnj gsme Příkázanj Božjch wposlechnauti / tehdy má také / a může Cýrkew a Sprácowé gegj /

z strany držení času a způsobu/Křesťanskému Lidu Swědomj zawazowati : Obzwláště gšauce každý podle Čtvrtého Prikázanj Božjho powinen své Duchownj y Swětšké Wrchnosti poslauchati / tať poraučj Pán Krystus ; Kdo neposlechne Cýrkwe / že má býti gaťo Pohán / a zgeowný Hřjssnj. v S^o Mat. w kapit. 18. w. 17. Sausedj. Co gste tuto přiwesti ráčili / toho gá wywrátiti nemohu. Wššak mnoho gest Lidj mezy Klekatolickými / kterj toho pochopiti nemohau / aby w takowých wěcech / pod těžkým hřjchem swědomj stěžowaná býti měla / a to člowěk (gaťýž Papež gest) činiti mohl. Poněwadž swědomj a hřjchowé takowé wěcy gšau / že njmi Pán Bůh sám wládne: Jaráť. Opět musyťe tomu tať rozuměti / že Pán Bůh takowé wěcy / kterěz z přjrozenj w geho samého mocy gšau / podle své Božšké Wúle a Ljbošti / y některým k tomu powolaným a řádně zřizeným Lidem / podal. Wždyť gest Petrowi / a w něm Cýrkwi a a Cýrkewnjm Prálatům / v S^o Mat. w kap. 16. w. 19. řekl : Co ty swázješ na Zemi / swázáno bude y na Nebi. Swatý Pawel As postol taťe poraučj Hebr. w kap. 13. w. 17. bezewššech okolčím patrně : Poslussnj budste Spráwčům swých / a poddáni budte gim. Oniť zagistě bděgj / gaťo počet wy-

dati magjce za Duffe waffe. Wyhledáwáš
 lit Bůh tak přísného poslušenství od Křes-
 tiana/ toliko k jeho Swětšké Wrchnosti / že
 ho k tomu swědomjm zawazuje/ a gemu / kdys
 by se protivil / zatracenjm hrozý ; Cžjm wj-
 ce Pán Bůh tomu chce / aby se Duchownj
 Wrchnosti poslauchalo / kteráž Mjsto Božj
 bljže zastupuge / a w podstatněgšsých wěcech
 spravowati / poraučeti / a rozkazowati sobě
 swěřeno má. Swětšá má pod Spráwau
 swau toliko Tělo/ a wěcy tělesné : Duchownj
 pať Duffy/ a co k gegjmu wěcnému Spaseni
 příslušy / gať gšme gíž z Apostola Páně sly-
 ššeli. Osadnj. Kde pať to psáno gest / že
 Wrchnosti pod zawazkem swědomj/ a wěcným
 zatracenjm poslauchati máme? Zdá mi se mno-
 ho mluweno. Farát. Bud mnoho neb málo/
 nicméně Bůh Duch Swatý sřze Vsta Pawla
 sám to propowěděl/ Rom. 13. w. 2. Kdo se
 Mocnosti protivj / Božjmu Zřizenj se
 protivj / a kterjž se protivj / sami sobě
 odsauzenj dobywagj. A málo njže: Pro-
 tož z potreby poddání budte / netoliko
 pro Hněw/ ale také pro Swědomj. Ten
 týž Duch Swatý tolikéz Deuter: 17. vložil :
 Bdežby zpýchal nechtě poslechnauti roz-
 kázanj Aněze/ kterýž toho času posluhu-
 ge Pánu Bohu twému / umřet Cžlowěk
 ten.

ten. Gausedj. Někteřj toliko na to samé
 narjškagj / že Swátkuw welmi mnoho se swěs
 tj. Jarát. Lakomcy / a w časnych wěcech nad
 mjru pohřženi lidé / žalugj na Dny Swáteč
 nj ; ale ne Czelačka wbohá / Pacholcy / a Děw
 ky / přehnaná Howádka / kteréz přes celý Tey
 den při hřmotné a těžké práci mjtí chtégj / a
 gim mnohdykrat ani w Den Páně Nedělnj
 odpočinauti nedagj. Pobožnj wššak a Boha
 bognj Lidé / nic na Swátky nenarjškagj / spjše
 se radugj / že Služby Božj / a potřeby spasenj
 swého tjm počognégi wykonáwati mohau / ne
 bo wědj dobře / y při swém Hospodářstwj stu
 řugj / že zřjďka to staré přjřlowičko chybuge :
 Že se modlenjm a do Kostela chozenjm nic
 neobmesskáwá. Přikázanj spolu s wěrným
 Zaslíbenjm Krystowým gest toto / w S^o Mat.
 w kapit. 6. w. 33. Hledegte neypraw Krá
 lowstwj Božjho / a Sprawedlnosti geho /
 a toto wšše (totiž časné potřebné) bude
 wám přidáno. Málj Králowstwj Božj na
 před a neywjce hledáno býti / tehdyby se také
 šlussné mělo k tomu neywjce času wynaložiti /
 čehož wššak dobrotiwý Pán od nás žádati ne
 ráčj. Coby nebylo sprawedliwé / abychom ce
 lý Koř na tré rozdělili / geden djl Pánu Bohu /
 a Službě geho samé ; Druhý / Dussy nassý / a
 wynasnažowánj se o Spasenj / a wěčné dobré

gegj ; Třetí díl teprw Tělu smrtedlnému / a potřebám geho odemzdali ? A wšak ani od Boha / ani od Cýrkwe toho (cožby syce spravedliwé a náležitě bylo) nám se nevkládá. Nebo Bůh y Cýrkew necháwagj nám dvě celé třetiny k řízenj časných potřeb / a sobě toliko sotwa gediný třetí díl wymiňugj / o kterýž se gestté Bůh s Dussý / a potřebau gegj / gačo téměř děliti musý. K tomu gač mnoho prácy a řízenj k poslaúženj mdlobě těla / y we Dny Swátečnj se dowoluge. A wšazuge se Křesťianšká Cýrkew / gač s týmiž Dny Swátečnjmi / tač y Postnjmi / ne twrdau a přjsnau Nascechau / ale milau Matkau / kteráž w milostném Dispensirowánj a Dowolowánj wolná gest / kde příčinu nacházý / že snad pro nebezpečenstwj a škodu zdrawj / neb giných přjsadnosti / těžké překážky / nastáwagjcý patrné škody / y na časném gměnj / zč. takowé Cýrkewnj Příkázanj nemůže zachowáno býti. A tehdaž má se při nařizeném Spráwcy ohlášenj státi / Duchownjho wčeného Spowědnjka Kaddy požádati / a tač gačzby oni uznali / neb dowolili / w tom postupowati. Při Zawjrece této Materye w prawděbych winšowol / aby ti / gestto že w nassý Katolické Wjře mnoho těžkého gest / smeyšlegj / toho Doměnj toliko maličko poodložili / a pro Lásku Božj (gemuž wšse

wšse powinni gme) postusyli a wyzwédéli /
 zdali taž těžká wéc gest wprjmnau opravdo-
 wau Spowéd z hříchůw swých wykonati / po-
 božný Púst wystáti / na kolenách kleče / Wšsy
 swatau wyslyšeti / a přitom Pátere neb Ro-
 zárym wyřkati / rc. Nepochybugi / žeby o
 tom brzo giný Saud wydali / ckušte a wize-
 gať dutný a dobrý gest Pán / prawj Krá-
 lowský Proroč w Žalmu 33. w. 9. A gá tuto
 gistjm / čehož gsem na mnohých dobrých Lis-
 dedch skusyl / kterj Kaddy mé w této přispadnos-
 sti wposlechli / že gsau potom potěšenj swého a
 sladkosti srdce (zwlastě po wykonané Spowés-
 di / a přigatém od Kněze rozhřessenj) dosti wys-
 prawiti a wychwáliti nemohli. Osadnj. Wš
 také se k tomu chystáme / a podobného potěše-
 nj se nadégeme. Jaráč. Směle mne poslech-
 něte / neb toho litowati nebudete. Bůh nice-
 héhož bez odplaty nenechává / co se k Eci a
 Sláwě geho dége. Neb geden gest Pán
 wšlech / bohatý k wšsem / kterjž z celého
 srdce hledagj a wzywagj ho.

Na Selený Žrtwtef.

Epistola S. Pawla první k Korynthům
 w II. Kapit. od Werše 20. až do 32.

Bratři : Když tehdy se scházíte ve
 spolek/ gížt není Wečeře Páně gísti.
 Nebo gedenkaždý beře Wečeři swau k ge-
 denj. A giný zagistě lačnj/ giný pať opilý
 gest. Zdalíž domů nemáte k gedenja k pi-
 tj? čili Cýrkew Božj potupugete/ a zahán-
 bugete ty/ kterjž nemagj? Což djm wám?
 Chwáljmli wás? w tom nechwáljm. Gá
 zagistě přigal gšem ode Pána/což y wydal
 gšem wám / že Pán **JEŽIS** / w kterau
 Mloc zrazen byl/ wzal Chléb / a djky čině
 lámal/ a řekl : Wezměte/ a gezte : toto
 gest **Tělo mé**/ kterěž za wás wydáno bu-
 de : to čiňte na mau Památku. Takž y
 Kalich řdyž powečeřel/ řka : Tento Ka-
 lich nowá **Vlnuwa** gest w mé **Krwj**. To
 čiňte / kolikrátkoli pjtí budete / na mau
 Památku. Nebo kolikrátkoli budete gísti
 Chléb tento/ a Kalich pjtí : **Smrt Páně**
 zvěstowati budete/ dořawádž nepřigde.
 Protož řdokoli bude gísti Chléb tento /
 neb Kalich Páně pjtí nehodně : winen bu-
 de **Tělem a Krwj Páně**. Zkusyž pať sám
 sebe člowěk : a takž toho Chléba gez/ a z
 Kalichu pi. Nebo řdož gj a pige neho-
 dně/ odsauzenj sobě gj a pige : nerozsuzu-
 ge **Těla Páně**. Protož mezy wámi gsau
 mnozý nemocnj a mdlj/ a spj mnozý. Ge-
 ssto

što kdybychom sami sebe rozsuzowuli/ nebylibychom zagistě sauzeni. Když pak býwáme sauzeni/ ode Pána býwáme trestáni/ abychom s tímto Swětem nebyli zatraceni.

Spasitelné Wswětlení w Rozmlauwání uwezené.

Krystus při poslednj Wečeři nepodáwal wgláší pod Spůsobau Chléba samé Tělo své bez křwe.

Sarář. Čtenář. Sprosták.

Sarář. Wjtegte milj Křestiané. Kterak gest to/ a odkud to pochází/ že gesté před Hodu tak čisté wstrogeni přicházýte? ani na Božj Hod tak wymustrowani nebýwáte.

Sprosták. Dnes gest Den slawný Wečeře Páně/ w kterémž rozmilý Wylupitel po obyčegném Welikonočnjho Beránka požjwání/ w poslednjm nesmjrné Lásky plném Křasstu / wšsem Wěrným předrahé Tělo své k pokrmu/ a Krew swau Swatou k nápoji milosti wé odkázati ráčil. Bogjme se tehdy / kdybychom k těm Nebeským Hodům w wšsednjm a nerádným Oděwu nagiti se dali/ abychom s oným Hostem/ genž bez Swadebnjho Raucha na Swadbu se dostawit směl / od té potěšsyte dlné a slawné Wečeře Páně wylaučení nebyli.

Zdaž y wy Dwogj: Eti hodný Pane dnešního Dne při Službách Božích krásného bílého Oděvu neovládáte? **Sarát.** Ty Hody Těbesské/ o kterých mluvíte/ ne tak k poslylnění Těla/ jako neppředněgi k Obcerstwenj Dusse přihotowený gsau. Pročež o duchownj/ a wnitřnj Otrasu starost wasse býti má neppředněgššy. Spitügte/ gskeli/ dlé Wynaučení Swatého Pawla I. k Thesal. w kap. 5. w. 8. oblečení w Pancyr Wjry a Lásky / a w Lebku Naděge. Bez Wjry nelze se Bohu ljbiti/ pisse k Židům týž S. Pawel. Wjra prawá není než toliko gediná/ tak/ jako gen gediný Bůh gest. Ta Wjra prawá gest toliko w Cýrkwi Krystowé ; Cýrkw Krystowá má býti gedna / Swatá / Aposstolská / Wsseobecná. Ani Wjra/ ani Cýrkw wasse nekatolická/ není gedna/ nebo sena mnohé rozdilné/ sobě odporné / gednu druhau zawrhugjcy Sekty rozděluge ; Tenj swatá/ proto že ani žádných Swatých/ ani žádných důkladných k prawé Swatosti Prostředkům dokazati nemůže. Tenj Aposstolská / proto že se Aposstolskému Včení / ku příkladu : O Misy swaté (neb S. Ondřej každodenně žiwého Krysta na Oltáři obětowal / Swatý Mataus při Službách Misse Swaté Mučedlnictwj podstoupil/ gaž w Žiwotě gegich hodnowěrnj Spisowatelé swědčj)

čj) welice protiwj. Tenj Wsseobecna / neb
 nenj po wšsem Swětě rozššyřena / dlé Proroc-
 twj Krystowého. Což gsem giž wsse ginde ob-
 ššyrněgi prokázal ; aneb w budaucých Slaw-
 nostech ģruntowně prokázati minjm. Pročez
 Wjra wasse / ač se s Krystem honoš / Wjra
 Krystowá nenj / a taž wy Pancýře Wjry pra-
 wé zbaweni / při této Wečeři Bohu milj Ho-
 sti nebudete. Čženář. W tom se nám wjc
 než Křiwda děge. Kteraž bychom my Wjry
 prawé zbaweni byli ; poněwadž pewně wěrj-
 me / že Syn Božj za nás vmřel / nás předra-
 hau Krowj swau wykaupil / že Tělo a Krew
 swau při poslednj Wečeři nám wšsem odes-
 wzdal / a odkázal ; a to obě spolu w Chlébě / a
 Wjně požjwati přikázal. Když my tomu pos-
 ručenj sylně wěrjme / ta Wjra činj Tělo a Krew
 Krysta Pána. Kdož nám tehdy ten drahý
 Pokrm / a Nápoj odegme ? Farář. Přjsteli /
 ta řeč / nenj wasseho mozku stwořenj. Wy-
 pügčili gste sy gi z Summaryge Jana Straz-
 něnského hlawnjho w Czechách Bludaře / Ka-
 cýře / a Podwodnjka. Po čem barwa ? Kde
 to w Pjsmě stogj / že Wjra nasse činj Tělo a
 Krew Syna Božjho ? Gestliže Wjra tu moc
 má ; wěrme / že teď narozené Dítě gest od Kry-
 sta wykaupené / ay hned od hřjchu očistěné
 bude, bezewšseho Křtu ? Nawšstjwme Bez-

thlémskau Gestyni/ a wěrme eo neysylněgi/ že
 se w nj Spasitel náš pro naše Spaseni nas
 rodil/ a y hned znova w Geslech Dětátko Božs
 ké se narodj. Wstupme na Horu Kalwarye/
 a wěrme pewné / že na tom Místě Syn Božj
 na Kříži pro nás vměřti ráčil ; Musyt teh-
 dy y hned Krystus (který wjce nevmjrá / k
 Křim. w 6. Kap.) znova na Kříži vmjratí /
 kolikráte tu Wjru opatowati budeme. Kdož
 tomu uwěrj ? že/ kdýž my Tagemstwj Wykau-
 penj wěrjme / y hned ta Wjra wykaupenj sa-
 mé tworj a působj. Gačo wěrjme/ že giž Kry-
 stus za nás vmřel / ne aby ta Wjra teprw
 Smrt Krystowau působila ; tak wěrjme / že
 při Wečeři Páně Tělo s Krowj Páně přjtom-
 né gest/ ne aby ta Wjra teprw Tělo a Krew
 Páně tworila ; Krystus neprawil Aposstol-
 ům: to wěrte / nýbrž : to činite na mau
 Památku. Ne každý tehdy / kdo toliko w
 Krysta / neb w přikázanj o Wečeři Páně wěr-
 řj/ nýbrž/ Swatj Aposstolowé / a od nich po-
 řádnau Poslaupnosti pocházegjcy náležitě zřj-
 zený/ powolaný / a k tomu obzwláštne poswě-
 cený Kněz/ kdýž tak činj/ gač Krystus Pán při
 poslednj Wečeři činil/ to gest : tak a těmi slo-
 wy/ gačo Krystus/ Chléb neb Wjno poswěcu-
 ge/ tenkrát/ prawjme/ Kněz w Osobě a Au-
 řadu Krystowém postawený/ Mocý geho/ gač
 kóž

ložto Služebnjš a Tástrog Krystowý / aneb
 raděgi sám Krystus s njm Chlěb w Tělo y
 Krew / a Wjno tolikěž w Tělo y Krew Božj
 proměňuje. Poněwadž pať wy takowých pos-
 řádně poswěcených Knězi nemáte / nýbrž od
 ledagakéhoš Tuláka a Poběhlce / štutkem pod-
 wodnjka (který když Kraginu wassý w sau-
 kromj probjhá / žádným Pastýřem / Pastwu
 Nebeskaú Owčičkám Krystowým donásšegj-
 cým / nýbrž podwodným Lotrem a Wlkem /
 wlnu toliko z Owčiček trhagjícím / se proka-
 žuge) paubý chlěb a wjno w počautnjch schůz-
 kách swých přigjmáte / sami se toho drabého
 Bšassstu Krystowého bjdně zbawugete. Dě-
 ge se s wámi práwě to / co w Básnjch o gačým-
 sy Psu slycháme. Ten kus masfa kdesy pola-
 peného na dlahém dřewě nesl / a když s njm
 přes řeku plaul / zdálo se mu / gačoby gestě gi-
 ný kus masfa we wodě widěl / neb čistá woda
 na spůsob zrcadla masfo geho očjm znowa
 předstawowala ; aby tehdy obogj kořisti poz-
 žjl / chtě to přetwárené masfo we wodě pola-
 piti / dřewo z huby pustil / kterěz y s masfem
 vplaulo / tať vbobý pes / chtěge požjwati obo-
 gjho / nevzjl ani gednoho. Toť se wám milj
 Tekatolikowé / tolikráte přiházý / kolikráte
 mimo Katolicke Cýrkwe / a kdekoliw od Prá-
 dykanta wasseho / genž poswěceným Knězem-
 nenj /

neni/ swau dümélau Wečeři přigimate. Troš
 štugete se/ a těšyte/ že pod Obogjm přigima-
 ti budete Tělo y Krew Páně (gaľobychom my
 wám Krysta mrtwého bez Krwe podávali)
 a mezy tim / poněwadž on té Mocy nemá žá-
 dné/ aby chléb neb wjno w Tělo a Krew Pá-
 ně proměnil/ ani Těla / ani Krwe Boží/ ani
 pod gednau/ ani pod obogj nepřigimate ; a
 to wšse s škodau měšce / což pať wjcegi gest /
 s newyhnutedlným nesmrteďné Duse zmaře-
 njm se děge. Zagistě tehdy : když se tať we-
 spolet scházýte (mluwjm s S. Pawlem w
 dnešnj Epjstole) to giž neni Wečeři Pá-
 ně giťi. Čtenář. Co kdyby prawý Aněz
 od Katolické ě Ewangelické Wjře poběhlý
 nám podával ; genu šrže Odpadlstwj Moc
 ě Poswěcowánj snad neni odgata / neb Aněz
 Anězem na wěky zůstawa. Satář. Owšsem/
 od taľowého / počudž náležite chléb a wjno
 poswęcuge/ prawé Tělo a Krew Boží přigj-
 mate/ wšsať ne ě Spasenj / nýbrž/ ach přeběs-
 da ! s Sidášsem ě wětššymu Odsauzenj a Ža-
 tracenj wšsemu. Neslyšeli gste broznau po-
 hrůžku S° Pawla dnešnjho Dne : Protož
 kdoľoli gedľby Chléb tento neb piť z Bas-
 licha Páně nehodně/ winen bude Těla a
 Krowj Páně. Tim spůsobem nehodně přigj-
 mate/ negste Bohu milj Hosti při těch Nebe-
 sťch

stých Zodech : djlem nedostatkem Wjry / dj-
 lem nedostatkem prawého Poslussenstwj k Cyr-
 kwi swaté wšeobecné / gíž to co Matku / ano
 co Krysta samého poslauchati máte ; ona pač
 Gménem Božjm wám welj / abyste Kacýřstých
 Schůzeč / a wšeho Obcowánj Nekatoličim
 prázdny byli / abyste pod gednau Spůsobau
 celého Spasýtele s Tělem y s Krwj v nás Ka-
 toličim přigjimali. **Sprostak.** Wšsem w
 prawdě wyznawám / že bychom s wětšým Du-
 šse potěšenjm od Katoličých Kněžj Swátost
 Wečeře Páně přigjimali / kdy bychom toliko w
 bezpečenj byli / že oni nám celau Swátost / Tě-
 lo y Krew Božj podáwagj / a to tač / gačž
 Krystus Welebnau tuto Wečeři nařiditi / a
 ustanowiti ráčil. Nám se wšsač zdá wšse nas
 opač / co při Katoličém Posluhowánj widj-
 me. Krystus prawj o Chlébě poswěceném :
Toto gest Tělo mé / a wzlášt o Kalichu :
Tatož gest Krew má. Wy Katoličtj to
 wšse nahromadu mýcháte / když wčíte : že w po-
 swěceném chlébě gest gíž Tělo y Krew Božj /
 čemuž my s těžkostj wěřiti můžeme ; Neb ačž
 koliw wjme / že žiwé Tělo dlé přjrozeného bě-
 hu bez Krwe býti nemůžž ; wšsač nic méně wě-
 řjme / žeť Bohu nic nemožného není. Můžž
 tehdy Bůh zázračně Tělo swé wzlášt / a Krew
 tač wzlášt postawiti / kde chce ; Poněwadž
 tehdy

tehdy tato Swátost gest samý a paubý Zázraček / a wšfecko w nj nadpřjrozenau Mocý Boží se děge / a spolu sám Krystus wěčná Prawda došwědčuje / že w Chlébě gest geho Tělo / a w Wjně Krew : mámeť dostatečnau k tomu Přjčinu / abychom wzlásť w chlébě samé Tělo / a wzlásť w kalichu samau Krew zázračné býti wěřili / a wyznawali. **Saráč.** Ošstj ten / s kterým ne tať mne / gaťo sami sebe tepete / zase není na wasšem brusu zostrěný. Nedáwno gste čjsti / neb slyšseti musyli zlořecěný Weyklad na dnešnj Epistolu Jana Spangenbergra Northoušského (blázniwého a auřkého) Kazatele / gehož rozúm poněkud dálegi se wzťahowati měl / neboť on ten Text : Toto gest Tělo mé / s giným Textem / s přináležejícím Okolostogicnostmi / a s následujícím Slowy / dlé Obyčege wšfech Pjisma Swatého Wykladačůw bedliwě skládati / a srownáwati zapomněl. Pozorujte tehdy : na Den Narozenj Páně tēmito krátkými slowy zwěstuge nám Wtelenj Syna Božjho Ewangelista S. Jan w kap. I. w. 14. **A Slowo Tělem vsčiněno gest.** Kdyby nynj někdo ta slowa bezewšseho dálššyho powáženj / a skaumánj Okolostogicnosti / neb giných Textů takto dlé paubhé Litery wykládati chtěl : Jan Miláček Boží / gehož Swědectwj prawé gest / pisse : že
Slo

Slovo věčné Boha Otce / Syn Boží / Tělem
 učiněn gest ; toť gsau slova Prawdy věčné z
 Písmá Swatého / ku kterému nic přidawati /
 ani od něho co odgymati nesluffý ; tak tehdy
 dlé patrného Wyswědčení Písmá / Syn Boží
 w Gesličkách narozený žádné Krwe w sobě nez
 měl. Nebo Ewangelista prawj ; Slovo
 Tělem / a ne Krwj učiněno gest. Žádnau
 zmjnkú Písmo swaté nečinj o Krwj / nýbrž to
 liko o Tělu ; Pročež to Wtělené Božské Pa
 cholátko žádné Krwe w sobě nemělo / než toli
 ko samé Tělo ; nebo Písmo dlé pauhé Litery
 rozuměti se má / nicehož k němu přidawati / az
 niž od něho odgymati nelze. Zdalíž byste ta
 kowého nehrabaného Písmáka / gažto sla
 měného Ssalomauna cepem nepozdrawil ?
 Wsssem řekli byste : Když S. Jan Wtělenj
 Syna Božjho wypisuge / w těch slowech Tělo
 sprosta Synu Božjmu přičítá / wssat Krwe
 z něho neodlucuge. Potudž tehdy Písmo wtě
 lenému Bohu Krwe nevgymá / gažau smělostj
 smjss ty nestydatým tlachánjm twým gi vgj
 mati / kterau Písmo nikoliw nevpjrá ? Ačkos
 liw w tom Textu : a Slovo Tělem učiněs
 no gest ? žádná zmjnká o Krwj se neděge /
 wssat z toho nenásleduge / že Syn Boží Tělo
 bez Krwe na sebe wzał / proto že z giných O
 količnostj / z giných Textůw Písmá swatého /

ku příkladu : Když se Obřezování / Břícování / Umučení Syna Božího vypisuje / poznati / a vyrozuměti můžete / že gest to Tělo Krystovo jakožto živé mělo w sobě živau Krev. Tak taky ačkoli w tom Textu : Toto gest Tělo mé / Syn Boží žádnau zmínku o Krví své nečiní ; wšak nicméně z jiných Textůw a Okolostogicnosti snadno se poznává / že to Tělo pod způsobau chléba při Wesčeři Páně bez Krve nebylo. Pozorůgme medle celý Text / který gsine z dnešší Epistoli slyšeli : Toto gest Tělo mé / kteréž za nás vydáno bude / praví Pán o posvěceném Chlébě / 1. k Korynt. w kap. II. w. 24. To tehdy Tělo / které dle Wysvědčení Krysta pod způsobem chléba přítomné gest / jiné není od toho / které za nás zraženo / a vydáno gest. To Tělo / které za nás zraženo / a na Smrt vydáno gest / bylo li ge bez Krve ? čili ne ? Že Krev zbavené nebylo / dokazuje přehořké Umučení Boží. Poněwadž tehdy w Chlébě posvěceným to Tělo / které za nás zraženo gest / přítomné gest / nemůže ono bez Krve býti ; aniž nám smegšleti slusí / žeby zázračně Mocí Božskou wzlášt w gedné způsobě chléba Tělo / a wzlášt w druhé způsobě wjna Krew se obřahovala / poněwadž w posvěcování samého Chléba dle Wysvědčení S^o Pawla Syn Boží těchto

těchto Slow vžjwal : **Toto gest Tělo mé /
 které za was zrazeno bude / a w nich zře-
 tedlně w té gedině spůsobě za nás zrazené / kř-
 wawé vmučené a vsmrčené Tělo býti přítom-
 né prawil. Pročž žádná wgina se wám nedě-
 ge / když Swátost Wečeře Páně pod gednau
 Spůsobau přigjmate / nebo w gedné tať mno-
 ho / gaťo w obogj / totíž celého Krysta za was
 zrazeného a vsmrčeného w prawdě přigjma-
 te. **Cžtenář.** Dalbych se na to gestě namlu-
 witi / že Tělo Krystowé spolu s Krwj se při-
 gjmá ; **Wězy** mně wšsať w hlavě tento sylný
 háček / že v Katolíkũw tato Swátost / tať / gať
 Krystus Pán gi zřjdiť / a ustanowil / se nepo-
 dáwá. Poručenj zagisté geho gest / aby se w
 spůsobu pokrmu y nápoje podáwala ; nebo
 netoliko prawil : **gezte / ale y pite / a to pite**
z toho wšsyčni / což y poraučj obecnému Ko-
ryntskému Lidu S. Pawel / rka : Tať gaťž
Pán zřjdiť / a poručil / z Chléba onoho gez /
a z Kalicha pi. Můželi nad ta slowa co pa-
trněgšsýho býti ? **Sarář.** Kdybychom y to
 příkázanj Krystowé dlé čisté Litery rozuměti
 měli / museliby wšsychni wěrnj / a to pod zatra-
 cenjm Dusse / nebo do Geruzaléma putowati /
 nebo Kalich ten / z kterého Pán Gežjss při po-
 slednj Wečeři podáwal / mělby se po celém
 Swětě wstawičně obnášeti / aby wšsyčni (což**

by pať nicméně nemožné bylo ; nebo wětšy
 djť Lidj té Milosti pro krátkost wěku vžiti by
 nemohl) z toho / z kterého Pán sám podával/
 Krwe Božj požjwali. Nebo prawil Pán /
 kdž Kalich Aposstolům podával : pite z to-
 ho / a ne giného / ale z toho pite Wšyckni.
 Kdožby k tomu Mudrowánj aspoň třikrát
 řechačkau nezatraubil ? Tak totiž y Litera
 pjsna Swatého zle wyložena zabigj. 2. ad
 Cor. c. 3. v. 6. nesmyslného Mudrača. Ne
 wšedko gest přikázáno / co se dlé paubé Litery
 přikázané býti zdá. V S° Jana w kap. 13.
 w. 14. dj Krystus : Gestliť tehdy gá wmyl
 gsem Nohy wasse Pán a Mistr / y wy má-
 te geden druhého Nohy wmywati. W
 těch Slowech zdá se / gaťoby Pán wmywánj
 noh přikázowal před vžjwánjm Wecere swé ;
 wšak w tom přikázanj taťowé nenj ; nybrž
 tau Ceremonygi Krystus nás wywuce : kte-
 rať Dussy odewšy posskwrny hřjchu předpři-
 gjmánjm Těla a Krwe geho Swátosti swa-
 tého Počánj prw wycistiti máme. V S° Lu-
 kasse w kap. 10. w. 4. Wcedlnjkům swým za-
 powjda Krystus : Nenostež pytlíka / ani
 mossny / ani obuwy / a žádného na cestě ne-
 pozdrawúgte. Múželi patrnégšy Zápowed
 neb Poručenj býti ? Taťyli pať mne / neb mne
 podobného Aposstolům Swatých Nasledo-
 wnjz

wnjska / gačo přestupnjska Poručenj Krystowa
w tom stjhati budete / pokudž gá na cesté wás
podkaw uctiwé pozdrawjm / neb k Nemocný-
mu gda / pytlkem neb mossnau / neb s obuwj
se zaopatřjm ? **Sprostak.** Odstup to ode-
mne / abych sobě / neb ginému za hřích poklá-
dal / což žádnau winnu w sobě neobsahuge.
Sarát. A nicméně zřetedlné Krystus to wsse
zapowjda. **Čtenář.** Snad s tím minj zby-
tečnau Starost o časné Wěcy Duchownjm
Spráwciim zamezyti milý Spasitel. **Sarát.**
Ne wssedkó tehdy co se dlé litery zapowěděné /
neb přikázané býti zdá / w skutku tač / gač slo-
wa znj / zapowěděno / neb přikázáno gest. Ne
gináče smegssleyte o těch slowech : Pjte z to-
ho wssyčni / zdá se / gačoby dlé paubé litery
wssyčni z Kalicha pji zawázani byli / wssač
w prawdě se to řícti nemůže ; Gačž dálegi z
zegtręgssýho Rozmlauwánj wyrozumjte.

W Weliký Bátek.

Nžek z druhých Knéh Mogžissowých w
12. Kap. od Wer. 1. až do Wer. 11.

SA onoho času : Nžekl Pán k Mogži-
sowu a Aronowi w Zemi Egiptské:

Měsíc tento / vám počátek Měsícův :
 první bude mezi Měsíci Roku. Mluvo-
 te ke všemu Shromáždění Synů Izra-
 helských / a řekněte jim : Desátého Dne
 Měsíce tohoto vezmi gedenkaždý Be-
 ránka / po Čzeleděch / a Domích svých.
 Paťli menší počet / žeby dostačiti
 nemohl k Snědení Beránka / přivezme
 Sauseda svého / kterýž připogen jest
 Domu jeho / podle počtu Dussý / kterých-
 by stačiti mohli k snědení Beránka. Bu-
 de pať Beránek bez posťwrny / samček /
 roční : podle kteréhožto pořádku vez-
 mete y kozelce. A budete chowati ho /
 až do čtrnáctého (dne) Měsíce tohoto :
 y bude geg obětowati wšsetko množstwj
 Synůw Izraelských k večerau. A wez-
 mau z krowe jeho / a položj na oba pod-
 woge / a na weřege domů / w kterýchž bu-
 dau gisti geg / a budou gisti maso noc-
 té pečené ohněm / a přesné chléby s saláty
 polnjmi. Nebudete gisti / z něho nic sy-
 rowého / ani wařeného wodau / ale toli-
 ko pečeného ohněm : Hlawu s nohami
 jeho y drobý snjte. Aníž co pozůstane
 z něho až do gitra. Gestližeby co osta-
 tnjho bylo / ohněm spáljte. Takto pať
 budete gisti geg : Bedra swá přepásse-
 te /

te/ a obuwoj mjtí budete na nohách / dr-
žice hole w ručech / a gisti budete po-
spěšně: nebo gest řaze (to gest přegitj)
Páně.

Spasitelné Wyswětlenj w Roz- mlauwánj uwedené.

Nžimsto-Katolická Církev tak gaž Kry-
stus přikázal / wšem Wěrným Swátost
Wečeře Páně posluhuje.

Šarář. Čtenář. Sprosták.

Šarář. Poslytuge nám dnešnj Swaté
Čtenj dalšj příležitost o Wečeři Páně
rozmlauwati / když nám pozjwánj Staro-Zá-
konjho Beránka na pamět uwádj. Nepo-
chybugi / žeť w tom Welikonocnjm Beránku
wypobrazeného Beránka Božjho Krysta Gejz-
sse poznáwáte / genž netoliko dnešnjho Dne/
krwawé na Oltáři Swatého Krjže / nýbrž y
wčeregšjho Dne při poslednj Wečeři netr-
wawé za Spasenj wšeho Swěta Otcy Ne-
bestému se obětował ; ano po wšem Swětě
ažpodnes w předústogném Nisse Swaté Ta-
gemstwj se obětuge. Čtenář. Wjm dobře/
že gačo židě swého / tak y my nasseho Božské-
ho Beránka k wěčnému Spasenj pozjwati
máme ; Wewjm wšak / zdaž Katolictj tak to-

ho Beránka/ gaťz w Starém Zákoně poručil
 Bůh/ požjwagj. O onom Beránku dnes čte-
 me takto : Et sument de Sanguine ejus. **A**
wezmau z Krwe geho. w. 7. **G**á pať wy-
 rozumjwám/ že v Katolíkú / ať gest to y Kry-
 stus sám přikázati ráčil/ takowé přikázanj za
 dwěemi stogj. **J**arář. **D**auffám/že geg ne za
 dwěemi / nýbrž v prostřed Katolické Cýrkwe
 spatříte/ když wyrozumjete / kteráť Katolická
 Řjmská Cýrkew auplně podle přikázanj Kry-
 stowého wšsem Wěrným Tělo y Krew Welis-
 konočnjho Beránka podává. **P**ředrahá **W**e-
 čere Páně na Památku přehořkého **U**mučenj
Božjho ustanowená gest ; pročež na **D**en
Slawno-Smutný bolestného **U**trpenj Páně/
Rozmlauwánj o **P**ožjwánj toho drahého **T**ě-
la a **K**rwe budiz naše spasytedlné **U**aučenj/ a
Potěssenj. **C**o se dotýče požjwánj krwe z **B**e-
ránka **S**taro-Zákonnjho / dosti nemotorně z
 dnešnjho **C**ztenj wywesti vsylugete / že **B**ůh
 Židům krew požjwati poručil. **T**eprawil za-
 gisté **B**ůh : **P**iti budau z krwe geho/ale **w**e-
zmau z krwe geho/ a položj (aneb gaťz gi-
 ný **W**eyklad má) **p**omažj na oba **p**odwo-
ge/ a na **w**eřege domu/ w kterýchž budau **g**je-
sti (**N**B. ne piti) **g**eg. **C**eremonye **B**ohem
 ustanowená v Židů byla / že **K**rwj **B**eránka
Welikonočnjho pomazati měli **p**odwo-
 weře-

weřege Domu/ w kterýmž wečeřeli. Nikolivo
 pať přikázáno neměli/ aby z té krowe Beránka
 wé wššyčni pili ; Anobřž Bůh poručil / aby
 z něho gedli toliko to/co ohněm pečeno gest.
 Krow pať se ohněm nepeče. Na to krow sy-
 rowý nápoj gest / zapowěděl ale Bůh/ aby z
 toho Beránka nic syrowého negedli. Ne-
 dokazuje se tehdy z starého Zákona Požíwání
 Kalicha/ gaťoby wššem přikázané bylo. Po-
 tračůgme nynj dálegi / kde gsine wčeregššyho
 Dne přestali. Mateli wy Krysta S'čizisse/za
 vkrutného/ nemilosrdného/a nesprawedliwé-
 ho/a spolu za nemandrého Pána? Sprostáť.
 Mnohonásobné rauhání gest na to gen pomý-
 sliti. **Sarát.** Kdyby negaťá Wrchnost pod
 stracenjm hrdla wššem Poddaným přikázala/
 aby wšseliké auroky na zlatě/ a ne w giné mins-
 cy vypláceli / oni by pať taťowého kowu zla-
 tého na malé měli / bylaliby taťowá Wrch-
 nost maudrá a sprawedliwá ? Sprostáť.
 Muselaťby w gegich Obchodu hognost ryzý-
 ho Zlata býti/ syce taťowá Wrchnost nemand-
 ře/ ano y vkrutné w té přispadnosti s Poddá-
 nými swými by zacházela / kdyby patrně ne-
 možnau wěc pod stracenjm hrdla od nich wy-
 begwala. **Sarát.** Maudře rozmlauwáte.
 Odpowjdegte dálegi : geli w celém Swětě
 taťowá hognost Wjna / a we wššech Kragi-
 nách/

nách/ žeby wšsem wždy postačowala? Koste-
 li w každé Zemi Wjno? aneb aspoň můželi se
 we wšsich Swěta Kraginách Wjno wždy w
 zymě y w letě bez porussenj zachowati? Spro-
 sták. Za to gá slibiti nechcy / ani nemohu.
 Jarát. Wězte tehdy/ že w mnohých/wzklášt
 Půlnočních Swěta Kraginách wjna žádného
 nemagj/ w mnohých Zemjch dkaubo bez poru-
 sšenj zachowati se nemůže / wzklášt w zymě /
 neb w letě. Pročez mnozý Národowé gsau /
 kterj neb nikdy / neb málo kdy wjno okusyti
 mohau; kterakby tehdy ten/ genž wšsedy chce
 spasyti/ pod zatracenjm věčným ge zawázati
 mohl k požiwánj toho / čehož oni na žádný
 spůsob dostati nemohau. Nebo tehdy Krysta
 za nemandrého a ukrutného Tyrana wyhlá-
 syti musyte/ nebo to přikázanj Krystowé: **Pi-
 te z toho wšsycni / na wšsedy wztahowati
 nemáte.** Když negaký Text Pjsma Swatého
 dlé litery rozuměti se nemůže / dlé Prawidla
 S^o Jaroljma/ ano celé Wšseobecné Cyrkwe /
 má se giný Text podobný s njm srownáwati /
 má se cýl a konec / a amysl mluwjcyho před
 Oci wzyti/ což y w Ustanowenj Práva swět-
 ského swé místo má. Tynj gista wěc gest/ po-
 něwadž Bůh dostatečnau Aurodu wjna wšsem
 Národům nedělil/ žeť gest nemohl pod zas-
 tracenjm věčným wšsem požiwánj Wěčeře
 Pás

Páně pod spůbau wjna přikázati. To tehdy poručení Krystowé : Píte z toho wssyční/maudře a opatrně rozuměti se má. Ponezprw : Gestliže šrže to slovo z toho/ Kalich rozuměti chceme/ z Okolicnosti poznati můžeme/ že to slovo wssyční/ na samé Aposstoly / gažožto Kněze se wstahuge / když oni nápodobně na Oltáři / dle Ustanowení Krystowého/ w Osobě geho/ Obět Nowo-Zákonnj obětowati budau / aby pod obogj spůsobau chléba/ a wjna / gažožto Knězi dle Kžadu Melchizedecha / genž chléb a wjno při Oběti wžíwal/ přigjmali. Počudz pať to slovo wssyční na wssedly Wěrné wztahowati chceme / negsem na odpor / toliko to slovo z toho s chlebem rozuměgme. Gať gest byl cýl a koniec Ustanowení této Swátosti ? gestliže wěštrz a wěštrz Pismo prohljdneme / očité spatřjme / že proto tuto Swátost Krystus ustanowil/abychom šrže ni Spasenj a žiwot wěčný nabýli. K tomu směřugj ona slowa : kdo gj mé Tělo/ a pige mau Krew / máť žiwot wěčný. v S^o Jana w kap. 6. w. 55. Budeli kdo gisti z Chléba tohoto / žiw bude na wěky. w. 52. Kdož gj mne/ y on žiw bude pro mne. w. 58. Ano kdybychom se y neyprostěgšsýho Křestiana tázali / co žáda w té Swátosti přigjmati/řetne každý: Tě-

lo a Krew Páně / Pána Boha Spasitele mého k Spasení mému chcy do Srdce mého přigiti. Staumegme dálegi/ na čem záleží/ kde gest/ a kdo gest naše Spasení a Vytaupení ? Kdo/ neb co nám Život věčný přináší ? Tak byli kalich za nás na Krži umřel ? takli chléb neb wjno nás wytaupilo ? Cžtenář. Wssem ani chléb/ ani wjno / ani kalich našým Wykupitelem býti nemůže. Jarář. Kdo gest tehdy ? nenli Pán Gežíš s Tělem y s Krowj/ pravý Bůh a Cžlowěk / Syn Boží náš Spasitel a Wykupitel ? ne kalich/ ne wjno/ ne chléb/ než drahé Tělo a Krew Boží s celým Božstwím a Cžlowěčenstwím Krystowým/ toť gest naše Spasení a Vytaupení / naše Radost / naše Naděge/ naše Koruna/ náš Život věčný/ a gediné Potěšení. Poněwadž tehdy w Ustanowení té drahé Wečeře k tomu Pán Gežíš gediné směřowal / abychom Žiwota věčného nabyli / a o spasení swém sřze přediwné s námi spogení těla a krowe/ a celé osoby geho wbezpečení byli ; A poněwadž ani chléb/ ani wjno samo w sobě k Žiwotu věčnému nám slaužiti nemůže ; Nad to poněwadž celá Podstata Žiwot věčný nám dodawagjcy tak dobře w gedné způsobě chléba/ gačo w obogj přítomná gest : patrně gest / že Poručení Krystowo k tomu tolika směřowalo / když řekl :

Pite

Pite z toho wssyčni / abychom z toho : co nás spasy / co nám život wěčný přináší / wssyčni nebo pod gednau / nebo pod obogj spůsobau požjwali. Podstatu / Spasenj / a život wěčný nám přinásegjcy wšsem požjwati přikázal / spůsoby chléba a wjna / a giné případy tak zanechal Cyrkwi swé / aby ona gaž dlé času a příležitosti za dobré uzná / neb pod obogi / neb pod gednau spůsobau nám podávala. Aby pak gesté swětlegi vložal / že k obdrženj cýle a konce té Swátosti / požjwánj obogjho potřeba není / řekl : Kdo gj chléb tento / žiw bude na wěky : v S^o Jana w kap. 6. w. 59. Kdyby k obdrženj žiwota wěčného požjwánj kalicha potřebné bylo / bylby owšsem řekl : Kdo gj chléb tento / a pige kalich tento / žiw bude na wěky ; Giž pak patrné widjte / an žiwot wěčný / požjwánj poswěceného Chléba připisuge / z té gediné přjčiny / že w Chlébě sám celá podstata život wěčný nám přinásegjcy / to gest celý Spasitel sám s Tělem / y s Krwj se obsahuge. Čtenář. Počjnám giž k wassý straně se naklonowati Welebný Pane; Neb / pokudž celá Spasenj nasseho podstata život wěčný nám dodawagjcy w chlébě poswěceném se podává ; nevítečná wšsetečnost bude / po kalichu tak nemjrně dychtěti. Sadrž. Dowolte mi w podobenstwj Prawdu

tu wyswětli. Kdyby negalý bohatý a ště-
 drý Pán wčeregššyho dne gednomu každému
 Chudému po vmywánj nob Kremnický Dukát
 darowal/ domnjwám se/žetby zebrať málo na
 to dbal a štetil/ zdalž se mu ten Dukát z mi-
 sy/ neb z klobauku / z měšce/ neb čeho giného
 podává ; Gedný Ohled geho by byl/ aby
 Podstaty samé aučastný byl ; byčby se ona z
 čeho koliw podávala. Tebby dobře wěděl /
 že k obohacenj geho darowaný Peniz / ne pať
 měšec/ neb klobauk pomáhati bude. Tolikž
 y my při Posluhowánj této Swátosti neypře-
 dnégššy starost mji máme / abychom Podsta-
 tu/ Žiwot wěčný w nás působjcy přigali ; dá-
 legi Cyrkwi Swaté předpisowati / aby ona
 nám tu Podstatu Těla a Krwe Páně w té neb
 oné/ neb w obogj způsobě podávala / aniz slu-
 ššy/ aniz gest wžitečné / ano přeweliká slepota
 gest wšech Balissnjtůw w tom / že wjcegi po-
 kalichu / a po způsobě wjna/ w které se podá-
 wá/ nežli po té drahé Podstatě / která se ge-
 dnostegně w gedné y druhé způsobě podává /
 nemandře dychtj/ a tolik newoly a různie w
 Cyrkwi Swaté s skázan mnohých Duffy tro-
 pj. Sprostáť. Gizbych ke wšsemu rád wmlkl/
 kdyby mně toliko to slowo Pite / w wššy ch w-
 stawicně neznělo. Gednau gista prawda gest/
 že prawě pitj / prawého nápoje požjwánj
 wšsem

wšsem w vžiwánj Wečeke Páně přikazuje
 Pán. Neboť y dokládá : Nebudeteli gisti
 Těla Syna Człowěka / a piti geho Kr-
 we / nebudete mji Žiwota w sobě. w S^o
 Jana w kap. 6. w. 54. Farář. Podporu was-
 šeho Jakobella snadně porazým / a že slaměná
 ná / neb hliněná gest / dočáží. Takyli na tom
 stojte / k čemuž gste se již přinuceně prw přiz-
 znali / že w poswěceném Chlébě / ne rozdělené
 tělo od krew / ale celý Krystus s tělem y s kř-
 wj wšsem se podává ? Sprosták. K poně-
 wadž z Pisma Swatého důkladně se provez-
 dlo / že w Chlébě poswěceném to tělo přigj-
 mám / které za nás zrazené / zbičowané / křwas-
 wé raněné / a vsinčené gest / nemohu odepřj-
 ti / ale mám za to / že w tom těle prawá krew
 Božj gest / že ale k nápoji se nepodává Ley-
 tům / což wšsať Krystus přikazuje / proti to-
 mu wrčj našy Učitelowé. Farář. Kdyby
 byl Krystus chtěl / aby cytedlně pod spůsobau
 nápoje wšsyčni geho krew pili / nebo by byl
 hognau aurodau wjna wšsedy Swěta Bra-
 giny zaopatřil / neboby byl k tomu sprosta-
 wodu / s kterau wšsyčni / gačo chlébem po-
 wšsem swětě snadno zaopatřeni býti mohau / k
 poswěcenj ustanowil ; Newjm / zdalížby w
 té přispadnosti takowau žjžen po kalichu Páně
 Balissnjcy měli / kdyby poswěcená woda toli-

kó z kalichu se podávala ? Wšak nieméně bez
 zewšeho odporowánj připausstjm / že Syn
 Boží wšsem wěrným kněžjm / y Celněžjm w
 této Swátosti gisti y piti ; Počrm a nápoč
 požjwati přikázal / gisté prawdiwá gšau slo-
 wa ta: Nebudeteli gisti Těla Syna Člo-
 wěka / a piti geho Krowe / nebudete mjtí
 žiwota w sobě. Pozorowati ale měl wbo-
 hý / a přjliš w swém Usudku kwapný Jacobel-
 lus, že Krystus žádné zmjny o chlébě / ani o
 wjně / ani o kalichu newdinił w tom Přikázanj
 neb neřečł: nebudeteli gisti tělo pod spůsobau
 chléba / a piti krowe z kalichu pod spůsobau wj-
 na / nebudete mjtí žiwot w sobě ; nýbrž toličo
 požjwánj samé podstaty těla / a krowe swé k ob-
 drženj žiwota wěčného potřebné býti wyhlá-
 syl. Slowem: poručil wšsem / aby gedli geho
 tělo / a pili geho krow. Giž pač gšwám au-
 plně dočáží / že wššycni pod gednau spůsobau
 Chléba přigjmagjcy Přikázanj Krystowé do-
 konale vyplňugj / a to takto : Patrná praw-
 da gest / kdo přigjmá prawý počrm / ten gj /
 kdo přigjmá prawý nápoč / ten pige. Kdočo-
 liw přigjmá v nás Katoliků pod gednau spů-
 sobau chléba tuto Swátost / dlé wlastnjho
 wšeho uznánj / a přiznánj / přigjmá tělo y
 krow Krysta Pána ; kdo ale přigjmá tělo y
 krow Krysta Pána / přigjmá prawý počrm / a
 prač

prawý nápoj ; Nebo prawj Krystus v S^o
 Jana w kap. 6. w. 56. **Mé Tělo gest pra-**
wý pokrmm / a Krew má práwě gest ná-
poj. Gj tehdy / y pige každý pod gednau spů-
 sobau přigjmajcý / nebo prawý pokrmm / a pra-
 wý nápoj w těle a krowj Syna Božjho přigj-
 má ; a tať Přikázanj Krystowému o pokrmm
 a nápojgi auplně zadošti činj. Nebo piti / ne-
 záležj na cyredlném z negatě nádoby dolegwáz-
 njm / nýbrž prawé pitj záležj na požjwánj pra-
 wého nápoje / tať kdo wegce / kdo v wjně na-
 močený chléb požjwá / práwě spolu gj y pige /
 bezewššeho kalicha ; proto že prawého pokr-
 mmu / y prawého nápoje požjwá ; tať y my /
 když Chléb tento Nebeský / to gest : **Tělo Kry-**
stowé prawau Krowj napité neb. naplněné při-
gjmáme / spolu gjme a pigeme / nebo prawého
pokrmmu / a prawého nápoje požjwáme / pro-
to že Tělo Krystowo prawý gest Pokrmm / a
Krew Krystowá prawý gest Nápoj. Co kdy-
 bych wám dokázal / že y v nás z kalicha krew
 Krystowau wššycni y Legtové s welikým po-
 těssenjm piti mohau ? **Cztenář.** Pokudž to
 provedete / raděgi dnes než zegtra Katoli-
 kem budu. **Sarář.** Poradte se s Lěkaři / oniť
 wám powj / a wyswědcj / že tělo lidské / gest w
 prawdě gatášy nádoba / plná krowe. Pročž
 gista wěc gest / žeť y žiwé Tělo Krystowé / gest

ta neydražššy / a neyſwétégššy **Uádoba** plná **Krwe** **Boží** ; když tehdy pod gednau ſpúſobau chléba to **Télo** **Boží** přigimate / z té pře-
 drahé **Uádoby** požíwáte prawau **Krew** / prawý nápo-
 g / a tať w prawdě gíte prawý po-
 řm / a prawý nápo- g z **Ueyſwétégššého** **Ka-**
liča pigete. **Wykládegte** giž ſobě tehdy gať
 hcete / nebo ta ſlowa : **Pite** z toho **wſſyđni** /
 nebo ta : **Nebudeteli** **giſti** / **řc.** nebo ta ? **Z**
chléba **gez** / a z **řalichu** **pi.** **Cyrķew** **Swas-**
tá wám na žádný ſpúſob ani nápo-ge / ani řali-
 cha w té **Swátosti** nevgjma / nýbrž y w po-
 ſwéceném **Chlébě** z řalicha neydražššého **Krew**
Páně **wſſem** ř **Spaſenj** obétuge. **Wěčná** **was-**
ſſe **hanba** bude ta / poťudž wy tať **nemaudře** a
 neyſtupně po **cegnowým** / **řřejbrným** / **moſa-**
zným / **neb** **zlatým** řalichu **dychtjte** / **moha** **uce**
mezy **tim** z tať **wzáctné** a **ſwaté** **Uádoby** / **ga-**
řož **télo** **Boží** **geſt** / **těž** **předra** **hé** **Krwe** **do** **ſyto-**
ſti **požíwati.** **Kdyby** wám **něđdo** **neydražššy** z
ryžého **zlata** **ſlitý** řalich **plný** **duřátuw** **oběto-**
wal / tať **žeby** y řalich / y w něm **obſažený** **peni-**
ze **waffe** **býti** **mohli** ; **naproti** **tomu** / **kdyby** **gi-**
ný wám **ſyce** **zlatý** a **plný** **duřátuw** řalich **obě-**
towal / **wſſať** **toliko** **bez** **nádoby** / **žeby** wám **gen-**
duřáty z něho **wyſypal** / **nemaudrý** **byste** **byl** /
kdybyste **prwnj** **řřěđřegššý** **Obdarowánj** **za-**
wrhl / a ř **druhému** **řáhl.** **Uěťco** **podobného**
 přis

přihází se w pozjwánj této Swátosti ; Kalich/ bytby zlatý byl / z kterého pji žádáte / wásš není/ toliko co se w něm podává / k wášešsemu wžitku slaužiti má. Když pať pod spúššobau chléba tělo Krystowo přigjmate / to tělo Krystowé / ta předrahá nádoba y s tjm / co w sobě obsahuge / to gest y s křwj předrahau/ zcela se wám daruge/ a obětuge. Proč tehdy kalich těla Božšho / genž y s křwj wásš býti má/ v nás zawrhugete/ a v Kekatolikúw kalich ten/ který wásš nebude / ani wám k žiwotu wěčnému slaužiti nemúže/ tať zatwrzele hledáte ? Sprostáť. Za dneššnj Klaučenj Welebnému Pánu w přjinné djky wzdawám ; wezmu sobě wšsecko k bedliwému rozwáženj. Jaráť. Co gste žádali/to máte ; Gáť k wám w prawdě řjcti mohu : Potestis bibere calicem. Múžete pji Kalich. v S° Mataušse w 20. řap. w. 22.

W Gonděli Welifonočnj.

Nžec z Skutkúw Apóstolšch/ w 10. Kapitole/ od Werše 34. až do w. 43.

W Těch Dnech : Otewřew Petr Dsta swá/
T

swá/ řekl : W prawdě gsem shledal / že
 Bůh není přigimač osob : ale w každém
 Národu/ kdo se ho bogj/ a činj Sprawes
 dlnost/ přigemný gest gemu. Slowo po-
 slal Bůh Synům Izrahelským / zwěstu-
 ge Pořog Krze Gejisse Krysta (onť gest
 Pánem wssch) Wy wjte / které se stalo
 Slowo po wssem Jůdstwu : počna zagi-
 stě od Galilee po Břtu/ kterýž kázal Jan/
 kteráť Gejisse od Nazaréta pomazal Bůh
 Duchem Swatým/ a Mocý/ kterýž cho-
 dil dobře čině / a vzdrowuge wssedy po-
 sedlé od dábla/ nebo Bůh s ním byl. A
 my Swědkowé gsme wssch wěcý / kteréž
 činil w Kragině Židowské/ a w Geruza-
 lémě / kteréhož zabili / powěsywse na
 dřewě. Toho Bůh wzkrj syl třetjho dne/
 a spůsobil/ aby on zgewen byl / ne wsse-
 mu Lidu / ale Swědkům předzřizeným
 od Boha : nám/ kteříž gsme gedli a pili s
 ním/ když z Mrtwých wstal. A přikázal
 nám kázati Lidu/ a swědčiti/ že on gest/
 kterýž ustanowen gest od Boha Saudce
 žiwých y mrtwých. Tomu wssyďni Pro-
 rocy Swědectwj wydáwagj / že Opu-
 stěnj hřichůw wezmau Krze Gméno ge-
 ho/ wssyďni/ kteříž wěřj w něho.

Spasitelné Wyswětlenj w Roz- mlauwánj uwezené.

Neni wždy bezpečné : dlé wlastního W-
sudku swého / Pismo wykládati ; aniž tím
samým Knihy dobré gsau / že od Rodi-
čůw / a Staršých pozůstali.

Saráč. Čtenář.

Saráč. Dnešnj Kžec nic giného neni /
nežli horliwé Kážanj Korneliowi / a
Domácým geho od Swatého Petra učiněné /
které tak štěstný Zúčinek mělo / že gsau se
vžáslí z Obřezánj Wěřjcy. Kterjž byli při-
šli s Petrem / že y na Pohany Milost Du-
cha Swatého wylitá gest / w Skutčých A-
postolských w Kap. 10. w. 45. Vžitek prwnj
Kžeci Petrowé byl ten / že Cornelius s Do-
mem swým Wjru Krystowau / y Křest Swa-
tý bez meškánj přigal ; druhý / že týž Corne-
lius s Domácými swými Duchem Swatým
obdařen byl. Komu se tak znamenitj Daro-
wé Božj přičítati magj ? co se wám zdá Pane
Čtenáři ? Čtenář. Komuž ginému / nežli
milému Panu Bohu ? Saráč. Wšsem. Od
Boha wšsydni Darowé swúg půwod magj.
Wšsecky wěcy ty Kuřa má učinila / pra-
wj Pán (w Izayásse w Kap. 66. w. 2.) na

Toho ale wzezřim / leč na chudičkého / a
 srausseného duchem / a třesaucého se před
 Řečmi mými. Že srdcem srausseným a po-
 nížným Řeč Boží poslauchał Cornelius ,
 proto lastawým Očem na něho wzezřel Pán /
 prawau Wjrau / a Duchem Swatým geg ob-
 dařil. Že ten prostředek k Obdržení Milosti
 Boží Korneliowi předepsal Pán / doswědco-
 wali poslowé od Kornelia pro S^o Petra wy-
 slani / když k němu takto promluwili : Kor-
 nelius Setniť Muž sprawedliwý / a Bo-
 habogný / a Swědectwj magjcy odewsse-
 ho Národu Židowského dostal Odpowěd
 od Angela Swatého / aby powołał tebe
 do Domu swého / a slyšel Slowa od te-
 be. w. 22. Sám Kornelius w přjmnau žádost
 swau k slyšení Slowa Božjho Petrowi témie-
 to Slowy wygewil : Protož nynj my w sly-
 čni před Obljčegem twým stogjme / aby-
 chom slyšeli wšedko / což gest koli přiká-
 zano tobě od Pána. w. 33. Abychom pať
 patrněgi seznali / gaťe žaljbenj má Bůh nad
 pokorným poslauchánjm Slowa Božjho / do-
 kláda písmo w w. 44. Když gestě Petr
 mluwil slowa tato / připadl Duch Swa-
 tý na wšedky / kterjž poslauchali slowa.
 Oby wšyčni Wlastencowé nassý na to pamas-
 towali / wzlásťte ti / genž Slowem Božjm od
 Spráw:

Správce Duchownjho sobě hlášaným pohr-
 dagj/ říkagje : mám gá y w Příjbytku mém
 Pjśmo Božj/mám nowý neb starý Zákon/mám
 Weyklad na Epistoly/ a Ewangelia ; mám
 Slowa Božjho dosti/ wjmj čisti/ wjmj sobě
 sám Pjśmo wykládati. Poznaliby oni na dne-
 ŝnjm Korneliowi vžitel pokorného w Spráw-
 ce Duchownjho/ Slowa Božjho poslauchánj?
 Čtenář. Welebný Pane / když poslauchánj
 Slowa Božjho od swého Duchownjho Pa-
 stýře chwáljte / snad tjm domácího Čtenj
 Božjho netupjte ; tožby bylo cos diwného ?
 Gediný Bůh mluwj skze Pjśmo/ a gediný skze
 ze Řzeč. Farář. Gá wŝseho domácího Čte-
 nj/ sprawedliwého Slowa Božjho nezawr-
 hugi ; wŝŝať wězte/ a dobře pozorúgte ; Kni-
 hy domácí dobré a sprawedliwé / gsau podo-
 bné k domácí studnicy ; Slowa Božj / které
 se wám od wasseho Správce Duchownjho
 předkládá/ podobno gest k Děŝti / neb k Rose
 Nebeské. Bylliby maudrý Hospodář ten/ kte-
 rýby/ že s domácí studnicy zaopatřený gest/
 Děŝt a Rosu Nebeskau sobě málo neb nic ne-
 wážil. Čtenář. Studnice dobrá gest w
 domě/ ale k obwlaženj zahrad a polj nestačj/
 a bytby stačila Rosa Nebeská/ ljběgi zem pro-
 rážj/ a gi aurodněgŝŝý činj/ nežli woda domác-
 cy. Farář. Swámi se snáŝŝým / tať y dobré

gest domácý sprawedliwé Čtenj : nicméně Slowo Božj/ od toho/ genž na Mjstě Božjm nám geg wykláda / co Kosa Nebeská Srdce lidské aučinliwěgi proráží/ a gačausý přediw-
 nau moc a sylu Dussy dodáwa ; Nebo gač dj Žalmista Páně w Žalmu 67. w. 34. Dát Bůh hlasu swému/ hlas mocnosti. Netu-
 pjn gá domácý čtenj sprawedliwých Kněh / nýbrž mám za to / že nad něg mnohým gest prospěšněgššý slyssenj pokorné Slowa Božj-
 ho/ od sprawedliwého Pastýře swého / djlem pro pokoru a poslusenstwj / kterěz se w tom Cýrkwi Swaté prokazuge; djlem pro bezpeč-
 nost. Neb kdo od Náměstka Božjho Weyklad Ržečj Božjch ochorně poslauchá/ není coby se strachowal/ podvodu/ a bludůw kacyřských / kterémuž nebezpečenstwj podroben gest ten / genž neb sobě sám Pjsmo wykláda / neb do čte-
 nj wšselikých / snad y bludných a zmichaných Kněh hluboce se wpausstj. Čtenář. Gač medle nebezpečenstwj w čtenj Pjasma wytisstě-
 něho býti může ? Knihy tlačené nepocházy leč od maudrých a wčených Sław. Wytisstě-
 ně Pjsmo měl gšem ažposawád za Prawidlo bezpečné Wjry/ a Žiwota mého. Jarář. To gest zagisté weliký a drsnatý pohorssenj ká-
 men/ o který mnozý lebku y s rozumem swým bjdně vráží. Rozpomeněte se / co mluwjte.
 gačo

gato ne wšsecko / co se blisťtj / zlato gest ; tak ne
 wšsecko / co tistténé gest / y hned tjm samým
 prawdiwé gest. Takyli pať wšsecko / což křj-
 dau / neb pĕrem napsáno gest / za Slowo Božj
 neomýlné držjte ? Čtenář. Kdyby tomu tak
 bylo / nemohlby žádný Ssentýř w křcíně Ho-
 stům niĕda ossemetné wjcegi hákům připsati ;
 my pať často wbozý platiti musíme / čehož gsme
 nevžjli ; Což nemůžeme nežli sfalessnému a
 lžiwému připsánj přičjtati. Sarář. Což pať
 o Pjsaři sinegšljte ? Kdyby některý Pjsař pĕ-
 rem na papjru poznamenal / že wšsycni w O-
 sadě wassý gsau sami zlodégowé / a lotřj ; Ta-
 kowé napsané wyswědčenj může se od Tisťarů
 dřjw než se nadáte / wytisťnauti / budeli tjm
 samým / že tistténé gest / prawdiwé ? Čtenář.
 Podiwalbych se do oči takowému Pjsaři / neb
 Tisťaři ; tenťby nemusel býti poctiwý Čzlo-
 wěť / nýbrž hanliwý utrhač / a pomlawáč.
 Sarář. Poznegtež tedy prwnj blud wásš.
 Může býti lhář a podwodnjě pjsař / ědyž lži-
 wé a podwodné pjsmo pjsse Ingauštem : může
 též býti lhář a podwodnjě tisťař / potudž lži-
 wé a podwodné čtenj černidlem tisťne. Čte-
 nář. Dávám tomu mjsťto / že může některá
 kniha lži a neprawé čtenj w sobě obsahowati ;
 takowé pať snadno maudrý Čtenář rozezna ;
 Wšsať proto dobré a sprawedliwé Pjsmo ne-

má se nám zapowjdati. Farář. Dobré/spra-
wedliwé / od Duchownj Wrchnosti westrz a
westrz přehlžené a schwálené Čtenj / žádné-
mu se nezbraňuje. Wssať nicméně bedliwé
pozorúgte: že y dobré Pismo/ano samé Pismo
Božj dlé wlastnjho vsudku swého wykládati/a
hluboká Tagemstwj přjliś sřaumati/wěc gest
obecněmu lidu častokráte nebezpečná/gaťž S.
Augustyn tom. 9. in Evang. Joan. tract. 18.
témito slowy dośwědčuje: Ne odginud po-
ssa Kacýřstwa/ a wsseliká přewrácená /
Dusse záwaděgicý prawidla / leč z nedo-
brého porozuměnj dobrých Pjsem/ědyž
to čemu se dobře nerozumj / wssetečně a
směle se wykládá. Co se rozeznánj Kněh
dotýče/ gaťž wy prawjte/ že každý snadno do-
brau od zlé/ prawdiwau od sřalesně rozezna-
ti může/ y w tom se megljte. Bludné Knihy/
ne každý hned rozřauditi / a rozeznati může /
leč kdo má wybornau powědomost wssěch Ka-
cýřských Authořuw / kterýchž na mnoho Set
při koncy Sněmu Trydentského se počjta ;
leč kdo w Duchownjch Práwjch/we wsselikých
Wjry Křestianské Tagemstwjch / w starých
Swatých Otcuw Čtenjch dlahau a prac-
ně nabytau řussenost má ; Nad to wssěčo
takowé množstwj/takowá rozličnost bludných
Kněh we Wlasti nassy onde y onde se powas-

luge/ w nichžto wsseligaké w nesciřném počtu Kacýřřwa se roztrujugj / s mnohonásobnými aulifnými / podwodnými Dúwody se předkládagj/ že taky welmi wčeny / a w těch wěcech zběhlý člowěk ne hned každau a celau Knihu bez weliké práce rozeznať / a schwáľiti může ; z čehož nasleduge : že knihy wasse/ pokudž ne genom běžné/ nýbrž westřz a westřz od wýborné wčenyho Duchownjho Saudce prohljženě negsau/nikdy ! nikdy dosti wbezpečeni nebudete / zdaž w nich gařkoliw w prwnjm pohleženj nábožně se zdagj / negaký blud Kacýřřský se neobsahuge. Powážte lastawý Čtenáři : Duchownj a Wčeny Čłowěk / an 10. 20. 30. neb y wjce let w Wyřřých Sřřkólách/w Božřřém Oměnj stráwil/ má co činiti/ aby sřřalesně Kacýřřuw podwody w kněhách sřřyté wystaumaľ. Wy pař / genž gměno čtenáře snad Domácým slabiřowanjm sobě gste wtržil/ wy / řterj při Řřemeslnjčěm / neb Hořřpodářřřém Obchodu mezy wsselikými roztržistostmi wychowani gste / řteraľ tučné podwody wtipných lisseř dopadnete ? Kolikrát gste gměna wssěch Kacýřřřých Authořřuw přečetľ ? Kde gste se Práwům Duchownjm wčil / kolik gste let w čtenj Swatých Otcůw/ neb w wyřřřřým Oměnj Božřřřřým / w řřaumanj hlubokých Tagemřřtwj Božřřřřých stráwil/ kde gste se tomu

navčil: tolikrát w mnohých Czláných Wjry
 po wšedny časy powstala Kacyřstwa welmi
 chytrá/ a ossemetná rozsauditi/ a rozeznati ?
 Utenjli prawda/ že každému w swém Obcho-
 du wěřiti se má ? Zdaž bezpečněgi newčinjte /
 pokudž mně Duchownjmu Spráwcy swému /
 wšseliké domácí čtenj swé / k bedlivému po-
 wáženj/a k přehljdnutj odewzdáte. Čtenář.
 Ať se prawdu přiznám / Dwogj=Cti hodný
 Pane Faráři/ mám Nowý/ y Starý Zákon /
 Gednoty Bratrské/ nacházý se v mně Postylla
 Sawla Žalanského/ Girjho Dykašta/ vžjwám
 y Kancyonál Tobiásse Žaworky/ Tomásse So-
 bělawského / Modlitby Jana Sstelcara /
 Syrta Palmy/ Jana Hobermanna / 2c. 2c.
 Ale to wšse zůstalo po mých Starššých. Můg
 rozmilý Děd zanechal mi starý y nowý Zákon.
 Postylly gsau poslednj Odkaz Otce mého/ Pj-
 sné/ a Modlitby / a ostatnj Čtenj dědjm po
 mé Bábě/ a Matce ; newjm/ gačého bych se
 zawedenj obáwati měl. Mógj Rodičowé/ a
 Starššý nebyli žádnj Pohané / znali Pána
 Boha / znali Slowo Božj / byli dobřj Křes-
 tiané ; když umjrali / za neydražššý poklad
 Knihy swé mně odkázali/ přikazugjce : abych
 ge do smrti od sebe nedáwal. Kterať gá tať
 lastawé a vprjmné poručenj/ a odkázánj zru-
 štyti mám ? pročbych gá toho newžjwal/ čehož
 oni

oni vžjwali ? gá mé Starssy odsuzowati nesmjm. **Sarát.** Widjm/že bezpečnost wasseho Spasenj na pjsku stawjte. Poznáte brzo/zdaž Muži maudrému/ neb blázniwému podobnj gste ? Co kdyby wassy Starssy wértel twrých tolarůw wám odkázali / co kdyby polowička z nich měla mincy sfalessnau / neplatnau/ tať žeby ge žádný/ani za haljě přigjmati nechtěl/ taťli maudře včinjte/ pokudž na sfalessné/ wssat od Rodičůw odkázané peníze stawěti/ hodowati/ dlužiti se budete ? **Čtenář.** Tohoť gá nevčinjim / neb wjm / že sfalessným tolařem ani Ssenkýře/ ani Dělnjky/ ani Kupce nepořogjm / ani dluhy newyplatjm. **Sarát.** Když k platu přigde/ proč byste nemohl z tassy weymluwu wytáhnauti/ a řjcti : tyto peníze gsau od mých Starssých / od dobré paměti mého Pána Dědečka / rč. byli oni dobřj Hospodářowé/ wěděli/ co dobrý / co zlý peniz gest ; od nich zanechané/ a mně odkázané peníze/ nemohau nežli dobré býti. Mám za to / že wasse weymluwa neobřogj. Řžetneť každý přigjmač/ nechť gsau od toho koliw/ gsau sfalessné/ gá ge nepřigmu ; každého při swé cti zanechawám / wssat tuto mincy za dobrau vřznati/ ani přigjmati nemohu. Tať hle Rodičowé Wassy/ ač dobřj Hospodářowé byli/mohli newědomě wám odkázati sfalessný peniz.

Nápodobně Starššy a Předkové Wassy / ač
 koliv byli dobrj Křestiané / mohli / aspoň nez
 wědomé / wám zanechati bludné / a zmichané
 Knihy. Rodičowé wassy nebyli Angelowé /
 ani Bohowé / nýbrž paubý Lidé / wšseliké kře-
 kosti / a mdlobé lidské podrobeni. Rodičowé
 wassy nebyli maudřegššy nad Ssalomauna /
 Ssalomaun zawedený gest. Nebyli sylněgššy
 nad Samsona / Samson od Dalili podweden
 gest ; Nebyli swětěgššy nad Dawida ; Da-
 wid zhřessyl / a klesl. Nebyli starššy nad Ada-
 ma / Adam s Ewau zblaudil. Mohl někdo
 Starššým wassým podstrčiti sšaleššný peniz /
 mohl y gim někdo poskytnauti bludnau a zmis-
 chanau knihu. Těchcete hospodařiti na pez
 nězých / o kterých bezpečnau gistotu / zdaliž do-
 bré gsau / neb ne / nemáte ; kterať wěčné Spa-
 senj / a Blahoslawenstwj na knihách / o ktes-
 rých ģruntownj Spráwu / zdaž sprawedliwé
 gsau / neb ne / nemáte / zakládati můžete ? Co
 řdybyste se z čtenj gich gedem káčřššým nas-
 kazył / a následowně y k wěčnému zatracenj vs-
 wedl Dussy sšwau ? Co řeknete / kterať odpo-
 wjdati budete sprawedliwému Saudcy / pos-
 tudž on wás pro gedinau bludnau knihu v ses-
 be proti tolikere Zápowedi zanechanau / k W-
 hni wěčnému odsaudj ? Snad se wymšlawas-
 ti minjte s Rodiči / a Starššými sšwými / ale
 ten

ten austok nespomůže nic. Tělo hřisné máte od Rodičůw/ Dussy od samého Boha ; Pročez co se Spasenj Dusse dotýče / ne tak podle Rodičůw/ gačo podle Boha / a Duchownjch Spráwcůw/ genž na místě Rodičůw wám od Boha předstaweni gsau / spravowati se máte ; přitom bedliwě s nimi se raditi / zdaliž wsseliké knihy wasse se wssým tjm auplně se strownáwagi/co nás Bůh wěčná Prawda strze ze Cyrķew Apostolsķau / Wsseobecnaú Ržjmsķau wywůuge. Potudž kniha něķterá Duchownj w neymenssým Wjru Ržjmsķo - Katolickau sstrassuge/tupj/ neb gegj swaté Obyčege/ Prawidla/ a Cžláńky wywracuge / byčby ona wám neymilegssy byla/ takowě se y hned sprostiti/ gi bez mešťánj neb do ohně wwrcey / neb Duchownjmu Spráwcy odewzdati máte. Milý gest byl malý Izák Abrahamowi/wssač z Poručenj Božjho/y vlastnj krwe své se sprostiti/ Syna neymilegssyho zamordowati/y na hranicy spáliti hotow byl / a strze to wěčné Sstěstj/ a Požehnánj na sebe / y na wessķeren Rod swůg wwedl ; Tak y wy/ byčby wám wásš Zákon/ neb Postylla/ Modlitby/ neb Pjśně nad Izáka/nad srdce milegssy byli/potudž zmichané / a s Bludy Kacýřskými nadchnuté gsau/ pryč s nimi/ s herolickau wdatnostj na hranicy ge obětůgte / a tak hogné Požehnánj

sobě / y weškerému Rodu swému zegšáte. Neb to Bůh wám sřze Cýrkew swau přisně
 přikazuje / kterému Poručenj pokudž wy po-
 wolnj negšte / skutkem dořazugete / že Rodiče a
 Starššy swé nad Boha milugete / a tař stra-
 šliwá pohřžka Kryřtowá na wás očekáwá /
 v S° Matausse w řap. 10. w. 37. zapsaná :
 Kdo miluge Otce neb Matku wjc / než
 mne / nenj mne hoden. Čženář. Nám se
 pař zdá / že bychom proti čtwrtému přikázanj
 zhřessyli / řdy bychom řnihy / od milých Rodič-
 ůw nám zanechané / potupně spálili. Na-
 proti tomu máme za to / že ctjme Rodiče swé /
 řdyž tař některé listy řněh / a čtenj gegich po-
 čestně zachowáwáme. řarář. Milý přjteli /
 wy se s tím řdánjm wassým marně trošřtuge-
 te. Rodičowé wassy řdyby se nynj na Swět
 nawrátiti mohli / nohama by šlapali / a na
 řusy trhali / y pálili wám odkázané řnihy ; neb
 w onom řiwotě teprw / wšřař přjliš pozdě /
 šfales a podwod gegich patrněgi poznáwagj ;
 Tař málo ge ctjte s vřjwánjm / neb zachowá-
 wánjm bludných po nich řdéděných řněh / že
 nad to w druhém řiwotě muřa a trápenj gim
 tař dlaubo prodlauzugete / y množjte / gař
 dlaubo to peřelné plemeno Kacyřřtwá / řnihy
 bludné za řebau chowáte / čemuž nás včj S.
 Bazyljus / řdyž o Marcyonowi Arcyřřacyři /
 a o ge-

a o geho bludných kněhách takto pisse: Wssy-
 dni ti/ genž!šfodu na spasenj dusse swé
 strze ně w tomto životě trpj/ půwody
 záhuby swé/ ač giž dáwno zesnuli/vřru-
 tněgššým mučám a trápenjm odewzdáwa-
 gj. S. Basilius lib. de vera virginit. citatus à
 Theophilo Raynaudo in Criticis Sacris par-
 titione I. erotem. 7. p. 226. Buďte bezpečnj/
 že Rodičowé wassý / kterj z neopatrnosti / neb
 z gačékoli lidské křehkosti / nápodobné bludné
 knihy wám zanechali/ žádného odpočinutj nez-
 magj/ ani k Twáři Božj nepřigdan/ gač dlaus-
 ho dosti chatrný ostatek knihy bludné v wás
 se zdržuge. Zawrženj Kacyřských Kněh ne k
 potupě/ a k zlehčenj/ nýbrž y častokráte k wy-
 swobozenj/ a Oslawenj Rodičůw slaužj. Ko-
 necně/ nechť gest/ gač chce/ Rodiče ctiti/ gich
 poslauchati/ welj Přikázanj Božj/ pokudž o-
 ni nic proti Bohu/ a Swědomj / nic proti
 Wjře Křestianské nám nepřikazugj / pakli k
 Naboženstwj/ neb Cžtenj Cýrkwi prawé Kry-
 stowé protivnému nás nawádj / kněh gegich
 sřdnaté zawrženj / gest sprawedliwé od nich
 oddělenj/ od Krysta samého těmito slowy přis-
 řázané : Přissel gšem zagistě/ abych roz-
 dělil Cžlowěka proti Otcy geho / a Dce-
 ru proti Mátěři gegj. v S° Marausse w
 řap. 10. w. 35. Zdať se gačoby ta slowa čeli-

la proti lásce a poslusenstwj Synowstému ;
 Wssak S. Kzebor Weliký Homil. 37. in E-
 vang. (Ex Breviario Romano) takto gedno
 s druhým srownáwá: Počudž bedliwě za-
 wázeť přikázanj rozwázjme / gedno y dru-
 hé w mjrnosti wyplniti můžeme / abychom
 y ty / kteřj s námi krewnj přjbužnostj
 spogeni gsau / milowali ; y těch / genž se
 nám na cestě spasenj na odpor stawoj / nená-
 widěli / a gich / y gegich bludných kněh / se
 wystřjhalj. Čztenář. Těbo peycha / nebo
 vkrutnost gest Starssých swých / genž dobrj
 Křestiané / dobrého swědomj byli / swatá čte-
 nj russyti / a kazyti. Farář. Wy pane Saus-
 sede / a wám podobnj Pismácy nastaupáte na
 mně / gačo někdy Žákonjcy a Farzeowé na
 Krysta Pána / když Včedlnjky geho pro zane-
 dbané vmýwánj ručauh stjhati / a obwiňo-
 wati chtěli / řkauce: Proč Včedlnjcy two-
 gj přestupugj Vstanowenj Starssých ?
 v S° Matausse w kap. 15. w. 2. Když s Po-
 ručenjm Duchownj y Swětské Wrchnosti ka-
 cýřské knihy se zapowjdagj / pohledáwagj / zbj-
 ragj / kazy / a pálj : horssý se obyčegně zasta-
 ralj Čztenářowé / směle se obořugj / řkauce :
 Co gest to ? Pastýři nassy / Krystowj Náměst-
 kowé / přestupugj Vstanowenj nassých Star-
 ssých ? Žákon / Pjssmo swaté / Slowo Božj /
 dobré

dobré a spasitelné Knihy / krásné Weyklady /
 Postylly / Kancyonály / Modlitby Křesťians-
 ké na hromadu k waltem nám odnjmagj / ta-
 kowé potupné y weřegně pálj! Quare? proč
 to? co gest to? Pročez nás zbawugj rozmis-
 lého Dēdictwj naššých Rodičů? Tassý Před-
 kowé byli dobrj Křesťiané / proč nám Kněžj-
 zapowjdagj takowé knihy / gichž Předkowé
 naššý vžjwali? nenj to gisté příkladná wěc :
 Chwálibné Obyčege / a Vstanowenj Star-
 ššých šwých russyti / a kazyti? Takowým wys-
 sočomyslným a neustupným Pissnákům zacpa-
 ti se mohau wsta Odpowēdj Krystowau / s ktes-
 rau on nemandrau opowázliwost Zákoněkam
 zarazyl / když řekl : Wšseliké štjpenj / ge-
 hož nestjpil Otec Nebeský / wykořeněno
 bude. Milj přátelé / odwołáwáte se na was-
 šse Starššý / na Předky / že oni nápodobných
 Kněh vžjwali? wám ge odkázali / wěřjte / že
 tjm samým / co od Předkůw pocházý / dobré a
 sprawedliwé gest? na šwých Starššých celau
 Wjru / a Spasenj swé zakládáte? blaudjte :
 Wšseliké štjpenj / gehož nestjpil Otec
 Nebeský / wykořeněno bude. Pozoro-
 wati slusšý / zdaž wšseliká Čtenj w Kni-
 hách obsažená od Boha pocházý ; zdaž s Wj-
 rau Wšseobecnau Apóstolškau po wšsem
 Swětě rozhlášenau we wšsem se strownáwau

gj ; Pokudž nětco podezřelého / neb bludného
 w nich se roztrussuge proti Katolické Cýr-
 kwi / nemohau pocházeti od Otce Nebeského /
 kterýž přislíbil Cýrkwi své / že gi sessle Ducha
 Swatého / Ducha Prawdy / který na wěky s
 nj zůstane / gi řjdi a spravowati bude. Mno-
 hé od Starššých wám zanechané knihy gsau
 promichané podwodným a sfalessným wčenjm /
 a škodliwé Kacýřstwa / lžiwa pravidla wy-
 wčugj. Bůh Otec není Bůh lži a podvodu ;
 nepocházý tehdy od Otce Nebeského. Poně-
 wadž tehdy wsseliké štjpenj / které nssstjpil
 Otec Nebeský / wykořeněno býti má / dobře čis-
 nj Duchownj y Swětšá Wrchnost / že takowé
 hloždj / a trnj sfalessného wčenj wám wjmá /
 řazý / pálj / a wykořeňuge. Wčte se Wjru / a
 Náboženstwj své na Bohu / a Božšém Žges-
 wenj zakládati / ne na Lidch / ani wlastnjch
 Kodíčjch / pamatugjce / že gest Spasytel náš
 tenkrát za Blahoslaweného Swatého Petra
 wyhlásyl / když on Wjru a Wyznánj své na
 Božšém Swědectwj zakládal. Neb takto w-
 přjmné geho o sobě Swědectwj veřejně wy-
 chwalowal : Blahoslawený gsy Symone
 Synu Jonássu / nebo tělo a řrew nezges-
 wilo tobě / ale Otec můg kterýž w Nebes-
 šých gest. w S^o Mat. w řap. 16. w. 17. Ani
 tehdy Wjru / ani Sprawedlnost Čženj své
 ho

ho zakládati nemáte na tom toliko / co gste se od těla/ od kůže/ od Starššých swých wynavščili/ nýbrž bedlivě pozorúgte/zdaž wšsecko to/ tať / a ne gináč Otec Nebeský škrze Cýrkew swau/ a Spráwce Cýrkewnij wás wywčuge.

Cztenář. Welebný Pane/snad přjliš ztuba s milými předkami naššými zacházyte; Mogj Starššj v Wjře Katolické zrozeni / a wychowani byli/ kterať by oni zlé/ a bludné Knihy mně odkázati mohli? aniz tomu wěřiti mozu/ žeby w Wlasti naššj / tať gaťž wyprawuzgete/ mnoho Kněh zmichaných/ a kacyřských se nacházeti mělo.

Sarář. Gá žádného zegména nestjham / wšsať směle potworditi mozu/ že wy milý Cztenářj welice se w tom meyzlyte. Žádná zagisté pochybnost nenj/že w Kralowstwj naššem mezy Wlastency naššými ažs posawád weliká hognost takowého škodliwého kaukole/ takowého gedu/ bludných a kacyřských Kněh se wynacházy. Málo který Krag/ málo které Panstwj/a Osada/málo které Město naleznete / w kterém by aspoň pořautně / aspoň newědomě takowé plemeno gessťercj se neplazylo.

Divjte se mé smělosti? prawdu gsem powědel / kteraui gsem častau agistau wlastnj šuffenostj očitě poznal. Aco se diwjte? Rozpomenite se na Letopisy / a Kronyky Czeské/ kdy/ a kterať do naššj Wlasti zlořečené

né Kacyřstwo se wlaudilo ? W nassý Czeské Zemi samospasyteldná Wjra Wsseobecná Ržjmská byla poneyprw wstipená skrze Bořiwoge Děda Swatého Wáclawa ; nasledowné skrze Wratislawu / S^o Wáclawa / a giná Knjzatu / obzwláštne skrze Karla Čtwtřého Cýsaře welice rozššyřená / tať že Czechowé / od řečnauce se pohanské bezbožnosti / gednjm srdcem Wjru Katolicau Ržjmskau wždy wyznáwali / o žádném Kacyřstwu newěděli ? Tynj rozwažte: Kdo gest následugjcy čas Wlastence nasse od Poslussenstwj Ržjmského Biskupa odwedl ? Kdo lehkwážné a gedowaté bludy do Králowstwj tohoto wwedl ? Kdo Bohu / a prawé Cyrkwi wěrné Dusse podwedl ? Kdo tuto Winicy Krystowau / zlořeceného Kacyřstwa pekelným kmenem a plemenem naplnil ? Odwedli / wwedli / podwedli / a naplnili Kacyřské bludné knihy. Okolo Léta 1400. dwa Mládency z cyzých Kragin / z Englické Země přinesli do Czech některé / Wikleffitským bludem nařazené knihy / taťowé po Praze semotam roznášeli / s njmi se chlubili / Janowi Husowu / Muži w ten čas bohabognému / k přečtenj ge obětowali. On obáwage se skrytého nařazenj / a to maudře / taťowé knihy opowrh / w nich čisti nechťel ; když ale podruhý / potřetj pekelnj Wyflancowé Husa nabádali /

dali / aby aspoň do nich nahljdl ; Jan Hus
 wšsetečnosť / gačo někdy Ewa hada aulifno-
 stj / a gablka sljčnosť / přemožený / do Cyzo-
 zemských Bněh nahljdl / s njmi se objral tať
 dlabo / až gest sobe gedem Witleffowým tať
 hlavu zmotal / že sám w Czechách hlavnjm
 Arcy-Bacýřem včinen gsa / Poddané proti
 Wrchnostem / wěrné Křestiany proti Stolicy
 Ržjmské pozdwjhl / nowé / a nesslechětné Ka-
 cýřstwo do Czeské Země vwedl. Odkudž po-
 sšla nesslýchaná w Chrámjch obawnost / mezy
 Duchowenstwem pohorššlívá rozepře / mezy
 swětštan Wrchnosti wálka / mezy Obcy rúznis-
 ce / w mladém wěku rozpustilost / w dospělém
 zatwřzelost / tať že w krátkém čase Zem Čes-
 štá z Káge překrásného / wššy nesslechětnostj a
 kacýřských bludůw obawná peles / gest včinės-
 ná. Kdo toho wššeho půwodem byl? Kacýř-
 šté knihy. Poznal to / ač pozdě / Arcy-Biskup
 Zbynko / když weřegně dvě šté Witleffitšských
 Bněh na Ryňku Pražským spáliti poručil ;
 wššak ale / nastogte ! ani ten oheň / ani onen
 plamen / s kterým wššeho půwodowé Jan
 Hus / a Jan Jaroljm sprawedliwé vpálení
 byli / ten neřádný kaukol nespálil / nýbrž k dál-
 ššy škodě celé Wlasti / to škodliwé hložďj / a
 kacýřstwa strniššté zapálil / že napotom oheň
 ten ani krwj tolika Břicůw odprawených /

ani krvoj Křesťianskau w tolika Wognách wy-
litau wchassen nebyl. Čtenář. Pamatugi /
že giž dáwno wsseliká Wjra nekatolická z Če-
ské Země mocý Králowstau wypowěděná gest.
Sardě. Gest syce prawda / že šrže šstiasnau
Wálku na Bílé Hoře Léta 1620. znamenité
Kacýřstwo z Čech gest wykořeněné / zahnané;
Wssať ale powězme prawdu bez okolkůw ;
Králowstwj nasse / Předkové nassy / šrže taťo-
wé zlořečené knihy nařazení byli / w tom na-
řazení šrže dvě stě let / a wjc trwali ; Časy
byli aurodné ; peněz hognost ; pročěž čjm wět-
ššy rozepře / co se dotýče Wjry mezy samýma
Wlastency nassy mi powstáwali ; tjm wjcegi
Kněh ze wssch stran bludných se wydáwalo.
Tlačili se Knihy w Praze na mnohá místech /
byla Tiskárna hlawnj w Kutný Hoře / w Přes-
bramj / w Mladé Boleslawi / w Litomyšlli /
w Hradcy. Husytowé / Pitharšstj / Tabor-
šstj / Gamnicy / Pioničnjcy / Adamitowé / Ba-
lišnjcy gednj proti druhým Knihy wydáwa-
li. Wlaudilo se časem do Čech y Lutheryán-
ské / y Kalwinské / y Cwingliánské Kacýřstwo ;
Ti wssy čni wespolet / gať pérem / tať tiskem
se šfechtowali / geden druhého Wjru zlechčo-
wal / a porážel ; w tom gediném se snáššeli /
že zlořečené hludy proti samospáštedlné Wj-
ře Katolické roztruffowali. Gegich kněh v-

žjwali/ s nimi se objrali Předkové nassý ; kde gsau ty knihy ? kam se poděli ? Předkové vzmřeli/ ale knihy nevzmřeli ; degme tomu / že my gsme Katolicy / že y Rodičowé nassý Katolicau Wjru wyznáwali/wssať ale gista wěc gest/ že mnozý od takowých Předkůw pocházýme / který takowé bludné knihy do hrobu nez wzali/ nýbrž nám ge zanechali / my ge ažpozdnes schowáwáme / s nimi se těssýme / ge kresgeme/ ge čtáme/mnoho sy w nich zakládáme/ a s newyhnutedlnau škodau/ s zahubau wěcnau/ geden druhého s nimi kazýme. O! zlořečené knihy ! které tať vkrutného/a hrozného škrze dvě sté let a wjc w Czechách krwe proliztj přjcinau byli ! O zlořečené knihy ! které gaťo někdy/dlé Swědectwj Krystowého/Arrius Raucha Pána Gezjssse/to gest: Cýrkew swatau trhagj/a Sednotu prawé Wjry ruffý ! O tisýkrát zlořečené knihy ! škrze které toliť tisýc tisýcůw Duffý Wlastencůw nassých do propasti pekelné ě zahynutj wěčnému přisslo / a ažpozdnes přicházý ! Běda těm ! který o takowých kněhách wědj / a Duchownjm Spráwcům ge newygewugj/ neb ě spálenj a šraženj gich dopomáhati nechtj. Ať wědj/ y oni plamenem ohně pekelného ššwařeni a páleni na wěty budau. Ale kde gsau takowé knihy ? giž gsem prawil/ Předkové nassý/ který gich wjwali /

giž umřeli / ale knihy neumřeli ; gsau mezy námi. Kdyby stregsse/ a slepy/ trubly/ a almary / kdyby komory/ a sspeychary mluwiti mohli/ vřázaliby nám několiž Djlů Pikhardských zapowěděných Bibli. Kdyby se wšsecky doššty rozpadnauti/ wšsecky snopy slámy zrozwozowati měli/ wypadly by z nich Postylly Gednoty Bratrské. Gessté w mnohého Hospodáře w posteli pod hlawau / neb pod slámau odpocjwá Postylla Jana Husšy/ Postylla Slowácy/ neb Spangenbergera/ powasluže se po Nebesých Postylla Žalanského / zastrčená gest na policy Summárje/ w trubliku wězy Kancyonál Klimenta Bosáka/ Tomáše Soběslawského. Zastrčený gest kdesy sšfalsšowaný/ a kacyřskými bludy sšpikowaný Weyklad na Jezus Syrach Jana Straněnského / Weyklad na Tobiáše / na Danyele / na giné Proročy/ Weyklad na Žgwenj S° Jana/ na Žalmy / a ginj Pjisma Swatého podwodnj Weykladowé. Gessté w garmarách se stregšwá Katechyzmus Gednoty Bratrské / Modlitby/ y Pjismě Žitawské/ Trnawské / y Drážďanské. Mnozy z paubé newědomosti takowé knihy mnoho let/ tak že sami o nich newědj/ zachowáwagj ; Někteřj pať twrdosšygné ge zasstáwagj/ křygj/ vpjragj / a swým Potomkům s wěčnau sškodau Dušse gednj druhým ge ode
 Pa:

odsaudioſſe/ Hlaſy Proročké/ kteřijž ſe na
každau Sobotu čtau/ naplnili : a žádné
přičiny ſmrti na něm nenalezſſe / proſyli
Piláta/ aby geg zamordowali. A když
dořonali woſſedky wěcy/ kteřéz o něm pſa-
né byly/ ſložiwſſe geg z Dřewa/ položili
geg do hrobu. Bůh pať wzkrjſſyl geg z
mrtwých třetjho dne : kteřjž widjn geſt
za mnoho dni/ od těch/ kteřjž ſpolu s njm
byli woſtaupili z Galilee do Jeruzaléma:
kteřjž až do ſawád gſau Swědkowé geho
k Lidu : a my wám zwěſtugeme to Zaſli-
benj/ kteřé ſe ſtało Otcům naſſým : že ge
Bůh naplnil Synům naſſým / woſkrjſſywo
Gežjſſe.

Spaſytedlné Wyſwětlenj w Kož-
mlauwánj wwedené.

Bezpečněgi činj/ kdo pokorně od Spráwo-
ce Čhrkewnjho Wenklad Čžtenj Božjho
poſlauchá ; a woſſelike Knihy ſwé gemu
k rozeznánj poſluſſně obětuge.

ſarář. Čžtenář.

Čžtenář. Welebný a Dwogj-Čti hodný
Pane/ neměloby ſe wbohému ſproſtému
Lidu ſpaſytedlné Piſma Božjho Čžtenj tať z
hruba tupiti/ a w oſſeliwost wwáděti / neb y
prwj

první Nowotní Břestiané do Školi w Den Sobotní se scházeli k Čtení Zákona Páně. Mám k tomu Swědka Swatého Lukáše / genž w Skutcích Apóstolských w kapit. 13. (která se nám dnešního Dne od Círky swaté k rozważování předstawi) několikráte o tom chwalitebným Obyčejí zmínku činí. Zaruč. A my ažpodnes Čtení Swatého Ewangeliu / Čtení Proroků / neb gaěkoli jiné Řeči Boží w Den Páně / neb na Weyroční Slawnosti užíváme. Naše starost k tomu směruje / ponejprw / aby se Boží Písmo čisté / tak gaž nám od Swatých Ewangelistů a Apóstolů odewzdané gest / bez kacířských přilepků / bez podwodného zgináčení a zffalšování čtlo a užívalo. Za druhé : spasitelná nau Weystrahu vám dáwáme / aby ste Písmo swaté / kde poněkud zatmělé / neb sobě odporné se býti zdá / sobě dlé vlastního Usudku nezwykládali / lečby se ten s wšeobecným Círky Břystové Smyslem dokonale snášel. Že pak z Weykladu přewráceného weliká škáza Wěrných pošla / y pogiti může / radíme : aby ste po pobežném Zákona Páně přečtení / neb slyšení / spasitelný geho Weyklad z Wst swého Pastýře vám pořádně zřízeného slyšeli. Což gsau y prwotní Břestiané činili / neb po Čtení Zákona a Proroků poslali k nim

(P a

(k Pawlowi / a k tém kterjž s njm byli) Knjžata Sskoly řkauce: Muži Bratřj / máte: li w aumyslu gaťe Napomenutj k Lidu / mluwte. Ti pobožnj Následownjcy Pawlowj / netrauffali sobě sami wykládati Pjśmo / nybrž spasytedlné z něho Napomenutj od Pawla slyšeti žádali. Sám S. Pawel znamenaw / žeby lépe bylo / aby oni Weyklad Pjśma pořorně poslauchali / než aby sami hluboká Tagemřwj Weymluwnostj swau wyprawowali ; Powstaw / a Xuzau pořynuwo / aby mlčeli / řekl: Muži Izraelsřtj / a kterjž se bogite Boha. Uteřekl: čtēte; ale: slyšřte. Pamatowal zagistě S. Pawel / kam přewrácenau zatwřzeľostj čtené / a zle wykládané Pjśmo Předky geho zawedlo / což y w následugjcy Řzeći zgewně ponawřhl / řdyž řekl: Utebo kterj přebýwagi w Jeruzalémě / a Knjžata geho / toho (Křysta) neznařice / a odsaudiwřse / Hlasř Proroček / kterjž se na řždau Sobotu čtau / naplnili. w řap. 13. w. 27. řy hle Knjžata Jeruzalémřřá / hlawnj Čtenáři / a Pjśmatowé w řždau Sobotu řákon Páné a Proroky čřtali / ačkoliw dořři patrně o Křystu / řdy / a w gaťých přřpadnostech přřřřti má / w Pjśmē nařcházeli / což y wētřřym djlem wyplněné spářřrowali ; wřřřak nicméně / netoliřo Křysta nez

po:

poznali / nýbrž geg odsaudiwisse / a žádné příčiny smrti na něm nenalezšse / prosyli Piláta/ aby geg zamordowali. Wer. 28. Cžehož owšsem gediná příčina byla / zatwřzela nevstupnost / a přewrácený z wlastnjho mozku pocházegjcy Pjśina Božjho Weyklad. Oby oni byli s sprostým Žástupem k Pánu Gežjssy se vchýlili/ a z Wšt geho swatých Žákona Páné Weyklad pokorné poslauchali / byliby owšsem do tolikerých zaslepených bludůw nezpadli. Počudž tehdy nebezpečná wěc gest / hluboká Tagemstwj/ w sprawedliwém Pjśmē Božjm/ buď wšsetečně škaumati/ buď dlé wlastnjho zdánj sobě wykládati ; posuďte giž / do gačého nebezpečenstwj pausstj se ten / který netoliko Pjśino/ nýbrž y giná Cžtenj Authořůw kacyřských čjsti/ a wykládati se opowážuge? Cžtenář. Gestliže gá mau Postyllu Žalsanského/ neb Weyklady Sspangenbergera/ y Summarygi Achillesowau / y Kancyonály / y wšsečo oštatnj Cžtenj mé wám odewzdám ; giž tehdy budu gačo Pohan / budu prawým Neznabohem/ neb kdo Slowo Božj nezná / ani Boha poznati nemůže. Mogj Předkové před smrti swau mne napomjnali / abych se staré Wjry/ Slowa Božjho/ a Cžtenj swatého nespauštel. Šarát. Nemijnj z wás Pohana tworiti ; nýbrž nápodobně wzbuzugi /

držte se Wjry staré / která před sedmnáctý stý
 Léty s Swatými Apofftoly se začala / ne pak
 té nowé / která před třema / neb dwauma stý
 Léty s Hussem / a Lutherem se wyljha ; Nes
 spausstégte se Čtenj Swatého / ani Slowa
 Božjho. Poněwadž ale ne každé Čtenj gest
 swaté / ne každé Pjśino gest Slowo Božj ; nad
 to wstawicná skuffenost nás wywůge / že s blu
 dnými kacýřskými Knihami Wlastencowé nas
 sšy se objragj / s wěcnau skázau Duffý swých ;
 pro Smilowanj Božj wás žádám / warůgte
 se netoliko čtenj takowých Kněh / nýbrž y wšse
 líkého gich zadržowanj / a zastawanj / a to neys
 wjce pro patrné nebezpečenstwj nařazenj wa
 sšeho / a milých Potomkůw wassých. Bludné
 kacýřské Knihy máme wyobrazené w rause
 málomocném / prawj Rupertus Opat. Kdos
 koliwěť oděwu málomocného se toliko dotýká /
 málomocenstwjm nařazen býwá ; Tak gest y
 s Knihami bludnými / (gařož wasse gsau) byt
 byste w nich nečetl / byt byste gich nevžjwal /
 pokudž toliko se s nimi objráte / neb ge zach
 wáwáte / giž duchownjm málomocenstwjm
 nařazenj gste. Liber enim malus, non fecus
 ac pannus pestilens, quemcunque attactu e
 jus pollui contigerit, facillimè inficit. Nes
 bo : Kniha zlá negináče / než gařo suřno
 morem nařazené / samým dotknutjm kaž
 deho

děho nařazuje / slova gsau wysoce Včeného Theophila Raynauda , in criticis sacris de malis ac bonis libris partitione 1. Erotemate 1. fol. 203. Co se wám zdá Pane Čtenáři / co má činiti maudrý Hospodář s málo mocným / neb morem nařazeným oděwem ? Čtenář. Pamatuji / že w 3. Knihách Mojžíšových w kap. 13. w. 52. přikazuje Bůh / aby takový oděw ohněm spálen byl. Sarc. Co též / dj Opat Rupertus lib. 2 in Levit. c. 23. citatus à Raynaudo ibidem erot. 3. fol. 209. s bludnými knihami činiti slusý. Spásliti se má hned oděw málo mocný / aby žádnému neškodil / aby žádný s ním nikdy wíce nařazen býti nemohl. S Knihau každau / byťby ona byla galkolim včená / wtipná / galkolim wegřečnosti / krásnými figurami / Weyklady / Písnj / Naučenjm naplněná / pokudž pať w sobě bludy kacýřské obsahuje / negináč se s nj zacházeti má / nežli gaťo s Půwodem / a s Authory takových knéh / gaťo s Arcy-Kacýři / kteří za žiwa w pálení býwagj / a to sprawedliwě / poněwadž mnoho Dussý lidských bludy swými k wěčnému ohni přiwádj. Zatwzely Kacýř byťby dary přjrozenými / krásau / sylau / maudrostj / a wtipem nad mjru byl obdařený / byťby y mnohými přjrozenými ctnostmi byl ozdobený / pokudž bludná včenj mezy

Lid roztrussuge/ aby žádnému škoditi nemohł/ od Obcowánj Cýrkwe gest oddělený ; žádný pod těžkým prowiněnjm s njm gednati/ s njm se raditi / žádnau společnost s njm mjti nemá; Tak a negináce promichaná sfalessným Včenjm kniha / bytby ona wsseligaká spasytedlná Naučenj w sobě obsahowala / bytby neylibégssý wegřečnosti / neymaudřegssými weypowědmi / a texty y z Pjsma S^o oplýwala / pokudž pať proklatým bludného Kacýřtwa utregchem gest sspikovaná / pryč s nj/ negináč než gačo zcepenělé nrssyny / gačo morem nakaženého člowěka / gačo málomocného oděwu gi se sstjiti/ od sebe odwrhnauti máme. Kacýře pro geho zatwrzelau / a k zawedenj Dussý lidských wždy hotowau wůli páljme : Quòd si hæreticus jam cesserit in orcum, nec alloqui ultrà superstes queat, libris tamen potest etiam jam in tartaro sepultus disseminare virus suum, qui proinde averfandi sunt multò magis, quàm ipsius hæretici cadaver. Nam in libro sistitur anima, & malignitas hæretici. Bytby Kacýř w pekle se odctł / bytby giž žádného wsty swými na swau bludnau Wjru namlawati nemohł ; může nicméně tačy w pekle pochowaný / s knhami swými rozsýwati ged swúg. Pročež tačowých kněh

wjs

wicegi se brozyti máme/ nežli samé zcepeně-
 nělé mršsyny něgátekho Kacyře/ neb w ta-
 lowé knize předstawuge se nám dusse / a
 zlořečená zlost bezbožného Kacyře / pra-
 wj dotčený Raynaudus loc. cit. Erotem. 3. f.
 206. N ge tehdy w prach a popel obrátiti
 máme. Takyli byste sobě obljbil zcepenělau w
 pekle pochowanau mrchu/ Martina Luthera
 tělo / neb dussy w přjbytku swém chowati ?
 Čtenář. Odstup to od wěrného Křestiana.
 Sarář. Gíž gste slysseli / že w bludné Knize
 zatracenau Dussy Kacyřského Authora přes-
 chowáwáte. Nětco hroznégssýho přednássý
 Philotheus Konstantýnopolitánský oration.
 de triade Theologorum ferè in fine citatus à
 Raynaudo loc. cit. Erot. 3. fol. 206. ědyž tak-
 to mluwj : non exanime corpus tantum, sed
 vivus ipse Doctor in ejus libris superest.
 Ne genom zcepenělé tělo / nýbrž y sám ži-
 wý učitel kacyřský w knihách swých přja-
 tomný gest. Máme za to / žeť byste ani obraz
 zatraceného Kacyře při sobě chowati nechtěl.
 Čtenář. Žádného obljběj bych w něm nes-
 měl. Sarář pozorúgtež tehdy / co S. Jan
 Zlatovský/ citatus ab eodem Raynaudo loc.
 cit. fol. 207. o Spisowateljch Knéh potwrzus-
 ge: Quæ ab ipsis dicta sunt, animarum illo-
 rum sunt imagines. Drawjm gá / bludné

Knihy od Kacyřůw sepsané / gsau žiwý O-
 braz a kontrffekt swých Authoruů. Gest-
 liže tehdy Kacyřstwa půwody páljme / y O-
 brazy gegich / y ossemetné a sfalessné knihy ges-
 gich / y plod gegich nesiřastný ohněm sřazyti
 máme. Kacyře pro ginau přjcinu nepáljme /
 leč pro geho gedowaté a sfalessné Včenj / pro
 geho zlořečené bludy ; Neb tělo a dussy nám
 podobnau měl / dořládá Theophilus Raynau-
 dus, w Kacyři ani těla / ani dusse / ani osoby /
 ani ničehož giného hroztyi se nemáme / leč ges-
 dowatého včenj geho / a lehřowážného pod-
 wodu / z knihy wyplegwagjčyho / řterýž se nám
 poskytuje. Ty bludy / to ossemetné včenj / řtes-
 ré on wsty roztruffowal / ažposawád giž w pe-
 řle hořjcy přem w knihách rozhlassuge / tařo-
 wé bludy slowem tiffřeným až podnes wywřu-
 ge ; a poněwadž : litera scripta manet , gař
 dlaho do poslednjho listu geho bludná řniha
 dořonce sřažená nebude / na wěčné řasy wywř-
 řowati bude ; řy tehdy pryč s tím málomoc-
 ným oděwem / do ohně s tau hljzau gedowas-
 tau / ať w prař a popel se obrátj / abyřom
 my / sřze nařaženj gegj / ani řádný řotomeř
 nářs wěčné nehoreli. Takowý Řrtel proti
 bludným Řněhám gest wydaný in Synodo V
 ante can. 1. apud Raynaudum loc. cit. f. 208.
 řdeřto tento Řrtel bludným Řnihám se řte :
 Ecce

Ecce vos omnes ignem succendistis, & convalescere fecistis flammam ignis, ambulabitis in lumine ignis vestri, & per flammam quam accendistis. **E**y hle wy wssyďni o-
 heň gste roznitili / a plamen rozmnožili /
 choditi budete w swětle ohně wasseho /
 a strz plamen / který gste rozpálili. Že ale
 sprawedliwě Mjstodržjcy Boží knihy bludně
 k ohni odsuzugi / ne gedenkrátě nebestá Spras-
 wedlnost zázračně potwrdila. Za času A-
 dryána druhého Papeže / gaž swědcj týž The-
 ophilus loc: cit: fol: 208. wyljhl se nesciastný
 málomocný plod / Knihá Kacyře Phocya pro-
 ti Mikuláššowi Naměstku Krystowému ses-
 psaná. Proti tomu škodliwému a gedowatě-
 mu drahu / wšsedu horliwost gest wylil swatý
 Ignácjusz Patryarcha / a Basilius Macedo,
 neb oba sprawedliwau prchliwostj pohnutj
 nohama vlastnjimi tu knihu posslapali / me-
 čem probodli / na to pať z Poručenj Sněmu
 Cyrlewňho weřegně na hranicy wpařená by-
 la. Rozhněwalo se y Nebe na tu gedowatau
 šselmu / nebo y hned na ten Oheň hogný děšš
 wpadl / který wšsať Oheň ten nevhasył / nýbrž
 zázračně sylněgi podpálil / tať že přehrozný
 smolný smrčad z bezbožně knihy wycházel. Tás
 podobně S. Dominyš / po dlouhé pútce s Al-
 bigenskými Kacyři / na tom zůstal: aby Knihá

Albigenská a Katolická do ohně vvržená byla/ která w Ohni neporuffená zůstane / ta že má býti spasytedlná / a prawdiwá. Vwrhl knihu kacyřkau do ohně / která y hned mentem shořela. Hodil do prostřed plamene knihu Katolickau / ona wssať bezewšeho aurazu a spálenj/ sama Mocý Božskau gednau / pozdruhé/ y po třetj do ohně vvržená/ z ohně bez škody wystočila. Dauroltius in Catechismo historiali cap. 1. tit. 7. exemplo 3. Powažte: Swatj/ a horliwj Lidé / Náměstkové Kryskowj knihy zmichané/ sfalessné / bludné do ohně házý/ plamenem trestagj/ my ge čjsti/ my s njmi se objrati budeme ? Sám Bůh zázračným Děstém w popel ge obracý/ my ge zastáwati/ a zachowáwati budeme ? Sám nerozumný žiwel to škodné plemeno rozeznáwá / a tresce/ a my gestě ge šregwati / s njmi se těštyti budeme ? Wen na swětlo s njmi / na hranicy/ do ohně/ať se spálj to gedem a pekelným Málomocenstwjm nažžené Rauchó. Čtenář. Gestliže wšsedy knihy spáljme/ giž prawě mezy námi/ a mezy nerozumnými hōwady malé rozeznánj bude. Farář. Opačugi zase : že žádný dobré Knihy na hranicy nesodsuzuge. Rozmlauwánj nasse gest o bludných/ zmichaných/ gedem kacyřským nažžených knihách. Wjm gá / že Starššý wassý /
neb

neb Kekatolictj Bratrj wás trostugi/ abyšte se čtenj starých Kekatolických Kněh odewzdali/ že nebudete gačo howada/že budete aspoň/ co zlého gest/ a dobrého/ znáti / wssak pamatowati máte / že ne giným trosttem aulishň had prwnj Kodice nasse podwedl. Omnes hæretici generaliter scientiæ pollicitatione decipiunt. Augustinus loco infra citando. **Wssyčni Kacyřowé wesiněs s pochlebným oměnj přisljbowánjm vbohé dusse lidské podwadj. Wy za to máte/ že Otce/ a Starššy swé ctjete/ když s knihami po nich zanechanými rozum wás brausyte / gestto mezy tim knihy ty ne od Otce wasseho/ ne od Starššých/ nýbrž od litého ďábla pocházý. Kacyřstwo každé protiwj se Prawdě od Boha zgewené/ gest paubá lež a sfales/ ďábel gest prwnj lhář/ wssch lžj/podwodů/a sfaššy Otec/ wsscho Kacyřstwa půwod / wssch Kacyřských Kněh Praděd. Kdožkoliw tehdy kacyřské knihy zadržuge / w nich ne swé Kodice/ ne Předky swé / nýbrž samého litého Lucyffera ctj/ gemu se klanj / geg w nich obgjmá / s tim prassywcem se těššý/ od něho strze bludné čtenj mámen/ a podweden býwá. Proti té Wahawnosti spasitelnau Weystrahn dáwá S. Augustyn/ když Swatého Pawla w 2. Epistole k Koryntům w kap. II. w. 3. takto wád:**

dj : de gen: contra Manich: l. 2. c. 26. Me-
 tuo, nè, sicuti serpens Evam seduxit astutiã
 suã, sic & sensus vestri corrumpantur. **Bos**
gjm se/ aby tak smyslowé wassy porusseni
nebyli / gačo gest něčdy onen had Ewu
aulisnostj swau podwedl. O tom obšyr-
něgi w kap. 25. takto gedná : Etenim ser-
 pens ille secundum prophetiam, hæretico-
 rum venena significat. Non enim manife-
 stiùs pronuntiatum arbitror, quàm istos in
 illo serpente, vel potiùs illumin istis esse vi-
 tandum. Nulli enim loquaciùs et jactanti-
 ùs promittunt scientiam boni et mali, eritis
 sicut Dii. **Neboť ten pešelný had / podle**
Proroctwj/ gedowaté Včenj Kacýřůw
wyznamenává. Neb mám za to/ že patr-
něgi se řjcti nemůž/ než že se gedowatých
bludůw Kacýřských w tom hadu/ neb ra-
děgi hada toho podwodneho w tom blu-
dnem Včenj každý wystrěhati má. Žá-
dný zagistě tak wegřečně a člaubně V-
měnj dobrého a zleho nepřisljbuge/ gačo
oni řikajice: že Čtenářowé gegich kněh
budau gačo Bohowé. Až sem S. Augu-
stýn. Co proti tomu máte ? takyli gestě ne-
poznáwáte / že zatracenau Kacýře mrchu/ a
zlořečenau Dussy geho/ ano samého ďábla w
Bnihách Žalamřeho / neb podwodných Au-
tho:

thorůw w Srdcy swém chowáte ? Čtenář. Welebný Pane/ že čísti vjm / tjm samým za Boha je newynássým/ s tím prassywcem/ ani s zatracenými Kacyři žádné společnosti nes mám/ ani od nich s Pomocý Boží zaweden budu. Mám můg rozum ; kdo mi to dokáže/ že gá bludné Kacyřské knihy schwalugi / neb vžj wám ? Gsem dobrý Katolič/w Katolické Wjře náležitě wychowan/ y wywčen/ znám Slowo Boží/wjm/ co dobrého / neb zlého gest / mé knihy gsau dáwno giž od maudrých Slaw přehlžené/ a schwalené / nic takowého se v mně nenagde. Farář. Ač se za Boha newydáwáte / wšak přjliš se zdáte sobě maudrým býti/ a to proti Napomenutj S^o Pawla/ který skrz Milosřdenstwj Boží prosý / k Řjzmasnům w Kap. 12. w. 3. abyste ne wjce smegssleli / nežli slussy smegssleti/ ale abyste smegssleli sami o sobě w střjdmosti. K Duchownjmu Saudcy / ne k wám přináležj knihy/ zdaž bludné/ neb Katolické gsau/ rozsuzowati/a rozeznowati. Čtenář. Co očem rozumu patrně dobré vznawám / kterač mohu mjeti w podezřenj ? Postylla Žalanského/ a Spangenbergera swaté čtenj/ krásnými weykladý wyswétluge. Summaryge Jana Strazněnského/ Achyllesa Beraunského / Tomáše Soběslawského/ Weytah swatého Ewangelium/

lium/ y Epiffkoly s fpaſyredlným Naučenjm předſtawuge. Weyklad na Jezus Syrach Jana Stranénſkého k wſſelikým Ctnoſtem wzbuzuge/a od wſſelikých neřeſtj Czenáre od-
 'luzuge. Jakub Petrozelinus, Blažeg Borow-
 ſky ſwaukžec důkladné piſmem Swatým po-
 twrzuge. Giřej Jakobeus Dačić wſſemu
 dobrému w ſwém Rozmlauwánj wywčuge.
 Martin Philadelphus, Jan Mathefius, wti-
 pným podobenſtwjm / s Swédectwjm Swa-
 tých Otcůw ſwé wěcy gáderné wywadj ? To
 wſſe má býti zle ? to wſſe od dábla pocházý ?
 tomu newěřjm. Tak krásného čtenj ſe zbawi-
 ti/ geg ſpáliti mám ? Toho učiniti nemohu.
 Sarár. Znamenám / že wy přjtelj kwapné
 knihu každau dlé prwnjho pohleženj ſaudjte /
 a gaž w ni geden neb druhý liſt dlé waſſeho
 zdánj pobožný ſeznáte/ y hned knihu tu přem
 Ducha Swatého ſepſanau býti wěřjte. W
 tom negináč ſe mámjte/ gažo kdýby někdo/ gaž
 zahljidne ſſečepinu mořſkau/ y hned/ že per-
 lowau matku w ni nalezl/ ſe téſſyl/ a honoſyl.
 Libri conchæ ſunt rationales. Conchæ ali-
 quæ gravidantur cœleſti coruſcatione, aliæ
 implentur ſanie nocitura. Priorcs referunt
 libros bonos cœleſti afflatu conceptos, & pu-
 rá ac pretioſá materiã divites. Poſteriores
 autem libris malis meritò conferuntur, è qui-
 bus

bus non nisi fanies, & purulentia inquinans, nocens promanat: unde meritò sunt averfandi. Slova gšau wysoce Včeného Theophila Raynauda loc. cit. Erotem. 1. fol. 202. wzata ex Tetzem Chiliad: 11. hist. 375. Anihy/ (dj on) gšau tať tšage rozumne što ořepiny mořské; některé z nich gasnostj nebestau zastjnéné/ drahé perle rodj/ giné pať místo perle štodliwým hnjsem a hno- gem/ ač zewnitř od perlowych mateř se nerozpoznáwagi/ gšau naplněné. Prwnj wyobrazugi Anihy dobré / Nebestým Dotknutjm počaté / čistým a wzáctným zbožim naplněné. Druhé pať što ořepiny slusně přirovnáwagi se zlým Anihám / z nichž samý lživého wywčowánj hnjš a hnüg/ welice štodný/ a nakažliwý se prowaluge. Pročěž takowych Aněh slusně hroziti se máme. Pročěž gať wy négaťau knihu/ wzlášť wětššy / krásně swázanau / pu- ťkami mosaznými a záponami zaopatřenau spatřjte / ať toliko na gegj tytul/ neb na E- wangelium / neb Epistolu / neb Djl Pjšma Swatého předstawený polowičným Okem wzezřete/ y hned zdá se wám / že gšte drahou perlowanu Matku z Oswjcenj Ducha Swatés ho k Swětlu wwedenu nalezli / wpořogenj žádného nemáte / dořawadž gi sobě nezgedná-

te ; Neb podobný chcete býti člověku Kupcy /
hledagjcýmu drahých Perel ; Gať takowau
drahau domělaupерлу nacházýte / wšsedo swé
Gměnj rádi byste dali / abyste gi sobě osobiti /
a přiwlastniti mohli ; Mezy tím kdybyste
škorěpinu rozrazyli / kdybyste zápony w knize
otewřeli / a ne děžně / nýbrž bedliwě westřz a
westřz tu perlouau knihu prohljdi / nalezli
byste s zahabbenjm vlastnjm / že gste místo
drahé perle / samý talow a neřad bludného a
zlořečeného Kacýřstwa kaupil. Co se dotýče
Martina Philadelpa / Sawla Šalanšého /
Jana Spangenbergera / Jana Mathezya /
ty gste práwě polo-zawřeným okem přehlžes
ti musyli ; neb by se tomu koza zasmála / kdyby
kdo / gaťekoliw Spisy / a Knihy gegich o Nás
boženstwj / za dobré a sprawedliwé vznak.
Nahljdněte do Summarye Jana Straněns
ského / w Neděli mezy Oktáwem Narozenj
Božjho / do Summaryge Achyllesowé / na
Weyklad Epistolnj w Neděli Smrtedlnau /
do wšsich třech na Zelený Čtwrtek / a perle
s hnogem kacýřským zmichané spatřjte. Wy
hledegte w Weykladu Jana Straněnského
na Jezus Syrach Kapitolu 34. 37. 38. W
Kázanjch Jakuba Petrozelina / list 37. 38.
291. 505. W Kžecjch Epistolnjch a Neděls
njch Blažege Borowského Djl druhý / list 187.

W Dyurnálu Dačického/ list 9. 10. 11. sľibugi:
 taťowé perle/ gaťěz na Koňřtém a Dobytčjm
 Trhu se smetaj/ naleznete. To též w neřčisl-
 ným počtu Kneň/w Čzechách roztraussených/
 se řpatřuge / řteré wy wřřečy Duchu Swatěs
 mu/ té čisté a swaté Prawdě / ne bez rauhání
 připisugete. Tať gest/ řdyž řřwec nad řopy:
 to se wypjná/ neb řahá. Odpuřřte mně / wy
 přěřřupugete ono Přikázanj Krystowo : Ne-
 řudte podle twářnosti/ ale sprawedliwý
 řaud řudte. v ř° Jana w řap. 7. w. 24.
 Čřtenář. Řiž widjm/ že netoliko na řnihy /
 ale y na mne ta bauřřka se walj/ gá wřřať přěd-
 ce se hágiti budu. Řdyž w řostylle/ neb w
 Summarygi nacházým čisté Božj řwange-
 lium/ neb řpistolu/ neb giný řřřmo / proč
 bych gá Božj řlowo do Ohně metal? ř Kan-
 eyonálu řakuba řunwaldřřého řřřwane tu-
 to řřřen : Čřetjho dne wřřtal řřworitel.
 ř řlijmenta řosaťa řřřwali řřřme minulý řřř-
 řeť : Wmučenj našřřeho ; w giných řwans-
 gelických řřřmjh/ a řřřnjch : Řdož řchra-
 ny řeywřřřřho ? řřřřau řy / a řem řoř-
 řobné řřřně řwaté/ řobu řilé/ a řřřřřřně?
 řarář. řřřřto řdpořředi řořřřřřte řřřřbeh /
 řřřřřř wypřřřuge řaronius, citat. ibidem a řay-
 naudo Erotem. 7. f. 237. na řoť řáně 1147.
 Řdyž řatinský řřřřd proti řaraceniũ bas

gował / Kžetowé chtjce Saracemům proti
 Křestianům pomáhati / když Latinské Křes-
 stianské Wogsko skoro hladem vmořené spa-
 třili / wápno na prach ztlučené s maukau zmi-
 chali / a Latinářům / gařoby jim z Lásky Křes-
 stianské potravu dopřjti chtěli / to prodá-
 wali / tať vbozý Křestiané sfortelně otráwe-
 ni / zhubeni / djlem ostatnjm pod Moc Sara-
 censkau vwedeni byli. Taťyli ten Kžedý sřu-
 tek za vpřjmnau Lásku Křestianskau vžnává-
 te ? Čženář. Takový zlořtný podwod
 řhwáľiti nemohu. řarář. Wtipež se teh-
 dy / tať činj ažpodnes Kachři / znamenagj oni /
 že sprostý Křestianský Lid lačnj po tom pokr-
 mu Nebeským / po Slowu Božjm / mléko s
 ěipskem / mauku s wápnem / dobrý a zdravý
 pokrmi s gedem mičagj / to gest : na oko / a
 prwnj pohleženj něķterá dobrá Naučenj / z
 Swatých Otcům / ano y z Pjsna Swatého /
 wytažená předkládagj / Modlitby / y Pjsně
 nám Katoliķům powědomé w knihách řwých
 přednářsegj / wřřať tu dobrau duchownj Po-
 travu řemotam gedem bludného Wčenj řpi-
 řugj ; a tať mnoho tisíc Duffý otráwených ř
 záhubě wěčné wřádj. Hoc est lacti gypsum
 infundere, ut securius noceat. Toť nic ěi-
 něho neni / nežli do mléka ěipsu nařtrau-
 hati / aby bezpečněgi řřoditi mohlo. dj
 S. Ire-

S. Irenæus o bludných knihách. L. 3. contra hæreses c. 19. citatus apud Raynaudum Erotem. 7. f. 237. Co mluwjm/ není vlastní název ležet můg / ale gádrným S° Kžeboře Swězdectwjm potwrditi se může / který L. 5. Moralium c. 11. apud eundem Raynaudum ibid. f. 236. takto rozmlawá : Habent hoc hæretici proprium, ut malis bona permisceant, quatenus facilè sensui audientis illudant, sicut qui veneni poculum porrigit, ora poculi dulcedine mellis tangit. **Ta gest wšech Kacyřůw vlastnost / že dobré Včenj s bludným a zlým promjchugi/ aby tak snázěji/ smysl Čtenáře/ neb Posloucháče ommamili/ gačo kdo toho kofliem gedu otráwiti minj / swrššet koflika medem ošlazuje. Kdo někoho lstiwé otráwiti chce / nepochlubj se s tím/ neřečne : w té misě/ w tom pokrnu gest wtregch/ gezyž/ otraw se / a scepniž / kdožby se tak zgewně otráwiti dal ? Týbrž takowý podwodnj přístrogj Pokrm neychutněgššý/ a nepljbezněgššý / wšak mezy něg wtregchu skryté nasype/hladowitému člowěku/ gehož otráwiti minj/ geg pošlytne / wš bobý člowěk nenadá se takowého šfortele/ nazgj se / až prudkosti gedu schwácený zdechne. Kacyři chtěj w bobé Duse gedem přewráceného Včenj swěho nařazyti/a otráwiti/ neřečnau :**

knau: čti tu/ neb onu knihu/ a na věky zatracen budeš; kdožby tať patrné do gámy pekelné chvátati chtěl? Vybrž aulifnými slowy / k čtenj té neb oné knihy/ zwáti budau lačného Čtenáře/ w knize swé neyřadššy Gmého Gežjs y Marya na stokrát wytlačj/ Ewangelizum/ Pjsmo swaté wstawičné w pamět wváděti/ spasytedlná Naučenj předstjratí neopominau/ mezy tím buď w prostředku/ buď při koncyc/ žluč/ vtregh/ a ged kacyřřých bludůw tať šfortelné podstrčj / že ne tať snadno / wzlášš sprošť člowěk med od gedu / dobré Čtenj od zlého rozezna; Tať chtiwého Pjsmaťa gedo swatým pokrmem otráwj / a šmrti wěčné podrobj. Rozmilý Čtenáři diwjte se / když my Duchownj Otcowé / knihy od wás wybegwáme/ přehlžjme/ zlé a zmichané trháme/ a pášljme/ z toho se horššyte / přenáramně nás pošmlauwáte/ nařikáte / ano y wlasy sobě z hlasy wy trháte/ medle powězte mně / tažyli byste Djetkám swým pokrmy syce sladký / cukrowý / maštný/ chutný/ wšřať (čehož byste sami pošwědomý byli) tagně s gedem zmichaný pošjwati popřál/ neb dowolil; gšem gist / byťby oni nařikali/ prošyli gařkoliwěk / pošudž Otcem gšte/ žeť byste gim tařowý pokrmy bez mesřřánj od huby odtrhl. Co kdybyste gistau Spráwu měl/ že na té/ neb oné lauce/ krásné/

zdrať

zdrawé kwjti/ wssať s gedowatau trawau se-
 motam promichanau roste/ tačyli byste doby-
 teček wás na tačowau pastwu hnáti dowo-
 lil? Wsssem žeť ne. Posudtež giž: Ani sebe/
 ani djetky/ ani dobyteč wás gedowatau poz-
 trawau/ byčby ona s chutnau a zdrawau spo-
 gená byla/črmiti nechcete. A diwjte se/ano y
 horššyte/ čdyž my z Lášty Křestianské/ ano y
 z Powinnosti Pastýřské dussy wassý gedem pes-
 kelným nadiwanau potrawu odgjmáme. Giž
 gá wám zaspjwati musým s Mantuánským
 Werššowcem onu známou Pacholatúmpisseň:
 Qui legitis flores, & humi nascentia fraga,
 frigidus, ô pueri! fugite hinc, latet anguis in
 herba. Virg. Eclog. 3. Pacholata ut lego-
 te/ a čočenj netrhogte/ krásná ljbá čwětu
 wnada/ wčrýwá pod listem hada. Mnohá
 čacýřská kniha/ ach gať krásná gest! Weyšlo-
 wnost/ Pjssma Swatého Terty/ rozličná y do-
 brá Naučenj/ ljbj Spěwowé / horliwé Mo-
 dlitby č Bohu Otcy/ č Krystu Gežjssy / Roz-
 gjmánj Vinučenj Páně/ připamatowánj Nes-
 besté Radošti/ a Sláwy wěčné/ toť gšau krás-
 nj kwjtkowé pobožnosti; Ale medle listek oz-
 braťte/ latet anguis in herba, w Kancyonálu
 Jakuba Kunwaldského list 19. 20. 119. 120.
 přehljdněte / a hadj y gestčercj plemeno Ka-
 cýřstwa dopadnete. W Kancyonálu Blj-
 mens

menta Božáta/slowutno-milostné Písně se nas
 chází : Narodil se Krystus Pán : Den
 Božjho Narozeni : Poslán gest Archang-
 gel/ zc. Toť gšau krásnj kwjtkowé wraucno-
 sti Křestianské / obratře listek / wyssáregte
 hlauběgi Písně / O Pořanj / o Cyrkwí / o
 Těle a Krwj Páně / Písně Obecné ; fugite
 hinc, latet anguis in herba. Gedowatý drač
 gačo z hnizda / ged kacyřský z tlamy pekelné
 wypausstěgjcý na wás wyščočj. Čžtenář.
 Prawda gest / wegřečnosti / a wegslownosti
 nenj nedostatek w knihách takowých / která
 nás wbohé k sobě welice wábj / neb gi w Kato-
 licých zřjďka nacházýme. Jarář. Na to gá
 wám odpowjdam s Swatým Cyryllem / kte-
 rý L. 7. in Julianum takowau o té přjpadno-
 sti spráwu dáwá / že se gináč neděge / než gačo
 řdyby někdo w gedné lžicy zlaté wtregch / a w
 druhé dřewěnné čistý med wám obětowal /
 gisté žetby gste raděgi z dřewěnné lžice čistý
 med / nežli ze zlaté škodlivý ged přigali. Tak
 Kacyři w krásomluwné řeči swé pekelný ged /
 katolictj pač Authorowé w sprostomluwném
 čtenj swém samý med / čistý pokrni Slowa
 Božjho wám obětugj / sáhnete k čemu hcete.
 Čžtenář. Gá pač předce w knihách mých nic
 kacyřského neseznáwám / nýbrž s Katolicým
 Wčenjm mé Postylly a Wegklady w mnohých
 mjz

mistech se srownawaj. **Sarář.** Na to odpowjda S. Ambroz L. unico de fide contra Arrianos c. 1. citatus apud Raynaud. loc. cit. Erotem. 7. f. 237. takto: Sanè nulli perniciosiores, & magis extimescendi sunt hæretici, quàm qui ob permissionem dolosam bonorum, & consensionem in multis cum Catholicis apparent minùs errare. **Bistè nenj sšodliwègššýho Kacýře na Swětè/ aniz toho taš hrozýti se máme/ gačo toho/ genž pro šfortelné zmichánj zleho Včenj s dobrým/ a pro Sednoswornost Včenj/ w některých Článkách Wjry s Katolikaми/ zdá se bludu a podwodu w šseho prázdnen býti. Nenj na tom dost/ že w gednom Článku Wjry některý Vcitel Nekatolický s námi se srownawá / pokudž w Knize o Náboženstwj gednagjcy / gediny blud roztrussuge / co litého gedowatého Drača / geho / y knéh od něho wydanych / na wšsečen spůsob se warowati máte. **Čtenář.** Proč ale medle Welebny Pane Saráři máme kaukol y pšsenicy k hranicy odsaudit / w knize mé geli co zcestného proti Wjře / toho gá čisti nebudu / co dozbrého gest/ proč bych toho wjwati nemohl ? **Sarář.** Byť byste wy se nenačazyl / (což pišebně wám od žádného dáti se nemůž) newjte wššak / komu někdy kniha ta do ruky se dostati může ;**

my vmjráme / knihy nevjmragj / chcete za wšse-
 dy před Trůnem Božím odpowjdati / ku kte-
 rým někdy zmichaná kniha po wššy smrti se
 dostane / pokudž oni / z vžjwánj gich nařaze-
 nj od Wjry prawé / od cesty Spasenj odstau-
 pj / a na wěky zatraceni budau ? Ano byt by-
 ste vpezečen byl / že ani wy / ani žádný se s tím
 zmichaným čtenjm nenařazý / tím samým / za-
 wrhnauti od sebe máte knihu / bytby ona ney-
 lepššý Naučenj w sobě obsahowala / pokudž
 prassjwinau Kacýřstwa dost málo zprzněná
 gest ; Gaťož ani neychutněgššyho pokrmu po-
 žjwati nechcete / bytby z něho toliko gediná
 žaba wykaukala. Dosti na tom býti má / že
 zmichané knihy w osskliwošti má Bůh / což S.
 Řzehor L. I. Moral. c. 3. wyswědcuge / rka :
 Nec enim DEO accepta sunt, quæ ante e-
 jus oculos malorum admixtione maculantur.
 Nic Bohu milého nenj / což gedenkrát
 před Očima Božššýma bludným Vče-
 njm nařazené a posskorněné gest. Dosti
 na tom býti má / že Cyrkew Swatá Gménem
 Božím wšseliké bludných zmichaných kněh / ne-
 toliko čtenj / ale y zachowáwánj a zastáwánj
 pod wěčným zatracenjm přjssně zapowjdá. W
 čemž hogněgi w Ponděli Swato = Dussnj s
 wámi rozmlauwati minjm. Wy mezy tím
 pamatúgte / že gest slawné Paměti Kárel Pá-
 řý

tý Cýsar Římský wsseliké Lutheryánské Kní-
hy zapowědel : non obstante, quòd in illis e-
tiam aliqua bona, ad fallendas simplicium
mentes immixta sint. Byťby k nim take ně-
která dobrá naučenj/pro snadněgšy pod-
wedenj sprostých Lidi přimichaná byla.
Theoph: Rayn: loc. cit. Erot. 3. fol. 210.

Na Den S^o Bogtěcha Biskupa / Mučedlnjka / a Patrona Čžeského.

Něc z Kněh Maudrosti w Kapit. 5. od
Wersše 1. až do 5.

Sěhdáž státi budau Sprawedliwj w
weliké stálosti/proti těm/kteřjž ge-
suzowali / a kteřj odňali práce gegich.
Widauce/ stormautj se báznj broznau/ a
diwití se budau w náhlosti nenadáleho
Spasenj/ ťkauce sami w sobě/ poťanj čie-
njce/ a pro auctost ducha ťtagjce : Tytoť
gsau/ ktere gsme měli někdy ku posměchu/
a ku podobenstwj poraubánj. My ne-
smyslňj měli gsme žiwot gegich za bláz-
nowstwj/ a konec gegich bezecti : ayhle
gať gsau počtení mezy Syny Božjmi / a
mezy Swatými los gegich gest.

Spasýtedlné Wyswětlenj w Roz- mlauwánj uwedené.

Protiwensstwj skrz obráceni k pravé Wjře
powstale/ žádného zarmautiti/nýbrž
každého těšiti má.

Farář. Osadnj. Sausedj.

Farář. Gaťa gsau pať dálššý Rozmysles-
nj/neb podstatné překážky/pro něž mno-
hý chuti nemá Katolickým býti? Sausedj.
Množý z obecného Lidu welmi se hrozý/že ti/
gestto k Wjře Katolické přistupugj/ědyž se me-
zy Lutherýany dostanau / rozličná haněnj a
utrhanj trpěti / a to bez náhrady a zastánj
zhrýzti musěj. Farář. Gest tať/ědo sobě čas-
sných wěcý přjliš mnoho wážj/ a wěcný / ktes-
rěž nám smrtedlným Lidem méněgi známé
gsau/ s špatněgššý horliwostj k srdcy připau-
šstj/ že taťowému pro Wjru mnoho haněnj a
posmjwánj/nad to pať škody na časném gině-
nj/zdrawj / neb žiwotu snášseti welmi nesna-
dně/ a za těžko přicházý. Ale gest wšsem rozus-
mným wědomé / ědyž se w platných wěcech
Kadda držjwá / že netoliko to samé w powá-
ženj se bere/ co těžkého a nepřiležitého při té
wěcy nastáwá/ ale taťe co dobrého a užitečné-
ho odtud se wystytá/ a očekáwati má ; a musý
se

se vžitek proti škodě rovnati / a dobrým rozumem gedno proti druhému wážiti / které pak přewažuge / to obljbiti. Měgte toho přykład w předsewzaté Materiji. Když Prawda Katolické Wjry w nětcjm srdcy stkwjti se začjná / a ten se raditi chce / máli k ni přistau-
piti / nebo ne ? takowý musy své mysl předsta-
wowati / ne gen to co proto trpěti / ale y co při tom zeystati bude. Syce ne wzdycny ten strach na prázdno wycházy. Mnohy od nero-
zumné swémyslné Chasy býwá proto wysinj-
wán : mnohy potracuge Milost a Přjzeň / kte-
rauž w tomto neb onom místě w^o Katolických
měl ; mnohému na Statku a Gměnj / snad y
na zdrowj a těle bezprawj se děge ; Ale to wšse
gest časné / nic nám giného nebere / než co bez
toho opustiti musy me. Naproti tomu zyst a
vžitek přigatého prawého Náboženstwj až
do wěčnosti dosáhá / nebo bránj wěčnému zas-
tracenj / a působj wěčné spasenj nesmrtné
Dussy. Pročez wšsyčni / genž pro wšseliká
nastawajcy protiwenstwj srdečné a wprjmné
na Katolickau Wjru Obrácenj odkládaji / nas-
pomjná Cýrkew Swatá w dnešnj Ržeči / aby
ne tak na časné nátispy / a suzowánj / gačo na
budaucý odplatu sprawedliwého Odměnitele
pamatowali. Kterať totiž : pokudž s heroliz-
ckau trpěliwostj pro Gméno Krystowé proti-

wenstwj snáseti budau / někdy na Prawicy
 mezy Sprawedliwými/ v weliké stálosti
 se postawj proti tēm/ kterjž ge s sužowa-
 li; wzbuzuge ge / aby ne tať na nyněgšsý škor-
 maucený/ nýbrž na budaucý w nesmrteđnau
 Sláwu proménený staw patrili / kterak totiž
 mezy Syny Božjmi počtení / a Losem
 Swatých Wywolonych obdařeni budau.
 Tenjli prawda / že prawotnj Cýrkew Krysto-
 wá ze wšsich stran přenáranně wšseligakým
 protiwenstwjim sauzená byla/zdálo se zagisté/
 že celé pešlo se wšssemi Pohanskými Národy
 proti nj se wypjná. Zdaž gi to ke škodě slau-
 žilo ? nikoliw/nýbrž k hognému Rozmnoženj a
 Wslawenj. Přjčinu/proč gest Bůh tolikerým
 protiwenstwjim milau Cýrkew swau sužowati
 dopustil/dohláďa starý Učitel Cýrkewnj Ter-
 tullian tuto : Chtěl Bůh/ aby prawotnj
 Cýrkew trpěla / aby wšselikau Milost
 Božskau sobě zegškala. Strachugete se
 newrké a wrtkawé Dusse nastáwagjčých po
 Obrácenj wšsem nářstku a sauzenj ? Pama-
 towati máte(mluwjm s maudrau Heroynau
 Judythau zarmaucené Bethulské Sausedy
 těššycý w Knize Judyth w řap. 8. w. 22. a
 23.) Aterak Otec Abraham zkaussýn gest/
 a štrze mnohé zármuťky škussen býw /
 Přjtelem Božjim očiněn gest/ tať Izák/
 tať

tať Jákob/ tať Mořžis/ tať Štěpán/ tať
 Pawel/ tať Wawřinec/ tať Wjt/ a Wáclaw/
 tať Jan Nepomucký/ tať Prokop/ tať dnešnj
 Swatý milý Patron nášš Wogtéch / gaťž w
 Žiwotě gegich gste čjtalj: K wššycni / kterjž
 se ljubili Bohu/ šrže mnohé zármuťky pro-
 šli wěrnj. Newjteli milj Sausedj / co Kry-
 stus Pán Marc. 9. učil : že lépe gest bezru-
 kému/ kulhawému / a gedno:okému w gj-
 ti do Králowstwj Božjho/ nežli dvě ru-
 ce/ dvě nohy/ a dvě oči magicýmu wor-
 ženu býti do pekla w oheň nevhasytedla-
 ný. Za druhé/ kolik gest tisíc Katolických vs-
 činěno/ w kterýchž posměch a vtrhánj žádných
 ran nezdělalo / anobřž kterj tím prostředkem
 šrž Požehnánj Božj z swé prwněgššy chudo-
 by se wywinuli/ bohatššy a štiaštněgššy gsaus-
 ce/ nežli kdy prwotně byli / gaťýchž bych mohl
 nemálo gmenowati. Osadnj. Gá gšem sám
 znať gednoho poctiwého Ržemeslnjka/ kterýž
 w Lutheryánsťem Náboženstwj práwě chu-
 dý byl/ a gaťž k Katolické Wjře se obrátil /
 přišlo Štěštj a Požehnánj do Domu geho/ a
 z něho možného a bohatého Měšstěnjna učis-
 nilo : kterýž/ chtěl j gest ho kdo časem proto že
 Katolickým gest/ teyrati / měl odpowjdati os-
 byčeg/ žeby byl při gegich bjdném Lutheryán-
 stwu hladem umřjti musel / a tjm Posměwáč-

kům swých odbywal. Farář. Syce Pán Bůh
 není zawažán wšfecky Katolicke obohacowati/
 a wšak na swá/ štědrá a drahá Zaslíbenj také
 nezapomíná/ kteráž v S° Mat. w kap. 19. w.
 29. učinil/ řka : Každý kdož opustj Dům/
 neb Bratřj/ neb Sestry / neb Otce/ neb
 Matku/ neb Manželku / neb Syny / neb
 Pole pro Gméno mé / stokrát wjce we-
 zme/ a Žiwotem wěčným wladnauti bu-
 de. Za třetj/ Pán Bůh syce z swé nespitatedl-
 né Otcowské Wíle to vložil / a skrze Swatě-
 ho Pawla po celém Swětě 2. Tymot. w kap.
 3. w. 12. rozepsati dal : Že wšlyctni ti/ kte-
 řjž chtěj pobožně žiwu býti w Krystu
 Gežjssy/ protiwensťwj trpěti budau. A
 wšak dobrosiwý Pán / w tom swé tak řidj /
 spravuge/ a slyj/ že žádnau tesklivost/ než ra-
 děgi weselost/ radost/ a srdečné plesánj na so-
 bě pronáššy. O čemž také Apóstol w 1. k Tes-
 salon. w kap. 3. w. 3. a 4. kázal. Aby se žá-
 dný nepohnul pro zármutky/ neb (prey)
 sami wjte / že gsme na to postaweni / a
 když gestě w wás gsme byli/ předpowj-
 dali gsme wám. Co prawj Pawel swým w
 nowě obráceným Křestianům? prawili/ že ge-
 chce chrániti a zastáwati / aby gich proto žá-
 dný nezarmucowal? O nikoli! nýbrž mluwj-
 gim/ že protiwensťwj snáššeti musěj.

Těc-
méně

méné Pán Bůh při těchto Tesfalonycenských na to se nezapomenul/co gest w Žalmu 90. w. 15. tém/ kterj pro něho trpj/ zasljbil: S nim gsem w zarmaucenj/ wytrhnu ho / a po wyssym ho / zč. Tebo ti nowj Křestiané protiwenswj netoliko se nic nestrachowali / nýbrž ge s radostj přigjmali/ anobrž za zvlášttnj poctiwost to drželi / že pro Krysta trpěti měli. Z té přjčiny také od Swatého Pawla těmi slowy 1. k Tesfal. w. 1. Kap. w. 2. a 6. chwáleni byli: Dělugeme Bohu za wás za wšsecky/ zč. Neb wy včineni gste Následownjcy nassý/ y Pána Krysta/ přigawšse Slowo we mnohem zármutku / s radostj Ducha Swatého. Při kterýchž Swatého Pawla Slowjch slussý pozorowati / že nás w této wěcy Krystus sám; Item Pawel/ a ginj Včedlnjcy Páně / s několikráte sto tisýcy nepohnutedlných Mučedlnjčůw chwalitebným přjkladem předcházegj; Musel Krystus trpěti/ a tať w giti do Sláwy swé. Prawil Pán k Včedlnjčům do Emauz putugjčým. v S° Lukáše w Kap. 24. w. 26. Swatý Petr tolikéz wyprawuge/ 1. Petr. 2. w. 21. Že y Krystus trpěl za nás/ nám ostawiw přjklad/ abychom následowali slápěgj geho. Podlé toho chwálj se tisýce Mučedlnjčůw / a od Kazatelůw/ neb Aposstolůw swých / kterjž

ge pravé Wjře wyvčowali/a obrátili/žádného zastání a Obrany před Vtrhací a Protivnější nežádali/ nýbrž vše zlé s radostí a plesáním / jako zvláštní Milost Boží přijímali. Jakož pak Swatý Pawel svým Philippenským to také dobře jako Wjru samou schwaluge/ kdež píše Philip. 1. w. 29. Wám darováno jest pro Krista/ abyste netoliko w něho věřili/ ale abyste proň také y trpěli. A kdyby se pro Wjru pravou nic trpěti nemělo / kdeby Církev vzala kterého Mučedníka. Dale/ a za Páté/ y to rozvážiti náležij/ co ti trpěti musěj / kteří nežby Katolictj byli / raději Wlast svou opouštěj. Sausedj. Milý Pane/ dobře praviti ráčjte. Gá jsem takových Tulákůw a Wandrowníkůw mnoho znal/ kteříž trucowitě se wyzdvihli/ s Manželkami/ Dítětkami ginám se odebrali/ ale po dwauch/ třech/ neb některých Létech / an jim w cizý Kragině nic darmo dáti nechtěli/ pomalu rádi zase k svým starým hnjzdičkám přilezli. **Sarář.** Co pak gsau s sebou přivezli / neb přinesli ? **Sausedj.** Coby nebožj přivezli ? Penize s sebou odnesli ; prázdny měsíc zas přinesli / a steykali sobě / že toho wandru dosti magj/ žeby mnoho za to dali / aby byli doma zůstali/ a s ginými zároveň z počátku k Katolické Wjře přistaupili. **Sarář.**
 Kam

Kam se pak peníze gich octli? Sausedj. O tomť gšau pěkně pořádně wyprawowati uměli. Předně/ grunty své/ y giné mnohé sworššky/ že gšau od polu darmo prodati / neb gich do konce po sobě pustých zanechati museli. Za druhé/ Quoty/ a zaplacenj Wěřitelůw / také dobrý djš odňalo. Za třetj/ mezy Cyzozemcy/ buďto draze se wšaupiti / neb weliké Czínže dáwati museli. Za čtvrté/ poněwadž se mezy cyzý a neznámé dostali/ že gim od žádného nic neymenššýho darmo a bez platu poslauženo nebylo/ anobřž gessťe giným w nenáwisti byli/ gaťoby oni Cyzozemcy / Obywatelům Obchodem swým chléb před hubau brali/ a proto ge psý/ a ginými potupnými gmény nazywali/ a wšselikými wymyššlenými Spůsoby z Peněz wysfati se wynasnažowali; in summa: že ne-
 bohým/ dosti těžce a perně to přestěhowánj / w Pirně/ y ginde přicházelo. Farář. Tehdy při nepravé a šfalessné Wjře/ také se trpěti / a budaucně w onom Swětě (což nadewššesťno na bedlivém pozoru mjtí gessť potřeby / proto že wěčně trwá / a bezewššeho škončenj) gessťe mnohém horššýho obáwati/ a očekáwati musý? Proč tehdy pro Wjru prawau a špasytedlnau máme se štrachowati nětco šnázšeti/ an za to Odplatu wěčného Błahosławenštwj připrawenau máme? Osadnj. Gá
 mám

mám w této materygi gessťe nětco wjcegi se otázati. **Sarát.** Powězte / ať gste y w tom spraweni. **Osadnj.** Kterať má Otec / neb Matka Katolického Náboženstwj / k Dětem swým / zwláště giž powyrostkým / se chowati ? Synové musy mezy cyzými nětco skusyti / a se wycwjciti / a newědj / kamby se dostati mohli. Nahodilaliby se jim dobrá přjlezitost k pozitivému Manželstwj na některém místě mezy Tekatolickými / tehdyby Katolickau Wjru zase opustiti / a k jiné přestaupiti museli / gakež mjněnj také gest o Dcerách : ony tolikěz newědj / zdali časem Katolického / neb Tekatolického Manžela dostanau. A proto obecnej Lidé se domnjwagj / že s mladými Syny a Dcerami z strany Náboženstwj co pospjchati nenj. **Sarát.** Vchowegz Bože / kde se člověk neobrácý z nezřízené lásky časného prospěchu / a lehkowážnosti toho / co k Bohu / a vbohé Duzše wěčnému Spasenj / neb zatracenj směřuge : takyli Čest Boží / Duse Spasenj / Wjra / Prawda / a co k Tebi / a wěčnosti wede / musy wšse za hřbet položeno / neb dořonce zawrženno býti / aby toliko časná / a přes noc wywanugjcy přjlezitost swüg průchod měla ? Co gest platno (tobě Otče / Matko / a Dětem twým) bysťte pať wessťeren Swět zeystasli / (neb ten neywinsšowanégssy Statek Dětem

tem wassým spůsobili) přitom pať na Dussy škodu trpěli ? v S° Mat. w 16. řap. w. 26. Milý Spasitel náš bezewšeho oškowánj wyznáwá/ a prawj/ v S° Mat. w řap. 10. w. 37. a 38. Kdo miluge Otce/ neb Matku wjce nežli mne/nenj mne hoden/ a kdo miluge syna/ neb dceru wjce nežli mne/nenj mne hoden / a kdož nebere kříže swého/ a nenasleduge mne/nenj mne hoden. Osař dnj. Co pať Otec a Matka magj w takowé přjpadnosti činiti ? Sařať. Gsau Bohu / a Swědomj swému zawázani/ Děti swé / hned gaťz sami Rodičowé se obrátj/tolikéz k přigeťtj téhož samo-spasytelného Katolického Náboženstwj/ wycíti dáti / a přidržeti. Item gsau powinnj swé milé Dítky a Přjbužné w swých každodennjch Modlitbách Pánu Bohu štraussené poraučeti/ aby on ge/ gať do Cyzyny/ tať y w Gednánjch Manželšřých na Katolická Mjšta prowázet. Gsau tať powinnj/ y od Osob swých/Děti swé na Katolická Mjšta pošylati/ a k Katolickým Snáťkům přidržeti : Paťliby w tom gich wposlechnauti nechtěli / magj y Otcowškau Moc a Přjśnost wźjwati. Běda tēm Rodičům/ kterj w těch wěcech gsau nedbanliwj/ a snad Dětem swým sami k tomu přjčinu a přjlezitost dáwagj. Těžšřý zagistě Saud w onen Den podniťnauti musěgj / než

Kdyby Děti své strze časný Oheň / té hrozně
 Modle Moloch / podle Obyčege oněch bezboz-
 žných Židůw byli obětowali. Sausedj. Tak
 gest / že my smrteclnj a pomigegjcy Lidé / wětš-
 ššým djlem / wšsecku naššy pilnost / práci / a sná-
 žnost / toliko na wezdegššy časné wěcy wyna-
 kládáme / a domnjwáme se / že wšsecko dobře
 stogj / když toliko Manželka a Děti / s tím ni-
 čemným tělem dobře gsau opatření ; ale gižž
 gest nám z Slowa Božjho giné wkázano / a
 patrně provedeno / že raděgi wšsecko zlé pod-
 staupiti / a snesti / nežli se od přigetj poznalé
 prawé Katolické Wjry a Religie odwesti dá-
 ti máme : Při čemž také po straně naššy zůsta-
 ne. Farář. Toho litowati nebudete / a časem
 swým zřetedlně vzřjte / a poznáte / že Krystus
 Pán swé prawdiwé slowo / kteréz v S° Mat.
 w kap. 6. w. 33. wyřekl / wěrně naplnj : Gle-
 deyte neyprwe Králowstwj Božjho / a
 Sprawedlnosti geho / a wšsecky giné wěs-
 cy (kteréz k časnému wychowánj potřebuge-
 me) budau wám přidany / Amen.

**Na Den SS. Apo-
 stolůw Filipa a Jakuba.**

Nžeč

Ržec z Knéh Maudrosti/ gačo na Den
Swatého Bogtěcha.

Spasitelné Wyswětlenj w Roz-
mlauwánj uwedené.

Katoličtj nenuti žádného / aby po Obrá-
cenj swém Nodiče swé odsuzowal.

Farář. Osadnj. Sausedj.

OSadnj. Gač z dnešnj Swaté Epistoz
ly wyrozumjwám / welmi nebezpečná
wěc gest/ Žiwot/ Obchod/ Wjru / a Mrawy
Bljžnjho posuzowati. Třebby se snadno státi
mohlo ? poněwadž giný gest Saud Božský/ a
giný lidský/ žebych gá / kdybych wšsetečné Blj-
žnj mé přetrásal/ někdy na Den Saudný z nez-
nadáleho gegich Spasenj welice se vlekl / a s
nemałym zahabbenjm zwolati / a wyznati
přinucen byl : Tytoť gsau/ které gsme mēs
li někdy ku posměchu/ a ku podobenstwj
porauhánj. Ny nesmyslnj měli gsme ži-
wot gegich za blaznowstwj/ a konec ge-
gich bezecti : ay hle gač gsau počtenimez
zy Syny Božjmi/ a mezy Swatými Los
gegich gest. Farář. Buď Bohu Čest a
Chwála. Aspoň gednau sprawedliwý / a
prawdiwý Weyklad Ržeci Božj mně přednás-
šyře. Wšsem gačo Bůh sám Spitatel srdcý

a tagnostj lidských/ tak sám wšech živých y mrtvých Saudce gest. Pročez bezpráwné žiz wot/ a mravy lidské přetrásati / posuzowati/ Zákonem přjrozeným zapowěděno gest. Neb gať dotjrá Jan Climacus: Sauditi Bližního/ gest newážná w gma hodnosti/ a Důstognosti Božské. Což pokudž činjme / Krystu Bezjssy Saudcy živých y Mrtvých od Boha Otce ustanowenému do Auřadu geho nestydatě se wtjráme. Dj wysoce Včený Cornelius à Lapide in Epist. ad Roman. c. 14. Sausedj. Gať ale tomu máme rozuměti Dwogj: Cti hodný Pane Sarráři / že každý hned gaťž Katolickým wčiněn býwá/ swé Rodice a Předky odsuzowati musj / kterj Katolictj nezemřeli ? toť mnohému z přjrozené náklonnosti k swým milým Rodicům welmi těžce přicházj ; když zwláště wj / že Otec/ Matka geho/ rč. srdečně w Krysta wěřili/ y také wždycy počestný/ tichý/ a pobožný žiwot wedli/ Slowo Božj pilně čtli/ y slýchali / a naposledy Křestiansky z tohoto Swěta se odebrali. Sarář. Powězte mi milý Sausede/ zdali také pobožné a nepochybně o tom sineyssljete/ že wás Praděd/ neb Prabába/ s mnohými ginými na horu wstupugjčjmi Předky wassými/ tolikěž srdečně w Krysta wěřili/ y počestný bohobogný žiwot wedli / s tímto

tímto Swětem také Křestianský a blahoslas-
 weně se rozžehnali ? Saused. Pročbych o
 tom pochybowal ? Jarář. Wšak ale oni
 wšsydni dobrj Katoličtj byli ; patřte na gich
 Epitaphia, a Zrobowé Památky / tehdy vzřj-
 te / kterak před Obrazem Ukřjzowaného po-
 božné klečj / w Kufau swých podle Starokas-
 tolického Obyčege Páteře držjce ; gestliže gest
 Wjra Lutheryánská prawá / tehdyby Kato-
 licá / gažžto gi odporná / sfalessná býti
 musela / a spasená činiti / ani těch wšsych mi-
 lých wzáctných Předkůw / do Tebe wyzdwi-
 hnauti nemohla. R ptám se was / zdali wám /
 neb každému Lutheryánu / wšsedy ty wasse
 staré a dáwnj Předky / genž po tolik set Let w
 welikém počtu Katoličtj zemřeli / odsuzowati
 za těžké přicházý ? Saused. Gá žádného
 Katolicého neodsuzugi / aniz gsem kdy odsu-
 zowal / bywšsy gestté zarýtým Lutheryánem :
 anobřž zagisto wjm / že málo Lutheryánůw
 gest / kterjby swé Katolicé Předky odsuzowa-
 li. Jarář. Rád tomu wěřjm / y sám gsem od
 mnohých slyšel / že pochybnosti nemiagj / aby
 gegich milj Katoličtj Předkové spaseni býti
 neměli. Než to gest wěc podiwná / že Luthes-
 ryáni téměř wšsydni wěřegně smegšlegj / že
 Katoličtj k Spasenj přicházegj / a wšak Kas-
 tolicými býti nechtěgj. Katoličtj prawj / a

pewné wěřj/že w swé Wjře Blahoslavenstwj dogdau : a Lutheryáni také prawj/ že Kato-
 ličtj štrze Wjru swau spaseni budau. O Lus-
 teryánjch pať nechce žádný/ani Katolický/ani
 Kalwinyst/ ani giný sineyssleti/ že v Wjře swé
 k Spasenj přigdau ; a tať magj toliko gediné
 Swědectwj o swém Spasenj/ které sobě sami
 dáwagj. Naproti tomu pať my Katoličtj
 máme dwoge/ od nás gedno/ a od nich druhé.
 Tenjlíž tehdy mnohém bezpečněgi Katoli-
 čým býti/ y vmřjti/ nežli Lutheryánem? Nes-
 lysseli gste kdý / co Philip Melanchthon na
 smrtedlné posteli swé staré welmi sešlé Mats-
 ce za Odpowěd dal/ kdýž ho prosyla / aby gi
 pro Milosřdenstwj Božj Prawdy netagil/ a
 powěděl/ zdaliby Lutheryánkau zůstati/ neb
 raděgi zase Katolickau býti měla? Osadnj.
 Medle co gest gi odpowěděl? Jaráť. Ta-
 to (prey Lutheryánšlá) gest křtaltowněg-
 ššý ; onano (totiž Katolická) bezpečněg-
 ššý. Ale ať se k wassý prwnj Otázce nawrác-
 tjm ; Zdali Katoličtj Rodiče swé Ewange-
 licke zmrle odsuzowati musý ? Wěřjm dobře/
 že mnohému odsuzowánj swých Rodičůw za
 těžké přicházý : wšsať aby to od nás Katoli-
 čých w nowě se k nám obracugjcým porauče-
 no/ neb od nich wyhledáwano bylo/ tomu ná-
 konec newěřjm/ nebo tomu tať nenj. Bludy
 a Ka-

a Kacířstwa / kteráž od prawé Cýrkwe Kry-
stowé gednomyslné zawržená / a proklata
gsau / ta máme / a musíme y my w nassem od
Snému Swatého Trydentského wydaném
Wyznánj Wjry zawrhowati / a prokljnati /
ale ne Lidj / mnohém méně nasse milé Rodiče.
Když který Czlowěk osobně za přičinau zges-
wné a přesvědčené zatwrdilosti w swém blus-
du odsauzen / a z Cýrkwe Swaté / neb Obce
Křestianské wylaučen býti má / to se od Prás-
latůw / a zewnitřnjho Cýrkewnjho Regimen-
tu / neb Spráwcůw státi musy / a ne od pri-
watnjho obecnjho Czlowěka. Odsuzowánj
pač k věčné smrti / kteráž z věčného Blaho-
slawenstwj wylučuge / a k pekelnjmu nevhasy-
tedlnému ohni a plamenj orteluge / tak málo
Lidem příslussý / že y Otec Nebeský sám gačo
téměř geho se zbawil. Nebo čteme v Swas-
tého Jana w kap. 5. w. 22. Anizž agisté O-
tec saudj toho / ale wesskeren Saud dač
Synu. Saused. Tehdy gaž slyssým / bychť
Katolicým byl / nenj mi potreby / Rodičůw
mých odsuzowati ? Farář. Můžte se té nez-
potřebné práce dobře zbawiti. Gest syce wéc-
gista / anizž se od Nekatolicých zapjrá / že ten
Czlowěk / kterýž w těžkých hříssých bez poťánj /
a smjřenj se s Bohem vmjrá / nemůže spasen
byti. Nebo kdo nemiluge (1. Joan. 3. v. 14.)

zůstává w smrti. A Krystus Pán Luc. c. 13. v. 13. pravj : Nebudeteli poťanj činiti/ tehdy wssyčni zahynete. Item opět gest gisté a bez odporu / že kdo w newěře a kacyřtwu vmjrá/ proto k Spasenj nepřicházý. Kdo newěrj/ giž gest odsauzen. Joan. 3. v. 18. To prawjm/ gest gisté a neomylné. Ale zdali mŭg Otec/ Matka/ Děd / zč. w gaťem gim dobře swědomém Kacyřtwu / a ne raděgi gaťo bludné zawedené Owčičky / w Stádě Ketatolicých / wšak s tau dobrau wůli chodili/ žeby se byli rádi (kdyby nedobře wěřili) w tom wynauciti dáti chtěli/zč. Item/zdali prostředkem Božské obzwláštnej Milosti/taťowau dobrau wůli swau / Wšsemohaucýmu Pánu Bohu swému vprjmným Srdcem při poslednj Hodince obětowali / a tať ne w šfalešné a bludné / nýbrž w prawé Katolické Wjře zesnuli/ toho my wěděti nemůžeme/po newádž taťowé wěcy w wnitřnjm myšlenj se děgj / a pro nemoc Těla okolo stogjým ne wždyčy wygewené býti mohau. A protož my netoliko powinni negsine nasse Rodiče odsuzowati / ale ani nemáme a nemůžeme toťo učiniti / ledaby gináče nám o nich wědomé neb zgeweno bylo. A musýme taťowý Saud Neywyššjmu wšswědaucýmu Saudcy samému na swobodě zanechati. **Saufed.**

Co se ale domnjwati ráciťe / mnoholi gest na
 takowý Spůsob Lutheryánských Rodičůw
 nassých spaseno. **Sarář.** Zdali mnoho neb
 málo mezy **Ne**katolickými těch se nachází/
 kteří bez **T**wardossygnosti **K**acýřské w **B**lu-
 dech wězy / o tom vlastně powěditi nemohu/
 a wssať gest w tom weliké **N**ebezpečenstwí/
 aby snad takowj lidé ginými tegnými **N**eprac-
 wostmi obtíženi nebyli / z nichž sobě s těžkostí
 pomáháji / poněwadž k sprosstění gich pra-
 wých **P**rostrědkůw nemáji. **M**usy tehdy
 každý na sebe dobrý pozor dáwati / aby od
 osoby své poznalé **P**rawdě neodpjral / giné
 pať genž snad tať nečinili / neb žádného po-
 znání neměli / a s tím již **Ž**iwot swůg skonči-
 li / milému **P**ánu **B**Ohu / bez mnohého mu-
 drowání a spytování poraučel. **S**aused.
Wždyť prawj **P**isno **M**arci 16. v. 16. patř-
 nými **S**lowy : **K**do owěřj / apořtj se / spase
 bude. **G**á pať wjm zagisto / že **O**tec můg a
Matka má bywssy **L**utheráni pewné w **K**ry-
 sta **P**ána wěřili / y w dětinstwí swém **K**řes-
 tiansky pokřtění byli / tehdyť gsau zagisto spa-
 seni. **S**arář. **M**ilý **S**ausede / ten **D**ůwod
 nedobře do hromady stiskuge. **N**eb předně
Krystus **P**án **M**arc. 16. v. 16. (gaťž **E**uthym.
 a **T**heophilact. dobře a práwě wystaumali)
 řjcy chce : **K**do w **K**rysta owěřj / a geho-

Swatý Křest přigme / a tať od hříchůw očis-
 štěný / Milosti BŮžstau obdařený a poswěs-
 cený se wynagde / ten spasen bude (rozuměgte /
 Když tať umře : Když w tom způsobu poswěs-
 cenj swého odsad se odebere : Když Milost
 Božj až do Smrti zachowá / a gi strz žádný
 hřích zase nepotratj) takowau ale Milost
 pokřtěný / Když k rozumným Létům swým pře-
 gde / zachowati nemůže / leda se w dobrých
 Skutcích cwjčj / kterěz Zákon Krystůw wklá-
 dá a nařzuce. Za druhé / Když Pán Wjru
 a Křest k Spasenj dostatečnau býti prawj /
 tehdy rozumj / ne každau Wjru / nýbrž Wjru
 prawau / a nezffalšowanau / kterážby žás-
 dným Bludem posffwrněná nebyla. Za třes-
 tj gisté gest / že w tomto místě Swatého Mar-
 ka / pod Gménem Wjry a Křtu / gakožto dwě-
 ma neyplatněgššými a neypotřebněgššými Žás-
 klady / kterjž w počátku / zwlášť Pohanům /
 museli dobře předstaweni býti / wšsecko to se
 obsahuge / co oni w sobě gakožto Kořenowé
 Křestianstwa zdržugj / totizto Táděge / Lás-
 ska / dobrj Skutkowé / rč. gakž to Swatý Au-
 gustýn w Knjze swé de Fide & operibus pře-
 kně dowozuge. Anobřž Swatý Aposstol
 Pawel to zřetedlně ad Galat. 5. na Rozum
 dáwa / wyhledáwage od nich k Spasenj tak-
 lowau Wjru / kterážby strze Lásku Skutky
 činis

činila: Nebo jako Tělo bez Duse mrtvé gest: tak tolikéž Wjra bez Skutků mrtvá gest/ prawj S. Jakub w kap. 2. w. 17. a S. Pawel 1. k Korynt. 13. w. 2. Abych měl dokonat lau Wjru/žebych hory přenášel/ Lásky pak kdybych neměl / nic negsem. A co chce Krystus Pán giného řícy/ gediné to též/ kdež prawj/ Matth. 7. v. 21. Ne každý kdož mi říká Pane/ Pane (to gest kdo mne srze Wjru poznává/ a Pánem nazývá) wegde do Králowstwj Nebeského/ ale kdož činj Wůli Otce mého. Kterázto wíle gest/ negen aby se sprosta w Krysta wěřilo / ale také wisse co táž Wjra obsahuge / dokonale wykonávalo/ a se wššy snáźnostj plnilo. Wjra/ kteráz Lásky a Skutkůw nemá/ gest dábelská: A ne Křestianská Wjra/prawj Swatý Anshelmus. Neb y dáblowé wěřj a třesau se/ dj S. Jakub w kap. 2. w. 19. Ale Wjra gegich/ proto že bez lásky gest/ nic gim prospěšná nenj.

✽✽✽✽✽✽:✽✽✽✽:✽✽✽✽:✽✽✽✽✽

Na Den Swatého Jana Nepomuckého / Neučedlnjka Božjho/ Kanownjka Pražského/ a Patrona Čěsského.

Ržec z Knéh Maudrosti / gako Na Den
Swatého Bogtěcha.

Spasytedlné Wyswětlenj w Roz-
mlauwánj uowedené.

Spasytedlnau Wiru žádný bez vraženi
Welebnosti B Ožské bez vblíženi dusse
swé / zapřiti nemůže ; procež od cesty spa-
senj daleko blauděgi / kteří pro gahýkos-
tíw strach / neb ohled / ginau Wiru
Srdcem / a ginau austně ze-
wnitř wyznáwagj.

Farář. Čtenář.

Farář. Co se wám zdá lastawý Příteli/
W gata Sláwa / gake Potěssenj / gata Ra-
dost bude někdy na Den saudný / wšsich wezdeg-
ssým Žiwotě od swěta zawržených sprawe-
dliwých lidj / o nichž dnešsni Ržec B Ožj zmin-
ku činj ? Čtenář. Wšsem Welebný Pa-
ne / mámť za to / žeť wšseliké sformaucenj / a
wezdegssý sauzenj / w newyprawitedlnau
sladkost : wšseliká potupa / a zawrženj / w
newyslowitedlnau Čjest / a Žwelebenj gim se
proměnj / když sprawedliwý a sštedrý Od-
mėnitel / před Twáři celého Swěta / zwlastě
před Oblicegem těch nesmyslných Lidj / kteří
žiwot gegich za bláznowstwj měli / gim se
potupně rauhali / Korunau Sláwy a Ne-
sinc

smrtnosti/Zlatým Raunem spravedlnosti/
 Sfarlatovým Oděvem Wítězoslavného
 Důstogenstwj/Dyamantovým Prstenem spo-
 lečné Wěrnosti a věčné Lásky / takové sau-
 žené a ztrápené dusse obdarj / a na Trůnu nes-
 konalého Králowstwj postawené / veřejně
 za Swaté a Blahoslawené wyhlásj. Ten-
 kráté teprw ti / kterj ge sužowali / a kterj od-
 ňali práce gegich / kterj ge bezpráwně přes-
 trásali / a posuzowali / s věčným zahanbe-
 ním swým seznağj / že w špinawé a opowr-
 žené škorépině neydražšj Perla/prawý Weg-
 lupěť / a Gádro Swatosti skryté wězelo.
 Saráť. Poněwadž giž potřetj w čas Weliz-
 končnj tato Ržec BŮzj / při Wegročnj Pa-
 mácce SS. Mučedlnjkuw nám se obětuge/
 co kdybychom z ni à contrario tuto záwjřku
 k wynaučenj našsemu wywedli : Gáťo ti ktes-
 řj zde před očima lidskýma possetilj / nemau-
 dřj/ ano y bezbožnj býti se zdáli/ ač w skutku
 před BŮhem spravedliwj byli/ někdy w den
 Saudný budau welice oslaweni / a zwelebe-
 ni ; tať naproti tomu ti / gessťo zde před
 Obličegem Lidským / za spravedliwé se wy-
 dáwagj / ač skutečně prawé Spravedlnosti
 před BŮhem zbaweni gsau / někdy w den
 spravedliwý saudný/ welice před celým swě-
 tem zahanbeni / a od Twáře BŮzj na wěky

362 Na Den S. Jana Nepomuckého.

zawrzeni budau. Co sineysslyte/ takyliby tento diwod w škole wegmluwnosti před ostrau Kžecnjku walchau obstál? Čtenář. Nic w něm zcestného nenacházým / neb patrnau prawdu přednássý. Gá ale Dwogj Ctiho-
dný Pane pochybugi / aby se mnoho takowých Lidj nacházeti mělo/ zwlášť mezy Křestiany/ genž wěřj/ že Bůh wšsecky wnitřnosti Srdce a tagnosti skauhá / před gehožto Oćima neskrýge se žádný / genž ne podle zdánj a saudu lidského / ale podle skutku samého každého sauditi a trestati bude. Farář. Gá pať ne bez dobrého / a prawdiwého Základu smegsslym / že takowých pokrytců/ pláštěm zewnitřnj Sprawedlnosti přikrytých bezbožnjků/ weliká hognost we Swětě se wynacházý. Swědka k tomu mám Veronensského Ućitele/ takto mluwjcyho : Na tomto Swětě we lmi mnozý / gaťo na diwadle přetwářené Osoby zastáwagi ; A aťkoliw ginj gsau wnitř/ ginými se býti lidem zewnitř wka-
zugj. S. Zeno Veronensis ferm. de jejunio citatus à P. And. Spanner tom. 1. tit. hypo-
crisis. Čtenář. Tiťby byli dořonce posses-
tilj / gegich přetwářená Sprawedlnost/ na Den Saudný prawě by tať obstála / gaťo řdyby maudré a sřuffené řuchařce / Selka řopu wagec sřiradřawých/ zewnitř nad sřnjch
bēleg

bélegššých prodávala. Farář. Wlastněššý barwau gegich Powahy wyobrazyl S. Bazylus / když ge legkljře dábelššý / cos giného w Srdcy / a cosy giného před Obličegem lidššým přednáššeg jcy nazwal / hom. I. de jejunio. Čtenář. Dobrotiwý Bůh račiž odewššech wěrných takowé posuňky / tu dábelšškau Zru odwrátiti. Farář. Nezarhugi / nepohrdám wassým domácým podobenššwjm / dobře gste k smradlawému wegcy Pokrytce přirównal / přes to mohł ste ge wegcy hluchých Zadíw přirównati / o kterých se čte / gaž šwědcj ; Stella in c. 7. Luc. že zewnitř gsau welmi krásné / a k wze zřenj rozmilé / wnitř pač škodliwým gedem oplýwagj ; tjm by ste sobě byl hlawnjho Čtenáře gméno zeyškal / neb bych na wás poznal / že ste hluboce do Starého y do Nowého Zákona nahljdl ; Poněwadž y Kazawšš w kap. 59. w. 5. y sám Syn Božj w S° Matt. w kap. 23. w 33. proti Pokrytcům téhož Podobenššwjm wššwá. Čtenář. Welebný Dwogj Cti-hodný Pane / ať se w prawdě přiznám / giž sem nasycený poněkud přjšnégššým wassým dotýránjm / dost a hogné dost Pokrytššý wegstupěť od wás wymalowaný / a ztrestaný gest ; kdo s Hlinau / s Blatem / s Smulau mnoho zacházý / raděgi sebe počalj / nežli očistj.

O po

O poklizech Bližních mlčeti veliká gest
 Ctnost ; vmlkněme y my / mlčenj nám kdosy
 obzvláště dneš s swým příkladem poraučj.
 Farář. Widjm / že s trognohau Nádobau
 místo Pancýře / a Zbranj proti mně se stawj-
 te ; gá pať hliněnné podpory wasse gednau
 ránu přerazým. Sám do Cechu neslu-
 ssných pokrytců gste přiwtělený / z té příčiny
 k dnešnij Rzeči mé hlawau krawjte. O gáť
 odporný gest zdrawý Traňk nemocnému a
 sražnému žaludku ! wizte tehdy : Bohu we-
 lice osšeliwj / wšsem škodný / a ohyzdny / ano
 dábelšty wegstupet Pokrystwj / gestě sem ani
 nezačal wyprawowati / vslyššite o něm dneš-
 ssnjho dne dálsšy Latinku. Nemáli žádný s
 hlinau / s blátem / a smulau zacházeti rč. Žče-
 ho pjtí / aneb pokrmy požjwati bude Obecnj
 Lid ? ať s hnogem a s hlinau rč. zacházý / ko-
 mu to přísluššy ; nepočálj se nikdy Duchownj
 Spráwce / kdýž dle Auřadu a Powinnosti swé /
 osšeliwošť wšselikého hrjššného neřádu / ži-
 wými barwami swěřeným owčičkám před-
 stawowati a malowati bude. Swatý Jan
 Nepomucký / na kterého wy s třetj hlině-
 nau Kassikau wřazugete / nezastawuge naššy
 Rzeč proti Pokrytcům začatau. Tagil on
 wššedno / což wygewiti bez Swato = Brá-
 derštwj nesluffelo žádnému / a rjm wynawčič
 šřry-

skryté / osobné bližnjch wegstupky / a hřichy tagiti / a vkrývati ; lečby snad kdo z powinnosti swé k trestánj / neb k wygewenj gich zawažan byl ; wssať ale gaťo Swatý milý Jan tagil / co tagiti sluffelo / tať obecnému dobrému škodné Neprawosti / y samého Cýsaře Wacslawa Mlčenjm nepominul / nýbrž weřegně s herolicau wdatnostj ge horliwým Napomenutjm trestal / s kterýmžto Pastýřské starosti příkladem mne / y mně podobné Duchownj Spráwce wzbuzuge / abych gať dořonce nemlčel / netagil toho / což mně mluswiti přísluffý ; Pokrytcům a přetwářeným Křestianům / což žiw budu / domlawati nepřestanu : Neb dobře wjm / že Nepřitel Cžlowěk semotam w milý Wlasti nassý toho gestěrcjho Sýmě / těch hadjch wagec nasyl / a nasázal. **Cžtenář.** Což to slyssým Welebný Pane / kdezby se wzali w Swato = Wacslawské kragině přetwářeni Křestiané ? Ach s gaťau Horliwostj zewšech Bragu a Měst k Hrobu S^o Jana Nepomuckého na Hrad Pražský dnešního dne putugj pobožnj Cžechowé ! sotwa který Most / Město / Vlice / Obec / neb Panstw gest / kdezby geho obraz nábožně a obzwláštne dnes weřegně wctěn nebyl. Ať mlčjm o giných patrnych wprjmných Katolického Wáboženstwj Swědectwých a Znamenj / která celě

celému Království povědomá gsau/ kdožby
 tak příkladnau horlivost straffowati/ neb w
 pokrýstwj podezřelau mjeti mohl? Jarať.
 Kam okolky/a kragiky wasse směřugi/zdaleka
 widjm/mně k mlčenj nenamluwjte / čím wj-
 ce pokrýstwj Wlastenců mých vkrýti chcete ;
 tím wjc ge odkrýwáte / a prozrazujete / gá
 dle samé zewnitřnj twářnosti : ani nesaudjm/
 ani neodsuzugi žádného ; wjm pať že mno-
 hým Kraganům mým až podnes domlawati
 by mohl Krystus těmito slowy: Co gste/ge-
 stto se sprawedliwj činjte před lidmi / ale
 Bůh zná srdce wasse. v S. Lukáše w Kap.
 16. w 15. o gať mnozý (mluwjm s Symonem
 Cassianem in Matt. c. 7. v. 15. l. 7. c. 12.) ma-
 gj na sobě oděw owčj/ w skutku pať pra-
 wé owčičky Krystowé negsau ! O vem te
 putas, hircum te DEUS novit. Dž S. Au-
 gústyn l. de ovibus c. 10. za owčičku Kry-
 stowau / za vpřjmného Katolika se wydá-
 wás / máš za to / že na tom dosti gest / když
 tebe Duchownj / neb Swětšká Wrchnost / ně-
 kterj Sausedj a žnámj za wěrného Křestias
 na držj / pamatůg na Boha / genuž wý-
 borně powědomo gest / že kozlem smrdjss /
 že Hussem neb Lutherem zapáchás / že pra-
 ssywa z Owčince Krystowého wywržená
 owce gsy. Aniz taťowj smradlawj Kozlo-
 wé

wé/tať gaťz oni se domnjwagj / wkrýti se mo-
 hau/maudrý / a skuffený Duchownj Pastýř/
 co ptáka po pěrj / ge rozeznaá / chtégjli
 swüg žiwý Kontrsspekt spatřiti / nagdau se lé-
 pe než w zrcadle wyobrazené w oné Sselmē/
 kterau Swatý Jan w Zgewenj swým w Kap.
 13. w. 11. wypisuge takto : Y widěl sem gi-
 nau Sselmu zstupugjcy z země : a měla
 dwa Rohy podobné Beránkowjm/a mlu-
 wila gaťo Drať. Po swrchu zdála se býti
 Beránkem/ skutečné pať wzteklau prchliwost
 swau wyléwala / co litý Drať. Negsauli w
 té Sselmē mistrné wymalowani wssyćni /
 barwau toliťo owćj přikrýti / přetwáření
 Katolíkowé? Sselma ta/gaťz dálegi wypisu-
 ge Miláček BŮžj : w. 13. a 14. Ućinila zna-
 menj weliká/tať že taťé ućinila/ aby oheň
 zstaupil z Nebe na Zem před obličegem
 lidstým/ a swedla ty / kterj přebýwagj na
 Zemi. Mnohý falešný a pokrýťský Kato-
 líť / ach gať on weliká Znamenj Horliwosti
 Katolické na sobě wřazuge ! w Chrámu Páně
 spatřjss ho wždy skoro w přjchodu prwnjho/
 w odchodu poslednjho/ wzřjss w Kuřauch ge-
 ho často Kříženec / před očima geho otewře-
 né Katolické knjžky / ě Swátosti Swatě
 Spowědi/ a Přigjmánj/ přistupuge nad Po-
 winnost swau častěgi ; poludž geho skryťá

Kacýřská od Cýrkwe nassý odvráćenost/ gačo
 w saumratu / aneb tmawém oblaku se wypu-
 šne/aby wšsecku podezřelost zmařil / wezme
 před sebe Pauť k Zázračnému Obrazu/ nařau-
 pi swětla / dá slaužití Mšsy Swatau 2c. 2c.
 Před Duchownj y Swětškau Wrchnosti nez-
 přestane Wjru Katolicškau wychwalowati /
 gisté Signa magna, weliká Znamenj Katoli-
 cké Wraucnosti ze sebe wydává. Kžeklbys/
 že newinná a wprjmná Owce Krystowa gest/
 řeklbys/ že kus Ohně Nebeského z křidel swa-
 tých Cherubynů a Seraffinů k sobě přitáhl/
 wšsat ale to wšse činj toliko in conspectu ho-
 minum před twáři lidškau / před Obličes-
 gem těch / před nimižby nesměl Wjru swau
 Ewangelicškau šfrytau wygewiti. Kdyby sy
 geg w saukromj zawřeného nawšstiwil / w
 čtenj zlořečených Kacýřšých Knéh bys geg
 dopadl/kdybysy geg w křemě/ neb ginde při
 schůzce gemu podobných oděwem owčjm při-
 šfrytých wlkůw o Wjře rozmławagjcyho sly-
 šsel / kterak swaté Wywolené BŮžj/ y Oba-
 zy gegich Maňasy / Tatrmany / Tagemštwj
 Mšse Swaté dábelšým křekliřštwjm/saukro-
 mnj Spowěd babským šseptánjm 2c. 2c. nazý-
 wá : Kterak Cýrkewnjm štarobilým oby-
 čegům ustanowenjm / a přikázanjm ohawně
 se raubá / gezlechcuge a přetráša : Kterak
 wšse:

wšedku wzteklost a gedowatau prchliwost s Swato:krádečným vtrhánjm na samospasitelné Katolické Náboženstwj wylewá/poznalbys na něm ne giž Beránka/nýbrž litého drača; před Duchownjm Spráwcem zdál se býti Beránek / krom očí Wrchnosti gest gedowatá Sselma : loquebatur sicut draco. Škodliwé a pohorššliwé řeči z ust wypausstj co gedowatý drač / seducebat homines / podwádj lidj / gest Pokrýtec / ať ale tačowý pamatuge / že toliko homines habitantes in terra, že mámj toliko : a swádj ty / kterj přebýswagj na Zemi / Bůhť nebýwá posmjwán / k Gal: w kap. 6. w. 7. Mámj lidj / ale Boha nepodwede / podwádili koho na zemi / na Nebi nepodwede žádného : šydj Duchownj y Swětškau Wrchnost / ale ne tač gi / gačo sebe samého w tom podwádj : neb medle co mu to spomůže / že před Wrchnosti in conspectu hominum, před Obličegem některých lidj / pokrýstwjim swým Sméno Katolického Břesta na sobě zegštal / sed ecce lateat, & à nemine hominum videatur, quid faciet de illo desuper inspector quem latere nihil potest ? Táže se S. Auğustýn Reg. 3. Degme / že geho Pokrýstwj před lidmi škryté gest / degme že knihy geho bludné wškryté gsau / degme že o geho Lutheryánsčém / neb Susšytšém

Srdce žádný neb málo kdo powědomost má/
 co učinj / kterak obstoji před Swrcho=
 waným Spitatelem wsech tagnostj /
 před nimž nic skryto býti nemůže ? po=
 kudž fortelně prasswinu kacyřstau vkrýwá/
 kterak w gde strassliwému Urteli rozhněwa=
 ného BŮha / genž strze Malachyasse Proros=
 ka každého Istiwého za zlořečeného wyhla=
 ssuge/ w kap. 1. w. 14. kterak Sněw BŮzj od
 sebe odwrátj/ gať dlaho w takowém dábel=
 ském pokrýstwj trwá ? poněwadž osfemes=
 tnicj a zchytralj popauzegj hněwu Bo=
 žjho gať čteme w Knize Jobowé w kap. 36.
 w. 13. Čtenář. Snad pohrůžky rozhně=
 waného BŮha čelj toliko proti těm / kteřj
 nesprawedlnost / nečistotu / a giné nessesche=
 tnosti vkrýwagj / a mezy tjm za swaté se wů=
 bec wydawagj ; ne pať proti těm / kteřj wju=
 na čistém Slowu Božjm založenau / předPro=
 tiwnjky a Odpornjky swými / strachem přis=
 nuceni tagj. Neb y Swatj Apostolowé
 pro Strach Židowský skrywali se y zawjraliz
 Prwnj Křesťané / in catacumbis , we sklepch
 a skrytých skregssých k službám Božjm se schá=
 zýwali ; ano až podnes / gaťž doslegchám /
 samj Katoličtj Kněžj přessaceni skryté w
 mnohých Pohanských / neb Nekatoličých Kra=
 ginách / Wju / a Náboženstwj swé rostrus=
 ssugj/

ssugj/a provozugj. **Saráč.** Kdybyste Wjru prawau/ spasytedlnau/ Aposstolskau/ tať gaťko Swatj Aposstolowé/ neb ginj prawj Křesťiané/ maudře a opatrně tagili / před vkrusťnými též prawé Wjry nepřátely/ a to tenkrát te/ kdýž toho potřeba žádá/ žádný by wás w tom stjhati nemohl. Wy ale ne prawau Křesťowau Aposstolskau Wjru/ nýbrž Lutheryánskau/ Husytskau/ Kalwínskau/ zč. kterau pauz bý člowěk Jan Hus/ neb Luther/ neb Kalwin wymyslil/ a s nj opowážliwé Cýrkev Křesťowau Duchem Swatým počatau/ obnowiti a zlepšsyti chtěl / Wjru nespasytedlnau; nýbrž každý dussy lidské welice škodnau/ neť spasesnj/ nýbržť zatračenj wbohé lidi w wádégjcy/ bezbožné a bezpráwné tagjte a s nj sebe y mnohé křesťianské dusse ohawně podwádjte. Gaťko zle činj/ kdó podložený oheň w Městě/ neb w obcy negaťké tagj; tať zle činjte/ kdýž bludné knihy kacyřské/ nařazenj celé obcy Křesťianské welice škodné / gaťkožto plamen pekelného ohně podpalugjcy offemětně wkrýwáte. Stěsžuge sobě proti wám/ a slauhy dabelské wás nazýwá Swatý Jan Zlatovstý/ kdýž wykládaže Ewangelium S^o Mat. taťto mluwj : Servi diaboli tunc pessimè christianitatem corrumpunt , quando se simulant Christianos, de quibus monet suos & nos Christus :

attendite à falsis Prophetis, &c. **S**lauhové
 Šabelstj tenkráté neyhůř Křestanstvo
 řazý / a ruffý / když se za vprjmné Křesta-
 né fortelně / ač negsau / vydáwagi / a těch
 se wystřjhati poraučj Krystus swým Dče-
 dnjům / y nám řka : pilně se warůgte fa-
 lessných Proroků ; kterj přichážegj k wám
 w rause owčjm ; wnitě pať gsau wlcj
 hltawj. v S^o Mat. w řap. 7. w. 15. Čzte-
 nář. Prošym za dowolenj Welebného Pána /
 kdyby někdo w Náboženstwj swém / ačby ano
 syce samo w sobě bludné bylo / žádného bludu
 nepoznawal ; nýbrž mělby za to newědomé / že
 gého Ewangeličá Wjra prawá Krystowá a
 Aposstolská gest / pročby on nemohl přjkla-
 dem SS. Aposstolům w čas Protiwenstwj
 Wjru swau tagiti? **S**arář. Newědomost
 wassý bezvžitečně předstiráte / neb wám Bůh
 w Králowstwj a Wlasti nassý hognau k po-
 znánj prawé Wjry přjležitost poskytuje / str-
 ze prawé a pořádné zřizené Duchowenstwo /
 kdybyste wy tolika té přjležitosti náležitě k
 wassemu dobrému wjzwalj / ochotně a pokorně
 na spasytedlné wycowánj dle powinnosti swé
 se dostawowali / a pořádných podwodných U-
 čitelům se wystřjhalj. Co se pať otázky před-
 nessené dotýče / kdyby kdo zla Wjru za do-
 brau newědomé měl / tačyliby gi / a kterať w
 čas

čas protiwenswj tagiti mohl / dostatečnau
 spráwu w tom odemné mji máte. Pozorúg-
 tež tehdy : giná wěc gest/Wjru swau tagiti/
 a giná wěc Wjru swau zapjratí/ austné / we-
 řegně tupiti/zawrhowati. Wjru swau/řte-
 rau ědo wnitř w Srdcy swém za dobrau w-
 znáwá/austné před ginými tupiti/ neb zapjra-
 ti/ gest lež patrná / od wěčnosti na wěky wěs-
 tůw od Boha zapowěděná/ taž potřebné / že-
 by Bůh Bohem nebyl / ědyby schwaliti a do-
 woliti mohl / aby ědo Wjru/ řterau w srdcy
 wěřj/austné a zewnitř zapřjti/aneb Wjru tu/
 řterau wnitř zawrhuge/austné a zewnitř lži-
 wě wyznáwati a schwalowati mohl/gaž w
 Pane Čtenáři mnohdykráte činjte ; wy ěu
 příkladu : Lutheryánské wjře skryté zcela o-
 dewzdaný gste/ zewnitř paž před Duchownjm
 správcem/ že Lutheryánem negste/řřiwě do-
 swědčujete/Katolické Řřjmské Náboženstwí/
 gažoby Papeženskými bludy zmatené bylo /
 gaž zle wywčen gste/ w srdcy swém zawrhú-
 gete : před Duchownj neb swětškau Wřchnosti
 bezewšseho studu w hrdlo swé lžete/ že wprj-
 mným katolíkem gste ; zewnitř wjru luthery-
 ánsškau tupjte/ hanjte/zamítáte. Pořautné gi
 wychwalujete ; před očima lidškýma chwálj-
 te / oblibujete sobě Řřjmsškau Katolickau
 Cýřkw/pořradmo a skryté gi se ohawně rau-

háte/ gi zawrhujete/a zlechčujete ; před ná-
mi že o žádných knihách lutheryánských newj-
te / křivo : přisěžné twrdíte ; w sakromj
pať takové křýgete / přechowáwáte / čtáte/
aneb poslaucháte. To gest prawé ďabelské
pokřýctwj / které sprostnosti a wprjmnosti
weliký Milownjě Bůh w osšklivosti a nená-
wisti má. Nebo ohawnost Páně gest
wšseliký (netoliko který sprawedlnostj/čisto-
tau/ kterau nemá/ zewnitřné se honosý ; Ale
wšseliký podwodnjě/a) posměwač/ a sprostýs
mi rozmławánj geho. Gaťž Duch Swa-
tý strze maudrého Ssalomanna w Knize Přj-
slowj nás wywčuge w kap. 3. w. 32. To gest
dwogi srdce w gednom těle obnášeti : Cze-
muž vyhrožuge maudrý Syrach. w kap. 2.
w. 14. Běda dwogitému srdcem / a rtům
nesslechetným/a hrššnjku na zem wcháže-
gýřnu dwogemi cestami : To gest podwo-
dně/a lštiwě dwogjm gazykem mluwiti. Cze-
mu se při wás negwjce diwjim/gest to : Pjssmo
swaté gaťož prawé a prawdiwé Slowo Božj
za prawidlo wjry/a žiwota swého přigjmáte/
a wjru swau/ kterau za dobrau máte / kterau
by ste tjm samým měli celo-srdecně před celým
swětem wyznáwati/ lštiwě a podwodně před
očima naššyma zapjrate/gestto patrně w Žal-
mu 5. w.7. čtěte/že Muže lštiwého w oha-
wono-

wnosti mji bude Pán : w Žalmu 11. w. 4. že skazy/a rozptylj Pán wffeliké rty lřtíwé. Po kudž wěřjte/ že wřta dwogjho gazyka w obyzdnosti má Pán/ w přjřlowj : řap. 8. w. 13. že wyznamenanj neyhorřjý geřt nad řlowěkem dwogjho gazyka / Ecclesiast. w řap. 5. w. 17. že řlowěř dwogjho gazyka zlořečený geřt. řap. 28. w. 15. gařým řwědozmjm dwogjm gazykem tolikráte mluwjte ? přeř Duchownj zagířtē y řwěřřkau Wřchnořti řeč waffe geřt: Gař gřem dobrý řatolík/ Wřřy řwatau řobē welice wářjm / Řūženec ře moř dljm/řwateř Patrony zařomoc wřywám. Poř řautně pař přeř řobē rownýmj takto rozmłauř wate : Wřřy řábel / a Papeř wymyřřl/ Papeř řency Řūženec wřjwagjčj gřau mořlári/řwateř o nář nic newěřj/ani nář. neřřyřřj/blázen geřt/ řdo ř nim wolař/ gař od wjřy lutyřáňřké do mé řmrti neodřtaupjm. Wřnjli to zlořečenē dwogjho gazyka wřjwánj ? geřřlize wěřjte/že Būh zařubj wřřeřny řteřj mluwj lež/ w Žalmu 5.w.7. že řdo mluwj lži zařyne. W přjřlow: w řap: 19. w. 9. Proč tehdy hłeřate lež ? W řal:4. w. 3. proč patřnau lež tař wřputně/ a bez řřudu zařtáwate ? řolikráte řem od wář tato řłowa řřyřřel ? co geřt nám po wjře řutheř řyřáňřké/huřřyřřké/řč. my řářdnau wjřu ginau newěřjme / neřli tu/ řteřau wy nář Wlebný

Pane wyvčujete / gá žádných giných kněh ne-
 mám/krom těch/ķteré gsem wassý Welebnosti
 povkázal ; a nicméně gistau spráwu mám/že
 krom očí mých wjru luteryánskaú neb husý-
 ťkaú wychwalujete/postylluSpangenbergera,
 Slowacya / Husa / Philadelpha , pořautně
 čtete/a vžjwáte/ nenjli to milowati lež ? sám
 w tom spasenj dusse swé se protiwjte / neb kdo
 se Bohu protiwj / ķterak dussy swau ķ spasenj
 přiwede ? Bůh gest prawda wěčná / prawdě
 wěčné protiwj se wsseliķá lež ; Wy ľživým za-
 pjráním protiwjte se wěčné prawdo-mluwno-
 sti Božské. Bůh gest sprostnost neywyššý / té
 sprostnosti protiwj se welice wsseliķá dwogit-
 tost/a potutedlnost. Raubáte se té sprostno-
 sti Božské/ķdyž za to máte/ že Bohu milá býti
 může wasse dwogitost a potutedlnost/s ķterau
 před očjma Wrchnosti gednu / krom očí dru-
 hau wjru wyznáwáte. Bůh gest wěčné ne-
 proménitedlný / neproménitedlnost Božskaú
 wywracuge wsseliķá w Božských wěcech pro-
 mēna. Té neproménitedlnosti Božské se pro-
 tiwjte/ķdyž zatwrzelé zastáwáte/že wjru pra-
 wau Božskaú giž zapjrati / giž wyznáwati
 dowoleno gest. Bůh gest wssewēdaucý a ne-
 omýlná Maudrost. Té Maudrosti Božské
 protiwj se wsseliķe ľživé prawdy vķrýwánj /
 ě té wssewēdaucý Maudrosti Ducha Swatého

posměch sobě činjte/ědyž před Duchownj neb swětškau Wrchnosti/y knihy/y wjru wassý tagjte/a zapjrate : neb poněwadž dobře wjte/že není mocnosti leč od Boha/že Wrchnost wsselika na místě Božjm wám předstawená gest/ědyž wy/pokudž ona dle auřadu a powinnosti swé na knihy a wjru wás se dotazuje/pokautné čtenj a wjru wassý vkrýwáte/před wssewědaucým Maudrosti Božské Očem se ohawně skrýti vsylujete. Opačujete gisté ono rauhánj a zlosti plné neymilostnégšsý Twáře Krystowé přikrýti/ někdy w domě Kayssáswém od židuw bezbožných učiněné / neb gač Hugo Card.in c.22. Lucæ. prawj : Velant faciem Domini Hipocrytæ : **Twář Páně přikrýwagj Pokrýtcy.** Gest tehdy podwodné zapjranj wasse mnohonásobně Bohu protivné/dokonalostem Božským křiwé/ čest a wážnost Božškau zlechčugjcy : gest těžšký hřjch/ a to hřjch proti Duchu swatému/té čisté a vpřjmné prawdě. Kterač tehdy možné gest/aby ste w tom zlostném stawu Bohu se ljbiti/ a k Bohu se dostati mohli ? Pokudž wás tomu Kazatelowé wjry wassý wywčugj / že wjru a náboženštwj to / které wy za dobré uznáwáte/můžete weřegně zapjрати a tagjti : ginau vstý/ a ginau srdcem wjru wěřiti/tjm samým měli byste se těch a takowých učiteluw gačo podwo-

dníků/a falešných proroků vystřihati; nebo kdo jediné patrné živé věcní přednášky / ponevadž lež od Boha / od věčné pravdy pocházeti nemůže / není od Boha k vyvčování posláný / Božskou a spasitelnou Wjru newyvcuge; čemuž se sám Martin Luther přiznával. Když takto píše: Kdo gedenkrátě lže / ten dogista z Boha není / a má býti podězřelý we všem. Ano kdybych já sám gedenkrátě we lži dopaden byl / tjm samým wsselike věcní / a wjra má / wsseliká čest a upřímnost má by zhynauti musela: Každýby mne slušně za šelmu a podvodníka držeti měl; Tom. 3. jen. germ. fol. 93. b. tom. 7. jen. f. 357. à tom. 7. Witt. germ. folio 150. citatus à Joanne Nicolao Weisinger in præfatione. n. 5. f. 134. Že pravému křesťanu přísluší a dovoleno jest / gednu wjru w srdcy wěřiti / a tu wjru veřejně zapřiti / ano y ginau auštně wyznáwati / jest patrná lež / která se Bohu na newweys protiwj. Kdožkoliw wás tehdy k tomu nawádj / aby ste Knihy a Wjru zapjrali / že to wěc dovolená jest / ten wás wyvcuge patrnau lež / ten wás we lži / od Boha všem a wždy na wěky zapowěděné / potwrzuge. Pročež dlé samého Luthera wyznání / máte geg za šelmu a podvodníka držeti. Čtenář.

Kte

Kterak pak předce Swatj Aposstolowé / y
 prwnj křestiané / časem s Wjrau swau se v:
 křýwali ? Jarát. Gesté sem řeč/ a odpowěd
 mau z cela newywedl. Pozorúgte dálegi :
 tenkráté Wjru swau tagiti : když zatage:
 nj a wkrýwánj gegi pohorssenj / neb škazu
 křestianstwa sploditi může/ aneb pokudž spro:
 sté gegi tagenj/ k zlechčenj a k zahanbenj wjry
 prawé slauzj/ a když samé gegi wkrýwánj/ gest
 prawé wjry zapřenj / a bludné odporné wjry
 potwrzenj/ nikdy žádnému nesluffý. Ku přj:
 kladu : kdyby w kragině nekatolickému nábo:
 ženstwj oddané / tjm samým každý za proti:
 wnjka Rzymského náboženstwj držán byl/ kte:
 rýby w páteř masytých pokrmutw požjwal/
 nesmělby katolický Křestian masytých pokr:
 mutw požjwati w páteř ; lečby snad do konce
 nic giného k pokrmutu dostati nemohl/ w kterýž:
 to přjpadnosti muselby veřejně potřebu
 swau / a mysl katolickau omluwiti/ a wygewi:
 ti/ nebby syce tjm samým wjru swau zapřel/ a
 lutheryánska wyznał/ a potwrdil / cožby o:
 wssem patrné zle a podwodně činil ; tenkráté
 ale když žádné pohorssenj/ žádná škaza z toho
 nenasleduge/ nýbrž snad k dálššymu zachowá:
 nj a rozmnoženj prawé wjry prospjwá : Wj:
 ru/ kterau w prawdě za dobrau uznáwáme
 před protivnjky/ (wssak bezewššý kži/ a dwogiz
 to:

tošti) zbola tagiti/zapowědēno nenj : tať wjru Křystowau bezelstně/bezewssý lzi a podwo:du sprosta křyli/někdy ať zřidka/pro strach ži:domský SS. Aposstolowé/a prwnj Křestiané; ne pať zapjrali : tať mnozý Swatj/tať mnozý katolictj Knězi / aby skřyté Křestiané wywčo:wali/gim swátosti posluhowati mohli / křa:giny nekatolické nepowědomé obcházý/ a pro:cházý : nikdy wssak skutečné náboženstwj odporné neschwalugj. Wy pať náboženstwj katolické/ které w Srdcy tupjte/před očima nasssýma schwalugete : oni nikdy w odporném sobě náboženstwj Swátosti nepřigjmagj : wy w katolické Cýrkwi/ kterau wnitř za bludnau držjte / swato:křádežně weřegně k Swátostem přistupugete : oni nikdy wjru swau/ať gi tagj / weřegně nezapjragj / wy pať náležitě tázání gsauce / wjru swau zapjrate / a ginau wsty wyznáwáte. Gestliže někdy SS. Aposstolowé / neb poslaupnj wěrnj Křestiané na čas pro sprawedliwau přjcinu Wjru swau křyli ; wssak tázání gsauce tať od nesprawedliwých Wladarů/ gaťeby wjry byli / ať znamenali / pokudž wjru katolickau wyznagj/ že wkrutná trápenj/ano y potupnau Smrt pod:staupiti musý ; wssak gi nezapjrali ; nýbrž weřegně/ že katolickowé gsau/vpřjmně wyznali/ nasledugjce přjklad Wúdce a Pána swého Křy:

Krysta/ který wyslánj swé od Boha Otce / táz-
 zánj gsa od Kayssáse/ a Piláta/ ac wéděl/ že
 powjli prawdu/ život stratj/ confessus est, &
 non negavit, wyznał weřegně / a nezapřel ;
 oni tehdy před těmi genž záhubu gegich hle-
 dali/weřegně wjru swau wyznáwali : wy pař
 náležité od spravedliwé Wřchnosti tázání/
 před těmi genž spásenj wasseho wyhledáwa-
 gj/Wjru swau lstiwě/podwodně/lziwě/ ano y
 řiwo-přjsežně zapjrate : a ginau/ řterau w
 řdicy newěřjte / auctně wyznáwáte. Slo-
 wem : přetwárugete se/wydáwáte se za to/co
 negste. Gste pokrýtcy/ gste hrobowé zbjleni.
 v S° Mat. w řap. 23. w. 27. hadowé a pléz-
 mě gestěrcj / gste neřádné s sněhem přikryté
 hnogistě/Clem. Alexan. l. 3. strom. gste pod-
 wodnjcy gste Bohu protivnj řhářj; Duch swa-
 tý/Duch prawdy w řdicy wassém přebýwati
 nemůže/nebo Duch swatý wteče před pokrýt-
 cem/ gař čteme w Řnize Maudrosti w řap. I.
 w. 5. Čtenář. Pamatugi/že sem řdesy čes-
 tl/ řterak we Špaňheljch dowoleno býti mě-
 řo/aby někdo gsa dobrý/ a vpřjmný řatoliř w
 řdicy swém / zewnitr řacyřřkau wjru na ořo
 wyznáwal. Pročbychom my tehdy nemohli
 gsauce vpřjmnj Řwangelictj / zewnitr před
 očima lidskýma Řatoliřkau wjru wyznáwati ?
 řarář. Snad ste slyšel zwoniti/a newjte řde/

co/a gať? gať wám zwonem prawdy zazwo-
 njm. W žiwotě swatého Auĝustýna čteme/že
 we Španhelch w roku 414.některj sinegšle-
 li/žeby nehřessyl/ědyby se ědo Pryscylliánským
 ěacýřem na oěo stawěl. Což y odtud posslo:
 poněwadž od swětšké Wrchnosti přjssně ěacýř-
 stwo Pryscylliánskė zapowěděné bylo/bezbo-
 žnj a zatwrzelj ěacýřowé ěriwo-přjsežně(prá-
 wě gaťo wy luteryánskau neb husytškau) wj-
 ru pryscylliánskau zapjrali/a za dobré ěatoli-
 ťy ěžiwě se wydávali / tať že od prawých ěato-
 likůw s těžkosti rozeznáni býti mohli. Sprostj
 tehdy a horliwj ěřestiané/ aby snážegi fortel-
 ně liššy dopadli/ a rozeznali / měli za to/ žeby
 mohli před nimi Pryscylliánskau wjru wyzná-
 wati/neb se nadáli/že tať skryté ěacýře snážegi
 poznagj/a wyplemenj. To sprosté/ať ě dobrě-
 mu ěoncy ěeljcy zdánj / niědy od wšseobecne
 ěřkwe Krystowé za prawdiwé a sprawedli-
 wé uznáno nenj; nýbrž zmužile genu se pro-
 tiwil S. Auĝustýn/ a že omýlné a bludné gest/
 došwědčil/nebo gať o tom spráwu dostal / na-
 psal ěpissťolu ě Consentiowi do Španhel/
 wywčuge a napomjnage ho / že ľhāti / a tať se
 přetwářeti niěkoliw dowoleno nenj. Aby pať
 patrněgi blud ten wywrátil/sepsal/gaťož sám
 L. 2. retract. c. 60. swědčj / ěnihu celau o ľzi/
 ědež obššyrně doěazuje / že doěonce neslussy/
 aby

aby kdo pro uwarowanj gačkolim škody/
 neb pro zyst gačkolim/ kdy selhati/ ginau wjz-
 ru w srdcy/ ginau austně/ ginau wnitř / a gi-
 nau zewnitř wyznati mohl. Zle se podařilo
 bezbožnému Arroyow/ když gest křivo-přjse-
 žně před duchownj y swětšau wrchnosti wjru
 katolickáu wyznáwal/ přetwářené bludy své
 odwołáwal : neb podwodné geho pokrýtstwj
 Bůh potupnau a hanebnau náhlau smrtj gest
 trestal. Aníž wy z symé gestěrcjho/chcy řjcy z
 pokrýtstwj swého/owotce žiwota wěčného žj-
 ti budete. Pokudž wjru swau za prawau
 Krystowau uznáwáte / když gi zapjráte/ za
 Krysta se stydite/ gacy tehdy gste Křestiané?
 prawdu wyznati nechcete / kterak prawdiwá
 wjra wasse býti může? Kterak w paměti máte
 ono napomenutj swatého Petra : Gestliže
 pač kdo trpj/ gačo Křestian / nestyď se/ 1.
 Petr. 4.w.16.gakož y w S° Pawla w 2. k Tym.
 w kap. 1.w 8. nestyď se za swědectwj Pána
 nasseho. Kde gest udatná srdnatost křestian-
 ška / s kteraužbyste směle s swatým Pawlem
 wyznati měli : Nestyďjm se za Ewangelis-
 um/ k Řjmanům w kap. 1. w. 16. Nestyďjm se
 za wjru a náboženstwj mé? kde gest herolická
 syla maudrého a wěrného Křestiana / o kter-
 ém maudrý Syrach w kap. 39. pišse : před
 obličegem Wládaře wkláze se/w. 4. on zge-
 wnau

wonau učinj lázeň včenj swého? w. II. a konečně napomjná/ abychom: wššým srdcem y wšty spolu chwálili/ a wyznávali Gméno a Wjru Páně. w. 41. mužeteli mjtí gaťau naděgi / že wás někdy / za vprjmné wjry swé wyznáwače / a zástupce vzna w den saudný Krystus G'Kzjss? který bez okolku wyhlassu- ge v S° Luk: w kap. 9. w. 26. Kdožby se za mne styděl/ a za mé řeči/ za tohoť se Syn člowěka styděti bude/ když přigde w slá- wě swé / a Otcowé / y swatých Angelů. Gestli wjra wasse prawá Krystowa/ gfauli w čtenj/ a w knihách wassých prawé řeči Božj/ proč se za ně stydíte? quod turpe est appare- re, turpius est esse. Dj: Auth. ope imperf. in Mathæ: c.23. Gestliže se wám ohyzdná zdá býti samá powěst a gméno lutheryána / neb husyty/ mnohém ohyzdněgššy a potupněgššy gest samá wěc/ totiž lutheryánem/ neb husy- tau býti. Proč lutheryánem/ neb husytau na- zwán býti nechcete/ skutečně pať w srdcy wjru gegich zastáwáte? gestliže dobré a vžitečné gest/ gméno katolického Břestiana mnohém v- žitečněgššj bude netoliko slauti/ ale y býti kato- lickým Břestianem. Proč gméno Ržjmsko- Ka- tolického Břestiana sobě osobujete / a celo- sr- dečně wjře té samo- spasytedlné se neodewzda- wáte? Čtenář. My wbozý s prawdau na swé:

swětlo nesmjme / neb pokudž knihy nasse wsfecly duchownjmu předneseme / přigdeme o wsfecly / zbaweni budeme gediného potěssenj nasseho ; pokudž wjru / kterau w Srdcy křygeme / weřegně wyznáme / odměnu Jana Husa / Jana Jaroljina na hranicy / neb giný přjsný trest očekawati máme. **Sarář.** Nebo knihy a wjra wasse pořautná / prawdiwá / a Krystowá gest / nebo nenj ? Geli prawdiwá ? přednešte podstatné důwody / dokažte nám z Pjsina Swatého / že Luther neb Hus dostal od Boha Moc Krystowau Cýrkew obnowiti / a nasprawiti ; dokažte / že Cýrkew wsfecobecná / Krystowa / Duchem Swatým počatá / wěčné trwagjcy / poblauditi mohla ; dokažte z Slowa BŮžjho / že dowoleno gest prawau Wjru zapjratí / ginau wsty / ginau srdcem wyznawatí. Což když dokažete / žádný wás trestati / žádný stjhati nebude / žádný wám knihy wasse neodegme ; pokudž pať podstatné wěc wassý newywedete / nenjli Wjra wasse prawdiwá a Krystowá / geli / gaťož w skutku gest / bludná a podwodná / sebe y mnohé giné wbohé dusse s nj podwádjte. Spokautným bludím wassých roztrussowánjm wkrutněgšsý nad lotry / wzteřlegšsý nad litau zwěř gste : nebo djtky a postomky swé s pořautným bludím wassých roztrussowánjm ožiwotwěčný přiwádjte ; pro-

čez tehdy se divíte / že vám y Potomkům vaš-
 šým hynauti nedáme / kterak se honosíte mů-
 žete / že pro Krysta Protivenstwj snášíte ?
 Videtis, quia vos contra pacem Christi vio-
 lenter insurgitis, & patimini non pro ipso,
 sed pro iniquitatibus vestris. Aug. Donatistis
 Ep. 166. **Vám na vlas se sšyžuge maudrá**
S^o Augústýna domluva: Zdaž newidíte / že
požog Krystowý nevstupnau roztržito-
stj wassý russyte ; a kterak ne pro Krysta /
nybrž pro nepravosti wasse trpíte / a
treštáni býwáte. Quæ est ista dementia,
 ut cum malè vivitis, latronum facta facia-
 tis; & cum jure punimini, Gloriam Marty-
 rum requiratis ? **Baká gest possetilost**
wasse / že když gsauce na zlé cestě / lotro-
stau vkrutnost provozuje / spravedli-
wě treštáni býwáte : Sláwu Mučedls-
nickau sobě přivolastňujete. August. Do-
 natistis epi. 166. **Zdaliž wás nemám přito-**
waryssyti tém / o kterýchž w též případnosti
píše týž Včitel takto : Nolunt in se ista
 per ordinarias potestates flagellis tempo-
 ralibus emendari, nè in æternas pœnas
 pro tantis sacrilegiis destinantur. Dona-
 tistis Epist. 162. **Nechtj krze pořadné**
Wrchnosti časnými tresty polepsšeni bý-
ti / aby pro takowá hrozná swato-krá-
 dežo

dežstowj k wěčným mučám odsauzení ne-
 byli. Potwrzuce to wšse přjkladem Sta-
 rého Zákona Sypponenstý Biskup w témž
 místě/an takto dj : qui fecerunt idolum, usi-
 tata gladii morte perempti sunt : qui verò
 schisma facere voluerunt, hiatu terræ prin-
 cipes devorati, & turba consentiens igne
 consumpta est, diversitate pænarum diver-
 sitas cognoscitur meritorum. **Ti** genž sobě
 modlu spůsobili / obyčeg nau smrtj meče
 shlazení gšau ; kterj pať rozděleni / a
 roztržitošť w Náboženstowj učiniti mi-
 nili / Knjžata od země pozřeni / Zástup pať
 powolugjcy ohněm ztrawen gest / šťrze
 rozličnosť trejtu / rozličnosť prowiněnj
 se poznati má. Snad sobě štegšáte / že pro
 Wjru štatek se wám wgná / že z wlasti na wěs-
 čné časj wypowědění gšte : Non pro justitia,
 sed pro iniquitate patimini. Aug. Donati-
 stis Ep. 152. Počudž sprawedlnošť a prawdu
 Wjry swé náležité nedošázete / ne pro spras-
 wedlnošť / nýbrž pro neprawošť / pro nesses-
 chetné bludy a podwody trpjte ; Nařjčáte
 na čas nau škodu / kterau nad wgnau wšfeliz-
 kých Lutheryánských / Husytšských kňeh trpjte ;
 Non pro justitia, sed pro iniquitate patimi-
 ni. **Vše** pro Sprawedlnošť / ale pro Ne-
 prawošť / pro škodliwé obecněmu dobrěmu

knihy trpíte : žalářem/pořutau/ neb jiným trestem buď pro Knihy/ neb pro Wjru swau obtženi gste : Non pro iustitia, &c. Quid quid iam passi fueritis, imperialibus legibus non poteritis dicere : ideo nos esse iniustos, quia sic vobiscum agi non debuit, ut Imperator vos ab ista iniquitate compesceret. Zawjram s týmž Včitelem na témž místě tažto Donatistům dotjragjčým : Cožbyste kolido dle přisných Cýsařských Decretu trpěli / ne pro spravedlnost / ale pro nepravost / pro nevstupnau zatworzelost / pro neschetné nařazenj dussý trpíte / aniž řicti můžete / že my nespravedliwj gsmo / žeby se s wámi taž pokračowati nemělo / aby wás Cýsař / a Pán wás w takowé nepravosti / w takowých wegstupčých škrotil. Cžtenář. Když Welebný pane tolik Epistol S° Augustýna připomínáte / snad y za prawdiwan uznáte Epistolu geho 180. k Honorátowi Biskupowi Sspanhelskému poslanau : w které genu Spráwu dáwá / že w čas Protivenstwj může se před protiwjky vkrýti / a dle poručenj Krystowá / w S° Mat. w kap. 10. do giného Města vtecti. Jarář. Mám před rukami citowanau Epistolu / nebudeli wám obtžno slowa S° Augustýna wěrně přeložena přecjsti ? Cžtenář. Kád se praw-

prawdě wynawčjm. **Saráč.** Čtítež tehdy od tohoto slova : **Uť utjtagj ! Čténář.** ochotně poslechnu : **Uť utjtagj / ať se krýgj Pastýřowé /** gestliže některý z nich / na kterém mnoho záležj / obzwołáštne od protivnjkůw pohledáwán býwá ; wssak tať / aby Cýrkew opusstěná nezůstala od těch / kterj ne tať přjssně wyhledáwání býwagi. **Nebo** gaťo slusně se to děge / potudž není nedostatek giných Pastýřů / straze kterěby Služba Cýrkewnj zastati se mohla / aby odewssech opusstěná nebyla ; tať na proti tomu / když wssch gednostegné gest nebezpečenstwj / když gest se co obáwati / aby se snad kdosy raděgi pro strach smrti / nežli pro obecné dobré neukrywal / tať žeby wjcObcy křestianské škodný byl s pohoršlivoým utikánjm / nežli užitečný s zachowánjm žiwota swého / na žádný spůsob w té přjpadnosti utikati / neb se ukrywati nemá. **Kdokoliw** tehdy tať utiká / tať se krýge / žeby bez něho potřebná Cýrkewnj Služba se nevgjmała / ten činj / co dowolil / neb přikázal **Pán. Saráč.** Takěli w té Kžeci Swatý Augústyn Biskupům dowoluge / neb radj / aby Wjru Kryskowau pro strach protivenstwj weřegně zapřeli / gaťž wy **Pane Čténáři** s wassými s

podkrýtskau larwau cegchowanjmi Pismáky
činjte? Weliký Affrykánstý Učitel nemohl Pa-
tronem býti pokrýtců/ Podwodnjků a Lhářů/
který tak ostře Donatistům falešně Wjru
Krystowau wyznáwagjým dotjral. Aniz
Krystus/ když maudré a potřebné vkrýwánj
poraučel / gažožto Prawda wěčná / na žiwě
Wjry své zapíránj někožto namlauwal. Pře-
twáregte se tehdy/ křjwau přjsahau wyznánj
Wjry naššy potwrzúgte / Swato = krádežné
Swátosti dle spůsobu Katolického pod ge-
dnau přigjmegte / wyznáwegte toliko austné
Cyrkev Katolickau / skrýtj pod owčj wlnau
wlcj a podwodnjcy ; to pokudž činjte / sed si
cùm transeunt, ficti sunt, non est hoc jam
nostrum, sed DEI judicium. Ne gíž k nasse-
mu / nýbrž k BŮžjmu Saudu přináležjte.
Aug. Festo ep. 167. In judicio libris apertis,
opera falsa apperebunt, domlauwá pokrýt-
cům. Geminiani l. 9. c. 34. Neb když ge-
knihám zewnitrě krásným/wnitř bludným při-
podobňuge / takto dokládá : W den Saudný
Knihá žiwota wasseho se otewře/a skrýté zlo-
sti a neprawosti celému Swětu s neywětššým
zahanbenjm wassým wygwené budau. Wy-
soce wčeny Diez conc.2.in Nat. Dom. přiro-
wnáwá wás k schnilému dřewu/které w nocj
se blisťstj/ dnem pať prohníká ničemnost geho
se

se wyrazuge : Postquam dies illuxerit , tunc
revelabitur : quis lignum putridum fuerit ,
quis non. Když se někdy den posledního sauz
du wygasnj / tehdaž spatřime : kdo gest schiz
lým dřevem byl / neb nebyl. Ušetěste se / aby
ste na gasnau Twář Boží někdy patrili / sicuti
est in se , tať gať ona w sobě krásná gest / kterj
tať gať wnitřně postaweni gste / zewnitř se
newkazugete. Non venit in conspectum
DEI omnis Hypocrita. Darmo gest decre
tum est , od wěčnosti / od wěčné Prawdy / od
Sprawedliwého wšy lži / a podvodu mstite
le ustanoweno gest : Nepřigde před Obli
čeg Spasitele žádný Pokrytec. Job. Kap.
13. w. 16. Pokudž gessťe newěřjete / tazte se
S^o Dawida : kdo bude přebýwati w Stánku
Božjm / aneb kdo odpočjne na Hoře swaté ge
ho / a odpowj nám : Kdož mluwj Prawdu
w sedcy swém : Kdož nečinil lži na gazy
ku swém. w Žalmu 14. w. 2. a 3. Kdo netoliko
prawau Wjru srdcem / ale y gazykem bezelstně
a wprjmně wyznáwal. Kdo pať pokrytstau
lawau katolické Horliwosti wnitřně mysl od
prawdy katolické odwrácenau přikrýwal /
oným Kobylkám od swatého Jana spatřeným
Apoc. 9. v. 7. 10. přičten bude. Měli oni
hlawy zlatau Korunau ozdobené / ale ocasy
podobné štjru ; pročez y ku Králi propasti

pekelné Abaddon přináleželi. Rozmilý Pane Cžtenáři / pokudž wy zde před obličegem lidským zewnitř Korunau zlatau dímělé spravedlnosti / neb přetwárené Wjry zewnitř toliko se stkwjti budete / ne do Králowstwj Nebestého : nýbrž do Králowstwj a Propasti Pekelného Draha prwnjho lháře a podwodnjka se dostanete. *Gá wás syce neodszugi do toho gezera nestiastného ; Nýbrž toliko na pamět wádjm starého Wčitele Cžrkewnjho S° Jana Zlatovstého tuto spasytedlnau wegstrahu : Non est aliter possibile Cælos attingere, sed necesse omnino est in gehenna detrudi malitiosos omnes, atque simulatores. Na žádný spůsob možné není / aby do Sláwy Nebesté přišli ; nýbrž potřebně a newyhnutedlně do propasti pekelné vsorženi býti magj wssyčni zlostnj přetwáreni Břestiané / Pokrýtcy a Podwodnjcy. Ach rozmilý Cžtenáři ! wás / a wám podobné / posledně a lastawé napomj nám slowy S° Augústyna ad Donatistas ep. 152. Redite ad Cor ! timete Dominum ! cogitate vitem ! relinquite falsitatem ! Obrátte se srdečně ! bogte se Pána ! obraťte se k Srdcy / co wstý / to též y srdcem celo:wpřjmně wyznáwegte ! timete Dominum, bogte se Pána ! Pána toho / který wnitřnosti srdce wás*
 fšeho

šeho šaumá/ před kterým posetilé gest wšes-
 líké vkrýwánj/ bogte se pána toho / kterýžto
 řdyž zabige/ má moc wrcy do pekelného
 ohně; cogitate vitem! Rozpomeňte se na
 Winný Amen w pravé Winicy Krystowé/
 w samo = spasitelném Řjmsko = Katolickém
 Náboženstwj wšitjpeni/a pozorúgte/aby gste
 k tomu Winnému Amenu / gažžto aurodné
 Katolesti přiwtěleni byli! Relinquitte falsita-
 tem! Odřekněte se gedenkrátě wšeho pod-
 wodu/ wšeho přetwárenj / a falsse / wššý
 dwogitosti a lži! poněwadž Ducha Prawdy/
 Ducha Swatého/ za místra/ za přítele/a oby-
 watele šwého mjtí nemůže ten : řdo šrdcem
 ginau/ a wšty ginau Wjru šživé wznáwá/dle
 šwēdectwj S° Augústyna k Bonifacyowi ep.
 50. takto pššýcýho: Sed nec ille Spiritum
 Sanctum percipit, qui fictus est in Ecclesia,
 quoniam deinde scriptum est: Sanctus enim
 Spiritus disciplinae effugiet fictum. Qui
 ergo vult habere Spiritum Sanctum, caveat
 foris ab Ecclesia remanere, caveat in eam si-
 mulatè intrare, aut si jam talis intravit, ca-
 veat in eadem simulatione persistere, ut ve-
 raciter coalescat arbori vitæ. Aníž ten Dus-
 cha swatého přigjmá/ řdo přetwárený w
 Cýrkwi gest / řdo se za Katolického Kře-
 stiana bláší/a w šutku gináč mluwj/ gi-

náč wěřj : nebo psáno gest : že Duch swas
 tý kázně uteče před pokrýtcem. Kdo
 tehdy žádostiw gest Ducha swatého při:
 giti/ ať se od Cýrkwe newzdaluge/ ať k ni
 přetwáreně nepřistupuge ; pokudž pať
 giž tať gaťo pokrýtec k Cýrkwi přistaus:
 pil ; ať w tom podwodném pokrýstwj
 dofonce netwá / aby w prawdě k stro:
 mu žiwota přiwtělen býti mohl. Ach
 pamatujte rozmilj Wlastencowé ! . vpřimnj
 Czechowé/že Swatý milý Patron/Kragan a
 Zástupce náš/Mučedlnjč Božj / Jan Nepo:
 mucký k mlčenj a tagenj skrytých neprawostj
 Blížných nášých nás syce příkladem swým
 wzbuzuge ; wssať strze tři sta lét a wjcegi ne:
 porusseným Gazykem swým / nikoli k tagenj/
 k žiwému zapjranj/ nybrž k celo:řdecnému a
 vpřimnému prawé spasytedlné Wjry wyzná:
 njnás namlawá : prawé tať / gať gest giž
 dáwno wšsecky wěrné dusse napomjnal Swa:
 tý Petr w Ep. swé I. w kap. 2. w. 1. 2. Pro:
 tož složjce wšselikau zlost a wšselikau lest/
 a pokrýstwj/ gaťo nynj zrozená Nemlu:
 wňátka (která o žádné lsti a lži newědj)
 rozumného bezelsti mléka žádegte abyste
 gim rostli k spasenj. Čtenář. Giž pod:
 statnými důwody přemožený uznáwám/že žá:
 dný dobrým swědomjm Wjru / kterau za do:
 brau

brau uznáwá/ zapjratí nemůže. Wjm ale/
byťbych celo:vpřjmně Wjru Katolickau srd:
cem y wsty weřegně wyznał/ že mně wasse dů:
stogná Welebnost newěřj; nýbrž wždy po:
dezřelý zůstánu. **Sarác.** Misto odpowědi/
prawidlo dosti bezpečné vpřjmného obrácenj
z wst S^o Augustýna se naučte. Za geho času ga:
řysy Wictorin Podjaben/Manichegským Ka:
cýřstwem nařazený pokorně žádal / aby k we:
řegnému wyznánj Wjry Katolické připuštěn
był; Swatý Augustýn Biskupowi geho tuto
opatrnau wegstrahu w té přjcině poskytl:
Petenti autem pœnitentiæ locum tunc cre:
datur, si & alios, quos illic novit esse, mani:
festaverit nobis, nō solūm in Malliana, sed in
ipsa omnino Provincia. Augustinus ad Dev:
cher. Ep. epist. 74. **Misto pořánj žádagj:**
cýmu tenkrátě at se owěřj: pokudž y giné
týmž bludem nařazené nám wygetoj: radj
wám dobrý přjtelí owěřjme/ že vpřjmně k sa:
mo:spasitelné nassý Wjře se obracujete: po:
řudž y wy wšsecky Wjry nassý odpornjky/ o kte:
rýchž powědomost máte/ nám ochotně wyge:
wjte/pokudž wšseliké bludné knihy / kde v ko:
ho se zadržugj/ dle možnosti wyzradjte / po:
řudž náležitau dle powinnosti swé nám sprá:
**wu dáte/kde/a v koho / a s kterými k zborům/
a k pořautné Ewangelitcké Wečeři gste se scház:**
zywá:

zYWali ; tať wyznánj waffe wjryhodné býti
vznáme / tať a ne gináč odplatu Srdce vprj-
mného dauffati můžete : nebo kdo chodj
sprostně / spasen bude. Wprjslowých w Kap.
28. w. 18.

Na Den Slawného Páně na Nebe Wstaupenj.

Ržec z Skutkůw Aposstolských w Kap. I.
od Wersse I. až do II.

W Aownj zagistě řeč včinił sem / ó Teo-
file / o wšech wěcech / kterěz začal
Bžjss činiti a včiti / až do dne / w kte-
rémž přikazuge Aposstolům skrze Ducha
Swatého / které wywolil / wzat gest :
gimžto y wklázał sebe samého po swém W-
mučenj we mnohých důwodjch / za čty-
řiceti dnů wklázuge se gim / a mluwě o
Králowstwj Božjm. A poged s njmi /
přikázał gim / aby z Geruzaléma neod-
cházeli / ale očekáwali zařljbenj Otcowa /
které gšte (prý) slysseli skrze wsta má : ne-
bo Jan zagistě řtil wodau / ale wy po-
řtění budete Duchem Swatým / ne po-
mno

mnohých těchto dnech. Pročž kteří se byli sešli / tážali se ho / řkauce : Pane / w tomto času nawrátíšs Králowstwj Izrahelské ? Y řekl jim : není waffe wěc znáti časy / neb chwile / kteréz Otec položil w mocy své : ale přigmete Moc Duha Swatého přicházegjícího na wás / a budete mi swědkové w Geruzalémě / y we wšem Jůdstwu / y w Samaři / a až do posledních konců země. A když to powěděl / ani na to hledj / wyzdwižen gest : a Oblak přigal geg od očí gegich. A když za nim do Nebe gdaucým hleděli / ay dwa Muži stáli wedle nich w Kausse bjělém / kteřížto y řekli : Muži Galilegští / co stogjte hledjce do Nebe ? Tento GEžis / kterýž wzat gest od wás do Nebe / tať přigde / gať ste widěli ho gdaucýho do Nebe.

Spasitelné Wyswětlenj w Rozmlauwánj owedené.

Katoličti pod gednau spůsobau Chleba / celau Swátost wšem přikázanau / celého Pána GEžisse / s Tělem y s Krwí přigmagj.

Sarář. Osadnj. Sausedj.

SAusedj. My gsine w předcházejících Rozmlauwánjch o Prawdě Katholického Náboženstwj/ dostatečnau/potěšsytedlnau a ěruntownj Spráwu dosáhli: a to neywjce tjm Prostředkem / že gste nás Welebný Pane také mluwiti / a Ždánj nasse přednášseti necháti ráčili. A poněwádž mezy Katholickými některj zwláštnej Artykulowé se wěří/ a zachowáwagj/ kterjžto obecnému Lutheryánskému Lidu welmi za těžké přicházejj. Protož Welebný Pane služebně žádáme a prosýme/ abyste nás w tom poslyšseti ráčili. Neb žiwá Odpowěd wjcegi působj / a do Srdce proniká / než co genom čteme. Sarář. Nes třeba mnohého prossenj / powězte směle / co chcete/ a čemu nerozumjte. Oč nám ale gde/ žebych vhodl/ kterj wám Artykulowé neywjce práce dáwagj. Uenjlíž mezy njmi Wečeře Páně pod gednau Spůsobau? ta zagisté dobře do Hlawy nechce. Osadnj. Pane/dobře hádáte/dobře sem se nezaložil. Sarář. Mám-li wjc hádati/ tedy smeyšljm/ že tegná saučromnj Spowěd/s wycítánjm wšsich spáchaných hřichůw těžššých/zwlášt těch/ kterěz pamatujeme / a často w neyhlubššy tegnosti konáme. Osadnj. W Prawdě Pane/toť gest dosti perná krmě. Sarář. Co pať wjc wás hněte
milj

milj Sausedé/ wzywánj Swatých snad wám také nesnáž činj ? Sausedé. Wsssem. Wsse gest vhodnuto / na těch Snjzdách gesté je zastawugeme. Farář. Powjdegtez tehdy přjčiny / začna od Wečeře Páně ; Medle Pane Wácslawe/ co proti tomu máte / gestli gá gi Leykům/ne pod Obogj / nýbrž toliko pod gednau Spůsobau přisluhugi ? Osadnj. Wjm syce/že brzo lepššj Spráwy dogdu / a nemnoho proti tomu mjtí budu. Nicméně (s W. P. Dowolenjm) ptám še neyprwe : Co sau vbozý Leykové Duchownjm učinili / že gim půl Krysta vtrhugj ? že gim toliko Částku/a ne celau Swátost podáwagj ? že ge welikého Djlu toho Slawného Dédictwj zbawugj/ kteréz nám wsssem wěčný Syn Bozj / w Ešsastu swém a poslednj Wůli odkázal ? Farář. K co prawjte milý Pane Wácslawe ? Powězte mi/ co sem gá Nekatolickým Leykům zawiznil/že mně gažožto Duchownjmu to přičjtagi/ čeho sem nikdy newčinil ; nikdy na myšli nez mél ? Co smeyšljte/ že pod gednau Spůsobau gest toliko polowičný Krystus / pod druhau opět polowičný ? A proto/aby Legkové celé ho Krysta přigali / že musým z potřeby pod obogj podáwati ? toť gest wěc neslýchaná/ aby Krystus w té Welebné Swátosti/ po kus su podáwán byl. Kde pať w Bibli o tom psás

psáno stoji? Kde po Slavném z Mrtvých
 wstání Tělo Krystowo gest/tu y Těyswětégssý
 Krew geho gest/tu gest tolikéz y Dusse/a Bož-
 stwj geho. Ten živý z mrtvých wzkrýsseny
 Krystus wjce nevmírá/prawj S. Pawel k Ržje
 manům w Kap: 6. w. 9. a co gest Smrt giné-
 ho/ gedině oddelenj Dusse od Těla a Krwe/
 kteráž se w Krwj neywjce zdržuge / tať že člo-
 wěku bez Krwe život obstáti nemůže. Aby-
 ste pať y z dnešnj Ržeci spasýtedlné sobě naz-
 včenj wzali/pozorúgte : hned po Wstaupeni
 Božjm/vkázali se dwa Muži Včedlnjům w
 Kausse bjlem/rěkaucý : Tento GEžjs/ kte-
 rýž wzat gest od wás do Nebe/ tať při-
 gde / gať ste widěli ho gdaucýho. O
 kterém zde přjchodu mluwili Muži ti? o posle-
 dnjm toliko / který má býti w Saudný Den/
 nebo o giném? mněť se zdá/ poněwadž oslawe-
 ný Spasýtel náš / netoliko w onen poslednj
 Den na saudné Stolicy nám wšsem očité se
 zgewj/ale gaťž nás Pjssmo wywčuge / y welmi
 často týž oslawený Krystus nás nawšstěwuge
 w přigjmánj Wečeře Páně/ žeť sau o gednom/
 y o druhém přjchodu mluwili ; nebo ne bez
 přjčiny zgewili se dwa/a ne bez tagemstwj w
 Kausse bjlem. Těssyli tedy ti dwa Mužowé
 pro odchod Krystowý zarmaucené Včedlnjky/
 aby se přjliś neformauřili/žeť k nim Pán GE-
 žjs

žjss zase přigiti má / a to ne gednau toliko na Den Saudný w Kausse bjlem / w bjlý a gasný Oděw Sláwy oblečený ; nýbrž škrze Kauchobjlé swé na srozuměnj dali / že ge zde na swětě mnohokráte w Kausse bjlem / w poswátne Hostygi pod spůsobau poswěceného Chleba nawšstjwj / a přešladce s přítomnostj swau potěššy. Powězte mi nynj rozmilj Sause dj/geli tomu tať / že ten oslawený Pán GLe žjss / kterýž na Nebe wstaupil / a tať kterak na Nebe wstaupil / tať a negináč w požjwánj Welebné Swátosti Srdce a Dussy naššy nawšstěwuge ? Sause dj. Wšsem ten / a negináč / gať wstaupil na Nebe / tať / to gest : s tau celau Podstatau nás w této Swátosti nawšstěwuge. Toť nás Ewangeliu wywčuge ; nebo negnj giný Spasitel na Nebi / a giný při Wečeři Páně. Farář. Gesté gednu otázku přednáššym : Taťyli ten Krystus / který na Nebesa wstaupil / měl w swém oslaweném Těle / prawau Krew ? Sause dj. Tohoť zapřjti nemůžeme. Farář. Giž ale gistá wěc gest / tať gať gest wstaupil na Nebe / tať nám přicházý pod spůsobau bjlého Chleba / když wstupowal na Nebe / měl w sobě Krew / wstaupil na Nebesa s Tělem y s Krowj ; tehdyť newyhnutedlně následuge / že k nám w této Swátosti pod

spůsobau bjlého Chleba přicházý s Tělem y s Krowj. Ti Muži Tebestj s swým Rauchem bjlym přechod pod gednau způsobau w bjlem způsobu Chléba wyobrazugj. Musýt tehdy w té gedné způsobě celý / tať gať na Tebe wzat gest s Tělem y s Krowj přjtomný býti: Osadnj. Rád wěřim / že celý Krystus pod každau Částkau nedjlný zůstáwa / anby se gináť nessyťowalo. Nicméně (podlé mé Hlauposti) newidj se mi / aby to celá Swátost byla / neb celý a dořkonalý Křst a Odřaz Krystůw / řdy se toliřo gedna Částka přigjma. **Sarát.** Dobře se hlaupostj wassý zastjrate : Tebo tato Welebná Swátost / tať weliký Dar Božj gest / ř gehořto wystjhnutj a pochořpenj nářř Rozum Lidřř přjliřř hlaupý a sprořřř gest : A protoř gest za potřeby / abychme se w řřeobecného Smyřřu Čyřřkwe Swaté / řteřř rářř Duchu Swatého za řwého Mistrá a Vřřcitele má / pewnau Wjřřau drřřeli ; Těřř pať Čyřřkew wywřřuge nářř o dwogj Čěřřřce Welebné Swátosti ; w gedné řřau wnitřnj podřřřtatně Čěřřřky / w řřterýchřř wěc neb Swátost sama wplně záleřřj / totjřř Tělo / Krow / Duffe a Bořřřřw Krystowo ; W druhé pať řřau toliřřo zewnitřnj přjřřadně Čěřřřky / řřterěřř mohau přjřřtomně býti / y nebýti / bez Aurářřky Wlastnořřřti wěcy a dořřkonalořřřti gegj ; a to řřřau Spřřřřřoby.

soby: Když já tehdy Tělo / Krev / Duffy / a Božství Krystovo přigímám / giž mám celou podstatnou Svátost a nic z celosti gegi nechází / byť se mi pak na gedné Spůsobě něco nedostávalo. Mějte za příklad. Gsemli já vám za gedno sto zlatých dlužen / a přináším vám je na dobré a vůbec berné Mince a Sorty bez nedostatku / tehdyť vám celý Dluh platím; bychť pak toliko w gednom / a ne w dwauch Pytlících je odvedl. Nebo Dukáty / Tolary / Grosse / a Kreycary / činí vlastně a podstatně těch gedno sto Zlatých : Co se pytlíků dotýče / ti mohou gedn / dwa / nebo tři býti. Z strany Křesťu a Odězu Krystového / nebyl by ten špatný a ničemný / kdyby jen na některé Křípěgi Wina záležel. Křesťu Pána a Spasitele našeho poslední Wůle je zaslíbené Dědictví jest věčné Blahoslavenství / a ne Večeře Páně / kteráž jest toliko Viaticum, neboližto Potrava na Cestě putujcým do Nebe : Kowné jako Manna / neboližto Chléb Nebeský / nebyl to Židům zaslíbené Dědictví / nýbrž toliko živnost a Potrava na Cestě / ale Země Kanánská / byla Dědictví / a ta Země zaslíbená. Osadnj. To musyce porozumjwám / y bych na tom přestával / kdyby toliko zřetelný / swětlý a patrný smysl Slova Božjho mne weyslowně nevěcil /

kterať a gakým způsobem milý Pán Wečeři
 swau ustanowil/ kterať a gakým způsobem gi
 Vcedlnjkům swým podáwal/ a kterať gessťe k
 tomu poručil a rozkázal/ to též činiti / co gessť
 on učinil. Matth. c. 26. Lucas 22. mluwj
 o obauch částkách w Ustanowenj/a o obauch
 w Podáwánj. Swatý Lukáš Rozkaz přj-
 kládá/to čiňte namau památku. Swatý
 Pawel také téhož Rozkazu nezamlčuje 1. Cor.
 11. K kteraťž mohu Ustanowenj / Přjklad a
 Rozkaz Krystůw s wassým Přigjmánjm pod
 gednau Spůsobau srownati ? proč nemáme/
 tať gako Krystus učinil/y my činiti ? Proč ne-
 máme Wssyčni z něho piti / gaťž Swatý
 Mataus w dotčeném místě prawj : Proč
 máme na sebe ono Zlořečenstwj wwalowati/
 kterýmž Krystus Joann. 6. v. 54. hrozý :
Nebudeteli gisti Těla Syna Člowěka/
a piti geho Krwe / nebudete mjeti žiwota
ta w sobě. Šarát. Welmi gste se na mne
sylně Pjismem obořili/ale pozorügte s pilnostj/
co gá odpowjdam. My Katholictj nezapjrá-
me/žegessť Krystus Pán tuto Swátost pod dwo-
gj Spůsobau nařjdił. Neb kdoby tať nestau-
dný a Dětinšťý byl ? Aniz to zapjráme / že gi
tať swým Vcedlnjkům podáwal. My neza-
pjráme/ že gessť řekl/ to čiňte namau pamá-
tku ; Aniz gšme tomu na Odpor / že Pán
 Joann.

Joann. 6. prawił : Nebudeteli gisti Těla
 Syna Čłowěka / a Krwe geho pĵi / 2č.
 Wjme taĵe wýborně / že gest Mat. 26. w 27.
 powěděl / Pĵte z něho wssyĵni. Než k to-
 mu se neznáme / aby w tom wssem gaĵý nez-
 mensšý Rozkaz byl obsažen / žeby Leykům We-
 lebná Swátost Ultárnj pod obogj Spůsobau
 z potřeby podáwána býti měla. Nebo přes-
 dne / ědyby to byl Pán taĵ poručil / a bez přes-
 staupenj a zcussenj Rozkazu BŮžského gináĵ
 státi se nemohlo / tehdyby zagisté o Krystu
 řčeno býti muselo / že gest on vlastnj Příkázanj
 swé y hned a sám poneyprw přestaupil / ědyž
 gest swým dvěma Wčedlnjčkům w Emauzých
 tuto Welebnau Swátost toliĵo pod gednau
 Spůsobau podáwal / gaĵž Swatý Jaroljm
 in Epitaph. Paulæ, a Swatý Augústyn lib.
 3. de consens. Evang. wyswědčugj. Muselo-
 by se taĵe o Swatých Aposstoljch / a těch nez-
 horliwěgššých prwnjch Křestanech řicy (ědyž
 toliĵo pod gednau Spůsobau přigjmali / což se
 w Skutčých Aposstoljčých w ĵap. 2. w. 42, a
 w ĵap. 20. w. 7. patrně poznáwá) že taĵowý
 Rozkaz Krystůw y hned na stranu odložili.
 Ale ědoby tomu wěřil ? Za druhé / domnjá-
 te wy se milj Lidé / že gest wssěĵo rozkazáno / a
 musy odewssěch zachowawáno býti / co Krystus
 Pán ustanowil ? Nestanowilliz gest Kněz-

stwj? Zdaliz nevstanowil Kazatelstwj? Man-
 želstwj? a odkud gest to / že my negsine wssyčni
 Kněžj a Kazatelowé? Odkad to / že y v Ne-
 katholicých každému na swobodě zůstává
 Manželku pogiti / neb w samotnosti zůstati?
 Osadnj. Wsssem milý Pane / že tyto wěcy
 gsau syce vstanowené / ale negsau každému při-
 kázané. Jarář. To také o Wečeři Páně
 smeysslegte / ona gest pod dwogj Spůsobau v-
 stanowená / a nebýwá od nás také nikdy gináť
 držaná a poswécovaná? Ale proto nenj po-
 ručeno / aby se takowým Spůsobem Leykům
 rozdávala / nýbrž to při dobrém zdánj Cyr-
 kwe zůstává / gaž to njže obssýrněgi vřázáno
 bude. Anobrž kdybyste wy na přjklad Kry-
 stiw (gaž gest on poneyprw podával) tak syl-
 ně tistnauti chtěli / tehdy wězte / že nápodobně
 tam Vředlnjům swým / gažo Leykům / toliko
 pod gednan Spůsobau Chleba podával; po-
 tom ge Kněžjmi učinil (gaž brzo vsslyšýte) a
 po dořonané Wečeři / což Swatý Lukáš pa-
 trně swědčj / teprwa wzał Kalich a Džky činil /
 a Vředlnjům swým gažožto giž Kněžjm po-
 dáwal. Prawjli Pán v Swatého Lukáše
 a Pawla / To čiňte / rč. To poručenj patrj k
 Apostolům / kterýmž ge Kněžjmi učinil / a gim-
 moc dal / swé Swaté Tělo a Krew / pod Spů-
 sobami Chléba a Wjna tworiti a swětiti :
 Kte-

Kterýžto Rozkaz Páně / od nás Katholických
 Kněží / pevně a nepřerušeně se zachovává.
 Sousedé. Ale náš Lutheryánský Slávitel
 praví / že ta Slova Kristova / **To činite / rč.**
 tak mnoho významávají / co jsem já vám
 tuto učinil / to vy také jiným činite ; Co vám
 dáno jest / také jiným dávejte / rč. A gaž
 oni pod Obogj Spůsobau přijímali / tehdyťby
 také jiným pod Obogj dávatí měli. **Sarát.**
 Já se pak ptám milý Sousedé / zdalíž jest Kris-
 tus / kdýž řekl : **To činite / rč.** chtěl tomu / aby
 Včedlnicy na škrze a na konec vše činili / co a
 kterať on učinil / aneb zdali jest toliko Sub-
 stantialia , to jest podstatné wnitřnj Částky
 Rozkazem tjm přikázal ; Accidentalialia pak / a
 případné věci / týchž Včedlníkúw svých a
 Církwě dobře ljeznému Naržzenj / při wůli
 zanechal ? Chtěllíť jest / aby všecko to / co on
 učinil / po něm činěno bylo / tehdy netoliko
 Katholictj / ale y sami Lutheryáni / to přikázanj
 Páně přestupuj / poněwadž napřed zgewné-
 ho Vmýwánj Těh nezachováwagi / Wečeře v
 Wečer nedrží / po dwanácti za Stůl se nesaz-
 gi / wšechněch Žen odtud nepudj / Chleba neb
 Hostygi poswatných nelámagi / rč. Pakliť jest
 Pán toliko Substantialia a Podstatu činiti roz-
 kázal ; druhé pak / gažžto Accidentalialia , to jest :
 případné věci / při Včedlníkúw a Církwě wů-
 li

li zanechal / tehdy Církev Boží/ Rozdávánj pod Obogj Spůsobau / wždyčny za accidentalnj/ a přispadnau wěc držela/ a že to Tarjšejnj gegjmu w Noc dáno gest/ uznáwala. Co se v Swa: Jana w Kap. 6. poraučj / abychom pod stracenjm Žiwota wěčného/ Tělo Krystowo gedli/ a Krew pili/ neminj se tať po Capharnaitsku neb po Ržeznicku/ nýbrž moraliter, to gest mrawně/ totižto o pobožném Wžiwánj a Přigjmánj Nesywětégššyho Těla a Krwe Krystowa/ což se tať dobře pod gednau / gaťo pod obogj Spůsobau děge. Kdyby obecnj přirozené Pitj rozumjno býti mělo/ tehdy muselaby se Krystu neyprw Žjla otewřiti / a tať obzwláštne od Těla a Dusse geho/ pod spůsobau Wjna/ Truňceť Krwe Krystowé se podáwati / což neslýchanau a hroznau wěcý gest. Neb gaťo pod Spůsobau Chléba celý Krystus/ s Tělem/ Krowj/ Dussý a Božstwjm skutečné gest přítomen / tať tolikéz celý Krystus s Tělem/ Krowj/ Dussý a Božstwjm pod spůsobau Wjna. A proto/ ani w Hostygi neb Wplatku / přjrozeným obyčegným spůsobem se negj/ ani z Kalichu přjrozeným obyčegným spůsobem se newypigj/ nýbrž pod obogj Spůsobau pospolitě a zároveň/ a pod každau Spůsobau obzwláštne geden a pigjn/ to gest opravdowé a skutečné wžiwán a přigjmán býwá/ rč. Osa dnj.

dnj. Pane Faráři / co wšak může swětlegššýho býti nad Slova Krystowa / Matth. 26. Pjte z toho wšycťni / zč. Farář. Gest tak / že gsau ta Slova patrná ; ale powězte mi / co poraučegj ? Osadnj. Wždyť srozumitedlně poraučegj / abychom my Křesťané wšycťni z Balichu Páně pili / wy pať Katoličtj wšsem toho přáti nechcete. Farář. Powězte dále medle / zdali se to Krystowo Poručenj ode wšsich zachowává / či toliko od některých ? Osadnj. Tuť gest dobře a snadno odpowěditi / že (po hřichu) ode wšsich se nezachowává / nebo Katoličtj Leykové z něho nepigj. Farář. A proč pať Ewangelista Páně Swatý Marek w kapitole 14. w. 23. prawj : Y pili z něho wšycťni ? Gestli to prawda / čili ne ? Pokudž gest prawda / co Swatý Marek prawj (a kdožby pochybowal) tehdyť musel Krystus Pán toliko k přjstomným ta Slova řjcy : Pjte z toho wšycťni : Paťli prawda nenj / co Swatý Marek prawj / tehdy muselby neprawdu psáti / poněwadž wy sám widjte / že Katoličtj Leykové z Balichu piti obyčeg nezmagj. Pjte z toho wšycťni. Prawj Pán k přjstomným / pro ty / aby geden sám z Balichu wšscho newypil / a že se Učedlnjcy tak zachowawali / když gedenkaždý z téhož Balicha nětco / a ne wšscho geden sám wypil ; proto S. Mar

reč píše : Ypili z něho wššycni. Osadnj. Gá se domnjwal/ že na tom propowědění neywjce záležj/a njm se přigjmánj pod Obogj wtworzuge/a hle widjm/že genu Swatý Marek wššedku moc odgjmá. Farář. Tu hle widjte milj Sausedé/ gať se Pjismu Swatému/a geho prawému smyslu rozuměti má. Nekatoličtj chtěgj z nadpowěděných mjst a propowědění Pjisma dowěsti / že Leykové pod wěčným Zatracenjm/pod Obogj přigjmati magj. Ale my Katoličtj w týchž mjstech a propowěděnjch Pjisma / žádného takowého Rozkazu ne nalezáme. S kterýmiž mám držeti ? Kdo mne bezpečně wgistj/ která strana dobře sNEGSSJ / a prawá gest ? Duch můg ? Kterak ale mohu wěděti/ zdali on Duch prawý/či bludný gest ? Co gestliže ginému Duchu geho giné wnučá a powjdá ? Gá (mogj milj Lidé) nazcházým / že celá starodáwnj Křestanská Cýrkew/wššycni Duchownj Sněmowé/a Swatj Otcowé/ dotčená mjsta a Propowědění/nikdá gináť newykládali a nerozuměli / než gať my Katoličtj ge wykládáme a rozumjme/a že před Zussem/Lutherem/a těm podobnými Sektáři/takowý Smysl / Rozum a Wýklad / gaťýž Nekatoličtj / Lutheráni/ Kalwinystowé/ rč. magj/ w Křestianské Cýrkwi nikdy kázán/ani rozpisowan nebyl. Proč tehdybych měl to-

líka Swatých výborných Včitelůw Zdanj o:
powrhnutí/a nětčeho nowého prw neslycha:
ného se chytiti ? Wzpomeňte/ co gšme w pře:
dessých Rozmlauwánjch o pravém Smyslu
Pisna Swatého gednali / tehdy nagdete/ že
daleko lépe gest wšseobecné starodáwnj Cyr:
kwe Saudu následowati / nežli některých no:
wých Lidj privatnjho Ducha poslauchati.

W Ponděli Swato= Dusnj.

Nječ z Skutkůw Aposstolských w 10. Ka:
pitole/ od weršse 42. až do w. 48.

W Těch Dnech : Otwěrow Petr Wsta
swá/řečl : Muži Bratřj/nám při:
kazal Pán kázati lidu/ a swědčiti / že on
gest / kterýž ustanowen gest od BŮha
Saudce žiwých y mrtwých. Tomu wšsyp
čni Prorocy swědectwj wydáwagj / že
odpuštěnj hřichůw wezmau šrže Gme:
no geho wšsypčni / kteříž wěrj w něho.
Když gestě Petr mluwil Slowa tato /
připadl Duch Swatý na wšsedy/ kteříž
po,

poslouchali Slova. Y vzášli se z obřezání wěřicý/ kterjž byli přišli s Petrem/ že y na Pohany Milost Ducha Swatého wylitá gest. Nebo slyšeli ge / ani mluwj gazyky/ a welebí Boha. Tehdy odpowěděl Petr : zdali může kdo zabraniti wody / aby nebyli pokřtěni tito / kterjž Ducha Swatého přigali/ gačo y my ? Y rozkázal ge pokřtiti we Gménu Pána Bžjše Krysta.

Spasytelné Wyswětlenj w Rozmlauwánj wwezené.

Knihy Kachřské čisti/tisťnauti/ neb zadržowati/ neb slowem schwalowati sám Bůh/ Duchownj y Swětská Wrchnost přisně pod zatracenjm wěčným zapowjda.

Sarát.

Čtenář.

Čtenář. Dostawugi se Welebný a Dwo-
gi-Čtihodný pane/ dle poručenj wassy Důstognosti/ a gsem žádostiw wynawčen býti/ gač a kterak knihy bludné/zmichané/ kachřské/ a od koho zapowěděné gsau ? **Sarát.** Rozmlauwánj o Knihách schwálně gsem na tyto Slawné Zody odložil/ djlem proto/že y dnešsnj Kžec z skutkůw Aposstoljých/ y též z Kapi-
toli/

toli/ která se w Ponděli Welikonočnj při služ-
 bách BŮžjch čjtá / wzatá gest ; Dilem pro-
 to : abyste škrze Oswjcenj Ducha Swatého
 porozuměli / w gať nebezpečném stawu gste/
 pokudž gedinau knihu Kacýřstwjm porusse-
 nau za sebau zachowáwáte. Gistj budte/že
 takowá gest zlost nyněgššých Kacýřů/takowá
 Saleš w welikém množstwji rozličných bluz-
 dných knéh / že ani Pjssmo Swaté / ani ney-
 krásněgššy a neypobožněgššy Modlitby y Pj-
 sně Křestanské/at mlčjm o wšselikých Weykla-
 djch/ Napomenutjch rč. od gedowatého naz-
 řazenj gegich bezpečné negsau. Ty wšsať a
 takowý od Kacýřů zšfalsšowané/ zmichané/ a
 bludným wčenjm zšflešowané/o Náboženstwji
 gednagjcy Knihy / přjssně a mnohonásobně
 wšsem wěrným Křestanům se zapowjdagj.
 Poneyprw syce Práwem BŮžšým a přjroze-
 ným / a to dwognásobně. Nebo poněwadž
 každý dle swětla rozumu přjrozeného / spa-
 senj Duffe swé na wšsečen spůsob šfedorowati/
 a co na cestě Spasenj překážku činj / od sebe
 odwrhnauti powinen gest ; patrně z toho ná-
 sleduge : že Knéh Kacýřšých bludných/gaťož-
 to milauDuffy od spasitelné Wjry odwracu-
 gjých/gedenkaždý naneywegšš wystrjhati se
 má. Nápodobně poněwadž týž Žákon Páně
 přjrozený/ netoliko tělešným ale y duchownjm

Kodicům/wsseliké Wrchnosti poslussnost pro:
 kázati welj ; Duchownj pať Spráwcowé / y
 spráwedliwá Wrchnost wssem knihy taťowé
 vžiwati/ zadržowati/ prodáwati/ pũgčowa:
 ti/ř. zapowjda/powinen gest dlePráwa přj:
 rozeného y w tom Duchownjch Spráwcu a
 Wrchnosti swé gedenkáždy ochotné vposle:
 chnauti. Že pať y Práwem přjrozeným ges:
 denkáždy / gednohoťáždého bližnjho a spolu
 Čłowěka powinen gest milowati gaťo sebe
 samého ; pročez gať od sebe/tať y od každého/
 cobykoliw k stáze Dusse směřowati mohlo /
 zawázán bude wssemožné odwrátiti / a tať
 knihy Kacýřské každému čłowěku/ ano y celé
 obcy lidské welice škodné/aby žádný napotom
 s nimi nakážen nebyl/zawázán gest gedenkáž:
 dy na wssedek způsob wykořeniti/a stázyti.
 Za druhé : Knihy Kacýřské zapowěděné gsau
 Práwem BŮžským od Krysta / a Swatého
 Aposstola w Pjismě Swatém ustanoweným.
 Tať sám Spasytel/řdyž v Swatého Matau:
 sse w kap. 7. w. 15. w kap. 24. w. 23. nám za:
 powjda/ abychom falešným Proročům a V:
 čitelům newěřili/ gich se wystřjhalí ; tať zá:
 powěd geho na Včenj/ a čtenj bludné se wsta:
 huge/ neb coby nám prospělo / zlých Včitelů
 se wystřjhati / řdybychom knihy neb spisy ges:
 gich bludné vžjwali/ a s nimi dusse nasse k zá:
 hubě

hubě věčné přivedli/ wšseliké zmichané Ka-
 cýřským wtregchem knihy přisně zapowjda
 Swatý Pawel k Židům w kap. 13. w. 9. rka :
 Vceniťm rozličným a cyzým nedegte se
 swáděti. Za třetj : Knihy Kacýřské zapo-
 wjdagj se Práwem a Mocý Duchownj Wr-
 chnosti/ neb takowé zapowjdagj přisně Ržjm-
 sstj Biskupowé/ Naměstkowé Krystowj. Tak
 zapowěděné gsau od Swatého Lwa Papeže/
 zapowjda ge Gelasius, Symmachus, Hormi-
 fda. Adrianus druhý. Mikuláš II. Inno-
 centius II. Leo X. Adrianus VI. Julius III.
 Paulus IV. Pius IV. Vide Raynaudum in
 Criticis Sacris partit. i. erotem. 3. f. 208. &c.
 Wěřteli Slowům Krystowým : qui vos au-
 dit, me audit? Wěřte/že/ coťoliw Neywys-
 sšý Biskup Ržjmšťý Pastýř Dussý nassých nani
 welj/sám Bůh poraučj/coťoliw on zapowjda/
 že Bůh sám zapowjda/a geho Slowa/ že Božj
 Glas gsau? A nic méně toľikerym tak přisněm
 poručenjm až posawád se protiwjte. Za čtwr-
 té : knihy Kacýřské a bludné do ohně odsuzugj/
 zamjtagj/zapowjdagj swatj Otcowé : Pacho-
 mius, genž knihu Wrygena do Moře wwrhl ;
 Jan Zlatovstý / který Ortelj proti nim / aby
 spálené byli/od Theodozja Cýsaře wygednal.
 S. Jaroljm/ Auťustýn / S. Cyryllus/ Swa-
 tý Cyprýanus / který weliké množstwj zlych
 kněh

kněh w popel obrátil. Swatý Antoninus. S. Ignatius Patryarcha. Basilius Macedo, Epiphanius, Gregorius ; Irenæus, Ambrosius, Hilarius, který tauto zawjrkau čtenáře bludných kněh tepe : hoc est cantare canticum Domini in terra aliena. **Toť gest spjwati Pjsseni Páně w zemi cyzý.** Theophil. Rayn. in Criticis Sacris de libris bonis & malis Erotem. 7. f. 237. Zařladáte sobě mnoho na wassých Rodičjch a Starššých ; nadgménowaní Swatj Otcowé ti gsau wassý Starššý ; nassý Předkowé / a Duchownj Rodičowé / genž nás Slowem wčenj swého w Krystu zrodili ; proč gegich raddau spasytedlnau pohrdáte ? gacy gste Synowé / gacy Křestané / gestliže tolikerým Swatým Otcům / a Wčitelům hřebet obracugete ? Za páté : Knihy bludné zapowéděla giž dáwno Wsseobecna Cýrkew Swatá / štrze werěgné Sněmy a Shromážđenj : tať Swato-swatý Sněm Wycenský I. Ephesinský. Synodus V. Sněm Řžjmský. Konstantšský / Lateranenský / Trydentský. Z Cýrkwe Swaté bludné knihy wppowjdagj. Vide Raynaudum loc. cit. in Criticis Sacris. W gediném Sněmē Konstantšským přjstomných bylo 5. Patryarchů. 33. Kardynálů. 47. Arcy-Biskupů. 228. Biskupů. 227. Wčitelů Pjssna Swatého. Wčitelů pať Práwnjch 361. Ti

361. Ti wššyčnĭ gednjm hlasem knihy bludné/gažožo škodliwé a nebezpečné/ zapowědĕli; Co se domnjwáte/gestliže toliĕ maudrých Hlaw na geden Snĕm Cýrkewnj se sesslo? Kdo spočĭsti může kolĭ Papežů / kolĭ set Bĭskupů a Arcy-Bĭskupů/ kolĭ Swatých Otců a Mužů/ kolĭ neymaudrĕgššých w duchownjch wěcech wýbornĕ zbĕhlých Včitelů / we wššech Cýrkewnjch Snĕmjch přĭtomných bylo? chcete nad ty wššecy mudrowati? Newjte že Cýrkew Swatá gest Slaup Prawdy / že se Duchem Swatým řĭdĭ a spravuge? Ona tezhdy taĕ Duchem Swatým ošwjcená w toliĕa Snĕmjch pod zatracenjm Duffe / nám taĕowých knĕh netoliĕo čtenĭ a vžiwánĭ/ ale taĕy wššelĭĕ gich zastáwánĭ / šregwánĭ zadržoswánĭ přĭsnĕ pod wyhrožowánĭm Saudu Božĭho/s powoláwánĭm k Trĭnu Bŏžšĕ Sprawedlnosti zapowĭdá/ a wy taĕ těžĕe zapowĕdi ažposawád na odpor se stawĭte? Ona taĕ lowé knihy proĕliná / wy ge chwálĭte? Ona ge páliĭ a kazýĭi welĭ/ wy ge obnowĭti/ z nowa wázati / k zlořĕčenĕmu / a naĕažliwĕmu vžiwánĭ dáwáte? Newjte co dj Krystus o Cýrkwi swĕ v S^o Matausse w 18. ĕap. w. 17. Si Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut Ethnicus, & Publicanus. Gestliže paĕ Cýrkwe neuposlechne/ budĭž tobĕ gaĕo Po-

han/a zgeowný hřissnj. Cžtenář. Dosleg-
 chám Welebný Pane žeby y w gačesy kladbě
 postawen býti měl / kdožby takowé knihy bez
 obzwláštneho Duchownj Wrchnosti Dowo-
 lenj zadržowal. Pročez snážně žádám wassy
 Milosti/abyšte mně y w tom dokonala u sprá-
 wu dáti ráčili. Jarář. Wsssem / wssseobe-
 ená Cýrkew mocý od samého Syna BŮžjho
 sobě propügčenau tak přjssně wsseliké Kacyř-
 ské knihy o Náboženstwj gednagjcy zapowj-
 dá/že kdokoliw to zapowidagjcy Cýrkwe při-
 kážanj wědomé a swéwolně přestupuge /
 iplo factô excommunicatur , tim samým w
 Kladbu Cýrkewnj padá / to gest: z Cýrkwe
 Swaté wyobcowaný gest / aučastenstwj ob-
 zwláštneho Žasluh celé ObceKřestanské/poži-
 wanj Welebných Swátostj / ano y Pohřbu
 Křestanského sprawedliwé zbawen býwá/a w
 tom neshťastném stawu tak dlauho trwá / do-
 kudž od Kladby a hřjchu swého mocý Ducho-
 wnj Wrchnostj wyswobozen nebude. Ten
 pať hřjch w Kladbě Cýrkewnj postaweného
 člowěka/tak těžký gest ; že nemůže (wynimas
 ge čas poslednjho Skonánj) leč od samého
 Kžjmského Biskupa / aneb od toho / genužby
 on tu Moc propügčil / od něho rozhřessen a
 wyswobozen býti. Pročez ať takowý nezdar-
 ný Syn Cýrkwe / w twrdossygném neposlu-
 šen-

ssenstwj swém/ bez počánj prawého z Swěta
 segde/ bezewssy pochybnosti Dusse geho w pe-
 kle/ tělo pať na smetisstj neb giném neposwa-
 tném místě pochowané bude. W té Kladbě/
 w tom neschápném Zatracenj stawu postawen
 gest gedenkaždý. I. Kdoťkoliw knihu kacýř-
 skau od Kacýře wydanau/ a o Náboženstwj
 sepsanau/ neb tissténau bez dowolenj Ducho-
 wnj Wrchnosti v sebe zachowáwa/ neb v ko-
 hoťkoliw giného/ bez téhož Dowolenj gi scho-
 wanau má/ gaťož y ten/ťdo gi k sobě k zach-
 owáwanj přigjma. II. Kdoťkoliw takowau
 knihu roztrusuge/ neb tlačj/ťdoťkoliw nega-
 kau překážku w tom činj/ aby ona k Ducho-
 wnj Wrchnosti se nedonesla. Kdoťkoliw va-
 čenj bludné w té knize objažené gaťymťkoliw
 spůsobem schwaluge. III. Kdoťkoliw bez do-
 wolenj Duchownj Wrchnosti znamenitau čas-
 ťku ku přjkladu geden neb druhý wětssý list/
 w nj wědomé čte. Ať se žádný nedomnjwá/
 gaťoby ta tať přjsná zápowěd giť pomjnu-
 la/ gaťož starodáwná/ neb Cýřkew Swatá
 každorocně/ gménowitě na Želený Čtwrtěť
 znowa takowau zápowěd ohlassuge/ a Klad-
 dbu wypowjda wěregně ex Bulla Cænæ pro-
 ti wssem těm : Quicumque libros hæretico-
 rum hæresim continentes , vel de religione
 tractantes , sinè autoritate Sedis Apосто-

lica, scienter legunt, retinent, imprimunt, aut quomodocunque defendunt. **Kterýž** bykoliv knihy Kacířův kacířstvoj w sobě obsahující/ neb o Náboženstvoj gednající bez Dovolení Apoštolské Stolicie wědomě četli/ zachovávali/ tlačili/ neb jakýmkolivěk způsobem zastávali. **Čtenář.** Počínám/ nepochybně Osvícením Ducha Swatého / oči mé otvřati / neb wiďm w jak nebezpečném Stawu sem byl/ když sem žalánského a Slovácy vychwalowati nepřestával. **Sarář.** Deg vám Hospodin Ducha dobrého / a potvrď vás w dobrém myšlení. Znamenám očité/ že gste sy tak přisně zapowědi ažposawád k Srdcy málo přispausťeli / ač snad giná přikázanj Církewnj nezawrhugete. Co se vám zdá / kdyby někdo Roč od Roču/ Týhoden od Týhodne / w Pátek/ w Sobotu/ w Suché Dni/ a w čas přikázaného Postu masyté pokrmy bezewšseho studiu požjwal ? Kdyby někdo Služby BŮžj swéwolně w Den Nedělnj a Swátečnj stále zamesskawal/ na to kdyby w Den Swátečnj y Nedělnj / ano y w tyto Slawné Hody weřegně na poli pracowal ? Cobyste řekli o takowém Křesťanu ? **Čtenář.** Nedrželbych ho za pobožného Křesťana/ ani za poslušného Syna Církewe Swaté. Tenťby owšsem pro
 wšses

wšseliká pohorssenj/a ohawnost swau/swědo-
 mj welmi obtjžené měl/těžký sand a Crest Bo-
 žj na něhoby očekáwal. **Sarát.** Ž gaťe mez
 dle přjčiny. **Čtenář.** Proco žeby se tať wr-
 putně poručenj a zapowědi Cýrkewnj pro-
 tiwil. **Sarát.** Ta Cýrkew Swatá / která
 w gistý čas požjwánj masšytých pokrmi /
 těžkau prácy zapowjda / slyssenj Mšse Swaté
 přikazuge / ta / prawjm / a ne giná Cýrkew/
 tauž Mocý Krystowau / týmž Duchem Swas
 tým oswjcená bludné kacyřské knihy pod zas
 tracenjm wěčným pod těžkau kladbau zapo-
 wjda. Gestliže ohawný Hřjch gest / w Pátek
 masšytých pokrmi požjwati / gestliže na dnes
 šnj den hrozýte se s pluhem na pole tahnau-
 ti/nápodobně/ ano mnohém wjcegi hrozýti
 se máte každé knihy bludné / a gi bezewšseho
 meššánj / od sebe odwrhnauti / neb ten hřjch
 mnohém wětššy a těžššy gest/ nežli prwnj / po-
 neyprw pro tu přjčinu : Mšsy Swatau sly-
 šseti/ od masa w Pátek/ w Sobotu se zdrže-
 ti/Přikázanj toliko gest Cýrkewnj ; čjsti pať/
 neb zachowáwati bludnau knihu / práwem
 BŮžšým přirozeným / y od Krysta wstanos-
 weným / y od Duchownj y od Swětšké Wr-
 chnosti/y od Wšseobecne Cýrkwe mnohonáso-
 bne zapowědēno gest. Za druhé : kdo w Den
 Swátečnj pracuge / neb w Pátek masšytého

Pokrmu požjwá/zč. tenkrát toliko a tať dlawo
 ho hřěssy/ gať dlawo gj / neb pracuge ; když
 přestáwá masfo gisti/neb pracowati ; přestá-
 wá y hřěssyti ; kdo pať knihu bludnau zadr-
 žuge/tať dlawo/ gať gi dlawo v sebe/ neb v
 kohoťoliw giného zachowáwá/ byťby on spal/
 neb pracowal / byť se modlil neb pokrm požj-
 wal/ slowem gať dlawo se gi nespřostj / wsta-
 wičně w hřjchu trwá. Po třetj : kdo při-
 kázanj o Postu a swěcenj Swátku přestupu-
 ge / nedáwá taťowau přjležitost blížnjmu k
 Aurazu Duchownjmu / gaťo ten/ genž knihu
 bludnau zadržuge : Nebo w Pátč na mas-
 syty Pokrmny / w Den Swátečnj k woránj/
 neb k giné těžké práci/ ne tať snadno dá se kdo
 namluwiti ; poněwádž ale přirozená wšsete-
 čnost každého čtenáře aspoň k nahljdnuti do
 knihy něgať táhne ; kdo gedem kacyřským
 nařázenau knihu po sobě neb při sobě zanechá-
 wá / wšsem těm / kterým ona na oči přigde/
 welikau přjčinu k aurazu Duchownjmu / a k
 škáze wěčné/ nesmrtedlné Duffe poskytuge.
 Konečně kdo Púst zrušy / neb Swátky nále-
 žité neswětj / proto w Kladbě Cýrkewnj po-
 stawen nenj/ gaťo ten / kdo wědomě kacyřské
 knihy Patronem gest. Čtenář. Obecnj
 Lid kladbě Cýrkewnj neb nerozumj/ neb gi so-
 bě nemnoho k Srdcy bere. Jarář. Počudž

Naučenj Křesťanské/slyšenj Slova Božjho/
 a jiné přiležitosti w kterýchby takovým wěs-
 cem wynauciti se měl y mohl / leniwě zameš-
 skává/před Bohem wmluwen nebude. Žá-
 dateli wy rozmilý přáteli zkrátka wyrozumě-
 ti / co gest to z Cýrkwe Krystowé skrze klad-
 bu wyobcowánu býti ? gát wám to ochotně
 slowy S^o Augustýna wygádrjm. **Cžtenář.**
 Wimě/žeť ten swatý Otec přednj místo mezy
 Včiteli Cýrkewnimi držj / an ho y odporný-
 cy nassý Nekatolictj / za prawdomluwného
 Slova Božjho Wykládače hlásagj / gehoť
 Swédectwjm pohrdati nebudu. **Jarář.**
 Ten tehdy Hlawnj wšech Včitelů Knjze
 C. omnis XI. q. III. (Gatž swědcj Pelbartus
 na Den Stolowánj S^o Petra) takto Cýrke-
 wnj Kladbu wypisuje : Omnis Christianus
 dilectissimi , qui à Sacerdotibus excommu-
 nicatur , Sathanæ traditur ; quia scilicet ex-
 tra Ecclesiam diabolus est, sicuti in Ecclesia
 Christus , ac per hoc quasi diabolo traditur,
 quia ab Ecclesiastica communione remove-
 tur. **Gedenkaždý Křesťan / neymilegšý/
 který od Kněžstwa z Cýrkwe skrze klad-
 bu wyobcowán býwá / dáblu gest odew-
 zdáný / nebo gaťo Krystus w Cýrkwi
 gest / tať dábel z Cýrkwe wywržen gest/
 z té příčiny dáblu odewzdán býwá / kdo**

od Církewnjho Společenstwj wyklaučen gest. Cžtenář. Co kdyby kdo toliko cžy knihu Kacýřstau od giného čtenau slyšel/ tažyliby do kladbý takowé vpadl. Farář. Kdyby někdo welel schwálně sobě od giného knihu Kacýřstau k swému neb giných wynauceňj čjsti / tjmby gisté Včenj Kacýřské roztrusšowal/ schwalowal/ a potwrzowal/ a protož bezewššy pochybnosti do Cechu těch Přestupňjů/ y do Počůt gegich by vpadl. Počudz pač někdo bez poručenj neb schwalowánj knihu Kacýřské znamenitau částku čjsti slyššy / w Kladbú syce Církewnj nepadá/ wššak nicméně těžce hřessy / a dussy swau do nešťastného stawu zatracenj wádj. Cžtenář. Co kdyby kniha negačá Hospodářstá / Histryčká/ Lékařstá / neb gačákoliw giná/ která o Náboženstwj negedná / někde bludem negačým zapáchala ? Farář. Tenj takowá pod tač těžkau kladbau zapowěděná ; powinen gest wššak gedentáždý / kde co bludného natressj/ y hned wymazati / neb dowolenj od Biskupa swého k wžjwánj gi/ sobě wygednati/ neb Duchownjmu Spráwcy k přehlidnutj gi donešti / nepolepšsenau ale žádný ač nezachowáwá/ pamatuge na ono krásné Naučenj Swatého Jaroljma ad Nepotian. Libenter carebo poculô, in quo suspicio veneni est. **Kád se**

se zbawjm koflika/ o kterém dosti chate-
né podezřenj mám/ žeby poněkud gedem
nařazen byl. Čtenář. Welebný Pane /
pokudž se nepohorššyte / gessťe gednu stěžnost
přednesu : kterať se to děge/ že mnohdykráte
geden Duchownj Pastýř některau knihu nám
k vžjwánj zanechává / druhý pak tu a ne gi
nau knihu tupj/ zapowjda/ a ne bez podiwenj
nasseho / nás vgissťuge / kterať bez obliženj
dusse gi zachowati nemůžeme. S toho patrně
následuge / že my sprostnj lidé newjme komu
wěřiti máme? Sarář. K z toho Labyrynthu
wás lehce wywedu. Porozuměti sluffý / že
giná wěc gest knihu zanehati / giná wěc kni-
hu tupiti/ a mezy přjssně zapowěděné přičjsti.
Takowé pak množstwj w kraginách těchto/
rozličných zstrany náboženstwj kněh fortelně/
a potutedlně zmichaných se wynacházý/ že ne-
nj skoro možná wěc / aby gedenkaždý Ducho-
wnj Pastýř/ každau knihu w prwnjm pohle-
ženj/ y hned zla u od dobré/ zapowěděnau od
dowolené rozeznał. Nad to mnozý Ducho-
wnj Spráwcowé tak s Posluhowánj Swáz-
tosti/ s wywčowanj/ a s ginau / dle powin-
nosti gegich k njm přjnálezegjcy práci / za-
městknáni gsau/že nemohau y hned gať knihu
do ruky dostanau / celau celořserně přehl-
dnauti. Odkudž často se přiházý/ když Otec

Duchownj v své Owčičky knihu négafau spa-
 tří/a w gednom y druhém/neb třetjm běžným
 prohlíženj/ nic zcestného w ni nenachází/po-
 kudž gístau Authora té Knihy powědomost
 nemá/aneb gaž welmi často se stává : gestli-
 že přednjch y zadnjch listu Kniha zbawena
 gest/taťowau Knihu podezřelau nepoznawa-
 ge / swému Osadnjmu gi zatim zanechává.
 W následugjcy čas natressj taťowau knihu v
 téhož Křestiana giný Duchownj Cžlowěť /
 kterýž oni/ gaťož y o Authoru gegim wýbor-
 nau powědomost má/ ano giž taťowau knihu
 giným časem celau bedliwě přečetl/ wj tehdy/
 kde/w kterým místě bludná a podwodná gest ;
 Protož z Lásky Křestanské/neb spolu y z Po-
 winnostiPastýřské/ten gedem nakwassený Po-
 km wěrněDussy odgjmá/a zapowěděnau kni-
 hu býti potwrzuge. Z čehož porozuměti
 můžete/že druhého Duchownjho Spasytedl-
 nau Wegstrahau vpořogiti se máte / nezleh-
 čuge se tim Čest prwnjho / neb on w té kni-
 ze toliko to schwálil/ co našel ; celau pať do-
 konce potwrditi/ a schwáliti / pokudž gi list
 od listu bedliwě nepřehlidl/nemohl ; že dru-
 hý buď náhodau / buď obzwláštnej snáźnau
 prácy gegi Sortel dopadl / strze to prwnj
 stráffowati se nemá/nebby y on byl týž Ortel
 proti nj wydal / kdyby byl čas k dálššymu
 pře-

přehlíženj gemu postacíl / aneb kdyby byl ná-
 hodau / gažo následugjcy druhý Duchownj
 Otec/šťastně ged Kacyřský w nj postjhl. Po-
 dobenstwj máte w Hospodářském Obchodu
 patrné : Strych Hrachu pěti Reynskýma
 kaupeny/ vložeteli dobrému a šťuffenému Ho-
 spodáři : on gednau/ po druhé/ y po třetj do-
 pytle sáhna/ gestlíže nic čerwivého/ nic pro-
 hnilého / a nic škodného na něm nesezná :
 Hrách ten za dobrý vžná/ kaupi wassý schwáz-
 lj/ což y druhý/ y třetj/ y čtvrtý/ y desátý do-
 brý Hospodář učinj : natressj se mezy tjm ge-
 denáctý / neb dwanáctý Hospodář/ genž po-
 někud hlauběgi do Hrachu Kužu pustj / ma-
 tem prohnilý / sprachnivělý / mizerný Hrách
 gednau/ po druhé/ y po třetj postjgne/ten gi-
 sté kaupi wassý neschwálj ; Přigde třináctý
 Hospodář/a tázati se wás bude/ kde gste geg
 kaupil ? gaž ale se dowj/ že w Čáslawi gest
 kaupeny/řečne : Přjtelj zle gste učinil/ w tom
 Bragi/ když Hrách kwetl / neb dozrati měl/
 připadl škodlivý a gedowatý Rez / wúkol a
 wúkol Města Čáslawy; Hrachu toho anibych
 mé Čzeledj k Pokrmu nedal; takyli w té přj-
 padnosti sobě stěžowati můžete / že newjste ko-
 mu wěřiti máte ? Mám za to že prwnj Sau-
 sedj dobrý Hospodáři byli/westřz a westřz/od
 zrna k zrnú Hrách ten přebrati nemohli/ gaž
 geg

geg nalezli/ takowé Zdanj swé o něm v přimně
 wygewili : že pať posledněgšy Hospodář
 náhodau ničemné zrna dopadl/ že giný té
 Okolichnosti a gedowatého a nakažliwého Re-
 zu powědomost měl / nemohl kaupený Zrách
 nežli za škodliwý vyhlásyti / kterémuž wy/
 bez zlechčenj předněgšy Hospodářůw/ owě-
 řiti můžete. Tak gesty w nassy případnosti :
 wjc ge Slow w gedné knize/ nežli zrn w ge-
 dnom Strychu/ negsauli stihánj hodnj prwnj
 Hospodářowé / že Zrách ten w prwnjm po-
 hlezenj schwálili/ neb gste ge k tomu nezawá-
 zal/aby gednoťazdé Zrno zwláště prubowali ;
 Nemá se podobně za zlé mjtí Knězy/ědyž kni-
 hu negaťau skryté podwodnau w prwnjm
 pohlezenj wám zanechává/neb gste geg zawá-
 zati nemohl/aby y hned/ List od Listu/ Slowo
 od Slowa / westrz a westrz w nj prohljdl.
 Ale gá se k mému předsewzetj / to gest k osta-
 tnjm Zapowědjm zstrany Kacyřských kněh naz-
 wracugi. Za ssesté : Knihy Kacyřské neto-
 liko od Práwa Duchownjho/ ale y od Práwa
 Swětstého/ od Cýsarů a Králů gsau přisně/
 gaťožto obecnému dobrému welice škodné/
 zapowěděné. Tak Knihy Arryanšké pod
 stracenjm Zrdla bezewšy Milosti/ skrywati/
 zadržowati zapowědel Konstantyn Weliký.
 Knihy Nestoryánšké zapowědel Theodosius,
 a Va-

a Valentinianus Cýsařowé. Ewtychyánské Apollinárské nápodobně zapowěděli Cýsařowé Valentinianus, a Martianus, a to tak: kdobykoliw dopaden byl/že gest takowau knihu bludnau zadržowal / k wěcnému Wězenj tjm samým odsauzen byl: Z poručenj těch Cýsařů wšsecky takowé knihy se pálili/ gaťož y ti s knihami wpałeni byli/ kterjž ge giným k čtenj poskytowali. O můg BŮže! kdyby se dle toho Práwa nynj w Czechách pokračowati mělo/ co se domnjwáte / kolikby čechu spáleno býti mělo y s knihami / které gedendruhému neschetně a zlostně púčuge / prodawá / neb k čtenj poskytuge! Zase Práwem Swětšým pod stracenjm Srdla zapowěděné byly knihy Manychegské a Montánské. Z poručenj Krále Špaňhelského Rečkareda wšsecky knihy bludné se wpałowali. Zapowědel ge nás podobně Karel Weliký Cýsař. Vide Raynaudum locô cit. Karel Pátý / Ferdynand druhý a třetj/ Leopold/ Joseph., gaťož y nynj tolikeryma přjsnými Decrety zapowjda wšsecky bludné knihy Nymilostiwégššý Cýsař/ Král / a Pán Nás skutečně králugjčý Karel Šfestý. Ty wšsecky Pohrižky / Zapowědj/ Příkázanj pokudž gesté Skalnaté Srdce wšse neprorážj/ giž newjm / coby wás pohnauti mohlo. Gesté se Pane Wáclawe nepoddáwáte?

wáte ? Gessťe nad celý Swět mudrowati
 hcete ? Gessťe kus sbnileho Papjru / gessťe ge-
 dowatého / a málomocného Oděwu toho se
 zbawiti nechcete ? Rozpomeňte se : Non est
 potestas nisi à DEO , qui potestati resistit ,
 DEI ordinationi resistit. ě Ržjm. řap. 13. w.
 1. a 2. Tlenj mocnost leč od BOba / ědo
 mocnosti se protiwj / BŮžskému Ržizenj
 se protiwj. Takowé bludné knihy Gménem
 a Mocj BŮžj zapowjda nám Práwo Swět-
 ské / Wrchnost Swětská y Duchownj ? Ne-
 protiwjte se Lidem / ale BŮhu samému / ge-
 stliže ažpodnes ge zdržugete ? Non es men-
 titus hominibus , sed DEO , prawil někdj
 Swatý Petr Ananyássowi ; gábych ě tomu
 který před Duchownj y Swětskou Wrchnosti
 takowé Knihy zapjrá / takto promluwil :
 Non es mentitus hominibus , sed DEO. Ne-
 selhal gšy lidem / ale Bohu. Actor. c. 5. v. 4. Co
 činjšs ? Co mysljš člowěče ? Korunowané Zla-
 wy / Swěta celého Potentátowé / Cýsařowé /
 Králowé / Ržjmsštj Biskupowé / Biskupowé a
 Pastýři twogi / SS. Otcowé / Neywznesse-
 něgššy w celém swětě Dčitelowé / ti wššyčni ě
 tobě wolagj / tebe napomjnagj / takowé knihy
 pod Zatracenjm wěčným zapowěděné býti o-
 znamugj / oblassugj / řkauce : Mjlg milý člowě-
 če rozpomeň se / pozorůg / cokoliw od Předků
 twých /

twých/ neb gakkoliw / odkudkoliw podezřelého máš/ nekreg/ Duchownjmu přednes / pokudž co zmichaného se nalezne/ odmrsť od sebe/ nezadržüg toho ; Pokudž dosti malau knihu takowau zadržjss/ zapřess ; gšy na wěky s Tělem y s Dussy zatracený/nic tobé nepomůže twá Wjra / nebo gest falessná / pokrýtská. Pamatüg co Maudrý Syrach w 2. kap. w: 14. zapsal : Væ duplici corde - & peccatori ingredienti duabus viis. **Běda dwogitému Srdcem / a štjssnjku na zem wcházess gšýmü dwogemi cestami.** Gačo geden Bůh gest/tač gest gen gedna Wjra. Máš Káštkaú Křiži/Pět Čerwených Korálü / neb ginau knihu/ Kancyonál/Postyllu od Duchownj tobé pořádně předstawené Wrchnosti potwrzenau/schwalenau? w těch knihách gest gedna Wjra/ge gedna Cesta k Spasenj ; máš skryté skowanau Postyllu Zusowau / neb Slowácyusowau/neb gakkoliw takowý kaukol? pozorüg/ to gest druhá cesta ; dwogi cestau do Nebe přigjti nemůžess ; Prwnj dobré knihy tobé schwalugi Wrodowanj Swatých / Wčistec / Spowěd/ rč. Druhé bludné knihy to wšsečo zamitagj/ zapowjdagj ; Nebo gedna lže/ nebo druhá / w obauch nemůže Duch Swatý mluwiti ; nebo on/gačožto Bůh Prawdy šhati nemůže ; šrže dobré prwnj kni:

Knihy mluwj k tobě Duch Swatý / poněwadž
 takowé od Cýrkwe Wsseobecne Křjmské po-
 cházej / která Duchem Swatým se spravuge;
 sřze druhé knihy mluwj k tobě sám litý ďábel.
 Væ duplici corde ; není možná / aby gsý / vřj-
 wage / zadržuge / obogé knihy k Spasenj při-
 šel. Qui cum Christo regnare non meru-
 erit, cum diabolo absque dubitatione ulla
 peribit. **Nebo s Křstem králowati / ne-
 bo s ďáblem na wěky zahynauti máš /
 prostředku není.** August. serm. 232. de
 tempore. Musýš tehdy newyhnutedlně
 spáliti bludné zlé knihy / musýš ge od sebe od-
 děliti / odwrhnauti / odmřstiti / chcessý k spa-
 senj přigiti ; syce zachowáwášli gen gedinau?
 wšsecko darmo ; nepomůže tobě žádná Spo-
 wěd / žádná Swátost / žádný prostředek / ne-
 štastné gest každé okamženi / w kterém gi zdr-
 žuges / neshstastná Duse twá y s Tělem / ne-
 štastný Přjbytek twůg / nebo Nepřjtele BŮ-
 žjho w domě chowáš / přenesštastnj budau-
 dity a potomkové twogi / gestliže gim ten
 ged a Utregch odkážes. Pamatůg tehdy
 o člowěce na duffy twau / a nechtěg pro kus
 shniliný / pro kus plesnivé knihy Duffy s Tě-
 lem y s potomky twými wšsem ďáblům a wě-
 čnému ohni odewzdáwati. **Čtenář.** We-
 lebný Pane tau řečj Srdce mé gsťe opanowal /

to wšše w paměti mjti neopomjnu / neb gisté pozor dám/abych se wjc Bohu mému a Spas senj vbohé Duffe mé neprotiwil. Pročez k zegtrégssjmu Rozmlauwanj tjm spjssjgi naz giti se dám. **Sarát.** Gá pať Slowy Kryz stowými dnešnj Rozmlauwanj zawjčám : Gestli prawdu prawjm wám/proč mně newěříte ? V S^o Jana w kap. 8. w. 46. Kdybyste slepi byli (kdybyste zlost a těžkost a nebezpečenskwj zadržowánj kněh bludných očitě nepoznali) hřichu byste neměli : nynj pať pravjte/že widjme (máme náš rozum/ známe Slowo BŮžj/ wjme co dobré/ neb zlé gest) peccatum uestrum manet, hřich wás zůstawa. w kap. 9. w. 41. degž BŮže/ aby wěčné wám na krku nezůstal.

M Aterý Swato- Duffni.

Nječ z Skuttůw Apostolských w Kapitole 8. od Werse 14. až do w. 17.

M Těch Dnech vslyšawšše Apostole/ kterjž byli w Geruzalémě / žeby Samaři přigala Slowo BŮžj poslali k nim Petra a Jana. Kterjž když při-

šli/ modlíli se za ně / aby přigali Ducha Swatého : Nebo gessťe na žádného z nich nebyl přissel/ale pokřtění toliko byli we Směnu Pána Jezisse. Tehdy wstládi na ně ruce/ a přigimali Ducha Swatého.

Spasytedlné Wyswětlenj w Rozmlauwánj uwezené.

Duch Swatý s swau Bžšťau Milosti přebýwatt w Srdcy takowého člověka nemůže/ který bezprávě/ a wědomě knihu kachřšťau přechowává. Pročež Zatrascenj wěčnému podroben gest : kdokoliv z gačeho koliv ohledu / proti Wůli Božšťé/ bez dowolenj Duchownj Wrchnosti knihu kachřšťau zadržuge.

Farář. Cžtenář.

Farář. Příteli / gá na wás widjm dnes wyobrazeného Samarytánského Obywatelé. Cžtenář. Kterať to ? gá gsem ani o konciny Samari nikdy nezawadil. Farář. O Samarytánských Obywatelich dnes w Ržěči Bžj čteme/ kterať gsau syce přigali Slowo Bžj / že ale Duch Swatý na žádného newstaupil ; wy rozmilý Pane Cžtenáři/ přigali gste syce odemné mjle Slowo Bžj/wssať ale

ale Duch Swatý gessťe do was newstaupil. Čtenář. Sám Bůh Spítowatel Srdce lidského wěděti může / kdo Milosti Ducha Swatého obdařen gest / neb ne/ pochybugi aby oči wassý Welebnosti tať hluboťo patřiti mohli. Farář. Že Ducha Swatého prázdny gste z toho poznávám : proto že Postyl: lu Sawla Žalánského/Wáclawa Slowácy/a giné Kacýřské knihy sebau nenesete ku kterým gste se bez mučenj přiznal sám. Pročez musějť w Garmaře/ neb w Truhle/w slámě neb w seně / aneb někde zaťopané pod zemi twrdě odpočjwati ; W tom pať domě/kde se gen gedna taťowá kniha přechowáwá / ten mileg Nebesťý Host/Duch Swatý přebýwati nemůže/mýněgi w sedcy toho člowěka/ku kterému taťowé knihy přináležj/nebo quæ societas lucis ad tenebras? gake gest towaryšstwj Swětla s temnostmi ? dj Swatý Pawel w 2. k Koryntiim w kap. 6. w. 14. Duch Swatý paubě/ a čisté Nebesťé BŮžské Swětlo gest/proto w spůsobu swětlého Ohně dnešního dne se zgewil ; knihy Kacýřské/ y s tjm kdo ge wědomě přechowáwá / mráťotau a temnosti pekelnau gsau obwálené / protož y wětššým djlem do skregššý wšselikých ge wkrýwáte. Gest tehdy co Swětlo temnosti/ co woda ohni / co černému bjlé/ Duch Swatý

wám / gakožto knihy bludné zadržugjčymu / protivný a co zem od Tebe od wás wzda-
lený. Zdaž nepamatujete / což tolikráte w
Naučenj Křesťanškém o Opatowi Curyáko-
wi se opakuge / kterak totižto Nesywětégššý
Panna/a Matka Božj Marya/do geho Celly
na žádný spůsob wšrociti nechtěla ; proto že
gest dvě knihy Kacyře Nestorya/ k dobré kni-
ze připogené / ač newědomé / w Knihárně
swé přechowáwal. Neb geho snáznau
prosbu / dosti přjsnau odpowědi zawrhla/
řkauc : Habes intrà Cellam inimicum me-
um, & vis, ut ingrediar? Máš w Celle twé
Nepřjtele mého / a žádati smjss / abyš
tebe nawšstjwila ? In vita P.P. Lib. 10.
c. 46. Joan. Moschus in prato Spirit. c. 46.
citus à P. Bernardino Mercatore in Nu-
cleo cetech. lect. 4. f. 14. To wšse milý přjs-
teli Duchu Swatému přiwlastněte : Duch
Prawdy w kramě plném lži a podvodu (ga-
kýž gest Knihárna wšse) na wěky přebýwati
nebude. Mimo toho / poněwadž Nepřjtel
Božj w knize bludné se přechowáwa / často-
kráte Bůh požehnánj swé odnjmá kněh Kas-
cýřškých Patronům/ ge y někdy časnau metlau
pořutuge. Příklad máme na gistýmBamber-
škým měšštanu/který že protižapowědi Adryá-
na šestého Papeže gedinau knihu Luterýán-
škau

šťau zadržel / převrtnau Zymnicy trápen
 byl / aniž od nj wyswobozen byl / dočkawadž
 zlořečenau knihu na prach nespálil. Tak
 w Žiwotě swatého Antonjna Florentynského
 Arcy: Biskupa Vincentius Meinardus pišše/
 kterak gistého Petra Balwijře Synáčkové
 diwnau a hroznau Nemocy sužování byli/
 gať dlaho on gedinau bludnau a zapowě-
 děnau knihu v sebe zachował. Mné gať sý
 před Rokem sprostý Měšťan welice děko-
 wal / když gsem Postyllu Spangenbergera z
 domu geho odnesl ; dokládage ; že gať dlaho
 gi měl / žádného Požehnání w Pracy své
 Křezbářské neměl / gaťoby dům geho zabe-
 dněný byl / žádný nic nekupował / ani djla ne-
 donášsel / w tom okamženi pať / gať gest mně
 zla Postyllu / kterau (že Obrazy Umučení
 BŮžho w njwiděl / z newědomosti za do-
 brau měl) odwedl / y hned pobožnj Kupcy do
 Domu wtročili / a pro Obec swau dřewěnné
 BŮžj Muka smlaowali / a kupowali. Čte-
 nář. Kterak wěřiti mohu / že Bůh odemně
 odvrácen gest / an geho hogné BŮžské Pože-
 hnání we wšsem semnau gest / cožkoli před se-
 be beru ; kdyby se BŮhu Wjra má / knihy
 mé / gichž všjwám neljbili / takowého štěstí /
 zdrawj / bohatstwj / a Požehnání tať hogné a
 štáleby mně nepopřál ; giž ale gať dlaho s

takowými knihami se objrám / tak dlouho
 wšeho dobrého w Báznj BŮžj požjwám/
 gměnj / a statku mého rozmnoženj spatřugi :
 Nemusýt tehdy Bůh swau BŮžstau Milosti
 odemné a od mého přjbytku vzdalený býti.
 Farář. Štěstí a wšeho hognost w wezdeg-
 ššym žiwotě / není patrné znamenj přjzně / a
 Milosti BŮžsté. Syce / kterakby se byl onen
 Boháč / genž wšsemi Rozkossmi oplýwal / w Pe-
 kle odctl ? Někdy Bůh y neywětššym hřj-
 ššnjčům wšsečo prohlížj / dle zařauženj w
 tomto swětě ge netresce / ano wšfeliké Pože-
 hnánj w časných wěcech gim wděluge ; gá pat
 ani sobě / ani wám / ani žádnému takowého
 štěstí newinššugi / neb wjm / co swatý Augu-
 stýn o hřjššnjčých zde w časném žiwotě wššym
 dobrým oplýwagjčých poznamenal in Pra-
 fat. enarrat. 2. in Ps. 25. geho slowa gsau ta-
 to : Hic mali florent, qui cum diabolo po-
 stea torquebuntur. Zde zlj křwetau / wšse-
 ho dobrého požjwagj / Kterj někdy s dá-
 blem mučení budau. Ad tempus illis par-
 cit, in æternum illos damnabit in Psal. 93.
 Na čas gim odpauššej / na wěky ge zatratj
 Bůh. Felicitas peccatorum & terrena pro-
 speritas fossa ipsorum est, in illam cadunt
 tanquam in foveam. Ibid. Štěstí hřjššnj-
 čů / a wezdegššý Blahoslawenstwj / Sama
 gegich

gegich gest / do které padagi. S swatým Augustýnem srownáwá se Swatý Otec Jaroljm / genž k Castrucyowi takto pisse : Magna ira est , quando peccatoribus non irascitur DEUS. **Weliký Hněw** neywětšý **Trest BŮžj gest / kdýž se Bůh** nahřjssniky nehněwá. Poněwádž tehdy wy rozmilý Pane Cžtenáři / proti swědomj vlastnjmu / s Vraženjm Welebnosti **BŮžské / s přestaupenj** tak přjsného **Přikazanj BŮžjho y Cžrkewnjho / ažposawád** proti patrné **Wili BŮžské / knihy bludné Kacýřské** zdržugete / a w tom mnohonásobným těžkým hřjchu / tak dlaho / tak opowážliwé / tak zatwrzele trwáte / na to se nespolehete / že wás Bůh netresce / že wšseho hognosti oplýwáte / nýbrž dotčená slowa Swatého Augustýna a Jaroljma / na Almaru wassý knihami Kacýřskými futrowanau / k wstawičnému **Upamatowánj** napjssite / na trublu pať / w níž Bible **Pikhardská / wšseliké knihy** gednoty **Bratrské** odpočiwagi / gaťož y na **Wrata Statku** wasseho tento **Uápis** z swatého Augustýna k **Marcelinowi** **Epist. 5.** pjsšycýho wčinte : Nihil est infelicius felicitate peccantium , quã pænalis nutritur impunitas , & mala voluntas , velut hostis interior roboratur. Sed peruersa & aduersa corda mortalium , felices res

humanas putant, cùm tectorum splendor attenditur, & labes non attenditur animarum. -- Hæc si DEUS pollere permittat, tunc indignatur gravius: hæc si impunita dimittat, tunc punit infestius. **Nenj wětššyho nescěsti / nad štěsti hřěšnikůw / s kterýmžto trestu hodná roste swéwolnost / wůle pať přewrácená / gažžto wonis třnj a domácý Nepřitel posylněná býwá. Ale přewrácená a Bohu protivná sedsce lidská / za štěsti sobě pokládagi / když Střecha se blisstj / když Statek Hognosti wosseho naplněn gest / mezy tjm na Possřowny Dusse nepamatugi. Když Bůh ke wssemu prohlížj / tenkrát se tžegi hněwá / když těžká Prowiněnj bez Trestu zanechává / tenkrátě tresce přisněgi. Čztenář. Welebný Pane y mně / y Almaře / y Truzhle mé / y celému statku mému křiwda se děge. Nic zcestného / nic wjcegi Kacýřského v mně se nenagde / pod poctiwosti Giména mého / ano y pod stracenjm Hrdla mého se zawazugi / že gináč negnj. Farář. Kamžby byli wasse Holaubátka tať rychle vltli / gichžto celé Snjzdo / dle onehdegššyho Wyznánj wasseho / v wás dlahý a starodáwnj Quartyr mělo. Ale znawenám gá patrně / že s Prazwdau na swětlo wygjtj se oslegcháte. Zde mně**

mně do ruky přiležitost dáwáte/abych poněs
 kud řečj mau wšsy natřel tēm / gessro když k
 tomu přicházý/aby skutečné knihy swé k Du-
 chownjmu Otcy k rozeznanj odewzdali / za-
 piragj/ zašlinagj se a klegj/ statek / tělo/ dussy
 křjwo = přissežně zkěmu duchu odewzdáwagj /
 že nic takowého w nich se newynagde / byt se
 celý statek na ruby obrátil ; a nicméně : ať bez
 oškůtu mluwjm/ w swé hrdlo lžau / swé knihy
 semotam roznesli/ zaštrčili do sěna/ do slámy/
 mezy dossky šfryli/ neb do konce newjm kam/
 zašopali. Wjm že takowj w počautnjch
 schuzkách gedowaté knihy čjtagj/poslauchagj/
 gedem druhého nawádj/ podwádj / k zapiránj
 namlauwagj/ sobě wšsyčni wespolek k Zatra-
 cenj pomáhagj. Těm a takowým / gačožto
 dobrý přitel radjm (což wy gim Pane Čtez
 náři/ když se s nimi segdete / gménem mým
 wyrjđiti můžete) aby sobě wčeregšsy Swaté
 Ewangelium gednau/ podruhé y potřetj po-
 zorně přečtli. Obzwláštne pro spasenj Du-
 šse/ pro Lásku a předrahau Krew Spasýtele
 našeho Krysta GŁžisse žádám/ a snážně pro-
 šym/ať do srdce swého hluboce wtisťnau tato
 slowa Prawdy Wěčné : Každý kdo zle činj/
 negde k Swětlu / ale kdož činj prawdu
 gde k Swětlu w Swatého Jana w kap.
 3. w. 20. 21. Z kterýchžto Slow patrně po-

znagj/ zdaliž oni negsau mezy těmi / kterýmž
 Krystus domlauwal / že milowali wice
 temnosti/ nežli Swětlo. w 19. Podlé zgew-
 něho smyslu těch slow / gedenkaždý tahtoby
 sám s sebau rozmławati měl : Krystus /
 Prawda Wěčná/ wyswědčuje / že každý kdo
 zle činj/ negde k swětlu / pokudž gá tehdy s
 mými knihami na swětlo giti nechcy / činjm
 zle / činjm proti Krystu. Tých Syn BŮžj
 prawj/že každý/ kdož činj Prawdu/gde k swě-
 tlu. Pokudž tehdy knihy mé Prawdu wy-
 wčugj/mám s nimi giti k swětlu. Gsauli pať
 lživé / a podwodné / gá Duffy mau s nimi k
 wěčnému Zatracenj wwadjm. Necht gest
 gať chce / byťby knihy moge Krysta wychwa-
 lowali / geho drabé Vmučenj a Zásľuby na
 neywegfs wynáffeli/byťby w nich Slowo Bo-
 žj/krásomluwné řeči / wtipnj Wegkladowé/
 pobožné o Krystu Pjsně/a Modlitby se obsa-
 howali / gsauli dobré a sprawedliwé / a pra-
 wdiwé/káždý kdož činjPrawdu/gde k swětlu ;
 co prawdiwého gest k swětlu giti má. Proč
 gá se s nimi wkrývám ? gsauli pať bludné
 a lživé / zlé a podwodné / falešným wčenjm
 promichané / proč gá gedowaté gesttěrčj ple-
 meno k šťáze mé w Lúnu chowám ? proč má-
 lomocny a morem naťažený oděw k šťáze du-
 šse mé / a mnohých potomků mých zadržugi ?

že

Že mně Žitawácy / neb Zusytský Pismačkové
 namlawagj / abych kněh podobných od sebe
 nedáwal / abych ge kryl / zapjal / abych z nich
 pokračmo / pořautně Wegklady čital / neb
 poslouchal / že w nich Krysta poznám y na-
 leznu ; tjm gá se vpořogiti nemohu / neb wjm
 kterať dle prorocstwj Syna BŮžjho mnozý
 podwodnj Prorocy / a Včitelowé wěrný Lid
 od spasitelné Wjry aulisně odwádj / říka-
 gje : Tutoť gest Krystus. Když gá kni-
 hy mé zapjram / krygi / zakopáwám / neb gich
 pořautně vjzjwám / dle swědecstwj Krystowé-
 ho / zle činjm / prawdu nečinjm ; Prawdy se
 w temných a pořautných zchuzkách nedoma-
 kám. Krystus gest Prawda Wěčná / ani
 tehdy Krysta w temnosti / ani w skowaných
 skryté knihách nenaleznu. Diábel wšsech lži a
 podwodu Patryarcha / gest a nazýwá se Knjže
 temnosti / pod geho tehdy Praporec gá se wtj-
 kám / když s čtenjm mým se do temnosti vkry-
 wám. Bůh Otec gest / a nazýwá se Pater lu-
 minum. Otec Swětel. Syn BŮžj gest
 Swětlo prawé / Duch S. / Duch Prawdy gest
 Swětlo BŮžské. Gá tehdy ani Ducha pra-
 wdy / ani BŮha Otce / ani BŮha Syna / ani
 BŮha Ducha Swatého w pořautnjch skreg-
 sšých hledati nemám. Pamatugi také co Mi-
 láček BŮžj Swatý Jan / gehož swědecstwj
 wždy

wždy prawé gest/w 1. Epistole w kap. 1. w. 5. 6. 7. pišse : Toto gest zwěstowanj/čte-
 rež gsme slyšeli od něho (od BŮha) a
 zwěstúgeme wám : že Bůh gest Swětlo/
 a temnosti w něm negnj žádných. Djí-
 meli / že s njm obecnstwj máme / a we
 tmách chodjme / lžeme / a Prawdy nečinj-
 me / pašli chodjme we Swětle / gažož y
 on gest w Swětle / obecnstwj máme we-
 spolet / a Krew BĚžisse Krysta Syna
 geho očistuge nás od wšselikého hřjchu.
 Zase tehdy znamenám / že w počautnjch schuz-
 kách BŮha sobě přjznowého / a náchylného
 mjtí nemohu / že prawdiwé Včenj w šreg-
 sšych / ani hledati ani šregwati se nemá. Nad
 to gistá prawda gest / kdby někdo owcy / tele /
 neb hřjbě odemně kupowal / nechtělby pať leč
 we tmách smluwený plat mně odewzdati /
 gábych na žádný spůsob peněz w temnosti přj-
 gjmati nechtěl. Peněz w temnosti nechcy
 přigjti ; a Včenj / na kterém celá Wěčnost / wěs-
 čné Spasenj Dusse mé záležj / w šregššych / a
 temnostech přigjmám / a slepě gemu wěřim.
 Od té chwjle tehdy odrjstám se wšsich nočnjch
 neb počautnjch Zborů ; falessný Krystus w
 temnjch schuzkách se hlásá / neb prawého
 Krysta Ewangelium w swětle / na vlicých / na
 střechách / to gest weřegně před celým swětem
 hlá:

hlásati se má. Každý kdo mne počautně wys
 učuge / tať že nesmj (gsa od Wrchnosti náležis
 té tázaný) s knihami neb s učenjím swým na
 swětlo / dle Krystowých Slow / zle činj / pras
 wdu nekáže / ani necinj; newchází dwěřmi / ale
 ginudy / negnj dobrý Pastýř / ge Žloděg / a Loz
 tr / ge Wlk / ge Podwodnjš / kterýž nepřichá
 zý / gen aby laupil / a mordowal / a newinné
 Dusse podwádel. Gesté dnešnjho dne zes
 wšsich doššlů a podlah / zesšsich snopu a sus
 diů / gačo z temného žaláře wywedu k swětlu
 wšsedy Žakony / Postylli / Ržeči / a Wegklady /
 Spěwy y Modlitby / ze wšsich Truhel a Garz
 mar wynesu / ze wšselikých šregššy wyhras
 bám / zašopané Knihy Mathyásse Hoě se
 wšsemi Žitawššými / Rozmlawánj Wáclaw
 wa s Michalem / Frydrycha s Ottónem knihy /
 Cypryána Pěššyny / Matausse Pácudy / Jana
 Prokopia / Girjka Tesáka / Kryšštoffa Kot
 téra / Matége Krocýna / Wáclawa Mathyas
 desa / Symeona Walecya / Wáclawa Štes
 ššana / rč. rč. Slowem wšseliké čtenj buď od
 škarššých zanechané / buď kdekoliw sebrané w
 hromadu snesu / Duchownjmu Šaudcy k
 bedliwému powáženj odewzdám ; nebo wjm /
 že dle Naučenj Swatého Pawla k 1. Šffez: w
 řap. 5. w. 9. Owoťce swětla gest wewššý
 prawdě. Wjm / že Slowo BŮžj gest Swě
 tlo

tlo a Swjce / žádný pať rozswjťe swjcy
 nestawj gi do skregssy/ ani pod kbelcem/
 ale na swjcně / aby ti/ kterjž wcházegj/
 swětlo widěli. v Swatého Lukáše w kap.
 11. w. 33. Ach gať nemandře gať zle činj/
 kterj Slowo BŮžj / to gasné swětlo dusse
 lidské/ pod kbelec/ do skregsse zanássy. Kte-
 rékoliw knihy Pastýř můg / mně od Wrchno-
 sti předstawený za dobré uzná / s těmi gá na-
 potom na wěky do temnosti a skregssy wtjka-
 ti nechcy. Takowau spasytedlnau Wegstra-
 hu Lastawý Pane Wáclawe/ pořautnjm Pj-
 sinákům degte/ kterau Napomenutjm Swa-
 tého Pawla k Effez: w kap. 5. w. 6. 7. a 11.
 zawřjti můžete : Žádný wás neswozũg
 marnými Slowy. Nebýwegtež tehdy
 aučastnjcy gegich / neměgte zdičnosti s
 skutky nevěžitečnými temnosti/ ale raděgi
 ge trescegte. Wěztež pať/ když tať zatwr-
 zelé knihy Kacyřské Duchownj Wrchnosti v-
 pjráte/ ne mně/ nýbrž BŮha samého přelha-
 ti minjte / Bůh ale oklámati se nedá / mně
 syce podwedete/ ale BŮha ne ; Nic BŮhu
 tagného nenj. Neboť negnj nic skryteho/
 co nebude zgeweno/a tagného gestto ne-
 bude zwěděno. v Swatého Mat: w kap.
 10. w. 26. Ne tať mně/gaťo sebe samého/a
 swau wbohau Duffy podwadjte. Čženáť.

Odstup to odemně / abych Duchownjho Otce
 oklamáwati měl / gá co žiw gsem / se lži / a pod
 wodem nezacházým. Těžko gest dáti / kde
 nic negnj / nemožnau wéc snad neráčegj na
 mne žádáti / kterať dáti mám knihy / kterých
 dokonce nemám ? **Jarář.** Kamby se poděla
 Postylla Žalánského / Slowácy a / a giné kni-
 hy / ku kterým gste se nedáwno sám hlásyl :
Čtenář. Prosým za Dowolenj Welebného
 Pána. Gať gsem z wassý horliwé Kžeci po-
 rozuměl / žeby tať škodliwé byli / a žebych s
 dobrým swědomjm gich ani vžiwati / ani za-
 držowati nemohl / wšsecky gsem rozprodal.
Jarář. Mámli pať tomu wěřiti ? gesto wjm /
 že gste sy nadewšsecky Počlady ge wázili. **Čte-
 nář.** Tjm samým / že gsem sy ge tať draze
 wázil / nemohl gsem bez bolesti srdce taťowé
 škody sněsti ; pročez taťto gsem s sebau roz-
 mlawal : Knihy mé za mnoho peněz stogj /
 ať ge Duchownjmu odewzdám / přigdu owšse-
 cko / neobstogj / nenawrátj se ke mně ani ge-
 dna. Mezy tjm za mého Slowácyusa do-
 stati mohu 5. neb 6. Regnstých / za Žalánské-
 ho nemnoho mýněgi. Postylla Husowa a
 Spangenbergrowa za Duťat se platiwá.
 Twardý Tolar za weliký Syrach utržjm / za
 Summaryge a Kancyonali několik strychů
 Objli zegstám ; toho zystu abych se zbawil ? s

tať welikau škodau abych y o knihy y o weg-
 děleť přišel ? toho učiniti nemohu. Gať
 gšem pomyslil/tať gšem y učinil. Giž wjcegi
 Kněh nemám žádných/ nemám se co obáwati/
 abych dussy mau s nimi zawedl. Jaráť. Po-
 kudž tomu tať gest/ gaťž wyprawugete / gi-
 sté Lakomstwj was hrubě oslepilo. Škody
 časné se obáwáte / a věčnau nesmrtedlné du-
 šse swé škodu nepozorugete ? Zyst w té zlo-
 řečené Prodagi stratiti nechcete / a Králow-
 stwj Nebeské/ Blahoslawenau Wěčnost bjdně
 mrháte ? Geli pať dusse wasse/ geli Nebeská
 Sláwa dražššy a wzáctněgššy nad penjze /
 nad Objli / nad gaťykoliw wegděleť ? Což
 wám prospěge/ že sebe s bludnau knihau na-
 kazýti nechcete/ pokudž gi do rukauch bližnjh^o
 odewzdáwáte/ pokudž s nj giného zawadjte ?
 Rozmilý Čtenáři/ s knihami wassými dálegi
 gste nechtěl dussi swau zawáděti/ poznali gste/
 že zlé/že škodliwé gsau/ nynj pať / abyste ško-
 du netrpeľ časnau / abyste o zyst pomigegjčy
 nepřišel/ ginému gste ge poskytl ; Gaťá to
 sprawedlnost ? Kdybyste geden špitowaný
 Pokrm / Morem nakážený oděw sám nosyti/
 neb požjwati nechtěl/ dobřelibyste učinil / po-
 kudž byste gedno y druhé pro wwarowanj
 wassý škody Blížnjmu prodal ? Wědeliste že
 Gedem Kacýřšým nakážené gsau Knihy wa-
 šse/

sse/a Bližnjmu gste ge prodal/ Bližnjho s ni-
 mi otráwiti směl ? Toli gest Lásta Křesťan-
 ská ? Toli gest milowati Bližnjho/ gačo sebe
 samého ? Chtélgste od dusse swé Zahynutj wé-
 čné odwrátiti / z té příčiny gste od sebe zapo-
 wěděné Knihy zawrhl / wssať ale pro časnj
 Zyst do ručau Lidj sobě podobných gste ge
 odewzdať ? Gednu Dussy s nimi otráwiti ne-
 hcete / a tisyc giných šrže swau Prodag do
 pekla wádjte. Toli gest horliwost Křes-
 ťanská ? Wy syce špatnj Zyst šrže prodá-
 wánj pochybných Kněh zegskáte / wssať ale
 nesšťastnj/ a w stawu wěčného Zatracenj po-
 staweni budau wššycni ti / kterým takowé knj-
 hy odewzdáwáte ; wššicni ti kterj někdy w bu-
 daucý čas w nich čisti / neb ge poslauchati bu-
 dau ; wššycni ti / ku kterým se někdy / snad až
 do Saudného Dne bezpráwně dostanau. Po-
 wážte kolik Dussy Krwj Krysta wykaupených
 šrže wás nařženo / a zatraceno bude / které
 wssať na wěky wěků w horaucým Pekle na
 wás nařžati / wám zlořeciti / wás proklinati
 budau / že gsau šrže wás. neb pekle samé / neb as-
 spoň rozmnoženj pekelného ohně sobě zegskali ?
 Srownegte nynj lakomý Zyst wás / s šsko-
 dau tolik tisyc Dussy / ano y s škodau wlastnj
 dusse swé / neb ač wy syce šrže Prodag blu-
 dných Kněh nebezpečné nařženj od dusse swé

odwrátiti minjte/ wšak Prostrědek ten Duffý
 wassý k Wěcnému Zatracenj přiwádj. Tim
 samým zagisté / že Blížnj swé s nimi nakažuz
 gete / wšech hříchů z čtenj neb slýchánj / neb
 zadržowánj takowých Kněh plinaucých aučar
 stného/ a zahynutj tolik Duffý winného sebe
 učinjre/ pročez těžký počet Sprawedliwému
 Saudcy z Zawedenj tolik Duffý někdy wydá
 wati budete. Zegšali gste snad 10. neb 20.
 Regnstých w dotčené Prodagi / Duffý pať
 swau/y mnohé giné bjdné gste zmrhali. Quid
 prodest &c. Wolá Spasytel v S° Mat.
 w kap. 16. w. 26. Co gest platno člowěku/
 by wšeděn Swět zegšal/ dusse pať swé
 škodou trpěl ? Uneb kterau dá odměnu
 člowěk za Duffý swau ? Pokudž těžko bu
 de za gedinau duffý swau počet wydáwati/
 kterak wynahradjte wěcnau škazu tolik tisýc
 cyých duffý škrze wás tím spůsobem zawe
 dených a zatracených ? Co řeknete / když vz
 jřjte w onen hrozný Saudný Den / Syna
 Člowěka přicházegjcyho w Oblacých
 Nebestých/ s mocý mnohau a Welebno
 sti/ k sprawedliwé Pomstě wšech lakomců a
 podwodnjků/wšech pokrýtstých a nesprawe
 dlivých Pjsnáků a Zákonjků / kam se odcne
 te/ když se vláže znamenj Syna Člowě
 ka na Nebi. ? V Swatého Mat. w kap.

24. w. 30. Když spravedliwý a nepoškogitědlný Mstítel wám wkláže Znamenj Swatého Krjže / na kterým / strže wás! zawedené/ Duffe drahou Krowj wykaupené gšau / wklážeť wám y Rány swé / a Krew swau z rukauch wassých těmito strassliwými Slowy wybegwati bude : O duffe neshťastná ! duffe zatracená ! pohleď : tauto Krowj mau / těmi Ránami/w tom Těle/ na tom Krjži/ tebe y wšseliké duffe lidské gšem wykaupil/mé byli/wššým Práwem mně poddané/proč gšy ge z rukauch mých odňal ? Nawrať mně Cenu Krowe a Smrti mé / nawrať mně Duffy mau/ kterau gšem za ně do Rukauch Otce mého odewzdał/ redde Rationem , wydeg Počet/ nawrať mně neshlechětným a lstiwým laťomstwjm zawedené/ a zatracené Duffe ; Kterak w tu dobu Sprawedliwau Prchliwost rozhněwaného Saudce wřrotjte ? K komu se wtečete ? gaťau Wegmluwu přednesete ? Potěššyli wás w ten čas strže Prodávánj těch Kněh zegšťaný Wegděleť ? Radjm wám roznuľý Příteli / to wšse bedliwé rozwažte / abyste Zněwu BŮžjmu wššli / neb hrozná wěc gest do Rukauch BŮha žiwého/ sprawedliwé saudjčého a trestagjčého wpadnauti. Pročěz ty/ kterým gšte něgaťau knihu bludnau prodal / wšsecky mně po pořádku wygwěwiti neopomjnete/ napotom

pať ani pořautným čitánjm ani propügčowánjm/ani vřrýwánjm/a lřtiwým do giných řragů/ neb odsad donáffenjm / ani prodáwánjm swau y mnohé giné Duffe nezawádégte ; abyřte nebyli přičten mezy oné nesmyslné podwodnjř/o řřerých Swatý Epiphanius ř Jaroljmowi de malis Scriptoribus takto piřře : Non contenti perditione ťua, plures volunt mortis ťuæ habere participes, quasi multitudo peccantium scelus minuat, & non numerositate lignorum major gehennæ flamma ťucceťcat. Nęřřau oni ťpořłogeni Zatračenjm řwým / nýbrř o to vřřlugi / aby mnozý ginj zahynuti gegjch aučastni byli; gařłoby ře s množřtwjm hřeřřýčých hřjch vmenřřowal / a gařłoby s rozmnořenjm dřjwi wjcegi ře peřłelný Plamen nepodpalowal. Čřtenář. Celé řrdce mé auřłosti a řřachem dřewěnj. Prawdu ať zgewjm mému Duchownjmu řřawcy ; gařłau twářři na mné wzeřřete ? Co odpowjm ? Ach řřterak zahabnen budu/pořłudř mne řřrawedliwé wyřřegřłati budete/ře řem ařřpořławád / tařł dlauho / tařł zatwřřzele / tařł podwodné a lřtiwé Řnihy mé vřrýwal / a zapřřal s vřřáženjm Welebnořřti BŔřřřé / s vřřliženjm řřwědomj mého / s nemalým zlehčenjm přeřłiřřogné řřodnořřti a Auřładu Wařřř Welebnořřti / s řřłodau tařł mnořř

mí obých Duffý/s nimi strze mně nakážených ? Ano bytbyste wy Welebný Pane/ gažožo mi-
 lostiwý Otec Duchownj/mné wffelike prowi-
 něnj odpustil / gač bude s man milostiwau
 Wrchnosti ; ať ona se dowj / že gsem gá/ genž
 pod přisahau téžkau takowé Knihy wykoře-
 niti zawázán gsem byl/genž gsem tolikráte/že
 žádných nemám / křiwopřijsežně stwzowal/
 že gsem prawjm gá nicméně ged ten / mně y
 celé Obcy Lidské welice škodný až podnes v
 sebe zadržowal ? Co řekne Wrchnost/že gsem
 se tač dlabo tolikerým Cýsaršským Patentům/
 a Dekretům tač wputně protiwil ? Kterač
 mne pozdrawj a přiwjta ? Wjm že Paut / a
 Žaláře/Pokuty / a giných přisných Trestů ne-
 wgdū ; bytby mně pač wšsečo v Duchownj y
 Swětšké Wrchnosti prošlo / zdáz wgdū ne-
 štásthému wtrhání lechlowážných lidj ? Co
 k tomu řeknau Sausedj a známi / kterj mne
 za dobrého Katolika ažposawád měli ? co k
 tomu řekne celá Obec/ Osada/ Wes ? Wšy-
 čni na mně prstem wkazowati budau / po-
 mlauwati mne nepřestanau/říkagjce/ a mezy
 sebau šseptagjce : to gest ten wostowaný / w
 Kacyřstwu podezřelý člowěk ; to gest ten/ge-
 muž Knihy Luterjanské/ Husytské/ co špa-
 čky z hnízda/ gsau wybrané. Nebudu mo-
 cti bez welike Hamby mezy Lidmi se okázati/

Každý mne bude ten wegstupek wyčítati / Každý
 mne bude stihati / na mně se sápati ; abych já
 se lidem do řeči dal / abych ze sebe Posněch a
 Sabuly učinil / to mně za těžko přichází / čemuž
 wšak vjíti nemohu / pokudž s Postyllau Ja-
 na Husa / a Spangenbergrowau / kterau s
 některými ažpodnes zařopanaui mám / na
 Swětlo wygdu. **Jarář.** Ten trogi zámeť /
 s kterým Knihy waffe gessťe zamčené gsau /
 sekerau snadno vrazím / wšak čtwerau Ra-
 nau. 1. Gaťo Hřich gest / a Hanba wědomě
 Knihy Kacýřťe čísti / zkrýwati / zachowáwa-
 ti / zapjřati ; tať žádný hřich / žádná hanba
 negnj / nýbrž weliká Čest / wdatná Ctnost gest :
 Knihy bludné y neyhoršřy taťe / a neyšřodli-
 wěgšřy Duchownjmu Spráwcy odwesti / od
 sebe odwrćy. Gaťo v Wjře podezřelého se
 činj ten / genž Knihy bludné přechowáwa /
 neb zapjřá / tať dořonce podezřelým býti ne-
 má / ano prawým Katolíkem tjm samým se
 býti prořazuje ten / řdo wšřelike čtenj swé v-
 přjmně Duchownjmu Otcy odwádj / řdo y
 neyhoršřy Knihy od sebe odwrhugę. 2. Táz-
 žete se co ř tomu řekne Duchownj Wřchnost ?
 pamatowati ona bude / že se radugj Angelé w
 Tebi nad gednjm hřřšnjkem Pořánj činjčým /
 pročež plesati / a radowati se bude nad wa-
 šřým w přjmným obráćenj Duchownj Pastýř /
 gaťo

gako nad nawrácenij stracené / a zase nalezené rozmilé Ovcicky. to k wám promluwj / co Krystus k Kagjcy Magdaléné ; Co onen Laskawý Otec k Marnotratnému Synu / laskawě wás obegme / potěšy / wywčj / na wšsecko prowinění Radoštj welikau zapoměne / za zlé / prassywé Kacýřské Knihy / giné sprawedliwé / a spasitelné wám zaopatřj / a daruge / pokudž wy celo:wpřjmně wšsecky bludné genu odewzdate. Nezarmautjte / nýbrž obweseľte Srdce geho / nezahambjte se / nýbrž vpořogjte obtžženau a sformaucenau dussy swau / tjm herolickým wšsech zmichaných kněh odewzdánjm. 3. Co se Swětšké Wrchnosti dotýče / můžete / pokudž toho žádostiwj gste / we wšsý tagnosti mně / neb ginému Otcy Duchownjmu / ku kterému obzwláštňj důwěrnost máte / wšseliké škodné Knihy odwesti / a tať přjsnosti Swětšké Wrchnosti vgjti. Gá syce wás na wšsechen spůsob vbezpečugj / a Poctiwosti Ginéna mého twrdjm / byťbyste neygedowatěgšsý Kacýřské Knihy mně odwedl / že wás v Duchownj y Swětšké (kdyby se to k nj doněsti mělo) Wrchnosti wšsemožně zastáwati / a wassý dobrowolnau w přjmnost / hrdinškau wdatnost / katolickau wěrnost na neywegš wychwalowati budu / gakož y přisljbugi / že Pokuty a Trestu wšseho zprošstěn býti máte.

Paut / Žaláře / Počuty / y wšeho zlého se strachowati máte / gať dlauho takowé škodné Sbožj přechowáwate ; neb wšeliký podobný Trest vložen gest tēm / genž buď Swědkami předswěčeni / neb práwně podezřelí / zatwrzelé knihy swé zapjratí smj ; Ne ale tēm / genž dobrowolně wšeliké čtenj swé k Duchownj Wrchnosti k Rozsazenj odwádj a swěrugi. Nebo bytby y Swětšká Wrchnost o tom spráwu dostala / wjt ona dobře / že nikdy pozdě Počánj se nečinj / které celo-srdecné a prawdivé gest ; dle Zlaté Swatého Augústyna Wegpowědi : Žádné Počánj negnj pozdnj toliko pokudž prawdivé gest. Serm. 66. de temp. Gaťo Otec dítě metlau šwihagjčj / Lékař Ránu nemocného profekawagjčj / vkrutný negnj / tať ani nemilosrdná Swětšká Wrchnost / když přjšným Trestem škodliwé Kacířstwo wykořeňuje. Podobenstwj prwnj gest Swatého Augústyna. Epist. 204. ad Donatum Donatistam. Gaťo ale když dítě se patrně lepšj / přestáwá Otec šwihati / Lékař ránu zauplna zahogenau / giž wjege neseká / tať ani Wrchnost Swětšká / když patrně spatřuge / že se kdo srdecně k Katolické Wjře obracuge / wšeliké bludné Knihy samochté odwrhugé / takowého šlehati / ani počutowati / ani trestati / ani w neymensšym

šjha-

stihati nebude. Cíl a konec přisných proti Kacířům / a kacířským Knihám Decretům / a Zápowědi gest : polepsšení / a spasitelné Obrácení wasse / to když skrze odewzdání zlych knéh na sobě patrně znáti dáwáte / Wrchnost Swětšká Cíl / a Konec swüg giž obdržela ; pročez přisnost w přizen / hněw w lásku / trest w štédrau odměnu proměňuje / když Kato-lické / a dobře Knihy wám lastwě k Potěšení Duchownjmu poskytuje. 4. Gestli wás pať ohled lidský a bázeň zlé powěsti od herolického zlych knéh odewzdání odrážj. Rozpo-mente se na onoho Marnotratného Syna / takyliby byl on dobře učinil / kdyby byl pro ohled Otce / neb Bratra neb giných domácých Nawrácení swé do Domu Otcowského den odedne odkládal / neb dokonce opustil ? Tak y wy / poněwádž gedenkráte poznáwáte / co Bůh / co Duchownj / y Swětšká Wrchnost / co Swědomj samo / co Spasení Duse od wás žádá / zlebyste učinil / kdybyste pro wwarowá-
 ní vtrhačného gazyka / genuž gestě žádný wgti nemohl / to / k čemu tak přisně zawázaný gste / k čemu wás Duch Swatý tak sylně wzbůzue / wykonati se oslegchal. Pama-
 tũgte dálegi / že y Máj-Magdaléné / když k poťání Wnuťnutjm Ducha Swatého wzbuzowána byla / připadnauti mohlo na mysl / co

řeknau gegi Milownjcy / pokudž ona se wššy
 neřádne Lásky na wěky odřečne / co řeknau
 spolu-hodownjcy / pokudž ona do domu cy-
 zýho w newhodný čas weřegně k Pánu G'É-
 žjssy přistaupj ? Ona wššak na ten ohled za-
 mať nedbala / neb wěděla dobře / že zlá wěc
 gest neschetnosti páhati / wššak / ale horššy /
 w nich setrwati ; wýborně poznáwala / že žá-
 dna hanba / žádná neschetnost / žádná k po-
 mlauwánj příležitost negnj : weřegně počá-
 nj činiti / zgewně neschetnosti se odrjškati ;
 neywětššy pať hanba že gest / počánj den ode-
 dne odkládati. Pročež nedbage na ohled
 Milownjčů / Přátel / neb schromážděných ho-
 downjčů / prorazyla wššedky / šrdnatau Vda-
 tnostj / weřegně k Tobám Pána G'Éžisse pa-
 dla / swé Neprawosti slzawě / a hořce oplas-
 káwala / Počánj / a Obrácenj swé celému swě-
 tu známé učinila. Tak y wy Pane Čtenáři
 pomyslete / kterak knihy Kacířské zadržowa-
 ti / wkrýwati / čjsti / poslauchati / půgčowati /
 prodáwati gest neschetnost přjssně od B'G-
 ha y od Wrchnosti zapowěděná / pomlauwá-
 nj / haněnj / a saudu hodná / wššak ale tak dlu-
 ho toliko / gať dluho w nj kdo newstupně tr-
 wá / pokudž pať kdo dobrowolně zlé Knihy
 odewzdáwá / wyzrazuge / neb k wykořeněnj
 gich dopomáhá / w tom samém Katolickau
 Sýz

Sýlu/a Velikomyšlnost k Spasení newyhnutečně potřebnou prokazuge / kterau na něm žádný/ leč nemaudrý / a opowážliwý ani trestati/ani stihati/ ani sauditi ani pomlawati nemůže. Kdyby pať se nicméně někdo nahodil/ a was za Kacyře / za Luteryána hlásati prozadržené ažposawád Knihy bludné chtěl / timto podobenstwim wsta geho opowážliwá zacpati můžete: Pozwete ho do Cýsařského / prw ale Tureckého Města Temesswaru/a Bělohradu ; Mám za to/ že v některých Křesťanských Obywatelů těch Měst ažpodnes někde na stěně wisy Turecká Ssawle/ Busse/ Ssipy/ neb Bassy některého Czepice; owšsem nemaudrý by byl / kdoby takowého Obywatele za Turka wyhlásyti směl/ neb by on odpowěděl: dokawád Geho Cýsařská Milost tato Města sobě nepodmáníla/ přebýwali w nich sami Turcy/ nynj po šťastném Turku wybogowanj / my Křesťané na místo gegich gsine se dostali ; Oni po sobě Zbraň a Odew swůg zanechali / který že v inné se nachází/ Turkem mne nečinj. Tak odpowědėti můžete y tlachawému Utrhači: Předkowénassý byli Luteryáni / Susytowé/ Kacyři / oni takowých Knéh vjzwali / a po sobě w přjbytku zanechali/ gako zanechána od Turků Ssawle Obywatele Temesswarskýho nečinj Turka ;

Tak

Tak po vyhnanj neb zabynutj Kacýřřřých
 Předků zanechaná w Příbytku Knjha/žádné-
 ho poslaupného Obywatele tjm samým Ka-
 cýřem nečinj. Konečné wěřte/že Bůh gest
 Nleywyšřřý a Nleymocněgřřý Pán / genuž
 w zadržowánj bludných Kněh ažposawád se
 protiwjte ; Pročež pro gakyřkoliw Ohled /
 buď Otce neb Matky / buď Přátel neb Zná-
 mých/buď kohořkoliw giněho/ takowé gessřer-
 řy v sebe dálegi nechowegte. Následugte
 příklad prwnjch Křestianů ; měli y oni po
 Rodičjch/po Starřřých swých/ mnohé bludné
 falešné / wřřetečné Knihy / řdyž ale Swatj
 Aposřřtolowé proti takowým Knihám horli-
 wé dotjrali/gegich podwod/ marnost/falešs/
 a lež předstjrali / ř odewzdánj a spálenj gich
 wěrné Křestané wzbuzowali : Mnozý z
 těch řterjž wřřetečných wěcý byli hledě-
 li/ řnesli Knihy / a spálili předewřřemi.
 A početsse Ceny gegich / řhledali pade-
 řáte tisýců peněz. W Skutčých Aposřřtol-
 řřých w řap. 19. w. 19. Coram omnibus.
 Předewřřemi / neoslegchali se žádného / neod-
 woláwali se na swé Starřřý/a Přědky/nedba-
 li na Pláč swých Rodičů a Přátel/neobáwa-
 li se žádného Vtrhánj/ žádného Zahanbenj a
 Stihánj. Coram omnibus nenarjřkali na
 řřrátu a řřřodu zyst / řterýby zegřřati mohli/
 řdyby

Kdyby ge byli rozprodali/nezanášeli/nezastr-
 žovali/nepůgčovali/neodpírali Knihy své/
 sami ge snesli / a do ohně veřejně vvrhli.
 Ten horlivý a krásný příklad prvních Křes-
 ťanů následovalo Město Issoire, w Latinské
 Isidoro nazvané/gať wypisuje Sacchinus in
 historia Societatis ad Annum 1562. To
 Město prw Kacířské / když wybogované by-
 lo od Katolíků/weden byl do něho onen Sla-
 vný Kazatel Edmundus Augerius. Ten
 Horlivý Apóstol Kázání swými w krátkým
 čase 1500. Kacířů na Katolickau Wjru o-
 brátil. Na poděkovaný za tak veliké Do-
 brodinj BŮj / a spolu k Rozmnoženj Pobo-
 žnosti Katolické / obzvláště k Nesywětég-
 ššy Swátosti Oltářnj / ustanowil a držel se-
 wššým Lidem 40. Dennj Modlenj/ při Sko-
 nánj toho Modlenj slavné Processy s Nesy-
 swětégššy Swátostj Oltářnj po celém Městě
 wedl. Měšťané na dokázání horlivého a
 vprjmného Obrácenj swého na Wjru Kato-
 licau veřejně na Rynku/ po Vlicých/ kde to-
 tiž Welebná Swátost neseňna byla / zapálili
 hranice / a do nich wššedy bludné Kacířské
 Knihy své házeli/ combusserunt coram om-
 nibus. Tak BŮhu Wtelenému milegššy
 nad Abelowu a Abrahamowu Obět w tom
 ohni obětowali / když Knihy Kacířské/ které
 gim

gim prw nad Srdce milegssy byli coram
 omnibus sřdnatau Vdatnostj od sebe odwr-
 hnauce/ge w prach a popel obrátili. O degž
 BŮže/aby Morawská y Czeštá Zem/wssyčni
 Wlastencowé nassy Ohněm Ducha Swatě-
 ho Zapálenj wsseliké Kacýřské bludné a zmi-
 chané Knihy w Zapálnau Obět w ty Hody
 BŮhu Duchu Swatému obětowali! Kdybych
 gá zde předemnau wssěcky podezřelé Wla-
 stence/wssěcky wám podobné Cžtenáře / a pjs-
 snáky měl/ poněwadž gistau Spráwu mám/
 kterak swé y mnohé giné Dusse zachowánjm
 po starssých swých/ neb od kohožkoliw dosáže-
 nými bludnými Knihami / ě zatracenj wě-
 čnému zawádj/wssem wesiněs/ano ě nohám
 gednohožkažděho bych padl/a geg : Per visce-
 ra Misericordix DEI , sřrže střewa Milost-
 denstwj BŮžjho / sřrže předrahau Cenu Kr-
 we a Vmučenj Syna BŮžjho / sřrže wssěcky
 Rány pro nás ztrzněného a vsnrceného Pá-
 na GĚzisse/ sřrže Nesywětěgssy Gměno GĚ-
 žjss a Marya/ pro Lásku BŮžj/ pro wwaro-
 wánj wěčného Zatracenj/ pro Spasenj wlas-
 stnj Dusse / gednohožkažděho bych snážně / a
 neyhorliwěgi prosyl / aby se rozpomenul na
 tolikerau přjssnau Žápowěd/na patrné Tebez-
 pečenstwj nařazenj swého / y mnohýchginých
 dussy ; Aby nad celý Swět/nad tolik Swatých
 a Mau-

a Maudrých Lidj spasitelné wegstrahy nez-
 mudrowal/aby sobě samému newěřil/aby pro-
 kus sbniliný dussy swau nezatracowal / aby
 wsseliké čtenj swé důwěrně Otcy Duchownj-
 mu přednesl/ neb geg k tač potřebnému pře-
 hlidnutj do přjbytku swého powołal / oběto-
 walby gemu nowé za staré/ dobré za bludné/
 a chybné knihy / s kterýmiby on y sebe y swé
 potomky těštyi mohl / vbezpečilbych ho že
 wssemu trestu a potutě wgdě / že ho žádnému
 nepronesu / a kdyby se ginau stranau na něg
 co proneslo/ že ho ze wssěch stran na wssěckem
 spůsob zastáwati a hágiti chcy. Přednássel-
 bych mu za příklad onoho Wzácného/Staro-
 Czeského Rodu / Rytjřského Stawu Pána/
 který mne lastawě do Knihárny swé před ně-
 kolika Léty powołal / wsseliké Knihy swé po
 starššých zanechané k bedliwému přehlizenj
 rád / a mjle obětowal / a když gsem přes 30.
 kusů gedem Kacýřským nařazených Kněh v
 něho našel/ takowé sám s swými rukami do
 Píwowáru wnesl/ pod kotel coram omnibus,
 neoslegchage se žádného zahambenj / do ohně
 metal / mně pač celo = wprjmně děkowal / že
 gsem kdy geho přjbytek nawšstjwil / a geg
 Nepřjtele Wšjho / kterého on newědomě
 ažposawád zachowáwal/ zbawil ; Na to sná-
 žně žádal/ abych Gméno geho žádnému neta-
 gil/

gil/ nýbrž abych wšsem gať wyššýho tať nižšýho Stawu geg za přjklad předstawowal/ žeby on zagisto winššowal/ aby mnozý / zwlášstě oťolnj Páni nápodobně Duchownjm Saudcům wšseliké čtenj swé ě přehlizenj oběztowali. Kdybych pať mau wraucnau probau a wegstrahau zřaménělé žádného Pjřmaťka Srdce obměčiti nemohl / obrátilbych se ě Obrazu Vkrjžowaného Pána G'čjřisse/ a taťtobych zwolal : O vkrjžowaný pro Spasenj wšsech Duffý lidštych Spasyteli ! Ty wjřs/ co tebe stálo Wykaupenj Duffý nassých ? Pohledni na Wlast a Králowstwj Čzeřké / na wšsecky Wlastence nasse/patr na duffe Krowj twau wykaupené / a nedopausstég / aby Krew twá předrahá nad nimi zmařená byla ! Ty wjřs o Wššewědaucý B'žje/ķteráť Kacýřřká wztesřkost bludnýmj a podwodnýmj Knihami wbohé Wlastenců Duffe mámj / Gednotu Cýřkwe twé / tō Rauchō twé předrahé / trhá a děl j ! Āteráť mnozý Wlastencowé nassý bludným čtenjm zawedeni / Gměnu twému Swatému se rauhagj / Krew a Rány twé nohamasřlapagj / ědyž Swatostmi od tebe ustanowenýmj pohrdagj / Šlawu twau Swatau trnowau Korunau z nowu proniřagj / ědyž twrdosřgnau hlavu swau prawé Cýřkwi poršlussně podrobyti nechti ! Ruce y Tōhy twé
Swat

Swaté ku Křži z nowu přibigegj/ když ruka-
mi y nohami knihy bludné zastawagj / a k
nim přilž sylnými hřeby Srdce přibité ob-
nássy ; Srdce twé BŮžské kopjm bodau/ když
dwogim Srdcem / dwogi Wjrau / dwognáz-
sobnými knihami/ podle spůsobu Pokrytců/ to-
bé slaužj. Audy twé Swaté vkrutné bičugj/
když Wywoleným BŮžim Swatým slusnau
Čjest nesseschetné wgmagj. Mnohé w ta-
kowém zawedenj ažposawád zadržuge pau-
há newědomost/ mnohé křechkost/ mnohé za-
twrzela zlost. O Milosrdný a lastawý Spa-
syteli ! o káž / že twá Wssemohaucnost wětššy
gest nežli gegich zatwzeloš ! O káž / že twá
Wšewědomost wětššy gest/ nežli gegich for-
tel a podwod / s kterým Duchownj y Swět-
skau Wrchnost tať newážně šsalj a podwádj !
O káž / že wětššy gest twé Smilowanj/ nežli
gegich zlost! a/ ač toho nehodnj gsau/ Paprš-
kem twého Milosrdenstwj / Gasnostj Ducha
Swatého ge ošwět / aby prawau k Spasenj
Cestu poznawšse / wššech prostředků od tebe
k obdrženj Spasenj zřizených náležitě wžjwa-
li/ wššelitgaté přelážky/ chcy řjcy/ wššech knéh
Kacýřských heroinskau smělostj se zhostili/ aby
tať w gednotě Swaté Křestanské Wjry to-
bé slaužjce/ w Knize Žiwota zapsáni býti za-
slaužili. Čtenář. Dwogi Ctišhodný Pas-

ne za wassý práwě Apóstolů Paw Horliwost
wám na wěky zawázán býti mám ; Abych pať
vžiteľ práce wasse na sobě dokázal / na čas se
vbjram / pro knihy chwátám / neb Srdce má
vpoťogené nebude / dořawádž wšseliké čtenj
mé Wasse Welebnost lařkawě neprobhjdne.
Sarář. Tjm Srdce mé y wasse obweselené
potěšsené / a vpoťogené býti má. Aníž Ka-
cýřstwo dřjwegi z Wlasti naššý dořonale wy-
řořenéné spatřjme / dořawád to geřřterčj Sý-
mě Kacýřřřých řněh mezy námi plazýti se
bude.

Na Den Božího Těla.

Epistola Swatého Pawla I. k Koryn-
tům w Kap. II. od Werse 23. až do 29.

B Ratřj : Gá zagistě přigal gsem ode
Pána / což y wydal gsem wám / že
Pán Gěžjřs / w řterau noc zrazen byl /
wzal Chleb / a dšřý čině řámal / a řekl :
Wezměte / a gezte : toto geřř řělo mé /
řterý za wás wydano bude : to činte
na mau Památku. řatř y Řalich řdyž
powečereř / řka : řento Řalich nowá D-
mlus

mluwa gest w mé Krwi. To činite / kolkolíkoli piti budete / na mau Damátku. Nebo kolkolíkoliw bude gisti Chleb tento / a Kalich piti : Smrt Páně zvěstowati budete / došawádž nepřigde. Protož kdokolikw bude gisti Chleb tento / neb Kalich Páně piti nehodně : Winen bude Tělem a Krwi Páně. Skusyž pať sám sebe člowěk : a tať z toho Chleba gez a Kalicha pj. Nebo kdož gj a pige nehodně / odsauzenj sobě gj a pige : nerozřuzuge Těla Páně.

Spasitelné Wyswětlenj w Rozmlauwánj wwezené.

Starodáwnj Cyrkw Přejimánj pod obogi nikdy za potřebné / a od Krysta wšsem přikázané neoznawala.

Farář. Osadnj. Sausedj.

Naklyli^gste na Den Slawný Wstaupenj Páně porozuměli / kterak Starodáwnj Cyrkw / tať gako y my Katolictj činjme / podgednau Spůsobau celau Wečeři Páně podawala / což gsem wám z Skutkůw Apostolských dokázal. Kdežto w pobožném / a Poswátuém lámánj Chleba několikrát / o požíwánj

wánj pať Kalicha. nikdy žádná zmínka se ne-
 děje. Osadnj. Bylbych giž skoro Ržeci
 wassy Welebnošti podepsal/ale nerozpomenul
 gsem se na dnešnj Epistolu Swatého Pawla/
 z kterýžto důkladně wyrozumjwám/žeť milý
 Swatý Pawel gisté Koryntům z Kalicha Pá-
 ně podáwati musyl. Farář. Dobře přidá-
 wáte Koryntům/pozorúgte tehdy/a za grun-
 townj giž prw opáčenau prawdu držte/ gest-
 liže gedna Kniha/geden Text Pisma Swaté-
 ho prawdiwý gest / musyt y druhá Kniha/ y
 druhý Text prawdiwý býti/ neb wšsecko co w
 Pismě Swatém zapřáno gest / Duch Swatý
 Prawda Wěčná nám wygewuge. Poněwadž
 tehdy w Skutčých Aposstolských w kap. 2. w.
 42. a w kap. 20. w. 7. Pismo Swaté doklá-
 dá/že gsau Aposstolowé pod gednau Spůso-
 bau Chleba podáwali/ w dnešnj pať Episto-
 le došwědcuge / že Swatý Pawel pod obogi
 Koryntům podáwal/gináč býti nemůž/nežli/
 že Starodawnj Cýrkew Swatá někdy pod
 gednau/ někdy pod obogi Swátost Wečeře
 Páně podáwala; z čehož samého poznati mů-
 žete/žeť gest Starodawnj Cýrkew nikdy přis-
 gjmánj pod obogi za newyhnutedlné k Spa-
 senj potřebný prostředek/ wšsem od Krysta
 přikázany nevznáwala. Syceby negen Ko-
 ryntům/ale y Židům/y wšsem/ a wždycky pod
 obo-

obogi podáwati musyla. Proč ale Židům w gedné způsobě / Koryntům pať a giným Pohánám pod obogi při počátku Cýrkwe Křesťanské se podávalo : Příčina mohla býti ta : Židé w oběti Starozákonnjch Krwe se hrozýli / aby tehdy od Přijmání Těla a Krwe Páně odstrasseni nebyli / podával jim Swatý Petr / když gich strze prwnj Kázanj swé třítisíce na Krystowau Wjru obrátil / pod spůsobau toliko Chléba / neb se slusně obáwati mohl / aby židé se nedomnjwali / kdyby ge k Požjvání Kalicha dohaněl / že tělesným / přizrozeným / a obyčegným způsobem po řeznicku Krw lidstau z těla wycezenau požjwati mají. Pohané pať taťowau hrůzu a odwráčenost od Krwe neměli / nýbrž při Obětech swých gi vžjwali. Pročez uznal za dobré Swatý Pawel / aby se Koryntům a giným w nowé z Pohanstwa k Wjře Krystowé přistupujcým pod Obogi způsobau w ten čas podávalo / neb se nadál že sobě wždy wjc a wjc tjm způsobem Náboženstwj Křesťanské oblíbí a w témž potwrzení budau. Sausedé. Prosym račte odpustiti / nassý Kázatelowé nevstupně včj / že w starodáwnj Křesťanské Cýrkwi do 1400. Lét / Leytům pod Obogi podávalo bylo. Ustanowenj pať o Přijmání pod gednau / teprw před 200. Léty w Konstancy

in Concilio učiněno bylo. Anobř gmenugi gednoho neb druhého Papeže/ gesto (prey) pod gednau Přigjmánj zapowj dali / kteráž se tehdy Katholictj na starodáwnj Cýrkew odwołáwati mohau. **Sarář.** Zrubě dobře. Nebo nechť gest starodáwnj Cýrkew Přigjmánj pod Obogj / několik Set Lét měla ; wšak nicméně naddotčená mįstapįsma Swatého / nikdy tať nerozuměla a newykládala/ žeby w nich Božstý Rozkaz o podáwánj pod Obogj se obsahowal. Gaťoz pať w starodáwnj Cýrkwi/ podle vřjwánj Obogj Částky/ tať Přigjmánj pod Gednotau obyčegně bylo/a od Swatých Sněmůw/ Otcůw a Učitelůw se netupilo a nezapowj dalo. O tom co za prwnjch časůw Aposstolůw se dalo / giť na hoře zmjńka učiněná gest/že Welebná Swatost Leytům/ tolikěť pod Gednau podáwána byla. Po Aposstoljch nacházý se w prawdiwých Hystoryjch a Swatých Otcých. I. Že některým Hostye Swaté w čistotném Sfatku neb pléně domu nosyti dowoleno bylo. To wyswědcuge Cyrillus Hierosolymitanus Cathech. Mystagogica c. 5. Clemens Alexandria lib. 1. Strom. Tertullianus lib. 2. ad Uxor. Cyprian. ferm. de Laps. Hyeronym. in Apol. ad Pammach. contr. Iovin. Augustinus ferm. 252. de Temp. &c. II. Že pro nemocné samá

Čjáz

Částka Chléba chována byla/tať prawj Cy-
prian.loc.cit.Ambrosius orat. de obitu.Satyr.
Io. Moschus prati spirit. cap. 79. III. Že
Kněžj v weliký páteř Nisse nedržj a nečtau/
nýbrž toliko pod Spůsobau Chléba communi-
kugi/gest welmi starobylý Obyčeg/o kterémž
pisse Papež Innocencyus Prwnj/ Epist. i. c.
4. a ten okolo Léta Páně 400. žiw byl. IV.
Že y w Wýchodnj Cyrkwj Prigjmánj pod Ges-
dnau zwoytlé a swobodné bylo/ pisse Sozomen.
lib. 8. c. 5. à Nicephorus lib. 13. c. 7. V. Giz-
nj pissy o Nemocných/ že toliko gednau Část-
ka u opatřenj byli / gaťo starý Serapion ; o
čemž Euseb. lib. 7. c. 36. Item Swatý Am-
brož od Kněze Honoráta na Smrtdlné Po-
stely/gaťž Paulinus w Žiwotě geho wypisu-
ge. Osadnj. Před některým Létem četl
gšem tyžystorye w gedné Katholické Knjžce/
a ty gšem mému Lutheryánskému Saráři / co
o nich sinegsslj powjdał. Saráť. Co gest dal
za Odpowěd ? Osadnj. Był pohnut proti
mně/pro čtenj takowých Kněh/ a wzał mi tuž
Knjžku : neodpjrál ničemuž / poněwadž wi-
děl / že tať mnoho starých Otcůw cytowáno
bylo/ naposledy tjm mne odbył/gestliže komu
Swátost Oltářnj w čistotné Kauffce s sebau
domu něsti dowoleno bylo/ neb ta nemocným
se donássela/w spůsobu Chléba bez druhé část-

ky/ mlčíc co v veličký Pátek se děje/řc. To že
 gsau byli věcý extraordinarnj a zvlášttnj/
 From zgewného weřegného přigjmánj/ a měz
 lo swau přjcinu a Wýmřuwu / w zgewném
 wřřať obecném přigjmánj / řdyž se Wečeře
 Páně ordinariě obyčegně w Cýřkwi držela/
 že se pod Obogj podáwalo / a taťowé přigj-
 mánj že Ewangeličtj zastáwagj/řc. S čimž
 gšem gá taťe spořogen byl a na tom přestál.
 řarář. To se z hlauposti a sprořnosti wa-
 řřy řtalo. Řdybyste w té věcý tehďaz lépe
 zběhlý byli / měli gste mu řjcy : Můg milý
 Řazateli/mezy námi a Řatholicičými trwagj-
 cý Spor / nenj wlařtně o to / gať se Wečeře
 Páně w řtarodáwnj Cýřkwi zgewně držela.
 Nebo Řatholicičtj nezapřragj/ že toho času ta-
 ře pod Obogj přigjmáno býwalo/ale Otázka
 gest tato / zdali obě Čářřtky od BŮha gsau
 přikázaný ? Nebo gestli gsau od BŮha poru-
 čený / tehdy nemohlo Welebnau Swátosti
 pod gednau/ani tegně/ani zgewně přřřluho-
 wáno býti. Paťli nenj obogj Čářřřka od BŮ-
 ha přikázaná/tehdyť může tať dobře zgewně
 gaťo tegně neb w Sauřromj pod gednau se
 podáwati. Osadnj. Taťby se odpowěd
 byla dobře treřřowala/ale gá gšem tehďaz tať
 omělým nebyl. řarář. Co naposředy za
 VI. Pradřřřantj wassý o gednom neb dru-
 hém

hém Papezi prawj (to gest o Swatém Lwo-
wi ferm. Quadrag. 4. Gelasjowi epist. ad
Majoricum & Joann.) žeby oni přigjmánj
pod obogj poraučeti měli ; Z toho gest patr-
né a zřegné / žeť gest za času gich přigjmánj
pod Gednau y pod Obogj spůsobau obyčegné
a Lidu Křesťanskému swobodné bylo. Neb
poněwadž Manychæowé Kacýři tehdaž Ka-
lichu proto se sstjtili / že gsau Kacýřským spů-
sobem učili / gaťoby Wjno Stwořenj Diabla-
wo neb Žluč Dračj bylo / a tať se mezy Katho-
lické mjchali / kterj pod gednau communiko-
wali. Protož Papež Lew poručil / aby se
pozor dal na ty / kterjž se Kalichu dořonce
wzdařowali. Odtud následuge / žeť gest před
tim Katholickým pod gednau neb pod obogj
přigjmati na wůli býti muselo / neb řdyby
wsšyřni Katholictj před Uřizenjm Lwo-
wým byli z Kalichu přigjmati museli / tehdy-
by se mezy njmi Manychæowé řřřwati a ta-
giti byli nemohli. Papež Gelasjyus w swé
Episťtole mluwj o Kněžjch / gestto Mšsy swa-
tař čitagj / že řrom Kauhánj / gedné Částky
bez druhé při Mšsy Swaté vřjwati nemohau.
A byť byl y Leytům poručil pod obogj přigj-
mati / tehdy se to pro Manychegské řtalo / aby
tjm řnáže od Katholických rozeznaní býti mo-
hli. Item / aby časem prawé a dobře wěřj-

cý/zlým Příkladem Manyhegských / do Bluz-
 du gich vvedeni nebyli/řč. A tuto gest po-
 třeba toho bedlivě sšetřiti/ že gačo toho času
 Křesťanská Církev/ a Nejvyšší Správce
 gegj Papež Římský / proti Manyhegskému
 Kacířstwj tu Moc a Právo měla/ takový
 Rozkaz učiniti/ aby Wečeře Páně (kteráž pra-
 vě pod gednau neb pod obogj Spůsobau na
 swobodě byla) pod obogj Spůsobau se podá-
 wala a přijmala. Tak rovně a nápodob-
 ně Křesťanská Církev tolik Mocý a Práva
 měla na Sněmě Duchownjm w Konstancy
 proti Husytskému Kacířstwj Rozkaz učiniti/
 aby se toliko pod gednau Spůsobau přijma-
 lo. Poněwadž to od Krysta Pána Církwí
 geho w moc dáno/a mnoho set Lét zachová-
 wáno bylo. Sausedé. Co my za Husyty
 trpěti máme ? Byloliť gest před Lěty při-
 gjmánj pod gednau neb pod obogj swobodně/
 a máliť Církev moc k tomu dowoliti/proč se
 to gestté neděge ? Farář. Tomu gsau na
 překážce mnohé podstatné příčiny. Gedna
 gest/ kterauž gsem gžpowěděl/ aby se k Bluz-
 dům a Kacířstwj příležitost nedáwala / ný-
 brž gim dostatečnými a náležitými Prostřed-
 ky wstříc se wcházelo. Když Manyhegstj
 přijmánj pod Obogj se protivili / tehdy se
 Katholickým přijmánj pod gednau zapo-
 wje

wjdale ; A když Husytové na Sněmu Kon-
 stanštem Přijmání pod gednau tupili/tehdy
 gest to proti gegich Kacířstwj ustanoweno/
 a wšsem Katholickým rozkázano : A gaž
 Lutheryáni a ginj gedno-brýššnj gich až do
 dneššnjho dne w té wěcy s Husyty do gedno-
 ho Rohu traubj/taž tolikž slusné gest / aby
 s nimi trpěli. II. A proto Přijmání pod
 gednau Spůsobau gest na strze wwedeno/ že
 se této Welebné Swátosti pod Spůsobau
 Wjna za častéweliká Nevcta dála / zwlášsté
 od starých / mdlých a třesawých Lidj / nemo-
 cných/neywjc paž od těch nespůsobných osob/
 které bez rozlitj některé křupěgickj ne wšseli-
 gaž z Rukau cyzých se napágeti wmežj. III.
 Gest tolikž wědomé / že mnozý Lidj žádného
 Wjna cýtiti a košstowati/ mnohém paž méně
 piti nemohau. Mnohý má od Přirozenj we-
 likau Nelibost a Odwrácenj s ginými z ge-
 dne obecné Nádobj piti/zwlášsté w čas Mo-
 ru a škodliwých Nemocj. Takowj tehdy
 museliby nebo Swátosti prázdny býti / a nebo
 s nebezpečenstwjm piti/aby se žaludek nesfor-
 mautil a newrátil. IV. Esau na Swěté Ze-
 mě/w nichž žádné Wjno neroste / a musy wel-
 mi zdaleka a s welkým Nákladem přiwáženo
 býti/ kterážby tu chudj Saráři / Osady magj-
 cy obškáli ? W Norwegij každé Wjno y hned
 w Cet

w Ocet se obrátj/řč. Tyto a mnohé jiné příčiny Církev k tomu pohnuli/že gest mocý od Krysta sobě danau/Leptům pod gednau spůsobau přigjmati rozkázala. Osadnj. Tau Spráwau gsem dobře spořogen: než smjmligestté gedinau Otázku učiniti? Farář. Směle se přegte co chcete. Osadnj. Krystus Pán a Swatj geho Apóstolowé snad také na to přicházeli/žeby se/ buď rozliwánjm neb gináť Welebné Swátosti pod Spůsobau Dřina Uvčta státi mohla. A proč pak Krystus obogj Částku nařjdiť / swým Učedlnjům podáwal/ Učedlnjcy mnoho tisícům lidj / a prvotnj Církwě mnoho set Lét wšsem Křesťanům pod obogj přísluhowali? Farář. Gá předně nepochybugi/že prvotnj starj Křesťané/genž pod obogj přigjmali / z obzwláštnej swé Horliwosti a Učewyššj Wážnosti k této Welebné Swátosti / k nj také s neywýšs možnau učiwosti a pozornosti přistupowali / a tudy méně neucty se přihodilo a wysšytlo: Ale kdýž k Církwj Lidj přibýwalo / Uábožnost pak se stencowala/a wždy pomalu vbegwala/tehdy také přjhody/nepozornosti/a nerozwážliwosti wjce se wkazowali/řč. Že pak takowé/starodáwnj Církwě na čas snáššela / nepochybně k takowé snáššeliwosti ty příčiny měla/gichžto my nynj nemáme: Wšak tudy

Po=

Potomkům swým nic pře kazýti nechtěla. Ny nynj takowé přjčiny máme / gichž starj neměli / pro kteréz Přigjmánj pod gednau spasytelně zachowáwáme / a pod obogj nežádáme. Kdyby starj Otcowé / kterjž za času těch čtyr přwnjch Sněmůw se stkwěli / toho přjtomnj byli / když se Vstanowenj o Přigjmánj pod gednau dalo / netoliko by to byli schwálili / ale y Raddau a Skutkem znamenitě sfedrowali. Osadnj. Milj Sausedj / tu hle widjme / že y w této wěcy Luther a ginj gemu rownj bezpotřebně tať mnoho křiwého činj. Farář. A co kdybych gá z wlastnjch Lutherowých Spisůw provedl / že Přigjmánj pod gednau on za prawé a pořádné držel ? Osadnj. Totž by byla wěc podiwná. Farář. Tlecht gest diwná nebo ne / wšak gest skutečné prawdiswá. W knize swé o Babilonstém Zagetj lit. de Coen. prawj Luther : Kteřj pod gednau Spůsobau přigjmagj / nehřessý proti Krystu Pánu / poněwadž Krystus nepřikázal obogj wjzwati / nybrž wůli gednoho každého na Swobodě zanechal. A dále / toho gá neporaučjm / aby obě Čzástky gako z mocý se přigjmali / gakobychom k tomu něgakým Přikázanjm nuceni byli. W gednom swém Psanj k Čzechům pisse Luther : Ačkoliwby pěkná wěc byla w Swá-

tošti

toſti Oltářnj obě Čáſtky vŕjwati/a Kryſtus w tom nic gaſoby to potřebné bylo neporučil. Nicméně lépegi geſt Poſog a Gednotu/ kteréz Kryſtus Pán arcy poručil/zachowati/ než o Čáſtky ſe hadrowati. Ať giných Propowědění Lutherowých pominu. Sauſedé. Geſtližeť geſt Luther ſám w této wěcy/ pro niž ſe tať mnoho křikůw činj/ Lutheryánem nebyl / proč bychom my býti chtěli? Sať. Arcy že ani wy/ani žádný giný neymenſſý ſuſſné příčiny nemáte nad Pŕigjmánjm pod gednau ſe rozpaťowati/ neb proto ſobě ſtěžowati. My dáwáme Leykům wſſecko to/ co k dořonalé a celé Podſtatě a Bytnoſti Welebné Swátosti náležj/ totižto pod Spůſobau Chléba celého žiwého Kryſta/s geho Swatým Tělem/ Krwj Duſſy a Božſtwjm. My dáwáme to/ z čehož wſſyční hodně pŕigjmagjcy dořonaly Vžitěť / Moc a Půſobenj Welebné Swátosti vplně doſahugj. Co ſe pať tu nedoſtává? Tři neb čtyry křupěgičky Spůſoby Wjna/ kteréz žádný podſtatný Djl / ani Kryſta Pána / ani Swátosti/ ani Miloſti / a nadpřirozené Mocý negſau; geſto my těch w vŕjwánj tohoto Neyſwětěgſſýho Tagemſtwj neywjce hledati máme; a má kdo pro týž tři neb čtyry křupěge Wjna/nýbrž gen Spůſoby Wjna Nebe a Zemí

Zemi bauřiti a kormautiti / Roztržitost a Rozdwoženj tropiti / nové a neslychané Bludy wymegssleti / mnoho tisyc tisycůw Dussy w přjtomné a gisté Nebezpečenstwj wěcného Zahynutj wwołowati ? Anobrz vlastně to / čím nás Neřatholictj neslussně stjhagj / gařobychom my tuto Swátost rozdělowali / a tař celého Krysta Lidu obecnému nepřáli / nýbrz polowicy geho odnjmali / ř. vlastně to (prawjm) zřetedlně a patrně provedu / že se to / ne od nás Katholictých / nýbrz od nich samých děge / a oni ti a tařowj gsau / genz Krysta nekřesřanský děl / a bjdnému / zawedenému Lidu dořonce přeř berau. Oni prawj / že my Krysta dělme / proto že Leykům Swátost Ultářnj pod gednau Spůsobau podáváme. Tehdyř Neřatholictj w tom Domněnj gsau / že celý Krystus Pán pod gednau Spůsobau nenj. A co se tudy od nich giného děge / než že Krysta a geho Welebnau Swátost děl / a tař dwa rozdelené a rozdwožené Djly / Lidu domněle přisluhugj / proto pař ne celého / nýbrz na dwa Djli oddeleného / gednjm Sloz wem mrtwého / anobrz dořonce řádného Krysta podávagj. Nobo Krystus Pán wstau z Mrtwých / giř wjce nevmjřá / prawj Swatý Pawel k Řzjmanům w 6. řapit. ř. A tomu gest přjliř gisto / že řádný z

Nekatholických ne kněží a samostatných Zlá-
 satelů pro nedostatek pořádného povolání
 a kněžského Svěcení pro opusťení newyhnus-
 tedlného posvěcování/ a proměňování (kte-
 rež consecratio & transubstantiatio sluge)
 pravé Svátosti Oltářní učiniti nemůže : A
 protož také místo Těla a Krve Kristové při
 Večeři své co jiného než paubý prostý Opla-
 teček neb Sývku Chléba/ a malický Truňček
 prostého paubého Wina podávati nemohau.
 Osadnj. Musym wyznati / že gažo gá gsem
 byl předesslé (giz ale chwála BŮhu wice ne)
 gessťe do dneška mnoho Tisíc / ač sprostých/
 wšak dobrých a vpřimných Lutheránůw
 gest/ kterj pro ten gediný obyčej/ že se v Kat-
 holicých toliko pod gednau Spůsobau pos-
 dáwa / od Katholické Wjry a Náboženstwj
 odwozowáni býwagj : gessťo kdyby tak do-
 brau Spráwu / gať se nám toho dostalo sly-
 šseti/ dobře uwážiti a rozgjmati chtěli / pro
 ten samý gediný Artykul od Lutheránůw
 by odstoupiti měli/ při kterýchž (gažo y Kal-
 winystech/ rč. této newelebněgšj a newzis-
 tečněgšj Svátosti dořonce zbaweni / bez ni
 žiwí býti y winjati musěgj. To gá z Mílo-
 sti BŮj k Srdcy připaustjm a s Radosti
 Katholickým budu/ Amen.

Na Den Slawnosti Swatého Wita Mučedníka Páně / a Patrona Čžeského.

Nječ z Kněh Maudrosti w Kap: 10. od
Werse 10. až do 14.

SPrawedliwého provedl Pán Krze
Cesty přjmé / vřázał gemu Králow-
stwj BŮžj / a dal gemu Dměnj Swatých :
Dočil ho w prácech / a doplnil práce ge-
ho / w podvodu oklamagjých ho / byl
gemu přítomen / a počestného učinil ho.
Ostřjhal ho od nepřátel / a před Swůd-
cy chránil ho / a Potýkánj sylné dal ge-
mu / aby přemohl / a wěděl / že nadewse-
dšo mocněgšý gest Maudrost. Ta prodas
ného neopustila sprawedliwého / ale od
hřjssných wyswobodila ho : a sstaupila s
nim do Gámy / a w Otowách ho neopusti-
la / až mu přinesla Berlu Králowstwj / a
Moc proti těm / kterjž ho potlačowali : a
lživé vřázala ty / kterjž ho zřaleli / a dala
gemu gasnost wěčnau.

Spasýtedlné Wyswétlenj w Roz- mlauwánj owedené.

W Ewangeličých není žádného petoného
a stálého Gruntu/ nýbrž welká rozdiľnosť
w Wčení : žádná prawá Regule neb Pra-
widlo Wiry/ nýbrž Faleš a Oklámá-
nj/ a starých Kacířstwí obnowení.

Sarář. Čtenář. Sprostak.

Sarář. Wždyť prawdivé gest gedno-
sworné Wčení Swatých Otcůw/ že Bůh
každému člowěku / genž sprawedliwé dle při-
rozeného Zákona žiw gest / wšsy neschetno-
sti a neprawosti Práwem přirozeným zapo-
wěděné se wystřjhá/ bytby on w samoté/ neb w
prostřed diwočých Pohanských Nárůdů wy-
chowán byl/ buď škrze Angela/ buď škrze člo-
wěka/ buď škrze své BŮžské Wnučnutj Wjru
prawau/ přjmau k Spasenj cestu postytuge.
Čemuž nás y dnešnj Swatá Kžec wyrčuge/
w níž čteme : Kterak Mandrost a Prozřete-
dlnost BŮžská každému Sprawedliwému
Cesty přjme do Králowstwí BŮžjho o-
kazuge / geg od Swůdců a Lhátů/ od o-
klámánj lřtiwých/ to gest odewšseho bludné-
ho/ podwodného Wčení / gehož netoliko Po-
hané/ ale y Kacířowé wšsychni / a ze gměna
Sub:

Husyté/ Luteryáni / Kalwinystowé / a jiní
 Ewangeličtj/ pluy Brámy magj/ wyswobozu-
 ge. **Cztenář.** Co to od wás slyssým Wele-
 bný Pane ? Ewangeličá Wjra základ swúg
 bere z Swatého Ewangelium/ w kterém žá-
 dne Falsse / a žádného Podvodu býti nemůž.
 Toťby bylo Ewangelium a Slovo samého
 Krysta sstraffowati. **Sarář.** Co gsem řekl/
 to důkladně chcy potwrditi/ wšak z počátku
 se opowjdam/obrazugi a žádám/ nechť rozmilý
 Cztenář to / co w přjstonném Rozmlauwánj
 na Plac přigde / ne tať ogjmá/ gaťoby se co k
 posměchu / hanbě / neb autržce kterého Czlo-
 wěta/ genž se gedné neb druhé Wjry / kte-
 réž se Ewangeličé gménugj přidržj / dalo.
 Budeme dobrým wprjmným a lastawým au-
 myslm/ to wšse/ co Prawda / a mnohých nez-
 winně zawedených Dussy potřeba wyhledá-
 wá/ spítowati / wyswětlowati / a bedliwěg-
 sšyho wváženj té wěcy/ wšsem wprjmným při
 wůli zanecháme. **Cztenář.** Nechť Pán Sa-
 rarář o to nepečuge/ geho dobré poctiwé Srd-
 ce/ gest mně známé/ geho přjgemná Prozrete-
 dlnost wědomá/ gaťž gsem obého / z předchás-
 zegjých Rozmlauwánj / s dobrým mým spo-
 kogenjm slyšl. Gá dobře wjm/ že bjlé bjlym/
 a černé černým gmenowati musyme. **Sarář.**

Pane Cžtenáři / máte-li mne za dobrého Ka-
 tolického ? Cžtenář. O tom pochybowati
 nemohu. Saráč. Ale co kdybych chtěl od
 Katholického Náboženstwí odstaupiti / po-
 wězte mi milý Pane / kambych se měl obrátiti /
 abych gistý Grunt Křestanské Wjry natre-
 sfil ? Měllibych Lutheránem / neb Kalwin-
 ským býti ? Proč Lutheránem a ne Kalwin-
 stem ? Nebť Kalwinystowé rovné prawí / že
 Pjssino Swaté skogí po gich straně / gačo Lu-
 theryáni. Nebť gest tomu tač / žeby se mi
 Lutheránské Náboženstwí lépe ljbiło / tehdy
 opět y hned se zastawugi a rozmeyssjim / měl-
 libych měčcegssým neb rozmazanégssým / čili
 twrdssým neb přistnégssýho Smyslu Luthes-
 ryánem býti ? Zdalibych se měl k prwnj a ne
 skálené Wjře Luthera Arcy-Otce připogiti /
 nebo k té / giž Filip Melanchthon zfflekowal
 a napravil ? Ale gest y ta Melanchthonská
 rozdjlná / poněwadž Augsspurská Confesly
 (gačž wšibec známé gest) částo a několikrát
 proměněná byla. Chtěllibych sobě snad Kal-
 winské obljbiti ? Proč před Lutheránským ?
 Wšsač gest Luther byl prwnj / kterýž Swětlo
 nové pátého Ewangelium rozswjtil ? A kdy-
 bych y chtěl Kalwinským býti / měllibych s Pu-
 ritany nebo Protestanty / s Arminiany neb
 Gomoristy držeti ? Nebo že mezy těmito

Sektami weliký Rozděl gest/ Angličané o tom
dobře wědj. Kdybych sobě Husytskau / neb
Wicleffitkau Sektu obljbil/ mámlí se Adas
mitům/ Kalissnjům / aneb gednotě Bratrské
přiwteliti? w tom trogjm Zboru gisté gednos
ta není žádná. Kde nagdu ģruntownj pod
statnau přjcinu / proč wjce mám Lutheryá
nem/ než Kalwinystem/ neb wjce Kalwinstým
neb lutheryánem býti? Proč raděgi w ge
dnotě Bratrské nežli mezy Kalissnjky / proč
raděgi mezy Kalissnjky/ než Adamity wtročiti
mám? An obogj co gim Szdlo postačuge křis
čj: Slowo BŮžj semnau držj / gá mám Du
cha BŮžjho/ Pjssmo Swaté gest k mému smy
slu patrně/ a giných smysllinkám odporné. A
wšak toho giným ničjmž neprokazugi/ než že
gest to zgewné a srozumitedlné tomu/ kdo Du
cha má. A tak geden Grunt a Základ magjs
protožbych / nebo wšsecky tyto Wjry wgsti
musel/ nebo žádnau. Čtenář. Co pať wy
Katholictj w té wěcý nad nás / a gaťy pra
máte? Sarář. Toto: Wy provozugeme Ar
tykule nassý Katholické Wjry z Pjssma Swa
těho/ gaťzto wedlé obyčegného Smyslu Swa
tých Otcim wykládáno bylo / gaťz od sta do
sta Let/ křesťansstj Wcitelowé/ gestto se Swa
tosti/ Záraky a Duchem Prorockým stkwěli/
a drželi; provozugeme to / stálaw / wzdycy

trwalau Gednomyslnoſti Wjry / po tolik ſet
 Let a Časůw ; nicméně y z čiſtého pobožného
 Obcowánj / kteréz Wjra naſſe vřazuge a pů-
 ſobj ; od Kryſta připowěděným Obracowá-
 njm Pohanůw / kteréz ſe k naſſemu Katholickés-
 mu Náboženſtwj wždycky dále / rč. A neměl-
 bych tu lepſſyho Gruntu najiti / pewněgi To-
 by poſtawiti ? Čtenář. Přiznávám ſe / ta
 wěc geſt hodná powáženj. ſarář. Za dru-
 hé / kterak mohu s dobrým Rozumem a Swě-
 domjm / Ewangelicým / Kaliffnjkem / neb Ta-
 borytem / Lutheránem neb Kalwinem býti /
 poněwadž Očima widjm / Ručama chytám / že
 půwodowé těch Náboženſtwj zgewně blaudj /
 a w Dčenj ſwém tač neſtálj a wičlawj gſau ?
 tuť nemohla žádná neomýlná Pomoc / pu-
 zenj a ſprawowánj Duchu Swatého býti. Kterj
 předeſſlé w této weliké Připadlnoſti od BŒ-
 ha poſláni byli / ty Duch Swatý tač řjdił a
 ſprawowal / že ſe ani w kázanjch ani ſpiſy-
 gich žádného Bludu / Chyby neb ſalſſe nena-
 cházeło. Kdo geſt kdý w Dčenj Proro-
 čem neb Apoſtolſkém gačý Blud poſtj-
 hl ? prawj Swatý Auguſtýn Epift: 19. ad
 Hieronym: Kdyby při tačowém od BŒha
 poſlaném Scribentu , gediná lež ſe wyſtýtla /
 tehdyby Wjra geho obſtáti nemohla / nýbrž
 wſſečlawážnoſt geho / tudyby protržená byla.

Nebo kdo w gednom oklamává/ neb oklamán bývá / může také w giném oklamávati neb oklamán býti : a proto by naň co spoléhati nebylo. K tomu se wásš Luther sám musel přiznati / kdež se lib: contra Emserum spowjda tímto Slovy: Kdybych gen gednau postizen byl/ že gsem tak lhal/ a tak falešný a welký Blázen gsem: y hned by mé Včení/ Poctiwost a Wěrnost dokonale konec wzali/ každý by mne za Lotra a Podwos dnjka slusně držel. Tolikéz in assert: Teut: art: 25. Kdo gednau lže/ ten gisté z Boha není/ nýbrž gest podezřelý we wšech věcech. Anobřž Bůh sám dal nám w Písmě Swatém to Znamení / kdybychom Proroča w gaké lzi popadli/ abychom za gisté měli / že od Boha poslán není. Z toho položeneho Gruntu / dělám takowé Argumentum neb Důwod. Kdo w gednom Punktu Wjry swé blaudj/ ten není od Boha poslán/ gakž gest již wkazáno : Luther / Kalwin/ Wickless/ Hus/ rč. mnohokrát w swém Včení blaudili/ ergo gest gisté/ že negsau od Boha poslání. Čtenář. Čekám na Průwod druhého Propowědění. Farář. Předně Luther / Kalwin / Wickless/ Hus/ a kterj po gich Sslápěgich sli / falešné a neprawdiwé prawj/ a celý Swět přemluwiti chtěgj ; že se

my Katholictj Obrazům klanjme / gačo Po-
 hané swým Modlám ; že Marygi / a giné po-
 mřelé Swaté / BŮžkau Poctau / ano často
 wjce než BŮha / Krysta / rč. ctjme ; kterak v-
 čjme / že Czlowěk může a musí swými vlastnj-
 mi Skutky / odpusttění swých hříchůw dogjti /
 anobř zašlaužiti / a tač bez Utrpenj a Žásluby
 Krystowé / k Spasenj přicházý ; že můžeme z
 vlastnj Síly / BŮžj Přikázanj zachowáwati /
 že s Slowem BŮžjm lidská Ustanowenj ro-
 wná činjme / anobř že Pjismu dořonce odpus-
 ttění dáwáme / a paubého lidského Smyšle-
 nj a Učenj se přidržjme. Což wšse / Čžesty
 mluwé / paubý hrozný klam gest / a žádnému
 Katholickému Učiteli / do Ust neb do Pera / žá-
 dnému dobře wěřjčjmu Katholickému / do
 Srdce nepřišlo. Utenj pač giné přjčiny /
 proč mnoho tisíc Ewangelických nás Katho-
 lických se šstjti / mimo tyto nestydaté / mařawé
 řiwé Smyšlinky. Item / gačý gest to we-
 liký a zřetedlný klam / že obecný nepowědo-
 mý Lid namlawagj / co my Katholictj o do-
 brých Skutcích / o Wzýwánj Swatých / o
 Wššy / Učistcy / rč. wčjme / že gest wšse nowé
 Učenj / o kterémž Starj Otcowé nic newědě-
 li. Utečť mlčjm o Bludech a Chybách / w
 Zystoryckých a Chronologicckých wěcech /
 ščjtánj časůw se dotýřagjčých. Ad speciem,

negsauli to dwa welicý a podstatnj Bludowé
 Luthera a Kalwina ? Geden / že nemáme
 žádné wúle swobodné ; nýbrž že činjme
 wšse / z newyhnutedlného přinucenj a nás
 sylvj : Druhý Blud / že Bůh neméně gest
 Půwod a Nabádatel k zlým / gačo k do-
 brým Skutkům. Kdo newidj / gacý to
 dwa hroznj a nad Njru škodliwj Bludowé
 gsau ? An wyzdwjhugj wšseču dobrau Poly-
 cyj neb Spráwu Obecnu / wšseča spasytedl-
 ná Napomjnanj / wšseča Práva a Příkaza-
 nj / wšsečy Saudce a Saudy. Nebo k čemu-
 by to wšse bylo / gestliže my žádné swobodné
 wúle nemáme / wšsečyby se Neprawosti ne-
 slusně trestali / neb co se dobrowolně nečinj /
 nýbrž z Nabadanj BŮžského / to žádné neza-
 sluhuge Pokuty : Strze ty Bludy také Nebe
 y Peklo se w nic obrácý / a wšsem hřichům a
 Neschetnostem Dwěře a Wrata / zwlášt
 Atheismo Neznabožstwj se otwjragj. Ne-
 bo téměř gednostegně gest / žádného BŮha
 newěřiti / gačo BŮha toho / kterýžby wšseho
 zlého a hanebného byl Nabádatelem. Čte-
 nář. Wjm že Luther a Kalwin tak psali /
 ale gináť se wykládá. Saráť. Co gest po-
 třebj mnohého wykládánj / nechť to kdo tře-
 bas na ruby obrácý / wždyť gest hrozný ma-
 řawý Blud / wšse co gsem powěděl / po sobě

táhnaucy. Co mám také říci o Nestálosti
 Včenj gegich/ y w neyplatněgšsých a neypod-
 statněgšsých věcech ? O Wečeři Páně Ka-
 sspar Owerhamer Saks/gessté za žiwobyti
 Luthera 36. Contradictiones a sobě odpor-
 ných nestálých Propowědj/ z Spisuw Luthe-
 rowých wytáhl / a s welikau Sanbau téhož
 nowého Proroča wytisknuté wúbec wydal.
 O přigimánj pod obogj / D. Cochlaeus sedm
 hlawnjch Punktuw poznamenal / a celá ta
 knjha Cochlaei, nic giného w sobě nemá/ než
 pauhé sobě odporne Včenj Lutherowo/ Ano/
 a Ne / o gedné wěcy / a to téměř we wšsich
 Punktjch / o nichž mezy námi Spor gest / a
 gsau při tom vlastnj Slowa Lutherowa
 wypsána. Gestto geden každý wj / že w ka-
 ždé sobě odporne Řzeči Ano nebo Ne sfa-
 lšně býti musy ? Kalwinowo nestálé Včenj/
 nynj bjlé / nynj černé o gedné wěcy / čtyry a
 dwadcetkrát Coccius, vlastnjmi Kalwino-
 wými Slowy provozuge. Slysste pro mu-
 str/ toliko gednu přjliš hrubau nesrownalost
 o Božstwí Krystowém. Na I. kap. Swatě-
 ho Jana prawj Kalwin / že Krystus gest
 prawým Bohem s Otcem gedné Pod-
 staty. Ginde pať contra gentil: refut: 10.
 že to gest newlastnj twordá Řječ Concilij
 Nycceni, Bůh z Boha/ Swětlo z Swětla.

A in 2. Epist: ad Polonos patrné psáti se neostegchá/ Žeby Krystus byl y podle Božského Přirozeni menšsý než Otec. Co gest starý od celé Cýrkwe wylaučený Arrius giného učil? Kdo může se domnjwati/ledaby Mozeť měl zwrcený/ že Bůh takowé Lidj poslal/ padlau rozbořenau Cýrkew zase wystawěti/ poněwadž oni / swé vlastnj Včenj bořj a porážegj? Si quæ destruxi (prawj Swatý Pawel ad Galat. 2. v. 18.) iterum hæc ædifico, prævaricatorem me constituo , Budulito / co gsem prwé řazył opět zase wzdělawati (nebo co gsem wzdělal zase řazyti) Přestupnštem sebe činjm. Wšak nic méně tito Reformatores, anobrž raděgi Contradiçtores a Powětrnjcý tak smělj byli/ že se neostegchali tjm honosyti / že Včenjm swým gsau gistj / že wědj/ an Prawdu učj/ že Včenj gich / gest Včenj Krystowo. Luther contra Regem Angliæ. Gsem tjm gist/ že Včenj mé z Nebe mám. Item/ Bá zagišto wjm/ že Včenj mé/ ne mé/ nýbrž Krystowo gest Včenj/ a že Včenj mé/ sobě samému na Odpor býti nemůže / poněwadž Krystowo gest Včenj. A contr: Stat: Eccles. Že tjm tak ugistěn gest a že nikoliw dopustiti nechce/ aby Včenj geho od toho ani samých Angelůw mělo býti sauzzeno.

zeno. Item / že nemůže žádný Spasen býti / kdoby nechtěl Včení geho přijíti. Nápodobným Spůsobem měl Obyčeg Kalwin na swých kázanjch honosně vykřikowati / že gest Prorokem / že nemůž býti ovláman / ledaby Bůh byl ovláman. Bolsec: in yita cap. 13. **Cztenář.** Gest v nás Ewangeličtých mnoho včených / kterj za to magj / že Luther a Kalwin z počátku snad w něčem také zawadili / dokud Ducha Božjho gestě doznale neměli: potom wšak když w Duchu zrostli a vpewnění byli / také se měniti přestali. **Sarář.** Ale to nemůže od žádného právě věneho praweno neb wěřeno býti. Nebo wšsyctni ti / genž bez prostředku od BŮha k wywčowanj Lidu posyláni byli / hned z počátku poslanj swého / neomylnau přjtomnost a pomoc Ducha Swatého měli / tak že w Včení swém nikdy neblaudili / gaž na Prorocých a Aposstoljch / toho patrnj příkladowé. Ano: brž z počátku takowj Lidé / této neomylné Ducha Swatého pomocj neywjc potřebujj / poněwadž wšse co přednášsegj / od neywětššyho až do neymenššyho welmi bedliwé býwá skaumáno a rozważowáno / a při začátku gaž Včitelům / tak y Včení samému auctoras neboljzto Wážnost gest potřebná. Nebo kdyby který Prorok neb Aposstol hned z počátku

čátku w gačem Bludu / neb sobě odporném/
 Ano a Ne/ mluwenj byl postjžen / byloby po
 wššy vážnosti geho wěta / a slusně bylbý ga-
 to Swüdce zawržen. A tať y Luther a
 Balwin/ bylili gsau od BŮha ř reformiro-
 wánj Cýrkwe posláni / w Včenj swém hned z
 počátku pewnau Stálost bez Bludu / pochy-
 benj a sobě protivných Ano a Ne mluwenj
 mjti měli / aby gaťo Swüdcowé Lidšstj za-
 wrženi nebyli. A tomu gest Otázka/ kdy pať
 gsau taťowau dořonalost a plnost Ducha do-
 řáhli / že wjce blauiditi nemohli ? A odkud
 Swět tjm wřistěn býti může/ že taťowj Li-
 dé/ gestto z počátku chybowali a Bludy učili/
 giž wjce neblauidj/ nýbrž Prawdu učj? Nebo
 nemáli Swět toho žádně gistoty / gest taťe
 wymluwen/ gestli těch genž z prwu blauidili a
 falešně učili/ y na potom za lepššy newznáwá
 a newššymá. A řdo naposledy newj / že tito
 wylýhli Prorocy / po wššeděn čas swého V-
 čenj a Žiwobyťj nestálij a newřawičnj byli/
 Včenj swé wždy proměňowali / onde a onde
 lepššyli a horššyli / a to ne gen w rozdjlných
 Spisých/ ale y w gedně gedně knize/ gaťž to
 Cochlaeus a Coccius wřazugj. Neb čím dá-
 le přicházeli / tjm hůře postupowali / a co z
 počátku šnesřtedlněgi předkládali/ to potom
 buřto zořřili / aneb dořonce w gině tomu
 odpor-

odporné změnili. Sprosták. Cti-hodný Pane/gaťá pať musy býti toho vlastnj přjci: na/že ti Lidé tať nestálj byli / a proč při wšsich giných na šrže krom samé Katholické Wjry tať weliká neswornost gest/neb se to za přjti nemůže ? Jaráť. To gá wám Pane Sausede s pomocý BŮzj pěkně vřázej. Když má w kterém Náboženstwj/prawá/ská Gédnomyšlnost a Gednota Wjry býti / tehdy se to gináť státi nemůže/ leda wšsyaťni hlawnj a podstatnj Artykulowé téhož Náboženstwj / gisté stále a nepohnutedlné založeni gřau : A k taťowému Základu nemůže se opět přigjti / gediné/ když též Náboženstwj/ gistým/ stálým a dořonalým Prawidlem Wjry gest opatřeno / podle kteréhož se konečné a gmenowité wěděti může/ co se z potřeby wěřiti a co ne wěřiti má. A poněwadž žádné nowé Ewangelicé Náboženstwj žádného taťowého Prawidla Wj y nemá/ tehdy gest nemožné/aby k gaťé stále Gednoté Wjry přigjti mohlo. Nebo předně/ wjzte o tom/ že tať Náboženstwj Ewangelicá / wšsedy Traditiones , ta gest wšseliká Cyrkwí Swaté z Ruřy do Ruřy odewzdaná. Vceny / gestto psána negřau/ doř konce zawrhuřj : Za druhé / že Conciliis, neboljřto Sněmům Duchownjm / když gin w čem na odpor gřau/ hned odpusťtění dáwagj.

Luther in artic. 115. & sequ. pravj/ že gest
 nesmyslnost aby Concilia zavjrali / coby
 se wěřiti mělo. Za třetj / že ani Starých
 Otcůw a Učitelůw / kterjž před těmito naz
 sšými Spory živi byli / Smyslu a Weykladu
 nepřipausstěgj. Luther lib. contr. Regem
 Angliæ. Uedbegte na tisjíc Augústjnnůw /
 na tisjíc Cyprjnnůw / zč. Sprostak. Ale
 pravj oni / že místo tohoto Pravidla lepšj a
 gistěgšj / totiž Pjsmo Swaté magj / kterěž
 blauiditi nemůže. Jarak. Wšak musjte mis
 lš Pane Sausede wědětj / že Pjsmo Swaté
 samo w sobě gest dobré / neomylné a dokonaz
 lé / tolikěz pěkné a vžitečné Pravidlo toho /
 coby w věcech Náboženstwj wěřeno a držá
 no býti mělo. Nicméně / že dotčené Pjsmo
 samotné a gediné postačitedlné není / wšedj
 a každé potřebné Artykule Wjry / kterjž w
 Spor a Pochybnot přicházegj / tak rozezná
 wati a srownawati / aby každý Spor / Pochy
 bnot a Roztržitost wyzdwjžena byla / to wám
 tolikěz dām Ručami omačati. 1. Poněwadž
 tjm Pravidlem / o Pjsmě Swatém (o kterém
 předewšjým w gisstěni býti musjme) nic sauiditi
 nemůžeme / tehdyt nám takowé Pravidlo sa
 mo negisté zůstane. Nebo z Pjasma wědětj
 nemohu / zdali ta Knihá / genž Bible slowé /
 prawdiwé Slowo Božj gest / aneb zdali gest
 gi

gi něgakŷ Swŭdce pŕed ěasy za Pjssmo Swa-
 tě newydal. Z Bible taě wěděti nemohu /
 gestli toto neb ono Položenj a Propowěděnj
 zffalssowáno neb lstriwě a chytŕě podstrěeno /
 zdali ě němu co pŕidáno / neb odtud wġato / co-
 by ě Podstatě tě wěcŷ nálezelo. Kdyŷ w ta-
 ŕowě Pŕipadlnosti Traditionem , neboljzto
 onezdaně Cŷrkwi Věenj na stranu odloŷjm /
 tehdy musŷm toliko na saměm Lidskěm Do-
 mněnj / kterěz w tě podstatně wěcŷ dostateěně
 nenj pŕěstati / a taě celŷ Zákklad Wjry mě /
 bude na Lidskěm negistěm Domněnj zálezeti.

2. Prawá moc Pjssma / ne w ŷwukŷ Slow / ale
 w Smyslu a Rozumu / genŷ ŷiwot a Dusse Pj-
 ssma gest stogj. R wjte / ŷe mŷže o prawŷ
 Smysl Pjssma / tisŷc Wědorozuměnj wzni-
 knauti / kterěz z saměho Pjssma bez Traditi, a
 gednomyslěného Swatŷch Otcŷw Wěykladu /
 nemŷže srownaně býti / gaŷŷ stussenj wěazuge.
 Wěbo nesaudili se Kalwinystowě a Lutherŷ-
 ni mezy sebau dosti o Wěyklad a Rozum / sa-
 mŷch těch patrnŷch Slow : Hoc est corpus
 meum : Toto gest Tělo mě. Kdybŷte s
 Kalwinystŷ smeyssleti ětěli / ŷe Saud neb
 wyŕěknutj na to / kterě Pjssmo gest prawě a
 prawŷ Smysl geho / wnitŕěnj Duch dŷwŷ :
 Tehdyby to nic giněho nebylo / neŷli wnitŕěnj-
 ho Ducha wŷnj (to gest / gednohoězdeho
 wlas

wlastnj privatnj Smysl a Zdánj) Práwidlem Wjry činiti. Nebo každý může řícy/že Ducha má / z gehožto Wnuknutj toto za Pj-
sno Swaté držj / ono za Slowo Božj nev-
znáwá ; tento smysl těch Slow za pravý má/
tento ne. Gakož Lutherána / Duch geho
namlawá/že Epistola Swatého Jakuba/
gest k Pjismu toliko přidána a slaměnná ; Zge-
wenj Swatého Jana negisté / máli w gacé
wážnosti býti/rč. Na proti tomu Kalwiny-
stowi Duch geho powjda / že to obé Slowo
Božj. Kalwinstý Duch prawj/že těch Slow:
Hoc est Corpus meum : Smysl gest takowý/
To gest figura neb Znamenj Těla mého.
Ale Lutheránuw Duch smeysslj : Tento
Chleb gest w Pravdě Tělo mé. A tjm
spůsobem muselby wždycky gednoho každého
Duch privatnj neb zwláštjn/Práwidlem Wj-
ry býti/a ne Pjismo. 3. Kdyby který Saud-
ce/ w každé Rozepřj takowau Weypowěd čis-
nil/žeby se vlastně rozuměti nemohlo / komu
gest to/oc činiti bylo/přisaudil / nýbrž každá
strana sobě připisowala/ že gest swjtězyla / a
Saudce Weypowěd zgewné a patrně gi k
dobrému padla : Zdalizby takowý Saudce/
odewssech Lidj za nespůsobného uznáwán nez-
byl? Nebo šrže geho Wyrčenj / nemohlaby
žádná pře škoncowaná býti / poněwadžby

strany/po Weypowědi tať mnoho o to / která obdržela / Hádky měli / gať sýlné před tjm o Práwo své se nesnadili. Ahle! Pismo gest Saudce taťowý / když se od něho Traditio, a gednomyslňý Weyklad Vciteliw Cyrkewnjch odlaučj. Nebo Pismo gináť nikdy newypowjdá/ gedině tať/ že se wlastně wěděti nemůže/které straně za prawé dáwá/an gest sstě gedna y druhá křičj a heraltuge / kteráť Saudce zřegně a patrně gi na Ruťu gest; a odtud pocházý / že se té Nesnázy žádného konce neděge. Protož tehdy Pismo samé/ celým Prawidlem Wjry / a gediným Saudcým sporům o Náboženstwj/ nigatž býti nemůže. Atj / gestto žádného giného Prawidla/ žádného giného Saudce / krom Pisma newznáwagj/zgewně znáti dáwagj/že giného Saudce/ k rozeznánj roztržitosti Wjry/ mimo svéwlastnj privatnj zdánj a smyslenj trpěti nechtěgj. W čemž gináť nečinj/ než kdyby Lælius a Sempronius proti sobě saudnau Rozepřjwedli / žádného giného gedině Codicem Justiniani, to gest knihu wseobecna Práwa w sobě obsahujcý za Saudce uznati a připustiti nechtěli. Lælius pať gistý Text s dotčených Práw pro sebeby předkládal/prawě / že týž gemu za wyhranau dáwá. Ale Sempronius tomuby odpjrať / giné Wstano-

wenj

wenij neb Artykul z týchž Práv/pro sebeby nastahowal / za patrný po své straně držel. A tak sobě vždy na odporu stáli. Zdaliby to znamenitě sméšná wěc nebyla/ědyby žádného Juristy Weykladu / žádného giného Saudce Ortele wyrozuměti neb slyšeti nechtěli? Kdož by neznal/že ti Lidé/ své Rozepři konce učiniti opravdowě nemijnj / nýbrž gedenkáždy na to gde/aby toliko geho smysl a mjnénj následowáno bylo. Napodobným způsobem děge se y s těmi / kteří giného Saudce krom Pisma/ w Rozepřech o Táboženstwji miji nechtj / neb se tudy patrně pronášsegj/ že swúg vlastní smysl a twrdossygnost / za Saudce pře své obhagiti se wynasnažugj. 4. Že Pismo samé nepostačuje k wyzdwiženj sporúw/ a wstípenj Gednoty Wjry / to wklazuje samo skússenj. Nebo očité widjme/ že Lutheráni s Kalwinysty w toho Saudce/swým Hádkám konce nenalezagj / a tolikéz obogj / tak dobře Kalwinystowé/ gačo Lutheryáni společné / a mezy sebau sami (an obogj gsau w Sekty rozděleni) žádné Gednoty neb swornosti tressiti nemohau/řč. Pročez mezy Ewangelickými k tomu přišlo/že téměř tolik Kacířstwji w nich/ kolik Šlaw a smyslúw gest / anobrž Obecny Lid wúbec mluwj / že na to / co Luther neb Kalwin učil/ nemnoho dbagj/že s Pismem a

Slowem **BOžj**/ kterěz chybiti nemůžze / dr-
 žj/ a tať w swědomj swém/ dobře vbezpečeni
 býti se domnjwagj / gessťo gedenkaždý/ podle
 smyslu swého Pjssnu rozumj / a na to / gaťoby
 Slowo **BOžj** za Prawidlo swé Wjry měl/
 pawugjce/ místo Pjssna/toho/co sobě z swého
 Mozku sám smyslil/se držj. **Sprostáť.** To
 gessť w prawdě welké **Oklamánj** / a od nemno-
 hých se poznáwá/ neb na ně pozor dáwá ; od-
 kud to přicházý ? **Sarát.** Přicházý na djle z
 vlastnjho sebe milowánj/ a o sobě sineyssenj.
 Nebo kdo sám o sobě smeyslil/ domnjwá se / že
 smyslilky geho/ gsau krásné a dobré ; z částky
 pať přicházý/ z lstiwého tegného zlého Ducha
 působenj/ kterýžto wnitřnj Lidská přemysslo-
 wánj tať přewracý / že **Człowěk** / to co sobě
 zsmyslil a omjnil / z špatné přjčiny / za pau-
 hau a gistau Prawdu držj ; to pať **Bůh** na ně
 dopausstj/ proto/ že jim prawá Pobožnosť/ a
 těžšý **Křestanské Ctnosti** ljbítj se nechťegj/
 proto/ že **Lásky Prawdy** nepřigali / aby
 spaseni byli (gaťž **Swatý Pawel** w 2. k **Thez-
 sal:** w 2. kapit. w. 10. prawj) A protož pos-
 sle jim **Bůh** mocného činitele **Bludu**/
 aby wěřili lži/zč. Posle jim/zč. Ne ga-
 ťo poraučege/ nýbrž zlému Duchu přehlizege
 a dopausstěge / zč. aby ty / gessťo Prawdu/ a
 prawau starau **Wjry** potupugj/oklamáwa-
 ti/

ti/ a w Bludy wwozowati mohl. Sprosták. Ale někteřj z nich prawj / že Bůh žádného oklamati nedá / genž pokorným Srdcem w Pjssně Prawdy hledá. Neb on Ducha dobrého zasljbil těm kterj ho prosj. To gá takž činj/čtu w Biblij s pilností / a BŮha za dobrý Rozum prosym. Čtenář. Co to nesnj dobře činiti Pane Faráři ? Farář. Ach gest welký Blud/a Mámennj Diabelské. Nesbo kterak tito Lidé/pokorným Srdcem Prawdy hledagj / kterjžto Weyklady Cýrkewnjch Wciteljw/starých Swatých Otcůw smysl / a co na hlawnjch weřegných Snémjch Duchownjch zawřjno gest potupugj ? Kterjž Cesty od BŮha vřázané / se držeti nechtěgj / nýbrž tegných bezpotřebných Žgewenj žádagj. Ač by od nich Prawdě se naučiti / a předewšsemi Bludy wbezpečeni býti mohli / ale nechtjce se gim poddati/ wlastnj prozřetedlnosti swau a Duchem swým / sami z Pjssna / Prawdu wyzwéděti žádagj/gakoby Swatj Otcowé/Cýrkewnj Wcitelowé a Spráwcowé / Pjssna S° nikdy nespitowali / nebo z Nedostatku dobrého Ducha a zdrawého Rozumu/Prawdy byli pochopiti nemohli. Co může za wětšj Pechu wymysšleno býti/gako kdyby se každý/y Obecny Leyč a Slupec wšsich starožitnosti liternjho Vměnj/zč. nepowědomý/nad tak

welkau Mandrost / welkau Wážnost / welkau Sláwu a Důstognost / a weliký Počet Včitelůw Cýrkewnjch / wypjnati směl? Necht gen se nedomnjwagj / dočud toho twrdého smyslu gsau / aby od BŮha nětco wyprosyt mohli. Tebo prosy zle a pyssně / a gsau z sprawedliwého Odsudku BŮžjho / Duchu Perchy a Lži / pro Wsokomyslnost swau odezdání / a od něho býwagj podwozowáni. Sprosták. Ale oni křičj / že Krystus poručil / spytůgte Pjisma / spytůgte Pjisma. Sákar. To není Lidu Obecnému / neb každému privatnjmu Leyku řčeno / aby w pochybnostech Wjry / sám k Pjismu se wtěcy mohl / nýbrž Pjismo Swaté wkažuge takowým Lidem patrně k Cýrkwi / a k Spráwciům gegjm / gaž w Pátých Knjích Mogžjssowých w 17. kapit. stogj. Poručj také aby Smrti byl ztrestán Čłowěk ten / genžby Rozsauzenj Kněze / a Spráwce Duchownjho wposlechnauti nechtěl. Z té Přjčiny Pán Bůh Pastýře a Včitele w Cýrkwi swé ustanowil / abychom od každého Wětru Wčenj sem y tam zmjtáni nebyli / k Ephezským 4. kapit. w. 14. Proto Cýrkew swau po wssem Swěté widitedlně rozprostřel / též za Slaup a Základ Prawdy postawil / aby wssyčni Kaddy v nj hledati / a na Rozsudky gegj bezpečně spoléhati mohli.

Duch

Duch k wykládání Písem/ ne každému dán bý-
 wá/w 1. k Korynth: w 12. kap. w. 28. Pro-
 čež prawj Swatý Jan w 1. Epist: w 4. kap.
 w. 1. Neymilegssý/newěřte každému Du-
 chu/ale skussügte Duchůw/ gsauli z BO-
 ha. Wnuťalít tehdy co Duch twüg / gessťe
 negsý bezpečen/ poněwadž celé newjss/zdali z
 BOha gest. Wssyćni Kacyřj tjm Duchem
 se honosý/ ale za časté proměňuge se ďábel
 w Angela Swětlosti. 2. Cor. II. v. 14.
 A tať gste giž slysseli dvě přjčiny/pro kterěz-
 bych gá/dobrým Rozumem a Swědomjm/nez-
 mohly Ewangelicým býti/byť mi se pať w kat-
 holicém Náboženstwj y stěsklo. Předně
 proto/že v Ewangelicých žádného prawého
 a stálého Gruntu/ ani gistého a neomylného
 Prawidla Wjry nenalezám. Za druhé/po-
 něwadž wy sami pro tuž přjčinu/w neypod-
 statněgssých Artykuljch/ mezy sebau negedno-
 stogně smerysljte/se nesnadjte/nescownáwáte/
 a nad mjru nestálj gste.

Na Den Swatého Jana Křtitele.

Kžet z Manasse Proroka w 49. Kapitole
le od Werse 1. až do Werse 7.

Oslauhegte Ostrowowé / a pozor-
rügte Narodowé zdaleka: Pán od
žiwota powolał mne / z Břicha Matky
mé zpomněl na gméno mé. A položil
osta má gačo meč ostrý: w stjnu ruky
swé schránil mne / a položil mne gačo stře-
lu wýbornau: w taule swém skryl mne.
A řekl mi: Služebník můg gsy ty Yzrae-
li / neboť w tobě honosyti se budu. A
gá gsem řekl: na darmo gsem pracował /
bez přičiny a marně sílu swau gsem strá-
wil: protož Saud můg s Pánem a dilo
s Bohem mým. A nynj prawj Pán /
spůsobugicý mne z žiwota Služebníka /
sobě / abych zase přiwedl k němu Jakoba
a Yzrael nebude shromážděn: a oslawen
gsem před Očima Paně / a Bůh můg w
činěn gest síla má. Y řekl: Máloť gest
abys mi byl Služebníkem k wzbuzenj
Pokolenj Jakobowých / a k Obrácenj
Bwasnic Yzrahelských. Ay hle dal
gsem tě za Swětlo Narodůw / abys
byl Spasenj mé až do končin země. To-
to prawj Pán Wykupitel Yzraelský /
Swatý geho / k potupené Dussy / k Ná-
rodu

rodu ohavnému / k Služebníkú Pánúw.
 Prálowé vzřj / a powstanau Anjžata / a
 klaněti se budau pro Pána / proto že wěr-
 ný gest / a Swatého Yzraelského kte-
 rýž wywolil tě.

Spasitelné Wysvětlení w Roze-
 mlawání wwezené.

Pravé Náboženstwj netoliko psané / ale y
 nepsané Slovo Boží w gimati má.

Farář. Osadnj.

Farář. Mám k wám dnes gednu nedare-
 bnau Otázku k přednessenj milý Pane
 Wáclawe : Takyli gedenkáždý / kdož spajen
 býti chce / powinen gest zachowati wšsecko to /
 cokoli dnešnj weliký Swatý Jan Křtjtel
 učil neb kázal ? Osadnj. Celým Srdcem
 wšselikého / toho Welikého předchůdce Páně /
 učenj se přidržeti chce. Wjmě owšsem / že
 w životě Matky své Duchem Swatým byl
 naplněn / an y welkau Chwálu w Písmě Swa-
 tém / y od samého Krysta zašlanžil. Farář.
 Co kdyby gedno neb druhé Naučení Janowo
 w Písmě Swatém / neb w psaném Slowu
 BŮžjm se nenacházelo / takylibyste takowému
 gačo BŮžskému Slowu uwěřili ? Osadnj.
 Kterak bych učenj Janowo zawrhnutí
 mohl / genžto w dnešnj Kžeci o tom Mužj
 BŮžjm slyššym : že gest geg Bůh w životě

Matky povolal / a wymolil / aby byl za
 Swětlo Pohanům / aby byl Spasenj
 wšech končin Země : Nemohl gest / nežli
 Slovo BŮžj hlásati ten / gehožto Vsta
 Pán položil gačo Meč ostrý / gehož Kry-
 stus wice než Prorokem býti prawil. Byť-
 by tehdy Včenj geho w psaném Slowu BŮ-
 žjm obsažené bylo nebo ne / kdybych ubezpe-
 čen byl / že to neb ono Swatý Jan Křtitel
 wywčowal / pewně bych tomu / gačo Slowu
 BŮžjmu uwěřil / Farář. A coby wám ře-
 kli Nowotnj Ewangeličowé / kterj sylné na
 tom stogj / že se nemá wěřiti nic / což w Pj-
 sání zapísáno není. Osadnj. Dostit na tom gest /
 když my w psaném Slowu BŮžjm zřetedlné
 zaznamenanó máme o Janowi / že on gest
 Wymoleným od Boha Prorokem / Předchůd-
 cem Krystowým / prawdomluwným Včite-
 lem / ať Spasenj Cestu přjmau wřazugjčým
 Hlásatelem prawého Ewangelium byl. Fa-
 rač. Tauž Zbranj Ewangeličých bludné
 Důwody porazýti máte / s nimiž wšeliké ne-
 psané Slowo BŮžj zawrhugj. Takyli gste
 kdy widěli nepsanau Bibli : Osadnj. Ni-
 kdy gsem žádně newiděl mimo té / která ti-
 stěna gest. Syce gsem žádostiw od Wassy
 Důstognosti slyšeti : co a gačé gest Slowo
 BŮžj nepsané / a na čem záležj ? Faráč. Na-
 děgi

děgi se / že vás tomu brzce a srozumitelně
 vynavčím. Traditio, neb Slovo BŮžj nez-
 psané nic jiného není / nežli Apóstolské neb
 Církevní Odewzdání / a Ustanowení ; To
 gest : bytby některé Včení w psaném Slovu
 BŮžim zřetelně se nenacházelo / wšak nic-
 méně / pokudž se provésti může / že nám geg-
 austně Swatj Apóstolové odewzdali aneb
 že wšseobecná Církev od času prwnjho Křes-
 tianstwa takové Včení / wždy za pravé dr-
 žela / takowému / jako Slovu BŮžimu /
 wšsrdni wěřiti powinnj gsme / pravě tak/
 gačbyste wy Včení Janowo / taky nepsané
 přigali. Neb nápodobně dosti na tom býti
 má / že w psaném Slovu BŮžim doloženo
 máme / kterak totižto Apóstolové Duchem
 Prawdy naplněni byli / kdo ge slyšsý / že BŮ-
 ha slyšsý / gačož y o wšseobecné Církwí / že ona
 gest Slaup / a Základ Prawdy / že se Du-
 chem Swatým řídj / a spravuge / pročez co-
 koliw taky austně Apóstolové / neb Církev
 Wšseobecná wyvčuge / od BŮha samého po-
 cházý / abych pať wám gruntowně Wážnost
 nepsaného Slowa BŮžjho představil / po-
 slyšte : Mám za to / že wy nepochybugete.
 Cokoliw Bůh mluwj / to že gest Slovo BŮ-
 žj / buď ono psáno / nebo ne. Osadnj. Aniž
 mohu pochybowati. Jarář. A hle Křstus
 Pán/

Pán/gažto prawý wěčný Bůh mnoho mlu-
 wil / čeho psáno není / gaž Swatý Jan w
 poslednj Kapitole swědčj / anobř gaž týž
 Ewangelista dokládá / ani nemohlo wšsecno
 psáno býti. Osadnj. A tomu též musým
 swoliti. Farář. Tehdyt následuge / že gest
 Slowo BŮžj / gestto není psané. Co k to-
 mu řkáte / nedáte mi za wyhranau. Osa-
 dnj. Kdybych nemusel ; ale co mám proti
 tomu? genombych rád wěděl / kde gest taž-
 wé Slowo BŮžj. Farář. Pozorugte co
 prawjm. Když gá wám zřetedlně a patrně
 prokážj / že krom Pjssma swatého některá BŮž-
 ská Prikázanj a Kžadowé se nacházegj / kterěz
 z Částky od Krystá Pána Aposstolé sobě au-
 stně předkládané měli / a wšsať gich nezapsa-
 li ; z částky týmž Aposstolům od Ducha Swa-
 tého zgeweni / a potom Cýrkwi z Ružy do Ru-
 žy odewzdání byli / zc. Zdali wy / dle takowé-
 ho průwodu neoznáte / že takowému BŮžské-
 mu Slowu a Nařizenj neméné wěřeno býti
 má / nežli Pjssmu Swatému ; poněwadž arcys-
 austnj Slowo BŮžj rowné Prawdy gest / gaž
 psané / a psané od péra a černidla / wjcegi Pod-
 staty nedosahuge / než kterau má od Boha ;
 tačeliby gste se dle téhož průwodu přiznali /
 že ti gestto nepsaného a od Aposstolům Cýrkwi
 odewzdaného Slowa BŮžjho nepřigjmagj /
 dožo

dočonalého Slowa Božjho nemagj/nýbrž to-
lišo to co chťj/a gim se ljbj vgjmagj/co pať lj-
bezného nenj/zawrhugj? Osadnj. Tolišo na
taťowý průwod čekám / a dle vřnalé Prawdy
nebudu mocy gináť/než co W.D. žádá/včiniti.
Jaráť. Tu tehdy gá začínám můg Průwod
z samého Pjssina S° psaného/gemuž na Odpor
býti nemůžete. Předně/ na rozdjlných mjstech
geho stogj/ že přigjmáno a zachowáwáno bý-
ti má / co od Aposstolůw / ne gen psáno/ ale
gen tolišo austně poručeno bylo. Swatý
Pawel pjssě w 2. Episs: k Thesfalonycenským
w 2. Kap. w. 14. Bratřj/ stúgte a zachowá-
wáwegte Ustanowenj / kterýmž gste se
naučili/budťo skrze řeči a nebo skrze List
nášs. K čemuž S. Chryzostom prawj: Z to-
ho patrné gest / že S. Pawel ne wšseťo skrze
List učil/ale mnoho také bez Listu. Koryntské
chwałj tž Swatý Pawel 1. Cor. II. v. 2.
Že gaťož on gim wydal Příkázanj/ tať se
zachowáwagj. Swého Tymothea také
napomjná/2. k Tymoth: w 1. Kapit: Aby to/
co gest on od Swatého Pawla slýchal / pilně
zachowáwal / a poručil y giné učiti. Za
druhé/ gsau také y o tom pěkná a swětla pro-
powědění/že wšseťo psáno nenj / co Křesťané
wěděti magj. Giž gsem weyše powěděl/ co
Swatý Jan w poslednj Kapitole swědcj / že
množ

mnoho toho/ co Krystus Pán učil a činil psáno není/ aniž mohlo sepsáno býti. W Skutčých Aposstolských w 1. Kapit. 13. / že Pán Učedlníkům svým po z Mrtvých wstání za čtyřdeci Dnůw mluvil o Království Božím. Málo wssat toho nacházíme sepsáno. Tehdyť musí mnoho nepsáno býti. Andrbř y týž Swatý Jan w své 1. a 2. Kanonyce dokládá / že měl mnoho psati / čehož wssat péru nechtěl swěřiti. Osadnj. Ta místa ne zle se tressugj/ gá wssat žádostiw gsem/ geden neb druhý příklad slyseti. Saráč. Nebudu tať šrbný/ vslyšsyte gich wjcegi. Předně / gest potřebná Částka Wjry nassy/ aby chom zagisto wěděli / kolikeré a které Knjhy Pisma Swatého gsau prawé. Item že Swatého Marka a Lukáše Ewangelium prawé ; pod Tytulem Swatého Matege pať a Tykodéma sfalessné. Item / že Epistola k Řzmanům gest Epistola Swatého Pawla / ta pať k Laodycenským geho není. W Pismě Swatém o tom žádné zmjny není. Tehdyť musí z samého Aposstolského Církwí odewzdánj / to prokázowáno býti. Za druhé/ kterak gsine tjm ubezpečeni/ že prawý Wýklad máme Pisma Swatého? W giném předcházejícím Rozmlauwanj toho gsem dowedl/ že samé Církwonj odewzdánj w tom nás

vgj:

vgiřtiti musy / a gini Prořtředkowé k tomu nez-
 postačugj. Za třetj / kde o tom psáno gest / že
 Duch Swatý od Otce y Syna pochází / že
 Kryřtus Pán do Peřel zřtaupil / že těch Dwaz-
 nácté Článkůw Apofřtolřřých w takowé For-
 mě od Apofřtolůw gest řloženo ? Že Duch Swa-
 tý toliřko pochází a nerodj ře / gařž o tom w
 Wyznánj Wjry Swatého Athanázya řtogi ?
 Dálegi / kde gest o tom psáno / že malé Dřřky
 řřtény býti magj ? Že nemagj po znowu řřtění
 ni býti / ři gesto od Kacýřůw pokrřtění řřau ?
 Ofadnj. Gá řyce newjm / kde o tom psáno
 gest / wřřař Kacatel Ewangelický to může wě-
 řeti. řarář. Tař málo gařko wy / a některj
 z nich w řpiřřých řřých zgewně wyznali / že w
 takowých řřipadlnofřtech na řamém odewzdá-
 nj Čyřřewnjm přeřřáno býti musy. Ale k řar-
 wjřce a potwřzenj Průwodu mého / gestře ge-
 dno mi powěřte. Gest řiže podle wářřy řla-
 wnj Regule (o niř wřřař w celé Bibly řadné
 zmjnkj nenj) nic nemá wěřeno býti / gediné to
 řamé / co w Bibly obsařeno gest ; co řřau pař
 prwnj Křeřřané wěřili / dřřwé než Apofřtolowé
 co psali ? Co řřau o Kryřtu (řřom řarého
 řřřona) pař řého auřřnjřho Wřenj neměli ?
 S. Irenæus l. 3. c. 4. řřwěďřj / že gestře za řřřř
 řeho (řéměř 200. Lět po Kryřřowu Wřřřř-
 nj) Křeřřanřřřř Wřřřřowé ře nacházeli / genř

o žádném Písmu newěděli / nýbrž z samého
 nepřaného Slova Křesťanský a dobře věřili
 y žiwí byli. Auřad také Aposstolský / nezále-
 žj na tom / aby oni Ewangeliium psali / než to-
 liko aby ge kázali / ledaby podstatná přjčina
 ge y psáti welela. Gačož pak wssyčni / kteří
 co psali / ne schwálně / ale z obzwláštnej přjčiny
 to činili. Od Krysta Pána sobě tolikéz po-
 ručeno neměli / Ewangeliium neb giné Včenj
 spisowati / než toliko kázati. Kdyby Pisma
 tak wysoce za potřeby bylo / gaž wy smeyssli-
 te / tehdy byloby náleželo / aby Krystus swým
 Aposstolům byl o tom poručil / oni sami byliby
 negaťau Zmjnku / že psáti od Pána gin
 poručeno gest / učinili. Osadnj. Pane / ga gsem
 sprostný newčený Leyk / a proto toho Průwo-
 du / kterýž se mi dosti swětly a patrný býti zdá
 wywrátiti nemohu. Nicméně / gesté před-
 ce na gednom háčku pewné wězým. Farář.
 Oznamte / snad gest prostředek k wassemu
 spomoženj. Osadnj. Wy mne z samého
 Pisma Swatého sylnými Důwody wywčuge-
 te / abych podle psaného Slova BŮžjho / y
 giné nepřané Slovo BŮžj wěřil a ugal / mo-
 gj pak předesslj Kazatelowé a Učitelowé we-
 dli mne k tomu / že nemá wěřiti žádný ničehož /
 co w Bibly psáno nenj : a nápodobně to též
 dotworzugi Písmem Swatým / a mocnými Dů-
 wody.

wody. Co tehdy mám činiti ? **Sarát.** Co ten/ kterýž čerstvých a shnilých Ryb nakau-
pil? Musy dobré gisti a shnilé vyházeti. Ale
powězte mi co gsau přivozowali za Pismo a
pruwody. **Osadnj.** Sned tak učinjm/ neb
gsam to/ gažž možné bylo s pilnosti pochopil.
Předně prawj/žepismo swaté na mnohých mj-
stech zřetedlné poraučj/aby mu nic přidawáno
nebylo. **W Knjhách Mogžjssowých pátých**
w 4. Kapit: w. 2. Nepřidáte nic k Slowu
mému/ kteréz mluwjm wám/ aniž co ve-
gmete od něho. **A w Kapit: 12. w. 32.** Cožt
přikazugi tobě/ toliko učiň to Pánu Bo-
hu/ nepřidaweg/ ani u gjmeg. **W Zgewe-
nj Swatého Jana w poslednj Kapit: w. 18.**
Přidáli kdo k těm wěcem/ zč. Sarát. Ta
Růcnice zdá se býti Prachem a Wolowem
nabitá / ale založjm se / když lépe do nj whlé-
dneme / že se nenagdau než samé pléwy neb
Drtiny. **Pozorúgte.** **W pátých Knjhách**
Mogžjss: w 4. Kapit: Nemluwj Pán Bůh o
žádné Bibly/ neb psaném Slowu Božjm/ než
toliko o austnjm poručenj: kteréz mluwjm
wám/ zč. prawj Pán/ a ne co pjsy/ nebo psá-
ti dám. **Wlastnj Smysl Textu toho gest/ že**
magj přikazanj Božská dokonále zachowawa-
ná býti/ že se nemá k nim nic přidawati / ani
od nich u gjmati / ani na prawo ani na lewo

se vchylowati. W Dwanácte Kapitole mlu-
 wj Bůh/ o obzwláštijnm Ustanowenj Obětj/
 aby ta dočonále wyřonáwaná byla / a nic gi-
 něho se neobětowalo / než co on poručil / to-
 tiž Owce/ Kozy/ Telata/ř. Protož přede-
 slých Kazatelůw wassých kúnstowná Žáwjr-
 ťa byla tato: Židé magj swůg Žákon auplně za-
 chowáwati/ Obětj nařizené pilně wyřonáwa-
 ti. Ergo. Nemagj Křesťané ničehož za Slo-
 wo Boží držeti/ gediné co psáno gest. Pohle-
 gať se to rymuge. Usadnj. Gest prawda
 co Welebny Pán prawj. Farár. Swatý
 Jan w swém Žgwenj prawj / že nemá Kni-
 ha psaných Žgwenj žádným přidawkem neb
 wgetjm některých slow a propowědenj (gaťž
 Luther Slawným Aposstolským Spisům ne-
 sšlechetně učinil) šfalsšowaná býti. Ž čehož
 ale negde/žeby nic giného za Slowo Boží dr-
 žáno býti nemělo/ než co S. Jan napsal w
 swém Žgwenj. Usadnj. Pane štydjm se s
 oštatnjmi Důwody na plac wygiti/ neb se gim
 zagisto gaťo těmto štane. Farár. Učiněné
 powězte/ aby wasse Wynaučenj bylo tjm do-
 čonalegššy. Usadnj. Prawj nad to weyšše/
 řter ať Pissino zřetedlné se ohlaššuge/ že wšše-
 člo w sobě obsahuge/ co k naššemu špasenj ná-
 lěžj. Swatý Pawel w druhé k Tymoth: w
 3. Kapit: Werššy 15. a 16. prawj : Šned od
 Mla.

Mladosti Pisma Swatá znas / kteráz
 mohau tebe naučiti k Spasenj. Item/
 Wsselike Pismo od Boha wdechnuté / v:
 žitečné gest k wčenj / k trestánj / k napras
 wowánj / a k wywčenj Sprawedlnosti/
 aby byl dokonalý Człowěk Boží / gsa
 spůsoben k každému Skutku dobrému.
 Anobř gesté prawj / že Swatý Pawel tuto
 mluwj toliko o starém Zákoně ; Nebo w mla
 dosti Tymotheowé / Zákon nowý gesté sepsán
 nebyl. A dáwalit Swatý Pawel samému
 Starému Zákonu takowau Moc a Chwálu/
 nad toť bude Pismo Swaté k wssemu dosta
 tečné / poněwadž nowým Zákonem gest wice
 rozssřeno. Farář. Toto místo má syce pě
 kný Řetalt / a wssak nepsaného Slowa Boží
 ho gesté neporážj. Nebo 1. Neni syce žá
 dne pochybnosti / že Pismo dobré gest a wžite
 čné / y nás wywčuge k spasenj : Nebo k tomu
 cýli gest wydáno / a od nás býwá čtáno / ale ne
 wsscko co prospjwá k spasenj / také wsscko co
 potřebného gest k spasenj / obsahuge. Wele
 bná Swátost Oltárnj slaužj k spasenj / a wssak
 k němu také Wjry / Řetu / Počánj gest za po
 třebj. Nárog slaužj k zachowánj žiwota /
 ale počem gest k tomu také potřebný. 2. Ač
 koliw Swatý Pawel prawj / že wsselike Pismo
 wžitečné gest k spasenj a dokonalosti / wssak

nepravj že Písmo Samé. A ač pravj / že gest prospěšné každému dobrému skutku / wšak nepravj / že ke wšsem sprosta a na šrze. Nebo k Spasenj přináležj / netoliko wšedlo dobré činiti / ale také wšedlo wěřiti a wědět / co přísluší k spasenj ; k dočonalé pak powědomosti Wjry hodj se a náležj z potřeby / k Cyrkewnj Odewzdánj a Ržádowé / neboližto nepsané Slowo BŮj. 3. Gestliže Swatý Pawel o Starém Zákoně pravj / že gest prospěšný k spasenj / a chce to tak wykládáno nýti / že gest na něm dosti ; Tlač tehdy gest Zákon Nowý ? Pakli Nowý Zákon negnj daremnj / a k zawrženj pro to / že Starý Zákon gest spasenj prospěšný / tehdy také Traditio daremnj a k zawrženj negnj / proto / že Starý a Nowý Zákon napomáhá k spasenj. 4. Nicméně obogj Zákon společně wjce Naučenj dáwá / než geden samotný. A protož Traditio , neb Cyrkewnj Odewzdánj nemůže wymustrowáno býti : Poněwadž Zákon ne na pahých Slowách / ale y na prawém Wykladu gich záležj / gažž Tertullianus de praescript. c. 13. zaznamenal. Ale takowého prawého Weykladu neomylně ginať nedogde me / než šrze Tradicy : Nebo každý Cžlowěk obzwláštne může v Wykládánj Písmá blauditi a pochybiti. Co pak Prædykanti dále pro:

proti nepsanému Slowu BŮžmu magj ?
 Ošadnj. Některá místa a položenj Písem/w
 kterýchž se Lidstj Náležkové zamjtagj a za-
 powjdagj/gačo kdez Proroč Izayas w Kap:
 29. w. 13. prawj: Nadarmo etj mne/ vějce
 Příkladanj Lidská a Včenj. V Swatého
 Matausse w 15. Kap. w. 6. prawj Pán: Zrus-
 syli gste Příkladanj BŮži pro Ustanow-
 wenj waffe. Swatý Pawel k Kolossem: w
 2. Kapit: w. 8. Hledtež at wás žádný ne-
 oklamá Maudrosti Swětstau/ a marným
 Sklamánjm / podle Ustanowenj Lidské-
 ho. Satáť. Gest to opět Kúčnice pětná/
 wšsať ani baucha/ani tressuge. Marná/šas-
 tessná/ Židowská/ Pohanská/ BŮhu a prawé
 Wjře odporná Ustanowenj se zapowjdagj:
 Ergo, musy také BŮžská nepsaná Ustanowenj
 wen wyhozená býti? Nikoliw. Aposstolé/
 od kterýchž my takowá Ustanowenj máme /
 byli syce Lidé/a wšsať tomu nás učili/ co jim/
 buďto Krystus Pán poručil/ nebo Duch Swa-
 tý zgerwil. Podle takowých BŮžských Usta-
 nowenj / tolikěž giné Cýrkewnj Kžady/ Cere-
 monye/řc. k wzdečánj Cýrkwe a dobré Kážně/
 gačožto Spráwcowé zřjdili ; a ta negsau
 BŮžská/ nybrž toliko Cýrkewnj Ustanowenj/
 kterážto syce gsau dobrá a chwalitebná/ nic-
 méně toliko Lidská: A proto z podstatné pří-
 činy/

činy/mohau býti proměněná. Osadní. Ten
 Rozdíl gest pěkný a mně lžbezny. Ale po-
 wězte mi můj Pane / co mám odpowěditi/
 Když se mi wytektá/že z toho Smyslenj nás
 sleduge/gakoby Pismo nedořkonale bylo. Sa-
 rár. Musyte řicy/ že ta záwirka kulhá/ nebo
 to gest toliko nedořkonale / čemu se toho nedo-
 stává/ co mu sprawedliwé příslusy. Když
 která Kráwa/Tohy / Vcha neb Rohu nemá/
 gest nedořkonala. Ale nemáli Křidel / není žá-
 dne Nedořkonalosti znamenj/ proto že gi Kří-
 dla nenáleží. Pismo Swaté / negnj proto se
 psáno/ aby wšsecky Artykule Wjry weyslowně
 a obzwláštne předkládati muselo / nýbrž aby
 těch Včenj/ které gsine sobě austně přednesse-
 né měli / připomenutjm bylo / aby nás k do-
 brému probuzowalo / a od zlého zdržowa-
 lo/zč. Kdyžby schwálně a toliko k tomu Cy-
 li se wzťahowalo / aby nám Prawidlo Wjry
 wřazowalo/ tehdyby w sobě wšsecky Artykule
 Wjry obsahowalo / a na proti tomu giné wě-
 cy/ gako Woélowo Opilstwuj / a Psa Tobiášso-
 wého/zč. nepogjmalo / o kterýchžto gá wěriti
 musym/proto/ že psané gsau / ale proto psané
 negsaw / aby to wěriti potřebné bylo. Slo-
 wo Boží (buď ono psáno nebo ne) gest celé a
 dořkonale Prawidlo Wjry / ale Pismo toliko
 na dšle. Osadnj. Tjm gest mi také spomo-
 ženo/

ženo / a zůstává gessťe gedinky Vzlje / kterýž
 když rozvázn bude / tehdy gá také budu ho-
 tow / a dobře spočogen. Na hoře Pán pra-
 wil / že gsau nám Apostolé některá BŮžská
 Vstanowenj pozůstawili ; některá pať / toliko
 Lidská Cýrkewnj Narjzenj : gaky w těch Ro-
 zdjł činěn býti má / aby snad Lidská za BŮžská
 Vstanowenj Lidu Křestanskému počkadaná
 nebyla ? Item / zdá se mi / že Slowo BŮžj ne-
 psané muž brzo zapomenuto / zmařeno a sffal-
 sšowáno býti / rč. Gaké gest tu vbezpečenj ?
 Farář. S pomocý BŮžj dobré. Bůh / genž
 swau Cýrkew zdržuge / zdržuge také Cýrkewnj
 odewzdánj / to gest BŮžská swá nepsaná Vsta-
 nowenj. On Cýrkew swau od Adama až do
 Nlogžisse / téměř za půldruhého Tisíce Lét /
 bezewšseho Pjsma / toliko samým austnjm slo-
 wem swým zachowal. Nápodobně od Nlog-
 žisse / tuž Cýrkew swau s Pjsny gegjmi (kte-
 rač také potracená / zmařená a sffalssowaná
 býti mohau / gako austnj odewzdání) až do
 dnešního Dne ochránil. A pročby toho na
 dálsšy čas nevcinil ? Cýrkew také má dobrau
 pomoc a Prostředek / aby nepsané Slowo BŮ-
 žj obhágila a zachowala. 1. Spisy Swa-
 tých Otcůw a Hystorye Cýrkewnj. 2. Vsta-
 wicné wjswánj týchž nepsaných BŮžských Nar-
 řzenj. 3. Starožitná Znamenj a Památky /

ga^o Kostely/ Oltáře / Křtitedlnice/ Krucy-
 ffiry/ Kláštery / Obrazy/ Knihy / a Kostelnj
 Okrásky/ zč. 4. Včené Lidj po wšsecky časy/
 kterjžto Starodáwnj Včenj s pilnosti wyhle-
 dáwagj/ zč. Osadnj. Ty wěcý gá welmi rád
 slyššym. **Sarář.** Pročez pozorügte dále /
 kterak má poznáno a gisté býti/ která Božská
 nepsaná / a ne gen Lidská Vstanowenj gsau.
 Předně / když celá Katholická Cýrkew nebo
 Spráwce gegj Neywyššý / s wšseobecným
 Sněmem Duchownjm nětco za Artykul Wj-
 ry přigme/ čehož se w Pjssině Swatém nena-
 cházý / tehdy není pochybnosti / že to z Apo-
 štoljého Odewzdánj pocházý : Nebo celá
 Cýrkew w wěcech Wjry blauditi nemůže/ po-
 něwadž podle Zasljbenj Božjho nemůže fle-
 snauti. Takowé Odewzdánj gest / wždyčy
 neposskwrněné Panenstwj Matky **BO**žj Ma-
 rye/ Canon , neb Wyznamenánj **Kněh BO**-
 žjch/ a Pjssma Swatého/ Pocta Obrazuw/ zč.
 Za druhé/ když celá Cýrkew Křesťanská nětco
 wyznává / co Bůh sám / a žádný Čłowěk na-
 řizowati nemůže/ toho wšsať w Pjssině zana-
 menáno negnj : Musý se tolikéz wěřiti/ že to od
 Krysta a geho Apóstoluw Cýrkwi austně
 odewzdáno gest : Z té weysš doložené přjčiny/
 že Cýrkew blauditi nemůže. A takowé gest
 Odewzdánj/ Křest malých Djetě. Item těch/
 ge-

gesto od Kacýřůw pokřtění býwagi/že geden
y druhý Platnost má. Item Pocta Obraz
zůw/rč. Za třetj / když se co w celé Cýrkwi
tak drží a zachowává/že se počátek toho wy-
nagiti nemůže/až do času Aposstolůw / ačkoli-
liw mohlaby to syce Cýrkew ustanowiti a na-
řiditi : tehdy slusně se wěřj / že to od Apossto-
lůw nařizeno a ustanoweno gest. Takowá
Regule gest Swatého Augustýna / l. 4. con-
tra Donat: c. 24. Co celá Cýrkew drží/gesto
od sněmůw Obecných začato negnj/nýbrž kaž-
dého času zachowáwáno bylo / dobře se o tom
wěřj/že gest to mocý Aposstolskaw odewzdá-
no. Gažto Traditio gest Den Nedělnj na
místě Soboty : Půst Čtyrydctidennj : čtwe-
ro mensšý Swěcenj Kněžstwa : Swěcenj
wody a soly : O čemž S. Ignatius a S. Clemens
Wcědlncy Aposstolsstj/y ginj piššy. Za čtwr-
té/když wššycni Wcitelowé Cýrkewnj gedno-
myslně wčj/že toto neb ono z odewzdánj Apo-
stolského přicházý / tehdy negnj co pochybo-
wati/že to gest Odewzdánj Aposstolské. Neb
kdyby wššycni Doktorj Cýrkwe blauditi mo-
hli/tehdyby také celá Cýrkew blaudit mohla/
kteráž Wcitelůw swých následuge / a slusně
následowati má. Napodobné / byť pak ne-
wššycni / nýbrž toliko některj přednégššý Ot-
cowé o něčem swědčili/ostatnj pak/činjce o

tom zmínku/ tomu neodporovali/ř. Každé
 odewzdání gsau Ceremonie při Křtu/ Swě-
 cenj Wody Křtitedlné / Exorcismus, nebo-
 ližto Zatljání Diábla/ Swěceným Olegem
 Mazání / a Znamenj Swatého Křže při
 Křtu/ř. Osadnj. Tyto čtyry Regule gsau
 podstatné a pěkné/ rád tolikéž gsem slyšel / že
 mi takowá Odewzdání wyložena a gmeno-
 waná gsau. Forát. Ta gsau wětšým Dj-
 lem a neypředněššy : gina mohau wedlé týchž
 čtyr Regulj bezewššy práce snadno poznána
 býti. Tynj ptám se was k Závjrcce obau
 předcházejících Rozmlauwání/ zdali Očima
 newidjete/a Kufama nemačáte/že my Katho-
 ličtj sami prawé / gisté a nezšfalsšowané Pj-
 smo máme/ poněwadž v nás samých neygistššy
 a neylepššy Prostředek gest/k poznání netoliko
 wššech Swatých Pjšem / ale y každého Polo-
 ženj a Propowěděnj gich/ prawého a neomyl-
 ného Weykladu. Item / že my Katholičtj
 sami celé Slovo BŮžj máme a přigjmáme/
 an podle psaného/ y nepsané w rowné Cti a
 Wážnosti držjme / a tak celým a dokonalým
 Prawidlem Wjry opatření gsme? Osadnj.
 Widjm to y pochopugi. Forát. A poně-
 wadž gste podle toho tolikéž swětle wyroz-
 měli/ že v was Netatholických chlauba Slo-
 wa BŮžjho syce weliká? Ale Knihy/znění a
 po-

položeni f jisma Swatého / welmi zle sfformowané ; Rozum a Weyklad gich / musy se gednoho každého zwláštijnmu Duchu / Mozku a Ljbošti / sém tam točiti dáti ; Nepsané Slowo BŮžj nechce na konec poznáwáno a přigjmáno býti ; a tať wěc sama daleko než chlauba mensšy gest. Protož giž se těššym / že wám wjce tať za těžké nepřigde Katholickým býti. Osadnj. Nemyslete gináť mily Pane. Nemámli prawého Slowa Božjho (gaťž gste dokázali) miji / kterěz Grunt a Podstata Wjry Křesťanské gest ; pročy mi za těžké přišlo k těm se přiwinauti / v nichžbych takowým potřebným Gruntem lépe byl wgišstěn. Satáť. Dobře prawjte. Nebo Swaté Ewangelium wčj nás / že Dům / aby před Děšštém / Wětrem a Přjwalem obstáti mohl / ne na Pjškú / nýbrž na pewné jylné Skále / má stawen býti. Nicméně mé mjnénj negnj / aby ste wy / na tuto gedinau Spráwu y hned Katholickým byli. To gest syce přednj a neypodstatněgššy Kámen Gruntu prawé Wjry / ale ležj podle něho giných wjce / gestto se s nim spogugj / a společně geden dokonalý Grunt a Základ činj. Naděgi se / že gste dobrý Záčátek wzali / a chutj k té wěcy nabpli. Dale pať we Dny Swátečnj / pro dálššy wywčeni / při mně se ohlaffowati nepominete.

Na Den SS. Apoſtolů Petra / a Pawla.

Nžeť z Skutků Apoſtolſkých w 12. Kapitle od Verſe 1. až do w. 11.

Přehož pať Času wztáhl Herodes Král ruce / aby ſužował některé z Cýrkwe. Zabil pať Jakuba Bratra Janowa mečem. Wjda pať že ſe ljbiło židům / přidal / aby gal y Petra. Byli pať dnowé Přesnic. Kteréhož řdyž gal / wſadil do žaláře / wydaw geg čtyřem Čtwerňkům žoldněřů k oſtrihánj / chtěge / po Welikonocy wyweſti geg Lidu. A Petr zagiftě byl oſtrihán w žaláři. Modlitba pať dála ſe bez přeſtánj od od Cýrkwe k Bohu za něg. Řdyž pať geg měl Herodes wyweſti / w tu noc ſpal Petr mezy dvěma žoldněři / ſwázán gſa dvěma Řzetězy : a Strážnj pře dedweřmi oſtrihali žaláře. A y Angel Páně poſtawil ſe : A Swětlo ſe zaſtřwělo w přjbytku : a wdeřjw Petra w Bok / zbudil ho / řka : Wſtaň rychle. Y ſpa dlj Řzetězowé z Kuřau geho. Angel pať

pať řekl k němu : opas se / a podvaž o-
buwoj své. Y učinil tak. Y řekl gemu :
Ohrň okolo sebe Kauchy své / a pod za-
mnau. Y wysšed / šel za nim / a newěděl /
že prawé gest / co se dalo šrze Angela :
Ale domnjwal se / žeby Widěnj widěl.
Prošsedše pať šrze prwnj y druhau
Stráž / přišli k Bráně železné / kteráž
wede do Města : kteráž se jim sama od
sebe otewřela. A wysšedše / přišli vli-
cy gednu : a hned odesel Angel od něho.
A Petr přišed sám k sobě / řekl : Nynj
wjm prawě / že poslal Pán Angela své-
ho / a wytrhl mne z Kufy Herodesowý / a
zewšeho očekáwanj lidu židowského.

Spasitelné Wyswětlenj w Roz- mlauwanj wwedené.

Wžhwánj Swatých zemřelých Slowu
Božjmu se neprotiwj.

Sarář. Osadnj. Sausedj.

Sarář. Komu wy medle připisujete /
W dnešnj přediwne Petrowé z Kufauch
Herodesowých wyswobozenj ? Osadnj. Po
BOhu / Modlitbě wěrných shromážděných
Křesťanůw. Neb gať čteme w dnešnj Kře-
či : Modlitba wstawičná k BOhu se dala

526 Na Den S. Apostol. Petra a Pawla.

za Petra od Církyve. Farář. Gestliže zde na Zemi bogugjcy Církyw za něko ho orodowati / a v BŮha se přimlawati může / pročby to zanemožné bylo wjtězycy Církywi / a wšsem Wywoleny m BŮžim na Tebi ? Mo dlitba sprawedliwého Nebesa prorážj ; Mi lj Swatj BŮžj strze Smrt / toliko bjdné tělo / Sprawedlnost pať nestratili / nýbrž y s Dušsy gi do Nebes přinesli. Pokudž tehdy Bůh zde na Zemi wšsy swé k Prosbám Sprawedliwého laškawé naklonuge / pročby tehdy se od Swatých Milých Božjch / Korunau Sprawedlnosti obdařených w Tebi odwracowal ? Mohau tehdy zemřelj Swatj od nás wžitečně wzywáni býti. Sausedj. Welebný Pane / rád bychom wěděli / zdali / a kde to w Bibly psáno gest / že Swatj wzywáni býti magj ? Farář. To gest wžitečná Otázka. Ale powězte mi dřjwe milj Sausedé / zdali a kde w Bibly to psáno gest / že Swatj wzywáni býti nemagj ? Gá mám za to že gedno ani druhé w těch Slowjch (Swatj magj wzywáni býti / nebo Swatj nemagj wzywáni býti) w Bibly se nenagde / aniž toho gest potřeba. Ale toto gest newyhnutedlné / aby se z Pjssma Swatého prowěsti a dokázati mohlo / že gest dobře a ne zle / aby Swatj Božj wzywáni byli. Sausedé. Ale gá s těžkosti wěřiti

řiti mohu/ žeby to z Slova BŮžeho provedeno býti mohlo ; poněwádž z něho zřejmé a patrné se wčjme / že Krystus GŮzis pravý Bůh a Člowěk/ gest gediný náš Prostředník. Protož Wzýwánj Swatých k patrné Uvctě a Ugmě Důstognosti gediného Prostředníka nasseho se wztahuje / gaťoby on bez Pomocý Swatých dostatečný nebyl swúg Prostřednícký Auřad platně a mocně wykonáwati. Ať mlčjm že ti/genž kterého Swatého wzýwagj/ Bohu se nedůwěřugj/gaťoby jim nemohl neb nechtěl sám pomocy. Farář. Gať gá znaménám/gste wy w té wěcý dwogjho Domněnj: Prwnj gest / že wzýwánj Swatých nemůž že z Pjssna provedeno býti : Druhé / že se též wzýwánj k Uvctě nasseho Prostředníka Krysta Pána wztahuje / a nedůwěřenj k BŮhu dowodj. R ptám se wás/zdali w Pjssně Swatém nečtete Genes. 20.v.7. Kterať Abimelech od BŮha k Swatému Patryarchowi Abrahamowi poslán byl / aby ho za Přjmluwu prosyl / chtěllyby Milosti Božj a Pomocý dosgiti ? Ptám se / nestogjli w Bibly Job. 42. v. 8. že Pán Bůh Přatelům Jobovým/ Joba prosytil welel/ aby on skrze swé BŮhu přjgemné Modlitby a Přjmluwy Zněw BŮžj wtkrotil/ a od Zlaw gich odwrátil ? Ptám se zdali w Pjssně Swatém psáno negnj Coloss.

4. v. 3. zase 1. Thessal. 5. v. 25. &c. že Swatý Pawel při swých Kolosenských a Thessalonycenských toho vyhledával / aby se za něho BŮhu modlili / a geho přimluwcowé byli? Naposledy ptám se / nenacházýli se w Bibly / že Apollol Swatý Jakub / wšsem Křesťanům wúbec poručil / aby se modlili za sebe wespolek BŮhu / aby spaseni byli ? Jacob. 5. v. 16. Gsa tehdy weyslowně w Pismě Swatém psáno a poručeno / aby žiwi Swatj wzywáni / a za Prosby k BŮhu žádání byli / gesso Zřichům poddání gessťe zůstáwali / a Milosti BŮžj k setrwánj wysoce potřebowali ; nebudeliž to Poručení mnohém wjce Mjsto a Plac mjeti / při těch Swatých / kterj wšsech Zřissnosti zprossťeni / Milosti BŮžj plni / y w Láске a Sláwě BŮžj wpewnění / w BŮhu a s BŮhem na wěky wěkůw žiwi gsau ? A byt pať w Pismě Swatém žádného patrného Poručení neb zgewného příkladu Wzywání Swatých nebylo : Nicméně wšsať gessť gistě / že se to implicitě a gako pod tagj w Pismě poraučj / když ono nám Cýrkwe poslauchati welj / a Cýrkew takowé Wzywání schwaluge a wjwá. My se y w tom Pismě držjme (prawj Swatý Augustýn lib. 1. contr. Crescen. c. 33.) když činjme to / co se celé Wšseobecne Cýrkwi libilo / kteráz nám od

Pj

Pisna znamenitě se recommendiruge a chwá-
 lj/ k tomu Cýli ; poněwádž Pismo oklamati
 nemůže/ kdoby se obáwal w této pochybné O-
 tázce snad podweden býti / aby se s tauž Cyr-
 kwi poradil / na niž nám Pismo Swaté bez
 pochybnosti vřazuje. K tomu ne sama psá-
 ná Bible gest Slovo Boží/ ale y Traditio nez-
 bolížto Odewzdánj Aposstolské / gest Slovo
 Boží nepsané. Osadnj. To gá budu dobře
 pamatowati. Farář. Powězte mi dále mi-
 lj Sausedé/ chceteli wy milé Swaté Apossto-
 ly Pawla a Jakuba w tom sstraffowati / že
 gsau se BŮhu nedůwěřowali / když gsau gi-
 ných dobrých Křesťanůw za Přjmluwu k Pá-
 nu BŮhu žádali/ neb žádati poraučeli? Nes-
 wěřjm abyste to činiti chtěli. A protož nás
 sleduge / že se Bůh nevráží / nýbrž spisse w
 Swatých swých ctěn býwá/ když my ge o Přj-
 mluwu za nás wzywáme. Kdyby proti BŮhu
 bylo/ podle něho gesté někoho giného za Přj-
 mluwu žádati / tehdy byloby podle wšseho
 Rozumu wjce proti BŮhu nětco podobného
 od hrjšsného Człowěka wyhledáwati / nežli
 od toho/ který gíž w Nebesých Blahoslawe-
 ně s BŮhem spogen gest. Osadnj. Ten
 Průwod mi dobře w Hlawě wáže. Wždyť
 nemůže proti BŮhu býti/ co gest Swatý Pas-
 wel činil/ a kdyby famo w sobě proti Cti Kry-
 skowé

430 Na Den S. Apoſtol. Petra a Pawla.
ſtové/ proti důvěřenj ſe Bohu bylo / giného
za Přimluwu žádati / tehdy bylaby gedna
wéc/ buď žebych žiwého Swatého / neb toho
genž s Kryſtem w Tebi geſt/ wzywał. Sa-
rář. Ba tať málo toto Wzywánj Cti Boží
vgjmá/že gi raděgi rozmnožuge. Uegnjli
wětšj Čzeſt Králi/ když podle nužného Sup-
plikanta wſſyckni Vrozeni/ wzáctnj a wyſoce
wzneſſenj Dworěninowé k Nohám Krále
padagj/ než když dotčený Chudinec ſám proſy.
A to činj Swatj Božj wzywáni/ Blahoſlawe-
ná Matka Božj/ ſwatj Apoſtolowé/ Mučed-
nicy/ zč. Tudy pať znamenitý Bohu lybezny
Skutek Láſky k nám bjdnjm konagje / ſkut-
kem dokazugi/ co my we dwanácti Člancých
Wjry naſſj Křeſtanſké wyznáwáme / totižto
Communionem Sanctorum Swatých Ob-
cowánj/ zč. Sausedj. Ale Swatý Pawel
1. Tim. 2. v. 5. zřetedlně wčj : že Kryſtus
naſs gediný Proſtřednjť geſt : dotčeným
pať Spůſobem mělibychom wjce než gedno-
ho Proſtřednjka a Spasýtele. Sarář. Snad
Swatý Pawel ſobě na Odpor nic nepjſſe ?
giž gſme weyſs ſlyſſeli / že geſt on měl obyčeg
giné za Přimluwce žádati a proſyti : anobř
Kryſtus Pán ſám w Modlitbě Otče naſs
nám nawrhuge/ že netoližo ſami za ſebe/ ale y
za giné ſe modliti / a Proſtřednicy gich v Bo-
ha

ha býti máme/ když prawj : Otče náš / rč.
 Přigď nám / rč. Dey nám / rč. Pročež
 musy za gisto dwogj Prostřednicj rozdilnj
 rozeznáwání býti / z nichžto geden principal-
 nj / přednj a hlawnj Prostřednjš / kterýž od žá-
 dného giného nedependiruge / nýbrž vlastnj
 swau mocý Prostřednjšem gest / druhý pať to-
 liko ministerialnj nebo přísluhugjcy / kterýž se
 od giného řidj neb dependiruge / gehožto Přj-
 mlowa platnostjby neměla / kdyby na Krysto-
 wých Žasluhách samých založena nebyla. Což
 Krystu Pánu / gažožto hlawnjmu a přednjmu
 Prostřednjku k žádnému gme negnj / nýbrž radě-
 gi Čest a Chwálu geho rozmáhá / proto ; an
 gest y Služebnjšm swým tať welikau Mi-
 lostzeystal a zaslaužil / že gich (totiž Služeb-
 njšm) Modlitby pro Gméno geho / Otcy
 Nebeskému přjgemné / a nám bjdným prospě-
 šné gsau. Neprawjli Swatý Pawel 1.
 Cor. 4. v. 15. W Krystu Gžjssy šrze
 Ewangelium gá gsem wás zplodil ?
 Krystu Syny ploditi / gest gisté Skutek Bo-
 žj / kteraťž pať Pawel Swatý sobě to připisú-
 ge ? bez pochyby proto / že Bůh principaliter
 a vlastnj mocý swau sobě Důchownj Djtky
 rodj ; ale Pawel toliko ministerialiter , to
 gest služebné. Neb tať se Pánu Bohu
 ljbiło / y giných služebné Prostředky k tomu vs-

532 Na Den SS. Apostol: Petra a Pawla.

žiwati/gacýž gsau Kázanj/Wjra/ Swátosti/
Modlitby/ rč. Tenjli Matth. 1. v. 21. o
Krystu řečeno / Oně spasý Lid swúg ? A
wssať Swatý Pawel prawj sám o sobě 1. Cor.
9. v. 22. Wslechněm wsecko gsem učiněn/
abych wsecky spasený učinil. Gaťo y o
swém Tymotheowi 1. Timoth. 4. v. 16. To
učině sám sebe k Spasenj přiwedeš : y ty/
kterjž tebe poslauchaj. Kdo chce Swa-
těho Pawla sstrassowati/ gaťoby Krysta od
Auradu Spasytelského odstrkowati chtěl ?
Negnjlíž Krystus Pán gediný náš Spasitel
a Wykupitel ? A kterakž také Swatý Pa-
wel wsecky spasená činj ? Kterak Tymothe-
us sebe y giné k Spasenj přiwozuge / gediné
ministerialiter ? to gest gaťo služebný pro-
středek a Spasitel/ rč. Nápodobným Spů-
sobem o Wzýwánj a Přjmluwách Swatých
sinegssleti náležj. Krystus gest Principalnj/
to gest Hlawnj neppřednégssý/ a nymocnég-
ssý Prostřednjš/ Zástupce/ a Orodownjš náš
v Otce Nebeského/ genž s swau vlastnj mo-
cý za nás oroduge/ a sám bez pomocy giného
nám wsseliké Milosti wyprossuge. Swatj
pať Božj ne vlastnj Mocý / nýbrž Krysta-
wau/ gaťožto spolu přjmlúwcowé nástrognj
za nás orodugi ; Neb gaťo že Swatj a
Stútkowé gegich BObu milj gsau / to ne z
swé

swé mocy / ale wšsecku Hodnost z Milosti
 Krystowé / z předrahých Zásuh geho nabý-
 wagj; tať nápodobně / že Prosby gegich za
 nás před Bohem platné / a nám prospěšné
 gsau / ten Zucineť ne z nich / neb z gegich
 vlastnj mocý / nýbrž z Předrahé Krwe a
 Vmučenj Syna Boho ě nim pline. Pro-
 čež gaťo Zásuhy lidské / w Zásuhách Krysto-
 wých swůg Základ magicý / Krystowému Za-
 slauženj nic nevgjmagj / nýbrž ge wywýssugj/
 tať sřze Orodowanj / a Přjmluwy Swatých
 nic neypředněgššymu Prostřednjškwí / a Přj-
 mluwy Krystu nevbýwá / anobrž / poněwadž
 ono na Krystowé Milosti a Mocy založeno
 gest / raděgi ě zwelebenj půwodu a studnice
 swé směřuge a slaužj.

Na Den Nawšstiwenj Blahoslawené BVMVM MARIJE.

Nžeť z Pisně Salomaunowé w 2. Ka-
 pitole od Werše 8. až do Werše 14.

SLe on se beře stáče po Horách / pře-
 stakuge pahrbky : Podobný gest
 A ě 3 milý

milý můg Stně / a Bolauchu Belenúw/
 ay on stogj za stěnou nassý / hledě skrze
 okna/ wyhledage skrze mříže. Ty milý
 můg mluwjmně : Wstaň / pospěšs Pře-
 telkyně má / Holubice má / Krásná má/ a
 pod. Nebo giž zyma pomjnula / Přj-
 wal odesšel/ a odstaupil. Bwitj okáza-
 la se na zemi nassý/ čas Obřezowánj při-
 šel : Hlas Hrdličky slyšán gest w zemi
 nassý : Jiť wydal Holičky swé : Winice
 kwětaucý wydali wúnj swau. Wstaň
 Přjtelkyně má/ Krásná má/ a pod : Holu-
 bice má w Rozsedlinách stály / w děrách
 obrady/ okáž mi twář swau/ ať znj Hlas
 twúg w ossých mých : Nebo hlas twúg
 sladký/ a twář twá spanilá.

Spasýtedlné Wyswětlenj w Roz- mlauwánj uwedené.

Swatj w Nebestě Wýsosti Płosby nasse
 slyšú / y za nás orodugi.

Saráč. Osadnj. Sausedj.

Sadnj. Welebný pane/ ať mně za zle
 nepokládá/ co se dotýče wzywání Swa-
 tých / gá gestě na giným sýlným háčku wě-
 zým/ z něhož gsem se dosawád newypial. Ži-
 wé

wé Swaté a jiné pobožné Křesťany můžeme za Přijímatelce žádati/an s nimi ještě obcujeme/a jim potřebu našich austné neb listowné přednášeti můžeme. Ale s zemřelými swatými jiná se děje. Tito zažisto toliko Blahoslavenství svého pozorují/a o našich předsevzetích a činech nic newědí / a proto také/gažto od nás welice vzdáleni/nadarmo wzywáni býwají. **Sarát.** Tu jste pravý Důvod popadli/gen ho silně držte / aby vám newyklauzl. Ale která jest to milý Pane Wáclawe/že jest Swatý Jan w životě Marie zavřený hlas Rodičky Boží Marie Panny Alžbětu nawštěwující / a pozdravující vlyšel/ tak že jest řícti mohl : Hlas srdličky slyšan jest w Zemi našich ; ano y s přítomnosti Marie potěšený radostí plesal/a poskakowal. Kde jest se ten Rozum w tom Dítěti wzal ? Kdo jest mu Vše otewřel ? Kdo geg o přítomnosti **MARIE** wyvětil. **Osadnj.** Toť se owšem wše Mocí **BOŽÍ** dalo/kterážto nic nemožného negnj. **Sarát.** Tak a negináče jest o wzywání Swatých : Přirozenau Mocí nemohau oni wěděti tagané a vzdálené naše Myslenj / a sebe Wzywání / ale pročby Wšemohaucý a Wšewědaucý Bůh/který Prorokům zde na Zemi tagané a vzdálené příběhy wygewowal/ nemož-

hl y nasse k nim pobožné Opěnj / a vzdychá-
 nj gim wygewiti / tak / žeby y oni w Nes-
 besté Wlasti řícti mohli. Hlas Hrdličky
 (kterému swatj Otcowé srdečná Wzdechnutj
 a Wzýwánj připodobňugj) slyšán gest w
 Zemi nassj. Za druhé kterať se to stalo že se
 Swatý Proroť Geremiáš w mnohonácti
 Létech po své Smrti / tak horliwé a wraus-
 cné / za celé Swaté Město Geruzalem modlil /
 newiděllit gest w gaťem zlém Terminu Židé
 za času Machabegských byli ? Osadnj. Má-
 li wšak to prawda býti ? Saráť. Čtěte w
 druhé Knize Machab: 15. cap. v. 14. a ne gi-
 náť to wynagdete. Osadnj. Musěť gest
 to Pán Bůh Geremiášsowi zgewiti. Saráť.
 Negnj pochybné / a rowně to při giných Swa-
 tých se děge / kterjžto giž Blahoslaweni gsau /
 a na Twář BŮžj patrj. Spůsob kterýmž
 Swatj w Blahoslawenstwj swém o potře-
 bách a Modlitbách nassých wědj / na dvě se
 wykládá. Někteřj Wcitelowé prawj / že se
 to děge šrze Blahoslawené na Pána BŮha
 patrěnj / w kterémž Swatj gaťo w Zrcadle / y
 své od Lidj wzywáni widj a spatřugj. A
 k tomu siněruge ono Propowědění S. Prosper:
 Aquitan: lib. 1. de vita contempl. Před tě-
 mi genž dořonále blahoslaweni budau /
 žádné Tagemstwj w Skrytosti nezůstá-
 ne /

ne/roněwádž na BŮha/kteryž mnohém
 wjce a dražšjý gest/patřiti magj. A pro-
 powědenj Swatého Řehoře Welikého
 lib. 1. Dialog. cap. 3. Co gest/čehoby tam
 newěděli ti kteřjž toho genž wssedko wj/
 widj? Ačkoliw dotčené Zrcadlo od Theolo-
 gůw/co se BŮha dotýče/ Dobrowolné Zrc-
 adlo se gmenuge / an Swatj w Nebesých/
 patřjce na BŮha/widj syce y Twory/ a gich
 činěnj / wssat tať dalece toliko gať se BŮhu
 libj / podle Stawu gednoho každého Swa-
 tého. Ginj Doctořj prawj/byť pať s patře-
 njm na BŮha/ gaťkoliw se dálo/ nicméně že
 pánu BŮhu nic těžkého negnj Swatým zge-
 wowati/kolikrát a od toho z Lidj wzywáni
 býwagj. A protož/ať o BŮhu dobře se pra-
 wj/ že on gediný Lidská myšlenj widj / wssat
 w Pjismě Swatém wždy se nacházý / že Pán
 Bůh Swatým swým/ědyž gestě w swém sirt-
 tedlném žiwotě byli/ mnohé vzdálené budau-
 cý wěcý/ a mnohých Srdcý neyskrytégšjý my-
 šlenj zgewowal. Cožby tehdy toho w Tebi
 mnohém wjce newčinil? Samuel wěděl wssě
 co Saul w Srdcy swém nosyl / 1. Reg: 9: v.
 15. Elizeus wěděl co Služebnjť geho Gyezy
 nepřjstomný wčinil / 4. Reg. 5. v. 26. Danyel
 wěděl co se Králi Nabuchodonozorowi zdá-
 lo. Dan. 2. v. 19. Swatý Petr wěděl tagna

Jest a Podwod Ananyásse a Zaffiry / Act. 5.
 v. 3. Tegnjli tomu tať? Osadnj. Nicemuž
 tomu odepřiti nemohu. Farář. A odkud
 gest to / že Angelé w Nebi widj / když my po-
 kánj činjme / gaťž se to Luc. 15. v. 10. patrně
 čte? Když se modljme / gaťž Knjha Tobbyásse
 w Kap. 12. w. 12. wyswědcuge? A nemagj toho
 rowné taťowým spůsobem swatjBožj wědětj /
 zwláště že o nich psáno gest / že w Nebesých
 Angelům rownj budau? Sausedé. Ale o
 Vmrlých Job 14. w. 21. prawj : Buďto
 wrozeni budau Synowé geho / buďto ne-
 wrozeni / neporozumjť. Eccles. 9. v. 5. Ti
 kterj žiwj gsau / wědj že magj omřiti / ale
 mrtwj ničehéhož wjce newědj. A Proroť
 Izayás w 63. Kap. w. 16. Abraham nes-
 znal nás / a Yzrael newěděl o nás. Far-
 ař. Ta propowědění nic k této wěcý nepa-
 třj. Mrtwj za Starého Zákona byli w Před-
 peklj / neb do konce w Zatracencůw Muťách.
 My ale mluwjme o Swatých / kterjžto gž
 spaseni a w Nebesých gsau : Ač gste weyše
 slyšeli / že Geremiášowj y za Starého Zák-
 ona po Smrti geho Neřeš a Břda Města
 Jeruzaléma od Boha zgewená byla. Tež
 gá na wás ginau podám Otázku / gen se dobře
 rozmyslete / eo na nj odpowjte. Osadnj.
 Což to za Otázku bude? Farář. Ptám se /
 zdali

zdali wy o těch/ genž zatračení gsau w Pečle dole/anobř o Diáblu samém wice sineyřlyte/ a ge za lepřřý a wice mohaucý máte / nežli Wywolené Swaté BŮžj/řteřj w Nebi gsau na hoře? Osadnj. Rvchowegž mne toho Bůh můg : Swatjě gsau lepřřý a wice mohau. Farář. Tehdy gá provedu/že Zatrácency w Pečle dole wědj / co se zde na Zemi děge. Item že Satan to wřřecko také wj ; wy pař na týž Průwod k tomu řwoliti musyřte/že Swatj BŮžj o činech nashých také wědj/ neb musyřte řmegřřleti/žeby Zatrácency a čert řam w té připadlnosti lepřřý byli/ a wice mohli. Osadnj. Tuř se zagisto do Klepet dořřtanu/geřřli ten Průwod se podarj. Farář. Nemám o to řřarosti. Wždyř geřř gisřé Luc. 16. v. 27. Že Boháč zatračený w Pečelném Plamenj k Otcy Abrahamowi za Bratřř řwé se přimlawal/ tehdyř geřř musel wěděti/ že gsau se geřřté po řmrti geho k Pořánj a po lepřřenj neodдали. Pohle! tu se modlj Zatrácenec za řiwé / a wy pochybugete / zdaby to Błahoslawenj w Nebi činili / neb činiti mohli? O Diáblu neprawjm gá / ale Swatý Job cap. I. v. 7. Že geřř obcházel Zemi / a chodil po nj. A tař co se děge/wřře wyřwěděl. Zdaliz gřřte čařřto neřřlyřřeli / že mnohý nětco w řwém Domu řřtratiwřře / k řřaré Čařřrodeg-

rodegnicy ssel/a tam Zlodége swého w Zrcad-
 dle vhlédal? a má Zádáčka od Diábla to
 Privilegium miji/ Bůh pak Swatým swým
 ge odpjati? Neslysseli gste také / když který
 bezbožný Zauřalec Diábla z nevhlubssýho
 Pekla wolá/gemu slaužiti/a s tělem y s dussý
 se odewzdati chce / že to Czert y hned slyssý/ z
 Pekla přicházý/a s takowým Bjdnjtem/zloře-
 čenau neshťastnau Smlawu činj? Osadnj.
 Pane Farári/to gsem gá často a hodnowěrně
 slyssel. Farár. Co pak tehdy Diábel swé
 wzywánj slyssý a wj/a milj BŮžj Swatj ani
 newidj ani neslyssý? Osadnj. Tu/gá proti
 Wzywánj Swatých / nic wjce podstatného
 nemám. Saused. Mné wssak gesté cos
 znamenitého k rozmyslenj připadá. Farár.
 Tomu w sobě shnjti nedegte : konečné gest
 kausek Kalwinský. Sausedé. Prawj se/že gest
 Luther (Prælect. in Genes.& alibi.) po něm
 Calvinus (3. Instit. c. 20.& 25.) y ginj učili /
 kterať mrtwých Swatých Dusse/ne hned do
 Nebe/ Sláwy a Radosti se dostáwagj / nýs-
 brž odpocjwagj a spj pod gakýms Oltářem
 až do Dne Saudného. Domnjwagj se pak
 to z Swatého Jana Zgewenj Sfesté Kapit.
 w. 9. promozowati/ kdež prawj : Widěl
 gsem pod Oltářem Dusse zmordowa-
 ných/ pro slowo BŮžj/rč. Ž čehož zawj-
 ragj/

ragj/ že takowý spjcy Dusse z nás se modliti nemohau. Jarár. Toť gest subtylný Důwod. Ale Swatý Jaroljm giž před 1200. Lety geg přemohl / když Kacýř Vigilantius geg přivozowal. Nebo Swatý Jaroljm odpowjdal : Ty spjss bdjce / a pjssess spjce. Kde stogj psáno / že tyto Dusse pod Oltářem spj ? Swatý Jan swědčj patrně Apoc. 6. v. 10. že křičj welikým hlasem na Pomstu ; nechť mlčjm/že to bludné smyslenj proti Swatého Pawla Včenj čelj / kdež 2. Cor. 5. v. 1. pjsse/řka : Wjme / budeli Dům Zemský nás s tohoto Přjbytku zbořen / že wdělaný od Boha Dům máme / ne Kuřau wzdělany / ale wěčný w Nebesých. Tu Swatý Pawel zgewně prawj / když Tělo umře / tehdy že Dusse před wzkrjssenjm Přjbytku w Nebi docházý : Což brzo potom lépegi wyswětluje / v. 8. prawě : Ale směle dauffáme a oblibuge me / raděgi s Tělem se rozděliti / a býti přítomnj Bohu. A gažězby potěssenj bylo z té přítomnosti / kdyby se tam gen spalo / nic newidělo / neslysselo a newědělo ? A Filipensským w Kap. 1. w. 23. prawj Swatý Pawel / Žádosť mám umějti / a býti s Krystem / zč. Kdyby Aposstol Swatý / po swém z Swěta wykročenj / až do Saudného Dne byl čekati / a potom teprw s Krystem býti měl / pročby so-
bē

bé byl žádal raději umřítí než žívu býti/
 kdyby tak dobře po Smrti / jako w smrtedl-
 ném životu Krystu nepřítomný zůstáwati
 musel? Saused. To mé rozmyslenj gest z
 Swatého Pawla podstatně wyvráceno :
 Pročez sobě takového o Swatých BŮžjch
 Kalwinského Domněnj neoblibugi. Ale ne
 gen Kalwinstj / nýbrž y Luthryánsstj Hlásá-
 telé Poslůhače na to bezděk nawěsti chtěgj/
 že se w prwnjch 350. Létech / w starodáwnj
 Cýrkwi o wzywánj Swatých na prosto nic
 newědělo ; anobřž w Starých Otcých / od
 Léta Páně 350. až do Léta 451. že se mnohá
 místa tomu do konce na Odpor nacházý. Sa-
 rač. Ti Powětrnjcy! chwjli s Magdeburstý-
 mi Centuryatory se přiznawagj / že w druhém
 a třetjm Wěku Cýrkwe gíž Wzywánj Swa-
 tých se začalo / chwjli to opět zapjragj. Ale
 gináť se nacházý. W prwnjm Wěku Cýr-
 kwe Wzywánj byli Swatj in Liturgiis Swa-
 tého Petra / a Swatého Jakuba Apostolůw.
 W Létu Páně 180. prawj Irenæus lib. 5.
 contr. hæc. cap. 19. že Blahoslavená Ma-
 tka BŮžj / nasse a Synůw Kroy Orod-
 wonice a Zástupcy gest. W Létu Páně
 130. swědcj o Wzywánj Swatých / Origenes
 hom. 26. in Num. Et, Hom 16. in Josue.
 Item in Cantica Cantic. hom. 3. a sám k
 Swa-

Swatým těmito slowy wolá: Nynj na Kolená má padnu/ a wšedny Swaté wzywání budu / aby mne / kterýž pro množstwj Nepravostj mých k Bohu wolati nesmjm/ pomáhali. W Létu Páně 254. Cziňj Smjnků o Wzywání Swatých / Papež Cornelius w své prwnj Epistole o přenesseňj Swatých Petra a Pawla. W Létu Páně 320. toličež dotčeného Wzywání dobré Swědectwj dáwa Eusebius Caesariens. lib. 13. præpar. Evan. cap. 7. W Létu Páně 330. Swatý Athanasius serm. de Evang. Annunt. B. V. Matku BŮžj takto wzywá: Otevířj Dšy o Marya! a nezapomněj se nad Lidem swým. Item: k tobě woláme/ pomni na nás o Panno Nesywětěgšy! Item/ pros o Panj! o Králowno/ o Matko BŮžj za nás. W Létu Páně 350. swědčij Swatý Cyrillus Hierosolym: catech: mystagogica 5. &c. Co se pak dotýče některých mjst Ambrosij, Chrysofomi, Augustini, Epiphani, Hieronymi, &c. o nichž se prawj/ žeby od Léta 350. až do Concilium Chalcedonského/ to gest Léta Páně 451. proti wzywání Swatých čelili/ gest paubá Twárnost a Mediwod. Nebo buďto mluwj o Wzywání takowém/ kteréz latrica Invocatio sluge / a Bohu samému náležj/ a tu prawj/ že tjm spřsoben

sobem k žádnému než k Bohu samému wola-
 ti máme. Aneb ti dobrý Zlásatelové wassý/
 swých sfortelných Gryssůw při tom wjwa-
 gj / od takowého Propowědenj / neb místa
 Otce Swatého některá patrná Slowička
 vtrhugjce / aby Smysl zgináčen byl. Nebo
 Otcowé w některém místě nětco zatemnēlegj
 mluwj : Což podle wssý Slusnosti tak rozu-
 mjno býti má / aby těm místům na odpor ne-
 bylo / w kterýchž dotčení Otcowé / zgewně/
 patrné a nepochybně o Wzýwánj Swatých
 wčj/geho sami wjwagj/a zastáwagj : Gaťýchž
 míst v Bellarmjna a giných Wčitelůw množ-
 stw se nacházý / gá wssať pro krátkost pomj-
 gjm/rč. Osadnj. Prawj se tolikéz / kterať
 Chrysostronus patrné pisse / že my Lidé k Bo-
 hu žádných Přjmluwcůw / Orodwnjškůw a
 Patronůw nepotřebugeme. Jaráť. Swa-
 tý Chrysostron není žádným Cwykřčem / aby
 brzo Ano / brzo Ne učil. Že Swatj wzýwá-
 ni býti magj / wčj weyslowně Hom. 66. ad
 popul. circa fin. Hom. 5. in c. 2. Math.
 Hom. 43. in Genes. Hom. 1. in 1. Thes.
 Serm. in Juventium & Maximum, &c. Pra-
 wjli pať Hom. de prof. Evang. & praef. in
 Pfal. 4. že v BŮha žádných Orodwnjškůw
 nepotřebugeme / rč. Chce řícy / že Bůh tak
 dobrotiwý gest / že nám y bez Přjmluwcůw a
 Oro-

Orodovníkův Audyency dáwa / a často wys-
 lýchá; Czemuž z nás žádný neodpírá. Item
 že potřeba negnj/ abychom sobě své k Bohu
 Patrony a Přímělice / za Peníze neb Dary
 gednali/ gich/ mnohým sem tam běháním hle-
 dali/gaž se w světě Adwokáti najmati mu-
 sejí. Což tolikéž Pravda gest/ neb y ten Že-
 brák neychudššy/ bez práce a nákladu Swaté
 BŮží pohnutí může/by za něho prosyli/ rč.
 Soused. Gesté se na gednom zastawugi ;
 poněwadž Katholictj mnoho Tisíc Swatých
 tak dobře nových gačo starodáwních
 ctíti a wzywati obyčeg magj / kterak gsau
 tjm gístj a bezpečnj/ že oni wššyčnj w praw-
 dě Swatj gsau? Farář. To my zagísto wj-
 me / z Czástky Písmá Swatého/z Czástky z
 gístého uznánj a wyřčenj Cýrkwe Swaté :
 Nebo když Papež Římský/gačožto Neywys-
 ššy Spráwce Cýrkwe BŮží mrtvého Cžlo-
 wěka canoniziruge/a do počtu Swatých tak
 pogjmá/že on od Cýrkwe za Swatého ctěn a
 wzywán býti může/ tehdy Bůh / w takové
 případlnosti / podle swých patrných milé
 Cýrkwi učiněných Slibůw a připowědi do-
 pustiti nemůže/aby tudy Lid Křesťanský byl
 oklamán. Matt. 16. v. 18. Brány Pekelné
 nepřemohau proti nj. 1. Tim. 3. v. 15.
 Cýrkew gest Slaup a Základ Pravdy.

Joann. 16. v. 13. Duch swatý wynaucj gi
 wšselité Prawdě. A protož Gistota Ca-
 nonizacy / ne taž na Lidských wyswědčenjch/
 a s neywyššy pilnosti a bedliwym Rozwáže-
 njm wzatých Spráwách/ gažo na pewných a
 neproměnitelných Zaslíbenjch Božských zá-
 ležj. Osadnj. Když gsme se taž slyně do
 Otázeť dali/muřym se gessťe k posledku ptáti/
 zdaliž taž gessť/gažž gsem Lutherýánské Pra-
 dykanty o tom často s posměchem a potupně
 mluwiti slyšsel/že (prey) Katholictj/k gistým
 mjšťům a zwláštjnjm potřebám/gisté a zwlá-
 štjnj Swaté gažo za Strážce a Obránce/
 Lékaře a Pomocnjky zřizené magj/některj že
 Nemocy Hlawy / ginj bolesti Zubůw zhawu-
 gj/některj plawcům/ ginj wěznům pomáha-
 gj/rč. Faráč. Kdo co wysmjwati a štra-
 řowati chce / y w neylepššých wěcech/ k tomu
 přjležitosti docházý / a wšsať s malau pocti-
 wostí; gažož pať ti wysiněwacj / w této wě-
 cy patrně znáti dáwagj / že ani w Pjřsmě
 Swatém dobře zběhlj / ani w Mozku zdrá-
 wi negšau. Wewědj neb nepamatugj / že
 Bůh Math. 18. w. 10. každému Čłowěku
 zwláštjnjo Angela Strážce zřjdił. Wewě-
 dj že gisté Cýrkwe/ Apocal. 1. 2. & 3. gistým
 Angelům gsau poručené. Wewědj že Pers-
 ššané a Židé/Daniel. cap. 10. zwláštjnj Ange-
 ly

ly Strážné nadewššým Lidem měli. **O**
BOže ! gacý to Nedovřkowé / a Pišem nepo-
wědomj Lidé gsau ? A co gest diwného / řdyž
ani tohoto newědj / že y w tom co Cyrkw
Swatá činila / paúzý Ignorantj a Slupcy
slepj gsau ? Že newědj co Theodoretus lib.
8. de curat. Græc. affect. piše : Kterak to-
tízto starodáwnj a prwotnj Křestané oby-
čeg měli / Reliquie neb Kosti a Ostatky Swa-
tých Mučednjkůw / po Městech a Městeč-
kách rozdělowali / a dotčené Swaté Lidj za
přijmlowce v BŮha / a Obhágce těch míst /
w kterýchž někdy život wedli / neb vsmrce-
ni byli / neb weliké Djwy činili / wystawowati a
přijmati. Nemagj tolik Mozku / aby z
Pišna Swatého pochopiti mohli kterak Pán
Bůh Dary své Milosti / také šrže prostředky
a předšřednjky rozdává / a to / ne šrže gedno-
ho wšsecky / nýbrž šrž tohoto tento / šrž ginés
ho giný / podle své BŮžské ljbosti 1. Cor. 12.
v. 8. Co gest šrž gednoho giných / šrž dru-
hého Aposstola opět giných Skutkůw neči-
nil ? Ne wšsech Aposstolůw Stjn nemocné vs-
zdrawowal / gačo Stjn Petrůw / Act. 5. v. 15.
Tak se tolikéz s ginými Swatými diti může a
dege / gačž S. Augustýn Epišt. 137. ad Cler.
& pop. Hipp. swědcj / řdyž piše : Bůh gest
(prej) syce wšsudy / a w žádném místě se
L I 2 neza-

nezavirá / wysleychá také w skrytě ty/
 kterýchž ho wzywáji. Nicméně wjdáme/
 že podle nespitatedlné wúle své na ge-
 dnom místě Džwy činj/kterýchž na gínem
 nečinj/zč. A protož Aposst: I. Cor. 12. prawj:
 Někomu býwá dán Dar uzdrawowánj/
 ginému rozeznánj Duchůw. Wedlé če-
 hož wěřjcy/skrz takowé rozdjlné Božské Wú-
 le prokazowánj seznali / kterak Bůh w čas
 Mornj/skrze Wzywánj Swatých Ssebestyá-
 na a Rocha: W zbauřenj Moře a w Nebez-
 pečenstwj strofotánj Ssýssůw Swatého Mi-
 kulásse: w Bolesti Zubůw Swaté Appollo-
 ny: w giných potřebách / giných Swatých
 obzwláštjnými Prosbami pomáhati ráčj.
 Osadnj. Gíž chwála Bohu y w těchto pod-
 statných Punktjch dosti Spráwy máme. Sa-
 ráč. Nechť tehdy pánu Bohu a swatým ge-
 ho Čest gich zůstane/a žádný nepochybuge/že
 sobě Bůh to / když w swatých swých ctěn bý-
 wá/oblibuge/ y na prosby gich nám mnoho
 dobrého činiti chce a může.

✱✱✱✱:✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱:✱✱✱✱

Na Den S^o Prolopa

**Opata / Wyznáwače a
 Patrona Čestého.**

Nječ

Nžet z Kněh Cklezynastyka w 45. Kapitole od Werse 1. až do Werse 6.

Mlý Bohu y Lidem : Gehožto Pas mátká w Požehnánj gest. Podobného geg učinil w Sláwě Swatých / a zwelebil geg w Báznj Nepřátel / a w slowjch geho Potwory škrotil. Oslas wil geg před Obličegem Králůw / a přikázal gemu před Lidem swým / a vládal gemu Sláwu swau. V Wjře a w tichosti geho Swatého učinil ho / a wywolil ho ze wsselikého těla. Nebo slyšel gest ho / y hlas geho / a wwedl geg do Oblaku. A dal mu w přjtomnosti Přikázanj / a Zákon žiwota a kázně.

Spasytredlné Wyswětlenj w Rozmlauwánj wwedené.

Katolicke Wjry Swátost lidská Srdce k sobě wábj.

Šarář. Osadnj. Sausedj.

Šarář. Snad nepochybugete / že prawá Cyrkew musy Swatá býti / poněwadž se nám / we dwanácti Czláných Aposstolského Wyznánj Wjry poraučj: Swatau Cyr-

Lew wěřiti. Ojadni. K dožby pochybo-
 wal. Prawá gisté Cýrkew musy Lidj BŮ-
 hu milé činiti. Slysseli gsine pať w dnešnj
 Kžeci / že ten genž BŮhu milý býti má / w
 Sláwě Swatých podobný včinen gest. Sa-
 ráť. Dálegi se dokládá / kdo w té Wjře / kte-
 rá BŮhu milého činj / BŮhu wěrně slaužj /
 že gemu Bůh Srdce k zachowáwanj Příklad-
 zanj wolné Zákon života / a kázně vděluge / a
 tať v Wjře a Tichosti geho Wywoleného a
 Swatého činj. Prawá Wjra tehdy a pra-
 wá Cýrkew welikau společnost s Swátostí
 života mjeti má. Byť se pať kdo pochybugj-
 cý nassel / tehdyby Swatý Pawel proti němu
 se postavil / kterýž prawj k 1. Křez. w 5. Ka-
 pit. w. 25. a 27. Krystus wydal sebe sa-
 mého za Cýrkew / aby gi poswětil / omýw-
 gi obmytjm Wody / skrze Slowo žiwota
 ta / aby učinil sobě slawnau Cýrkew / kte-
 rážby neměla posstwrny ani wrásky / ani
 co takowého / ale aby byla Swatá nepo-
 sstwrněná. Sausedj. Toť gest Grunt a
 Základ / nepotřebujcý mnohého průwodit.
 Ale která z tať mnohých rozdielných Cýrkwi
 Swatá gest / to gessťe negnj patrné. Saráť.
 Gest syce zgewné a swětlé dosti / ale ne wssy-
 řni we dne widj. Co se domnjwáte / že k pra-
 wé Swátosti Cýrkwe náležj? Gá za to mám :

Kte-

Která Církev mnoho smysli o Swatém
 Křesťanském Obcování / to chválí a zvelebu-
 ge / y také pěkné Řády a Obyčeje má / gesto
 k Swátosti života nápomáhá / která toli-
 kž Dítky své k takové Swátosti bedlivě
 wzbuzuje a dohání / k tomu od mnoha set
 Let známé veliké Swaté plodila / kterážto
 swau a Círke Swátost / velikými a nesly-
 chanými Djwy a Zázraky dokazovali. Smey-
 slim / že ta gest pravá Swatá Církev.
 Usadnj. Nemnoho chybj. Jarář. Včtež-
 dy gde / že gá pořádně provedu / která v na-
 sší Katholické Círke / a žádné jiné naddot-
 čené přípádnosti se nacházegj. Předně / za-
 gisté gest wúbec wědomé / že my Katholictj /
 ne gen na Kazatedlnjých / ale y w Knihách s
 Swatým Pawlem Wjře předstawugeme Lá-
 sku / wšak ne zahálciwau / nýbrž pracugjcy a
 skutky činjcy Lásku / kteráž neyprvé koná co
 Bůh poručil / potom co Krystus zanechawage
 wůli swobodnau / radj ; w čemž wěcy poga-
 té gsau / kteráž Pot a Unawenj přiwozugj ;
 Kazatedlnice nasse a Knihy chválj a radj /
 dlahé Posty / wěcnau Čistotu / dobrowol-
 nau Chudobu / opowrženj vlastnj Wúle a Ro-
 zumu / weselé snássenj wšelike Šanby / Křiw-
 dy / anobř y samé Smrti pro Krysta ; do-
 konalé potupowánj wšeho časného / a Žálost

Nebeského. Nasse Kazatedlnice a Knihy
 slyně příkladem Krysta a Swatých Aposstolů
 křow Czkowěta odwozugj / od wsseliké mar-
 né Uádhernosti a Lsti Těla / zc. A toto
 nasse nyněgssý Včenj a Ponaukánj k Swato-
 sti / také Včenj starých Swatých Otcůw / y ge-
 dnomyslně odewssch Křestanůw chwaleno a
 zwelebowáno bylo. Domníwás se / že Lid-
 skemu pokolenj gen sspatně tudy spomožes
 no gest (prawj S. Augustyn swému Ho-
 norato de util. credend. c. 17.) že weliký Po-
 čet těch neyvočeněgssých smeysslegj / že ne-
 máme nic z Země / nic z Ohně / nic co tě-
 lesný smysl obsahnauti může / za BOba
 držeti a ctiti / gehož sám Rozum pochop-
 puge. Anobrž y sprosti Lidé / Muži y
 Ženy / w tolika mnoho rozdielných Poko-
 lenjch wěřj a chwálj / že strjdmost až do
 neysspahněgssýho Pokrmu Chléba a Wo-
 dy / ne gen s každodennjm / ale y mnoho
 Dnůw pořád držaným Postem ; že čisto-
 ta až k opowrženj Stawu Manželského
 a žiwotnjch Dědicůw ; Trpěliwost až
 k potupenj Křjže a Ohně ; Sstědrost / až
 k rozdánj mezy chudé wsseho Dědictwí
 k Bměnj ; že naposledy pohrdánj Swěs-
 tem až k žádosti smrti se táhne a wystu-
 puge. Málo gest těch genž to činj / a mé-
 něgi

něgi kteřj dobře a rozumně činj. Ale obecnj Lid rad to slyšy/a sobě oblibuge : Zná se k mdlobě své/že toho wykonáwas ti nemůže/a wssat to gačo za nástrahu a ponaučanj magj / mysl swau k Bohu pozdwyhowati/a gistry ctnosti rozněcowas ti. Tu hle widjte/ķteraķ hned za času Swatého Augustyna Lid Křestanský wěřil a sineysslal/že se Pán Bůh dobře/chwalitebně a swatě ctj/vžjwánjm neysspahněgssých Pořmůw/ Chléba a Wody ; dlahotrwařjčjm Postem ; wěčnau Čiřtotau ; rozdánjm mezy chudě časného Směnj ; potupenjm Swěta a žádosti Smrti/řč. Tětoliko paķ tomu wěřili/ale y málo těch kteřj to činili/ welikau Ctnost wssocě wážili/ chwálili a zwelebowali / a takowými přjklady k milowánjm Boha a k Ctnosti pohybowáni a wedeni byli/tolikěz mdlobu swau/že nic podobného konati nemohau/ pořorně wyznáwali/řč. Wssedlo to dēge se gessťe po dnes y nás Katholických/ my podobně to těz mluwjmě / wěřjmě a chwáljmě / řdyz takowě ctnostně Obcowánjm při ķterých pobořných Křestanech widjmě a řtaumáme. Co paķ w tě wěcy y nás Ewangelických se dēge ? Osadnj. Gistě gest/že se nám nemnoho o takowých wěcech řáže. Tassy také o dlahém dobrowolném Postu/ wěčné čiřtotě a chudobě

nic wěděti nechtj / kdoby to v nás čimil / bylby
 za blázna držán. Wjra sama wsecko dopl-
 ňuge. Farář. Tak was učil wasš Luther:
 Co gest on o dobrých skutcích / pobožném ži-
 wotě a obcowání smeysslel / toho se mnoho w
 Spisých geho / zwláště co gest psal na Epis-
 stolu Swatého Pawla k Galathům nacház-
 zý. Necht wám toliko za Mustr gedno po-
 loženj z předmluwy na druhau Kapitulu
 přiwedu. Neywyššý Vmění a Břestano-
 stá Maudrost gest (prawj Luther) nic o
 Zákoně / nic o dobrých skutcích a wseliké
 Sprawedlnosti newěděti / samá Wjra
 osprawedlnuge / a ne Wjra / kteráž Lásku
 obsahuge. Gediné Wjry k tomu gest
 potřebj / abychom osprawedlnění byli /
 ostatek wse gest swobodné / a wjce ani zas
 powědjno / ani přikázáno : Kdoby tak u-
 čil / že Wjra syce osprawedlnuge / ale že
 musý Přikázání BŮžj také zachowaná
 býti / poněwádž psáno stogj : Chcessli do
 žiwota wjiti / zachoweg Přikázání.
 Tehdy té chwjle Krysta zapjrá / a Wjru
 odstěkuge. Na 3. Kapit. k Galatům dále
 prawj. Byť pať Papežency weliký Hauff
 mjest Pjisma Swatého cytowali / w nichž
 se skutky dobré konati poraučj / tehdy gá
 na to wse / co Pjismo prawj / nic nedbám ;
 a byť

a býť se toho gestě wice přivozowalo. Ty Papeži syce proti tomu reptáse / a mnoho sobě s Písmem počínáse / kterěz a ssať Krystu/gažozto Pánu swému gestě poddáno. A protož gá na Písmo nic ne-
 dbám. BŮže vchoweg ! kdoby z takowého Včenj pobožným a swatým byl? Osadnj. Luther tu syce nětco mnoho se opowázil / ale pomalu w Cyrkwi nassy následowalo wždy lepššy Včenj. Nebo Kazatelowé nassy wel-
 kých Hřichůw nechwálj / a lid k dobrým skut-
 kům napomjnagj. Farář. O tom gá dobře
 wjm. Při Rozmlauwanj w Altenburgku /
 začali se wassy za takowé Včenj styděti / a to-
 ho Georgius Major počátek učinil a učil / že
 dobrj skutkowé gsau potřebnj k Spasenj.
 Ale co newjste / gaž žalost a bjda z toho poslla?
 Kterať násylně Sasšstj Theologowé / zwláště
 Nicolaus Ambsdorffius, proti tomu se stawě-
 li / kterjž w Knize swé proti Majorowi tať
 pišse: Kdo učj / že skutkowé potřebnj gsau
 k Spasenj / ten gest gíž zlořečený a wy-
 obcowaný. A protož prawjm gá Mikus-
 láš Ambsdorffský / kdokoliw ta slowa
 gažž zněgj (skutkowé potřebnj gsau k
 Spasenj) učj neb řáže / ten gest Pelagián /
 odpadlý Aposłata / a dwognásobný Pa-
 peženec. Nebo Luther wic než na ges-
 dnom

dnom místě pisse / že skutkové gsau sšoz-
 dlivj k Spasenj. Sausede. To gest w
 prawdě nechwalitebné / že nassj Mistrj w tak
 podstatných věcech geden druhého za Bra-
 du powozugj. Farář. A to gestě nechwa-
 litebněgšj / že oni k zalibenj Lidu obecnému
 dobré skutky chwalj a poraučj / při tom wššak
 stále pissj a křičj / že samá Wjra osprawedl-
 ňuge / samá spasená činj / samá Tebe zasluhu-
 ge. Gestli tehdy tomu tak gest / co mne k do-
 brým skutkům dohánj? Co k Swátosti? A
 tak widjte / že nasse Katholická Cýrkev Swá-
 tosti wywůge / a ne wasse. Osadnj. Za to
 my nemůžeme. Farář. Tehdy křáčegme dá-
 le. Gaťy gest Strom / takowé y Owotce :
 Swaté Včenj / Swaté Lidj činj. Co wy
 máte za Swaté w Náboženstwj wassem?
 Sausede. Nassj Kazatelowé prawj / že má-
 me znamenité Swaté po straně nassj. Swá-
 tj Aposstolé že rowně to wěřili a wćili / co my
 Lutheránj wěřjme a wćjme. A negsau oni
 dosti welicý Swatj? Farář. Arcy gsau do-
 sti welicý / ale škoda! že wám nepřináležj. Co?
 magilj Petr / Pawel / Jakub / Jan / rč. Lut-
 heryánsstj Swatj býti / an onde y onde w
 spisých swých / Lásku nad Wjru wynášsegj?
 oni wćj / že Wjra bez dobrého pobožného ži-
 wota gest mrtwá ; oni dlaubými horlivými

Kázanými swými k dobrým skutkům wedli ; oni / že týmž dobrým skutkům k Odplatě a Koruně žiwot wěčný dán bude / zgewně a patrně učili. Což gest Učenj Lutherowěmu protivné. Gsaulit Aposstolé Swatj wassj / tehdy musj y ginj wssyckni Swatj wassj býti. A gsauce gediné toliko prawé Náboženstwj / tehdy musj w něm wssyckni Swatj se shromážďowati. Tu tehdy powězte mi koho gste po Aposstoljch před Lutherem w Náboženstwj wassem měli / kterýž známým a gmenowitým Swatým byl ? Gsadj. Co Ignacyus Učedlnj Aposstolj / Biskup w Antochyj / a slawný Mučedlnj Krystiw / ne byl Wjry nassj ? Gsadj. Ach ! toť nemůž býti / neb on w swých Epistolách / Swěcenj Kžádůw Duchownjch / čtyrydcytidennjho postu / Panen Bohu poswěcených / gakož y Aposstoljch Tradicy nebolizto odewzdánj / welkým Patronem a Zástupcým byl : Gगतýchž wěcech wy Lutherjani a Kalwinystowé / ani wěděti / ani slyseti nechcete. Gsadj. Ireneus a Cyprian / oba Biskupj a Slawnj Mučedlnjcy / tiť gsau nassj byli. Gsadj. Nemožné gest. Nebo oni dowozugj a wklazugj Wssj Swatau / Přednost Stolice Kžjmské / a přemilau Poslaupnost Nájměstkw Swatého Petra. A toť nenj po

Lutheryánsku. Osadnj. Milj Sausedj /
 zle gste se poradili / pokušym gessťe gednau /
 sedneli mi. Blažeg / Chryzostomus / Jero-
 ným / a Augustyn / tiť gsau Swatj k Luthes-
 ránsťe Cýrkwi přináležegjcy. Farát. Ssyz-
 kugj se co Pěst na Otko. Zdaliz negsau Kniz-
 by gich plné o Swatých Žiwotech Mnjsťých
 a Kžeholnjch ? Oniť wyprawugj / chwálij /
 zwelebugj / zastáwagj wssy sylau a mocy / wzy-
 wánj Swatých / Poctu Ostatkůw Swatých /
 neb Reliquij; Žazraky / gessťo se při Hrobich
 swatých / na přjmluwu gich děgj. Sausedé.
 Swatý Bonysfácus Arcy-Biskup a Muče-
 dlnjř Mohutský / kterýž téměř celau Něme-
 ckau Zemi k Wjře Krystowé obrátil / a pro-
 to y Německým Aposstolem nazwán byl / mu-
 sel nassým býti. Nebo o něm pišsy Magde-
 burstj Cent. 4. c. 2. Že Pán Bonysfácus s
 Towaryssy geho wzbudil / k wyzdwožemj a
 sstjpenj Cýrkwe swé w Němcých / a skutky Ru-
 kau gich že spravowal a sšedrowal. Farát.
 Prawého gste popadli / na kterémž wassy
 Magdeburstj pěknau Probu wřázali / že gim
 z gedněch Dst studené y horké wycházy. Ne-
 bo Bonysfácus / gehož w tom mjestě Něme-
 ckým Aposstolem a Nástrogem Božjm gne-
 nugj / toho také nazýwagj (nenalezšse při něm /
 krom prawé Katholické / žádné Lutheryánsťe
 Swá:

Swátosti) Papežským Předchudcým a Wis
zletem/ kterýž se o to se wssy pilnosti/ chytrosti
a mocý wynasnažowal/ aby celau Německau
zem mocý Římského Papeže podrobil. Praef.
ad Cent. 8. Osadnj. Pffug/ Hanba / giž mi
se steyská s těmi Magdeburskými Pjsaři. Sas
rář. Powězte/ bylili gsau swatj wassý ti w
počtu 33. Prwnj Římsstj Papežowé/ gessto
wssyčni geden po druhém pro Wjru Křes
ťanskau zmordowáni byli? Bylli gest wás
přeslawný Mučedlnjř Swatý Wawřinec
Syrta Římského Papeže a Mučedlnjřa
Arcy= Jáhena a Minystrant při Swato
Swaté Messné Oběti? Bylili gsau wasse ty
čisté Panny/ Cecylia/ Lucya/ Aněška/ Bar
bora/ a nezčisné giné / kterěz raděgi Žiwot/
než swé sljbené Panenstwj stratiti chtěli? Mo
hli býti wassý/ weliký Antonjn / Syláryen/
Mařaryus / a ginj/ který přjstný Paustewnj
čý Žiwot wedli? Mohli býti wassý / Domi
nyř a Frantisseř / kterj znamenitj Duchow
njch Řádůw Zakladatelé byli? a kterěz Lut
her a Melanchthon (de capt. Babyl. c. 2.
Apoc. a. 5. & 27.) sami za Swaté Lidj drže
li? Co mnoho mluwjm? Uchť se čtau wssy
čni Scribenti o Žiwotech a Obcowánj swa
tých/ žádný komu toliko Quentjř nepořazené
ho Mozku pozůstawa / ginař neřekne/ než že

oni wššychni Katholictj byli. **Sausedé.** Pa-
 ne Saráři / když Vcitelowé nassý o Swátosti
 a Obcowánj Katholických kázj / newykládagi
 se s takowýma Příklady / nýbrž vřazugi Lidu
 Obecnému bezbožný pohorššytedlný žiwot /
 mnohých Mníchůw a Duchownjch / prawjce /
 že to od Katholické Wjry pocházý. **Sarář.**
 Tém gá odpowjdam / co S. Augústýn Many-
 chgšým / gessro podobné učili / lib. 1. de mo-
 rib. Eccles. c. 34. odpowéděl. **Nemáte mi**
w hromadu shledáwati Wyznáwačůw
Gména Křesťanského / kterj co gich Pro-
fessi neboljžto Wyznánj s sebau přinássý /
nebo newj / neb toho činiti nechťj. Wjm
dobře / že mnoho těch gest / gessro swěta
tohoto sláwy se odřekli / a wššak wššeliký-
mi Břemeny tohoto swěta přeloženi / a
k Zemi potlačeni býti chtěgi / a gessstě z
těhož Břemena se těšý a radugi. Ale
negnj Dixu / že mezy tak welkým množ-
štwjm Lidu nětco takowých se nacházý /
gichžto neypotupitedlněgššým žiwotem
wy některé nerozumné mámjte / a od Ka-
tholického spasenj odwozugete. Ač y
wy w tak maličkém Počtu / kdyby od
wás toliko geden požádán byl / z těch
kterěž wywoleny mi gmenugete / sotwa
geg wyřázati můžete. Gá wššak napo-
 mjnám

mjinám wás / abyste giž gednau přestali
 Batholické Cýrkwi Posměchu činiti /
 straffowaním takowých Lidj Mrawůw
 a Ctnosti / kteréž y Cýrkew sama potu-
 puge / a gačo swéwolné Děti k polepsšeni
 přiwěsti každodenně se snáží. Cočolico
 pač gich z dobré Wůle a Boží Pomocý
 se polepššý / co gsau hřessenjm potratili /
 to Počánjm zase nalezagj : Ateřj ale
 swým zlým aumyslem a chtěnjm / w zařta-
 ralých Neprawostech trwagj / nebo pře-
 desslé Hřichy gestě wětššými přewýššugj /
 takowj syce na Panském Poli s dobrým
 Semenem růsti se necháwagj / wšsač při-
 gde čas / že kaučol wyworžen bude. Wy
 pač co se spauzýce wztěfáte ? proč gste
 tač nesprawedliwě oslepeni ? proč tač
 weliký Blud wás zadržáwáte ? Hledegte
 vžitku na Poli / a Obilj w Stodole / brzo
 se wám wkaže / a hledagjčým předstawj.
 Proč obracýte Oči wasse / toliko na ne-
 zwopálané ? proč Lidj od dobré auro-
 dné Zahrady odhrozugete / předkládagj-
 ce / že Plot gest drsnatý ? gsau gistě
 Dwěře / kterýmž se wcházý / ač ne wšsem
 powědomé / gichž wy / nebo wěriti / nebo
 nalezti nechcete. W Cýrkwi Krystowé
 gsau nesčjšlj wěřjčý / genž tímto swětem
 M m se

se neobiragi : gsau také kteří swěta ne gi-
nát vžiwagi/ než gařoby nevžiwali/pra-
wi Aposstol. Gest tať / Cýrkeu nasse
Katholická gest weliká a po wšsem swě-
tě rozššřená/ a mnoho má zlých/ ale ta-
ťé bez počtu mnoho dobrých/ pobožných/
a mnoho welikých znamenitých Swas-
tých. Wasse Cýrkeu gest malá/ a w tě-
sném Bautě Eropy sewřjná/ má nad mje-
ru mnoho zlých/ a swatého ani gednoho.

✠

Na Den Swaté Mářj- Magdalény.

Nječ z Písne Salomaunowé w 3. Ka-
pitole od Werse 2. až do W. 5. a w
Kap. 8. od w. 6. až do w. 7.

MStanu / a obegdu Město : po Ryn-
cých a Vlicch hledati budu / kte-
rého miluge Dusse má : hledala gsem ho/
a nenalezla gsem. Nalezli mne Ponocni/
kteří ostrjbagi Města : Zdaž gste widěli/
řoho miluge dusse má ? Maličko řdyž
gsem gich pomjnuła/nalezla gsem/řteré-
ho miluge dusse má : chopila gsem ho ;
aniž

aniž se ho spustjm/až ho owedu do domu
 Matky swé/ a do pokojika Rodičky swé.
 Přisahau wás zawazugi Dcery Geru-
 zalémské : strze srny a geleny polnj/aby-
 ste nebudili/ani procýtnauti nečinili mis-
 li/ dožadwadž samá nebude dýtj. Po-
 lož mně gačo pečeť na srdce swé/ gačo
 pečeť na rameno swé : nebo sylné gest
 gačo smrt milowánj / twrdé gačo pečeť
 horlenj/ lampy geho/ lampy ohně a plas-
 menúw. Wody mnohé nemohli vha-
 syti Lásky/ aniž Ržeky zatopjgi : daliby
 Čłowěk wšeděn Statek Domu swého
 zamilowánj / gačo ničimž pohrzeti gim-
 bude.

Spasitelné Wyswětlenj w Roz-
 mlauwánj owedené.

Ewangelické Wjry swoboda v Násle-
 downjku swých ohawné neschetnosti/
 v wěřjých pak Křestanúw oskli-
 woš plodj.

Sarár. Osadnj. Sausedj.

W Arár. Ach gač dnešnj Miláček dusse
 lidské/ženich Nebeský / Křystus G.
 žijs zase welice Lásku/ která gest sunmownj
 Wegtah prawé Swátosti/wychwaluge / duš-

sšy swatau/na znamenj swé weliké k njWážno-
 sti/aLáchnosti/na srdcy/a na ramenu swém
 nosyti žádá ! Sýlu Lásky gegi k smrti při-
 rovnáwá / Wraucnost milowánj w průd-
 kém a nehasytedlném Ohni wyobrazuge/
 nadewššedy statky domu lidských Cenu Lá-
 sky wywýššuge ; wlasně ten Nebeský Ženich
 horliwau Láskau Máří-Magdalény w té
 řeči wypisuge a wychwaluge / s kteraužto
 ona odpustténj hříchůw/a Milost BŮžj od
 samého Krysta šťastně obdržela. Co k to-
 mu wassý Prædykanti říkagj ? Osadnj.
 Tassý Kazatelowé samé Wjře Spasenj Má-
 řj-Magdalény připisugj/a to dle Slow Kry-
 stowých z dneššnjho Ewangelium wzatých :
 Wjra twá tě spasyla. Jarát. Znamená-
 teli Salešs a Podwod gegich ? Krystus pra-
 wj Máří-Magdaléně Wjra twá tě spasy-
 la. Lutheryánsstj Prædykanti délagj tu-
 to chromau Záwjřku : Samá Wjra bez Lá-
 sky / bez skutku spasyla Máří-Magdalénu.
 Byla gest owššem Wjra začátek gegjho obrá-
 cenj a spasenj / wššak ale samá Wjra gi
 BŮhu milau nečinila. Anizto slowo
 Samá z Krystowých Wšš newyššlo / ale z
 Lutherowého w černidle pekelném omoče-
 něho péra wypadlo. Gakým swedomjm ří-
 cti je může/že samá Wjra Máří-Magdalénu
 spa-

spasyla; Poněwadž Krystus wegš zřetedlné o Mářj-Magdaléne prawil: Otpausstěgj se gi hřichowe mnozý neboť gest milo- wałamnoho. V Swatého Lukáše w kap: 7. w. 47. Bylli gest Krystus prawdomlu- wný / ědyž Wjře gegi Spasenj přičital/byl prawdomluwný ědyž lásku ěagjcy Hřissnje wychwalowal. Dle swědectwj tehdy wě- čné prawdy ne samá Wjra/ale y Wjra y hor- liwá a skutečná láska Mářj-Magdaléne ě spasenj dopomohla. Dobře tehdy činj Ka- tolická Cýrkew / že netoliko ě Wjře/ ale y ě horliwé Lášce Božj/ķterá na Dokonalosti a Swátosti žiwota záležj/ a weliké swaté Plo- dj/lid swüg wzbuzuge. Osadnj. Nemo- hu se zdržeti Welebný Pane otázati se odkád to pocházý/ že taķe mezy wámi Katholickými/ mnoho zlých a bezbožných lidj gest / gessro wy- taķ tůze na Swátost tiřnete? Item/zdali počet zlých v nás z giné přičiny wypleywa/ než v Katholických? Jaráť. To gest Otáz- ka dobrá a wžitečná/ nebo se nacházý welký Rozdíl mezy těmito oběma přičinami. Kte- řj v nás Katholických zlj gsau / gsau z swé vlastnj swéwolnosti taķ zlj / a neymensšyho Náwodu neb Dowolenj ě tomu od Wjry nassý nemagj. Wassý gsau zlj/ ne gen z wé vlastnj Wúle / ale z Wnady a Náklonnosti

samé Wjry wassý. Sausedé. Zdá se být
 mnoho praweno / a potřebuge Průvodu.
 Farář. K provedení toho / wywstáwagj inné
 na swědomj wassý Vcitelowé vlastnj. Pr-
 wnj gest Luther sám / když prawj Postil.
 Germ. Dom. 1. Adv. Swět z tohoto Vče-
 nj (pilně pozorúgte z toho Lutherowé-
 ho Včenj) den odedne se horšý. Nynj
 gsau Lidé sedmi Diábly posedlj / gesto
 pro pod Papežem / toliko od gednoho
 osedláni byli. Nynj Dáblowé hauffem
 wstúpugj do Lidj / tať že giž při gasném
 swětle Ewangelij / lať oměgšý / lstiwěg-
 šý / nesprawedliwěgšý / ukrutněgšý / ne-
 stydatěgšý / a mnohém hrjssněgšý gsau /
 než w Papežstwu byli. Druhý swědek
 gest Ondřej Musculus, piššýc lib. de proph.
 Christi, musým se přiznati / poněwádž
 Prawda gest / že wrputilegšých Lidj /
 w gichžto Srdcý wsecky Gistřičky pra-
 wdy a počestnosti vhasli / a kterjž niče-
 hož wjce za hrjch nemagj / nikdež ani me-
 zy Pohány / Židy a Turky se nenacházý /
 gaťo mezy Ewangelickými / w nichž se
 Dábel z Kžetjzku utrhl / a prost gest. A
 nechť krátce powjm / tať dalece s nassý Lu-
 therškau Wjrau přisslo / že hceli kdo celé
 Sausšý Zloděgůw / Lichewnjkůw / Lhářůw /
 Pod:

Podwodnjtůw / a Lidj bez Boha widěti / ten může gen do některého Města wjiti / w němž se Ewangelium káže / a hned takové Chasy Směsyce natressj. Osadnj. Ale odkud to vlastnj swůg Průwod má ? Jarať. To nám třetj Swědek P. Schmidelin w Osobě wšech Lutheránůw cont. 4. ad cap. 21. Luth: takto wyprawuge: My gsme toliko očili / že skrze wjru w Krysta samau spaseni býwáme / kterýž Smrti swau / za wšedj hřjchy nasse dosti učinil / ale my Posty / Almůžnami / Modlitbami / a ginými skutky dobrými dosti učiniti nemůžeme. A protož má nám to slusně přáno býti / a na nás ginj se djwati / že my wšech takowých skutkůw gsme prázdni / poněwadž bez toho skrze Krysta spaseni býti můžeme / a na samau Milost a Zásluby Krystowé spolehati máme. Takové Swaté wasse Lutheryánské Náboženstwj činj : a po hřjchu / Luther ten Muž dobrý / žádným giným příkladem se nestkwěl. Wjm syce / že se nerado slyšj / kdjž o Žiwotě a Obcowánj geho býwá rozmlawáno / a Lidé sprostnj se domnjwagj / že to Katholictj z paubé nenaswisti a žádosti potupowánj činj / kdjž o něm některé mrzuté wěcy wygewugeme. Ale negnj tomu tak. My Katholictj máme

Průvodu a Materie dosti k zastavání naš-
 sšy staré Wjry / a wyvrácení protivné / byt
 pak byl Lutherůw život w zewnjtřném ob-
 cowání y tak potupitedlný a hanebný nebyl.
 Poněwadž wšak k wšsemu ginému y to při-
 stupuge / že Lutherowé Spisy a Obcowání /
 mnoho takowého nastytugi / čehož netoliko
 při žádném Proroču / Aposstolu / Ewangeli-
 stu / neb syce giném starým Swatým Učitelý
 se nenachází / nýbrž y každé pocestné Ucho /
 zlým a hanebným Zwučen o takowých wě-
 cech stydlivě se vráží: Tehdy častokrát po-
 třeba welj / aby se sprostného / nepowědomé-
 ho / zawedeného Lidu Učim / také nětco z té-
 hoz člowěka / nezřizeného Žiwota a Obco-
 wání před Uči předstawilo. Odkudžby ro-
 zumně pochopeno býti mohlo / že gest Pán
 Bůh sotwa tak nečistého Nástroge w tak
 platné wěcy vžjwal. Osadnj. Pane / dáwá
 mi W. D. Přiležitost nětco wyznati / o čemž
 gšem gesté žádnému powěditi nesměl. Když
 gšem Pacholetem byl / můg Otec měl Obýčeg
 čtenjm lutherowých Stolnjch Rozprávěk
 se obweselowati / a když časem wstal / neb při
 swjce mdlým zrakem swým na Pjssmo dobře
 hleděti nemohl / tehdy gšem gá genu čisti
 musel. Wstalo se za časté / že gšem na někte-
 ré tak diwné a osskliwe Propowjdky přissel /

až gšme se wššyckni přítomnj hlasytě chechtali. **Gá** gažožo mladý Pacholj^e sinál gšem se s nimi na djle tolikéz/ wššak ne s opravdowau mysly/ rozgjal gšem wstawicně/ tašliž gest tento muž Swatý měl býti? a to mi tůze w hlavé wvázlo/ že dosawád z nj newychází. **Sarā.** Dobře wěrjm co prawjte/ a mohlo se to y giným wjce dobrým Lidem wám rowným přitreffit. **Wššak** abyste se nedomnjwali/ gažoby se Lutherowi Křiwda dala / pohleďte gen málo na některé **Mustry** geho Swátosti. **Předně/Grunt** a **Základ Swátosti** gest **pořora** / ale gaž gest Luther pořorný byl / to **Králi** **Englickému** znáti dal / **pissýc lib. cont. Regem Angliæ:** **Co** gá negšem ten znamenitý wznessený **Muž** ? ba ani w těch tisýcy Létech žádného wznesseněgšsýho nebylo/ gažo **Lutherus** / **2č.** **Chcy** také před Swětem dobrým býti/ anobrž gšem taž dobrý/že negsau hodni **Ažemýnku** w **Obuwj** meho rozwázati/2č. **Krátce** mluwě/ gá žádnému negšem přjliš pořorný/ žádnému přjliš pyšný/ gažž **Swatý Pawel** prawj : **Umjm** pyšným býti/ a omjm se pořořiti (kde to **Swatý Pawel** prawj) **umjm** **Nedostatky** y **hognost** snásseti. **Ja** druhé / k pravé Swátosti gest za potřeby

střednosti w zbytečném Gjdle a Pitj / a aby se Czlowěk wjce občerstwowal a téssyl w Rozgjmánj Nebeských Wěcý / nežli w Gjdle a Pitj. Kterať Luther po takowé Swátosti dychtěl / netoliko geho Kathechysmu Glosfa / neb raděgi Glas / to gest / welká šle nice / kterauž často gednjm Dausskem wytahl ; ale y to Wýznánj wkazuge / kdež w swých latinských stolnjch Rozprávkách prawil : cap. de Christianis. **Gá Martin Luther z Smrti a Wzkřissenj Krystowého téměř žádného Potěssenj nabyti nemohu ; ale z tělesných od Boha přigatých Dobrodinj / gačo chléba gedenj / a dobrehopjwa pitj / dobře mohu. Třetj / k prawé Swátosti příslussý Gazyk škroceny. Zdali se pať kdo mezy wámi / žeby byl prawým služebnjkem Božjm (prawj Aposstol Swatý Jakub w 1. Kapitole w. 27.) a nemá na vzdě Gazyka swého / ale blauditi dopausstj / Srdcy swému / takowéhoť gest marné Náboženstwj. Co pať Luther / kteráť Gazyk na vzdě zdržowati uměl ? To musý má neywětssý pochwala býti (prawj cont: Sicar. Dresdenf.) má Poctiwost. Tať se mi ljbj / aby se na potom o mně mluwilo / že plný gsem Vtrhánj / lánj a haněnj proti Papežencům / a budu se w tom**

tom proti nim cwojčiti / a jim vtrhati předce a haněti až do mého hrobu : Ne-
 vlyssýt odemne žádného dobrého slova
 wice / a tať jim / mým hromowáním a lá-
 ním ku Pohřbu zwoniti budu. Sausedé.
 Syce se toho v nás nepopjrá / že Luther
 měl velmi prostorekau hubu. Farář. Toť
 sám skutek vřazuge. Čtvrté / Swátost
 prawá wyhledáwá / poctiwé / stydliwé a či-
 stotné Obcowání w slowjch y skutcích. Ne-
 libj se mi lutherowým pžmem hnauti :
 Gest wůbec wědomé / že on po učiněném Pá-
 nu Bohu Slibu wěčné čistoty Mnichem a
 Knězem byl / po tom wšak proti wšsem
 BŮžským y Swětským Práwům / s gednau /
 tolikéz BŮhu oddanau a slybenau se sňal / a
 přes dwadceti Lét obýwal. A gať se týž
 ženich před Swadbau poctiwě zachowal /
 wyprawuge Erasmus Epist. ad Montan.
 tímto slowy : Luther (bodey se giž štá-
 stně zdařilo) Philozowský Pláštěk
 (Mnjškau Kápi) složil / a ženu pogal.
 Aby wšak wěděl / že se Swadba dobře
 zwedla / pohle ! Newěsta w málo někte-
 rým dnj Dítě porodila. Dálegi wy Pane
 Wáclawe pamatugete / gaťé gste wšsemu
 Otcy / w stolnjch Rozmlauwánjch Luthero-
 wých / mravné a poctiwé Kausfy čítali.
 Nechť

Necht mlčim/že tento Cžlowěk/ gehož mnozy
 za Swatého wyhlaffowati chteli / sám se do-
 browolně přiznal / gaťau dobruu známost
 měl s Diáblem/ěterak se s nim hádal/od ně-
 ho Nissy wyzdwyhnauti a zrušsyti se wyna-
 učil/s nim w swé Komore se procházel/ ano-
 brž wedle něho y w Loži/a bljže než swé Ká-
 či ležel/řč. Ach!gať gest ni lito mnohých do-
 brých vpřjmných mezy Lutherány / že tačo-
 wého Cžlowěka za Swatého držeti musy !
 BŮŽE zachoweg mne takowé Swátosti.
 Osadnj. Aniz gá mohu o nj mnoho sineyfle-
 ti. Farát. Tehdy zůstawa na tom / že my
 Katholictj Swátosti wywčugeme y Swaté
 máme. Když pak nad to weyše gesté včá-
 žj/že Cžrkwe nassy Swátost/štrze mnohé Dj-
 wy a Žázařy z Tebe potwrzowana býwa ;
 tehdy wy mně také nepochybně / y druhé
 Znamenj prawé Cžrkwe za wyhrané. dáte.
 Osadnj. To bude owšsem za sluffné. Ny
 gisté rádi o Žázařých Cžrkewnjch vslyššyme/
 neb nassy o nich nic sineyffleti nechtj. Farát.
 Wěřim/ neb nětco podobného dowěsti za těž-
 ě přicházy. Ale to gisté gest/že gest vlastnj
 řutek BŮžj/ takowými Žázařy / wšselíké
 ůirozené mocy přewyššugjčými / prawau
 Djru potwrzowati / a Swatý Žiwot ošwě-
 zowati. Pročez powězte mi/ědy a ěde waffe
 Ewan-

Ewangelická Wjra Božským Swědectwjm
 a Zázraکم potwrzená byla ? **Sauſe.**
 My ſmeysřljme / že Krystus a Jeho Swatj
 Aposřtolé mnohé a welké Diwy činili / a ſřze
 ně Wjru nařřj utwordili. **ſar.** Totby
 řlo / řdyby Prawda byla. **Gá** wřřak mám za
 to / že Krystus a geho Aposřtolé začátek wči
 nili / Wjru Zázraķy utwrzowati ; Ale poně
 wadž přjčina a potřeba Zázraķŭw po nich y
 hned nepřestala / an dořawád geřřtě po wřřes
 řy řasy s obráćenjm Pohanŭw a giných ne
 obrabaných lidj činiti bylo / genž ř takowým
 přirozenj přewýřřugjčjm wěcem / řterěz Wj
 ra nařře předkládá / bez Zázraķŭw ne tak řna
 dno namluweni býti mohau / tehdy také dar
 činěnj Zázraķŭw / předce w řaždém Wěķŭ
 Čyrķwe / podle potreby / někdy wjce / někdy mén
 ně řřwjtj ſe muřel. A protož Swatý Pa
 wel / řdyž w 1. Korynth: w 12. Kap. Čyr
 řew Tělu Čřlowěķa připodobnil / řterěz roz
 řjlně Audy / a gich činěnj má / mezy takowými
 řkutky y Milořř Diwŭw činěnj položil. Řdy
 by tehdy po Smřti Aposřtolŭw tato Milořř
 přestala / muřeloby ſe ſmeysřřleti / žeby Čyrķew
 Bŭžj také na gednom znamenitěm Audu
 wražená / aneb do řonce ochromená byla. To
 mu ale tak negnj. **Tebo** y po Aposřtoljch /
 prawá Čyrķew / welkými a mnohými Zázra
 řy

ky se stkwěla. Swatý Augústýn prawj lib. 1. Retract. c. 3. o swých časých : Děgj se (prey) y těchto nassých časůw mnozý Zázraťowé / že wssedch wystjhnauti / anobržani těch / o kterýchž wjme a ge pochopugeme / wssedch wyčjsti nemůžeme. Osa: dnj. Wěřim že tomu tať gest. Farář. Gesstljť tomu tať gest / tehdy powězte mi / gacy gsau se Diwowé k potwrzenj Wjry wassý stali / a to po časých Apofftolůw ? snad ti / kterěz welký Antonjn neb Sylaryon učinil ? A wy o Paustewnjých nic nedržíte / kterakž byste pať o gich Zázracých drželi ? Snad ti / genž se při Hrobě Swatého Sstěpána Arcy: Mučedlnjka na přjmluwu geho stali / a od Swatého Augústýna sepsani gsau ? A wssat wy / o Wzywánj Swatých / a Poctách Hrobůw gich nic nesmeysstjite. Snad ti / kterěz Swatý Bernardt učinil / genž podle wyswědčenj Godesstryda / gednoho Dne w Biskupstwj Konstantcském dwanácti slepým Zrať nawrátíl / a osmnácte chromých a kulhawých vzdrawil ? Ale Bernardt dobrým / pobožným Katholickým Mnichem byl. Snad ti kterěz Swatý Dominyk a Frantissek / neb Swatý Vincentius Mnich Ržádu Dominykánského / kterýž 38. mrtwých wzkrjssyl / učinili ? Těch wy se zagisto wjgmati nebudete /
nebo

nebo oni přjliš dobrj Katholicy byli. Snad ti/ gessťo lse gessťe těchto časůw w Lorétě we Wlassých / w Einsydlich w Ssweycarsté / a Wettyngku w Baworské Zemi / y na giných mnohých místech děgj ? Ale na těch místech wssedťo gest Katolické / a proto nám taťowj Diwové přináležj : Kdež tehdy gsau wassý Zázraťowé ? Sausedé. Wlastnjmi téměř se wynássťeti nemůžeme / než spravugj nás Glasťatelowé nassý / že Papežensstj Zázraťowé nes mohau obstáti / že gsau paubé smyslené Sa-
bule / nebo řdyby wždy co prawdiwé se stalo / tehdy Czary a Diabelstá Wámenj. **Saráč. Přecistšý Odpowědi.** Znamenité množstwj neylepššých a neyhodnowěrněgššých Scriben-
tůw / Cýsarůw / Králůw / Knjzat a Pánůw celj Národowé (gaťožto swědkowé nassých Katholických Zázraťůw) Básně a Klamy wymeyssleli. Wy Ewangeliťtj pať sami ne-
omylně wjťe / co každěho času po wssěch kon-
činách a kraginách swěta se zběhlo. Medle odkud ? Odkud prokazugete / že Augustýn a ginj w této připadlnosti neprawdu psali / wy pať že lépe než on wjťe / o tom co se před
Oćima geho stalo ? Ten přiwod wám dosti trpťý bude. Sausedé. Neobstogjmeli tjm
spůsobem / tehdy musýl to Diabel a geho
Kauzla učiniti. **Saráč. Běda bjdnému :**

Diáblu ! Kterak gest Diáblu možné dokonat le slepému opravdové Zrak nawrátiti / Dnau zlamaného / okamženj vzdrawiti / a zkoštělého mrtvého k životu nawrátiti ? Takowj Zázrakowé k potvrzenj Wjry nassj Katholicé se zběhli / kteréz sám Bůh / a na konec žádný Diábel neb Czarodegnjšt činiti může. Od toho gste se tak pěknému Ausťoku proti nassým tak patrnyjm Zázrakům naučili. Osadnj. Nassj Hlásatelé / Poslauchače své na to nawozugj. Farář. Ale od toho oni se včj. Osadnj. To gá newjm. Farář. Gá ale wjm a sinjm powědjti. Když w Meylandu pod Biskupem Swatým Ambrožem / mnoho Diwůw a Zázrakůw při Reliquijch a Swatých Těljch Gerwázya a Protázya Mucedlnjštůw se dalo ; mezy ginými také Diáblem posedlý wyswobozen byl / a slepý Zraku došel : Bodla Žawist Kacyře Arryánské / že gsau týž skutek popjrali / neb za Diábelšké Djslo drželi / rovně gako wassj Hlásatelé činj. Osadnj. Tu hle máme / že Včitelowé nassj od takowých Lidj na swüg kram nemálo kupugj / toho gste nám W. D. w předcházegjčjm Rozmlauwánj několik přjkladůw vřázali. Farář. Ale slyšte co gim y Kazátelům wassým Swatý Ambrož odpowjdá. A tak welké Nesmyslnosti přichazegj
(pra-

(prawj on Tom. 5. ser. 5. in festo SS. Gervasii, & Protasii M.M.) že tomu/aby Mučedlnjcy gake zásluhy měli/odporugi;gichže to Skutky dáblowé sami wyznáwagi. Wsfať negnj se čemu diwiti/nebo tať wez litá gest newěřjcych zpronewěřilost/že y dáblůw wyznánj obyčegně býwá snes sšytedlněgššý. Ale gednoho času prawil dábal/ Šežissj Synu BŮži/ proč přissel před časem nás trápiti ? A když to žide slysseli / předce odpjrali / aby on Synem BŮžim byl. A wy podobně/ dáby křičeti/ a Mučedlnjčkům se wyznáswati gste slysseli / že toho trápenj wys státi nemohau/prawjce : Proč gste přissli před časem nás tať přúdce trápiti ? Na to prawj Arriani, ti negsau Mučedlnjcy/nemohau tať dábla trápiti / ani od něho žádného wyswoboditi. Nicméně trápenj dáblůw / wlastnjm hlasem gich provedeno/ y Mučedlnjčků Pomoc a Dobrodinj/ strže skutečné těm bjdným Lidem stále spomoženj potwřzeno gest. Arriani zapjragj/že slepý zase žraťu nabyl/ale on nezapjrá / že gest mu spomoženo ; On prawj/ gá widjm / kterýž gsem prawé newiděl ; On prawj/gá gsem přestál býti slepým / a wřazugi to skutkem ;

Tito pať zapřagi Milost danau / poněs
 wádž skutku zapřiti nemohau. Tolik
 prawj Swatý Ambrož proti Arryánům/
 genž prawdivé býti / odporowali / aby slepý
 widěl / rč. Dále dáwa y na druhý Ausťok
 Odpowěd. Zdali se to Diábelstým má-
 menjm stalo ? Kžetť kdysy Krystu dá-
 bel (prawj týž Swatý Ambrož) gáwjm
 řdo gšy ty : Ty gšy Syn Boha žiwého.
 Ale židé prawili : My newjme řdo gšy
 ty. Tať nápodobně wyznáwali dnes y
 wčera ďáblowé ; My wjme / že wy Mus-
 čedlnicy gšte. Arryáni pať prawj : My
 newjme / tomu rozuměti / tomu wěriti
 nechceme. Diáblowé prawili / wy gšte
 přisli / abyste nás třjbili. Arryáni / to
 negsau opravdowá trápenj / nýbrž to
 lito šfalessná a podwodná mámenj. Gá
 gsem o mnohých šfalessnych Proměňowás-
 nych slýchal / toho wšak dosawád žádný
 netreffil / aby se w tať čileho ďabla pro-
 mēnil. Co o tom mluwjm / že posedlj
 tať bjdně lomcowáni byli / řdyž se na ně
 Ruce Aněžské řladli. Kterak tu může
 gaký Podwod / ba neymensšy Podezřenj
 býti nákeho ořlamánj. Ač gá ř zastánj
 Swatých Mučedlnjškůw Diábelšeho
 řlasu nepotřebuj. Swate gich vtr-
 penj

penj dosti a na zbyt tjm od nich do saže-
 ným Dobrodinjm se prowozuge/ono má
 Saudce y Swědky/ gesto gsau dostate-
 čnj a nepodezřelj. Lepššý Hlas gest/
 kterýž wyprawuge/ že Zdrawj dostli ti/
 kteříž nemocnj a nedůžiwj přistaupili.
 Sausedé. Za gisto musj toho negaké přjci-
 ny býti/ že nassj o Zázracých wassých nic dr-
 žeti nechtegi. Farář. Swatý Ambrož to
 práwě wlastně nassel/ kdez prawj lib. cit.
 o Arryanjch. Widj oni dobře / že tito
 Swatj Mučedlnjcy giné Wjry byli/ nežli
 oni gsau/ syceby Zazrakům gich nezawis-
 děli/ kdyby se na to nerozmegssleli / že
 Mučedlnjcy ginau Wjru měli/ nežli oni
 magj. Oč nám gde/ že wassj Hlasatelé také
 w té Káče táhnau : zwlastté že Diwůw či-
 něnj gim se do konce dařiti nechce / tak že o
 gegich přednjch a Neywyššých Hlawách
 Erasmus, syce dobrý Towaryšs gich Diatrib.
 de lib. arbitrio zgewně swědčj / že mezy njmi
 gestre žádný nebyl / kterýžby kulhawého Ko-
 ně byl vzdrawiti mohl. Ať mlčjm o tom/
 gať gsau se Luther a Kalwin některé kaušty
 dowozowati poķausseli/ a gať se gim ty wšse-
 dy zle zwedli. Osadnj. Nětco gsem o ně-
 gakém od ďábla w Missni posedlém Dėwčáz-
 tku/ a o gednom/ kterýž se w Labi wtopil/ slyš-

Bratři: Mám za to/že nás Bůh Apo-
 stoly poslední vřádal/gať Smrti
 oddané : nebo djwadlo včiněni gsme
 Swětu y Angelům / y Lidem. My
 Bláznj pro Krysta / wy pať opatrnj w
 Krystu : my mdlý / wy pať sylnj : wy
 slawnj / wy pať opowrženj. Už do této
 hodiny / y lačnjme / y žižnjme / y nazy gsme /
 y poličkowaní býwame / y místa nemáme /
 a pracugeme dělagjce rukama swýma :
 zlořečj nám / a dobrořečjme : protivens-
 stwj trpjme / a snássýme : rauhagi se
 nám / a modljme se : gať smeti tohoto
 swěta včiněni gsme / powrhel v wssedh
 až posawád. Ne proto abych wás za-
 hanbil / tyto wěcy pjsšý / ale gať Synu
 swých Nymilegššých napomjnam. Ne-
 bo byste pať deset tisíců Pěstaunu měli
 w Krystu / wssať nemnoho Otců. Nes-
 bo w Krystu Běžjssý Krze Ewangelis-
 um gá gšem wás zplodil.

Spasitelné Wswětlenj w Roz- mlauwánj owedené.

Nepřerussená na Stolicy Petrowé Njím-
 škých Biskupůw postaupnost prawau
 Cirkew dokazuje.

Farář. Osadnj. Sausedj.

O Osadnj. Ctihodný Pane Faráři / gá a
 mogj Sausedj / nemohli gsme pomj-
 nauti / opět se k W. D. netoliko nagiti dáti /
 ale při tom y bolestně žalowati / kterak pro-
 to / že za částé na Faru hodjme / některj newá-
 žnj Lidé / nám nemálo utrhať / a zlými Slo-
 wy na nás lať. Farář. To gá syce nerád
 slyššym: wšak naděgi se / že wám Prawda / a
 Dussý wassých Spasenj / mnohém milegššy
 gest / než abyste gi / pro Zubu některého člo-
 wěka w šanc saditi měli. Než powězte mi /
 gáťymi gsau wás Slowy haněli. Osadnj.
 Přewzdjwali nám / že gsme prawj Knězšstj
 Holomcy / a že se Antykrystu klanjme. Farář.
 Takowá Chasa / podle mého zdánj / gest prá-
 wě z Cechu a Pokolenjtěch / kterj v Swatého
 Jana w 8. Kapit. w. 48. k Spasyteli nasse-
 mu mluwili / ty Slowa: Wšak my dobře
 prawjme / že gšy ty Samarytán / a dábel-
 stwj mášs. Než co gste wy gim odpowěděl-
 li. Sausedé. Prawili gsme / že hodni ne-
 gsau / aby Duchownjmu dobrému Čłowěku
 slaužili / my pať za to se nestydjme ; s Anty-
 krystem nic činiti nemáme / aniž wěrjme / žeby
 Papež Řjmský byl Antykryst. Farář. Do-
 bře a maudře gste odpowěděl / a to mi dá-
 wá přjčinu / w předsewzaté Materj dále
 krá-

kráčeti/ a wás wywčowati. Že hož se ne-
 pochybně wynagde/ zdali Římský Papež An-
 tykrystem gest/ nebo ne. Neb poněwadž
 Swatý Petr od Krysta Pána za podzřize-
 nau Slawu Cýrkwe geho ustanowen byl.
 Tehdy z toho následuge / že Papež Krystim
 na Swětě Služebník a Mistodržjý gest / a
 tať málo Antykryst/ gaťo Krystus Samary-
 tán byl a Diábelstwj měl. Sausedj. We-
 lebny Pane dnešního dne w Epistle Swo-
 tý Pawel zmjntu činj o galegchý Pěstaunjch/
 a rozeznává ge od Otců / medle škrze které
 Římský Biskup se připomjná? Farář. Ney-
 vyššího Biskupa Římského zde na Swětě
 po Krystu Pánu máme wšsychni za neypřed-
 nějšího Otce Duchownjho poznati. Osta-
 tnj / genž nás k dobrému wedau Spráwce
 Duchownj/ mezy Pěstauny počtati můžeme/
 nebo Pěstaun/ Včitele djetě wýznamenává/
 my gšme pať wšsychni djetky BŮžj ; pročez
 nassý w Duchownjch wěcech Včitelowé / w
 tom smyslu pěstaunowé slautimohau. Sy-
 ce kdýž swatý Pawel šwědčj/ ačkoliw bychom
 mnoho tisíc Včitelů a Pěstaunů měli / že
 proto ne mnoho Otců máme / tím samým
 by se prokázati mohlo / že gen gednomu
 Wše-obecnému Otcy wšsich wěřjých / celá
 Cýrkew Křesťanská poslussně poddaná býti

má/ a to tomu/ který dle neustálé poslaupno-
 sti/ na Stolicy a Auřad Swatého Petra do-
 sedá. Neb to gest obzvláštnj chwála/ a
 proti Nátiskům Nepřátelským sýlná Pawa-
 za Katolikům / když my patrné dořazugeme/
 že Swatý Petr w Auřadu swém Řjmské Pa-
 peže pořádné Náměstky měl / a že Poslau-
 pnost gich na Stolicy Petrowé vřtawičně
 byla a následowala. Osadnj. Cjím ale
 může krátce dořázano býti / že takowá Po-
 slaupnost / až do dnešnjho Dne / bez přeru-
 řenj zůstává ? Jarář. Toho Průwod zá-
 ležj na Cjrkwenj Zystoryj/ a dobrých Sřky-
 bentjch. A protož když gá z Spisůw Swa-
 tých Otcůw předložjím / že gsau oni takowau
 nepřerussenau Poslaupnost znamenité wy-
 swědčowali / a gi také wšsem powřtalým Ses-
 řtám / gačo neodwratitedlný sýlný Sřpic/ k
 zastánj nasse prawé Cjrkwe wždycky wřazo-
 wali/ tehdy mám za to/že wšřeckni rozumnj/
 dotčenau pěknau Poslaupnost Papežůw
 Řjmských sobě obljbj / a na nj přěřtanau/ y
 gi za neposlednj Znamenj prawé Cjrkwe Kry-
 stowé vřnagj. Sausede. Toť my také za
 sluffné býti řaudjme. Jarář. Slysřtež teh-
 dy/co Swatj Otcowé / o Stolicy Swatého
 Petra / a geho vřtawičně po sobě gdaucých
 Náměstcých psali. Swatý Jrenæus / kte-
 rýž

rýž w druhém Wěku se stěwěl / a Mučedlnj-
 dnu Smrt podstaupil lib. 3. contr. hær. c. 3.
 takto prawj. Aposstolské Odedozdání / a
 zanechané Včeny / kteréž celému swětu
 gest wygewené / mohau wssyčni we
 wssch Cýrkwjch widěti / krej chtěgi
 Prawdu slyseti. A my musíme počta-
 ti oměti ty / krej od Aposstolůw Cýrkwi
 za Biskupy ustanoweni byli / gačo y Po-
 tomky gich / až do nasseho času / zč. Ale
 byloby dlauho / w tak malé knižce wssch
 Cýrkwi wypisowati. Pročež zazna-
 menáwáme toliko tu neywětššy / neystar-
 ššy / a wssem wůbec známou / od obauch
 slawných Aposstolůw / Swatých Petra
 a Pawla w Řjzjmě založenau Cýrkewnj
 Traditi, a kázanau Wjru / kteréž strže w
 stawičnau poslaupnost Biskupů y na nás
 přissla / tudy pať zahanbugeme wssedky
 ty / gesto gačymkoliw spůsobem / z wla-
 stnj swé náchylnosti / marné Cti / neb
 slepoty / neb ffalessného saudu / gináť než
 náležj / držj a wěřj. Neb s dotčenau
 Cýrkwi Řjzjmstau / pro gegj mocnau a
 sylvnau Přednost musy wssedky giné Cýr-
 kwe / to gest / wssyčni ginj na kterýchko-
 liw místech zůstáwagicy wěřjcy / se
 srownáwati / proto že wždycky Včeny od

Apoštolůw aušně odewozdané w nj zů-
 stáwalo a zachowáno bylo. Tak pišse o
 Římské Cýrkwi Irenaeus starodáwnj Učitel.
 Ale gaž Semeno od Apoštolůw gednau
 rozfaté/ podle Swédectwj Swatého Pawla
 k Kolose: 1. w. 6. Po wšsem swětě wžitek
 nese a roste : a to podle Podobenstwj /
 Matth. w k. 13. w. 30. Až do žně/to gest až
 do skončenj swěta. Pročež nechť odporná
 strana nasse / nám gediný Kausceť Pole na
 celém swětě wkláže / na němžby Semeno gich
 od gednoho Wěku Cýrkwe k druhému / od
 Apoštolůw až došawad rostlo ; nechť gme-
 nugj štěpugjcy neb zaléwagjcy Biskupy /
 budto že gsau tj Swatého Petra/neb giných
 Apoštolůw Náměstkowé. Osadnj. Pišeň
 a žwůk gich gest/ že Semeno zhynulo/ a po-
 šlaupnost štěpugjcyých Biskupůw přesta-
 la/řč. Jarár. My pať Katholictj zase na
 proti tomu spjwáme/gaž Swatý Augustýn
 Donatistům de Vint. Eccles. c. 15. spjwal :
 Co to nowého mluwjte ? co musý zase
 poznowu dobré Semeno seto býti ? an
 od toho času/ gaž neypraw wfato gest/
 do žně roste. Prawjtelj/ že gest w těch
 mjstech zhynulo / kde ge Apoštole syli/a
 proto že musý zase z Affryky (z Německé/
 Saske/řč. Země) rozsýwáno býti/ toto
 mēg=

měgme za Odpowěd. Čtête nám to z Pi-
sma Swatého ; čehož wssať za gisto čja-
sti nemůžete / ledabyšte drjwegi prowe-
dli/ že to ffalessné gest/ kdez psáno stogj :
že Semeno/ kteréz tam wsato gest/ roste
až do žně. A poněwádž Slowo BŮžj
sobě samému protiwné a na odpor negnj/
wy také w něm nic toho nenagdete/ co-
byšte proti tomu tať patrnému swědec-
twj předněsti mohli/ tehdyť nic nenasle-
duge giného / než že gste wy to co pra-
wjte z Pisma swatého newzali / nýbrž
sami od sebe wymyslili. Nápodobně
taťowé Kopj poslaupnosti Biskupůw Řjm-
ských/ wkazuge wssem Kacyřůw Tertullianus
de Præscript. c. 32. kdez ge / až do auzkosti a
potu nutj a dohánj / aby počátek a půwod
swých Cýrkwj wkazali/ gaťo Řjmská Cýrkew
Klimenta od Swatého Petra poswěceného
předstawuge. A proti Marcyánowi nastu-
puge na tuž poslaupnost welmi sylně / a po-
řádně wssecky Papeže Řjmské gmenuge/ gaťž
po sobě sli. W tom také Swatý Cyprján/
w třetím Wěku Tertulliana následuge/ kdez
wssechných wěřjých Křesťanůw o prawdowě
napomjná / aby se Stolicе Petrowě pewně
přidrželi. Neb že ten/ kdo od nj odstupuge/
prawau Cýrkew opausstj. Dálegi ge y před
tými

těmi wystráhá/genž se Stolice Petrové
 fpaufftēgi de Vint. Ecclef. c. 4. těmito slo-
 wy : Necht wás žádný neokláma Bratřj
 milj lživě / necht žádný podwodně ne-
 ffauffge Pravdu Wjry ; Gediné geft
 Bifkupftwj / gehožto wffedá giná Bi-
 fupftwj Djlowé gřau. Gediná taťe geft
 Cýřkew / kteráž se w množftwj / řtze ho-
 gný wzrůft ffyroce rozprořtřá. Kos-
 woně gaťo flunce mnoho paprřřku / ale ge-
 diné řwětlo ; a ťtom mnoho Katoleřti
 má / wřřať gediný Amen w pewném Kos-
 řenu založený ; a gaťo z gednoho Pra-
 mene neb Studánky mnoho Potučkůw
 pline / tjm pať ťpůřobem počet teřutých
 Wod welký a rozdjlný se wřazuge. Nic-
 méně Gednota žádného Rozdělenj nepřis-
 paufftj. Wlom od řtomu Katoleřt / te-
 hdy se wjce zelenati nebude. Wdděl
 Potůček od Pramene / tehdy wřřhne.
 Tať nápodobně Cýřkew Bleřkém Páně
 obdařená / wydáwá z ťebe paprřřky po
 celém řwětě / a wřřať geft gediné řwětlo /
 genž se wůkol wřřudy rozřřřuge / aniž
 Gednotu Těla rozdwoguge / táž Cýř-
 kew Katoleřti řwé / pro welikau Auos-
 dnořt / po wřřem okřřřku Země roztahu-
 ge. Ona taťe řwé hogné Potůčky Wod
 dale-

dalece a syroce wypausstj / a wssať gest
gedna Hlawu/geden Počátek/gediná sta-
stným prospěchem welmi plodná Matka.
Takowé gest Swatého Cypryána / o Stolicy
Swatého Petra/ o těch Cýrkwjch / kteréz se
též Stolicy drží / o těch Sektách/ genž od nj
odstupugj / Ortel a Wýřčenj. Stolicy
Křjmskaj/ má za Slunce stěwaučý/za pewný
Strom a Kořen/ za hogný Pramen Wody ;
ty pať Cýrkwe / kteréz od dotčené Stolicy
Křjmské zrostli/ vznáwá za gasné Paprssky ;
kterjž se sem tam wyskytugj/ za zelené zdrawé
Katolesti/ kteréz se po celém swété wpynas-
gj/ za plné Potučky/ gesso po celé Zemi se roz-
léwagj : Sekty/ gesso od Stolicy Petrowé
se odřezugi / gmenuge padlymi Paprssky od
Slunce ; Odlomenými Katolestimi od stro-
mu / překopanými a wyschlými Potoky od
Pramene/řč. Osadnj. Widjm že starj Ot-
cowé/ wjce o Stolicy Křjmské Swatého Pe-
tra sineyřleli/ než nassý Prædykantsj. Saráč.
Toť gest arcyprawda/ ale gest Otázka/ zda-
li Swatým/ či ne Swatým / starým nebo no-
wým wjce se má wěřiti ? Gá s starými a
swatými držjm/ neb gest bezpečněgi. Dále-
gi/ Optatus Milevitanus slawný Biskup a
znamenity Učitel/ s Kacyřem Parmenianem
w Čtwtřém Wěku se poteykuť / a gemu poz-
dobně

dobně ten týž spjic poslaupnosti Biskupůw
 Římských/na Swatého Petra Stolicy vka-
 zowal/ kteréhož on tolikéz vkausnauti nemo-
 hl. Nemůžes zapřiti (prawj on lib. 2.
 cont. Parm.) že tobě dobře wědomé gest/
 kterak Swatému Petru w Říjmě/ Sto-
 lice Biskupská neypraw postawená byla/
 na kteréz Swatý Petr / gačo hlawa
 wssch Apostolůw seděl / odkudž y Cephias
 byl nazýwan ; w kterézto gediné Stolic-
 ey Bednota odewssch držána býti měla/
 tať aby ginj Apostolé / gedenkaždý sám
 pro sebe obzwlástenj Cýrkwe sobě ne-
 osobowali / a tať aby ten Russytelem a
 Rozdwogatelem Bednoty nebyl / kterýž-
 by proti této gediné Stolicy / gaťau gi-
 nau obzwlástenj wystawowal. U pro-
 tož na této gediné Stolicy / kteráž gest
 mezy wssemi ginými prwnj a neywzá-
 ctněgšsý w swých Darjch / z počátku swa-
 tý Petr seděl / po něm Linus / 12. až do
 Damasa / gehož následowal Syrycius /
 náš spolu Towaryš / na kteremž spolu
 snami celý swět zalibenj a neylepšsý Be-
 dnoty Towaryšstwo má. To gšau tehdy
 nesprostná slowa Optati, kterýmiž krátce
 wšsťak podstatně wyswědcuge / že Swatý Pe-
 tr hlawa Apostolůw prwnj Biskup Říjm-
 ský

stý byl/ že neywyššý Stolicy měl/ kterěz se gi-
 ná žádná přirovnáwati nemohla. Swatý
 Augustýn stawj se proti Donatistům s po-
 dobnou Zbranj; práwé Epist. 165. ad Gene-
 ros. Chcemei rozgimati/ gažým pořá-
 dem Biskupowé geden po druhém sli;
 gest mnohém gistégi a spasytedlněgi počj-
 tati/ od swatého Petra samého / k čemuž
 gažožto celé Cýrkwe místo a Osobu za-
 stupugjčymu Pán řekl/ Math. 16. w. 18.
 Na této skále wzdělám Cýrkwe mau / a
 Brány pekelné neodolagj proti nj. Ne-
 bo swatého Petra následowal Linus/
 Lina Klement/Klementa Anakletus/zč.
 až do Syrycya / po němžto dosedl Ana-
 stasyus. W takowém pořádku poslau-
 pnosti/žádný Donatický (mnohém méně
 husytický / Lutheryánský / Balwinický)
 Biskup se nenacházý. Sausedé. Podlé
 těchto tak pěkných Míst a Propowědění ney-
 slawněgšých starých Otcůw / není co pochy-
 bowati/ že gsau dotčenau Poslaupnost Bisku-
 půw na Řjmské Stolicy dobře na pozoru
 měli. Ale kteraž gest se posléz dalo? Satář.
 K to wám hned oznámjm. Po slápěgých
 Swaté / a práwé wěčné starožitnosti (k če-
 muž se Odpůrcowé nassý sami přiznati musý)
 wssyčni následugjcy Wěkowé Cýrkwe křá-
 čeli.

čeli. Nebo čím více a více w běžících
 Létech poslaupnost na Stolicy Petrowé roz-
 stla/ čím také Kopy na Dýlku více nepřebý-
 walo / aby nim Protiwjcy lépeji tresseni
 býti mohli. Anobř poněwadž pořádná
 Poslaupnost Papežůw Římských/ gessťe teh-
 dáž/ když Hlaw těch sotwa čtyřidceti bylo/
 za tak dobrý a mocný Důwod proti wšsem
 Sektám postačowala/ čím sylněgšy tehdy a
 znamenitegšy nyni tyž Důwod gest / když k
 oným 39. Papežům / giných gessťe sto / neb
 dvě stě přibylo. Ny zagistě giž neboguge-
 me předstawowánjm toliko dwanácti po so-
 bě gdaucých Papežůw/ gačo Irenæus a Ter-
 tullianus proti Marcyonystům ; Ne 24.
 gačo Cyprián Swatý proti Nowacyánům ;
 Ne 39. gačo Optatus proti Parmenianowi ;
 Ne 41. gačo Swatý Augustýn proti Dona-
 tistům ; ale bogugeme proti Lutheryánům
 a Kalwinistům/ zč. s wyčítánjm 245. Pape-
 žůw / 33gewných hodnowerných spisůw / a
 neylepššých skrybentůw / začna od swatého
 Petra/ až do Benedykta toho Giména třiná-
 ctého. Gá wšsať pro to ať tomu Čyli/ ney-
 starššých Otcůw swědectwj gšem přiwedl/
 aby druhá strana widěla / že hned w prwnj
 Cýrkwi BŮžj/ Papežowé Římsstj / netoliko
 za Neywyššy Hlawu Cýrkwe widitedlně
 držá.

držání / ale y gegich pětnau a pořádnau poslaupnosti wsselicy Kacyři přemáhání : Wěřejcým pať tudy gista Znamenj staré prawé Religie dáwané byli. Tynj se wás ptám páni Sausedé/ máteři co proti tomuto swěsdectwj a wčenj ? buď že gste to od Zlásateľůw Lutheryánských neb Kalwinských/řč. slyšchali/nebo wám samým připadá/ medle toho mne netagte / bude to zagisté k wětššymu wzdělánj wassemu/ a potwrzenj nassy prawé Wjry/obráceno. Osadnj. Ačkoliw gá netrauffám mnoho wyhrati / nicméně/ gednu gakaus zerzawau starau Kussy proti tomu spustjm. Prawj se / že Swatý Petr Řjzmu newiděl/ a tam nikdy nebyl. Farář. Proč to ? Osadnj. Proto / že Swatý Lukáš w skutých Aposstolských o tom nic nepsal. Farář. Toť gest hrozný Zřmot a Bauchnutj z prázdne Ručnice. Medle zdali gest Swatý Lukáš psal owssem/a nic newypustil ? A kde gest to napsal / že wssedko obsáhl ? Swatý Lukáš nikdež neprawj/že gest owssem napsal ; a gá mám wěřiti/že gest sepsal wssedko ? Proč tehdy také nemám wěřiti / že Swatý Petr byl w Řjzmě / ačkoliw Swatý Lukáš/že tam byl/ nic toho nepjše ? Wždyť pať Luther sám w swých stolnjch Rozmlauwánjch cap. de Antichristo k tomu se přiznáwá.

wa: Wsfecty Hystorye wyswědčugj / že
 Swatý Petr byl prwnjm Biskupem w Ržj-
 mě. Osadnj. Přiznáwá se syce / ale doklá-
 dá / že to pauha gest Sabule. Farář. To
 gest mi pěkný přjdawek. Neyznamenitěg-
 sšy / neyhodnowěrněgššy ššerybentj / Swatj
 Otcowé sami/Irenæus, Cyprianus, Optatus,
 Augustinus, gichžto Propowěděníwessse gste
 slysseli / s ginými nesčjslnými / gestto o Stoli-
 cy Swatého Petra Ržjmské wyswědčugj /
 musy pauszý Klewetářj býti : Sám Luther
 toliko gináť Tráwu růsti slyssy ! O hanebná
 possetilost ! Osadnj. Pane Faráři / gá
 gšem ale od brozně wčené a ostrowtipné hla-
 wy slyssel / že Swatý Chrysofom a Jeroným
 piššy / gako by Swatý Petr wkrjžowan byl w
 Geruzalémě / a ne w Ržjmě. Farář. Gá
 gšem také w spisých Swatého Chrysofoma
 nětco / a Swatého Jeronýma nemálo četl.
 In Chrysof. in Encom. Petri & Pauli nachá-
 zým takto : Petr a Pawel wsnuli w wel-
 kém Městě Ržjmu / Měsýce Czernona 29.
 Dne / gsauce z Poručení Nerona nesusně
 otraceni / a tak k swému Mistru / nás
 wssch Pánu se odebrali. W spisých
 Swatého Jeronýma de Viris Illustribus
 c. 1. čtu takto : Druhého Léta Klaudya
 Cýsaře odebral se Petr do Ržjma / aby
 Sfy-

Ssymona Czarodegnjka přemohl. Tam seděl na Stolicy Biskupské 25. Lét/ až do posledního Léta Nerona Cýsaře / genž byl čtrnáctý Roč geho Cýsařowánj/ z gehožto Poručenj také na Břjž přibit / a Korunau Mučednickau Korunowán byl / Hlawa dolů a Nohy wzhůru byli powěšeny ; nebo on se nehodným býti pokládal / aby tak byl vřjžowán/ gačo Pán geho. Sausedj. My se pamatujeme/ že gsme Tabule widěli / w nichž začná od Swatého Petra/ až do těchto nassých časůw/ wssychni Papežowé pořádně a ze gména poznamenáni byli. Ale nassý Zlásatelé prawj/ že se snad w začátku nedobře tressuge. Neb že některj škrybentj prawj / gačoby Linus hned po Petrowi následowal ; ginj pač / že Klement neyblížšj byl. Některj sinegšlegj/ že po Linowi Klement došedl/ ginj že Klétus byl geho Náměstkem. Některj činj z Anas kléta/ Předchůdce Klementowého / ginj Potomka. A tak ta poslaupnost zdá se gačsy negistá býti/ pročez negnj se na nj co spoléhati. Sarát. Wassy Wčitelowé rádi to widj/ kdjž negačau Twárnost napadnau/ aby wěcynasse štrassowati mohli. To zmatenj Gmen/ do Bránu gich se hodj/ a protož se ho ochotně chytaj. Ale přjčinu takowé spletky/

Iterauž v nasseho Baronya a Bellarmina ča-
 sto čtau / poněwádž Pracht neb Pegchu gich
 w nic obrácý/vněgj welmi pěkně tagiti a tut-
 lati. Poslaupnost Papežůw po swatém Pe-
 tru/negnjnegista. Než z Částky Pořora/z čá-
 stky pať gednostegnoť Gmén/mezy sebe násle-
 dugjčými Papeži/při šřerybentjch nerownost
 spůsobila. Klement z pořory nechtěl na Pe-
 trowau Stolicy dosednauti/ ačkoliw k tomu
 od Swatého Petra a gmenowan byl /
 dočud Linus a Kletus/ znamenitj Včedlničj
 Petrowi a Klementowj Spolu: Včedlničj
 žiwí byli / a tať podle zwolenj Petrowého
 Klement / podle pať Klementowé pořory/
 Linus a Klétus Petra následowati museli.
 Klétus měl dvě Gména / a byl tať Anaflé-
 tus nazýwan. Aponěwádž týž Klétus neb
 Anaflétus Klementa předcházel / giný pať
 Anaflétus Klementa následowal ; Odtud se
 stálo / že některj Anafléta před Klementem/
 ginj pať po Klementowi položili. Když pať
 který šřerybent po Klementowi / hned Ewa-
 rysta klade/taťowý pro gednostegnoť Gmés
 na se domnjwal / že gest toliko geden Anaflés-
 tus byl/ a nalezššý geho před Klementem/giž
 wjce po Klementowi opatowati nechtěl/ ný-
 brž hned Ewarysta poznamenal. Wšfečo
 to vněgj Prædykantj wassý dobře wynagjti

v dobrých sřerybentůw : Ale že jim to nic do
 Buchyně gich neneše / tehdy heraltugj neb křičj
 s tím / co zatmělého gest / a přikřýwagj to / co
 wyswětlenj dáwá / rč. Osadnj. Tuto musym
 s diwnau Otázkau na plac : wssať prosym
 služebně / aby mi nebyla zle wykládaná : Táž
 Otázka gest / zdali také Ženy mohau Papežo-
 wé býti ? Jaráť. Na to byste se měli w En-
 gellandu / a mezy wassými Lutheryány ptá-
 ti / mezy nimižto / když která Žena Swětšký
 Regiment neb Spráwu wede / také nad Cyr-
 kwi swau / Včenjm gegjm / a Kazateli / Mi-
 štem a Pánem gest. Ale gá dobře zname-
 menám / že wám ona Sabule k Vssým přisla /
 kterauž nassým Papežům Řjmským / wassý
 Clamanti nebolizto Hlásatelé wyteytagj / w
 bohý sproský Lid nawozugjce / gaťoby mezy
 Lwem IV. a Benedyktem III. negaťá Žena
 Papežem byla / kteráž se za Muže wydáwala /
 wssať sřerze Porod Dítěte prozrazená byla /
 a / že gest se Janem VI II. gmenowati dala / a
 to wssať okolo Léta Páně 850. se stalo. Os-
 adnj. To gsem gá za časté slýchal. Jaráť.
 Ale negnj než paubá smyslená Sabule. Tebo
 ředně Lwa IV. Papeže / bez prostředku /
 med poslaupně Benedykt III. následowal / a
 žádný mezy těmi dwěma Papežem nebyl. To
 wyswědcugj wssyčni sřerybentj a křonykárj /

498 Na Den S. Jaturba Apostola.
 genž toho času y w následugjých 400. Létech
 psali. Kronyka Sigebertowa/gest od Gin-
 dricha staršyho sffalšowaná / kterýž ex Pal-
 merio, genž tři sta Lét po Sigebertowi žiw
 byl/dotčenau Sabuly wzal / a do newinného
 Sigeberta wlepil. Což starý prawý psaný
 Codex Sygebertůw w Gemblachu dosawád
 se nadyžegjý / očité znáti dáwa a wyswěd-
 čuge. Za druhé/ kdoby wěřil že prawda gest/
 kdyby někdo rozprawěl/ že se nětco před pěti
 sty Léty stalo / gesto o tom žádný nepsal.
 Martinus Polonus, po prošlych pěti stých Lé-
 tech ten neprawněgšý byl / kterýž o té žene
 psal / a po něm giných málo/ to z geho spisu
 wzawšse. Průwod Martina gest: Prawj
 se / chce se prawiti : Palmerij Důwod :
 Prosleghá se. Platina prawj : Pisse se.
 Martinus prawj : Mluwj se mezy Lidmi/
 wšsať negistými neznámými Swědky.
 Sabellicus to pisse a takto provozuge: Platina
 za to má / že ta wěc bez podstatného
 Bruntu psána gest : neb že se toho / w
 dobrých a hodnowěrných sstrybentjch
 nenacházý zč. Za třetj/ prawj se / že táž
 žena w Engellandu / w Měste Mohuči se
 rodila. Tubyh gá rád wěděl/ gať tomu dá-
 wno gest/ že Reyn Ržeka/ při kteréz Mohuč
 ležj/ sřez Englickau žemi sfla neb tekla ? W
 Athe:

Athenách (prý) w Zemi Řecké studírowala/
 totiž právě tehdaž když Academia neb Scho-
 la Athenská/ se wššym swobodným Vméním/
 do Gruntu wywrácená a sražená ležela,
 Břichoby mohlo Člowěka boleti nerčili
 Vššy/ když tač nechutné Fabule slyšseti musy.
 Sausedé. Neprorazugeliť se ta wěc podsta-
 tněgi/ tehdy žádný rozumný / o tom mnoho
 smeyšleti nemůže. Ale mybychom rádi wě-
 děli / zdali tač kdy který Papež od pravé
 Wjry odpadl/ neb syce Bohaprázdny pohor-
 ššytedlný žiwot wedl? V nás plné Kazates-
 dlnice gsau/ o zlém žiwotu a odpadstwí Pa-
 pežůw. Farář. Tomu zagisto wěřte / že se
 mnohým Papežům w tom weliká Břiwda
 činj/ gichžto newinna tač od slawných ššery-
 bentůw ģruntowné a dostatečné s znamení-
 tau Podstatau dowedená a wklázaná gest.
 Co se giných dotýče (kterýchž wššak málo
 gest) my Katholictj tač wúbec smeyššime / že
 Papež / gačožto Člowěč / tač dobře k zlému
 gačo k dobrému / swobodnau wůli magjčy/
 netoliko w giné Šřjchy/ale y w ossklivé Ka-
 cýřstwo vpadnauti může : Ale hned/gačžby w
 Kacýřstwo vběhl/ giž Papežštau Moc ššute-
 čně potracuge/a wjce Papežem negnj ; Neb
 kdo se od Těla Cýřkwe dobrowolně oddělu-
 ge / a proto wjce žádným Audem Cýřkwe

negnj ; y kterakžby Slawau geho býti mohl ?
 A protož buď tomu tak / že který Papež patr-
 ným Kacýřstwjm se škálel ; takowý swé wla-
 stnj swědomj / a ne Stolicy Petrowu ; sebe
 samého / a ne swúg Biskupský Auřad posskwr-
 nil. Který takowého Papeže w Auřadu násle-
 dowal / ten ne gažo po Odpadlcj / alegažo po
 prw Katholickým Papeži / dosedl : A tak na
 poslaupnosti a Succesj / žádného nedostatku
 negnj. Nápodobně má se o Mrawjch / ku po-
 horssenj slauzjcých smeyssleti / ti nebyzdy a ne-
 hanobj Auřadu / ale Cžlowěka / kterýž gey na
 sobě má / samého. Gestližeby tehdy kdo za pří-
 činau zlého chowánj Papežůw / Aposstolskau
 Stolicy / za místo ohawnosti wyhlassowati a
 nařjcati chtěl : Tehdy gá prawjm takowému /
 co gest psal Swatý Augústyn Petiliano lib.
 2. contr. lit. Petil cap. 15. Proč (prey) na-
 zýwájs Stolicy Aposstolskau / seděnjm
 Ohawnosti ? Čjinjssi to pro Lidj / o
 kterýchž roztrussuges / že mluwj Zákon /
 wssak geho neplnj ? Y zdali Krystus
 Pán pro Farizej / o nichž řekl : že prawj
 a nečinj / rč. Stolicy na kteréž seděli / co
 neslussného přičjtal ? Zdali gest Stoli-
 cy Mogžjssowau nechwálil / a samých Fa-
 rizeůw bez potupenj Stolicy netrestal ?
 Byť pať do Regjstrjku Biskupůw / pra-
 wj

wj Swatý Augustýn Epist. ad Generos. (kterýž od Swatého Petra/ až na Athanasýsa/ a giž až do Benedykta XIII. genž nynj na dotčené Stolicy sedj se wztahuje) některý w tom čase zlý a Zrádce se wlaudil/ toby předce Cýrkwi/ a newinným Křesťanům škodliwé nebylo: gimžto Pán o zlých Pračiatjch prozřetedlně předpowědel; Co prawj/ činite; ale co oni činj/ nečinite/ neb oni prawj/ a nečinj. Sausedé. Na to naše nawrženj / máme z Swatého Augustýna dosti Odpowědi. Giž giného nepozůstává/ než abychom také k těm Kwasnicým/ neb hustým zsedlinám táhli / z kterýchž Wcitelowé nassý wšedken Kalberau/ aby Papeže Římské sprzniti a zfflekowati mohli / an celý Swět na to namluwiti se wynasnažugj/ že Stolicy Petrowa/ gest Stolicy Antykřystowa/ a Naměstkové Petrowj/ že giž před mnoha Sty Léty prawj Antykřystowé gsau wčiněni. Jarář. Tu neprawdivá a nad mjru zlobiwá Přičjtká a Wtržka/ kteráž se netoliko na newinnau Apostolskau Římskau Stolicy/ ale y na Cýsaře a Krále/ gažožto Monarchyj Swěta/ a podle nich/ na nescjtedlný počet Knjzat a Pánůw / a mnoho Tisyc dobrých wprjmných Lidj / Duchownjho y Swětstého / wyššyho y nižšyho

Stawu wztahuge/řč. dobře od wás hustau
 zsedlinau neb kwasnicemi nazwaná gest ;
 Nebo Základ wassý celé Kerkatholické Wjry
 a Učenj/ wětššym Dilem na tom nářkliwém/
 w Swaté Řzjmské Řzjssy pod přjssnými Po-
 kutami wysoce zapowěděném Utrhánj a Ha-
 něnj stogj : kterýž gá / s Pomocý BŮžj / z
 Gruntu wywrátiti / a že to paubá sfalessná
 Smysslinka gest / před Oci postawiti chcy.
 Osadnj. Gá gsem to syce wždycky / toliko za
 Sřkolnj Sadruňk držel a wěřiti nemohl.
 Nicméně D. W. ģruntownj Spráwu o tom
 rád wyslyššym. Faráč. Mnoholi gest za-
 potřebj ? gestli Papež Řzjmský Antykrystem
 učiněn ; tehdy gmenůgte mi čas / kdy se
 to stalo / powězte Gméno prwnjho / oznamte
 přjčiny / tu gá rád wbljdám / kterať Prady-
 kantiw wassých hlawy do hromady swedete /
 aby se w času / o prwnjho Antykrystského Pa-
 peže / a z strany přjčin srownali. Těcht se
 ptám neyprw na čas. Kterého (prý) Léta w
 Řzjme prwnj Antykryst powstal ? Sausedé.
 Toho my newjme / geden prawj takto / druhý
 gináť. Faráč. Práwj gste. Wás Illiricus
 pišse Cent. 6. c. 1. že se to Léta 600. stalo.
 Luther in supput. temp. že se posléze stalo / a
 žádný gistý Papež nemůže býti gmenowan.
 Bullinger homil: in Apocal. že se zběhlo
 Lé,

Léta 703. aneb 760. Muscul. in loc. commun. de Eccl. cap. 21. že se teprw Léta 1200. stalo. Kdo gest mezy nimi práw? Osadnj. Založilbych se / že žádný. Saráť. Kdo pať / neb který Papež byl prwnj Antykryst. Illiricus gmenuge welikého Kzehoře / ten že gest welmi zlý Čłowěk byl: Luther pať nazýwá ho Swatým a Dobrým Mužem. Někteřj prawj o Sabinowi / kterýž Kzehoře welkého následowal; neb o někteřm ze třj Bonysfacyůw / kteří také brzo po něm sli / a to gest Domněnj Lutherowo. Bullinger smeyssj / že takowý byl Pawel I. Musculus, wssáť má w Domněnj Innocencya III. Pohle! gaťá pěkná Concordancy a Gednomyslnost! Ale gaťá musela toho přjčina býti / že gest Papež Antykrystem učiněn? Sausedé. Tuť nassý Hlásátele na Zubu nez kulhagj / za gednu přjčinu / deset gich přiwozugj. Prawj zagisté / že gest odpadl od Wjry: že sedj w Chrámě Božjm: wkazuge se gaťo Bůh: wywýssuge se nad Boha: zapjrá Krysta: klanj se Modlám: činj sfalessné Žázcakj: protiwj se Swatým / zc. Saráť. W prawdě to gsau těžké Neprawosti: ale gestté težssý Klam a Lež. Neb ptám se opět / zdali Papež sám / čili s nim také Křjmská Cýrkew odpadla? Sausedé. Prawj že spos

lu s nim y Církev / y wššyckni kterj se geho
 přidržegj. **Saráč.** Toť gest hrozný Pád !
 Ale (na darmo) kdy gest se stal ? před čtyr-
 mi/ osmi sty / čili tisícy Léty ? Kolik Hlaw
 tolik Smyslů: **Osadnj.** Oni wčj / že se to
 wěděti nemůže / že tehdaž byl ššrybentůw
 nedostatek / a kterj toho času psali / že ledaga-
 cýs byli / neb pro strach Prawdy psáti nesmě-
 li. **Saráč.** Děkuji wám za tu pěknau Od-
 powěd : Newědomost musý Průwodem býti /
 když se Odpadštwj stalo ; ba kdy gest gaťe
 Kacýřstwo powstalo / aby y hned ššrybentů
 se nedostalo / kterjž Průwod a geho Začátek /
 Průchod a Prospěch / y patrnau odtud po-
 ššlau ššrodu / zč. weššowně wypsali / a o ta-
 kowém welikém Pádu celého Křestanstwa /
 neměl se žádný / ani gediným Slowem zmé-
 niti ? Tém neyštrassliwěgššým a neyhrozněgšš-
 ššým Kacýřštwjm Swatj Wčitelowé Círke-
 wnj / wždycky se ššrze Spisy y austně / až s ne-
 bezpečenštwjm žiwota na Odpor stawěli / a
 w tať náramném Pádu / wššyckni Wčitelowé
 taťowj ššagicowé byli / že žádný Wšš otewřiti
 nesměl ? ale gestte gedno mi powězte : Od
 gaťe Wjry Ržjmská Církev odpadla ? **Sau-
 sedé.** Oni odpowjdagj / že od prawé Wjry /
 kteráž že gest gich Křewangelická. **Saráč.** Do-
 bre tehdy / čas prwnjch pěti neb ššesti set Lét
 Kře-

Křesťanstwa / byl Lutheryánský/rč. a Římská Církev doúdz gesté dobře wěřila / byla Lutheryánská / až potom po 600. Létech vzniknena gest Antykřistowa. Tožby byl štoť mladého Ginocha. Sausedé. Ačkoliw gménem tjm Lutheryánská neslaula/ wššak Pána Martina Včenj/ a žádné giné měla. Jarář. Kdyby při tom byl Listek a Průwod/že prwnj šesti sty Létha Církev swáni držela/a proti nám Katholickým učila. Takowý průwod byl od Učitelíw wššých giž často-krát wyhledáwán/ ale negnj dosawád obdržán/ pro to že s nĕg býti nemohau. Wždyť wššem wúbec wĕdomé gest/ co se w staré Církwí wěřilo a zachowáwalo. Máme w Kusku nššých Knihy Justini, Irenæi, Cypriani, Chrysoštomi, Hieronymi, Augustini a giných/w Swátosti / Maudrosti / a Starozitnosti wysoce slawných Mužúw. Ti wššy dñi schwalugj/dotwrzugj a zastáwagj takowé Artykule Wjry/ kteréz wy zawrhugete/a při nás newstále šstrassugete a hanjte: Totižto Učístec/ Wzýwánj Swatých / Odpústky/wnitřnj Sprawedlnost/Přítomnost Křistowau/ a Promĕněnj Chleba o Welebné Swátosti/ Swatau Obĕt Oltářnj / nepsané neb auctně odewzdané Slowo Božj/rč. Co gsau tehdy ti Lidé
Lut:

Lutheryánsstj byli / kterj tak hned prvnyh
 šest set Lét včili ? a kterak Cýrkew odpadla/
 poněwadž to též dosawád včj ? Ale rozważ-
 me bratjče y druhau přjčinu / pro kterau
 (prey) Papež Řjmský Antykrystem gest včis-
 něn. **Osadnj.** Swatý Pawel prawj / že
 Antykryst bude w Chrámě Božjm seděti : To
 se od Papeže dēge/Ergo gest Antykryst. **Sa-
 ráč.** Ale gať Chrám swatý Pawel rozumj ?
 wětššý Djl swatých Otcůw prawj / že minj
 Chrám Geruzalémský / w něm wššak Papež
 nesedj / tehdyť ta Žawjřka kulhá. **Osadnj.**
 My neminjme Geruzalémského Chrámu / ný-
 brž Cýrkew Krystowau. **Saráč.** A gá s
 tím gšem spočogen : neb tjm způsobem Řjms-
 ská Cýrkew / gest Cýrkew Krystowa : poně-
 wadž Papež w Řjme sedj / a dobře se s námi
 Katholickými dēge / že gsme w Řjmské Cýr-
 kwi / kteráž gest Krystowa : s wámi pať zle/
 proto / že gsme z Cýrkwe Řjmské gaťožto
 Krystowé wypadli a odstaupilj. A gať gest
 to pěkný Dúwod. Antykryst bude seděti w
 Cýrkwi Krystowé : Swatý Petr / z rozkázá-
 nj Páně / seděl w Cýrkwi Krystowé : Ergo
 Swatý Petr gest Antykryst. Rowně tak
 kriwolaké a hrbowaté gest waffe Argumen-
 tum. **Sausedé.** Uicméně / gaťo Bůh se
 vřazuge / a wypjná se nad BŮha. **Saráč.**
 Medle

Medle kdy to činj ? snad když se služebnjem
 wšech Sluh Krystowých gmenuge ? Neb
 když se Mistodržjcým Krystowým / a widitez
 dlnau Hlawau celé Katholické Cýrkwe nazýs
 wá ? Počůdž proto Antykrystem gest / tehdy
 y Petr Swatý Antykrystem byl / a sám Krys
 tus Pán / když Petra za Pastýře swých Owci
 ček ustanowil / geho Antykrystem učinil. O
 přewětššýho Raubánj ! Sausede. Než
 prawj se o Papeži / že chce tau Cti ctěn býti /
 kteráž samému Bohu přináležj / že se za toho
 vydává / kterýž může stwořiti / osprawedls
 niti / Božská Příkázanj zrušsyti / neb w nich
 dispensirowati ; Krystowé Swátosti pro
 méniti ; Item / že w wyššší Wážnosti má Jus
 Canonicum , nežli Pjssmo Swaté ; swá De
 creta , než Božská Příkázanj. Jarář. Do
 stit gest gednjm dausskem mluweno / můžete sy
 poddechnauti / a Bohu děkowati / že gste se nez
 zadechli / neb to gsau paubé neprawdiwé / nez
 poodstatné Calumnia a Autržky / z některých
 Katholických škrybentůw Slow neb Propoz
 wjdeť / kteréz wassý Učitelé sfalessné a osse
 metné přiwozugj / w hromadu spljškáné. Že
 naposledy Papež Krysta zapjrá / Modlám se
 klanj / sfalessné Zázraky činj / a Swatým se
 protiwj / když Luthera / Kalwina / a giné z
 Cechu gich do Klatby dáwá / také ginám nez
 nále

nálezj/ než na zgewný Krám Lži. A tak Pa-
pež negnj Antykryst/nýbrž Krystůw Místodr-
žjcy / a Swatého Petra giž přes sedmnácté
set Lét w nepřeruffené Poslaupnosti pořádný
prawý Successor a Naměstek/ kterýžto zna-
menité Poslaupnosti pewný Kžetěz/gažožto
zřetedlné gisté Žnamenj prawé Cýrkwe/swa-
tý Augustýn cont. Epist. fund. cap. 4. na be-
dlivém pozoru měl / a tjm se radostně chlu-
bil/ prawé : Mne zdržuge w Lúnu Cýr-
kwe/ od začátku Stolic Swatého Pe-
tra Apostola / genuž Pán po z Mrt-
wých Wstánj swém/Owčičky své pásti
poručil / Successi a Poslaupnost Aněžj /
až do přítomného Biskupstwaj a Stolic.
Osadnj. Aníž gá mám wjce / gažé Rozmys-
slenj/pročbych se této Stolic a gegj pěkné
Poslaupnosti držeti nechtěl.

Na Den S. Pawřince Mučedlnjka.

Epistola Swatého Pawla druhá k Ro-
romům w 9. Kaptol. od Werse 6.
až do W. 10.

Bratři: Kdo skaupě rozšýwá / skaupe y žiti bude : a kdo rozšýwá w Požehnánich / z Požehnánj y žiti bude. Gedenkaždý gaž vložil w Srdcy swém / ne s zármutkem / aneb z potreby : nebo weselého Dárce miluge Bůh. Mocent gest pať Bůh wsselikau Milost hognau učiniti w wás : abyste we wssem wždydy wsselikau Dostatečnost magice rozmáhali se w každem skutku dobrém : Gaž psáno gest: rozptýlil dať chudým : Sprawedlnost geho zůstáwá na wěky wěků. Ten pať / kterýž dáwá sýmě rozšýwagicýmu : y chléb k gedenj dá / a rozmnoží sýmě wasse a přispořj w Zrostu Obilj Sprawedlnosti wassý.

Spasýtedlné Wyswětlenj w Kožomlawání owedené.

Duchowni / a Swětšká Wrchnost poddané swé k Wjře prawě doháněti muže / a má.

Saráč. Osadnj. Sausedj.

OSadnj. Welebný Pane Saráci / kterak se to děge / že Duchownj y Swětšká Wrchnost mocně poddané swé k Wjře Katické dohánj ? An se zdá gažoby BŮhu toliko

p p

liho dobrowolná Obět we wšsem libezná byz
 la/ což y dnešnji Epistola nám snad w oných
 slowech poskytuje : Gedenkaždý gaž vlo-
 žil w srdcy swém ne s zármutkem aneb
 z potřeby. **Sarát.** Medle nečinite z ge-
 dné Lasstowický Jaro ; z gednoho Berana
 celé stádo. **Aposstol** Páně o dobrowolné
 Almužné zmínku činj/ že ona BŮhu mileg-
 šy gest/ počudž se ne z potřeby/ nýbrž z wesele
 a dobré mysle děge. Z toho pať nenasledu-
 ge/ že k giným k Spasenj potřebným pro-
 středkům žádný mocně doháněn býti nemá.
Saused. Kdybych se prawdu přiznal/ také
 dnes ten puňkt předněsti gsem sobě vminił/
 kterýž syce mně málo / ale giným mnoho ne-
 snáze činj. **Mnoho** Křekatholických domnje-
 wagj se/ že syce Kázanjm/ wywčowanjm/ há-
 danjm se / a obcowanjm / Lidé k Wjře při-
 wozowáni a nabádáni býti mohau / ale w
 Swědomj žádný že k nj nutcen býti nemá/ tať
 aby on sám časem Pánu BŮhu z swé Wjry
 odpowjdal. **Nebo** nic (dlé domněnj gich)
 nemá býti swobodněgšyho/ a bez přinutcenj
 dobrowolněgšyho/ gaťo Wjra. **Kdo** bude
 Čłowěka nutiti/ aby wěřil/ čemu wěřiti ne-
 chce/ aneb newěřil/ čemu wěřiti chuť má ?
Což také ti Lidé, twárnými/ a z Pjřina Swa-
 tého wybranými **Důwody** (gaťž se gin
 zdá)

zda) prowozowati se wynasnažugj. Paswel Swatý prawj (prey) k swým Řízmanům w 14. kap. w. 12. a 13. Gedens každý z nás sám počet wydáwati bude Bohu; y tehdy nesudme gedni druhých/ ale toto raděgi v sebe vložte / abyšte nekladli Turazu Bratru aneb pohorssenj. Anobř Křystus sám strze to známé podobensťwj o Kaukoli mezy dobrau Pssenicy Matth: 13. weyslowně poručil/ aby se Kaukol newytrháwal / nýbrž s dobrau Pssenicy trpěl / a růsti nechal/ až do žni. A skussenj vřazuge / že se takowým nutcenjm a doháněnjm paúzy Pokrytcy činj/ kteří se zewnitř Katholickými býti stawěgi / wnitř pať giné Náboženstwj w Srdcy chowagj. Jarát. Divjm se/ že odporná strana na tom swém Domněnj tak pewně stogj/ědyž Katholická Wrchnost swé Nekatholické Poddané k prawé Wjře opravdowé přidržeti chce/ tu křisť a wrčj každý / že Swědomj nutcena býti nemagj/ každému že Wjra geho má býti zasnechaná/rč. Na proti tomu/ kde Nekatholické Wrchnosti Katholické Poddané magj neb dostawagj / tehdy to mjnēj nic neplastj: tu musěgi násylně přehnáni a wyřořeněni býti. Tenjlizto proti obecné prawnj Reguly/ědyž se nám Katholickým toho práz

wa vžjwati nepřege / kteréhož se proti nám
 vžjwá ? Zdaž sluffné domlawati nemůžeme
 Ewangelišum / tať gať gest někdy wyteřkal
 Donatystum Swatý Augústyn w Epistole
 166. Gestli wy tehdy s vlastnj wassý
 smělostj tať násylně lidj dohánjte / aby
 Bludům wěřili / neb w nich setrwali /
 kterakbychom my mnohém důkladněgi
 neměli šrže pořádné Wrchnosti / které
 Bůh dle Proroctwj swého podmanil
 Krystu/odpjratl wzteřlosti wassý / aby
 bjdné dusse z poddannosti wassý wyswoz-
 bozené / wywedené byli z starodáwnjch
 Bludů a Podwodů/a aby přiwyklj ney-
 patrněgšsý prawdě Katholického Nábo-
 ženstwj ? Ale wězte wy/ že Pobožné a Bo-
 habogné Katholické Wrchnosti / kteréž swé
 Nekatholické Poddané/ k prawé Religij hor-
 liwé přidržegj/ tať písmo Swatá po straně
 swé magj. Co negnj poručenj a nezménitedl-
 ná Wůle BŮžj / aby šfalešsňj Prorocy a
 Snůw Wyřládači/ kteréj pod pokličkau pra-
 wého Včenj Lid swozugj / od Boha odwra-
 cugj/ a na Cestě / kterauž Pán poručil / blaw-
 diti činj/rč. vsmrčeni byli ? Pána BŮha
 wassého nasledůgtež (prawj Mojššs w. 5.
 Knize Mojšššowé w řap. 13. w. 5.) a geho
 se bogte / Přikázanj geho ostrjhegte / a
 slyš

slyšte hlas geho / genu slaužiti budete /
 a geho se přidržeti. Prorok pať / a nebo
 ten kterýž sobě zmyslil Sen / zamordo-
 wání bude. A nemá w takowé připadnos-
 sti ani Bratr / ani Sestra / ba ani vlastnj
 Manželka / ani žádný z nejbližšých přátel
 vsetřen býti. Krystus Pán chce tolikéž
 Matth. 18. v. 17. aby ten byl gaťo Pohan
 a zgewný hějšnj / kdo Cýrkwe vposles-
 dnauti nechce. K tomu týž Milý Spas-
 ytel náš wyvčuje Luc. 3. v. 9. že Stromos-
 wé kterjž nenesau Owoťce dobrého / wy-
 řati a na Oheň vwrženi býti magj. Aby-
 ste pať téměř Ručami omaťati mohli / gať
 gest w té wěcy wíle Božj / a konečné Krysta
 Pána mjněj; Tehdy předložjm wám gedis-
 né místo z Ewangelium Swatého Mathaus-
 se / a z něho dočáj / zdali Spasitel Swěta
 (nimž protivnjcy nášy tať se honosj / gaťoby-
 gim samým prináležel / a my Katholictj na
 něm žádného djlu neměli) zdali prawjm
 Wykupitel náš chce / aby se nechal
 o něm wěřiti a smeyssleti / gaťby se kdo do-
 mnjwal / a pod pokutau / rč. žádný od zdání
 swého odwozowán / a k nětcemu ginému do-
 nutcowán nebyl. Osadnj. Čekám žádos-
 stiwé na to místo a wyloženi geho. Farář.
 Matth. 16. Ptá se milý Pán Včednjšiw

swých : Kým lidé býti prawj Syna Cžlo-
 wěta ? Oni odpowěděl : Některj Ja-
 nem Křtitelem / ginj Eliášsem / ginj Ge-
 Geremiášsem / aneb některým z Proro-
 kůw. Dj gim Sžjss : Wy pať kým
 mne býti prawj : Odpowěděl Sžy-
 mon Petr a řekl : Ty gsy Krystus Syn
 BŇha žiwého / rč. Po takowém Wyzná-
 nj / nacházým / že gest Krystus Pán Petra za
 Blahoslaweného wyhlásyl / a geho Skálaw
 a Základem Cžrkwe učiniti / a Kljče Králow-
 stwj Nebestěho dáti zasljbil / rč. Ale toho
 nenacházým / aby po dotčeném znamenitém
 a prawém Wyznánj k swým Učedlnjčím
 byl řekl / wy dobře a prawě o mne simeysslj-
 te / takowau Wjru tehdy / kterauž gste za
 zwlásstnj Dar a Milost od BŇha přigali / a
 tuto předemnu Ustj y Srdcem wyznali /
 pilně při sobě zachowegte. Co se giných Li-
 dj dotýče / netřeba se wám o ně starati : Ne-
 chte každého o mně wěřiti co se komu libj /
 nebo každý časem swým mně sám za sebe Po-
 čet wydáwati musy / rč. Toho prawjm ni-
 čehož na prosto ani w tomto / ani w giném
 žádném mjestě a Položenj S° Ewangelium
 nenacházým. Ulybrž z giných mnohých Pj-
 sma Swatěho Propowědenj přjls patrně
 gest / že sobě od Pána Učedlnjcy geho poru-
 čeno

čeno měli / žádným Spůsobem toho (gať
 gím neyweysš možné bylo) nepřehlžeti /
 aby o Krystu každý wěřil a sinegšlel coby
 chtěl : ale aby raděgi wššy swau mocý a sy-
 lau celý Swět / Židy y Pohany od gich zlého
 a sfalessného smyslu odwozowali / a k dotče-
 nému prawému poznánj a wznánj Krysto-
 wu přivozowali : a to tať opravdowě / že
 gest gím y to Ewangelické Compelle , totiž
 přinut wgti / w podobenstwj o Weliké
 Wečeři Luc. 14. v. 23. weyslowně poručil.
 Což aby Wcedlnjcy skutkem wykoňali / žádné
 práce / Pilnosti / a Snážnosti / žádné přjle-
 žitosti / Cesty a Prostředku neobmesskali / ce-
 lý Swět proběhli / škrze Meče / Oheň / Křiže
 a Smrti pronikli / zč. A coby toho gať
 potřeba byla / kdyby byli Krystowau Wůli
 taťowau býti znali / aby se zanechalo gedno-
 mu každému o Krystu wěřiti / coby se mu
 zdálo ? Saused. Ale Wcedlnjcy Krystowj
 toliko s Židy a Pohany činiti měli. Šarát.
 Co ? měli y s Kacyři mnoho činiti : Čtěte
 wššedky Aposstolské Spisy a Epistoly / Swa-
 tých Petra / Pawla / Jana / Jakuba a Jůz-
 dy / zč. a wynagdete / gať gsau pilně / bedli-
 wě / horliwě a opravdowě proti w nowé
 powstáwagjcým Kacyřstwjm se postawowa-
 li / kterať gsau proti nim mnohém wětššy

přijnosti / než proti Židům a Pohanům vjí-
wali. A to gest gedno / co při tomto Polo-
ženj Swatého Matausse dobře pozorowati
sluffý. Za druhé gest odtud y ten Dřiwod
patrný / gať zle / sfalessné a nesmyslné obecný
Lid o Božských a k Náboženstwj patřících
wěcech smeyssleti a sauditi má obyčeg / gať
snadno w Bludy a Chyby wpadá. Někteřj
smeyssleli o Krystu / že gest Janem Křtite-
lem / ginj Eliášsem / ginj že gest Geremiaš-
šem / rč. To bylo wsse bludné a sfalessné.
K kterakž pať takowým Lidem Saud o
Náboženstwj a Prawdě s dobrým Rozu-
mem zanechán býti může ? zwláště pať an-
ta hrubá nevmělost / nestálost / a tělešný
Saud / též mnohonásobná sobě protivná
Smyslenj / až po dnes w obecném Lidu wě-
zý. An sobě někteřj Husytského / někteřj
Lutheryánského / ginj Kalwinského / ginj No-
wočrtěnského / ginj Sswentšfeldského / ginj
Libertinského / ginj dokonce neutralnjho
Krysta činj a wyobrazugj / a giž téměř ka-
ždý Sšwec a Kreyčj nad Krystem a geho
Wjrau Saudcým býti / a swých Duffý Pa-
stýře mustrowati chce. Kdo / mage zdra-
wý Rozum / může o tom smeyssleti / že gest to
Wůle Krystowa / že to wsse každému má
býti dopausštěno / a k naprawenj toho žádné
oprav-

oprawdowosti nemá býti vžjwáno? Pohleďte / když Zdrawj nasse vrazíme / tehdy keyš wyššj pilnost vynakládáme / abychom ta napraviti mohli : Když Howadko w Chléš wé gašau škodu wzašo / dáme ge hogiti : Když Sfaty a Strěwice salvo honore shodjme / dáme ge sšlektowati : A když Dusše strže Bludy / Šales a bjdné swedenj vrazžena / tudy pať w neywětššym Nebezpečnstwj wěčného Zatracenj postawena gest ; nemá tu žádný hogiti / žádný Ruky neb Mocy přikládati / magj se Dusše tať zanechati / buď žeby k Nebi / neb k Pečku běželi ? Wšadnj. W gať málo gest těch / kterj to k Srdcy připausštegj. Sausedé. Kterať pať Welebný Pane prvotnj Cyrkw žádněho mocně k Náboženstwj Křesťanstwemu nedoháněla ? ano když někteřj z Wćedlnjšků od Krysta samého odstaupili / při swobodě zanecháni byli ? Jarat. Šagil se tim předwrhnutjm giž dáwno Šlawnj Kacyř Donatus / když sprawědliwau Mocý Cýsařškau k Náboženstwj Katolicěmu a k Odwolánj Bludu swých doháněn byl. Jarazyl pať ge ho newtipnau Weymluwu Swatý Augústyn w Epistole 204. takto : Pozorugeš / a čašto opakugeš / gaťž doslegchám / že w Ewangeljum zapšano gest / kterať 70.

Dčedlnjšků odstoupilo od Krysta / a kte-
 rať při swobodné Wůly bezbožného
 odstapenj zanechani byli. Ostatnjm
 pať / kteřj s Krystem setrowali / že powě-
 djno gest : libjli se y wám odstapiti / a
 odemně odegiti ? A nepozoruges / že se
 tenkráte teprw gafo w nowým Wey-
 štěltku poručila Cýrkew a wysřytla / a že
 gestě nebylo o Krystu dořonale wypl-
 něné ono Proroctwj řalmu 71. w 11.
 Ukľaněti se budau gemu wssyřni Brá-
 lowé : wssyřni Nářodowé slaužitj bu-
 dau gemu. Kterěžto Proroctwj čim
 wjcegi a patrněgi nynj se wyplnuje /
 tim wětššy Moc wřjwá Cýrkew / tať že
 netoliko žůwe / nýbrž y dohánj ř dobré-
 mu. Což w témž řalmu ponawřhl / a
 a wynaučil nás Pán / ktery ač weliké
 plnomocenstwj měl / neypředněgi wssať
 wywolil / a oblibil sobě ponjženost wys-
 wčowati. To wsse w onom swadebnjm
 podobenstwj dosti patrně nám wyges-
 wil / řdežto / řdyž ř pozwaným Hostům
 Posly wysřal / a oni přigiti nechřeli / ře-
 řl služebnjškowi : mdle / churawé / slepé a
 řulhawé wweř sem. Y řj služebnjř ř Pá-
 nu swému ; řtať se gaťož řř rozřázal / a
 gestěť mjřto gest. Y řeřl Pán služeb-
 nj-

bnjku : wygdiž na cesty / a mezy ploty / a
 přinuť wgjti / ať se naplnj můg dům.
 Rozważ tehdy / kterak o těch / kterj pro
 přisli řčeno gest : Dweď ge sem / a nes
 gni poručeno : přinuť ge mocně. W tom
 wyobrazené máš prvotnj časj gestě
 rostaucj Cyrkwe / dřjwe nežli Sýly a
 Mocnosti k doháněnj nabyła. Že pak
 giž nynj k své Sýle přisla / Mocj a
 Množstwjm posylněná a utworzená gest /
 wšsem přislussj / aby se lidé mocně k Hoř
 dům Spasenj wěčného doháněli / nebo
 řdyž giž řčeno gest : stalo se gaťož gsy
 rozkázal. Wygdiž (prawj Pán) na cea
 sty / a mezy ploty / a přinuť wgjti. Mám
 za to že wám mistrně Afrykánstj Učitel vzal
 stěžnosti wassy rozwázal. Pokračugi tehdy
 dálegi. Za třetj / řdyž y to / proč a k gaťemu
 cýli Krystus Pán Učedlnjstjw swých se ptal :
 Bým prawj býti lidé Syna člowěka ?
 rozwážiti chceme ? wynagde se / že gest to
 Pán předně z té přjčiny učinil / aby netoliko
 Učedlnjstjw / ale y nám wšsem vřázal / že
 gest toliko gediné gisté wyznánj Wjry /
 kteréhož se gednomyslne a pewně / společně y
 rozdjlně držeti máme / wšsycni kterj spaseni
 býti chceme ; a tať že nikoli každému dopuř
 štěno / a swobodno býti nemá / coby chtěl wě
 řiti

řiti neb smeyšleti. Item/že takové pravé
 poznání Krystowo a geho Wjra/ nemá toli-
 ko wnitř w Srdcy skrywaná / nýbrž časem
 swým y Vsty / a zgewně wyznána býti musy :
 a tať že ti w hrozném a zatracujcým Bludu
 wězy / kterj sobě w tom chláholj / že pro čas-
 snau příležitost a dobré Bydlo/ zewnitř k ge-
 dné neb druhé Wjře se sšykowati / to gest
 pláště po Wětru swěsyti/ ginau pať w Srd-
 cy nojty mohau. Srdcem se wěřj k spras-
 wednosti (prawj Swatý Pawel Rom. 10.
 v. 10.) ale wsty děge se wyznání k Spase-
 nji. A Krystus Pán Math. 10. w. 33. Kdo
 mne zapře před Lidmi/ toho gá taťe za-
 přjm před Otcem mým / kterjž gest w
 Nebesých. Kdo pro milého Boha z toho
 ze wšeho/ to Polytučé / anobrž wjce Turečé
 než Křestanské Domněnj wypresowati může :
 že každému geho Religie a Phantazye dopu-
 štěná býti má. Saused. Gá taťe ty Lidj
 za Phantasty a possetilé držjm / a s těmi tá-
 hnauti nechcy/ genž ginau Wjru zewnitř / a
 ginau wnitř wyznawagj. Farář. A tomu
 y proto/ ptal se Pán Včedlnjškůw swých / kým
 ho Lidé býti prawj / aby potřebu ukázal Ge-
 dnoty pravé Wjry / a widitedlné Slawy /
 kteraby tuž Gednotu mezy widitedlnými Li-
 dmi zdržowala. Neb odkud to bylo / že
 obez

obecný lid o Krystu tak rozdílně smeyffel / a některj prawili / že gest Jan Břtjel / ginj že gest Eliáš / ginj Geremiáš / zc. Včedlnjcy pak Krystowj s Petrem gednomyslně wyznasli / že gest Syn Boha žiwého ? gediné ! že obecný lid w té wěcy žádné Slawy neměl. Ale Včedlnjcy pod gednau Slawau / totiž Krystem shromáždění / a takowé Gednotě od něho wynaučení byli. Anobř tudy také Pán chtěl dokazati / že geho Wüle a Poručenj negnj / aby se každému o něm / coby kdo chtěl wěřiti dopustilo / nýbrž že chce aby pod gednau Slawau wssychni gednostegné Prawidlo Wjry zachowawali. A gažowědel / že čas geho giž blizko byl / aby z tohoto Swěsta odešel / tehdy k zdrženj též Gednoty / gin nau / sobě samému gažowědel / a přes dnj Slawé swé Cýrkwe / podzřzenau widitedlnau Slawu předstawil / totiž Petra Swatého ; Gemuž gest také na tom místě řekl : A gá prawjm tobě / že gsy ty Petr / a na té Skále wzdělám Cýrkew mau / a Brány Peklne nepřemohau proti nj / a toběť dám kljče Brálowstwj Nebeského / zc. Osadnj. Poznávám kdo tu wěc dobře wwažuge / že snadně nagjti může / kterať Krystowa Wüle a mjnénj negnj / aby mezy Křesťany tak škodliwá Rozdilnost a Swoboda
w Nás

w Náboženstwj býti měla / aby každý podle
 Mozku swého co mu koli připadne wěřiti
 mohl / nýbrž wšsecko na opak. **Sarář.** A
 protož Křesťanské Wrchnosti / Duchownj y
 Swětšké / genž sobě nad ginými Spráwu
 swěřenau magj / a z nj Pánu Bohu počet
 wydáwati musy / netoliko w tom welmi do-
 bre činj / když poddaným swým w věcech
 Wjry se dotýkajících / podle ljbošti gich sem
 tam se wiřlati nedagj / ale y když ge řgedně
 prawé Wjře řtrz náležitě y donutcuğjčy pro-
 středky opravdowé přidržegj. Což gať ney-
 weysš možné činiti / w Swědomj swém zawá-
 zani gsau. **Osadnj.** Gížbych také rád
 slyšel co milj Swatj Otcowé o té věcy
 sineyřleli. **Sarář.** Tohoť gá před wámi
 nezatagjm. Wjte že Swatý Pawel ad Ga-
 lat. 5. v. 9. a 12. winřřuge a žáda : Aby byli
 wyobcowáni a řraženi / kterjž giné o Wj-
 ře řormautj. Nebo (prey) maličko řwa-
 su wšsecko těřto poruřřuge. Na kterauž-
 to Kapitolu Swatý Jarolým w swém Wý-
 řladu přjřně nabjžy / aby Gistřička / y hned
 gaťž se wystytne ohassená : sħnilá Āys-
 ba od zdravých neprodlěně oddělená ; a
 prassywá Owoce z řtáda a owčince wy-
 řaučená byla. Swatý Auguřřtýn lib. 1.
 c. 19. contr. ep. Gaudent. takto ř Bacy-
 řům

řím mluvj : Co wy činjte / netoliko nic
dobrého negnj / ale gest weliké zlé / an
Gednotu a Pořog Krystůw ruffýte.
Gať dlaho tehdy wy té Cýrkwe nez
znáte / kterauž Aposstolé stjipili / tať dlaho
ho uznáwagi Králowé swau powinnost
býti / aby w Odpadlstwj wassem a Rebel
lij wám řfolťowáno nebylo. A w tom
(prawj řyž S. Augústýn) lib. 3. contr. cre
sconium c. 51.) slaužj Králowé Pánu Bo
hu / gaťž gim z řůry poručeno gest /
řdyž w Králowstwjch swých dobré na
řizugj / a zlé y w těch wěcech / kteréž ř
Náboženstwj patřj / zapowjdagj. Nas
darmo mi mluwjss že Lidém wůle swo
bodná zanechaná býti má : Proč nekřj
čjss taťé / aby tobě ř Mordům / Cyzolož
stwu / a giným wssem nesslechetnostem
twá swobodná wůle zanechána byla ř
Pán Bůh řyce řłowěku swobodnau wůs
li zanechal / wssať nechce aby dobrá wůs
le bez odpłaty / a zlá bez pořuty zůstá
wala. Odřudž pocházý / že dobrýj práwě
Křestansstj Katholictj Cýsarowé / Králowé /
Knjzata a Páni / wždýcky tím ře z powinnos
sti zawažáni býti uznáwali / předewřsemi
ginými wěcmi a řizenjmi ř tomu wěřti / aby
prawá Religie a Gednota Wjry (gaťž nez
wýřs

wýsš možné) mezy wšsemi Poddanými gich neporuffená byla. Nebo prawá Wjra gest pewný Slaup / Země a Králowstwj : a kde ten Swazeš se rozchází / tehdy tu Žiwot Liděšský a obcowání / pošetilosti / neprawosti / a zhowadilými Náklennostmi naplněn býwá / prawj Lactantius Firmianus lib. de Ira Dei cap. 8. **Saused.** Gaš se paš Swatému Pawlu a tomu Podobenstwj o Kaukoli / o čemž gšem z počátku se zmjnil rozuměti má? **Saráč.** Swatý Pawel zapowjda tegný a wššetečný Saud / kterýž bez zgewného wyslyšsenj Práva geden o druhém wynáššy / proto gey potupuge / y v giných na Poctiwosti vgmu činj / rč. To že Bohu zanechati máš me / prawj Swatý Pawel : ač nechce dokonce moc pořádného Saudu wyzdwyhnuti ; Item zle trestati a wykoreňowati / když se to od těch pořádně děge / kterýmž Pán Bůh moc proto dáti / a swé místo na Zemi zastupowati swěřiti ráčil. Gašž týž Swatý Pawel w předcházejcý Kap. Rom. 13. patrně wyswětluge. Podobenstwj o Kaukoli takto se rozuměti má : Že nesluffý Kaukole wytrhowati / se škodau dobrého Semene : Kteraužto přjcinu / ten dobrý Hospodář hned wygewil / abyšte (prey) dobré Pšenice spolu newytrhali. Když tehdy Wrchnosť

Něz

Neřkatholický Kaukol / bezesfody a Vginy
 dobré Katholické Pffenice vyplniti nemůže/
 tehdy musy tak nechati / a Pánu Bohu poru-
 čiti. Ale kde žádného takového Nebezpe-
 čenstwj negnj/anobrz spisse gest se co obávas-
 ti/ aby dobrá Pffenice od Kaukole vduffená
 a sražena nebyla : Tu se nemá zaháleti/ nýs-
 brz za času Kaukolu brániti a gey pleniti.
 Tak wykládá dotčené Podobenstwj Swatý
 Augústyn contr. epist. Parmen. lib. 3. cap. 2.
 A po něm Swatý Thomáš Aquinas 2. 2. q.
 10. art. 11. s ginými vůbec Křestanskými
 Včiteli. Osadnj. Učiméné takové donuts-
 cowánj / činj mnoho Pokrytcůw / genž se zes-
 wnitř refformirowati dagj / w podstatných
 věcech schwálně w nevmélosti zůstawagj /
 poněwadž nerádj k tomu / a toliko na Soch
 přicházegj/rč. A to/po hřjchu! při mnohých
 skuffenj vřazuge. Sarc. Ale skuffenj také
 při mnohých gažž brzo vslýssyme / y giné vřaz-
 zuge. A nechť gest tak / že srze compelle
 dostawáme některé Pokrytce. Kdo gest kdy
 na mlatě Obilj své tak pěkně wycistil / aby w
 něm žádná pléwa neb gina Smeť nezůstala/
 a na Obilnicy wnessená nebyla ? Co pať pro-
 to Obilj se čistiti/ a w Stodole wopálati nez-
 má ? O nikoli. Donutcowánj / leniwému a
 nerozumnému dáwa přiležitost/ aby sobě vs-

smyslil/ a swého Spaseni hledal/řč. Neči-
 njli on toho z Srdce? gest winna geho / a ne
 toho/ kterýž náležitých prostředkůw k donu-
 cenj vžjwá. Kterj hned z počátku wšeho
 pochopiti a dostatečně se wynauciti nemo-
 hau / magj trpěliwé snášení býti / prawj
 Swatý Augústyn epist. 48. ad Vincent. ne-
 ho pomalu pohnutj / a dokonále obráceni
 budau. A z té přičiny mdlobě některých /
 dokudžby sylněgšy nebyli / nětco přehlizeti/a
 wšak o nich nezauffati se musy. Gaž Pán
 řekl k Petrowi Joann. 13. v. 7. Ty newjss
 nynj/ ale zwjss potom. Při těch kterj se
 newolnj a odpornj wkazugj/negnj se také čeho
 hrozjti. Odrhni takowé Padauchy od
 plotu / a odweď od Trnj (prawj dotčený
 Swatý Augústyn serm. 33. de verbis Domi-
 ni) ale oni nechtěgj nutceni býti. Ne-
 chte nás/ prawj/dobrowolně tam wgjti.
 Toho Páneporučil: Přinuť ge (prawj)
 wgjti. *Foris inueniatur necessitas, nascitur
 intus uoluntas.* Zewnitř ať se přičiňu-
 ge nucenj/ a wnitř pomalu se dēge / do-
 bré a swobodné wúle zrůst a zrozenj.
 Gaused. Gest mi diwné to Swatého Au-
 gústyna Propowědēnj / o němž gšem za časté
 slychal/ že gest byl giného mjnēnj/ totiž/ aby
 Kacyři/ ne nutcenj/ Králowškými Mandá-
 ty/

ty/nýbrž disputirowánjm wywčowání/ a tak obracowání byli. **Sarát.** Ne zle gste syce gedno o Swatém Augústýnowi slysseli : ale měli gste sobě druhé také powědjti rozkázati / že Swatý Augústýn po gruntownjm té wěcy sussenj (neb w té připadlnosti na sussenj wysoce mnoho záležj) giného mjnénj se chytil / a ge znamenitými Důwody potwrdil. předně/(prawj Epist. 48.ad Vincent.) odtrhowali mne mau Biskupstau Stolicy/ Město Syppon/ kterěz do konce po straně Donatowé stálo : wssak pro strach Cýsařských Mandátůw k Katholické Sednotě přiwedeno bylo : Nynj pak tak gest horlivé Katholické/ gaťoby nikdy o žádném Bacýřstwj newědělo. Podle toho powjda mi se y o giných mjstech / mnohých/ odkudž gá patrně poznáwám / že w té wěcy y podle Propowědění Sfalomau na Prov. 9.v.9. postupowáno býti má : Deg maudrému přjčinu / a budeť maudřegssý. Za druhé/ wyssau mať gsem (prawj Swatý Augústýn loc. cit.) že mnozý gsau toho domněnj gaťoby na tom málo záleželo/ na kterěkoliw straně kdo Křesťanem gest : a proto zůstáwagj při straně Donáta/že w tom gsau zrozeni/ a negsau od žádného k ginému wedeni a přidržáni. Za třetj/

mnozy prostředkem Cysářských Mandátů obráčení a zeystání / Augustýnowi se přiznali / že jim takové dohnání velmi spasytelné bylo. Newěděli jsme (prey) epist. cit. že prawda o Katholických gest / aniž jsme k nj zoolástnj chuť měli / ale Bázeň nás k poznání gegimu probudila : Nebo jsme se začali strachowati / abychom třebaš bez Zysku wěčného dobrého / y w časném škody netrpěli. Buď Bohu Chwála / a gemu buď srdečné Děkowání / že gest Leniwost a Nledbáníwost nassý Oštnem toho strachu odňal. Ginj prawili / my jsme ffalessným Dozmněním a Spráwau odwozowání byli / a niěkdybychom k poznání toho podwodu byli nepřisli / kdybychom byli k Katholickému Náboženstwj nepřistaupili / čehožbychom také byli newčinili / kdybychom byli k tomu donutceninebyli. Djeťy Bohu / že nám takový spasytelný Prut nebolizto Bič poslal. Anobřzco chceme o těch řicy (prawj Augustýn epist. 50. ad Bonifac.) gesto nám se každodenně přiznáwagj / že gsau dáwno rádi Katholickými býti chtěli / wssať nemohli / poněwádž mezy takowými Lidmi bydleli / před nimiž se to učiniti strachowali.

Neb

Neb kdyby gen gediným Slowičkem w tom se byli pronesli/ tehdyby od nich náramné posmjwánj byli podniknauti musyli. Kdo gest tať nesmyslný/ aby zapjratí směl / že se tēm Lidem Cýsařským Kozkazy Kuřa podáwati musela / aby z tať welikého Nebezpečenstwj wytrženi byli / a ti kterýchž se oni báli / taťé sami se báti museli. Za Čtwté / Swatý Auęustýn y proto prwnj mjnēnj swé změnil/ poněwadž gest při Obrázcenj Sřawlowém seznal / že Pán Bůh sám taťé prostředku donutcenj vžjwati obyčeg má. Neb čtauce w Skutcích Aposstolských/ kterak Sřawel Hlasem Nebeským k Zemi poražen/ Swětla Wěj swých zbawen/ a tať sřze Donutcenj / k následowánj Wůle BŮžj přiweden byl/ wyřřikuge na to Swatý Auęustýn tēmito Slowy : A domnjwás ty se / že Cřlowěť nucen býti nemá / aby od škázy bludůw wyswobozen byl / an na wřázaném přjkladu widjss / že y Bůh sám / nad něhož nás žádný wžitečnēgi nemiluge/ tať činiti má obyčeg ? A zase w Epistole 204. k Donátowi Kacýřj dané dokládá taťto : Pořudž zlá wůle wždy při swé swobodě zanechati se má / proč gsau Yzraelite odporugjcy/ a reptagjcy tať twrdým bičem od zřeho zdržowáni

a do země zaslíbené doháněni byli. Po-
 tudž zlá vůle vždy při své svobodě za-
 nechati se má / proč negnj zanechaný Pa-
 wel při své neyhorsšy vůli / s kterau se
 protiwil Cýrkwi; ale násylým swržen gest/
 aby oslepen byl / oslepen gest aby se
 proměnil / proměněný gest / aby za Vladdo-
 bu wywolenaui wyslán byl / wyslaný
 gest / aby to / co činil w bludu / napotom
 pro pravdu trpěl ? Potudž vůle zlá
 vždy při svobodě zůstati má / proč se w
 Pismě Swatém napomíná Otec / aby ne-
 toliko twrdššymi slovy / ale y bohy metlau
 nevstupneho Syna trestal / aby k dobré
 káznj přinucený a škrocený přiveden byl.
 Proč dj Pismo : ty syce metlau geg te-
 pels / dušy pať geho od smrti wyswo-
 bozuges ? Potudž vůle zlá při své
 svobodě zanechati se má / proč stiháni
 býwagj nedbandliwi Pastýřowé / a wy-
 teglá se gim : na blaudjcy owcy gste ne-
 wolali / a stracené gste nehledali. Y wy
 Owočičky Krystowé gste / Pečeť a Znas-
 menj Páně nosyte / které gste w Swáto-
 sti přigali ; wssať blaudjte / a hynete.
 Ne proto tehdy nás w osfliwosti mji
 máte / že wás od bludné cesty odwolá-
 wáme / a stracené hledáme. Neb lépe pls-
 njme

njme Wůli Pána napomjnjacýho / aby-
 chom k nawrácenj do Owcince Kryšto-
 wého přinutili / nežli abychom swolili
 wůli blaudejch owcy / abychom was
 zahynauti nechali. Nechtěg tehdy / gaž
 o tobě dosleychám říkati. Gá tať chcy
 zahynauti / tať chcy blauiditi. My lépe
 činjme / kdýž tobě / tať gať můžeme / hy-
 nauti nedáme. Slyssým o tobě / že gsy /
 abys k nassemu Náboženstwj přinucen
 nebyl / do studnice wskočil. O gaťby vs
 křutnj byli služebnjcy Božj / kdýby tě by-
 li při twé zlé wůli zanechali / kdýby tě
 byli z toho Nebezpečenstwj Smrti nes
 wyswobodili ? Kdožby ge w tom nestjs
 hať / kdožby ge za bezbožné neměl ? A
 nicméně / ty gsy se swéwolně do wody
 wpuští / abys umřel / oni tebe odporu-
 gicýho z wody wytáhli / abys neumřel.
 Ty gsy učinil dle wůle twé / ale k zahy-
 nutj twému ; oni učinili proti wůli twé /
 ale k Spasenj twému. Gestliže tehdy
 tělesné zdrawj tať ochráněno býti má /
 že y w odporugicých a zahynauti chytj-
 cých přinuceně se zachowává / od těch
 kterj ge w přjmně milugj ? Kterak mnohém
 wjcegi / a sylněgi přinuceni nemagj býti
 bliznj k Spasenj wěčnému / gehožto strá-

tu smrt věčná následuje. Máš za to / že tobě to prospěje / že sobě pomůžeš / že pro Krysta Smrt podstaupíš / gestliže / nežlibys k Wíře nášý přistaupil / raděgi do studnice se vvrhneš & mezy tím nic by tobě neprospělo / bytbyš tu Smrt y od Nepřitele newinně podstaupil ; Pamatúg : Mimo Cýrkwe wseobecne postawený / od Bednoty a Swazku Lásky oddělený / věčným ohněm trestán budeš / bytbyš y pro Sméno Krystowe za žiwá upálen byl ; tot gest což Aposstol napomjná w 1. Korynt. w Kap. 13. w. 3. Bych wydal tělo své / tak že bych hořel / lásky pak kdybych neměl / nic mi neprospjwá. Páté / wžíwá Swatý Augústýn y tohoto Dúvodu : Pročby (prey) zly a bludny neměli k dobrému nutceni býti / gestto v zlych a bezbožných nic negny obecněgšyho / gačo dobré a pobožné / k zlému mocý přidržeti chytji ? A proč (prawj opět Augústýn) nemá Cýrkew své stracené Děti nutiti a doháňeti / aby se nawrátili / gestto též stracené Děti giné nutili a přidrželi / aby se přewrátili / Epist. 50. ad Bonifac : Saused. Gá gsem ta místa z Swatého Augústýna rád slyšel / a gisté Prawdu prawj. Jarář. A to gsau některé z těch přjcin / pro kteréž

Sla

Slawnj a chwálibejnj Cýsařowé / Králowé
 Knjžata a Páni / rč. wždycky swau Powin-
 nost býti uznawali / aby mezy swými sobě
 swěřenými Zeměmi a Lidmi / škodlivému
 Kaukoli wšelikých Bludůw a Kacýřtwa
 růsti nedali / nýbrž gey trhati a pleniti po-
 raučeli ; kde wšfolkowanj wětššy nebezpe-
 čenstwj gest dobré Pšenicy / nežli w wycle-
 ňowanj Kaukole. Proto tolikéz wěrnj a
 wprjmnj Poddáni z takowého nutcenj wjce
 se radowati / a gey za zwláštnej od BŮha a
 Wrchnosti gim seslané Dobrodinj uznawati
 magj : Nebo w prawdě / ne každý kdož
 chlácholj / gest Přítel / a ne každý kdož tés-
 pe gest Nepřítel (prawj Swatý Augustýn
 epist. 40. cit.) a Mudřec Proverb. 27. v. 6.
 Lepššýť gsau Kány toho kterýž miluge /
 nežli lstiwě ljbánj toho kterýž nenáwia-
 di. Osadnj. Blaze tomu / kdo to wšse k
 Srdecy připaustj.

**Na Den na Nebe Wze-
 tj Blahoslawené Kanny
 M A N Y C.**

Nžeč z Eklezjastyka w Čtyrmechtmé
Kapitole od Werffe 11. až do W. 20.

Wšech odpočinutj hledala gsem/
a w dědictwj Páně zdržowati se
budu; tehdy přikázal / a řekl mi Stwo-
řitel všech věcý : a který stvořil mně/
odpočinul w stánku mém / a řekl mi : w
Jakobu přebýweg / a w Yzraeli děd / a w
Wywolench mých pušř kořeny. Od
počátku a před wěky stvořená gsem / a až
do budoucýho wěku nepřestanu a w přj-
bytku swatém před nim posluhowala
gsem / a tať w Syonu utworzena gsem / a
w Městě poswěceném podobně odpočje-
wala gsem / a w Jeruzalémě Noc má.
A wkořenila gsem se w lidu uctěném / a
w částce Boha mého Dědictwj geho / a
w plnosti Swatých zdržowanj mé. Ga-
ťo Cedar wywýssená gsem na Libánu / a
gaťo Cypřiš na Hoře Syon : gaťo Pal-
ma wywýssená gsem w Bades / a gaťo
stipenj Kůže w Gerychu. Gaťo Oli-
wa krásná na poljch / a gaťo Javor wy-
wýssená gsem podle wody na vlicých.
Gaťo Skořice a Balsam wonný wůnj
gsem wydala : gaťo Mirra výborná
dala gsem libeznost wůně.

Spasitelné Wyswětlení w Roz- mlauwání uwezené.

S Swědectwím Swatých Otcůw / a
Učitelů Církewních Katolické Ná-
boženstwí se potwržuge.

Farář. Osadnj. Sausedj.

Farář. Nynj následuge / abychom také
o Wáznosti Swatých Otcůw něco
gednali / zdali totižto oni s námi Katholi-
ckými / čili s wámi Lutherány / rč. smeyssleli ?
Sausede. Ny w prawdě gesté newjme / co
neb mnoholi na Swatých Otcých a Spisých
gich zakládáno býti má. Farář. Předně
tehdy wězte / že na nich nemálo záležj / po-
newadž Swatý Pawel Aposstol k Effez. w 4.
Kapit. w. 14. o nich swětle a patrně wyswěd-
čuje / že gsau z obzwláštěnj Milosti a Pro-
zřetedlnosti Božské prawé Církwí Křestanské
ské k tomu Cýli a Konecy oddáni / abychom
sebau točiti nedali každým Wětrem oče-
nj / w neschetnosti Lidské / a w chytro-
sti k oklamánj a swedenj nás. A poně-
wadž žádný rozumný Czlowěk o zwláštěnjch
Darých Božjch potupně a špatně smeyssleti
nemá a nemůže / tehdy následuge / že my ta-
kowých od Boha daných a ustanowených U-
čitelůw sobě wážití / ge ctjti / a Spisy gich /
negi-

636 Na Den na Nebe Wzej P. Marie.
negináť než gačo Dar Boží přigjmáti má-
me. Dusse Křestanská totiž má nasledowa-
ti Choti Nebeskau / o které gsme w dnešnij
Kžeci slysseli / že ona w plnosti Swatých své
zdržení měla / w Jakobu přebýwala / w
Izraeli dědila / a w Wywolených / w lidu
slawném bezpečný kořen pohledáwala / od-
kudž poslo / že gačo Cedr a Cypřiš / gačo Pala-
ma a Jáwor wywýssená / gačo Oliwa spa-
nilosti obdařená byla / gačo Skořice / gačo
Balssam a Mirra Libost wůně ze sebe wy-
dáwala. Tak a negináč pobožná dusse /
aby Náboženstwjm swým Nebeskému Žení-
chu swému se zalíbila / ať s lidem slawným /
to gest s gednosworným Swatých Otcůw / a
Patriarchůw zdánjm Wjru swau srowná-
wá / takť se stane / že odpočinutj / a winsso-
wané vpořogení Srdce nalezně / a w Dedic-
twj Páně bezpečně / přebýwati bude. Osa-
dnj. Gačž widjm / y z Pjssma Swatého se
prowozuge / w gačé wážnosti a uctiwosti
Otcowé Swatj držáni býti magj. Nicméně
ně Hlásatelé nassý / kdýž se na ně přjliš Otcy
Swatými tiskne / wywoláwagj / že Otcowé
také Lidé byli / a blauiditi mohli? Jarář.
Toho že oni Lidé byli / my Katholictj také
nepopjráme / y že některj z nich obzwláštne /
w gednom neb druhém zwláštnejm Smyslu
stuz

skutečně blažili. Wšak to gest hlawní
 punkt Sporu nasseho / když se o Wážnosti
 Otcůw Swatých gedná / zdali gednomyslné
 Snessení a Srownání Otcůw w Artykulch
 Wjry / a wykladání Pisma Swatého blaž
 diti může ? My Katholictj prawíme / že
 nemůže / a to za příčinou Propowědění swa
 tého Pawla ad Ephes. cap. 4. v. 11. 12.
 Dať některé za Pastýře a Učitelé / k
 vzdělání Těla Krystowa / zč. abychom
 sebau točiti nedali každým Wětre
 Učením. Kterakby to prawdivé býti mo
 hlo / kdyby wšycni Pastýři a Učitelé Cír
 kwe Krystowé wesměs blažili ? coby tím
 způsobem nebyla celá Církev zawedena / a
 Tělo Krystowo rozptýlené ? Sausedé.
 Prawí se / ale že mnoho Kněh pod Směnem
 Swatých Otcůw prochází / kteréz wšak od
 nich psané nebyli. Některé syce / že gsau za
 gisto těch / kterýchž Tytul magj / a wšak že
 gsau onde a onde proměněné a zfalšowa
 né. A proto Swatý Augustýn Epist. 19.
 prawí : Že samé Knihy Pisma Swatého
 gsau tať prawě / kterýmž se bezpochybo
 wání wěřit / může. Farář. Co se / gať poz
 chybnosti o Knihách / zdali ge tento / neb dru
 hý Otec psal / tať y zfalšowání některých
 míst w Knihách gistých dotýče ; Na to v nás
 Kat

Katholických/ od znamenitých Včených Muz-
 žůw / wždycky nevyšší pilnost vynáklad
 daná byla / tak že gístými a bezpečnými Dů-
 wody / dobré od zlého/ pravé od sfalessného/
 šťastné gest odděleno : Wedlé toho takowým
 zffalšowanjm žádný wice winen negnj/ gačo
 Kacyři/ gichžto powaha gest/ Spisy Swa-
 tých Otcůw zlobiwé sfaššowati. Na čez giž
 dáwno Vincent. Lirinens. c. 39. a Tertull. de
 Præscript. naškati. Swatý Augustýn lib.
 2. contr. Julian. Pelagian. piše sám o sobě
 tato paměti hodná slova. Co Otcowé
 wěřili / to y gá wěřjm/ co oni drželi / to
 držjm/ co učili/ to učjm / co kázali/ to ká-
 ži. Anjže c. 10.; nebo co oni w Cyr-
 kwi našli/ to zachowawali/ čemu se wy-
 naučili/ tomu giné učili. Čzeho od Ot-
 cůw dosáhli / to Dětřám odewzdali. Pro-
 tož kde Augustýn Swatý ginde prawj/ že sa-
 mým Kanonickým Knihám / to gest Pismu
 Swatému / bez pochybnosti wěřeno býti má;
 tu gednomyslneho Smyšlenj a Snessenj Ot-
 cůw w pochybnost newozuge/ nýbrž to má
 toliko o gich privatnjm a obzwláštnjm mj-
 něnj rozumjno býti. Osadnj. Slyšeltě
 gšem y o tom od našých / žeby Katholictj
 sami některých Otcůw Smyšlenj a Spisy
 zamjtalj / a gin Bludy přičjtalj : y kterakž
 gsau

gsau tehdy od Boha dáni? **Sarář.** Nejprvé musíte wěděti / že Otcůw bludná Včenj obyčegně na ty wěcý se wztahuj/ kterěz k Artykulům Wjry nepatrj / nebo kterěz gesstě toho času před obecnau Cýrkwi dokonale wyswětlené/ a za Punjky Wjry k zachowáwanj poručené nebyli. Za druhé / že to samé (gakž gsem weys napowědel) co Otcowé / w wěcech Wjře neb dobrým Mrawům Cýrkwe náležitých / gednomyslně wčili / od nás za nepochybné / a wssch Bludůw prosté se zachowáwá: Neb na ten a takowý Spůsob Wčitelowé Cýrkewnj od Boha dáni gsau / aby strze né Djtky Cýrkwe w čistém Včenj zdržány byli/Ephes. 4. Nebo kdyby oni wssyčni zároveň a pospolitě/ w kterém Artykuli blauditi mohli / tehdyby také celá Cýrkew blauditi a klesnauti mohla : Cžehož Zaslizbenj Bžská / nikdy nedopustj. Co ne gesden/ nebo dwa toliko sami (prawj Vincenius Lirin: cap. 4.) nýbrž wssyčni Otcowé pospolitě / gednomyslným Hlasem / často/ swětle a wstawičně zachowáwáli/ psali a wčili/to máme bez pochybowánj uznáwasti a wěřiti. **Sausedé.** Zdaliz nassý Hlas satele na Otce tak přjlissně newrázj/ poněwadž ge y na Kazatedlnicých cytugj / Včenjgich chwálj/ a Lidu obecnému předkládagj/y často:

často kráte sméle mluwiti sméj/že Otcowé s stranau gich drží/rč. **Saráč.** Arcy žeť to wassý Včitelowé časem činj/ když někdy pěkný čas gest / ale hned přesedlawagj/gať Otcowé Toty gich spjwati nechtéj. **Neb** když Luther s Následownjky swými w počátku sluffně se obáwal/ žeby mu tať snadně wěreno nebylo/ kdyby hned Otce a Spisy gich zawrhl. **Item** do kud gim tať rozdjlná/známenitá a podstatná mjsta a propowědenj Otcůw/ gich nowotným Bludům welice protivná / před Oci gestě postawená nebyla ; tehdy pro wzdělanj bludůw swých/ a mnohých hlaukých swedenj / welikau Octiwost a Ssectrnost k Otcům Swatým wkazowali. **Slyšte** pro přjklad / co mjsty Luther a Filip smegšleli. **Prwnj** (Luther in protest.) prawj: **Gá** oswědčugj / že gsem nechtěl nic mluwiti nebo zachowáwati / gediné co předně z Pjisma/ a w Pjismě Swatém/ potom z Otcůw Swatých Cýrkewnjch / kteřjž od Cýrkwe Řjmské přigati a dosawád wznáwáni byli ; **Item/** co z Papežských Wstanowenj a Dekretůw / máme a mji můžeme. **O Swatých Otcých/ Syláryowi** Cyryllowi / Ambrožowi / Auğustýnowi a mnohých ginšých smegšlj / takto in cap. 5. Galat. edit. 1. **Že** gsau oni Ewangelium
a Wj

a Wšře w Krysta Pána bez pochlebens
 stwj prawdiwě wčili / Kacýřům odpoz
 rowali / a Cýrkew nezčislných Bludůw
 zprostili / a od nich wycistili. Epist. ad
 March. Brandeb. prawj / gest nebezpečná
 a strassliwá wěc / kdyby se neyмень co ta
 kowého slysselo neb wěřilo / cožby ge
 dnomyslnému Wyznání Wjry / Swatě
 mu Dčenj / a Cýrkwi Katholické na Oda
 por bylo. Tak Luther pisse. Philip wčj /
 že Otcowé starj gsau dobřj Kádcowé / od
 Smyslu gegich odstupowati / že gest nez
 bezpečné / gafo w žiwých / těch (prawj on
 ad Trad. Mycon. de locis vet. Theol.) rádi
 hledáme Kaddy / o kterýchž smeysslime / že
 wěcem Duchownjm dobře rozuměgj ;
 tak gá se domnjwám / že y od starých Dči
 telůw / gichžto Spisowé dobřj a praw
 diwj gsau / Kaddu bráti máme. Mám
 za to / co gsau ginj psali / že to tak a ne
 gináť od Cýrkwe wúbec zachowáwáno
 bylo. Dále také Filip epist. ad Joan. Cra
 ton. Staré Dčitelé / za neylepššj Mistry a
 Wúdcce Prawdy wystawuge / kdez prawj :
 Neylepššj Mistrj a Wúdcowé Prawdy
 mohau nám býti / Irenæus / Tertullias
 nus a Augustýnus / kterjž mnoho do
 brých wěcý Potomkům swým pozůsta
 wili.

642. Na Den na Nebe Bietj P. Marye:
wili. Z Spisůw gich každý může po-
znati / že gsau předně Prawidlo Wjry
(gaž Pismo Swaté gmenugi) vžjwali/
k nj Smysl dobrých a Včených / spolu s
gednomyslným Zdanjm Aposstolské Cyr-
kwe / to gest těch / genž od samých Apo-
stolůw / nebolizto dle nazýwání gich
Aposstolských Mužůw / swúg Začátek
wzali. W takowé wzáctnosti a wážnosti
z počátku / při Lutherowi a Silippowi starj
Swatj Otcowé byli / a gsau časem gesté do-
sawád při wassých Prædykantsch. Ale když
se začne s Swēdectwjm Otcůw nad Slunce
patrnégssým / proti njm a Nowoté gich na
Plac vycházeti / tu nechť se Zástupce Otcůw
Swatých gen brzo ohléda / aby Dwéře na-
ssel / nechceli sobě nětcjm nepřjgemným po-
swjtití dáti. Wssychni Otcowé wesměs mu-
sý to trpěti / že gsau přjlišně a hanebně blau-
dili / a Pjsma Swatého Nepřátele byli.
Sausedé. Aly tožby cos diwného bylo ? Za-
ráč. Arcyť gest diwno / a wssať se w Skutku
dége. Slyšte Luthera wasseho / kterak
pláště na ruby obrácý / a Podssjwku wen wy-
kládá. Gá oswēdcugi (prawj lib. de ab-
rog. Miss. priv.) neyproo proti těm / genž
nesmyslným Hlasem proti mně křičeti
budau / že proti Cyrkwe zwyklosti / proti
Ot

Otcův Ustanovení / proti Legendam, proti vzdychy bývalému obyčejí jsem učil. A in Assert. Articul. Nechtě taková vědění / že já se žádného Otce Auctoritacy / nebolízto Wáznosti a Smyslu / byt ten gestě Swatěgššý byl / namluwiti a přemocy nedám. Item lib. de serv. arbitr. Na Otcův Wáznosti / nemá se ani za šiffrlině zakládati. Osadnj. Z gaté pať přičiny Luther červené Péro tak spěšně w černém Balamáři namácel / a zase tak rychle od něho nedáwno chwalenau Wáznost Otcův lehčil a haněl ? Jarát. Toť já wám vmjm powěditi. Dokud proti geho nowým Básnjm z Otcův Swatých gemu na Odpor nic přednáššeno nebylo / byl gegich dobrý Towaryšs : Ale kdýž se počalo / starých Otcův / o Swaté Oběti Oltářnj / o swobodné wůli Člowěka / rč. proti Lutherowi provozowati : Tehdy se škrze střechu kauřilo / a proto museli Starj Otcowé ani za šiffrlině neplatiti. Item / kdýž bezděk uznawati musel / že Starj Swatj Otcowé / o Wjře a dobrých Skutčých daleko gináť wěj / nežli gest on učil / nestyděl se ten opowázliwý Padauch zgewně psati / kteráť (prý) od času Aposstos lůw / až do téhož Luthera / žádný z Otcůw dobře o Wjře neučil. Už dosawád gsme

644 Na Den na Nebe Svatj P. Marje.
toliko wssedlo na Skutky rychtowali
(prawj in cap. 2. Epist. ad Tit.) na Wjru
pať nic nedbali / a tať gsme na prosto ods
padli. Gať gednoho každého Blud geho
zawozowal / tať wssedlo wysoce ssacowal a
pokládal. Tať že o žádném newj / který o těch
wěcech dobře sineyssleti uměl / krom samých
Aposstoluw / genz k tomu zwoleni byli / aby o
taťowých wěcech dobře učili / a Grunt prawé
Wjry založili. We wssech giných Knjích
nic podobného se nenachází. Sausedé.
Ale měl gest wždy Luther přjcinu / ne tať
přjls mnoho na Otcých zakládati / z částky
proto / že gest se Pjsma držel / kteréz blauiditi
nemůže : z částky pať / že Otcowé wssychni Li-
dé byli / a zblauiditi mohli. Slowo BŮj
(prawj Luther lib. contr. Reg. Angl.) gest
nadewssedlo. Božská Welebnost gest po
straně mé / nebolizto při mně ; a gať nic ne-
dbám / byť tisyc Augustynůw / tisyc Cyprya-
nůw / tisyc Cyrkwí stálo proti mne. Bůh
nemůže blauiditi / ani oklamáwati. Augu-
styn a Cypryan / gaťo y wssychni wywoleni
blauiditi mohli / a skutečně blauidili. Farář.
Toť gest mi opět pěkně wyssperťowaná Od-
powěd / newidjteliz milj Sausedj / že srze to
Propowědenj smradowá Lutherowá Pey-
cha gesté wjc zapáchá. O Bože ! gať gest
to

to Spaura a Wysokomyslnost ? Luther sám měl Rozum/ a prawý smysl Písma pochopil : Na tisíce Otcůw/byli Děti a Bláznj/a Swět sfalessnými Wýklady oklamáwali : Luther sám měl Ducha Swatého / kterýž mu Rozum písma Swatého wnukal : wssyční ginj Otcowé / neb geho neměli / neb gey potratili : Luther sám w Wýkládání Písma se nemeylil a blauditi nemohl ; Wssyční Otcowé / mohli se meyliti a blauditi. Luther nedbá na tisíce Otcůw. Medle proč ? nebo Slowo BŮžj gest nadewssečo. Pohle/gať se to rymuge. Kdo pať Otce nad Písno Swaté wyzdwihowati chce ? to nám Katholickým nikdy na mysl nepřisslo ; ale to my smeysljme/ a za gisto drzjme/ že w Wýkládání Písma Swatého/ tisycý se srownáwagjým Otcům/ daleko wjce a bezpečněgj / než gedinému nestalému a kulhawému Lutherowi se wěřiti může/ byť se pať nad tim y rozpuťl. Osadnj. On ale prawj / že Welebnost BŮžská s nim drzj. Jaráť. On syce prawj/ ale my newěřjme/aby Bůh prawý Smysl swého Slowa BŮžského/hned po Smrti Apostolůw/ gaťo připadlé Lenc k sobě wzyti / a potom teprwa po 1400. Létech do Lutherowého Mozku znowa wljiti měl. Aniz tomu wěřjme/ aby Muži/tať znamenité Swátosti a Spāsobnos-

sti/ kteřj neylepššj swá Léta/ a téměř celý čas
 žiwobyti/ w čtenj a rozgjmánj Pisma Swa-
 tého / s neywyššj pilnosti / a uřtawičným
 horliwým Duchu Swatého wzywánjm stráž-
 wili/ (gacjž Swatý Ambrož/ Jeroným/ Au-
 gustýn a mnozý ginj byli) prawého smyslu
 Slowa Božjho dogiti nemohli neb neměli.
 Luther pať/ žeby se při Káci swé/ a když hle-
 děl swých Catechismus Blaß/genž na česko
 ne Glossy / ale weliké počaly neb Sklenice
 slugj / tomu wšsemu / a sám gediný měl wy-
 naučiti. Osadnj. Prawdu mluwě/ ani mně
 to do Slawy nechce. Sausedé. Gest tomu
 arcy těžko wěřiti. Jarát. A protož my
 Batholictj/ mnohém lépe a tressněgi prawj-
 me : že Slovo Božj gest nadewšsecko/ až y
 nad Luthera : Proto nic na tisíc Lutherůw
 nedbáme/ poněwadž Slovo BŮžj gest kř-
 řez. w 4. že Pán dal Učitele / k rozdělánj
 Těla Krystowa / ažbychom se zběhli
 wšsydñi w Gednotu Wjry / a poznánj
 Syna Božjho/ zč. Žkterěžto přjčiny/ z ob-
 zwláštñjho Daru BŮžjho / prawá Cýrkew
 Krystowa/ znamenitau pomoc a prařservati-
 vu, neboljžto opatřenj má / proti wšselikým
 Bludům/ to stále a gednomyslné Učenj a wě-
 denj / Starých Swatých a prawých Učitel-
 ůw. A to gest mjnénj Swatého Pawla/

kterémuž geg Krystus / a nas Pawel Swatý
 wynaucil. **Sausedé.** Snad Luther toli-
 to proti gednomu / neb některému Učiteli
 žásstj a Nenáwist měl/ gestto ne tak welmi
 starj Swatj a spůsobnj byli. **Sarář.** Mi-
 lý BŮže / wy s Lutherem lépegi minjte/
 než on sám s sebau. Snadby se mu ne tak
 hrubé za zle mělo / kdyby kterého newelmi
 starého / a méně wznesseného Otce sstráffo-
 wal. Ale gaťbyste mu wen pomohli / gest-
 liže gest/ netoliko Luther sám/ než y s Potom-
 ky swými / co neystarššý / neywznesseněgššý/
 neyswětěgššý Otce / w celém Křestanstwu
 poznalé a známé Cýrkewnj Učitelé/ tak po-
 tupnými / nářklivými / a hanebnými Slowy
 lehčil/ že nelze wyprawiti. **Sausedé.** Ly
 toťby přjliš bylo : muselibychom to z potře-
 by přjlišnému rozdrážděnj a zapomenuť na
 prozřezednost připsati. **Sarář.** Chceteli
 mne poslyšeti / gen wám nětco málo přede-
 ložjm. **O Swatým Cýrkewnjm Učiteli**
Ambrožowi/ prawj Luther colloq. Symposi-
cap. de Patrib. že gest sseft Bněh psal na
Mogžisse / ale welmi prázdne. Magde-
burčané prawj Cent. 4. cap. 4. že týž S.
Ambrož / w knize o Wdowách/ má mno-
ho Bludůw/ o Wzýwánj Mtrwých/ zč.
O Swatém Augustýnowi gest Saud Luther

648 Na Den na Nebe Wšerj P. Marye.
růw loc. cit. že Philippi Melanchthonis Apo-
logia přewýssuge wšsedy Cýrkewnj Dčie-
telé/ až y Augustýna : Neb že on / nic ob-
zwołáštijnho nemá o Wšře/žč. Item
contr. Reg Angliæ : Kdo gest Augustý-
nus ? Kdo nás chce nutiti / abychom
mu wěřili ? Proč magj Slowa geho
Artykulowé Wšry býti ? Znam se k to-
mu/ Slowo geho se přigjmá / ale negnj dosti
bezpečné a pewné. Než proč má Slowo
Lutherowo bezpečněgššy a pewněgššy býti?
Schnepfung welmi sprošty Prædykant prawj
lib. de Euch. že Augustýnus Semeno ne-
malých Bludůw/ nebo sám sýl / nebo od
giných saté rozmnožowal a potworzo-
wal. Proti Swatému Cýrkewnjmu Dčite-
li Jeronýmowi/ chce se Luther dožonce wštý-
cý/ pššýc : O Wšře/ o prawém Nábožen-
stwj a Dčenj / ani Slowa se w Jeroný-
mowi nenacházý. A cap. de Schol. Theol.
prawj : že Jeroným / nemá mezy Dčitelé
Cýrkewnj počítán býti/ proto / že Kacy-
řem byl. Nicméně za to mám / že šrže
Wšru w Krysta spasen gest : Oně nic
o Krystu nemluwj. Bá na žádného
wjce newražjm/ gačo na Jeronýma/ pro-
to že pšše toliko o Poštu/ o Rozdijlu Po-
řmůw a o Panenstwj. Nebo to bylo
sýlné

sylvné Včenj/ proti Lutherowé dobré známós-
 sti s geho milau Kácau/a místo Počánj / we-
 líkým Počálem. Jeronýmůw Hlas (pra-
 wj ad c. 31. & 33. Genes.) gest Bohaprás-
 zdný a Diábelstý Hlas : Proč do tebe ne-
 wzkočjme / do tweho Bethléma/do twe
 Mnjšte kápě a paussti ? Kdož tehdy se
 domnjwati bude/ aby tať utrhawý Gazyk/ a
 nestydatá wsta Lutherowá/ wywoleným Tlá-
 strogem BŮžim býti měli / k refformirowánj
 Cýrkwe Krystowé ? s Swatým Papežem a
 Učitelem Kžehořem tať Luther gináť neza-
 házý colloqu. Germ. Kžehořowá (prý)
 Kázanj/ ani za Halět nestogj/ neb ho dá-
 bel w Rozmlauwánjch geho náramně
 podwedl/ rč. Aniz se neyznamenitěgššým
 Kžeckým Učitelům gináť a lépe dēge/ než La-
 tinským. Těcht mnohé mlčenjm pominu ;
 O Basyliusowi prawj Luther loc. cit. coll.
 Symp. že gest ničemný a paubý Mnjd/ za
 něhožby on ani Wlasu nedal. Item o
 Chrysoptomowi / že nic nesmegššj / an byl
 toliko marný Tlačač. Kdož newidj z
 těchto nesusných neohrabáných / proti tať
 Swatým wysoce Učeným/ w celém šprokém
 Swětě neyznesseněgššým Otcům a Učite-
 lům wylitých nářkůw a hanění/žet stará Wj-
 ra a Učenj swatých gegich nowému a w hro-

madu sffleťowanému Naboženstwj protivná gest / a proto gim k takowému posměšnému Potupování Příčinu podala. Neb když wi-
 děli / že ti Otcové / kteří dáwno před námi a
 nimi živi byli / w těch Artykuljch / o kteréž
 my se spolu hádáme / na strze s námi se sro-
 wňawali / tehdy nebo se musy přiznati / že
 Naboženstwj gich nové / a prw neslychané
 gest / a nebo že stařj Vcitelové / wssychni we-
 smés blaudili / a swedeni byli. A prwnj-
 mu / pro Peychu se přiznati nechťeli / pročez do
 druhého wssema čtyrma w geli. Poněwadž
 wssať Aposstol / swětle / patrně / a s Prawdou
 wyswědčuje / Ephes. 4. Že Vcitelové od
 Krysta proto dáni gsau / abychom my kaž-
 dým Wětrem Včenj točiti se nedali / zč.
 Tehdyť z toho následuje / že ti / gestto se strze
 naddotčená potupná Haněnj od Starých
 Swatých Vcitelůw odwozowati dagj / gaťo
 plěwy od Wětru / wsselikých nových a sfales-
 šných Včenj sem tam točení býti musěj.
 Osadnj. Gá od Osoby mé za to nemohu /
 musym bezelstně wyznati / že Stařj Vcitelo-
 wé s Včenjm swým w poctiwosti držáni bý-
 ti / a před Lutherem Přednost mjtí magj.
 Kterýžto Luther nemusel zřegmé na nic do-
 brého mysliti / když tēm neystarššým / neyswě-
 tégššým / a neywznesšenégššým Otcům / tať ha-
 nebně /

nebné/ newážné/ a nářklivé vtrhal : Anobř gest mi wědomé/ že se to mnohým z Lutheránůw samým welmi neljbj. Sousedé. Gest syce tať / gať P. Wáclaw prawj/ ale mnozýw oprjmnj Lutheryáni/magj obyčeg bez ostegchánj mluwiti / že ne w Luthera / nýbrž w Krysta wěřj : ne Lutherowého Wčenj / kterýž taťé Czlowěk byl/ a blauiditi mohl/ nýbrž Ewangeliwm se držj. Farář. Toť gest syce twárný Ausřok mnohých Lutheránůw / ale wřřať gim nepomáhá. Prawj oni / že se čistého Slowa BŮžjho držj / to y my Katholictj činjme. Než kterak oni čistému Slowu BŮžjmu rozuměgj ? Zdali ne tať/gať ge Luther wykládal ? Ale my Katholictj ne tať činjme/ nýbrž gemu tať rozumjme / gať my stařj Swatj Otcowé gednosworně rozuměli/a ge wykládali. Nebo ten týž Bůh/kterýž nám Slowo BŮžj dal / taťé nám odezdal y Wcitelé. Pročez pať wy Lutheryáni Pjřmo přigjmate / ale Wciteli pohrdáte ? Anobř pro gaťau přjčinu nepřigjmate Pjřma toho / kterěz wám Otce gaťožto dobré Wcitelé předstawuge a schwaluge ? My Katholictj přigjmate z gedné řřědré Ruky BŮžjřé/ s powinnau Wděčnosti/gať Pjřmo/ tať y Otce Swaté / Pjřmo proto / abychom gisté a bez pochybnosti : Otce pať proto/ aby

abychom bezpečně věřili. Máteli w tom
 gessťe gaťy nedostatel ? Osadnj. a Sause-
 dé. Žádný do konce / rybrž děkugem Pánu
 BŮhu / za tať dobru / weyslownanu a ģrun-
 townj Spráwu ; winssowalibychom od O-
 sob nassých aby wssyćni dobrj a wprjinnj
 Lutheryáni / neb syce Neřatholictj / s taťo-
 wým zaljbenjm / Duchu BŮžjho Wnuřánjm /
 a Prawdy oswědčowanjm / to wsse slysseli a
 wyrozuměli / co ģsme ģiž Chwála Milosti
 BŮžj my / w některých rozdjlných Rozmlau-
 wánjch slysseli a wyrozuměli. Neepochybu-
 gem / žeby nasse milá Wlast brzo zase w Wjře
 gednomyslňá byla. Jarář. Degž tať milý
 Dobrotiwý a Milosřdný Pán Bůh / bez ģe-
 hožto weliké a zwláštňj Milosti welmi těžko
 anobrž nemožné ģest sřalešňých Věenj a Blu-
 důw se zprostiti a zniřnauti / obzwláštňe
 řdyž Čřlowěť w bludné Čřřkwi zplozen a wy-
 chowán ģest. Gaťy pať bude můģ Quartál
 a Recompens za mau při wás wyřonauau
 Snáźnosť a Prácy. Osadnj. přědně Pán
 Bůh sám / a potom y my W. D. welicý Dlu-
 žnicy zůřřawáme / a podlé moźnosti nassý / aby-
 chom newděćni nezemřeli / se wynasřáźowa-
 ti sřibugeme. Jarář. A nesmjm něřco ģi-
 řtěho požádati ? Neřeķegte se : Neřledám
 Peněz a Statku : než toliķo Dussý wassých
 Spas

Spasenj/ totižto abyste co neydešw se přihotowili/ k prawé Křesťanské Katholické Spowědi/ potom k zgewnému wyznánj Wjry / a pobožnému Přigjmánj Welebné Swátosti Oltářnj. Gaťa pak při tom wysoce podstatném Skutku má býti Přjprawa / k wyrozuměnj toho tuto Knížku s sebou domu nestej, w kteréž ne gen mnoho pěkných a pobožných Modliteb/krátký Katechysmus našých hlawných pěti Částek Katholické Wjry / Item prospěšnou Spráwu o Spowědi / a Přigjmánj Welebné Swátosti nagdete. Proběhnete gi/a potom gessťe gednau ke mně se nazgiťe degte / abych wás gessťe ostatku austně wynaučil/ co neykratssegj. Neb když dobrý Grunt gest založen/ ostatnj Stawenj roste/a hbitě na horu wcházý. Osadnj. Gať D. W. prawiti ráčjte/ tať gá při sobě nacházým. Neb poněwadž giž dobře wjm / a dostatečně ugissťen gsem / že předně v samých Katholických prawé / gisté / celé / a ne sffalsšowané Slowo Bžj / s prawým od Krysta Pána a Wcedlnjku geho / až dosawad zachowáwalým smyslem a wýtkladem se nacházý. Item/že v samých Katholických/ gistá neomylná znameňnj/ prawé Cýrkwe Krystowé / totiž Gednomyslnost/Swátost a Wsseobecnost/neboližto Weřegnost se spatřuge. A za třetj/tolikéž

654 Na Den na Nebe Wjetj P. Marye.
od Katholických samých / widitedlná Slawa
& Spráwce / k zachowánj newyhnutedlné
Gednoty/ od samého Krysta Pána nařízený
a ustanowený/ se ctj a uznáwá. Naposledy/
poněwádž starodáwnj Wsseobecná Concilia
neb Sněmowé Duchownj/ s neylepssými/neys-
starssými a neyswětégssými Učiteli/ bezewsse-
ho Odporu/ wssedko to ustanowili / zachowá-
wali a učili / co se gessté po dnes od Katho-
lických zachowáwá/ř. Protož mi giž dále
za těžké negnj / wssedko ostatnj / za dobré/
prawdiwé / prospěšné a sluffné držeti / co
Katholická Cýrkev / o Přigjmánj Swátosti
Welebné Ultárnj pod gednau spůsobau / o
Wzýwánj Swatých/ o Učistcy / a wssch gi-
ných Artykuljch z Pjisma Swatého/ z starých
Sněmůw a Otcůw předkládá. Neb gsauce
ona prawá Cýrkev Krystowa / genž prawé
Slovo BŮžj / s geho wlastnjm Wýkladem
má/ tehdyt mne oklamati a zawěsti nemůže/
buď že gá to mým hlauwým Mozkem chápám
nebo ne. A protož W. D. gačožto mému
wzáctně milému Pánu Faráři / a od této
chwjle zwolenému Spowědljku a Otcy/ na
to Kuřku dáwám / že w neyprw přjssj Den
Památky Wssch Milých Swatých / podle
W. D. Wáwěstj a Raddy/ bezewsseho osteg-
chánj a osfemetnosti / zgewné / a z Gruntu
Srd:

656 Na Den S. Bartoloměje Apoštola.

čtí magj dar vzdrowovánj ? Zdaljž
wšsyčtí gazyky mluwj ? Zdali wšsyčtí
wyládagj ? snázúgte se pať dogiti
darů lepššých.

**Spasýtelné Wyswětlenj w Roz-
mlauwánj owedené.**

Nemá se w tom stjhati Katolická Cír-
kev / že Služby BŮžj / a některé Wele-
bné Swátosti w Latinské Řeči pris-
luhge / a wykonawá.

Sarář. Osadnj. Sausedj.

Sarář. Gesté gá nětco wjm / co wám
také gest newhod / a Obecny Lid w Ne-
katholických proti naššým Službám BŮžj /
a Církewnjm Spěwům negatku nesnáz má :
držegj to za teskliwau a potěššenj prázdnuu
wěc / že se wššecđ w Latinské a nepřirozené
Materšské Řeči wykonawá. To wšše djlem
z ničemné wššetečnosti / djlem z přewrácené-
ho dneššnj Epistoli Weykladu pochazý.
Rozmlauwagj oni takto : Poťudž Bůh wsta-
nowil / a chce y takowé Učitelé mjtí / kterjžby
měli rozličnost gazyků ; magjť tehdy rozli-
čnými gazyky / k pochopenj přjstonného lidu
Spráwcowe Duchownj Služby BŮžj wy-
koná:

konáwati/ y Swátosti posluhowati : Mezy
 tím vbozý Nekatolikowé nepozorugj / že S.
 Pawel mluwj w té Epistole o wykládání
 Ržečj neb Pjsma Swatého/ kterézto wyklá-
 dánj/ gaž dálegi vslyssyte / owšem k srozumě-
 nění gednoho každého w Církwí Swaté
 wždy rozlýčnými Gazyky/Ržečj přirozenau a
 Materškau se wykonáwalo a wykonáwá až
 podnes. Saused. Práwé gsem to na Gas-
 zyku měl. Owšem že Nekatolictj na to
 wysoce nařjtagj/že sprostj ničemuž / co se při
 Mssy děge / nic co w Přigjmání Welebných
 Swátostj/ nic co se na Kúru spjwá/rozuměti
 nemohu. K tomu na tom se také náramně
 zastawugj/ že se Leykúm Bible čjsti zapowj-
 dá/ w kterézto wěcy gábych rád lépe sprawen
 byl/ nebo gsem nedáwno na křatické gačesy
 škarté četl / gažoby w Katholických Služby
 Božj w cizý Ržeči držeti / teprw Léta 858.
 wwedeno bylo. Garáč. Té škarty Pjsač /
 Prawdu (kteréz snad bez toho mnoho neměl)
 welmi spóřil. Nebo předné wěděti musyte/
 že od času Swatých Aposstolů Swatá Misse
 a Služby Božj nikdy w každé Kraginy neb
 místa přirozené Ržečj / nybrž we wšech wý-
 chodnjch Kraginách toliko w Ržecké neb
 Chaldegské : w Západnjch pač / w samé Las-
 tinské Ržeči držány býwali. Y negnjliž pos-

ſtetilá neſmyſlnoſt / ſtarý gednomyſlný
 Spůſob Wſſeobecne Cýrkwe chyt: wy:
 wrácti / prawj Swatý Auguſtýn epift.
 118. ad Januarium. K tomu okolo Léta
 Páně 250. Mučedlnjé Swatý Cyprýán lib.
 de Orat. Domin. piſſe / kdýž Kněz Praefacy /
 a Surſum corda ſpjwá / odpowjdá Lid La:
 tinský Habeinus ad Dominum, &c. Swa:
 tý Auguſtýn lib. 2. de doctr. Chriſti. cap. 11.
 & 13. wyſwědčuge / že za geho času (okolo
 Léta Páně 400.) Žalmowé w Koſte:
 lch ſpjwáni byli. Geſto obecna Ržec w
 Aſſryce / ne Latinská / ale Punicaneb Pbeny:
 ſká byla. Anobrz y Auguſtýn ſám měl oby:
 čeg Latinský kázati / proto také ſtylum neb
 ſpůſob mluwenj ſwého ne tať wyſoko nata:
 howal / gačo w giných Spiſých ſwých. Za
 druhé / to ſlaužj a proſpjwá k wětšj Cti /
 Ukráſe a Důſtognosti Služeb BŰžjch Kře:
 ſtanſkých / aby ſe z gedný neppředněgšých
 hlawnjch řečj wykonáwali. Nebo tudy
 wyſokým Tagemſtwjm Welebnych Swátos:
 ſtj / wětšj Wážnoſt y Welebnoſt ſe zachowá:
 wá / prawj weliký Baſyliuſ / tať aby w potu:
 penj nepříſſli / a Leykowé do Bludu neppa:
 dli / kterjž proti Wýſtraze Aposſtola Rom.
 12. v. 3. wjce chtéj wědětj / nežli mohau ro:
 zumětj. Ne bez přjčiny prawj Křyſtuſ Pán
 v ſwa:

v swatého Lukáše w Kap. 8. w. 10. k swým
 Včedlnjím : Wámě gest dáno Tagem-
 stwoj Králowstowj BŮžbo wědětí / ale
 giným w Podobenstowj. Za třetj / neslu-
 ssý w Cýrkwi BŮžj něco neporádného neb
 nenáležitého trpětí. Ta pať slova / který-
 miz se Welebné Swátosti tworj / musy gista
 a neschalssowána byti. Pročez k wwaro-
 wánj welikých nepřiležitostj / gest za nelep-
 ssý / aby wssyčni w gedné řečj takowých slow
 wžíwali. Nad to weysse za časté se přitres-
 ssi / že Kněžj z dalekých cizých Zemi knám do-
 cházegj / tehdyby / buďto w swé Materšské / nebo
 w nassý Ržeci Nisse Swaté čtli. Čztliliby
 gi w swé Ržeci / gaťaby to nerownost byla ?
 Měliliby gi w nassý Čzesté Ržeci čisti / gať nes-
 motorné a neforemné Wlach / Francouz /
 Polák / nasse slova Čzestá wypořádá ? Kdo-
 by toho bez smjchu mohl poslouchati ? Osa-
 dnj. Nicméně Pawel Swatý I. Corinth. 14.
 v. 5. toho mjtí nechce / aby se w Cýrkwi ciz-
 cými Ržecmi mluwilo. Jaráť. Tam Pa-
 wel Swatý mluwj o Napomjnanjch a Wyz-
 kládánj Pjisma Swatého. Ta prawj že nes-
 gsau žádnému užitečná / kdo té Ržeci nero-
 zumj. A protož také v nás Katholických /
 wsseliká Napomjnanj / Kázanj / Ditek wyčo-
 wánj / Pjisma wykládánj / ic. w Ržeci obecné

ho Lidu se dějí. Rozdíl gest Modlitba : a Rozdíl Napominání : K tomu y Modlitba gest dwogj / zgewná / obecná / a privatnj neb obzwláštnej. Obzwláštnej Modlitby konati / w gačé kdo řeči chce / každému gest swobodné / zgewné obecné Modlenj w nás Katholických w Latinské Ržeči se držjwá / proto / aby od wšskeh Narodůw rozumjno bylo. A negnj Prawda / aby Latinská Ržeč czjy Ržeč byla / nebo žádná strze celau Europu známégšj negnj / gačo Latinská / kterěz we Wlássjch / Frangreýchu / Sysspanyj / Dhrjch / w Polsské / mezy Slowáky / y obecnj lid rozumj. W giných Zemjch / netoliko mnohým gest powědomá / ale téměř se wúbec vjzjwá / a w wšskeh Narodůw w Europě w školách se wywčuje. A my Katholictj také (gačz dobře wjte) při Křtu Swatém Bmotrům Powinnost gich w přirozené České neb Německé Ržeči předkládati / gačo y odrjškánj se Satanásse / a zgewné Wyznánj Wjry / w té Ržeči kterauz mluwj / od nich přigjmati obyčeg máme. Item při Swátosti Manželstwa / wšsečo se wstupugjčjm w Manželstwo w Ržeči powědomé přednášj / co Křestansstj Manželé wěděti / a sobě slibowati musjg. Co se Spěwůw Cyrkewnjch dotýče / netoliko Latinskj / ale y časem swým w našsých Koste-
ljch

lich y Česky a Německy se spjvá : totiž před a po Kázání/ před a po Katechysmu / anobř Wánoční/Welikonoční/ a rozdílné Obecni/ s mnohými ginými Swatými a pobožnými Pjsnicemi/ gichž se při Processých vžjvá / do brý plac magj. Saused. To wšsedo pras wda gest / a nemůže se zapřiti. Gá pro se be w Katholických Kostelch dosti Českého y Německého nacházým. Farář. Wynj mi powězte můg milý Příteli/poněwadž Luther ryáni a Kalwinystowé křičj/ že se strze nepos wědomau Kžec / lidem gi nerozuměgjcým / při Službách Wžjch w prospěchu spasitelném weliká wma dēge / zdali pať oni w swých Německých Zborjch / w Tyrnberce / Heydelbergu/ř. když se tam Francauzowé/ Šottlanderowé/Polácj/ř. dostanau/ gim w Kžeci každého z nich Wečeři držj ? Neciz nji toho (gaťož gá newěřjm / aby pro ně Kžec a Obyčeg swüg změnili) proč pať ty horliwé a dobré Kalwiny o prospěch gich pripravugj ? Nápodobně když Německý Kalwinyst do Frangtreychu přigde / newěř jm/ aby mu Částku geho / Německy křágeli a podávali. Kdež tehdy toho wbohého Němce spasitelný Vžitek zůstane ? Slyšte co ten pěkný Pán Luther sám w této wěcy učinil. Někteřj Vheršstj Studentj / genž

za Lutherowého času w Wittemberce sstudovali (viz Stolnj Rozprávky Luthera lit. de Sacram. Altar.) a Německé Řeči nerozuměli / při Vjívání Večeře žádali / aby jim w Řeči latinské / jakožto po vššy Euro-
pě veřejně podáváno bylo. Nechtěl Luther k tomu svoliti / řka : Že dosti na tom
gest / když wědj / co se w tom předsewzetj děje /
byť pať slowům Německým nerozuměli. By-
soliť gest Lutherowi dobře ty Vhry tať od-
byti / proč nemá Katholické Cýrkwi dobře
byti / že latinské Řeči vjíwá / kteréz wěššy
Djľ Národůw w Europě rozumj / ačkolim
některj gsau gi nypowědomj. Anobřz gestě
gedno : Wy wjte / kterak Ewangelictj wu-
bec na Vstanowenj Večeře tisknau / kdyžby-
chom my Katholictj vplně nečinili / co Kry-
stas Pán při swém Vstanowenj činil / tehdy
musyme jim zlořecency a zatracency byti ;
Ale gisté gest / že Krystus Pán při témž Vsta-
nowenj / Německy neb Francouzsky / zč. nez-
mluwil / nýbrž Syrsky. Chtěgjl tehdy pe-
wně při Vstanowenj Krystowém zůstati / mus-
jý tať Řeč proměnit / a listky neb skywký swé
dobrau Syrskau Řeči rozdávati. Osadnj.
To gest pro ně tať dobrá. Ale gá se ge-
stě toto ptám. Zdali obecnej lid do konce
nic o tom wěděti nemá / co se při Službách

BŮžich Latinsky říká. Item / kterak se to-
mu rozuměti má / že Klášterské Ržeholnj
Panny/genž nic nestudýrowali / nicméně w
Kostelich latinsky se modlj a spjwagj ? Co
pať to může býti / aby se někdo modlil / a co
prawj nerozuměl ? **Saráč.** To gsau dvě v-
žitečné Otázky. Na prwnj odpowjdam / že
obecnému lidu negnj zapowědjno to wěděti /
co w čas trwagjcých Služeb BŮžich se ří-
ká ; pilnj Saráčowé a Včitelowé Mládeže /
na Kázanjch a Křestanských wyřčowanjch
swých začasté o wšem tom s dostatkem gedna-
gj / co při Misse Swaté se koná / a co wssyčnj
Činowé wyznamenáwagj : Item / gaka mas-
terya / totiž Trástrog aneb Příprawa / Spů-
sob nebolizto Twarňnost a Slowa / s ginými
pobožnými Ceremoniyemi k každé Swátosti
náležj / anobřz téměř w každých Katholických
Česých Modlitbách / **Wýklad** celé Misse
Swaté / s pěknými Modlitbami / k potěšyte-
dlnému a užitečnému / od gednoho Djlu Misse
Swaté k druhému gich užjwánj / se nacháze-
gj ; tať aby y ti / genž Misse Swatau slyssý / s
Knězem gednostegné Modlitby obětowati
mohli. Kdo pať čjsti nevmj / takowý býwá
v nás Katholických wyřčowan Modlitbu
Páně / Otče náš a Pozdrawenj Angelšké / tež
Wěřim w BŮha / r. s častégššym pěkně spo-

řádaným opakováním / a při tom pobožným životem Pána Krysta a Blahoslavené Rodičky jeho rozgimáním / na Páterjch / neboližto Rosario říkati : Čimž čas Služeb BŮžjch dobře a s vžitkem strávití může. Co se druhé Otázky dotýče / zdali kdo s Vžitkem latinsky spjvá / neb se modlí / který latinsky nerozumí? vězte / že y to prospěšné a platné býti může. Nebo kdo chce pochybowati / že pravotný Křesťané Děti své w mladistwém věku modliti se učili / a ge k tomu wedli / gest sťto Děti nerozumějí co se modlí. Co gest Krystus Pán sám Math. w Kap. 21. w. 9. a 16. ty Dítky / kteréž spjwali / Osanna Synu Dawidowu / zč. nechwalil? ač oni tomu / co činili nerozuměli / gaž to swatý Chrysostróm wyssvětil. A provozuge tolikéž Origenes hom. 20. in Josue obssýrně / že lidu velmi vžitečné gest / když se obecné Modlitby Cýrkewnj sám modlí / neb modliti slyšý. Neb že Swatá Božská Slova / moc a působení své předce magj / byť se jim nerozumělo. Což takowým podobenstwem wysvětluge. Těm Slowům (pravj) kterýmiž Pohané magj obyčeg hady a jiné gedowaté žjžaly zaklínati / za časté ti kteréj ge wyposwjdagi sami nerozumějí. A wssak wždy to dle mjnění gegich mohau / že strže ně

Ha

Zádové nucení a zapuzení býwagj.
 Mnohém tehdy wjcegi nám náležj sineyfle-
 ti/že Božská Slowa / byť gim pať ten kterýž
 ge pobožně řjká nerozuměl / moc magj Pekel-
 něho Zada Dábla zaklinati a zapuzowati.
 Kdo naposledy newj / že sprostnému Sedláč-
 kowi na tom žádného nedostatku negnj / když
 Wrchnosti své Supplikacy podává / byť gě
 sám nepřčetl / a co gednoť každé w nj obřaze-
 né slowo wznamenáwá / nerozuměl. Uyz-
 brž na tom přestává / gestliže wěrného Spi-
 sowatele neb Prokurátora dostal / kterýž mu
 obřazenj té Supplikacy powěděl a wyswětlil /
 že genu k dobrému gest postawená. Napo-
 dobným způsobem s Ržeholnjmi Pamami se
 dége / a takowými Osobami / genž Breviář
 latinský se modlj / neb spjwagj / a tomu neroz-
 zuměgj. Nebo na tom dosti magj / wědauz-
 ce a gřauce vbezpečení / že ta Slowa Božská /
 od Cýrkwe Swaté k tomu nařžena gřau / aby
 šrže ně Bohu Chwála wzdáwaná / za Do-
 brodinj děkowáno / potřeba celého Křestans-
 stwa přednáššena / Pomoc / Milost / Ochr-
 na / rč. žádaná byla. Když tehdy ten dobrý
 aunysl / to wšse wykonati / co w té wěcy Cýr-
 kew Swatá nařždila / magj / a tak ta slowa
 pozorné / pokorné a nábožně wppowjdagj /
 negnj co pochybowati / než že z toho Pán

Bůh veliké žalibenj / a modlicý se znamenité
 potěšenj a Vžitek magj. Ptám se / zdali v
 Nekatholických obecný prostý Sedlák neb
 Kzemeslnjč / Žaliny Dawidowé spjwage /
 wssemu z nich rozumj nebo ne? Odpowjli se /
 že rozumj / tehdy musy gich Sedlácy / Kreyčj /
 Sfewcy / zč. wčenégssý a rozumnégssý býti /
 nežli byl Swatý Augustýn. Čemuž žádný
 rozumný wěřiti nebude. Neb tento Swatý
 wysoce oswjcený Včitel / sám o sobě Ep. III.
 cap. 21. pokorně wyznává / že wjce Textu
 gest w Pjsmě Swatém / kterémuž on ne-
 rozumj / než kterému rozumj. Kžekneli se
 že také Sedlácy a Kzemeslnicy Nekatholiz-
 čtj wssemu co w Žalnjch čtau neb spjwagi /
 nerozumégj / tehdyť se musy přiznati / že od
 Modlicých se wssěcko rozumjno býti nemusy.
 Saused. Gij widjm / že se obecnému Lidu v
 Nekatholických / toliko wlastnj a prawdiwé
 Spráwy nedostává / mají rozličná sfalessná
 Domněnj / o gruntownj skussenj a wyptánj na
 tu wěc se newynasňazugj / wywčowati se dáti
 nemohau neb nechtégj. Wssať gesté D. P.
 Faráři pozůstává na to odpowěditi / proč
 Katholictj obecnému Lidu Bibly čjsti / tak
 přjstně zapowjdagj? Faráč. Nápodobně
 tu na dobré Spráwě záležj. Pjsmo Swaté
 čjsti v nás se žádnému nezapowjdá / buď on
 wys-

wyššyho neb nižšyho Powolánj. Wšak rozumég Pjssno Swaté/ kteréz gest od Cýrkwe Swaté Wsseobecné přigato a approbirowáno / gatéz gsau Hebrejské/ Řecké/ Latinské/ genž Vulgata slowau/ rč. Že pať giné Bible / w rozdjlných obecných Řečech wydané každému čisti se nedopaušstj/ přčina gest/ že gsau nikdy od Cýrkwe approbirowané nebyli/ a sussenj s sebau přinaššy / že w nich obyčegně mnozý Bludowé a Chyby wězý. A tať čisté Slowo Božj čisti se nezapowjda/ nýz brž toliko sfalessné/ negisté a nebezpečné Přesloženi Bible. W Německých Zemjch Biskupowé na to pozor magj : a nedowolugili do konce/ aspoň trpj a snássegj/ že se Jana Ditzenbergkera / Joannis Eccij, Vllnbergkera/ Embsera/ Německé Bible chowagj a čteagj. A když se to s rozšassností a hotowau Mysly dege/ že čtaucý zatemnělých a težšých míst Weyklad od Cýrkwe Swaté bráti chce ; to rádi widjme / aby tudy wšseliká Kacýřská Salešs a Otkamánj poznáno a wwarowáno bylo. K tomu w nás Katholických/ Obecný Lid se wššy pilnosti k tomu se wede/ aby rozdjlné Duchownj Knjžky/ gichž v welikém Počtu tišstěných mezy Ruťami gest / bedliwé čital / a w nich se sám cwjčil a těšyl/ kdo čisti umj. Kteréžto Knjžky gsauce s dowolenjm a chwá

668 Na Den S. Bartoloměje Apoštola.

a chwalením Duchovních Vrchností z Písma
Svatého větším dílem sebrané a sepsané/
nemůže žádný říci/ že se obecnému Lidu pís-
mo Svaté zbaguje: Poněvadž w takov-
ých Knižkách k pochopitelnosti Rozumu
svého/ netoliko nazbyt dosti správy z Písma
Svatého/ ale také přítomného zřetelný
Weyklad a pravý Smysl má: Kteréhožby
z pouhé Litery Písma sám vybrati a pocho-
piti nemohl. Zachází tehdy w té věci Cyr-
kew Svata/ jako Matka s svými Dětkami/
gimž silnější a hrubší Pokrmy na malé Pau-
syčky roztraguje/ aby od nich tím lépegi po-
žráni a zažitj býti mohli; a nenechává Dě-
tem nože w rukau/ aby se sami neporezali.
Co pak z té obecné swobody čtenj Bible (a ob-
zvláštěně nečistých/ sffalsšovaných/ na Bludy
a Kacířstwa schwálně naměřených Biblij)
při obecném lidu a chasě následuge/ to v Ue-
katholických každodennj stussenj vřazuje. An
každý Flekýř / Knap / neb Kreyčjř/č. Každá
mladá Děwka y stará Pradlj/ a giná tím po-
dobná neohoblowaná cháska/ takové posseti-
lé Wysokomyšlnosti a Pechy z toho čtenj na-
býwagj/ že své vlastní Spráwce a wšfecky
Včené gedním hauffem potupowati smégj/
nebo sobě spůrně tak myslj/ že gsau oni sami
včeni dosti/ Edyž toliko w Bibly nětco slabis-
komas

lowati neb čisti vměgj : Heraltugj a trucuzgj swými Pjisma propowjďkami/ ač gim nerozuměgj / přetrāsagj Bazatelé swé / na Cyrkewnj a Otcůw Swatých Wýklady nic nezdbagj / sami sobě gačé chtěgj bludné a nové smyslenj lowagj/rč. Na takowého Barto-
ně treffit Swatý Basylius / a ten byl toliko při Dwoře Cýsaře Walentjia Kuchařem / kdž on Swatému Basyliowi gedno Propowědenj z Pjisma powědel : řekl mu krátce a dobře : Twá powinnost gest Poliwku wařit / a ne Včenj Božské dystyllirowati. Saus sedé. Giž yw této wěcy gest dosti učiněno.

Na Den Narodzenj Bła- hoslawené PANNY MARIE.

Nžeč čti gačo na Den Početi Błahoslawené Panny Marie.

Spasytedlné Wyswětlenj w Rozmlauwánj wwedené.

Pravá Cyrkew abn Apostolskau se pro-
fázala/ včenj/ a učitelé swé/ až k Apo-
stolům wztahowati má.

670 Na Den Narosenj Blahost. P. Marye.

Farár. Osadni. Sausedj.

VArár. Odkud to s Děstém milj Saus sedj. Osadni. Gdeme z nassých Domůw/Chwála Bohu gesté Ssydla neprsseli/ač gsine trochu zmošli. Farár. Ale některj/ když w Swátek prssý/ magj obyčeg w Hospodě vseděti/wy pať/ gaťž porozumjwám/ chce te se w škole učiti. Sausedé. To se nám zdá užitečnegssý / poněwadž Uáděgi máme/ žjžen nassý/ kterauž po prawém Křestanském Učenj čytjme/zde lépe vhasýti/a netřeba nám na křidu Sseňkyře pozoru dáti. Farár. Dobře činjte : Nebo podle Božského Swědectwj / ne samým chlebem žiw gest člowěk / to gest / Zemským pokrmem a Nápojem/ ale každým Slowem kteréz vycházý z Ust Božjch / Deut. 8. v. 3. Matth. 4. v. 4. Osadni. Owssem Welebný a Dwogicetihodný Otče. Pročez my dychtiwé očekáwáme/na krátké a ostrowtipné wyloženi dnešsnj Ržeci Božj / kteraužby dusse nasse se občerstwiti / a posylniti mohla. Sausedj. Musýť wysoká tagemstwj w sobě obsahowati dnešsnj Ržec ; Neb sprostý/a neučeny člowěk bez maudrého Učitelé / málo gi porozumj. Farár. Cyrkw Swatá syce dnešsnj Ržec welmi pěkně Narozené Rodičce Božj přiosobuge ; neb se w nj obssyrné wědné předz

zřizeni / a wywolenj Marye Panny wypisuz
ge ; Nicméně celá Ržec ta / w giným Dus
chownjm smyslu wyborně na celau Wsseobež
cnau Cýrkew Krystowau se wztahowati můz
že / a má takto : Když Maudrost wěčná Syn
BŮžj pro Wykaupeni / a Spasenj celého
Swěta z Nebeské Wýsosti na Učrsllež země
wstaupil / a w přelibém obcowánj mezy syny
lidstými zegstánj Dussý gegich za rozkosse
swé pokládal : Když okolnj krajiny Jůdské
y konciny mořské obcházel : tenkrátě swými
trošy swatými obměřowal moře / wyměřo
wal základy země / tenkrátě s swým swatým
wytčowanjm / rozważowal studnice Wod
Milošti Božstých / připrawowal Nebesa / to
gest cestu do Nebeské Radošti wšsem otwíral /
s swým swatým a předrahým Vmučenjm / s
žiwotem y s Smrti swau ohražowal Pro
past pekelnau / žeby do ni napotom žádný /
leč swéwolně chtjcy / padnauti nemohl. W
ten pač čas giž Cýrkew Swatá s nim býti
počala / s nim se zrodila / neb on gi na Swas
tých Aposstoljch w čas žiwobyti swého zalo
žil / tak že ona řícti w prawdě mohla : Ho
spodin to gest Krystus Pán wladl mnau
od počátku cest swých. Z čehož patrně
následuge / že ta a neginá prawá Cýrkew
Krystowa gest / která tak starodáwná gest /

672 Na Den Narození Blahosl. P. Marie.
že včenj a Včitelé své / až k samým Aposstolům / a konečně až k Krystu wstahuge. Tak
zagisté Církev Swatá Aposstolská / giž s
Krystem a s Aposstoly zrozená w pravdě
wšsedly Andy a Včedlnjky své Blahoslawen-
stwjm a životem wěčným těštyi / a řícti mů-
že : Nynj tehdy Synové slyšte mne :
Blahoslawenj / kterj ostřihagi cest mých :
Slyštež Kázeň / a buďte maudřej / a ne-
chtěgte zamjzati gi. Blahoslawený
Czlowěk / kterýž slyšý mne / a který bdj
w dweři mých každodenně / a střeže w we-
řegi wrat mých. Kdoby mne našel /
nagde život / a wywážj Spasenj od Pá-
na. Osadnj. Giž dáwno žádostiwj gsine
byli wyrozuměti / gať Znamenj prawé Cír-
kwe pod tjm slowjčkem / že gest Aposstolská /
skryto gest / a při které Církwí takowé Zna-
menj se nacházy. Sarc. To gá wám na-
před krátjce wyložjm : potom pak obššyrněg-
šým Průwodem wygádrjm. A předně gi-
sté gest / že Krystus Pán Aposstoly své k wzdě-
lánj Církwe / po wšsem Swětě rozeslal.
Gaťo mne poslal Otec / (prawj Joann. 4.
& 6.) tak y gá pošylám wás. Za druhé /
že gim dal tu neywětššy moc / Wjře wywčowa-
ti : Kdo wás slyšý / mne slyšý / (Luc. 10.
v. 16.) Za třetj / že Swatj Aposstolé takow-
wan

wau moc Ewangeliu zvěstowati a kázati/ hřichy odpausstěti / Swátostini přísluhowati/ anobř celau Wjru a Wceni/ kterěz od Krysta přigali / Potomkům swým na ten způsob zanechali/ aby ta od nich zase giným/ a od těch opět giným/ a tať dále gednomu po druhém/ dále a dále/ odewzdáwaná býti mohla. Neb syce gináceby celá podstata a sstjpenj Wjry byla s smrti a wykročenjmi Aposstolůw swůg konec wzýti musela/ rč. Z čehož patrně následuge / že ta prawá Aposstolská Cýrkew gest / kteráz nepřerussenau / stálaw poslaupnost pořádných Pastýřůw/ též neproměnenau Wjru / od času Swatých Aposstolůw/ až do tohoto času zdržela a zachowala. Která Cýrkew tyto dwa Kusy má / totiž stálaw poslaupnost Duchownjch Spráwciůw / a Wjru bez proměny od Swatých Aposstolůw/ tať sluge / a gest w skutku Aposstolská. Zausedj. To gsine dobře s oblíbenjmi pochopili. Jarár. Tehdy slyšte dále/ a předně/ oddud Pastýřowé nassý/ a Biskupj/ w Němecých Zemjch/ a Wlasti nassý České přicházejí. Přissli a půwod swůg měli od Aposstolůw / anobř od Knjžete Aposstolůw / Petra Swatého. Neypředněgssý Cýrkwe w Západnjch Zemjch/ we Wlassých / Frangregchu/ Wsspanyj / gako y neystarssý w Němcých /

totiž Mohutská (k nížto Česká/ až do počátku Biskupů a Arcy-Biskupů svých vždy přivtělena byla) Kolínská / a Trýerská/ mohou své první Biskupy gmenowati / kteříž jim od samého Knížete Aposstolského Swatého Petra poslání byli/ a od těch starožitných Cyrkwí / gačo Mateř giné Katholické Cyrkwe pocházegj/ a spolu s nimi s Římskou/ gačožto swatého Petra Stolicy / také se stowňawagj. Osadnj. Můželi se ale wěděti / kocho Petr z Říma za Biskupy do Němec/ neb ginám Cyrkwe wzdeláwati poslal. Jarář. Cardinal Baronius, tom. I. Léta Krystowého 46. z neystarššých a neyhodnowěrněgššých Sceibentůw/ 38. Aposstolských Muzůw poznamenal/ kterěz toliko sám Petr Swatý z Říma s mocý Biskupskou/ do neypředněgššých Provincij Wlaske/ Francské / Německé a Španylské Země wyprawil a wyslal/ o čemž sobě v něho přecjšti můžete/ neb gá gich wyčjstati pro krátkost pomjgjm. A ti gsau ty neyprowněgššý a neywznesseněgššý Cyrkwe založili a wzdelali. Ty pať Cyrkwe w té Reguly a Prawidle Wjry / kterauž gsau z počátku přigali / až do dnešního dne/ giž přes sedmácte set Lét / w tak pěkné dáwnj a stále poslaupnosti Biskupůw gednomyslne trwagj. Takowé také Wjře / Aposstolowé

nassý Čzesstj neyprwnégssý / swatj Cyrillus / Methudyus / swatý Wogtéch / swatý Prokop / a ginj Biskupowé až dosawád to též. Včesnj z Ržjma přigawsse / w této nassý milé Wlasti / y w okolnjch Zemjch wywčowali. Sausedé. Že tyto Čyrkwe od Včedlnjškũw Apostolských / a giných z Ržjma wyslaných Biskupůw založené a sstjpené gsau / rádi gsme slysseli / a nemůžeme odeprjti / než že Apostolské Čyrkwe gménowané býti magj. Ale co se prawého Apostolského Včenj a Wjry dotýče / zdali ta gessé mezy njma neporussená se nacházy / na to bychme patrnegssýho Průwodu potřebowali. **Sarát.** A toho se wám (dá Pán Bůh) dostane. Zdali tomu taž negnj / že tyto tři Čyrkwe / giných Němčých Matky / Mohutská / Bolinská / a Tryerská / gessé po dnes dobré Katholické gsau / y od giných se nazýwagj ? A kdo může prowěsti / že gsau tu Wjru a Náboženstwj od toho času / gaž gsau gi od Swatého Materna a Krescence přigali / a Modlářstwj opustili / kdy w neymensšým proměnili ? Nebo gá w těch Němčých Čyrkwjch / kteráz se od těchto třích Matek / Mohutské / Bolinské a Tryerské oddělili / gažá prawjm w nich Kacýřstwa / kterého času / na kterých místech powstala ; kdo gich Půwodowé byli / gažau škodu spůsobili /

676 Na Den Narozeni Blahosl. P. Marie.
to gest wubec dobre známo : wj se tolikéz/gaž
se ty odpadlé Cýrkwe gménowali/ gaž Včeni
vwedli/řč. Chcélli gest řdy řterý Biskup od
starožitné Wjry vstaupiti / a řterau z těch
dotčených Cýrkwi po sobě potáhnutí a za-
wésti/ tehdy tažé wýborné wjme / od řoho a
s gažau horliwau snážnosti starodáwnj Wj-
ra zastáwaná / a řrže zhozenj a odbyti taž
zlého Biskupa/dobrá Cýrkew w newinně swé
zachowána byla. Řteré Cýrkwe w Němečké
Řžissj / též w Řnglické Žemi z Katholických
Lutheryánské/ neb Kalwinské učiněné gsau/
tož gest před Očima/řč. A mělbych wěřiti/
že gménované Matky/ a weliké Cýrkwe Ně-
mečké/ Mohutská/ Kolinská/ Tryerská (s ni-
miž se nasse Čjeská v Wjře gednomyslne sro-
wnává ano s Mohutskou Cýrkwi až do
prwnjho Biskupa Dietmara spogena byla)
wčj a wěřj nynj gináť/ než pod prwnjmi swýs-
mi Aposstolskými Spráwcy Maternem a
Krescencem wčili a wěřili / gessito žádného
Znamenj neymensšj Proměny neb Rozdjlw/w
Gměnu ani w Včeni při nich nespátręgi. A
to gest nassých Katholických Cýrkwi/w Swa-
té Řžissj a těchto Žemjch / proti wšsem Ně-
katholickým Žborům Sláwa a Wjtězstwj/že
my Wjru nassý/ Včeni y Cýrkew/od Včedlnj-
řkůw Aposstola Swatého Petra/w Swatosti
a Žá-

a Zázračých wysoce slavných Biskupůw / Ma-
 terna / Walerya / a Krescencya máme ; a že
 gegich Táněstkové / rovně tak Swatj / Záz-
 račnj / a wysoce učeni lidé / gaž Swatý Bo-
 nyssácyus w Mohuči / Wilybaldus w Eych-
 štátu / Rupert w Salzburgu / Rylían w
 Würzburgu / Wolffgangus w Ržezně /
 Woldřich w Augsspurgtu / Kunrad w Kon-
 stancy / Swatý Cyrillus, Methudyus / též
 Swatý Wogtěch / y jinj mnozý nezčtělňj
 Biskupové w Czechách a Morawě / wždycky
 a každého času od Ržjmské Aposstolské Sto-
 lice posyláni / dosazowáni a potwrzowáni bý-
 wali / y gessťe býwagj ; strze to my / že gsme
 Tytul netoliko Katholické ale y Aposstolské
 Cýrkwe / podle Gména y wěcy samé a wyzna-
 menánj gegjho / skutečně obdrželi. **Osadnj.**
 To gest syce podstatný průwod Tytule Apos-
 stolského / kdo zdrawě powážj. **O tom gsem**
gá prw do konce nic newěděl. Farár. Ale
 powězte mi / wassý Lutheryánsstj Superin-
 tendentové neb starssý Cýrkewnj / gaž Kal-
 winsstj ge nazýwáte / odkud oni přichážegj ?
 který z Aposstolůw byl předkem neb před-
 chůdcým gich ? Od kterého mohou swau po-
 slaupnost pořádně a práwně dowěsti. **Osa-**
dňj. Někteřj prawj / že Luther a Philip
 Melanchthon / gažo nowj Aposstolové **Ně-**
mečťj

678 Na Den Narozeni Blahosl. P. Marie.
mečtj od Boha extraordinariè a bez pro-
středku poslání byli / aby pravou Ujru a
Službu Boží zase wyzdvihli. Od těch teh-
dy Apóstolůw oni pocházegj / a gsau gich po-
řádni potomkové a následownicy. **Sarát.**
Toť gá o těch Apóstoljch rád slyssým / a na-
dégí se že wy mne také trpéliwé wyslechnete /
když gá s starožitným Tertullianem de Prae-
scri. c. 30. od wás žádám / abyste provedli / že
oni nowj Apóstolé byli. Zdali řeknete / že
Krystus zase z Nebe zstaupil / z nowu lidj
wywčowal / z nowu se vkrjzowati dal / umřel /
a zase z Mrtwých wstal ? Nebo takowým
spůsobem Apóstoly zřídil. A tomu dáwá
Krystus swým Apóstolům Moc rowně tako-
wé Diwy činiti / kteréz on činil. Kádbych
také tu gegich Moc na gewo wywedl / ale
widjm že neywětšj moc gegich gest / že po
Apóstoljch wsse na ruby činj. Oni zagisté
z mrtwých žiwé : tito pať z žiwých mrtwé
činili. **Galyž** Zázrať w životé Kalwinow-
wém (Bolsec. in vita c. 15.) se nacházj. A
Lutherowi také Diablůw wymjtánj zle / a ne
po Apóstolstwu se podařilo. **Galyž** Frydrych
Staphilus, kterjž tu a při tom stál / wyswěd-
čuje. Kdo nowým Apóstolem býti chce /
mujž to prawými Zázraťy a Diwy prowešti.
Sausedé. Pane / co gest potřebj Zázraťůw /
když

když Vcitel nic giného / než paubé / prawé /
 čisté Slovo Božj káže ? Farář. Dobře pra-
 wite / když káže. Než kterak oni to když
 provozuj ? řjcy toliko : (gá kážj Slovo
 Božj čisté) negnj dosti : Nebo to také gistj
 sfalessnj Prorocy a Aposstolowé / o kterýchž
 Ezechyel Kap. 13. w. 6. Widj marné wě-
 cy / a prorokuj Lež / řjka gice prawj Pán /
 když Pán gich neposlal. A to nápodobně
 wssyčni starj Kacyři prawili / rč. Chtě gili
 swé Aposstolstwj / zastěrau čistého Slowa
 BOŽjho provozowati ; Tehdy nechť nám
 to w Pismě swatým wká zj / že gsau od Boha
 poslání / aby swětu z Brusu nowj Aposstolé
 byli. Ale co se máme na tom déle zdržowa-
 ti / gá chey samého Luthera w tého přj za
 Saudce trpěti. Neb on Tom. 3. latin. Vit-
 temb. in Psalm. 82. prawj : Wssyčni Sas-
 rářj a wsselicé Wrdchnosti ; magj bedli-
 wě pozorowati / a w té připadnosti / Lidj
 gim přináležegicý s pilností wystřjhati /
 aby se Kazatelůw / gesso se sami wtjra-
 gj / gako Lotrůw a Diáblowých wla-
 stnjch Poslůw wystřjhalj / ledaby gisto-
 tu swého od BOHa powolánj wká zali.
 Neb ginák nemagj slyssáni ani připusstěni
 býti / byť y gistili / že paubé čisté Ewan-
 gelium kážati chtěli / a byť y pauzý Ga-

680 Na Den Narozeni Blahosl. P. Marne.
bryelowé a z Nebe Angelé byli. Pohled-
te milj Lidé/ nemálit Archangel Gabryel
& Kázanj připusttén býti/ byt pať y paubé E-
wangelium kázati chtěl; Proč Hus/Luther/
Kalwin/ Philip / zč. magj připusttění býti /
byt pať w gestté pěknégssy Knjzce Ewangelia
při sobě nosyli ? ledaby Powolánj swé extra-
ordinarnj ginými znamenjmi provedli.
Gausede. My smeyssljme/že se nebylo potře-
bj Lutherowi extraordinarnjm / neb zwlá-
stnjm Powolánjm zastjzati / neb se mu do-
stawało gestté ordinarnjho / nebolizto tako-
wého Powolánj / kterýž se srze Prostředek
dége/a k němuž se on hlásy Tom. 4. Jenens.
in cap. 1. Gal. prawjce : Powolánj od
Boha gest dwoge : Jedno srze Pro-
středek/ druhé bez Prostředku. Nyněg-
ssyho času/ Pán Bůh nás wšedky k Služ-
bám Cýrkewnjm / srze Prostředky po-
woláwá : Aposstole od Krysta samého
bez Prostředku powoláni byli/ potom za-
se Dčedlnjky swé powolali ; Dčedlnicy
gich Biskupy ; Biskupowé swé Potom-
ky a Náměstky. Takowé Powolánj
slussně až do těchto nassých časůw trwas-
lo / a trwati bude tjm způsobem / až do
Konánj Swěta. Sarc. Tento Rozdj
Powolánj gest mně přjgenný / nebo njm se
ptwr

ntwuzuge co gá prawjm / totiz : Kdo Aposstol-
ským býti chce / že musy Powolánj swé / strze
pořádnau Poslaupnost a Succesy Biskupůw /
až od Aposstolůw prowěsti / tať že dotčena Pos-
slaupnost až do skonánj swěta trwati má ;
Ale powězte wy mně / kdo gest wasseho Lutz-
hera za Biskupa poswětil ? Kterého Biskup-
pa on Successorem a Náměstkem byl ? Od
kterého tu Moc / giné powoláwati přigal ?
Ba ať o Biskupském Auřadě nic neřkám.
Kdo gest Luthera na Kněžstwj poswětil / a
gemu obětowati y Hřjchy odpausstěti moc
dal ? Osadnj. To gest koněčné některý Kat-
holicý Biskup učinil. Jarář. Tehdy se
ptám : Zdali gest ten prawý neb sfalessný
Biskup / Pastýř / neb Wlk byl ? Byliť gest
Pastýř / tehdy Luther / když od něho odstau-
pil / w Wlka se obrátil. Paťli Wlk byl / kte-
rať mohl od něho Luther Pastýřem býti vz-
činěn ? Podiwegte se nebožátka ! kudy s wa-
ssym Lutherem wyniknete ? Nebo byli li gsau
Katholictj Biskupowé tehdaž když od nich
Luther odpadl prawj Pastýři / tehdy gest
patrné / že tyž Luther od Prawdy odstau-
pil : Paťliť gsau wssyctni Wlcy byli / tehdy předně
padá to / co Luther / gaťž weysš dotčeno psal /
že totizto Powolánj prawých Biskupůw až
do těchto časůw nassých trwalo / a až do sko-

682 Na Den Narozeni Blahosl. P. Marie.
nání Swěta trwati bude. Za druhé / padá
také wšseliké geho strze prostředek Powolá-
ní / tať že sobě ani gednoho ani druhého oso-
biti a přiwlastňowati nemůže. Z té Přjčiny
mnohém méněgi Potomcy geho nyněgšsý wa-
šsý Prædykantj gaťe pořádné Powolání magj.
Sausedé. Nášsý Superintendentowé smey-
šsij / že gich Powolání wždy pořádné gest /
kteréz od dědičných Knjžat swých / Pánůw /
Měšťtanůw, neb giných Obcý dosahugj / a to
gest gegich neylepšsý a neyobyčegněgšsý Po-
wolání. Jarát. Toťby bylo pro wasse
Superintendenty / y z šspatněgšsý Chasy Zlá-
satele / gaťes Propowědění / kdyby se toliko z
Pisma Swatého powěsti mohlo? Ale Pismo
o té wěcý tať mluwj : že těm náležj Spráw-
ce Cýrkewnj dosazowati / kterýmž přislussý
Cýrkew spravowati. W Skutcých Apo-
šstolských w 20. Kapit: w. 28. ne Knjžatům
Swětšým neb Obcem / ale Starššým z Cýr-
kwe / to gest Duchownjm Biskupům gest pra-
weno : Budtež sebe pilnj y wšseho Stá-
da / w kterémžto Duch S. za Spráwce
wás ustanowil / abyšte spravowali Cýr-
kew BŮžj / kteréz sobě dobyl Krwj
swau. Swatý Pawel / Barnabáš / a ginj
Aposstolé ; potom Tytus a Tymotheus do-
sazowali w Městech Kněžj / a Ruce na ne
klas

kladli. Nominatio, Praesentatio, aneb Postulatio, to gest Gmenowanj / Přednássenj a žádánj / giným snad také přáno bylo. Ale Consecratio neboližto Swěcenj a wdělowánj / neb odewzdáwanj Duchownj Mocj / samým Biskupům wždycky přísluffelo. A protož může Lutherowi sluffně řčeno býti / co Swatý Cyprján w Epist. 76. k Nowacyánowi prawil : Ten negnj w Cýrkwi / a ne může také za žádného Biskupa držán býti / kdož Aposstolská Ustanowenj potu puge / žádnému w Auřadě a Poslaupnosti nenásleduge / nýbrž sám sebe za Biskupa wystawil a poswětil. Osadnj. Tebe dy gaž slyssým / poněwadž Luther žádným Biskupem nebyl / také ti nic neplatj / kterj od něho gažo Superintendentj neb Kněžj pocházegj. Farát. Toho ga neprawjm. Epiphanius to dáwno predemnu powědel / řka : Staw a Řząd Biskupský gest Rozploditelem Otcůw : neb on Cýrkwi Otce plodj. Ale Staw Kněžský (w kterémž samém toliko ges den Luther byl / když od nás odpadl) nemůže Otcůw ploditi. Syce strze Kaupel nowého Zrozenj Cýrkwi Djetj plodj / ale ne Otce / neboližto Učitelé. Z toho giž snadně sauditi můžete / w gačem zlém spůsobu wěc wassých Superintendentůw a Cýrkewnjch Služebnjkůw

684 Na Deu Narozejú Blahosl. P. Marge.
 kúw skogj. Od Luthera wššyckni pocházegj/
 kterýž žádným Biskupem nebyl; žádného
 Knězem učiniti / žádnému Duchownj Moc
 dáti nemohl; a pro to / kdýž wy po čistém U-
 čenj neb Swátostech dychtjte / nebo gich po-
 třebujete / tehdy syce zewnitřnj Pompau a
 Příprawau na Olo: wnitř pať a w Podsta-
 tē té wěcý / právě ničjmž opatřeni býwáte:
 Příčina gest: že oni ani wyučowati / ani Učy-
 swětégššý Tělo a Krew Krystowau conse-
 criowati / neb poswěcowati / ani Sřjchy od-
 pausstěti žádné mocý nemagj. **Sausedé.**
 To gest wěc / kteréz w nás nemnozý k Srdcy
 připausstégj: wššak gá gšem od mých Rodi-
 čúw slýchal / že se před Léty wzáetnj Luthe-
 ryáni nacházeli / an od žádného Prædykanta
 Wečeře nepřigjmali / který prwé Katholi-
 ckým Knězem nebyl. To muselo odtud po-
 cházeti / že gsau o tom nesmegššleli / aby ti ne-
 swěceni / od Luthera toliko / neb gemu row-
 ných Powolánj Práčkowé / consecriowati
 neb rozhřěššowati gáťau Moc měli. **Sarář.**
 Gá wjmj gedno Ržjšké Město y Lidj w
 něm gménowati / kdez se nápodobně stalo.
 A protož na tom zůstáwá / že Cyrķew wasse
 pro Nedostatek pořádné Poslaupnosti Bi-
 škupského Auřadu / od Apossolúw; nemúže
 Apossolúřá býti ani slauti. **K tomu přistu-**

puge druhé / že Včenj Cýrkwi wassých také
 Aposstolské negnj : Čzehož gá tuto pro krát-
 kost strze wšsecky Artykule Wjry wywozowati
 nechcy / poněwadž to ginj giž často s dostateč-
 kem učinili / y odenne také onde a onde na dj-
 le giž se stalo / a na djle gesté stane : Toliko
 ku přjkladu Wjru o Swátostech kratjče
 proběhnu a ukážj / kolik týchž Swátosti Apo-
 sstolé Krystowj z geho Ustanowenj nám za-
 nechali / a kterak Učitelowé wassý od Včenj
 Aposstolského / o wšsich a každé dotčené Swá-
 tosti / odstaupili. Osadnj. Točby gisté by-
 lo hrozné / kdybychom my méně / nebo do kon-
 ce giné Swátosti měli / než od Krysta Pána
 Aposstolé přigali / a Cýrkwi odewzdali. Sa-
 rář. Necht gest gač chce / slyšte co prawjm.
 Když Swatý Pawel do Effezu přissel a po-
 rozuměl / že některj o Duchu Swatém nic ne-
 wěděli / poněwadž od Swatáho Jana po-
 křtění byli ; Křtil ge zase / we Gménu Pána
 GĚžisse / rč. Slowa Swatého Lukáše Act.
 19. v. 4. takto zněj : Pawel pař řekl :
 Janě gest křtil Křtem Počánj Lid / řka :
 aby w toho / kterýž měl po něm přigiti /
 wěřili / to gest w Krysta GĚžisse. To
 oslyšawšse / dali se pokřtiti we Gménu
 Pána GĚžisse / rč. O kterýchžto slowjch
 Swatý Augustýn lib. 5. de Baptif. c. 9. pra-
 wj :

686 Na Den Narozeni Blahosl. P. Marne.
wj: že ti od Swatého Pawla počtění
byli / kterěz giž prwé Swatý Jan po-
křtil; čteme w Skutcích Apostrfských
z žádné giné přičiny / to se nestalo / než že
Křest Janůw / nebyl Křest Krystůw.
Tu tehdy widjte / že gest Swatého Pawla
Apostrfské Včenj bylo / kterač Křest Kry-
stůw / a Křest Janůw / negnj Křest geden.
Ale wásš Filipp in locis an. 38. tit. de Baptif.
a mnoho giných s nim wčj / že Krystůw a Ja-
nůw Křest / geden Křest byl / a že ti / kterěz
Jan Swatý pokřtil / neměli zase Křtem Kry-
stowým křtění býti. A tak wasse Včenj o
Křtu Apostrfské negnj. Za druhý / z dotče-
ných Skutkůw Apostrfských y to gest patrné /
že Apostrfélé na ty / kterj pokřtění byli / Kuce
kladli / aby tjm hogněgššy Milosti Ducha
Swatého / k wětššymu Potwrzenj Wjry swé
přigali. Odkudž ten Swatý Obyčeg Bis-
řmowánj až k nám se dostal. Wšak wassy
nowj Apostrfélé wysmjwagj a zawrhugj to /
áčkoli starodáwnj Včitelowé Cýrkewnj o tom
mnoho drželi / a týž Obyčeg za gednu Swá-
toš počtali. Tertull. de resurr. carn. cap. 8.
prawj : Tělo se pomazuge / aby Dusse pos-
swěcená ; Tělo se wzkládánjm Křau
zastěnuge / aby Dusse oswojcená ; Tělo je
znamenjm Swatého Křjze znamená / aby
Du

Dusse w Zbrog odjána byla. Swatý Augustýn lib. 2. contr. lit. Petilian. c. 104. takto mluwj. Swátost Birmowánj/ gest me-
 zy widitedlnými Swátostmi welmi důs-
 stogná / tak gačo samý Křest. Wedlé
 čehož opět následuge/že Včenj neb Wjra was-
 sse o Swátosti Birmowánj Aposstolská neg-
 nj. Osadnj. Pane/ budeli se wám tak wšsečo
 dařiti/ tehdy my se styděti musíme. Farář.
 Degž Bože/ aby se gich wjcegi nad Swédo-
 mjm swým tak spasitelné pýřilo. Gá před-
 ce dále krátčjm. Ewangelista Swatý Ma-
 taus w Kap. 26. w. 26. gačo y Swatý Pa-
 wel w 1. Kor. 11. w 24. zanechali nám na-
 psaná Slowa Páně/ kterýmž gest tu Teyweles-
 hněgššý Swátost Oltářnj ustanowil / a žá-
 dný wěřjčý/ kterýž se vlastnjho a patrného
 Smyslu gich držj/ nikdy nepochybowal/ když
 Chléb tēmito Slowy (Toto gest Tělo mé)
 se poswęcuge/že z Chleba Tělo Krystowo býs-
 wá. Protož Swatý Anselmus Epist. de
 corp. Dom. prawj : Aby Podstata neb
 Bytnost Chleba po Poswěcenj Těla
 Krystowa na Oltáři zůstáwala / a gestě
 před Kůkami byla; Takowé Smyšlenj
 Křestianská Pobožnost wždyčy w oha-
 wnosti měla/a geho se hrozyla. Nicméně
 ně na proti tomu / netoliko Kalwinystowé/
 ale

688 Na Den Narození Blahosl. P. Marie.

ale y Lutheryáni nehrozpli se učiti / že y po
posvěcení Podstata Chleba w své Bytnosti
zůstává. A tak opět ani o této Welebné
Swátosti / Učení gich Aposstolské negnj.
Swátost Pokání / Aposstol a Ewangelista
Páně Swatý Jan těmito Slovy Krysto-
wými nad Slunce swětlegi wyznamenal
Joann. 20. w. 23. Kterýmžkoli odpustíte
Hřích / odpustějí se jim / a kterýmžko-
liw zadržíte / zadržáni gsau. Ale wy gste
y tuž Swátost wymustrowali. A ktesakž
má Učení wasse Aposstolské býti? Poslednj
Pomazání / znamenité platnau a vžitečnau
Swátost / na smrtné postely ležcým a
vynrajcým Lidem / Swatý Jakub Aposstol
pěkně a wesslowně wypsál w Kap. 5. w. 14.
a 15. kdež poraučj : Pakli kdo z was gest
nemocen / wvediž k sobě Knězi Církwě /
ať se modlj nad nim / mažje gey Olejem
we Iměnu Páně ; a Modlitba Wjry w-
zdravj nemocného / a polehčjť gemu
Pán / a budeli w Hřissých / budau gemu
odpuštění. O té Swátosti / wy také nic
wěděti nechcete. A tak wasse Wjra Aposstol-
ská negnj. Swátost Swěcenj Kněžstwa
má Grunt a Swědectwj od Swatého Pa-
wla Aposstola / kterýž swého Tymothea napo-
míná 2. Timoth. 1. v. 6. Aby wzbuzowal
Mis

Milost Boží/ kteráž gest w něm (w Ty-
 motheowi) skrze wzkładánj Kufau swa-
 tého Pawla. To pak také v wás ničimž
 býti musy. Ergo, wy po Aposstolstvu newčjte/
 a newěřjte. **Sausedé.** Pročbychom my
 poslednj Pomazánj / Kněžstwa Swěcenj za
 Swátost drželi/ an se tať w Pjsiné Swatém
 nikdež negmenugj. **Sarář.** Proto / že tu
 wěc vlastně/ kteráž k Swátosti náležj / w so-
 bě obsahugj ; totižto / zewnitřnj znamenj nes-
 bolížto Ceremonyj / Božské Uřízeníj / a nad-
 přirozené Milosti působenj. Kde w Pjsiné
 Swatém/ Křest Swátosti se nazýwá/ kterýž
 wy wšak za Swátost držjte ? ba co gest v
 wás platno/ byť pak Pjsinó co Swátosti naz-
 ýwalo. Předceť gste wy tať opowážliwj/a
 smjte mluwiti/ že to Swátost negnj. Kdož
 by chtěl Učiteliw wassých Uerstupnost přes-
 máhati / ledaby podle Kaddy Arystotelesa/
 sylného a pewného Kyge k tomu vziwal.
 Swatý Aposstol Pawel prawj k Efezským
 w Kap. 5. w. 32. wcyslowně/ že Manželstwo
 gest Swátost/ anobřz weliká Swátost. Wa-
 ssý ale Učitelowé prawj / že negnj žádná
 Swátost / ani weliká/ ani malá/ gaťz tehdy
 Učenj gich může Aposstolské býti ? A tať to-
 liko z tohoto Wyprawowánj o Swátostech/
 gichž gsau Swatj Aposstolé sedm býti učili/

690 Na Den Narozeni Blahost. P. Marve.
 poznati můžete / že wy/podlé Včenj wasseho
 Aposstolsstj negste. Při čemž gá také zane-
 chávám/nepochybugjce/než že wy/ gažož gste
 mi giž prvé při giném znamenj pravé Cyr-
 kwe/že ona Swatá gest/ za wyhranau dali/y
 toto/že Aposstolská býti musy/ přidáte. Osa-
 dnj. Sausedé. S tjm gsme my we Sménu
 Božjm wssyčni dobře spočogeni/a swétle wy-
 znáváme / kterak ty nám dosawád předklá-
 dané / a dobře wyswétlené dvě přjčiny hla-
 wnj nás znamenitě sylně k tomu pohnuli/že
 giž z Milosti Božj wjcegi žádného Rozmy-
 slenj nemáme / rádi z Srdce Katholickými
 býti. **Sarát.** Toť wám gisté obzwláštnej
 Potěssenj a wgissténj Spasenj wasseho spů-
 sobj. K tomu/ giž wám žádná giná Rozmy-
 slenj tať welké Práce nedagj: Nebo kdo pra-
 wým Pjssnem Swatým/ a geho prawdiwým
 Weykladem . tolikěž prawau Cyrkwi Kry-
 stowau wgisstén gest (gažož my Katholictj
 wklázaným spůsobem toho znamenitau gistotu
 máme) ten o ničemž/ co gemu táž prawá
 Cyrkew / podlé Regule a Prawidla Pjssna
 Swatého předkládá / wjce pochybowati ne-
 může a nemá. Nicméně gá pro hogněgšsý
 wasse Utworzenj / w ostatnjch Swátečnjch
 Slawnostj gessťe giné hlawnj přjčiny wám
 přiwedu/ a nebudeteli čeho pochopiti mocy/

s dostatkem wyswětlnj. Osadnj. To my/
za welkau Milost a Lásku přigneme/ a podle
možnosti nassý/ W. D. po wšsedem čas Žiwos-
ta nasseho / se odsluhowati nezapomeneme.
farát. Pán Bůh sám za to/ co geden druhés-
mu z Daru geho dobrého wčinjme / rač gedi-
ným wěčným Odplatitelem býti / wy toliko k
slyssenj Wšsý/ k wyrozuměnj Srdce wasse přis-
hotowte,

Na Den Swatého Matause Aposstola a Ewangelisty.

Nječ z Ezechuele Proroka w 1. Kapitole
od Werše 10. až do Werše 14.

W Odobenstwj obličege gegich: Twář
čłowěka / a Twář Lwa na pras-
wicy gich čtyr; Twář pak Wola / na
lewicy gich čtyr / a Twář Orla se swor-
chu gich čtyr. Twáře gegich / a křidla
gegich roztažená se sworchu; dvě křidla
každého gich spogowala se / a dvě přis-
křýwala těla gegich; a gedno každé z
nich před twáři swau chodilo; kde byla
průdlost ducha / tam křácela / aniz se na-

692 Na Den S. Marauſſe Apoſtola.
wracowala / když chodila. A podoben-
ſtwej Zwjrat / twářnoſt gegich gaſo vs
hlů ohně hořicých / a gaſo wzezřenj lamp.
Toto bylo widění proběhage v proſtřed
Zwjrat / bleſt ohně / a z ohně blýſtání
wycházegjcy. A Zwjrata chodila a na
wracowala ſe / ku podobenſtwej blýſtání
blýſtagjcyho ſe.

Spaſytedlné Wyſwětlenj w Roz- mlauwánj uwedené.

Prawá Cjrkew Kryſtowa má býti
Wſſeobecna.

Sarář. Oſadnj. Saufedj.

Uřar. Tu kdy chceme Katholictj bý-
ti? Oſadnj. Dřjwe nechť ſe lépe wě-
děti naučjme / co geſt Katholictjým býti. Sa-
rář. Dobře činjte; Náboženſtwej / negnj
Dětinská Hřjčka; muſy Czlowěk dobře ſe wy-
naučiti a dobře rozuměti / coby měl w té wě-
cý přigjti neb opuſtiti. Poněwadž pať až
doſawád po giſtých Znamenjch prawé Cjrk-
we Kryſtowé / w kterězto ſamé Spaſenj ſe
dochází / ſnážně gſine ſe ohlédali / a z Mlloſti
Božj některá Znamenj podſtatná giž gſine
poſtjgli / pozůſtawá nám tať toho / zdali
Wſſeobecna geſt / hledati. Oſadnj. Do
toho

toho slova/ až dosawád se náležitě wprawiti nemůžeme/ co w něm vlastně wězy. **Sarát.** To z dnešnij řeči wyrozuměti můžete/ kdezto když w čtwerásobnij twárnosti čtyřj Ewangelistowé/ bez wstánj w blesku ohně sem a tam chodjcy/ a se nawracujcy / se představujj/ naučenj se wám dáwá/ že swětlo Swatého Ewangelium od prawé Cýrkwe wšsem Národům/wšsem Kraginám/ wšsem djlům swěta se rozswjiti a hlásyti má. Pročez owšsem ta prawá Krystowá Cýrkw bude/ která až podnes po wšsich čtyrech djlech swěta dalece rozšyřená gest. **Sausedé.** O tom samém gístau spráwu očekáwáme / která tak aurosdná / tak šťastná Cýrkw ažposawád byla ; zeby gméno Wšseobecné sobě vlastně přičjstati mohla. **Sarát.** Dá Pán Bůh/to hned srozumitedlněgšj bude / když neyprwé wesregně pochopjte/co Pjssmo Swaté na mnoha mjstech zřetedlně wyswědčuje/ že prawá Cýrkw Krystowa / po celém Wkrštku Země / a od gednoho Wěku k druhému/ až do skončenj Swěta se rozšyřj. Z kterézto přjčiny/ také gíž od starodáwna / pro swau Wěregnost/ mjsta/ času/ a wěřjcych Lidj / Katholická / to gest Wšseobecná gmenowaná/ a tjm Tytulem/ gačo swým vlastnjm a obzwláštjnjm Gménem/hned od počátku Křestanstwa / od wšsich

líkého Kacířstwa (kterážto místem a časem y na Osobách/ vzššy a mensšy býwala / a obyčegně po swých půwodech nazýwána byla) wždycky se dělila. A gažož toto starožitné a pěkné Gméno Katholické/ spolu s wěcý / kteraž též Gméno znamená / my sami w naššy Cýrkwi až po dnes zachowáwáme/ tažt následuge / že toliko naše / prawá a vlastnj Cýrkew Krystowa gest. **Osadnj.** Toto Summowanj Předloženj gá pochopugi/a giž poznáwám / co to Gméno Katholická / nebo Wšseobecna w sobě obsahowati má. **Giž žáda me obššyrněgi spraweni býti/ zdali / a kteraž Křjmská Cýrkew sama prawě Katholická gest? Satař.** Tehdy pozorúgte/předně/že počátek tohoto Gména od Aposstoluw samých pocházý: Neb taž prawj w swém Wyznánj Wjry/ Wěřjm swatau Cýrkew Obecnau. Kteréžto slowičko giná Symbola nebolížto Wyznánj Wjry / gažo Nycenské / Konstantynopolitánské / a Swatého Athanasýa zachowali / a ge tolikéz wššyčnj / gaž Křectj/taž y Latinsstj Otcowé / anobř celé Křestanstwo wěřegně přigali. Ale wásš Luther/poněwadž toto slowičko/pro geho w nowě wymyššlenau Wjru se hoditi nechtélo/ w swém Katechysmu při dewátém Artykuly Wjry Aposstolské / w giné ge proměnil a položil/

ložil / Wěřim w Cyrkeu Křestanstau.
 Sausedé. W tom se nezda žádná proména.
 Nebo snad Křestanstý a Katholický gest ge-
 dno ? Jarář. Ba právě gedno ! Slysste
 milj Přátele/co Swatý Pacianus, znamenitý
 starodáwnj Včitel/mezy těmito dvěma slo-
 wy za Rozdíl činj ; kdez prawj Epist. 1. ad
 Sempronian. Uchť ti při té wěcy těžko a
 testno negnj. Mé Gméno gest Křestan/
 mé Přjgměnj Katholický ; prawnj slowo
 mne gmenuge / druhé mne wřazuge ;
 prawnj se wslowugi / a druhým proka-
 zugi. Gať weliký tehdy rozdíl gest / mezy
 Gménem a Přjgměnjm / mezy Gménem a
 Wřazowatelem / mezy wslowenjm a proka-
 zanjm/tať daleko tolikěž gsau ta dvě slowička
 od sebe Křestanstý/ a Katholický/rč. Wsse-
 lika Kacýřstwa/magj negaťau podobu Kře-
 štanstého Gména / poněwadž poněkud w
 Krysta wěřj/ale že s celým Swětem/ a s sta-
 rodáwnj strze wsecky wěky proslau Křestan-
 ťau Wjrau se nesrownáwagj / tehdy nemo-
 hau se na prosto/ neb welmi nemotorné Kas-
 tholickými gmenowati. Kdo chce za pra-
 věho Křestana uznán býti/ ten musy wřazati
 a prowěsti/že Katholickým / to gest Wsseobe-
 zné Wjry se přidržjcým gest. Nebo od Kas-
 ýřského Gména (prawj Pacianus na dot-
 čeném

čeneném místě) Lid náš tjm Gménem se
 odděluje / když Katholickým slowé.
 S kterézto přejciny y Swatj Aposstole/gichž-
 to zwůt po wssém Swětě se rozessel / wí-
 da že Kacýři po znenáhlú Hlawu wystrko-
 wati chtěli / welmi prozřetedlné / prawau
 Cýrkew Krystowu/tjm Tytulem Katholická
 opatřiti/ a ubezpečiti chtěli. Osadnj. Než
 Pane Saráři / máli to gisté býti / že Swatj
 Aposstole toho slowička:Katholický/vžjwáti/
 a do swých dwanácté Cžlánkůw Wjry polo-
 žili ? Sarár. Wjm gá že některj z Wčitel-
 ůw wassých / nemage k tomu slowu žádné
 Náchylnosti tomu odpjratí chtégj / gaž taž
 y Sempronianus y Swatého Paciana učinił.
 Ale Pacianus na to dał za Odpowěd / loco
 cit. Položme / že Swatj Aposstole toho
 slowička gessťe ne vžjwáli (peložme pra-
 wj Pacianus, ale nedowolme) tehdy mu-
 sýs mi za prawé dáti / když po Apo-
 stoljch Kacýřstwa powstali/ a Králow-
 skau Holubičku Božj na kusy rozptýliti
 chtěli/ zdaliž gessť Lid Apóstolstý Přj-
 gměnj swého mjeti nemusel / kterýmžby
 neporusseného Zástupu gednota/wyobra-
 zená býti mohla / a nepossťwrněná Pan-
 na Božská od některých Bludůw rozsapa-
 ná nebyla ? Zdaliž gessť principalnj a pře-
 dnj

dnj Zlawa wlastnjm gménem wyzname-
naná býti nemusela ? A málo dále. Co ?
má při nás tak málo wažená býti Apo-
stolských Mužůw / tak málo prvotnjch
Kněží / tak málo Blahoslaweného Muče-
dlnjka a Včitele Cypryána / Wjry ho-
dnost a wzáctnost (neb wssyčni ti toho
Gména : Batholický / ožjwali / a nepochy-
bně od Apostolůw Mistrůw swých ge-
měli) chceme my takowého Včitele učiti?
jsme my rozumněgšj nežli on ; a dáme
se tělesnému Duchu proti tomu nadýma-
ti / kteréhož geho drahá Krew / a slawná
Koruna Mučednická Swědkem Božjm
učinila ? Co pak bude platné tak weliké
množstwj Kněží / w těch mjstech / kteréz
po celém Swětě s dotčeným Cypryá-
nem w pokogné Bednotě wpewnění
jsau ? Co jest platno takowé množstwj
Biskupůw / tolik Mučedlnjkůw / tolik
Spowědlnjkůw a Wyznáwačůw ? Pos-
wěz mi / jestliže jsau oni wssyčni spůso-
bnj a dostatečnj nebyli / toho Gména o-
žjwati / zdali my dostatečnj jsme / též
Gmeno zawrhowati ? Sausedé. My za-
to máme / že nassym to Gmeno tak nepřige-
mné negnj / aby ge zawrhnutí žádali / ano-
brž oni raděgi w tom se wynáseti obyčeg

magj / že Papežency syce wúbec Katholickými slowau/wssať w samé wěcy Nekatholický gšau? Oni/od Osob gich/ že takowého Gménéna wúbec nemagj/a wssať w Gruntu Prawdy gšau právě Katholický. Pročez že gim ten Tytul náležj slusně / Papežencům pať neslusně. **Sarár.** To gest gednjm dausstem wjce mluweno / než třidecaterým neb čtyřidcaterým oddechnutjm / může býti provedeno. Wssať rowně tať se s wassými Učiteli děge/gaťo s těmi / o kterýchž Swatý Augustýn contr. Ep. fundament. c. 4. taťto napsal. Učtoli wssyčni kacyři chtěj Katholickými nazýwáni býti / ptáli se wssať kdo neznámý / kde gest Kostel Katholický/ tehdy žádný kacyř nesmj do Zboru swého vlázati. Příčinu toho powjda týž S. Augustýn lib. de vera Relig. cap. 7. Proto/ že Cýrkew nasse (prawj on) netoliko od swých / ale y odewssech Protiwjškůw Katholická se gmenuge. Neb buď gim to mjlo neb žel/ědyž ne s swými / nýbrž s cizými mluwj/ tehdy Katholickau Cýrkew/ negináť/ než Katholickau gmenugj/ anby se gim gináť nerozumělo / kdyby též Cýrkwi toho Gménéna nedáwali / kterěz od celého Swěta má. Rowně tať gest po dnes gesté / gaťž za času Swatého Augustýna bylo. Čtíte sobě

sobě odporne Strany našy Knihy / tehdy naz
 gnete / kterak se obyčegně Protestantj / Ewanz
 gelictj / Lutheryáni / Kalwinystowé / Augz
 spurské Konffesy / Kessformirowané Religie /
 neb ginými podobnými Gmény tytulugi ; w
 přátelském Rozmlauwánj / také ginák nečinj /
 a kdyby se mezy sebou Katholictj gmenowati
 chtěli / tehdyby se sami / smjchu zdržeti nemoz
 hli. W Spisých swých zwykli syce nás Pa
 pežency neb Romanysty nazýwati. Ale w
 sustnjm mluwenj / gmenugi nás na wětššym
 djle Katholickými / wěda dobře / že to nám
 vlastně přináležegjcy Gméno gest. Pomiz
 nu tuto mlčenjm / co Swatý Jeroným rozu
 mné zaznamenal contra Luciferianos in fine.
 kdež dj : Gestliže vslyššys / že ti / gestto
 Břestané býti chtěgj / ne po Pánu Gežj
 šy Krystu / nýbrž po někom giným se
 gmenugi / totižto / Marcionistæ , Valentini
 ani , Montanistæ , Campistæ , &c. (a nynj
 Lutheráni / Kalwinystowé / Husyté /
 Cwingliáni / zč.) tehdy wěz / že negsau
 Cýrkwi Krystowau / ale gsau Synago
 gau Antykrystowau. Sausedé. Toto
 Propowědění / nemělo slusně zapomenuto
 býti. Nebo našy Zlásatelé sylvně ho proti
 wám Katholickým vžjwagi / prawjce / že wy /
 ne po Krystu / nýbrž po Papeži / Papežency
 sloz

slowete / z toho že následuge / podle domněnj
 Swatého Jeronýma / že wy / ne Krystowau
 Cýrkwi / ale Antykrystowau Synagogau
 gste. Co se gim musy na to odpowjdati ?
 Sarát. Musy se řícy / že to slowo Papeženece
 (ačkoliw se nám nesluffně a na wzdoru toli-
 ko nim přewzdjwá) od žádného privatnjho
 Cžlowěka / nýbrž od Nleywyššyho Vřadu w
 Cýrkwi / kterýž Krystus sám ustanowil / wzac-
 to gest. A pro to samé / ne Papežency / ale
 ti proti Krystu gsau / kterjž toho zawrhugi /
 genž na místě Krystowém / a z Krystowého
 Poručenj Cýrkew geho spravuge. Kdo s
 tebau Damase neshromážduge (prawj
 Swatý Jeroným epist. 25. ad Damas. Pap.)
 tenť rozptýluge / to gest / kdo Krystůw
 negni / gest Antykrystůw. A protož šrže
 to wasse přewzděnj Přjgmj / my tať málo na
 nassem Katholickém Gměnu tratjme / gať
 málo starodáwnj Předkové nassy tratili /
 když od Nowacyánských Kacyřůw / Corneli-
 ani nazywáni byli / proto že gsau Swatého
 Papeže Cornelia, gaťožto Nleywyššyho Pa-
 stýře swého na Zemi / gaťo dobré Owčičky
 následowali. O čemž w Swatého Eulogia
 Biskupa Alexandrynského / w Knize geho pro-
 ti Nowacyánům / obššyrněgi se nacházý. Ano-
 brž Swatý Chryzostom taťowé Předwrženj /
 gíž

giž také dávno odwedl a srazyl/ kdež Homil.
 33. in Act. Apostol. pišše pětně takto : Co ?
 Zдалиž my Mistry Kacýřtwa máme ?
 Zдалиž máme od Lidj gate Přjgměnj ?
 Zдалиž máme gateho Wúdce Człowěka/
 gate tento Marciona , onen Manichaea ,
 giný Arria , giný giněho Wúdce ? Abyz
 chom pať po některém gmenowáni byli/
 wšsať se to neděge pro to/gakoby on Pů-
 wodem Naboženstwj nasseho byl / ale
 proto / že nám předstawen gest/ a Cyr-
 kew Swatau sprawuge. Gle tu widjte/
 že nám to Gměno Papežency / gakožto od
 Auradu a Sprawy Cyrkewnj pocházegjcy / k
 žádné wgmě negnj/ale wám Přjgměnj Luthes
 ryánské neb Kalwinské/gakožto od půwodim
 Sekt wassých wzaté / gest welmi škodliwe.
 Sausedj. Nad to se gestté wšsať y Ržjm-
 stými nazýwate / což se zdá / gakoby se stjm
 giněnem Katholický nesrownáwalo. Nebo
 Wjra která gest w Ržjmě toliko a w Ržjm-
 stém Wkrštku/negnj pro to celého Swěta
 Wjrau. Farář. To gest wprjmný Důwod/
 kdyby gen obstáti mohl. Arcy/že my Ržjm-
 stj gsme/ ale ne proto/žeby nasse Wjra toliko
 w Městě Ržjmě/ neb geho Kragině byla/nýz
 brž pro to / že my Město Ržjm / pro Ucy-
 wyššyho Pastýře/ kterýž w Ržjmě swau Res-
 sydenz

sydency má / za Kněžnu celého Swěta spolu s Swatým Otcem Nazyanzenským in vita sua ; a gaťo Katholické Cýrkwe Kořen a Matku / s Swatým Cypryánem Epist. 45. uznáwáme a ctíme. A protož welni dobře to dvě se srownáwá / Katholickým a Ržjmským býti. An y Swatý Pawel k Ržjmanům to Katholické Swědectwj dáwá / Rom. 1. Že se Wjra gich rozhlassege po wšem Swětě. Ať mlčenjm pomínu / že y syce od starodáwna Katholickým a Ržjmským býti / za gedno držáno býwalo. Swatý Ambrož pišse o Braťru swém Satyro orat. funebr. Powolal k sobě (prey) Biskupa / a žádné gine Milosti / než tu / kteráž z prawé Wjry wypleywá / za opravdowau Milost neuznáwage / ptal se ho / zdali s Katholickými Biskupy / totiž s Ržjmskou Cýrkwi zároweň smeyšli ? Osadnj. Giž o Gměnu a Slowu / co Katholickým slauti gest / dosti Spráwy máme. Gšem dále welni žádostiw lépe wynavčen býti / předně w tom / co gest sama ta wěc neb Podstata / od kteréž Cýrkwe neb Cžlowěk Katholický gmenowan býti má ? a za druhé / zdali takowá wěc / toliko y wás Katholických samých a Cýrkwe wassy Ržjmské se nacházy ? Jaráť. Na to oboge po pořád wám odpowjm. Swatý Pacianus Epist.

Epist. 1. ad Sempronian. o té věcý / která
 srže to Slovo Katholický významaná
 bývá / takto mluvj : Musýmeli řjcy / co
 gest neb slowé Katholickým býti / neb
 mámeli y Řžecké Slowičko w Litinské
 přeložiti / tehdy významává / Ubique
 unum, to gest : Všudy gedno. Neb gaž
 Včeni smeysslegj : Poslussenstwj wšech
 Příkázanj Božjch. Kterýmizto Slowy
 Swatý Pacýanus zřetedlné vřazuge / že to
 Slowičko Katholický dvě věcý w sobě zdr-
 žuge / gedno / že ta Wjra a Cýrkew / genž
 Katholická býti chce / musý se po celém Swě-
 tě rozprostřiti. Druhé / ta táž Wjra a Cýr-
 kew / že musý dokonále wšsem Slowům a
 Rozkázům Krystovým Poslussenstwj proka-
 zowati : Toto posledněgšý wyloženi / gest
 nětco důmyslněgšý a obratněgšý ; prwnj
 gest obecněgšý a známěgšý ; Posledněgšý
 gest nětco wnitřněgšý / a činj Cýrkew pra-
 wau. A proto / že tyž posledněgšý Wyklad /
 gest gašý skrytý a wnitřnj / může od wšeli-
 tých Kacyřůw natahowán / a y sobě osfemetně
 přiwlastňowán a přewrácen : Prwnj wšak /
 gažto zgewný / známý / a gažo mařawý / nez
 může od žádných Kacyřůw simulirowán /
 neb k Včeni gich přitahowán býti. Pročež
 same Cýrkwi prawé přísluší / a gegj vlastní
 gest ;

gest ; Odtud také posslo / že starj Swatj Ot-
 cové w Spisých swých / toho prwnjho Wý-
 kladu / kterýž gest druhého gisté a neomyšlné
 Znamenj / proti wšselikým Bludům / genž se
 toliko w kaucech Swěta plazýwagj / welmi
 slyně vžjwali. Proto (prawj August.
 lib. 2. contra Gaudent.) prawá Cýrkew
 Kžedým slowičkem Katholická se nazý-
 wá / nebo co Kžedý gest *ἁλολ*, to se na Latin-
 sko wykládá Totum, to gest / Celý neb
 Obecny. Sčrže celý / neb po celém Swětě
 gest *καθολος* ; a pro to slowé Cýrkew Katholi-
 cká / Swatý Augustyn wěděl / dobře / že sčrže
 to slowičko Katholická / y Poslussenstwj celé
 Swaté Wjry se wyznamenává. Wšsať že
 gest tolikěž dobře znal / kterak y Kacyřj tjm
 Wýkladem se ozdobowati počaušsegj / ale o
 rozprostřenj a rozššyřenj po celém Swětě nic
 mluwiti nesměgj / pro tu přjcinu w swých
 Epistolách a mnohých Žalmjch ; w swé pať
 zlaté Knize / o Sednotě Cýrkwe / na sčrže tjm
 prwnjm Weykladem na ně tůze dotjral / a
 tudy wždycly slawného Wjtězstwj docházet.
 Sausedé. Prošymé za laskawé Odpustténj
 Ctihodný Pane. Zdá se nám něteo diwného
 býti / aby nám / za Podstatu té wěcy / kteráž
 tjm slowičkem Katholická se wyznamenává /
 postačowati nemělo / když wyznawáme / že
 Wšse:

wšedko do cela a pewně wěrjme/co nám Pán Bůh w Prorockých y Aposstolských Písmích zgewiti ráčil. Co má/ neb může wjce žádati no býti? **Sarár.** Nemáte se čemu diwiti : Arcy/že k této podstatě wjce náležj/ než co wy prawjte. My Katholictj také prawjme/ že wšedko to / co Bůh w dotčených Prorockých y Aposstolských Knihách zgewil wěrjme/ a to též prawj Husyté Kalwinystowé/ to též Cwingliánj / to též Nowokřtěncy / a wšedky jiné tēm odporné Sekty. A wšak prawda gest/ že krom gediné Wjry / wšedky jiné oklamawagj/ y oklamány býwagj. **Brzo se dj :** Wěrjme wšemu Krystowému Včěnj / ale ne tať rychle se provede/ že takowá Wjra s tjm Včěnjm Krystowým/ kterěz rozhlássowáno a kázano bylo po celém Swětě/ se stornáwá. Což wšak obě spolu státi musy/a nemůže gedno od druhého odděleno býti. **Osadnj.** Než odkud gšme tjm gístj/že pewně spolčené býti musy/ totiž wšemu co Krystus učil wěřiti/ a wěřiti tomu Krystowému Včěnj/ kterěz gest po wšem Swětě rozhlásseno? **Sarár.** Na to wám lépe odpowj Swatý Augustýn/ nežbych gá učinil. **Nechcy** (prawj de Unit. Eccles. c. 3.) **Lidskými/ale Božskýmí Písmi Swatými Cýrkew provedsti a profázati.** Nebo gestliže Písmo
 W W Swa

Swatě prawau Cýrkew toliko w Affry-
 ce zawřelo / tehdy sami Donatystowé
 prawau Cýrkew magj (a tjm spůsobem o
 giných kautech Swěta / a gich obzwláštnejch
 Sektách / Swatý Augústyn dále mluwj) pakli
 wedlé gistého Pjsma swatého / Božských
 a nemylných Swědectwj / taž Cýrkew
 Swatá we wssch Národch mjesto má/
 tehdy mohau ti předstjratj co chtj / gesto
 řjtagj / hle tuto gest Krystus / hle tamto
 gest. Ale my gažožto Owčičky Krysto-
 wé / chceme Hlasu Pastýře nasseho poslau-
 chati / kterýž prawj / newěřte. Nebo o
 mnohých Národůw / kde Cýrkew nasse
 gest / každá z těch Sekt obzwláštne se
 nenalezá. Nasse pak Náboženstwj / ga-
 žožto takowé / genž wssudy gest / y tu
 kde dotčené Sekty gsau / se nacházý.
 Osadnj. Tehdy / gaž porozumjwám / dle
 wyswědčení Swatého Augústyna Pjsno
 Swaté zřetedlně gistj / že prawé Cýrkwi při-
 slussý / aby se po celém Swětě rozssýrowala.
 Pročez milj Sausedj / když takowé Pjsma v-
 slyssýme a vhljdáme / tehdy také Katholické
 Cýrkwi za wybranau degme. Nebo nasse
 zřegmé nowé Ewangelické Cýrkwe / dotče-
 ným / po celém Swětě rozssýřenjm honosyti
 se nemohau. **Sarát. Dobře prawjte Pane**
Wá-

Wáclawe : A proto gá / k předkládání Písmá Swatého přistupuji / wšak s tau Weymjns-
 kau / že pro krátkost / ne wšeka / než toliko z
 každé / z knéh Písmá Swatého předněgšých /
 gediné propowědění přivedu : Item / že k
 lepššymu wyrozumění Prawdy / každé takowé
 Písmá Swatého místo / raděgi Swatého Au-
 gústyna / neb Optata Milevitana, kterjšto s
 těmi počautnými Donatysty / w této příčině
 chwálitebně a wjtězně sšechtowali / než mýma
 vlastnjma Slowy wykládati budu. **Saus**
sedé. A my gsine tjm spokojeni. **Sarář.**
 Tu tehdy. **Předně S. Augústyn deUnit.**
Eccles. c. 6. prawj : O wy Donatystowé /
 (My myslime že prawj / o wy Husytowé
 Lutheryáni / Kalwinystowé / rč.) čtete sobě w
 prwnjch Knihách Mlogžššowých w 22. Ka-
 pitole w. 16. 17. 18. **Skrze sebe samého**
gsem přísáhl (prawj Pán) že gsy učinil
tuto wěc / a neodpustil gsy Synu swému
Gednorozenému pro mne' ; Požehnám
tobě / a rozmnožímě Plémě twé gačo
šwězdy Nebesšé / a gačo Písek / kterjš
gest na Břehu Mořšém : Wládnauti
bude Šymě twé Bránami Nepřátel
swých / a budaut Požehnání w Semenu
twém wššyčni Národowé Země / nebo
gsy wposlechl šlasu mého. Co k tomu

řikáte/ chcete gačo Iſtiwoj Židé s námi se
 hádati a smeyſſleti / že se Abrahamowo
 ſýmě toliko w tom Lidu rozumj/ kterýž
 z Těla a Bedra Abrahamoweho se zro-
 dil a poſſel ? Ale Židé w Synaĝogách
 ſwoých nečtau Epiffol Swatého Pawla/
 kteréz wy čtete w Zbořich waſſých.
 Wizmež tehdy co Swatý Pawel prawj/
 abychom mohli Semenu Abrahamowés
 mu rozuměti : Bratrj (dj on k Galat
 w 3. Kapit. w. 15. 16. podle Człowěka/
 to geſt Lidſkým ſpůsobem / prawjm :
 waſſať utworzeným některého Człowěka
 Kſaſſtem žádný nepohrzý / ani ho gináť
 mēnj. Abrahamowi powědjna gſau
 Zaſlibenj y Semenu geho. Ne dj Se-
 menům/ gačožto mnohým/ ale gačožto ge-
 dnomu : a Semenu twému/ kterýž geſt
 Kryſtus / 2c. Tu hle widjte w gačem
 Semenu waſſyčni Národowé požeňnani
 gſau. Wizte Kſaſſt Božj/ a otewřete
 Dſſy waſſe : Kſaſſtem některého Czlo-
 wěka potworzeným nepohrzý žádný / ani
 ho gináť mēnj / neb k němu přidává.
 Proč tehdy wy Kſaſſtem Božjm pohr-
 zýte prawjce / že geſtě we waſſech Náro-
 dech naplněn negnj ; Anobrzž že giž za-
 hynul a zmizel v těch Národůw / w nichž
 bylo

bylo Semeno Abrahamovo ? proč k němu přidáváte blásgice / že w žádné Zemi Krystus žádného wjce Dědice nes nachází / leda kdež Donáta (neb Husa Luthera / Kalwina/ rč.) za Spoludědice mji může. My žádnému nezawidíme / ale čtete nám to z Zákonu / z Prorokůw / z Žalmůw / z Ewangelií / z Spisůw Apo- stolských. Čtete a uwěříme wám / ga- ko my wám čtemě z prwnjch Kněh Mozs žislowých / a Swatého Aposstola / že w Semenu Abrahamowém / kterěz gest Krystus / wssychni Náradowé požehnani gsau. Vkažte a degte mi tu Cýrkew / gestli w wás gest ; provedte / že wy Wj- ru se wssemi Národy obecna a gedno- stegnau máte / o kterýchžto Národech my giž wjme / že w tomto Semenu / to gest w Krystu požehnani gsau. Degte (pra- wjm) mně Cýrkew taťowau / aneb Nesmys- lnošť wassý z sebe složte / a přjgměte Cýrkew oznámenau / ne odemně / nýbrž od toho samého / w němžto wssychni Náro- dowé požehnani gsau. Tolik Swatý Au- gústýn ; gať se wám to ljbj ? Osadnj. Mně se ne zle ljbj / bogjm se / že ostatnj Pjssma Swatě- ho místa / rowně tať mocně a bystře přiwede- te ; běda tomu ! genuž se Swatý Augústýn do

Pačesů dostane. Farát. Tehdy! we Gmé-
 nu Božim dále kráčegme. Swatý Prorok
 Izayas/mezy giným Proroctwjm prawj w
 Kapit. 53. w. 10. o Krystu takto : Gestli
 položj za hřich dussy swau / vzťj sýmě
 dlahowěké. a w. 11. 12. Neprawosti ge-
 gich on poneše. Protož odděljm gemu
 mnohé/ a sylných rozdělj Laupeže/ proto
 že wydal na Smrt Žiwot swůg/a s hřj-
 snými počten gest. My wyznáwáme
 (prawj Swatý Augustýn c. 2. de Unit. Ec-
 clef.) že gest to o Pánu nassem **Blžjssy**
Krystu dáwno předpowědjno a proro-
 kowáno. Proč tehdy tento ženich s
 hřjssnými počten gest / s tať welkým po-
 nizenjm swé Wyweyssenosti ? Co pať
 tjm wyřjdiť ? Co zeystal ? Kdo gest tať
 hluchý/ aby neslyšel ? Kdo tať hlaupý/
 aby nerozuměl ? Kdo tať slepý/ aby to-
 hó newiděl ? Proč pať wy řacýři wa-
 ssým tať srowným počtem se honosýti
 smjte ? Poněwadž Krystus **Blžjss**
 pro to wydal na Smrt Žiwot swůg/
 aby gemu mnozý dědichně odděleni zůs-
 táwali. A kdo gsau ti mnozý ? gať wel-
 ký Plac / neb Djl Swěta obsahugi ?
 Slysme co následuge. A gaťož giž Že-
 nicha gménowaného máme / nechť taťé
 wy-

wygde Newěsta. A hle tu nám také Swatý Prorok Izayás gmenuge / proč gi z slow geho Prawdy Pisma Swatého zde na Swětě poznegme. Takos wé Swědectwj o Cýrkwi y Swatý Pawel k Galat. w 4. kap. w. 27. položil. A protož se nám swárliwj Kacýřj newy-
točj. Prorok tehdy Izayás raduge se spolu s Cýrkwi/nad welkým počtem Djetě gegich/w kapit. 54. w. 1. těmito slo-
wy : Chwal neplodná/ kteráž nerodjss/
prospěwúg Chwálu a wykřikúg / kteráž
gsy nerodila. Neb wjce gest Synůw
opusstěné / než té kteráž má Muže / zč.
Skrze opusstěnanu/rozumj se množstwj Poha-
nůw/ kterjzto syce před Swadbau Nebeské-
ho Zenicha opusstěni byli : skrze tu kteráž
má Muže / Synağoga Židowská / genž od
Boha sobě Zákon daný měla / podle Swatě-
ho Pawla a Augústyna Smyslu se wykládá.
A poněwadž w Cýrkwi / kteráž z Pohanůw
shromážděná gest mnohém wjce Synůw bý-
ti má/ než w Synağogy Židowské. Protož
z toho se giž pochopiti může/ co my prawjme.
Nechť Donatista množstwj swé/ kterěž w
Affryce magj / (to též Husyté Lutheryáni
neb Kalwinystowé/ w Nissenské/ Saslé neb
giné Zemi nechť včinj) přirownagj k množ-
w w 4 stwj

stwoj Židůw nyní po celém Swětě roz-
 ptýlených / a poznaji / gať málo gich proti
 Židům gest. Kterakž pak budau moc
 řjcy / že o nich praweno gest / opuštěná
 má wjce synůw / než ta / která má muže ?
 Potom nechť také přirovnaji množstwj
 Břestánůw po wšech Náródech / s kterýs
 miž oni nedržj / a spatřj / gať proti njm
 wšydni židé téměř nic negsau ; tehdyě
 musý naposledy pochopiti a poznati / že
 to Proroctwj w našý Katholické Křjms-
 ké Cýrkwi / kteráž se rozššýřila po
 wšem Swětě / gest patrně naplněno.
 Anobřž židé a pohané (prawj týž Swa-
 tý Augustýn Epist. 48.) kdyby / že tať má-
 lo Břestánůw gaťo wás gest / genž se za
 to wydáwáte / že sami wy prawj Bře-
 štané gste / widěli ; nepřestáwaliby se
 wám wysmjwati : Nebogjte se / žeby wám
 též židé wyteřkali / kde se to nacházý / co
 Izayas a Pawel sřz to Propowědění
 Radůg se neplodná / rč. a dále : Opuště-
 né gest wjce Synůw / než té kteráž má
 Muže. O wšý Cýrkwi wykládáti / a
 tudy množstwj Břestánůw / nad počet
 Židůw / zweličowati chce ? kde se to na-
 cházý / gestliže wás sřrowný Počet Cýr-
 kwi Krystowau gest ? Až potud Swatý
 Au-

Augústyn o welkém množstwj Křesťanůw z
 prorockwj Izayáše dowodj. Že pať takoz
 wé množstwj/ y podle místa celý Swět obsá-
 hne a naplnj/ y to dotčený Swatý Augústyn
 provozuje následujícími Slowy téhoz Pro-
 roka Izayáše w 54. Kapit. w. 2. 3. Rozšíř
 Město Stánku twého/ a Kože Stánkůw
 twých roztáhni: nelitůg a nespoř: Dlaus
 hé vciň prowázky twé / a Hřeby twé
 stord. Neb na Prawicy y na Lewicy
 proniknes / a Sýmě twé Národy děditi
 bude/ a w Městech pustých bydliťi bude.
 A málo dále w. 5. Wypupitel twůg
 Swatý Izrahelský/ Bůh wšy Země slau-
 ti bude. Tu vykřikuje Swatý Augústyn:
 Pohle! gať dalece gest Cýrkwi poručeno
 Prowázky roztáhnauti / totiž/ aby Bůh
 Izrahelský byl Bohem wšeho Wkřstku
 Země. Sausedé. Ta místa Pisma Swa-
 tého gsau arcy zřetedlná dosti/ ale nassý Pra-
 dykanti magj na ně také swé Weyklady aby
 jim přjlissně neskodila. Osadnj. Gá wšak
 wjce a raděgi se držim Swatého Pawla a
 Augústyna Weykladůw / než toho / co wassý
 Pradykanti tlachagj. Jarár. Dobře a re-
 zumné činjte. Ale gábych nicméně Zlásate-
 lůw wassých Objekcy neb Smyslenj rád wy-
 rozuměl/ a na ně odpowjdať/ leda wy drjwe a

raděgi geſtė některá Piſina Swatá z Žalmu Swatěho Dawida / a Nowěho Zákona wyſlyſſeti žádostiwj gſte. **Saufedé.** Ža to w. D. proſyme / neb my geſtė doſti záhy s ſſiney dem naſſým do Trhu přigdeme. **Sarát.** Přistupugi tehdy k Swatým Žalmům / genž gſau plnj neypedſtatněgſſých a neyſwětěgſſých Swědectwj / Cýrkwe ſwaté welikoſti / množſtwj a rozſſýřenj. W druhém Žalmu w. 7. 8. toto ſtogi / **Pán řekl ke mně / Syn můg gſy ty / gá dnes zplodil gſem tebe. Požadegž odemne / a dám tobě Národy Dědictwj twé / a Wladárſtwj twé Končiny Země.** Který geſt kdý Křeſtan pochybowal (prawj Swatý Auguſtýn de Unit. Eccleſ. c. 8. že geſt to o Křyſtu Pánu pro-rokowanó / aneb kdo tjm Dědictwjm co giněho rozuměl / než Cýrkew ? Ale Optatus Milevitanus ſtarodáwnj znamenitý Wčitel / proti Donatyſtům tyto Žalmowé Werſſyčky welmi pěkně přiwozuge. Čehož y wy proti Zláſatelům waſſým vžiti můžete ; tehdy (prawj Optatus lib. 2. cont. Donatiſt.) aby o wás / w tom malým Plácku Affryky (w Miſſni / Saſſých neb Pomějch) w malých kautkách Swěta / Cýrkew býti mohla ; V nás / w giném Džlu Affryky / Hyſſpanyj / we Wlaſſých / kdez wy negſte /

tu ona také nebude ? ani w tak mnoha
ginych Prowincyjsch a Ostrowjch / genž
téměř počtení býti nemohau / a w kterýchž
wy negste / ona tolikěž negnj ? Kde pak
wlastnost katholicého Sména zůstane /
an Cýrkew proto Wsseobecná sluge / že
se po wsech místech rozprostjrá ? Nebo
gestliže wy Cýrkew podle wúle wassý
tak do těsna ženete / když Cýrkwi Náródu
wgimate / kde to zůstane / co Syn Boží
zaslaužil ? kde to / co gemu Otec w dru-
hém Zalmu Dawidowém odewzdał / pra-
wě : Dám tobě Náródy za Dědictwój
twé / a končiny Země / za Wladařstwój twé.
Proč wy takowé Zaslíbenj russyte / chytj-
ce meze tolika Brálowstwój gačo do ně-
gakého žaláře zawřjti ? Proč se snážíte /
takowé Dobrotě na Odpor stawěti /
Proč proti Zásluze Spasytelě bogujete ?
Nechte Syna panowati nad tjm / co gest
mu dšno. Nechte Otce splniti to / co od
něho Synu gest zaslíbeno. Proč gemu
Cýl wkládáte ? Proč gemu Meze wy-
měrugete ? Poněwadž od Boha Otce
celý Očrsslěk Země Spasytelě gest zaslj-
ben / tehdyť nic na žádném Djlu Swěta
negnj / aby z wlastnosti geho wymjnéno
býtímělo. Celý Očrsslěk Země / se wse-
mi

mi Národy ſwěta geſt Kryſtu darowan/
 a wſſecko geſt geho Wládařſtwj. To
 dotworzuge Bůh ſám / když prawj : Dám
 tobě Národy Dědictwj twé / a Wládař-
 ſtwj twé končiny Země. Nad to weyſſe
 o Spasyteli geſt y to napsáno / w žalmu
 71. w. 8. Bude panowati od Moře až
 do Moře / od potoka až do končin okřſſ-
 ku Země. Když Otec daruge / nic newy-
 miňuje / wy pať chcete ſynu geden Quent-
 ljť dopřáti / a celau Libru odniti. K to-
 mu chcete Lidj na to wěſti / že v wás to-
 liko geſt Cýrkew / tudy odnjmagjce / co
 Kryſtus zaſlaužil / a zapřagjce co gemu
 Otec darowal. O! běda wáſſy newdě-
 čné a bláznové opowážliwoſti. Kry-
 ſtus wás zůwe podle giných k ſpolečno-
 ſti Nebekého Králowſtwj / a napomjná
 wás gaťo Spoludědjcy Djkty ; Ale wy
 ſe wynasňážugete / gey o to Dědictwj
 kterěž mu Otec dal připrawiti / když mu
 kauſeť Affryky (neb Zemí Německých) při-
 wlaſtňugete / při tom wſſať geho Okřſſ-
 ku celého Swěta / geyž mu Otec odes-
 wzdal / odsuzugete. To prawj Optatus,
 o dotčeném Miſtu druhého Žalmu Swatého
 Dawida : Gá kráčegjce dále / přicházým k. 21.
 Žalmu w. 28. 29. a tam čtu taťto : Rozpo-
 menauť

menauť se / a obrátj se k Pánu wšsedky
 Končiny Země / a modliti se budau před
 Obličegem geho wšsedky Czeledi Náro-
 důw. Neboť Páně gest Králowstwj a
 onť panowati bude nad Národy. A když
 gsau se wšsyčni Národowé až do končin Země
 k wšsemu bjdnému Zusyčnému / Luthersté-
 mu Náboženstwj / rč. obráceli ? Osadnj.
 Bogjm se / že dotud gest dalegi / než do Dne
 Saudného. A kterak se wám libj ten Wer-
 sýček w žalmu 56. w. 6. Wywýssen bud
 na Nebesa Bože / a po wšsy Zemi Sláwa
 twá. Odkud a kterak může býti Sláwa
 geho po wšsy Zemi ? (prawj Swatý Augu-
 stýn c. 8. de Unit. Eccles.) při těchto dwauch
 kratičtých Propowěděnjch wás Bacyřj
 se dotazugi / na wšsedno to / oč mezy ná-
 mi gest činiti. Proč křičjete a kážete wy/
 že Krystus gest nad Nebesa wywýssen / a
 nechcete k tomu swoliti / že Sláwa geho
 po wšsy Zemi gest. Co řeknete proti
 žalmu 71. w. 11. w němž takto stogj : Pla-
 něti se budau gemu wšsyčni Králowé Země
 / wšsyčni Národowé slaužiti budau
 gemu. Item w. 17. Budauť požehnaná
 w něm wšsedna Počolenj Země / wšsyčni
 Národowé budauť welebiti ho. Item
 w. 19. Y budeť naplněná Welebnošti
 geho.

geho wſſedka Země / ſtaň ſe tať / ſtaň ſe tať. **G**děte nynj / prawj týž Swatý Auguſtýn loco cit.) a křjčte / neſtaň ſe tať / neſtaň ſe tať : wſſať předce gſte přemožení Slowem Božjm / kteréz prawj : Staň ſe tať / ſtaň ſe tať. **N**aposledy / co ſmeyſſjete / o tom geſt Duch Swatý mluwil w žalnu 95. w. 1. kdez prawil : Spjwegte Pánu Piſeň nowau / zč. **K**dyby Duch Swatý byl toliko tento gediný Werſſýček řekl (prawj Optat. lib. 2. contr. Donat.) tehdy byſte mohli ſobě to přjčitati / že geſt wás (Donatiſty / Huſſyty / Lutherány / Kalwinyſty / zč) ſamé k ſpjwání nabjzel. **A**le aby doſtatečně a ſrozumitedlně vřázal / že ne k wám ſamým mluwil / nýbrž k Cýrkwi / kteráž geſt na wſſech miſtech a wſſudy / protož k tomu doložil / ſpjweg Pánu wſſedka Země : w. 3. **O**hlaſſügte mezy Pohany Sláwu geho / a mezy wſſemi Národy Diwoy geho. **O**hlaſſügte / prawj / mezy pohany / a ne prawj / w gednom kautě Affryky / (nebo Země Czeſké / Německe) kde wy Donatiſtae (neb Lutherány / Huſſyty / Kalwinyſtowie zč.) gſte : **A**le prawj / Ohlaſſügte mezy wſſemi Lidmi a Národy : **A** tať který wſſedky Národy gmeno-
wal / žádného newymjnil. **W**y pať ſe
ho

honošýte / že odewšech Náródůw / o kte-
 rýchžto poručeno gest / oddělení gste / a
 chcete sami wšsemi Národy býti / an sami
 wy mezy wšsemi Národy negste. To
 buď z Starého Zákona powědjno. Chceteli
 nynj z nowého a z Swatého Ewangeliu ta-
 ké co slyšeti / tehdy krátce powjm / a potom
 wás s wššými Důwody poslechnu. Sause-
 dé. My gste nic nezmesseáme / raděgi wás
 do konce wyslyššme. **Sarář.** Tu tehdy
 pozorúgte (prawj opět Swatý Augústýn
 lib.4.de Symbolo ad Catechum.) co w swa-
 tém Ewangeliu psáno gest : Tak musyl
 Krystus trpěti / aby bylo kázáno we
 Gměnu geho Požánj a Odpusttění hřj-
 chůw / mezy wšsemi Národy. Lukás w
 poslednj kapitole w. 47. Wššydni Ná-
 rodowé / gsau Swět celý : Cýrkew držj
 wššeko do cěla / co gest od ženicha swého
 o Wěně dosáhla. Každý Zbor wššelikés
 ho Kacýřstwa / genž w katech wězý / gest
 Kuběna toliko / a ne Manželka. Ale od-
 kud Kázánj wysšlo na celý Swět ? To
 Krystus y hned dokládá : Začna od Bes-
 ruzaléma / zc. Protož zachowegme my
 (gest Kadda Swatého Augústýna de
 Unit. Eccles. c. 8.) tu Cýrkew / a té se drž-
 me / kterauž Pán Dšty swými pozname-
 nal /

naſ / kde ſe začjti / a gať daleko přigjti má : Začjti / totjžto w Geruzalémě / a přigjti mezy wſſecky Národy. Chraň Pán Bůh / gaťéhoby to welkého / wſſať daremnjho Potu wywedlo / kdyby odporná ſtrana naſſe Zuſyťſká Lutheryánſká neb Kalwinſká / ič. provozowati muſela / že Včenj gich z Geruzaléma wyſſlo / a mezy wſſecky Národy přiſſlo. Sauſedé. Uicméně oni ſe domnjwagj / že to dowěſti mohau / gaťž W. D. brzo wyrozumj / wſſať račte dřjwe Ržeči ſwé konec učiniti. Farář. Mělbych ſyce Piſma Swatého geſtě wjce než gedno Swědectwj / wſſať gednjm zawru / a potom wás ſlyſſeti budu. W Skutčých Apoſtoľſkých w Kap. I. w. 8. Mluwil Pán k ſwým Včednjškům řka : Buďte mi Swědkowé / netoliko w Geruzalémě / ale taťe we wſſem Jůdſtwu / y w Samaři / a až do poſlednjch Končin Země. Pohleďte / prawj opět Swatý Auguſtýn / tu geſt doſti ſwětľe a patrně powědjno / kde ſe Cýrkew začne / a gať daleko přigde. My Katholičtj máme taťowau Cýrkew / a od nj ſe žádným Lidſkým Walchowánjm proti těmto BŮžſkým Slowům odwěſti nedáme. Nebo to mluwil Pán a Bůh náſſ / gemužto newěřiti / geſt Bohaprázdnu býti. Těmi ſwý.

swými poslednjmi slovy / kteréz na Zemi
mluwil / swé mile teprw začnagjcy Cyr-
kwi to Naučenj zanechal ; nebo když to
powěděl / wzat gest do Nebe : Těmi slo-
wy chtěl Dssy nasse opatřiti před těmi /
o kterýchž předpowěděl / že po časých přis-
gdau a hlásati budau : Hle tuto gest Kry-
stus / hle tamto gest / a protož nás napo-
mjnal / abychom jim newěřili. Nemů-
žeme zagisté mjeti žádné Weymluwy / bu-
demeli nětco wěřit proti tať weyslowné-
mu a nesrozumitedlnému Hlasu nasseho
Pastýře / an negnj žádný tať twordého neb
zpozdlého Rozumu / aby řjcy mohl / ne-
rozuměl gsem. Nebo kdo těm slowům
rozuměti nemůže ? Tať musel Krystus
trpěti / a třetjho Dne z Mrtwých wstá-
ti / aby bylo řázáno we Gmėnugeho Po-
kánj a Odpuštěnj Hřjchůw mezy wšlemi
Národy / začna od Geruzaléma / zč. Kdo-
by nemohl tomu rozuměti / wy budete mi
Swědkowé w Geruzalémě / y we wšlem
Júdstwu y w Samári / a až do poslednjch
končin Země. A když to powěděl / wzhů-
ru wyzdwojzen gest / a Oblak přigal gey /
a oni widěli gey gdaucýho do Nebe.
Medle co gest to ? když omjragjcy člo-
wěk / kterýž snad do Pekla se octné / co

mluwoj/ žádný neřekne že klamá/ a Dědič
geho byľby za bezbožného držán/ kdyby
słowa geho poslednj potupował. Kte-
raťž tehdy my Pokuty Boží vgdeme/ když
budto z Newěry neb pohrdánj zavr-
hneme poslednj Słowa nasseho Pastýře
a Wytupitele/ kterýž proto wstaupil na
na Nebe / aby dolůw patřil / kdo ge po-
tupuge nebo pozoruge / a kterýž tolikéž
zase přigde/ to wssedko sauditi ? Tu gá
mám Nesywětěgšý Hlas mého Pastýře/
kterýž mi poraučj/a zgewnými słowy be-
zewsseho obalowanj Cýrkew swau vka-
zuge : Tehdyť musým sobě samému při-
čítati/gestli Stáda geho/kteréž Cýrkew
sama gest / se wzdaługi / a k wůli Hlasu
Lidstému se spausstjm / zwołášt že mne
před tjm wystráhl a prawil : Wocce mé
lyššý Hlas můg / a gdau za mnau. Tu
přestáwá Swatý Augustýn. A tať gste wy
z Starého y Nowého Zákona / z Ewangeliz-
um/Šalmůw/Prorokůw a Magzisse/nepochy-
bně s dostatkem wyrozuměli / že k dožadanj
prawé Katholické Wsseobecne Cýrkwe / ne-
toliko zachowananj dokonale wssch Wstano-
wenj a Rozkazůw Božských/ale y to/zdali po
celém Swěte rozššyřená gest / přísluššý. A
kdo taťowého Rozššyřenj w swém Nabožen-
stwj

stoj pro wěsti nemůžē / tomu že se nemá wěřis-
 ti / byt pať y hlásal / že wěřj wšsecko / co Kry-
 stus poručil / neb že takowý / ani slowem ani
 skutkem práwě Katholický negnj. Nynj wy
 powězte / co proti tomu máte ? Sausedé.
 My od Osob nassých nemnoho proti tomu
 máme ; s podiwenjm y potěssenjm gsine sly-
 šseli / kterak wšsecko to / co nám předkládáno
 gest / w Pjssině Swatém / y w Spisých Swa-
 tých Wčitelůw tak pěkný a patrný Grunt má.
 Nicméně nechceme pro lepššy nasse wynauče-
 nj tagiti / co gsine kdý z kněh / neb kázanj Gláz-
 satelůw nassých proti tomu nazbjrali. Přes-
 dně takto hlásajj / že wšsecka ta Pjssma wzta-
 hugj se na starau Aposstolskau Cýrkew / a ne
 na tu / kteráž w těchto pozdnjch časých gestě
 nynj pozůstawa. O Swatých Aposstoljch
 (prawj on) gest w Žalmu 18. w. 5. proroko-
 wáno / po wššy Zemi wysšel zwůk gegich / a
 po končínách Okrsktu Země Slowa ge-
 gich. Ti že gsau Wjru Krystowau po ces-
 lém Swětě rozhlásyli / a Cýrkew tak dalece
 rozššyřili. Wšsak potom škrze zlost / a pře-
 wráčenau wůli lidškau / že gest Cýrkew po ces-
 lém Swětě odpadla / a v nás málo Ewange-
 lických samých pozůstala. Co tento Důwod
 welkého Gláholu nemá ? Jarář. Ba arcy.
 Gá se domnjwal / že Prædykantj wassý z Brus-
 su s nowým a od nich samých wypulerowa-

ným a zosťreným kopijn se včázj. Ale widjm/
 an přicházegj s oným starým zrzawým Wo-
 štjpem/ kterýž sobě od Donatistůw těch sta-
 rých/známých / a dáwno shnjých Bacyřůw
 vypůgčili. A protož gá proti němu gináť se
 postawiti nemjnjm/ než toliko abych wám slo-
 wy swatého Augústyna včázal/ kterak gest on
 špic téhož Wostjpu dáwno odrazil / a Na-
 sadistě do cela roztrjřkal. Nebo takto pra-
 wj Donatistowé v Swatého Augústyna de
 Unit. Eccles. c. 13. My také (prey) wěřjme
 a wyznáwáme / že se to naplnilo : Wšak
 potom Swět odpadl/ a toliko Donatůw
 šaušfečet pozůřtal. Než k tomu S. Au-
 gústyn říká ? Postawuge proti tomu pro-
 powěděnj S° Pawla k Galat. w 1. řap. w. 8.
 Byť pať y Angel z Nebe řázal wám/ mi-
 mo toto / což gsme wám řázali/ proklatý
 buď ? Gináť řáže (prawj Swatý Augu-
 styn) řdož prawj / že Cyrlewo po wšsem
 Okřřřku Swěta do Gruntu padla/ a to-
 liko po straně Donata w gednom řautě
 Affryky (Missně neb Sasřké Země) zů-
 řtala/a protož buď proklatý : nebo nechť
 nám to co prawj w Pjřmě Swatém včá-
 že/a nebuď proklatý. A málo dále (cap.
 16. de Unit. Eccl.) nechť proběhnau a pro-
 hľadnau Pjřma / a přiwedau proti tolika
 Swěs

Swědectwjm / kterěz prawj / že Cýrkew
 Brystowa po wšsem Swětě gest rozššý-
 řiná / toliko gedno / tať gisté a patrné /
 gaťáž nasse gsau / gestoby dowozowalo /
 že w gich Náródůw Cýrkew do Gruntu
 padla / a toliko w Affryce (neb Missni /
 Sasych / r. zůstala. A lépe dolegi / cap. 9.
 Swatý Augústýn týmž Kacýřům wyterká /
 řka : toliko nětco málo powězte / odkudž-
 by se poznao / že Djl Affryky (neb Sas-
 ská Země gedna neb druhá fragina) ten k
 tomu gediný pozústalý a zřizený Plac
 gest / aby z něho počátek Refformacy wy-
 šel / a potom obnowen a naplněn byl ce-
 lý Swět. Nebo co brzo zase padnauti
 mělo / to tať mnohého Swědectwj nepo-
 třebowalo : mnohém pať méněgi tomu za-
 tagenu býti přisluffelo / což samé bez po-
 kljstý zůstalo / a odkudž toliko a ne od gi-
 nud wšecťo zase refformirowáno / a nas-
 praweno býti mělo. Paťliť toho / což
 my sluffně od was wyhledáwáme / wčas-
 zati nemůžete / tehdy Prawdě wěřte /
 mlčte / počog sobě degte / od nesmyslnosti
 wassý k Spasenj se obráťte. Až potud
 opět Swatý Augústýn. Wy tať milj Pře-
 tele myslete / že to ne samému Donátowi / ale
 y wassým Hlásatelům gest mluweno. My má-

me tak mnoho patrných Písem Swatých / že
 prawá Cyrkw musy po celém Swětě rozšřý-
 řená býti. Oni prawj / že se to za času Apo-
 stolůw stalo / potom pak že Swět odpadl/
 nynj že mu z Anglické Země / neb z Sasnu / z
 Wüttembergka musy pomáháno býti : Ale
 můžeteli to wy / nebo Hlásatelé wassy gedinat
 Literau Písma Swatého prowěsti ? Sau-
 sedé. Toho my nedowedeme / a bogjme se / že
 by y Házatelům nassým to za těžké přišlo.
 Osadnj. Na Písmjch gim nechybj / gen kdy-
 by se rymowala / gá gsem w gedné knize gich /
 weliký hauff Písem četl / že počet zlych wždy-
 cky weliký ; dobrých pak a pobožných wždycky
 malý gest ; a to gest přičina / že gich Cyrkw
 welká a rozšřřená negnj. Tereželi tento
 Důwod / newjm gačbych geg wjce zbrausyl.
 Saráč. Dalby se dobře brausyti / kdyby gen
 Ocel měl. Wšak (milý Bože !) gest také
 starý / a opět od Donatistůw wypůgčený /
 kterjž Swatému Augustýnowi lib. de Unit.
 Eccles. c. 13. takto nim řecli. Enoch sám
 se ljbil Bohu mezy Lidmi / a wzał ho
 Bůh. Potom když celý Swět šrže
 Potopu šažen byl / sám toliko Noe s
 Manžellau / Syny a Newěstami swý-
 mi zaslaužil w Arsse zachowan býti. K
 tomu přidawaj / že Loth také samý s
 Dce.

Decerami swými z Sdomy byl wyswobo-
 zen. Item / že Abraham / Izák / Jakob /
 totiž gen tak málo někteřj Bohu se libili :
 ginj pať wssychni Diáblu a Modlosluže-
 bnosti oddáni byli. Naposledy / y když
 se Synové Izrahelsstj / za času Kráľow
 swých w Zemi zaslíbené giž rozmno-
 žili / že Desatero Pokolenj od giných
 se oddělilo / k služebnjku Ssalomauno-
 wému odpadlo / a k Kráľowstwj Syna
 Ssalomaunowého / kterěz bylo w Geru-
 zalémě / toliko dwoge Pokolenj zůstalo.
 A tak nápodobně (prawili dotčeni Dona-
 tistowé) nynj celý Swět od prawé Cyr-
 kwe odpadl / a se přewrátíl / my pať / gaťo
 to dwoge Pokolenj / w Chrámě Božjm /
 totiž w Cyrkwi gsme zůstali. Rowně
 gaťo Pána nasseho Běžisse Krysta mno-
 žy Včedlnicy následowali / potom těch
 sedmdesát geg opustilo / a Swatj Apos-
 stolé w počtu toliko Dwanácti s nim
 setrowali. Osadnj. Než co na to Swatý
 Augustýn odpowjá ? Jaráť. Musýmeli
 my těmto Příkladům proto wěřiti (pra-
 wj loco cit.) že stogj w těch Pismjch / o
 kterýchž řjcy nemůžeme / že sfalessné gest /
 co tam psáno gest : Proč pať oni tolikěž
 newěřj těm týmž Pismům o tom / že Cyr-

Která Swatá po celém Swětě rozſſyřená
 býti muſy? Pohleďte my wſſecko to wě-
 říme. Nechtě tehdy y oni wěřj / co Pán
 náš na Nebe wſtupugic / prawdiwě po-
 wěděl. Má ſe gednomu y druhému wě-
 řiti / a tať ſe nebude oč hádati / nebo
 Prawdě tohoto / geſtli onono prawdi-
 wé ; ani onoho / geſtli toto prawé nic na
 překážce nebude. Chce řícy Swatý Augu-
 ſtýn / Prawda ſobě na odpor býti nemůže / a
 proto / co na gednom miſtě o malém počtu
 dobrých ſe prawj / to neporážj toho / co na
 giném miſtě o množſtwj wěřjých pſáno geſt.
 Nebo my nevěčime (loco cit.) a by Cýrkew
 po celém Swětě tať rozſſyřená byla / že
 toliko ſami dobrj a pobožnj / než tolikež
 y zlj w ni ſe nacházegj / anobrž zljch tjm
 wjcegi ; nebo dobrých / s zljmi ge- ro-
 wnage / welmi málo geſt / kterjž wſſať ſa-
 mi w ſobě welký počet činj. A málo ni-
 že c. 13. My máme neſčjtedlně Swědes-
 ctwj mnoho / o ſmiſſenj zljch s dobrými
 w gednom Cýrkewnjm Obecenſtwj / a o
 tom / kteráť dobrých welmi málo geſt k
 přitowánj zljm. Na proti tomu za ſe
 o množſtwj welkém dobrých / když ge k do
 ſamě w ſobě co gich geſt rozwažuge. Což
 týž Swatý Auguſtýn dále mnohými příklady

promozuge/ gako o kauloli / genž mezy Pšez-
 nicy na gednom Kolj roste. V Swatého
 Math. w 13. Kapit. O Sýti/ genž do Mo-
 ře whozená / dobré y zlé Ryby wytahuge/ zč.
 O sšyroké Cestě a auzké Stezce/ Swatý Math.
 w 7. Nieméně/že předce Semeno Abrah-
 mowo Swězdám Nebesým a Pjstu Mořské-
 mu se připodobňuje/w 1. Moggjss: w 15. Ka-
 pit. A že mnozy od Wýchodu a od Západu
 přigdauc/ skoliti budau s Abrahamem/ Iza-
 kem a Jakobem. Swatý Math. w 8. zč.
 Zawjrage těmito slowy: Pozorúgte (prey)
 rowně ti nazýwagj se mnozy / o kterýchž
 se prawj / že gich málo gest. Z gake to
 přjčiny ? Než že gich samých w sobě
 mnoho gest ; wšak proti zlým málo. Ať
 mlčjm/ kterak ten sšmeyd z strany odstaupenj
 Desatera Pokolenj od Syna Ssalomaunowa
 Swatý Augustýn k welké Hanbě týmž Donas-
 tystům zase domu posýlá/ když z Proročka Eze-
 chyele Kapit. 16. prokazuje / že to tak stro-
 wné dwoge Pokolenj bezbožnégšy bylo/než to
 Desatero : Item / že to oddelenj žádné Ka-
 cýřstwj/než toliko rozdwogenj se od Spráwy
 Polytyčé/anobrž od Boha samého poručeno
 bylo ; kterýž nikdy žádného Kacýřstwj neb
 Odřezanstwj půwodem nebyl/ a geho nepo-
 raucel. Toho wšak k Zawjrece mlčenjm pos-

minauti nemohu. Gestliže malý počet má býti znamením pravé Círky; tehdy wy Lutheráni a Kalwinystové wassým gednobřisným Bratřím/ Nowokřtěncům a Swencsfeldyánům za wyhranau dáti musíte / nebo proti wám/ gich gest mnohém méně. Osa-
 dní. Sned gsem řekl/ že se y s tím Křezákem slyditi musíme. Milj Sausedé. Máteli co wice pro sebe powězte/ ať dobrého Pána Saráře přjliš dlanho nezdržugeme. Sausedé. Nepomohauliě nám ony Bethlémské Gesle/ tehdy se wice čeho chytiti newjme. Gesličky Krystowé w Bethléme (prawj Kazatelé našsý) kdez prwnj a neylepsšý Církw bylá/ nebyli žádný prostranný weliký Palác / nebo slawný Kostel Weyhradnj/ nýbrž malý a těsný Chliwec. Tehdyě nemá a nemůže našsý Ewangeličké Církwí škoditi / že krásně malá a těsná gest. K čemuž gestě giných mjest z Pjssina Swatého natabugi / o Lidu chudém a nedostatečném. Z Proroča Soffonyásse 3. kap. w. 12. O malém Stádcy. Swatého Lukásse 12. kap. w. 32. O powołánj nemnohých maudrých podle Těla / nemnohých mocných/ nemnohých Drozených. 1. Korynt. 1. k. w. 26. Sarár. Toť gest arcy bjdný a nedostatečný Důwod. Pohle! gať se to pěkně vymuge. Mjsto / kdez Krystus narozen

rozen gest/bylo Chlivo malický. Ergo. Cýr-
 kew Krystowa nemá welká býti: gaťoby Kry-
 stus nemohl byl pro nás w chudém Chléwě
 se naroditi; nymj pať gsa Dědicem swého
 Otce / w Tebi slawné a bohatě králowati ?
 Nemáli Krystus žádné Cýrkwe (prawj
 Swatý Jeroným contr. Luciferian.) nebo
 toliko máli gi w samé Sardynij (nebo w
 něgakém kautě Německých Zemi) tehdyť
 gest přjliš chudý. Co se Pjisma o Lidu
 chudém/ neb malém Strádcy dotýče / to se o
 prwnjch Wůdcých Cýrkwe / to gest Swatých
 Aposstoljch/ kterjžto w počátku chudj/prostj a
 hlauwj Rybářj byli/nebo o začátku a prwnjm
 Wěku Cýrkwe rozumj / a nic následujcý/ a
 wždycky rostaucý Welikosti Cýrkwe škoditi
 nemůže. Neb když Pjismo Swaté Cýrkew
 na gednom místě malau/na giném pať rostaucý
 a welikau wypisuge / nemusý se tomu tať
 rozuměti/gaťoby Pjismo proti sobě mluwilo/
 nýbrž tať / že gest na rozdíl času/ Osob/a gi
 ných přjpadlnosti patřilo. Ač Swaté E-
 wangelium na gednom místě prawj/ že Kry-
 stus byl Dítě; na druhém / že w Mužském
 Wěku byl; Wssať nemusý se mysliti / že Dítě
 na Krjži pnělo / a Mužská Osoba w Geslic-
 kách ležela / nýbrž tať musý býti wěreno / že
 Krystus Pán/ gsa Dítě ležel w Geslickách/a
 gsa

gša poslez w Wěku dospělém/vmřel na Křži.
 Napodobné o Cýrkwi smeyssleti sluffý : Po-
 čáteť gegj má swědectwj maličkosti a strow-
 nosti gegj. Na proti tomu wzrůst gegj/má
 swědectwj množstwj gegjho a welikosti. Ne-
 njliž to dosti patrné a srozumitedlné ? Ofac-
 dnj. Gát na tom rád přestávám. Sause-
 dé. A my gsme také spořogeni. Jarár. Takť
 mi y w hlawnj wěcy za wybranau dáte/že my
 nyněgššy Katholictj/ podle swědectwj Pjsma
 Swatého/Swatých Otcůw Včenj/a gednoe
 myslného po wšsecky časy wšsech Nárůdůw
 wyznánj / to neypěkněgššy a neydůstogněgššy
 Gméno Katholictý / spolu s wěcy kterauž
 wyznamenává / sprawedliwé a sluffné za
 vlastnj possedirugeme / a nim włádneme/ a
 pro to od gednoho každého práwé rozumné-
 ho / za prawau Cýrkew Krystowau držáni a
 uznáwáni býti máme a můžeme. A co nám
 wjce pozůstává/ než abychom (milj Prátele)
 gaťž Swatý Augustýn lib. de vera Rel. c. 7.
 raddj a poraučj/skutkem učinili ; abychom se
 totižto té Křestanské Wjry / a takowé Cýr-
 kwe Obcowánj přidrželi/ kteráž Katholictá
 gest / a tak se ne gen od Zludůw swých / ale y
 giných wšsech Nepřátel nazýwá. Sause-
 dé. Gíž o málo gest/ žebychom k wám přistaupi-
 li. Jarár. Ale na ten čas gesté wjce nežá-
 dám/

do gegich kramu nahlednauti / a s Falssy a s podwodem cechowany gegich mezulan ponektud na Walchu wzyti / abyssste tak poznali sstesti wssch Katolicxych Krestanuw / gimz to lastawy Buh w otkamanj lstiwych obzwlastne pristomny gest ; a ge odewssch Nepřatel / a ossemetnych Saudcu bezpečné činj ?

Cztenář. O by Buh (gať dnešnj Rzec přislubuge) šrže Wasse Welebnost nám takowě podwodné Lháře vřázal ! budeme rádi poslauchati / bychom pať celý den negedli. **Sarář.** Pokračugi tehdy dálegi we Gměnu Páně / kdez sem na Den Swatého Wjta přestal. K kterakbych mohl Ewangelicxy / Husytau / neb Lutheryánem / neb Kalwinystem býti / an očitě widjm a Kufami mařám / že Učitelowé wassy / wssyckny wúbec a weřegně / wědomě a chrjc / s Falssy / Lsti a podwodem zacházegj / aby toliko swěmu Smysslu Křtalt dáti / a nassy Katholickau Wjru / w potrapu a nenáwist wvěsti mohli. **Cztenář.** K tomuť se oni na wěky nepřiznagj. **Sarář.** Ale gá ge přeswědčjm. Předně. Učkol nassy ch starodáwnjch y nowých Učitelum Spisowé a Knihy w welikém počtu na dennjm swětle ležj / w nichžto patrně a zgewně widěti a čjsti možau / co my Katholictj wějme a wěřjme : Nicméně oni stále swým Poslauchacům tjm Dssy nacpáz

nacpáwagj/a o Katolických to roztruffugj/ že wěrj/ ne w gednoho/ ale w několič mnoho set Bohůw/ kolik totizto Swatých / wymeysslegj a wystawugj; že se Modlám klanj gačo pohané; že nechť strze Krysta / nýbrž strze své vlastnj Skutky spaseńi býti; a co podobného wjce / paubých mačowých Klamůw a Lžj / proti lepššymu Wědomj a Swědomj/ toliko k osskliwenj a zohyzdění wbohému Obecnému Lidu/ samospasitelného Katholického Náboženstwj / můž gim na mysl přigjti.

Sprostáť. Takowých Přičitel gsem gá/ od Lutheryánských y Kalwinských Prædykántůw mnoho slyffel. **Saráč.** Ale co gste Katholickým wčinen/ takeli gste co takowého w nás slyffeli/neb wideli? **Sprostáť.** Wsse co proti tomu gest/až gsem se za časté diwil/ktecať Prædykántj mohau tak nestydatj býti; anobř otewřeně prawjn/ že geden wzáctnj Lutheryán/ na mne nedáwno dotjrať / abych jas byl Ewangelickým. **Teb že w Pjsině Swatém patrně stogj/ že máme w gednoho Boha wěriti/gednomu Bohu se klaněti/řč. O Papežencůw pať/ že musým s strátau Duše mé wjce Bohůw wěriti / mnohým Bohům se klaněti/řč.** **Saráč.** Co gste wy odowědeli. **Sprostáť.** Řzeť gsem/ Milostiwý Knjže a Pane / gsem giž do dwadčyti

726 Na Den S. Wacława Mučedlnjka.

Lét Katholickým / nikdy gsem wjce newěřil/
než w gednoho Boha / a gemu se samému
klaněl / aniž gsem od mých Katholických
Správcůw Duchownjch k ginému weden
byl / oni newěcj / abychom Swatým neb Obraz
zům gich / Božskau Poctu neb Pořlonu činili /
w tom se gim a wšsem Katholickým Křiwda
děge. Anobř gá proto samé nemohu zase
Lutheryánem býti / poněwadž widjm / že mezy
njmi w takowých Přjpadlnostech / to čeho
negnj se štrassuge / a častěgi Prawda spoj /
než káže. **Sarář.** Dobře a zmužile gste od
powěděli. Za druhé y proto / že Nowj Uči
telowé / k zastánj a obhágenj swého Smyslu /
nic se neostegchagj Pjssmu Swatému Násylj
činiti / a ge rozličně prewrácti. Což gest
Kus takowý / z něhož se nemůže odpowjdati /
Duch Swatý a Prawda geho / tak nepoetné
Pomocý nepotřebuj. **Čženář.** Necht
slyššymě přjklady. **Sarář.** Těch wám Bi
ble Luthera wasseho dá / gať mnoho chete.
Co newjte gať pěkného Fortele vžil / aby swé
nowé Učenj o Osprawedlněnj štrze Wjru sa
mau mohl utwrditi ? Kterať gest šfaleššným
Pěrem Swatému Pawlu do geho Epistoly
k Řjzmanům Kap. 3. to slowičko Sola to gest
Sama přiflekowal. Aposstol prawj : Za
to držjme / že Čłowěk býwá sprawedliw
včiz

včiněn skrze Wjru. Luther pak: Že Cžlo-
wek býwá sprawedliw včiněn skrze Wjo-
ru samau. Wjete také dobře/co gest dal za
Odpowěd/ kdž na to tázán byl / totiž takoz-
wau / kteráž žádnému počestnému Doktoru/
nybrž pyssnému Oslu přisussý. Kdž dotče-
ný Luther na 75. Žalm. w. 12. přissel a w
něm četl / slibúgte a Sliby plňte Pánu
BOhu wassemu / zč. Widauce gažžto
Kuffytel Slibu / swého Swědomj Hanbu /
přisadil na krag / tuto trognásobnjm Podwo-
dem spikowanau Glossu: Že gey chcete za
BOha wasseho držeti / podle prawjho
Přikázanj: a neslybugte Swatým / ani
giných Slibúw. Kde to w Pjismě stogj/že
lyce žádnj Slibowé ginj slibowáni a plnění
býti nemagj? Ba raděgi proti tomu / gsau
žřetedlnj Textowé w Mogzjssowých Knjích
Třetjch w 27. w. 2. w Čtwtých w 6. w. 21.
a Pátých w 23. kap. w. 21. zč. Kde Ssaloz-
maun w Přjslowjch w kap. 31. w. 10. prawj:
Ženu sýlnau kdo nalezne ? Přjkládá Lu-
ther tuto chljpnau Glossu: Nic negnj mi-
legssýho na Swětě/zč. Kdež Swatý Pa-
wel w I. Korynth. w 9. kapitole w. 5. prawj:
Ždaliž nemáme mocý/ ženy sestry s sebau
woditi/zč. Přidává Luther za ženu gažž-
by Aposstolé Manželky swé s sebau wodili/ a

728 Na Den S. Wacława Mučedlnika.
gich poctiwě vžjwali/zč. Kalwinystowé gšau
také toho kunstu Njstěj. Cwingl/mjsto těch
šlow : **Toto gest Tělo mé/ zč.** proti wšsem
Ržeckým y Latinským Exemplárům / w swé
Německé Bibly klade/Das bedeutet meinen
Leib / to gest : **To wyznamenáwá Tělo
mé.** W Skutčých Aposstol. w 2. Kapit. w.
27. stogj: **Nenechášs dusse mé w pekle / to
wykládá Beza: Nenechášs mrtweho Těla
mého w hrobě.** Dusse musy mu mrtwým
Tělem/Peklo hrobem slauti: **Negnjliž to pi-
šma šalšowati? Kalwin/ téměř wšsecka nj-
šta pišma Swatého (kterýmž Starj Otco-
wé/ Tagemštwj Blahoslavené Trojice swa-
té/ BŮžštwj Krystowo. neb Ducha Swatého
dotwurzugi a prowozugi) tak wykládá/že gin
wšsecku moc odnjmá; šrže což Židům/Arryá-
nům / Macedonyánům / a giným Kacyřům /
přjgemnau službu činj. Celau 53. Kapit.
**Izayásse Proroča / kteráž welmi pěkně a sro-
zumitedlně/ Utrpenj/ Smrt a Zášluhy Kry-
stowé před Oci postavuge/ Kalwin w giném
došonce smyslu / na prácy a těžkost / kterauž
za časů Izayásse starý Lid Židowšty Pánu
BŮhu hřjchy swými včinił / natahugé. A
negnj to židy w twrdossygnosti gich pošylo-
wati? Kde Krystus prawj v swatého Ma-
tausse w 19. Kapit. w. 17. **Chcessli do žiwos-
ta******

ta w giti / zachoweg Příkázanj ; Prawj
 Kalwin / že Pán toliko ironicè mluwil / toho
 opravdowé nemjnil / nýbrž smjchem. Kdež
 swatý Pawel k židům w 5. kapit. w. 7. o Kry-
 stu pisse / Že w slyšan gest pro swau Pocti-
 wost. Rozumj Kalwin w tom slowu Re-
 verentia, nebolizto Poctiwost / zč. Bázeň a
 pochybowánj / gaťoby Krystus na Křiži ta-
 řowau Báznj a Strachem smrti byl oběljčen /
 že téměř o swém Spasenj pochybowal. A
 negnj to sfalšowati pjssem ? Sprostáť. W
 toť gest přjliš z hruba. Jaráť. Ale Kal-
 winowi a gemu rowným / nic mnoho negnj.
 Za třetj. Nápodobné a gesté hůře zacháze-
 gj s Otcy Swatými a Spisy gich / kteréz lšti-
 wé a podwodné na Včenj swétáhnau / nená-
 ležitými Přidawky a Odkragky neb wjmá-
 njm. Item / neostychagj se některé Dáwo-
 dy / kteréz Katholictj Včitelowé / k lepššymu
 wyhledánj Prawdy proti nj postawili / ale
 caťowé potom podstatnau Odpowědi sami
 přemohli a wywrátili (gaťž Swatý Tho-
 nás Aquitánský a ginj Theologowé magj
 obyčeg činiti) na Plac přiwozowati / gaťoby
 od týchž Katholictých Včitelůw za mjnénj a
 Djeu gich psáni byli. Kterýmžto nepocti-
 wým Gryšsem / Jakub Seylpruner Luther-
 ynský Pradykant / knihu swau Das Vncato-

lisch Bapstthumb tytulowanau naplnil/ a
 potom od P. Jakuba Kellera při Teyburškém
 Rozmlauwánj přeswědčen byl/ od kterehož
 týž Prædykant/ s Hanbau a Posinéchem ute-
 kl. Gaž se tolikéz Kalwinskému D. Plessis
 w Frankreychu s knihau geho de Cæna Do-
 mini zwedlo / kterýžto w přítomnosti Krále
 Gindřicha IV. od Kardynala Perronia pře-
 možen byl. Za čtvrté. Kteraž tolikéz neslu-
 šně a podwodné s Swatými Otcy zacháze-
 gj w takowé Případnosti/ gestli kdy při nich
 gažé zatmělé propowědenj wynagdau/ kteréz-
 by se do kramu gich hoditi zdálo/ tehdy taž ge-
 natahugj / a taž ujm sobě chlácholj/ gažoby s
 Swatými Otcy smeyšleli / a gažoby Swatj
 Otcowé do konce po strané gich byli. Ale
 když Katholictj Učitelowé / zgewná/ patrná
 a nepochybná místa z Swatých Otcůw cyt-
 gj/ strze něž se nowj Bludowé gich dokonále
 porážegj: Tu swatj Otcowé musy trpěti / že
 gsau Lidé byli Bludům a Omylům poddáni/
 tu musy samo Slowo BŮžj platiti/řč. Ode-
 powjmli/ že oni swatj Otcowé Pjssma Swatá
 tažé čtli/ a gich se drželi. Na to dj : Že Ot-
 cowé gim nerozuměli / nýbrž zklamáni byli.
 Ptámli se / odkud wědj/ že Otcowé prawého
 smyslu Pjssma nepochopili / oni paž gey pocho-
 pugj ? tehdy mám za Odpowěd / že gest to z
 Slo:

Slova Božího patrné. Ale gať může od-
 tad patrné býti/ poněwadž Písmo/ swatj Ot-
 cowé gináť/ Lutheryánj gináť/ Kalwinysto-
 wé gináť/a Nowokřtěncy též gináť wykláda-
 gj? Řeknau ě tomu / že tomu zgewné a pa-
 trné gest/ ědo Ducha má/ giným pať zatmělé.
 A tať mluwj wšsecky Sekty. Gať wšsať od-
 ěud mohu wěděti / ědo mezy njmi prawého
 Ducha má? Průwod každé wěcy/ musy na
 nětčem takowém založen býti/co odporugjcy-
 mu známěgšsýho gest/ a od něho slusně ode-
 přjno býti němůže. Ale Průwod Ewange-
 licých/ na němž celá Wjra gich stogj/ gest ge-
 sstě na temněgšsým a negistšsým Gruntu za-
 ložen / totiž na swědectwj privatnjho Cžlo-
 wěka/genž w sporu/stranau gest. Nebo tať
 ěowý žádný němůže mi ničjnž/ že prawého
 Ducha má/ gináť prowěsti/ leda štrze swěde-
 ctwj swé/ ěterěz sám sobě dáwa: wšsať ědo
 swědčj sám o sobě / neb chwálj sám sebe/
 chwála a swědectwj geho/ negnj prawé.
 V swatého Jana w ěap. 8. w. 13. to gest/
 takowé swědectwj/nemůže a nemá za prawé
 přigjmano býti / nebudeli ginými průwody
 dočazáno. A nemoha mně žádný Kalwinyst/
 žádný Lutheryán gináť prowěsti/že prawého
 Ducha má / chce toliě bezděě abych mu toho
 wěřil. A wšsať gať wjm/ že Duch Swatý

sám sobě na Odpor býti nemůže / tito pať / ge-
den proti druhému čelj / ani sami mezy sebou
se nesrownawagj; tehdyť jim s dobrým Ro-
zumem / slusně wěřiti nemohu. Naposledy
(ať k čtvrté příčině / pro niž Ewangeličkým
býti nemohu a nemám přistaupjm) kambych
musyl mšig Rozum a Wtip podjti neb wypus-
stiti / kdybych se k gedné neb druhé Ewangeli-
cké řečené Wjře oddáti chtěl / an widjm a cýs-
tjm / že tyto nové Wjry / wětšým Dilem z Ka-
cýřstwa dáwno odewššy Křesťanské Kzisse
zawrženého a proklatého pospolu sebrané / a
gaťo pláště chodečy neb Capart sfflečowané
gsau. Čtenář. Tjm se nám syce wyteglá /
ale kteráť se w skutku wkazuge? Jarář. I.
Ssymon Czarodegnjč / od Aposstolůw Swa-
tých proklatý Kacýř. Item Valentin a Ma-
nichæowé / (gaťž Swatý Augustýn Tom. 6.
ad quod vult Deum Hares. 11. & 46. pisse)
wčili / že čłowěk žádné swobodné wůle ne-
má. Napodobně to též wčj Luther y Kal-
win / anobřž Luther art. 36. patrně wyzná-
wá / že to gest neywětšý Grunt geho nowého
Náboženstwj. II. Dotčený Ssymon Czar-
odegnjč (o čemž Vincentius Lirinensis pja-
sse) wčil / že Bůh Nabádatel gest wšech
šřichůw a Neprawostj / a že wšechťo zlé
pocházý z Mocý Božského Dekretu neb
Dloz

Vložení/ a přístné vůle. Kowné to též
 včj Luther a Calvinus. III. Symona Czar
 rodegnjka/ a tolikéž Eunominianistůw /okolo
 Léta Páně 360. (což swědcj Irenæus lib. 1. c.
 20. a Swatý Augustýn hæref. 54.) byl Ka-
 cýřský Blud/ že dobrj skutkové negsau po-
 třebnj k spasení/ nybrž že samá Wjra po-
 stačuje. A to též Luther a Kalwin / y
 Bratrj Czesstj smeysslegj. IV. Gmenowánj
 Eunominianistowé / též Basilides a Carpo-
 crates (wiz Swatého Augustýna hæref. 54. a
 Irenæi lib. 1. c. 23. & 24.) učili. Kdo Wj-
 ru má / že mu žádnj hřichowé neschodj/
 gakkoliwo by ti welicý byli : nebo že zlost
 gich/ wěř cým se nepřičjtá. A to též včj
 Luther y Kalwin. V. Arcyčacýřj / Arrius,
 Nestorius , Dioscorus a Eutyches , což se v
 Swatého Augustýna lib. 1. contr. Max. c. 2.
 & ult. Item Synod. VII. ačt. 1. nacházý)
 zawrhugj wšsedy Traditiones neboližto
 Cýrkewnj odewzdánj / a chteliby aby Pj-
 smo wšsedo obsahowalo. To též Luther
 a Kalwin y s Gednotau Bratrskau zastáwagj.
 VI. Novatiani (wiz v Swatého Cypriána
 lib. 4. epist. 2. Theodoret. lib. 3. hæret. fa-
 bul.) Zapřirali Swátost Počánj a Bi-
 řmowánj : To nápodobné činj Luther / Cal-
 vinus a Jan Hus. VII. Donatistæ (o čemž

swědčj Swatý Augustýn lib. de Unit. Eccles.
 cap. 12.) hádali se / že toliko sami dobřj a
 pobožnj Cýrkwi přináležj. Item / že
 prvé widitedlná Cýrkew / několik set Lét
 do Brunta padla / a nynj v nich pozůstá-
 wá. A co giného zastáwagj Luther / Calvi-
 nus a Hus. VIII. Aërius Kacýř s Spole-
 čnjky swými (nagdes v Epiphania hæref. 75:
 a Swatého Augustýna hæref. 53.) Lid za-
 wozowali / že se nemagj konati Modlitby
 za Mrtvé / ani Čtyrydcytidennj Půst/
 neb ginj nařizeni Postowé držeti / nýbrž
 každý že se má postiti / kdy se gemu libj.
 Na to též nawozugj Luther / Calvinus y Hus.
 IX. Kacýř Vigilantius, a Starj Obrazotepcý
 (gaž Swatý Jeroným / Item Zonara, Ce-
 drenus, Nicephorus piššý) Tupili Poctu
 Reliquii neb Ostatkůw / gažo y Obrazůw
 Krysta Pána / a geho milých Swatých ;
 nazýwali to Modlářstwjm. A to Luz-
 ther s Kalwinem a Husyřskau Kotau po-
 dobné činj. Gest tehdy patrné / z gaých Ka-
 cýřských / dáwno odsauzených a wylaučených
 Pršiw / Luther / Kalwin Hus nowé Včenj
 swé wysfali : Mné se offliwj / njmi taž se ko-
 giti dáti. Čžtenář. Gá paž s žádosti gsem
 čekal / zdali Pán Jarář powj / od kterého star-
 rého Kacýře / Kalwin se wynaucil / že Tělo a
 Břew

Krew Krysta Pána / při Swaté Weče-
 ři opravdowě přítomné a před Kufama
 negnj. A hle Pán toho mlčenjm pomínul.
 Farář. Ne bez příčiny / nebo přes tisíc Lét
 Cyrķew Boží stála / a nikdy gináť nesineyfle-
 la a newčila / gedině že w neywelebněgššy
 Swátosti Oltářnj / Prawé Tělo a Krew
 Krysta Pána přítomné a před Kufami gest/
 a nenassel se žádný Kacyř nikdy / kterýžby to-
 to slawné / obecné / po wšsem Křesťanstwu
 celých Tisíc Lét gisté a nepochybné Včenj na-
 říkal. Až okolo Léta Páně 1051. Berenga-
 rius sobě zachutnal / též Včenj zgewné w spor
 wwozowati / od něhož se Cwingl a Kalwin
 naučili / ačkoliw také před Berengariem, ge-
 den neb druhý o té wěcy nětco pochybowati
 začjnal / žádný wšřak tať opowážliwý nebyl /
 aby proti obecné a weřegné Křesťanské Wj-
 ře / byl směl nětco protivného zgewné hlá-
 syti / gaťž Hugo Lingonicus Epitt. ad Beren-
 gar. též Paschasius Papež lib. de verbis In-
 stit. hujus Sacra. wyswědčugj ; Ale gmenowa-
 ný Berengarius gessťe za žiwobyti swého od
 pětj rozdílných Sněmůw Duchownjch byl
 odsauzen / takowý Blud třikráte odwolal / a
 geho se odpřisáhl / naposledy s dořázanjm
 wraucného Pořánj w Katolické Wjře umřel ;
 Odkudž následuge / že takowé Včenj Kalwis

nowo/ wždycky za Kacýřstwj držáno bylo/ a
že/ nebo Cýrkew/ gať dlawho stogj/ w tať pod:
statněm a hlawnjm Artykuli Wjry stále blau:
dila/ a tať nikdy Cýrkwi Krystowau nebyla;
nebo že to Wceny / které Krystowého Těla a
Krwě opravdowau Přjtomnost zapjrá/ gest
zřegmé Kacýřstwo. A tať y na tu Otázku
wjte se čjm spraviti. Čženář. Arcy do:
bře wjm/ a opravdowé cýtjm/ co Pán Farář
w předcházegjčjm gednom Rozmlawánj
powěděl / že w tomto posledněgššjm / Čzelem
mjsťa dogdem. Gá gsem mŭg Djl dostal/ a
gaťo gsem předesslá wywčowánj Doma krát:
ce poznamenal a na Papjr wwedl/ tať y toto
k njm pripogjm / potom opravdowé na tu
wěc zasednu/ a sobě na konec Resolucy wezmu/
k kterých Wjře přjstaupiti / a s Pomocý
Božj w nj až do Smrti trwati chtěl. Farář.
Pán Bůh mu sessli k tomu swé Požehnánj ;
nechť slowutný Pán Čženář wšse dobře roz:
gjmá/ gá a tento Saused náš budeme se me:
zy tjm za něho wraucně modliti / a když se
na konec rozmyslj / tehdy budu žádostiwé
očekáwati / že mi o tom Přátekšty oznamj.
Čženář. Welice rád / a mému lastawému
a wzáctně milému Pánu neyprw a přede:
wšsemi ginými. S tím se mu poraučjm.

Āarát. Veni Sanctæ Spiritus, &c. Přigŏ
Svatý Duffe/rč.

✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻

Na Den Swatého Mi- chala Arch = Angela.

Nžet z Zgwenj S° Jana w 1. Kapitole
od Werffe 1. až do Werffe 5.

S Gwewenj GŔžisse Krysta / kterýž dal
gemu Bůh / aby wlázał služebníkům
swým / které wěcy mají se diti brzo : y o-
známil / poslaw krze Angela swého slu-
žebníku swému Janowi / kterýž swědes-
ctwj wydal Slowu BŔžjmu / a swědes-
ctwj GŔžisse Krysta / wěcem kterézkoli
widěl. Blahoslawný / kdož čte a slyšý
Slowa Proroctwj tohoto : a zachowá-
wá ty wěcy / které gsau napsány w něm :
Nebo čas blizko gest. Jan sedmi Cyr-
kwjm / kteréž gsau w Azyj. Milost
wám a pokoj od toho kterýž gest / a ktes-
rýž byl / a kterýž přigiti má ; a od sedmi
Duchů / kteréž gsau před Obličegem Trů-
nu geho ; a od GŔžisse Krysta / kterýž
gest swědeť wěrný / prworozený z mr-
twých /

toých/ a Knjže Králů Země: kterýž zas
miloval nás / a omyl nás od hříchů
nassých krowj swau.

Spasytelné Wyswětlenj w Roz-
mlauwánj owedené.

Saukromnj Spowěd w Zákoně Krysto-
wém Základ swůg má.

Sarář. Osadnj. Sausedj.

Sarář. Poněwadž w dnešnj Kzeči sobě
připomínáme/ kterak Milostiwý Spa-
sytel odewššy Poskwrny hříchůw w předra-
hé Krowj swé nás obmýwá / budeli w hodno-
dnešnjho dne / o saukromnj Spowědi roz-
mlauwati / a zdalíž Swátost od Krysta samé-
ho přikázaná gest / skaumati ? Osadnj.
Saukromnj Spowěd / tať se zdá gakés přj-
lis těžké Počánj: Může se snadně wěřiti / že
setwa který Čłowěk byl na Zemi / kterýžby
mohl tať těžký Zákon ustanowiti / a Křestana
zawazowati / aby swé tegné a neznámé hřj-
chy Čłowěku wyznáwati a se spowjdati mu-
sel. Sarář. Dobře prawjte Pane Wáclaw-
we / gá gsem dořonce po wassý straně. Žá-
dný pauhý Čłowěk nemohl taťowého narj-
zenj učiniti / a nemůže ze wšsech Duchownjch
Práw ani gediný Dekrét a Rozkaz / od ge-
diné:

diného Papeže neb Concilio wložan býti /
 kterýmžby poneprw a počátečně sakrament
 Spowěd nařízená byla. Ale z toho nenás
 sleduje / že se dle Řádu Církwě Swaté spow
 wjdati nemáme. Osadnj. Co pak následu
 je? **Sarát.** To / že dotčené přikázanj ne
 od paubého Cžlowěka / ale od Krysta Pána
 samého / gažto prawého BŮha a Cžlowě
 ka poslo. Osadnj. Tomu wšak Lutheráni
 wěřiti nechť / prawj / že na proti magj pod
 statná Rozmyslenj. **Sarát.** Tabych gá rád
 slyšel : medle předkláde me sobě gedno po
 druhém. Osadnj. Předně gijť / že starý
 Zákon / přístný Zákon byl : a wšak podlé něho
 toliko samému BŮhu / a žádnému Cžlowěku
 spowjdati se potřeby nebylo. Protož se ne
 domnjwagj / aby skrze Zákon Milosti a potě
 šsenj / na nás tak welké Břemeno wwaleno
 bylo. Krystus Pán Magdalénu Luc. 7.
 a onu w Cyzoložstwj postjženau Joann. 8. dřj
 we k Spowědi nemutil / a potom teprw od
 Hřichůw zprostil / ale bez Spowědi rozhře
 šsyl. Co to negnj dobré a podstatné Rozmys
 lenj? **Sarát.** Negnj tak slylné gažo Sam
 son. Nemjteli co gest psáno w Čtwtých
 Knjách Mogžissowých w 5. Kapit. w. 6. 7.
 Muž a nebo Žena / kdyby učinili ze wšech
 Hřichůw / kterjž přibážegj se lidem / wy
 zna

750 Na Den S. Michala Arch- Angela.

znagjť swůg Hřjch / rč. rozuměg před Kně-
zem / gaťž Smysl a Text té Kapitoly s sebou
přináššy. Zdali se tehdy tam spowjdati ne-
museli ? Ba k tomu gessťe musyli Kozla /
Skopce neb giné Howado obětowati / ne bez
Autraty a Uákladu. Nynj mnozý Penjžek
neb Kreycaru vbohému Saráři nerádi dagj /
co pať kdyby Kozla neb tučné Tele dáti musy-
li ? Spowěd saukromnj neb tegná / kdo do-
bře rozumj / negnj žádné Břemeno Nowého
Zákona / nýbrž weliké Dobrodinj a Milost
BOžj. Nebo I. gest Duchownj sškolá wšsich
nevmělých / obecnj Apatheka wšsich nemo-
cných ; poněwadž Kněz netoliko Auřad
Saudce / ale y Powinnost Učitele a Lěkaře
zastává a zastupuge. II. Strze ten Proštre-
dek mnozý Hřjch sobě ossklivj / a od něho od-
wracowáni býwagj / pro Bázení Počánj / a
Stud Spowjdanj. III. Mnohý má sšpatnau
žalost a ljtost nad spáchanými Hřjchy ; Těch
pať nedostatky / tato Swátost doplňuje a wy-
nabražuge : činj ex attrito contritum, gaťž se
w sškolách mluwj. IV. Strze Spowěd a Kněz-
ské Rozhřessenj / gisťššy gsme swým s Bohem se
smjřenjm / a bez pochybnosti mnohém wjce lidj
štrze Spowěd k spasenj přicházý / než kdyby
ta nařizená nebyla. Že Krystus Pán Magda-
lénu / a tu připomenutau Cyzoložnici bez spo-
wěs

wědi rozhrěssyl a na Milost přjgal / to učinil
 gačo Pán mocný / a kterýž gačožto Spitateľ
 Srdce hřjchy gich lépe wěděl / nežby oni byli
 powědjti uměli. Tegnjli tomu tať ? a co pať
 Lutheryány wasse při Spowědi wjce mrzý ?
 Osadnj. Za druhé / nechťégj tomu / aby Krystus
 taťowau tegnau Spowěd ustanowil / y proto
 wěřiti / že on Pán gest dobrotiwý / a od swých
 nic nemožného newyhledáwá. K prawj pať
 oni / že negnj možné aby Człowěk wssedky swé
 hřjchy spitowati a spamatowati mohl : Hřj-
 chy kdo zná / řekl Dawid w žalmu 18. w. 13.
 Gaťeby to trápenj bylo swědomj / kdyby Czlo-
 wěk dnem, nocy na to mysliti měl / co gest spá-
 chal ? Item / kdyby dnem, y nocy w strachu a
 pěci trwati musel / zdali / nebo ne / wssedky hřj-
 chy swé wyznať a spowjdať. Satát. Kdo k čemu
 chuti nemá / tehdy sobě brzo nemožnost wypy-
 slj. Máte wssať wěděti / že žádný z těch Hřj-
 chůw se spowjdati zawázan negnj / kterýchž po
 bedliwém spytowanj w swědomj swém nenas-
 cházy / neb taťowj zapomenuť Hřjchowé / když
 toliko weřegně gich željete a litujete / s těmi
 se odpausstégj / kteréz gste wědomě wynassli
 a wyznali. K tomu aniž kdo powinen gest
 každodennj wssednj Hřjchy wycjtati / ačťo-
 liw y to gest dobré a prospěssné : nybrž toliko
 těžssy Hřjchy / na kteréz se nedá tať brzo zapo-

menauti/ a časem někoho w swědomj hryzau/
 wjce než mu mílo gest. **Ošadnj.** Gestliť
 tomu tať/ snadně wěrjm/ že Spowěd žádná
 nemožná wěc/ neb těžké trápenj swědomj neg-
 nj/ když se gen kdo opravdowě chce spowjda-
 ti : Nicméně stud gest weliký a Hanba/ když
 někdo za dobrého / poctiwého / zdrželiwého
 a wprjmného wěrného Čłowěka/ gmjn a dr-
 žán gest : a musy potom Čłowěku/ swé tegné
 skryté Nerády / Chlipnosti / Zloděgstwj / rč.
 kterýchž gest kdy proti Wchnosti Bližnjmu
 swému/ neb dokonce chudým Wdowám a Sy-
 rotkům se dočinil / a cyzým Zbožjm Měšsec
 swüg nadil a naspiřowal. **Sarát.** Tať
 gest/ to welmi w krku wězý. Ale nechť každý
 podle toho/ gaťž se o něm dobře smegssij/ žiw
 gest/ tehdy takowému Zahanbenj při Spo-
 wědi/ welmi dobře wjde. **Wssak** staloliby
 se/ žeby Čłowěk ze zlosti neb křechkosti nětco
 takowého se dopustil/ tehdy nemusy tať mno-
 ho šetriti Studu a Hanby/ ale wžitku wprj-
 mné a opravdowé Spowědi / kterýžto gest
 wpořogenj skormauceneho swědomj. Co mno-
 hý nenaložj na to/ aby tělesného Zdrawj na-
 byl ? Co nespěndyruge do Apatěky ? gaťé
 Bolestj/ osšklivenj a nelibostj nestřpj / a ne-
 sneš ; neyhorčegssých/ Lékařstwj / Traňku a
 Pilulj / rč. wžjwage ; gať rád a trpěliwě se
 řezaž

řezati a pálení dá/y w těch neytegnégssých a neycharnégssých místech Těla ; gestto gíst negnj aby to pomohlo. Ale při Spowědi žádné tak bolestné Obtěžnosti negnj/ gestto k Zdrawj Dusse gest gístý prostředek. Mnohý při Truňku y w zgewných Hospodách a Brčmách své neywětšy Hřichy powjda a nimi se wychlaubá/proč pať w Spowědnicy se stydj? Co gste w knjách Lutheryánských y Kalwinských Prædykántůw nečtli/neb gich o tom kázati neslysseli / kterak se sami přiznáwagj/ že weyslowná a patrná Spowěd některých těžssých hřichůw/ gestto swědomj hnětau/gest wžitečná a potřebná ; proto : aby swědomj Postěssenj došlo. A kdo Cyrkwijnmu služebnjku takowé hřichy vpřjmné a neokryté wyznáwá/tudy že swüg opravdowý Numysl a Horlivosť k Počánj dokazuge. Osadnj. Nega nj gináce. Nassy předešlj Kazatelowé to na Kazatedlnicých za časté učili / y také při wyslychánj obecné Spowědi o to obzwláště mluwili/ prawjce / že tudy swědomj wjc postěssenj nabude. Satár. Tehdyť Prawda negnj/ co ginde proti nám Katholickým křicj / že tegná Spowěd gest (prey) přehrozná swědomj Nucjra. Item negnj Prawda/ aby ten opravdowau chuť k Počánj měl/ kterýž těžssých hřichůw wšech wygewiti nechce.

754 Na Den S. Michala Arch=Angela.

Ať mlčím o tom/ že taťowj / kterjž se w ney:
hlubššy tegnosti před gednjm Cžlowěkem spo:
widati stydj/w Den Poslednj Saudný před ce:
lým Swětem zagisto zahabeni budau. Osa:
dnj. Než (lastawý P. Farári) Kněžj a Spowě:
dnjcy také negsau gednostegnj : některj se na:
cházegj gessro přjliš nerozššaffné a welké Zuby
magj : když gim Wjna neb Piwa mnoho do
hlawy wegde/tehdy ničehož nepowj/co newě:
dj. Farár. To negnj dobře/a běda tomu kdo tať
činj/byloby lépe/aby taťowému Mlegnstý ká:
men na Krku wisel/ a Moře nad Zlawu geho
na třidceti sáhů wystaupilo/aniz se w tom od
Cyrkwe Bžj ššolkuge / nýbrž přjšně tresce.
Neb pokudž Kněz Pecet Spowědi odtrhne/
to gest Tegnost proneše (prawj weliké Late:
ranenské Concilium) tehdy má zřazen / a do
Kláštera přjšně Kžeholy do smrti zawřjn bý:
ti. Nad to weyše wkazuge ššuffenj / že se nic
podobného neděge a neshyššy : Mnohém spj:
šše ginj/ nětco malo o Kněžštych pokliškách se
dowtšpugjce/to hned walchowati / a gim zle
wykládati obyčeg magj. K tomu Kněz/kte:
rýž Spowěd pronáššy/při wššech Saudech a
Práwjch za Lháře se pokládá / a šwědomj ge:
ho w té wěcy na prosto nic neplatj. Sau:
sedé. Tu giž máme dosti Naučenj / na nasse
Kozmyššlenj : Kdybychom gessťe wyrozuměti
mož

mohli/ kde a kdy Kristus Pán takowau Spověd nařídil. **Sarár.** V Swatého Matausse w 16. kapit. w. 19. připowjda Pán Petrovi: **Tobět dám kljče Králowstwj Nebeského / a cožkoli swjzješ na Zemi / budeť swázáno y na Nebi / a cožkoli rozswjzješ na Zemi / budeť rozswázáno y na Nebi.** Item v Swatého Math. w 18. kap. w. 18. Slibuge Kristus Pán to též giným Včedlnjškům rka: **Cožkoli swjzjete / rč. To zašlibenj naplnuge Pán a dáwa skutečně / když v Swatého Jana w 20. kapit. w. 23. prawj: Přisgmětež Ducha Swateho / kterýmžkoli odpustjte hřjchy odpauštěgjť se jim / a kterýmžkoli zadržjte / zadržáni gsau. Těmi slowy dal Pán plnau Moc Včedlnjškům swým odpauštěti hřjchy / neb zadržowati / wstanowugj ge Duchownjmi Saudcy (a ne o Swětškém Práwě / nybrž o Nebeském Králowstwj a geho Dosazenj gedná) nad wěřjčými Křestany / aby ge / buď oswobozowati neb odsuzowati a wázati mohli. Z čehož newyhnutedlně následuge: Předně / že wšjckni Křestané gsau powinni při těchto Saudčých swých se ohlassowati / a naswá Prowiněnj Rozsudkůw od nich očekawati; neb gačaby to Moc a Jurisdikcy byla / kdyby w kterém městě Saudce byl dosazen / wšak Měšťané by při swých při něm wywo-**

zowati powinni nebyli. Za druhé následu-
duge/že Křesťané Zřechy a Nepravosti své
obzvláštěně powjdati a wycítati musěj. **N**
Teb negnj slycháno/aby který Saudce Wey-
powěd na Ortel wyněsti mohl/ dřiw nežby
dokonalau Spráwu a Powědomost pře/ neb
té wěcy o niž činiti gest/ dosáhl. Kdyby
Krystus Pán/toliko o samém Rozwazowá-
nj a Odpausstěnj byl mluwil/snadby to někdo
tať wgmati přjčinu měl/ žeby se bez wycítánj
Zřechůw Rozhřessowánj dáwati mohlo ;
Že wšak Pán y o Swazowánj a Zadržo-
wánj zřegně a zřetedlně mluwj / tehdyť
Kněz wěděti musy/co w té přjčině činiti / co
rozwazowati neb zadržowati má / aby z toho
odpowjdati mohl. **O**sadnj. Pane Faráři.
Když Knjze a Pán Země w kterém Měste
Saudce ustanowj / gsau syce Měšťané po-
winni při něm své Rozepře wywozowati ;
ale negnj žádný powinen / gestliže tegně a v-
kryté/ Kradeže/ Mordu/neb giné Nessleche-
rnosti se dopustj/ k těmuž Saudcy giti/sám na
sebe žalowati/ a zdaliby mu odpustiti/ neb gey
swázati dáti chtěl? toho očekáwati. **T**ať ná-
podobně/byť pať Knězj rozwazowati y swa-
zowati moc měli / nesneyšljm abych musyl k
nim z potreby choditi. **F**arář. Kdyby ale
Knjze/ který toho Saudce narjdił/ byl Wšse-
wě-

wědaucý/a na wšsecko patrějcy/a žádného (byť pať y tegné a w saukromj hřeřšyl) bez ztrestá-
 nj nenecháwal : Na proti tomu takowého
 Saudce nařjdił/řterýž/řdybych gá se při něm
 dobrowolně ohlářyl/ mněby Milost prokázá-
 ti mohl/an to ratificirowati Knjže připowě-
 děl/řč. Cobyh se nemusel před takowého
 Saudce sám dobrowolně postawiti / chtěllj
 bych Milosti a Odpusttění zaslaužilé poku-
 ty při Knjžeti dogjti ? Osadnj. K tomu
 gá řwolugi. řarář. Takowé pať Knjže gest
 Kryřtus/a Kněz Saudce takowý. řause dě.
 Ale řwangelictj řlářateľowé nawrhuji /
 gařoby Kryřtus řán Joann. 20. Aposřtolům
 a řotomřům gich wjce Mocý nedal / toliřo
 řyřkewnj pokuty odpauřřtěti / a ne řřjchy a
 Winny. An řjřmo řwaté řřetedlně mlu-
 wj / ře řůh sám může odpauřřtěti řřjchy.
 řař tehdy Aposřtolřřká a Knězřřká Moc na
 tom záleři řamém / aby řyřkewnjmi Censu-
 rami, řladbau/ Excommunicacy / neboljřto
 wylaucenjm a Suspensj, &c. wazati / a nářle-
 downě takowé pokuty promigeti a odpau-
 řřtěti mohli. řarář. řa řlosa mocý se
 patrnému řertu přilepuge/řterýřto ne o po-
 řut Odpauřřtění / nýbrž o Odpauřřtění a za-
 řřowánj řřjchůw a Winny mluwj. ř gest
 wůbec známo / ře řjřmo řwaté/ gařž neyř

weys možné gest/ w swém vlastním a nedo-
 mněm smyslu bráno a wykládáno býti má.
 Protož prawá Církev Krystowa od staro-
 dáwna to místo w vlastním znění a Rozumu
 geho ujmala/ gaž se to w spisých Swatých
 Otcůw na škrze nachází. Swatý Ambrož
 lib. 1. de Penit. c. 7. boguge horliwě proti
 Nowacynům/ kterj smegsleli / že Kněz Hřj-
 chůw odpauštěti nemůže. Jeho slowa gsau
 Pán dce / aby Včedlnicy geho mnoho
 mohli. Chce aby služebnicy we Směnu
 geho to též činili / co gest on na Zemi či-
 nil / totiž netoliko Pokutu / ale y Hřjch od-
 pauštěti ; proč wy křtjte / gestliže Hřjch
 od Cžlowěka odpauštjn býti nemůže.
 Neb wždyt se škrze Křest dēge Odpusstě-
 nj Hřjchůw. Gest pať gedna wěc / buď
 že škrze Pokánj / neb škrze kaupel Wody /
 Knězi toho gim daného Práva a Mocý
 wzywaj / w gednom y druhém gest ge-
 dno Tagemstwj. Ty djs / we Křtu že
 Milost Tagemstwj dělá a působj. A
 co pať w Pokánj gest / genž dělá a činj ?
 Co nedělá neb nečinj Směno BŮžj ? A
 lib. 2. c. 2. prawj dále Ambrosius. Zdalos
 by se nemožné / aby škrze Swátost Poká-
 nj / hřjchowé odpauštěni byli: Ale tu moc
 dal Krystus swým Včedlnjkům / kteráž
 od

od Aposstolůw na Auřad Kněžský pris
 šla. Dale Prædykantj tažé na wěty nepro-
 káží/že Kněžj samé Censury a Cyrkewnj Po-
 kuty/ Kladby a Wylaučenj / rč. odpausstěti/
 neb tim wázati mohau/ poněwádž gim Kry-
 stus Pán Moc dal swazowati a rozwazowa-
 ti y na Nebi. Censury pať a giné Cyrkewnj
 pokuty/ podle Domněnj odporné strany/ gšau
 toliko tohoto swěta pokuty/ kterýmiž někdo
 z Obcowánj Wěřjčých neb Cyrkwe wylaučen
 býwá. Když Pismo swaté prawj/že Bůh sám
 odpausstj hřjchy / to gest wýborné mluwe-
 no : Neb my nezapjráme/ že Kněz toliko ga-
 to Služebnj a Nástrog BŮžj Hřjchy od-
 pausstj/wšsať ne gen newlastně / ale proprie
 a wlastně / gaťo Saudce po přjgaté Mocý
 od swěho Knjzete prawdiwé a wlastně na
 Saudu sedj/Ortel wynássý/ oswobozuge neb
 odsuzuge/a gaťo Spráwce nad Žalářem/mas
 ge sobé od Pána swěho poručeno / w prawdě
 a wlastně Wězné z Paut propausstj / rč.
 Sausedé. Ctihodný Pane Faráři/gšem wel-
 mi žádostiw slyšseti/z gaťé to přjčiny Krystus
 Pán nařjdiť/ a w mocý Kněžjm zanechal/aby
 budto rozwazowali neb swazowali? Farář.
 To se stalo z podstatné přjčiny. Neb můz
 že mnohý s tať těžkými Hřjchy k Spowědi
 přicházeti/ a tať často s nimi se zase nawra-

cowati / tolikéz připowěd swého polepšsenj tať málo na pozoru miji/anobrz tať špatnau chuť k naprawenj žiwota na sobě wkazowati / žeby ho Kněz a Spráwce Duchowanj brzo/a'y hned rozhřěssyti neměl a nez mohl. Mohlby někdo weliké Neprátelstwj s ginými wyznáwati/a nechtělby odpustiti; giný cyžyho zle nabytého statku nechtělby nawrátiti/rč. W takowé pať Případnosti nemůže Kněz rozważowati / nýbrz musy wáz zati a zadržowati / dokudžby Zřissnjš odpustiti/cyžy nawrátiti/a od těžkých Neprawostj opravdowě přestati nechtěl. Osadnj. To se mi ljbj / a gest gisté dobrý a wžitečný Skutek. Než zdali také starodáwnj Swatj Otcowé to místo Joann. 20. o saučromný Spowědi tať rozuměli a wykládali? Satař. O tom nepochybugte. Mnohábych swěde ctwj z nich přiwěsti mohl/ale slyšte pro krátkost samého Augustýna / a dobře pozorúgte. Žádný nechť sám sobě neřjká (prawj lib. 50. homil. 49.) Gá se tagně spowjdam/ BŮhu se wyznáwám/ Bůh wj/čterýž mi odpauštj/že to z Srdce činjm. Co tehdy nadarmo gest řčeno : co rozważete na Zemi/bude rozważáno y na Nebi ? Tehdy Cýrkwi Božj Bličowé nadarmo dáni gsau ? Osadnj. Ale Neřatholictj Kazas

telowé/ k tomu se na konec znáti nechtějí/ aby Swatj Otcowé o tegné Spowědi mluwili/ nýbrž smeysslegj/ že místa a Propowěděnj gich magj se o zgewném Počánj a Spowědi rozuzmėti / kteráž toho času obyčegná byla / když někdo zgewnými hřjchy Křestanské shromážděnj pohorssyl. Item / Byť y Otcowé o Spowědi obecny mluwili/ tehdy že toliko něz které tegné hřjchy/ kterjž wjce hnětau a tížj/ a ne wsseliké hřjchy/ gažéž Katholictj spowjdati poraučegj/ mjinj a rozuměgj ; a to gessťe nez negaťe Powinnosti / nýbrž toliko proto/ aby služebnjš Cýrkewnj / takowého hřjssnjka těssyti/ a gemuz Slowa BŮžjho Odpusťtěnj zwěstowati mohl. Item/ že naposledy Otcowé y zgewnau Spowěd wyzdwižli a zastáwili/ totižto Nećtarius Biskup Konstantynopolitánský/ a Chrysostomus/ kterýž ani tegné Spowědi od swých newyhledáwal. Jarář. Pohlěďte gať wasse přednessenj žádně Podstaty nemá. A předně/ aby starj Otcowé toliko o zgewné Spowědi mluwili / gest welký omyl/ nebo Tertullian. lib. de Pœnit. cap. 4. 5. 9. mluwj weyslowně o tegné Spowědi / kdez prawj/ že Spowěd gest od BŮha samého ustanowená a nařjzená/ y k Spasenj potřebná. A poněwadž zgewná Spowěd sama w sobě k Spasenj potřebná negnj/

ani k tomu Cýli od Boha neb Cýrkve uvede-
ná / gažož pať wjce ani v nás / ani v strany
odporné se nevzjwá. Tehdyť musy Tertul-
lianus tegnau Spowěd mjniti / a tať wyklá-
dáno býti. Swatý Cypryan tať serm. de
laps. o tegné Spowědi mluwj / kdez o malých
Kanách prawj / aby proti nim w Spowědi
Lékařstwj bylo : Ale malj hřjchowé k zgewné
Spowědi nepřináležj. Že Swatý Ambrož
sám tegné Spowědi slýchawal / swědcj Pau-
linus w geho žiwotě / rka : Gažosti a Přj-
čin hřjchůw / z kterýchž se oni spowj dali /
žádnému newygewil a nepronesl / gediné
Pánu Bohu / gemuž Prosby swé předstj-
ral. Swatý Basylius in Reg. Brevior. in-
terrog. 229. & 288. dáwa Otázku / zdali člo-
wěť Křesťanský swé těžké hřjchy (mluwj o tege-
ných) zgewné předewssěmi / nebo před kým /
wyznáwati má? a odpowj dá. Gaž Lidé
swého Těla Neduhj / ledažomus kdo se
namáte newygewugj / nýbrž toliko tēm /
kterj wědj / gažby se měli hogiti : Tať
nápodobně hřjchowé magj tēm wyzná-
wání býti / kterj ge mohau lečiti. A In-
ter. 288. prawj : Gest potřeba (newyhnus-
tedlně) aby hřjchowé tēm wyznawání
byli / gimž Přisluhowánj Tagemstwj ne-
bolížto Swátosti gest poručeno. Swa-
tý

tý Papež Leo Ep. 80. prawj / že dosti gest / aby Winny Swědomj / toliko Kněžim / srze tegnau Spowěd wygewowaný byli. A dále w též Epistole : Nebo ta (prey) Spowěd gest dostatečná / kteráž se předně Bohu / a potom y Knězy děge / kterýž za Hřichy Počání činjcyho y Přimluwcým býwá / za gedno. Za druhé / negnj Prawda / když Otcowé o tegné Spowědi hřichů mluwj / aby ne wšsecy / nýbrž toliko některé těžšy rozuměli / genž swědomj tžje hnětau ? Neb co gest to swědomj tžiti ? My Katholictj říkáme / že tehdaž hřich swědomj tžj / když Člowěk sobě sám gednoho nebo wjce spáchaných / a gesté neopykaných a neoželených hřichůw těžšých a smrtedlných swědom gest. Takowj hřichowé tžj swědomj wšsecni. A protož gsine také powinni wšse želeti / wšsecy wznáwati / a za wšsecy Počání činiti / žádného newyminiugjc / poněwadž nic za Wýmluwu nepostačuje / pročby geden Smrtedlný Hřich spowjdan býti musel / a ne wšsecni a wšseligacy. A to též w Swatých Otcůw swědomj tžiti sluge : Krystus Pán tolikéz w swatého Jana 20. kapit. bez weymjnty neb gatého obmezenj / o mocý swazowánj a rozwazowánj mluwj / a té mocý tať dobře geden gaťo druhý / totiž každý tať

tať dobře zgevný/ gaťo tegný a vřkytý hřich
 podrobuge: an hřissniť odewssech vzdrawenj
 a ořwobozenj potřebuge. Za třetj: tolikěz
 Prawda negnj/že se w prvotnj Cýřkwi tegná
 Spowěd dobrowolně dála/ a podle gednoho
 každého ljbosti/ tať že Křestané k nj žádným
 Příkladanjm Cýřkewnjm zawázani nebyli.
 Nebo cokoliw Bůh poraućj/ to taťé Cýřkew
 wykonáwáno mjtí chce/ byť toho pať řz obz
 zwlařstnj Příkladanj newelela. A slyřseli gste
 giž prwé / že dle Božřkého Příkladanj Joann.
 20. gedenkáždý řterýž hřichem řmrteřlným
 obtižen gest / pod řtrátau wěčného Spasenj/
 powinen gest Pořánj činiti / a řmjřenj s Bo-
 hem řřze zřřzené prostředky hledati. A po-
 něwadž tegná Spowěd/ wřřech spáchaných a
 powědomých hřichůw před Knězem/ taťowý
 zřřzený prostředek gest/ tehdyť tať Spowěd/
 žádná na řwobodě zanechaná wěc negnj/ ný-
 brž od Boha poručená/ a řterauž Cýřkew tať-
 řé chce zachowáwanau mjtí: Což řkarodáwnj
 od Apofftolůw řwatých až do těchto našřřch
 řasůw nepřeruffeně pořřlá Tradicy nebolizto
 Wdewzdánj wyřwědčuge/ a o tom welký Počet
 Miřř z Otcůw řwatých a řněmu Duchow-
 njch Bellarm. lib. 3. de Poen. cap. 5. ad 12. a
 Jacobus Gaulterius Tabul. Chronolog. ve-
 rit. 9. cytuge a přiwozuge. Gaťož pať dot-
 čeni

čení Otcowé také nigakž neprawj / že hrjssnjš
 toliko asy geden hrjch / kterýž gey neywjc kor-
 mautj / nýbrž wšsecky wědomé hrjchy oznámis-
 ti má. Nebo welmi často hrjch / Kanám a
 Nemocem Těla : Spowědnjka pať Lěkaři
 přirownáwagj. Což se v swatého Cypryás
 na serm. de lapsis nacházý / kdez wychwalu-
 ge ty / kterj Kněžjm Spowěd swědomj swěho
 činj / Břemena swých Dussý skládagj / a pro-
 spēšného Lěkařstwj y tēm malým Kanám
 hledagj. A nebylaliby to weliká Possetilost /
 kdyby kdo mnohými smrtedlnými Kanami / a
 rozličnými Nedůhy naplněn byl / a wšsať to-
 liko gednu neb dvě wygewil / a Lěkařstwj žá-
 dal ? Kterakby mu tjm způsobem mohlo býti
 spomoženo ? Cžjm tehdy mnohém wjce gest za-
 potřebj / aby ten genž Zdrawj dusse dogjti chce /
 ne geden toliko neb dwa hrjchy smrtedlné / ný-
 brž wšsecky swé wnitřnj Sřtody a Nedůhy
 Spowědnjku wygewowal. Osadnj. Pane
 Saráři. W Prawdě mistrowsky z mých Te-
 nat wynikáte ; diwj se tēm wěcem / nad ni-
 miž nemalau ljbořt mám. Sarář. Gestě
 gšem nedořkonal / musý na wšsecko z prořta od-
 powědjno býti. A nápodobně y za čtwrté
 prawda negnj / že se Křesřtané při Spráwčých
 Dussý swých / toliko k tomu Cýli ohlassowati /
 a hrjchy swé spowjdati magj / aby hrjssnjšům

od nich to w Slovu Božim obsažené Potě-
 sšení/ že se jim pro Zásľuby Krysta Pána hřj-
 chové gich odpauštíegj / zvěstowáno bylo.
 Nebo nětco podobného swatj Otcowé do-
 konce ne/ nýbrž tomu učili/ že Kněžim hřjcho-
 wé proto wyznawáni býti magj/ aby oni/ ga-
 kožto Saudcowé na místě Krystowém ge-
 rozeznawali / odpauštíeli neb zadržowali/ a
 tať ne gaťo Zvěstowatelé Ewangelyj / Hřj-
 sňjčkům/ že se winny oswobozugj oznamowali.
 Swatý Chrysof. lib. 3. de Sacerd. mluwj o
 té wěcy taťto : Gim (totižto Kněžim) dá-
 no gest/ aby Moc měli/ gaťež Bůh ani
 Angelům / ani Arch=Angelům dáti ne-
 chtěl : Nebo/ ne Angelům gest praweno :
 Cokoliw swázete na Zemi / zč. Cžimž
 Chrysofom patrně návěštíj dáwá / že Moc
 Kněžská/ wětššy gest než Angelská : Cožby ne-
 mohlo řečeno býti / kdyby taťž Moc nic gině-
 ho nebyla / gediné hřjchům odpustění pro
 Zásľuby Krystowé hřjssňjku Zvěstowání :
 nebo y Angelé toby wyřjzowati mohli : ga-
 kož gsau při Narozenj Krystowém / Lidem
 dobré wůle na Zemi pokoj zvěstowali.
 Málo nžje Swatý Chrysofom dálegi prawj/
 že Otec Synu dal moc dořkonalau : Syn pať
 že tuž moc gim (totiž Kněžim) vdělil. A to
 y Swatý Ambrož lib. de Poenit. učj : Kry-
 stus

stus pať měl moc/ netoliko Ewangelium
 zwořtowati/ ale y w Prawdē gaťo mocný
 Pán a Wrchnost Ĥřichy odpauřtětj.
 Osadnj. Co geřt ale to / žeby Tektaryus a
 Chrysoftomus Spowěd do konce wyzdwy-
 hnauti měli? Jarář. A y toťby přjliřs mno-
 ho bylo. Mné se zdá / že wassy Hlásatelé
 Socratem lib. 5. cap. 19. ne dobře pochopili/
 neb dle Swědectwj téhož Sřkrybenta/ Te-
 ktaryus/ ne wřřelika Spowěd / ale toliťo řa-
 mau zgewnau wyzdwyhl/ řterauž toho řasu
 zgewnj hřjřřnicy / po wyřonánj tegnē Spo-
 wědi řinřwali. Třeb řasem z takowē zge-
 wnē Spowědi/ mnohé Těwole a Těpřátel-
 řtwj powřřawali. Ta tehdy zgewná Spow-
 wěd pro dotčenē Těpřjležitosti Chrysoftomo-
 wi se nelřbila / a nikoli tegnā neb řauřřomā/
 řterauž on porauřel Hom. 30. in Genes. řdež
 piřře/ co se má w Pařřygowē Dny řiniti. Mu-
 řy se (přey)wěrný Křeřřtan pilně a w přj-
 mnē z hřjchůw řwých spowřřdati / řč.
 Osadnj. Ale wždyť z Chrysoftomowých
 Spisůw něřřerā mřřřta ř tomu řněřugj / ga-
 řoby on Lidu řobē řwěřenēmu/ z Kazatedlnice
 zgewně řázał / že nežáda aby se oni Lidem z
 Ĥřjchůw řwých spowřřdati měli / že dořřti na
 tom geřt / aby Bohu toliťo w myřřli řwē hřjř-
 chy wyznāwali. Jarář. Třebť geřt tomu
 tať/

tak/že podobná místa w Spisy Chryso-
 stomových se nacházejí/ jako Hom. 5. de in-
 comprehensib. nat. Dei Hom. 31. in Epist.
 Hebr. in Psal. 50. &c. Však z Textu gich a
 způsobu Chrysoptomového mluvení jest pa-
 trné. Předně / že zgewonau Spowěd mjinj/
 kteráž se zároveň mnohým Lidem děje. 2.
 O takové Případnosti mluví / kdyby člověk
 w čas Nebezpečnstwj žádného Spowědlnj-
 ka na snadně neměl. 3. Že těmi slovy te-
 gné Spowědi nezamjta/ kteráž se také samé-
 mu Bohu děje/ poněwadž Spowědlnj/ Mi-
 sto/ ne Člověka/ nýbrž Boží zastupuge. 4.
 Že w giných těch místech weyflowně/ o každo-
 dennim spytování Swědomj gedná/ k němuž
 welice raděj a nabjzý. 5. Že w giných mj-
 stech na tegnau Spowěd gačožto potřebnau
 nastupuge/a gi ! tau Kněžim danau mocy do-
 wozuge/ gačž gste málo weyffe z některých ge-
 ho Propowědenj wyrozumeli. Osadnj. Mu-
 sým gessťe gednau se otázati: Káčjteli se pa-
 domnjwati / že se Lidé y Swatým Aposstos-
 kům tak saukromně spowj dali. Jaráč. O
 tom nepochybügte : Medálit gšau oni mocý
 gim od Pána dané a swěčené/při sobě vsnau-
 ti. Skutkové Aposstolsstj Act. 19. v. 18.
 19. o tom patrně swědčj/ kdez se zmjnká činj:
 Že mnozý z Wěřjčjch přicházeli/wyzná-

wagjce a wyprawugjce swé Skutky :
 Mnozy také/ kterjz s wssetečnými wěcmi
 se objrali/ snesli Knihy a spalili je přes
 dewssemi/ zč. Tuť máme zgewný příklad
 prwotnj Křestanské Spowědi. Lutherowi
 wssemu to wssak newonělo / protož on gačo
 nesseschetný padauch w swým Wýkladu a přes
 loženj ssalessným Pérem do toho wgel / a w
 swé Bibly položil : Oznamowali (prey)
 co gsau wyřjdili. Ale gináť wklazuge to
 gasné Swětlo/ Text Syrský/ kterýz takto znj.
 Annunciabant offensas suas, & confiteban-
 tur quod fecerant. To gest : Wyprawo-
 wali swé hřjchy a wyznawali co gsau
 učinili. Sem bez pochyby přináležj ona
 Slowa Jacobi 5. v. 16. Wyznawegte se ge-
 den druhému z hřjchůw swých / to gest/
 Čłowěk geden druhému/genž k tomu zřizen
 gest. Téch Slow bylbj Aposstol Swatý ne-
 psal/ kdyby byl newěděl/že Spowěd od Křysta
 gest ustanowená. K tomu také patřil Swa-
 tý Jan Aposstol a Ewangelista Páne / kdež
 1. Joann. 1. v. 9. napsal : Pakli budeme se
 wyznawati z hřjchůw nassých / wěrnýť
 gest Bůh / žet nám odpustj hřjchy nasse.
 Osadnj. Nedomnjwal gsem se / aby tegná
 neb saukromnj Spowěd mohla tak podstatně
 provedená býti. Nynj widjm dobře/ žet se

Spowědi nelze wyhnauti/chceli kdo Milosti
v Boha dogiti / nechť to pať těžce neb lehce
přichází. Wšak gestě mi nětco w Slawě
leží/což se mně sprostému nemožné býti zdá.
Sarář. Coby to bylo ? Nětcož nemožného
žádný od wás žádati nebude. Osadnj. Was-
šy prawj/že smrteclnj a težšy Šřichowé mu-
segj z potreby wyznáwani býti ; ale menšy a
wšednj / že gest na swobodě wyprawowati
nebo tať nechati. Kterakž ale gá/ a ginj mne
rownj Sprostáčkowé zagisto a dokonále wě-
děti můžeme/ gaťé Prowiněnj smrteclnj neb
wšednj hřich gest. Co kdybych gá ktera
Winnu za wšednj pokládal a wypustil/ taby
pať byla smrteclná ? Kterak tu Nebezpeč-
stwj wgdou / gaťé swjranj ta wěc mi spůsobj ?
Sarář. Tomu gest šnádno pomocy ; Nebo
předně mnoho gest Šřichůw každodennjch/
kterěz y ten neyhlauptěgšy bez práce a Bun-
stu za wšednj poznati může/ gaťyž gest malý
a náhlý Šněw/něgaťé z pohnutj neb šsprymu
přewzdjwánj/ malé od Wjna neb Píwa pod-
rauffenj/ř. o čemž obecný Čłowěk na Kázá-
njch neb při wywčowanjch spráwy dosahuge.
Přihodili se/že sprostý Čłowěk w pochybnos-
sti stogj / zdali toto neb ono welký neb malý
hřich gest/ř. tehdy obyčeg gest/ že taťowý v
nás Katholických Spowěclnjku se zgewuge/
a od

a od něho na to rozeznání a rozhrěšení žádá :
 to pať činiti/ negnj ani těžké/ ani nebezpečné :
 Naposlady/ nechť gest tať/žebyste nětco vprj-
 mně a bezelstně z newinné newědomosti za
 malý hřich drželi / a proto vypustili / cožby
 nicméně hřich smrtedlný bylo/wssať bylibyste
 té wůle a aumyslu z toho se spowjdati / kdy-
 byste wěděli / že táž wěc hřich smrtedlný
 gest/rč. tehdy taťowý hřich / strze wěregnau
 ljtost a želenj/ rovně gaťo hřich zapomenu-
 tý/ bylby z wás sňat a prominut. A tať ani
 tu žádného Nebezpečnstwj co se obáwati
 negnj. **Saused.** Gabych pať se domnjwal/
 že o tom / co hřich smrtedlný / nebo wšednj
 gest/ samému Bohu a žádnému Człowěku ro-
 zeznáwati náležj/ neboť w geho mocý stogj/
 kterauby Neprawost wěchnau Smrti / a kte-
 rauby Winnu snesytedlněgšsý Pořutau ztre-
 stati chtěl. **Sarát.** Když Lidé / zwlášť
 SpráwcowéDussý/mezy smrtedlnými a wšed-
 njmi hřichy Rozdjl činj/ neděge se proto/že-
 by Pánu Bohu nětco wkládati chtěli / nýbrž
 proto se ten Pořádek a Rozdjl hřichůw kła-
 de/ aby ge nepowědomj lépegj pochopiti/gich
 se warowati / a pro swé proti nim opatření
 po Prostředcých prospěšných dychtėti mohli.
 Wždyť gest Pán Bůh ne na darmo/ nýbrž k
 taťowému Cýli a Koncy w swé Cýrkwi/Apo-
 stoly/

772 Na Den S. Michala Arch. Anželã.
 stoly/Proroſy/Ewangeliſty/Paſtýře a Uči-
 telé zřídil/ ad Ephes. 4. v. 11. Milj Lidé / tu-
 toť gá wás mohu vbezpečiti / že Křeſtanská
 Katholická ſaukromná Spowěd tať težká
 negnj / gaťž ſe někdo neſkuſſený má obyčeg
 domnjwati. Skuſte a zwězte gedinau/vpřij-
 mnau a pobožnau Myſly / za giſto a w pra-
 wdě ſhledáte/ gaťého nenadáleho Potěſſenj/
 gaťého ſladkého a hogného vpočogenj / ſkor-
 mauceného ſwědomj z taťowé Spowědi na-
 budete. Nepochybugi (neb gſem to od mno-
 hých giných wůbec dobrowolné a ſ radosti
 hláſagjých ſlyſſel) že po wykonané Spowě-
 di ſ podiwenjm ſe zdržowati mocy nebude-
 te/ wesele wyznáwati / kterakbyſte za to žá-
 dneho Žbožj a Statku wžyti nechtěli / gaťe
 gſte wnitrnj Miloſti Božj pocýtli. Sause-
 dé. My chcem W. D. wpoſlechnauti/a horli-
 wě ſe wſſy pilnoſti k Spowědi ſe hotowiti.

✻✻✻✻:✻✻✻✻✻✻.✻✻✻✻✻✻:✻✻✻✻✻✻

Na Den Swatých Apoſtolůw Symona/ a Judy.

Epistoła Swatého Pawla k Eſſezským
 w 4. Kapit. od W. 7. až do W. 13.

Bra.

Bratřj: Gednomu každému z nás dáš na gest Milost podle mjry obdarování Krystowa. Pročez prawj (Pismo) wstoupio na Wýsost / gaté wedl Wězně: daš dary lidem. Že pať wstoupil / co gest / gedině že y zstoupil neyprwe do neynjžšých stran Země? Který zstoupil / tenť gest / kterýž y wstoupil nadewšedka Nebesa / aby naplnil wšedky wěcy. A on daš některé zagisté Aposstoly / některé pať Proročy / giné pať Ewangelisty / giné pať Pastýře a Učitelé / k dokonání Swatých / k djlu služebnosti / k wzdělánj Těla Krystowa: až bychom se zběhli wšlydni w gednotu Wjry / a poznání Syna BŮžjho w dokonalého Muže / w mjru plnosti wěku Krystowa.

Spasitelné Wyswětlenj w Rozmlauwání w wedené.

Ewangeličti gsau nowj / žádně pořádně poslaupnosti / ani naležitěho powolání nemagj.

Sarát. Čtenát. Sprostát.

Bratř. Giž sem wám w předešlých Rozmlauwáních negednau w Pamět wwedl: kterať prawé Náboženstwj až k Aposstolům

774 Na Den S. Apostol. Symonata a Judy.
 lům Swatým se wztahowati / a swau počás-
 dnau poslaupnost dokázati má. K tomuž
 nás wede dnes Swatý Pawel / abychom se
 zběhli wššyčni w gednotu Wjry / k doplněnj
 Swatých / to gest : k auplnému přidrženj se
 Wjry Apostolské / k wzdělánj Těla Krysto-
 wa / kterěz gest Cýrkew Swatá / to tělo zagi-
 stě má se gednosworným wdenjm wzdělawa-
 ti / a ne nowým rozbrogným mudrowánjm
 trhati. Ky tehdy ke Cti a Chwále dnešnjch
 Swatých Apostolů Symona a Judy / k za-
 hanbenj a k schlazenj wššelikého Kacířského
 Bludu / spítowati budeme : takyli až k Swa-
 tým Apostolům Ewangelické Náboženstw
 wstahowati se může. Takyli Wššeobecnosti
 w prawdě se honosy. Že pať ani Husytowé /
 ani Lutheráni / ani Kalwinystowé Katholi-
 čtj negsau / dvěma Slowy se wkazuge / nema-
 gj takowého Gména / mnohém pať méně wě-
 cý samé ; gať gsau starj Sektářj / Simoniani,
 Valentiniani , Pelagiani, &c. nazýwáni byli /
 tať oni slusně Husytowé / Lutheráni a Kal-
 winyáni slowau. Kdy gsau se oni po celém
 Swětě rozššyřili ? Prawá Katholická Wjra
 hned se z počátku po celém Swětě rozpro-
 střela / we wššech Kraginách rostla a Wotce
 wydávala : Husytská / Lutheryánská a Kal-
 winská / gíz ode Sta / nebo wjce Lěth / netolis-
 to

to w auzkém Otráslku zůstává / nýbrž stracuje a proměňuje se wždycky w jiné a jiné Sekty / gaž wúbec wědomé gest / aneb se obrácí k Katolické Wjře. Které z nich od času Swatých Aposstolůw trwalo ? Co gsau teprwa před Sty a málo wjce Léty nepowstali ? Co negsau z Brusu nové ? Čtenář. Ale oni na krátce nowj býti nechťej. Jarář. Snadně wěřim / nebo wědj / že po tom Sličku / genuž novitas, to gest Nowota říkagj / ssalešná Wjra neomylně se poznává / a polapuge. A nechť pak tomu chtj neb nechťj / tehdy gsau nowj a gesté nowj : Což swětlymi Důwody prokážj. Předně / my ze gména gmenowati můžeme / těch Náboženstwj Půwody / Misto / Čas a Spůsob / kdy / kde / a gaž se začala ? Kde se gim na odpor postawil ? Gažé Newolé a Zbaučenj proto powstali ? Od koho gsau do Klatby dána byla / ic. Toť gest arcy gisté Znamenj Nowoty : a wšseliká Kacýřstwa / kterákoliw proti Aposstolské Wjře se wysty- tla / tjm Spůsobem přeswědčena byla. Za druhé / nemže se zapřjti / že před Rokem 1517. ani Lutheryánského ani Kalwinského Náboženstwj na Swětě nebylo. Nebo gest přjliš wědomé / že toho času když se Luther wyljhl / krom Židůw / Machometánůw a Pohanůw / žádného Náboženstwj se nenacházelo / než

776 Na Den S. Apostol. Symona a Judy.
Katholické a vzteklost Husytská/ která okolo
Léta 1414. se vyskytla. Cžtenář. Neby-
loli gest zgewné/ a každému známé/ wssať bylo
tegné / při některých sem y tam w Papežen-
stwu. Bůh měl vkrýté své wérné. Jarář.
To gest brzo řceno/ ale nemůže tať rychle býti
vklááno. Odkud wy to wjte ? Ginář nes-
můžete wěděti / leda z Letopisůw / ale ti o
tom nic nemluwj/ nýbrž tomu gsau na odpor.
Dále taťe chcy wěděti/ kde a na kterých mj-
stech/ w kterých Krcmách/ Městech neb Měs-
tečkách / takowá Wjra se zdržowala? Ktes-
rať možné bylo/ aby tolik Set Lét/ nikdy od
žádné Inquisicy postžena / a na Swětlo při-
wedená nebyla? Až dosawád se nikdy žádná
Sekta tať vkrýti nemohla/ aby zgewné pola-
pená gsauce/ na Examen/ nebolizto Skussenj
a Kozeznánj nepřissla. K tomu/byloli gest
w Swětě před Lutherem toto Náboženstwj/
proč pať geho Wyznawatelé (gesto dotud
skrytj byli / až Luther začal kazyti) wen ne-
wysli/ Mistra a Doktora swého neobgjmali/
a s nim Bratrstwj nedělali ? Neslyssý / ani
nečte se nic o takowých Lidech. Wssyčni/
genž se k Lutherowi přitowaryssyli / před
tjm Katholictj byli/ gaťo y sám Luther/ Ka-
tholický Mnich a Kněz gsa / Patnácte Lét
horliwé a pobožné (gať se sám přiznawá
lib.

lib. de miss. angular. & lib. 2. contr. Zvingl.)
 Missy čtal. **Cžtenář.** Gsmeli tať nowj/
 proč musíme od wás tať často slyšeti/že gšine
 starým Kacýřstwjm nařazení/a s nimi na ge-
 dnu Pissialku piškáme? Gestli tomu tať/
 tehdy nemůžeme nowj býti. **Farář.** Nic-
 méně gste nowj/ neb gste stará Kacýřstwa ga-
 řo Sletýřj/ do nowé a giné formy slyli / toli-
 kž nowými Bludy tať prosspiřowali a zmiz-
 chali / že celé Corpus a vplné obsaženj wšsech
 Artykulůw/ a celého Včenj wasseho/ z **Uábo-**
wadlj a Brusu/ nowá Wjra může a má slau-
ti. A tomu y ta stará Kacýřstwa/ před po-
 wstánjm Luthera/ tať zmizela a w zapome-
 nutj přišla/ že nynj za **Uowá mohau** držána
 býti. A byť gste wšsedu Starožitnost/ wšse-
 čka místa a časy proběhli / tehdy nemůžete
 mně gediného Čłowěka vřázati / neb před-
 stawiti / kterýžby k celému Obsaženj wšsech
 Artykulůw wasseho **Uáboženstwj** se přizná-
 wal. **Sprostáť.** Gá newjm žádného.
Farář. Za třetj gest gisté/ a w Spisých se pa-
 trně nachází/že Starodáwnj **Urcowé a Uči-**
telé Cýrkwe Krystowé/ gestto po wšsedy časy/
od Sta do Sta Lét kwetli / a rozhlášení
gsauce / Powěst welkau měli / Susytského
Lutheryánského neb Kalwinského Uábožen-
stwj nebyli : neb oni wesněs wyznáwagj /

778 Na Den S S. Apoſtol. Symoná/a Judy.
wůle naſſy Swobodu; dobrých Skutkůw po-
třebu/žiwota wěcného Žásluhu; k zachowa-
nj Příkázanj Božjch možnoſt: Oni za luſtné
vznáwagj / Wzýwánj Swatých; Pocty Re-
liquij a Obrazůw; Swatou Obět Miſſe / za
žiwé y za mrtwé; Swěcenj Knežſtwa; Kže-
holnj Sliby; Ewangelické Kaddy; Čtyryd-
cetjdennj Půſt/ a co dále/č. Což waſſe Re-
ligie za bezbožné / powěrné a bludné drží.
Že pať Swatj Otcowé/ to wſſe ſchwalowali
a ſmeyſſeli / to ſe z Spiſůw gich patr-
ně nacházy/a od ſtrany odporné nezapjrá. Ale tať
ſe domnjwagj / že gſau to Otcůw malé wady.
Arcy dobře. Powěra/Modloſlužebnoſt/Bez-
božnoſt/ gſau toliko malé Mrwičky/č. Když
tehdy Otcowé/waſſy Wjru neměli; náſledu-
ge / žeť Wjra waſſe nowá geſt. Čtenář.
Co nám po Otcých: naſſe Ewangelické Ná-
boženſtwj geſt ſtarodáwnj/ nebo za času Apo-
ſtolůw / a po nich několik Set Lét po celém
Swětě bylo. Jarář. Kde geſt Průwod?
Kdo gſau tehdáž ti byli/ geſte w vplném ob-
ſaženj waſſy Wjry/ tať wěřili neb učili/co wy
wěřjte a učjte? Kterať to wkažugete? My
prowozugeme co tomu na odpor. Nebo
giſté geſt/ že Swatá Miſſe a Obět za žiwé y
za Mrtwé? Swěcenj Služebnjkůw Čyrkew-
njch; Kžeholnj Slibowé a podobné wěcy/
wám

wám do konce protivné; za času Aposstolůw a po nich následujících Lét w Cýrkwi se stwéli. A nechť tomu tak gest (čehož wšak nepřipausstjme) žeby Náboženstwí waffe za času Aposstolůw / a po nich gedno neb dvě sté Lét bylo / tehdy muselo / w třetím neb čtvrtém stu Lét / začíti do konce klesati / což wassý Centuriatorowé Magdeburssstj wyznáwagi / tehdyť okolo 1300. Lét / Cýrkew Krystowa do ěruntu padla ležela. Než až přjliš gest patrné / že w těch 1300. Létech Husstýské Lutherýanské ani Kalwinsté Wjry nebylo / nýbrž na šrz giná a té protivná / wšbec procházela ; a tak prawá Wjra roztrísaná / Ewangelium zatenuéné / Cýrkew Krystowa powalená byla / až Hus Luther a Kalwin s swými Lucernami zase Swětlo Swětu přinesli / a to gsau mnohých Ržecj / mezy wassými / kteréz často welmi chlubné Wsty y Pérem rozhlassugi. Gestli wšak tomu tak / kde zůstane Prawda Božstých Wst Krystowých / že Cýrkew geho na Stále / a ne Pjstu wystawená gest ? Kterak proti nj Brány Pekelné neswtězyli ? W Swatého Matausse w 16. Kap. w. 18. Kterak gest Domem Wšjim / Slaupem a utwrzenjm Prawy ? a w 1. Tymoth. w. 3. Kap. w. 15. Kterak Králowstwí Krystowo (Cýrkew) stále /

pew:

780 Mat|Den S. Apostol. Symona/a Jůdy.
pewně a věčně zůstane / a nebude zrušeno na
věky. Danyel Prorok w 2. Kapit. w. 44.
Cztenář. Giž gsem weyffe prawil / že Ná:
boženstwijnasse/ bylo od času Apostolůw/ ale
skryté. Sarář. Gá tolikéz giž gsem prawil/
že to nemůžeprovedeno býti. A byt se prove:
dlo / tehdyby z toho wždy následowalo/žeby
takowá skrytá Wjra / prawé Náboženstwij
býti nemohlo. Nebo prawá Cýrkw Kry:
stowa / gest Město na Hůře wystawené/ kte:
rěz nemůžeskrýté býti v Swatého Matau:
sse w 5. kapit. Oná gest Hora Domu Páne
na Wrchu Hor připrawená a wyzdwyžená/
nad wšsecky Pahrbky každému widitedlná/ k
nij se shrnau wšsychni Národowé / Izayas
w 2. kap. w. 2. Onať gest Králowstwij Kry:
stowo/ kterěz se pne od Moře do More/a od
Potoka až do Koncin Země. Psal. 71. v. 8.
Ona gest ten Wrch weliký / kterýz naplnuge
celý Swět. Daniel 2. kap. w. 35. Cýrkw
Krystowa/musy před Swětem patrná a zge:
wná býti/z částky pro to/aby Bleskem swým/
Brásau / dobrými Mrawy / a zewnitřnjmi
Ctnostmi / Pohany k sobě wábila/z Czástky /
aby ti/gessto Křesťané býti chtěgj/kamby pro
Naučenj giti měli/wěděti mohli. Musy ta:
kégegj Včenj a Wjra neokrytá býti / syceby
nevžitečná byla / a nemohlaby Pohanůw
obráz

obraceti. Pročez nikdy / y w neywětšých
 protiwenskwjch / tak se dalece neukrýwala/
 aby se oni newědělo / gaž Cyrkwnej Zystorye
 wyswědčuge / a odtud tolik tisyc Mučednj-
 kůw posslo. Za druhé / gestliže Náboženstw
 wasse / tolik set Let se skrýwalo / tehdy Kely-
 gij slauti hodné nebylo. Kterakž mělo Cyr-
 kwi Krystowau slauti / gestto Krystowé pras-
 wé Wjry zgewné wyznáwati nesmělo ? Kte-
 rež z nesmělosti a strachu Smrti / do tmawých
 Kautůw lezlo / a na Swětlo wygiti se bálo ?
 Naposledy a za třetj / když gest se tolik set Let
 netoliko schowáwalo / a swé Wjry wyznánj
 zgewné zatagilo / nýbrž také sfalessné a Papež-
 ské (gaž wy prawjte) wyznáwalo Modlám
 se klanělo / welikými a mnohými Powěrami
 se skálelo / rč. (nebo před Lutherem wssychni
 Křesťané zewnitř se za Katolické wydáwati
 museli / aneb hned od Biskupůw a Inquisito-
 růw stjhánj / a gažo Kacyři trestáni byli) teh-
 dyby Cyrkw Krystowa bjdnégšj a ohawnég-
 šj byla / než newěřjcy zatwřená Synagoga
 Židowská / gestto wzdycly swé otewřené sšto-
 ly a Wjry wyznánj měla. Bylaby horšj a
 bjdnégšj než wšsecka Kacyřstwa / kteráz zge-
 wných Zborůw / Shromážděnj / Biskupůw /
 a gistého Spůsobu Náboženstw swého vžj-
 wala. A protož patrné gest / ze nic neforez-
 mnég-

782 Na Den **S. Apostol. Symona** a **Júdy.**
 mnějššího a nepotřebnějšího věno býti ne-
 může / gaťo že **Cyrkev Krystowa** / tolik set
Lét newiditelná a vkrýta byla. **Dělám**
 tehdy tuto z obau stran ostrau **Závěrku** / wa-
 sse **Uboženstwí** / buďto před **Zussem** / **Luthe-**
rem a **Kalwinem** bylo / aneb před nimi neby-
 lo ; nebyli gest / tehdy gest nové / a tať neg-
 nj **Cyrkev Krystowa** / neb ona gest starodá-
 wnj : Byli gest pať před nimi / tehdy bylo
 skryté / a tať nemohlo býti **Cyrkwi Krystowau** /
 nebo ona wždycky zgewná byla. **Ctjenář.**
Počíná mi se w této věci **Závrat** dělati.
Sarář. **Slušně** / nebo gest zamotaná a zwr-
 cená dosti. **A** co wíce / kteráť gste wy w ta-
 kowých **Temnostech** a newědomosti poznati
 mohli / kdo gšau wassý **Wjry Společnjcy** ?
Kdo wassý **Páni** neb **Pacholcy** ? **Od** koho gste
 měli **Poslaupnost** w **Auřadech** **Cyrkewnjch** ?
Od koho gste **nálezitého** **Powolání** dosáhli ?
Kdo komu dal **moc** **kázati** / když geden **druhé-**
ho **neznal** a **newiděl** ? **Kdo** na **wás** w **potmě**
Ruce **wykládal**. **Sprostáť.** **Toť** gest w
Pravdě **Otázka**. **Sarář.** **Co** se **Poslaupno-**
sti **dotýče** / **necht** mi **někdo** **powj** / **po** kom gest
Luther **prwnj** **Půwod** a **Otec** **nového** **Uás-**
boženstwí / **místo** **swé** **wgal** a **následowal** ?
Czj **Stolicy** a **Moc** **Cyrkewnj** **opanol** ?
Kdo **přednjm** **Lutheryáním** neb **Ewange-**
lických

lických Biskupem byl? Kdo před Hussem/
 Kalwinem/Cwingliem/řc. Nemůželiť žádný
 gmenowan býti / gest neomylné/ že žádné
 poslaupnosti nemagj / která se od Otcůw
 Swatých za newyhnutedlnau uznáwa/a šrz
 ze kterau prawá Cýrkew s Aposstoly spogená
 a sgednocená gest. Opět/ nedostáwa se gim
 netoliko poslaupnosti w Stolicy a Mocý/
 ale gest Nedostatek y w Ordynacy a Swěce
 nj/ kteréž od Aposstolůw pocházy. Neb
 Vcitelowé Cýrkewnj wždycky sli na dwog
 násobnj Moc / kteréž od Aposstolůw na ro
 wné Linyj / a gednjm Ržetězem vycházeri
 musyla/totiz Moc Ordinis, to gest Swěcenj/
 šrz kterau se obětuge; Swátosti poswěcugj s
 k vžitku lidí a poswěcenj. Potom moc Ju
 risdikcy/to gest Spráwy neb Wrchnosti Du
 chownj / kterauž se moc dáwa Cýrkew sprá
 wowati/Slowem Božjm pásti/řc. Žádné z
 těchto dwauch Mocý od Aposstolůw nemo
 hau dowěsti: Mocnost Spráwy Duchownj
 ne/ neb nemagj žádné poslaupnosti / gaž giž
 dokázano. Ani mocý Swěcenj/nebo kdo gest
 Husa/ Luthera neb Kalwina nad Cýrkwi
 geho za Biskupa zřjdiť neb poswětil? Cžte
 nář. Někteřj prawj/ že negnj potřeba žádné
 Ordynacy. Jarář. Ale to proti celé Sta
 rožitnosti / a wždycky býwalému Spůsobu
 Cýr=

784 Na Den S. Apostol. Symona/a Judj.
 Církev celj/ nebo w Církwí Krystowé/ nikdy
 žádný za Biskupa držán nebyl / tať aby wšse-
 dy Biskupské Vrady wyrjzowati mohl/ leda
 gest od gineho Biskupa Swěcenj přigal/ ge-
 muž dle Apostolského Ustanowenj a Narjze-
 nj / dwa ginj Biskupowé musy přidání býti/
 gaťz Canon. Apost. 1. & Can. 4. Synod.
 Nicen. vřazuge. A o tom y Swatý Pawel
 zmjnkú činj/ piššýc k Timotheowi : Něžane-
 dbáweg Milosti/ kteráž dána gest tobě s
 wzkládánjm Ručau Kněžských na tě. 1.
 k Tymoth. w 4. řap. w. 14. to gest Biskup-
 ských Ručau / kterjš s ordinirugjcým / na po-
 swěceného Kuce wzkládagj/ gaťz Swatj Ot-
 cowé wykládagj. Čtenář. Prædykanti
 taťe geden na druhého Kuce wzkládagj. Sa-
 rář. Opice taťe : Který ale gest ten Biskup/
 genž Prædykanty za Biskupy ustanowil ? Ba-
 gich celé powolánj nic negnj. Žádný nemů-
 že w Církwí Swaté kázati / lečby řřř pořá-
 dné zmocněnj k tomu powolán a poslán byl;
 kterak kázati budau/ nebudaui posláni z
 k Řjmanům w 10. řap. w. 15. Gaťeby bylo
 Spuštěnj a řkaza w Církwí / řdyby řždý
 podle wíle swé chtěl kázati / Církev spra-
 wowati/ Bludy rozsýwati/řc. Ani w Swět-
 ské Spráwě se nedopaušřř žádnému / aby se
 sám wlastni mocý wetřel/ a giným za spráw-
 ce

ce wystawil / nýbrž musy od Knjžete Země k tomu powolan a pořádně zřízen býti. Cžim méněgi tehdy w Duchownj Spráwě / nemůž ze žádný se Pastýřem Duffy sám činiti / Cyrkw Boží a Lid w těch věcech / které se k spaseňj wztahujj spravowati / nýbrž musy od wrchnjch Spráwcůw a Knjžat Duchownjch k tomu zřízen býti. K tomu / kdo newchází Dweřmi do Owočince / ale wchází ginudy / teně Zloděg gest a Lotr. Prawj Pán w Swatého Jana w 10. Kap. w. 1. Kdo tehdy sám sobě Auřad bere Cyrkwijnho Pastýře / bez pořádného Poslání a Mocý / ten newchází Dweřmi / nýbrž wchází ginudy / gažž Učitelowé a Otcowé Cyrkwijnj wesměs wykládajj : Pročež za Zloděge a Lotra / a ne za Pastýře Duffy / držán býti má. Naposledy swatý Pawel k Židům w 5. Kap. w. 4. 5. to Poslání za tač potřebně uznává / že ho y při Krystu samém wyhledává / Aníž kdo tačé přigjmá k sobě té Cti / než kdo powolan býwá od Boha / gačo y Aaron. Takéž y Krystus / ne sameho sebe oslawil aby byl Biskupem / ale ten kterýž mluwil k němu / Ty gsy Syn můg / gá dnes zplodil gšem tebe. S kterězto přjčiny Pán Židům o Poslání swém tač často kázal / totiž že nepřizšel sám od sebe / nýbrž od Otce poslan gest /

786 Na Den SS. Aposstol. Symona/a Judy.
což gest y mnohými Zázraky dotwzrowal.
Odkudž se patrně a swětle widj/ že Hus/ Lu-
ther/Balwin/ a podobnj nowj Učitelé / ža-
dným Spůsobem slyssáni / nýbrž y s Učenjm
gich / co neypilněgi wywarowáni býti magj.
Nebo zgewné gest/ že od žádného negsau pos-
sláni/ ale od sebe sami přiběhli/sami sebe Pas-
týři Cýrkwjnmi učinili / Práva toho / gi
reformirowati a méniti o swé vgmé se vga-
li ; a taž ne strze Dwěře do Owčince wessli/
nýbrž ginudy wlezli / a podle Propowědenj
Krystowa za Zloděge a Lotry držáni býti
magj. Čtenář. Tu nám nic nezbywá gi-
ného co řícy/gediné/že gsau od Boha bez Pro-
středku posláni / gačo před Léty Prorocy k
reformirowánj Lidu / obzwláštjnjm Spūso-
bem/ a krom obyčegného pořádku/ od Boha
posláni býwali. Item / gačo Krystus Apo-
sstoly poslal Swět obrátiti ; gačož y Pawel
Swatý po Wstaupenj Páně na Těbe/ nebyl
od Lidj poslán / aniž od Lidj Ewangelium
přigal / nýbrž od Pána samého poslán byl.
Sarář. Ale negnj dosti to prawiti / neb se
domnjwati/než musy tažé podstatně a taž gi-
stě provedeno býti/ aby ani Lidé / ani pořá-
dnj Pastýři slussné přjčiny neměli / ge gačo
Swūdce zawrhowati. Nebo Prorocy y
Aposstolé/ anobř y sám Pán Krystus / neto-
liko

liho prawili že gsau od Boha poslání/ ale to co mluwili / také Božstými / Přirozenj přes wýssugjými Zázraky s dostatkem ukazowasli. Za druhé / wssyctni Kacýřstj Místej/ a ssalessnj Prorocý / wzdycy to předstjrali/ že gsau od Boha poslání/a od něho Moc swan přigali ; tehdy musyme nebo wssedy připustiti/ nebo žádného. Neb pročbych měl wjce wěřiti / že gest Luther poslán od Boha/a ne Balwin/ Mincer/ Arrius/ Hus neb ginj Kowárj Kacýřstwa/ poněwadž on tak málo swé powolání/ gačo ginj provozuge ? Za třetj/ w Swětšké Spráwě/ aby někdo mohl Regentem býti/negnj dosti když řekne/že Pán Země/ gestto odtud vzdálený gest/ gey posylá/ nýbrž musy k tomu Patenty/ Kučau Knjžetcy podepsané/ a Pečeti vtwrzené složiti / kterjžto potom swelikau pilnosti čreni/špaumání/ a tak ohledáwani býwagj/ aby snad Sales a Podwod pod tjm neležel. Nagdeli se pač co podezřelého / dokůdžby dokonalegššy Wjry nevkázal/ nebýwá připustěn. A gačaby to Possetilost byla/aby se do Cýrkwe a Králowstwj Krystowa/ nowj Pastýři/ anobrž Reformatores,neb Gináčitelé celého Náboženstwj/ toliho pro to přigjmati měli/ poněwadž prawj / že gsau od Krysta poslání/ že magj Duch Bohjho/ byt pač ani Patentůw/ ani Znas

788 Na Den S. Apostol. Symon a Judy.
menj nevtazovali. Za Cztwrté/ gest v was
Ewangelických / hlavni Czástka wasseho V-
čenj/ aby se nic newěřilo/ gediné co w Bibly
psáno stogj. Těcht nám tehdy vřázi z Pissma/
že od Boha Cýrkew geho reformirowati po-
sláni gsau : Kde na kterém místě se prawj/ga-
kými Slowy se zmjnká činj a oznamuge / že
Hus neb Luther neb Kalwin / od Boha tačo-
wau Moc dosáhli ? Gináť gich / podle wla-
stnj gich Regule přigjti nemůžeme. Cžtes
nár. Gá gsem wždycky se domnjwal / že Do-
ctor Luther byl wzbuzen a poslán od Boha
samého Papeženstwo reformirowati. Ale
porozumjwám / že Prædykanti nassy / sami o
tom nepochybugj/ a že se to wsseligat dowěsti
můze/ nawrbugj. Těchto Dniw / hledal
gsem w Knjhách gednoho wčeného Professo-
ra, co on o tom smeyssli : A tu gsem dwa Dů-
wody nalezl/že Luther měl pořádné powolá-
nj/ mimo to bez Prostředku / a ti/ gaťz siney-
sslim/ nemohau tať snadno wywráčení býti.
Sarát. Slyssme ge. Cžtenár. Luther
(prawj on) od Papežské Cýrkwe přigal moc
Prawdu kázati. Ačkoliw ona gi neznala/ a
mnohými Bludy zohawila / nebo y Kacýřské
Cýrkwi/ platné a Apostolské Powolánj může
dáno býti. Sarát. Tu gá dělám dwanas-
ctisahowý Krjz k tomu / a prawjm / že do
konce

konce Právda negnj. Příčina gest / že péče pastýřská / w gedné každé Církwí / gest rowně toho Přirozenj / gačo Církwě sama. Nebo každá má takowé Pastýře a Včitelé / gačáz sama gest / a žádného giného Powolánj nedává. A poněwadž Kacýřská Církwě / Kacýřské Powolánj dáwa / nemůže takowé Powolánj prawe Církwí platné býti. S částky / že sfalessná Církwě / žádného Práva neb mocý / nad prawau Církwí od Boha nedosašla. A opět / že Intency neb Umysl sfalessné Církwě / Umyslu Krystowému a geho Církwě / gest wždycky na odpor. Každá Církwě má tento Umysl / aby se Wjra a Včenj gegj rozmnožowalo : Pročež Powolánj a Moc Pastýřůw swých k tomu nařzuge / a to ne gen conditionatè nebolizto s weymjnkau / počždž též Včenj prawé gest / nebo takby o Wjře své pochybowala / nýbrž absolutè a bez weymjnkau / gačo Lutheryánj na swau Concordancy / a Kalwinystowé na swých Synodůw neb sněšenj Artykule / wjže. Gest tehdy paubý Podwod / chtjti řícy / že wedlé Přirozenj a prwnjho Nařzenj Auřadu Včitelškého / Luther neb Kalwin / k Bázanj své domnělé Právdy / powoláni byli. Nebo Přirozenj gedné každé wécý zawjrá w sobě netoliko Genus, ale y differentiam specificam. Auřad Včitelšký in

790 Na Den S. Apostol. Symona/a Judy.

genere a veřejně vzaty/ negnj ani Arxyánský/ ani Lutheryánský/ ani Katholický / nýbrž obsahuge w Conceptu swém/ confuse, to gest/ nesrozumitelně/ toliko samau moc učiti / bez Rozdilu. Ale žádná Církev takovým způsobem genericè veřejně povoláwati obyčejně nemá / nýbrž w každé vocacy býwá genus s připogenau Differency neb rozdílem obmezeno : Aby totižto povolány / tak a ne ginál učil/ ty a takové Swátosti podáwal/ po Lutheryánsku v Lutheryáně / po Kalwínsku v Kalwině/ Katholickým Řádem v Katholických / anobrž w každém tom Náboženstwí ginál / kromě Křtu Swatého. Čtenář. Té Odpovědi jsem nečekal / nemohu gi odolati. Farář. Druhý Důwod také swého odbytí dosáhne ; kterak wzij ? Čtenář. Tak to. Přísaha / kteráž w slusné věci (v. g. Práwdu učiti) wykonaná gest/ musí bez přerušeni zachowaná býti. A protož Služebník y při Kacířské Církwí/ když Blud poznáwá/ gest Přísahau swau zawažanna ty týž Katedře Práwdu kázati. A to Luther (y gažž Kalwínystowé prawj / gich Kalwin) učinil / id. Farář. Spráwediwé wykonaná Přísaha/ slusné má zachowaná býti. Ale aby w takové Přísaze/ kterauž Katholický Spráwce Dušš / wykonáwá (gažž také Luther y Kalwin

dřiwé

dějwe než odpadli učinili) Swoboda promě-
 něnj téhož Včenj některá obsažena byla/gest
 klam patrný. Na proti tomu Prawda gest/že
 takowý/ pod tauž Přisahau/ Včenj proměno-
 wati nemá / nýbrž Lidu ge tak za gisto a w
 prawdě přednáseti / gaž w celé Katolické
 Cýrkwi / zwyklý Obyčeg s sebau přinássý.
 Nebo schwálně k tomu Cýli powolaný Přisac-
 hau se zawazuje/a táž Přisaha/ ne tak wzni/
 gá chcy indefinitě neb slepě bez rozdjlu / gaž
 mi budoucně do Slawy přigjti může/prawdu
 učiti ; nýbrž chcy determinatě to gest wey-
 slowné/ tuto mně poručenu/odewsseho Kře-
 stanstwa tak dáwno přigatau / approbiro-
 wanau/ schwálenau / Katolickau / nepromě-
 něnau/na Snémjch Duchownjch wyswětenau
 Prawdu / paubau a samau kázati / učiti / a
 wsseliká gi protivná Včenj zamjtati/ a odsu-
 zowati. Sned tehdy gaž Hus Luther a
 Kalwin gináť učinili/ Přisahu swau zrušsýli/
 a proti přigatému Powolánj a Poručenj či-
 nili. Čtenář. Dnes gsem o mnoho více
 něgssý. Mám dobře co Domu nésti. Za tjm
 děkugi/ a na Den Wssech Swatých dle přjpo-
 wědi mé/ dám se zase časně nagjti. Satář.

S tjm wám společně y rozdjlně do-
 brau Loc winssugi.

Na Den Wšſech Swatých.

Nžet z Žgweni Swatého Jana w 7. Kapitole od Werſe 2. až do W. 12.

W Těch dnech : Hle gá Jan widěl sem giného Angela wystupugicýho od Wýchodu Slunce / magicýho Znamenj Boha žiwého : Ywołał hlasem weklým ke čtyrem Angelům / kterýmž dáno geſt / aby ſſodili Zemi a Moři / řka : neſſodte Zemi ani Moři / ani ſſromům / dočudž neſ poznamenáme ſlužebnjtů Boha naſſeho na čeljch gegich. Y ſlyſſel sem počet znamenanych ſto čtyrydeeti čtyřj tiſýce znamenanych ze wšſeho Počolenj Synu Yzraheľſkých. Z Počolenj Jůda / dwa nácte tiſýců znamenanych : z Počolenj Ruben / dwa nácte tiſýců znamenanych : z Počolenj Gád / dwa nácte tiſýců znamenanych : z Počolenj Aſer / dwa nácte tiſýců znamenanych : z Počolenj Neftalim / dwa nácte tiſýců znamenanych : z Počolenj Manafſes / dwa nácte tiſýců znamenanych : z Počolenj Symeon / dwa nácte tiſýců znamenanych : z Počolenj Lewy / dwa

dwanácte tisýcú znamenáných : z Pofoles
 nj Izachar / dwanácte tisýcú znamena-
 ných : z Pofole nj Zábulon / dwanácte ti-
 sýcú znamenáných : z Pofole nj Jozeff /
 dwanácte tisýcú znamenáných : z Pofo-
 lenj Benyámin / dwanácte tisýcú zname-
 naných. Potom sem widěl Zástup we-
 liký / kteréhož žádný přečísti nemohl / ze
 wšech Národů a Pofole nj / a Lidj / y Ga-
 zyku : ani stogj před Trúnem / a před
 Obličegem Beránka / gsauce oblečení
 w bíla Kaucha : a Palmy w Kuřau ge-
 gich : a wólali Hlasem welikým / řkauce :
 Spasenj Bohu našsemu / kterýž sedj na
 Trúnu / a Beránkowi. A wšychni Ange-
 le stálj okolo Trúnu a Starců / a čtyr
 Zwjřat : y padli před Trúnem na twá-
 ři swé / a klaněli se Bohu / řkauce : Amen.
 Požehnánj / a Gasnost / w Maudrost / a
 Djků činěnj / Čest / a moc / y sýla Bohu
 našsemu / na wěky wěků / Amen.

**Spasitelné Wswětlenj w Roz-
 mlauwánj wwedené.**

**Srdnaté Rozmyslenj k Katolickému Ná-
 boženstwj potřebné gest.**

Farář. Cžtenář.

Cžtenář. Služba má Ctihodný Pane Faráři. Přicházými w čas příležitý? Farář. Právě dobře. Kterak gest se Pán z strany své Wjry rozmyslil? Cžtenář. Rozmyslil gsem se bedlivě; těchto pomínulých deset neb gedenácte Dnj/ nic giného gsem nečinil / s každým mezy námi prošlým. Rozmlauwáním ode mne poznamenaným / celý Den gsem stráwil/anobř ani při nočním Odpočwánj a we Spanj sobě gsem Počoge nedal. Farář. Ale gaťé facit učinil / nebo na čem gest zawřel/ co summa summarum Rozgjmánj geho wynássý? Cžtenář. Na tom se gestté zastawugi/gest sem nau tať (ať prawdu djm) vult piger & non vult, gaťoby chchtěl y nechťel. Rozum gest syce gat a přeswědčen / že totižto Wjra Katholická / a to sama gediná / musý newyhnutedlně gista / prawá a Krystowa Wjra býti; ale wůle ne chce gestté do toho/ ta předce rozdlná Rozmyslenj namjta. Farář. Mámli hádati? Cžtenář. Gať se ljbj. Farář. Sedno gest/ quid dicent homines co Lidé řeķnau? Co žena má? Co přátelé? Co ti s kterýmiž gá Obchod swüg a Correspondency / y z nj dobrý žyř mám? Tit mne hned dagj odpusťtění/ kde zase tať brzo giné příležitosti nabudu? Cžte s

Čtenář. Pán Farář velmi dobře hádá /
 já sám nemohl bych se vyslovněgi spowidas-
 ti. Farář. Překážli co wíce? Čtenář.
 To newícegi. Farář. Ale gsau wšefco čas-
 ně wěcy // kteréz nemagj weyffe než wěčné wá-
 žené býti. Čtenář. Takť gest/wšfať před-
 ce to mé Srdce tjšj. Farář. Lidj musjme
 nechati mluwiti/a w Nebi Angelům dáti pos-
 lauchati / kterjž welikau Radost magj
 nad gednjm hřššnjkem Pořánj činjčým.
 Swatý Lukáš w 15. Kapit. w. 10. Ženě se
 musj dobrými Slovy chláholiti / nětco tr-
 pělíwě sněsti/ gi lépe wycowati / Pánu Bo-
 hu se modliti/ dobrý příklad dáwati / tehdy
 sessle y gi Pán Bůh Ducha dobrého. Přátes-
 lům / a těm s kterýmiž galy Handl neb Ob-
 chod máme / musj se ty příčiny / které nás k
 poznánj Prawdy přiwedli/ prozřetedlně/au-
 stně neb w Spisu oznámitj. Paťli oni před-
 ce Lásky a Náchylnosti swé wázati nechťj/
 sluffj na před Božské Milosti / a giných do-
 brotíwých Katholických Pánůw / gichž mno-
 ho gest/ Přízni a Dobročinnosti se těssyti.
 Čtenář. Ach newjm na čem zůstati. Far-
 řář. Ať se mně Pán Čtenář wprjmně pris-
 zná: takyli ge/ kdýž dneššnj Kžec sobě přečetl
 gakausy swatou žádosti nezahořel / takyliby
 sobě se decně newinššowal/ někdy do toho we-
 líkž

líkého Wymolených BŮžich Zástupů přičten býti? Takyliby mu Srdce radosti se nerozplinulo: Kdyby w ten Den Sprawedliwý Soudce a Odměnitel Krystus Křisť / na způsob lastaweho Otce/ genu w stric běžel/ na Kamena padl / geg obgal / k Srdcy swé / mu přitiskl / a geg za Syna BŮžho / za Dědice Králowstwí wěcného před celým Swětem wyhlásyl? Cžtenář. Wšsem/tať gedi ná žádost má / a naděge gest. Farář. Ať Pán pamatuge na ona slowa Swatého Augústýna : Tom. 9. l. 4. de symb. ad Catechum. c. 13. Nebude mjtí Boha za Otce/ kdo nechce mjtí Církev Swatou Wšesobecnou za Matku. Počudž ho od Heroslického Wjry prawé wznání galyšy ohled zdržuge/ ať sobě připomene ona Slowa Krystowa v Swatého Lukáše w kap. 9. w. 26. Kdožby se za mně styděl / a za mé řeči/ za tohoť se Syn Cžlowěka stydětí bude/ když přigde w Sláwě swé/ a Otcowé y Swatých Angelůw ? Uchť mi powj dá: legi/ kdyby geho dobrý Přitel/genžby wšsedy taťowé přjčiny rozwázil / w nápodobném způsobu/ a rowně w té pochybnosti postawen byl/ gaťo nynj Pán Cžtenář gest ; coby genu radil? Mohlby gey na to z Srdce a dobrým Swědomjm namlawati/ aby Ewangeličým

zůstal/a Katholickým nebyl? Čtenář. Vítal bych toho nevcinil / nýbrž raděgibych mu Katholickau Wjru chwálil/ ba y sám bych s nim chtěl Katholickým býti/ědyby nne gen tyto špatné překážky nerozpařowali. Farář. Tehdy geště gedno mi powězte: Wšyřni my w ořamženj mřeme /a newjme/ědy a gař Pán Bůh nenadále s námi naložj ; Co ědyby ste zeytra měl vmřiti ? Čtenář. O tuby giž weta bylo/geště bych dnes chtěl Katholickým býti. Farář. Pohle ! gař gest sylná Prawda ! Pán Bůh Wšemohaucý přideg wám mnoho Dnůw a Lět ! ědyby ale gednau ta Sořdinka se přiblizowala / cobyste newinššowal/ abyste w swém Žiwobyťj byl mnoho dobrého vćinil / a s neywyššy pilnosti odewššech Hřichůw a Neprawostj se zdržowal ? Čtenář. Kdožby toho na Smřtedlné Postely newinššowal ? Farář. K wšak gste w předěššých Rozmlauwánjch slyššeli/ a w Dwážowánj wassem nepochybně tařé shlědali / že sama Katholická Wjra ře wšsemu dobrému nabáda/ a odewššeho zlého slynými a prospěššnými Prostředky odwozuge / Ewangelická pař Náboženstwj wjcegi ř potupenj dobrých Stutkůw/a ř hanebné hřiššné Swobodě neb Roztopáššnosti Žiwota Náwěšštj dáwagj: Proč tehdy nemáme ř Katholické Wjře řářhau

hnauti / a giných státi nechati ? Čtenář.
 Máš tak býti : Duch gest hotow / ale Tě-
 lo Nemocno. Math. 26. w. 41. Farář.
 Ohledegme / můželi Tělu spomoženo býti.
 Nechť gest tomu tak / že Pán Čtenář chce zů-
 státi Ewangeličkým / wšak přisselby gednau
 před Krystowau Saudnau Stolicy / a bylby
 od něho tázán / proč gest po dosaženém tak
 dobrém Naučenj / po tak bedliwé a oprav-
 dowé učiněném Rozwáženj / po vžilém tak
 patrném oswjcenj Rozumu / toliko pro Lidský
 Ohléd a marné Překážky / Katholickým ne-
 byl ? Co chce Saudcy za Odpowěd dáti ?
 Čtenář. Ach můg Bože ; To gá newjm.
 Ale nechť mně Pán Farář také gedno powj.
 Kdybych gá byl Katholický / a ten týž Swr-
 chowaný a Neywyššý Saudce w poslednj Den
 mne tázal / proč gsem učiněn Katholickým / a
 Ewangeličkým nezůstal ? Cobych mohl odpo-
 wěditi ? Farář. Hrubě se dobře ptá. A hle /
 těmito Slowy Wšewědaucýmu Sprawe-
 dliwému Saudcy s neywětšý Podstatau od-
 powěditi může : Pane / proto gsem byl Katho-
 lickým. I. Že gsem vpřjmným Smyslem /
 zřetedlně pochopil a sezual / kterak Katho-
 lícké Náboženstwj opravdowé a s pilnosti wěj
 a nabáda / aby člowěk Mysl swau odewšech
 pomjgegjcých časných wěcý odwracowal / a k
 samé

samému Milowanj toliko Nebeských naklonowal ; aby swéwolné Tělo krotil / a spasitelnau Bázni Božj mrtwil ; aby se na wšeliké dobré Skutky wynasnažowal / Wrchnosti possussen / a Modliteb pilen byl / tolikéz wšech Hřichůw a Neprawosti se warowal a wystrjzhal ; kterak gsem mohl mysliti / abys Ty y nad tjm zalibenj neměl ? II. Proto gsem Katholickau Wjru přigal / poněwadž gsem wěděl / že se téhož Náboženstwj po wšedny čas takowj Lidé přidrželi / gichžto Maudrosti / Swátosti / Žázkám / Duchu Prooctwj / zč. celý Swět se diwil. A kterak gsem mohl mysliti / žeby wšykni ti hanebné oklamáni byli ? III. Pro to gsem Katholické Náboženstwj obljbil / poněwadž gsem widěl / a hodnowěrně se wyptal / žeš Ty Pane nesčjslnými přirozenj přewýssugjcými Žázkami / kterjž se od žádného giného / než od Wšemohaucnosti twé státi mohli / této Wjře Swědectwj wydawal. Kterakž gsem bez rauhánj smeyssletimohl / žebyš Ty Bludu a Neprawdě takowé Swědectwj dáwal / a nás vbohé Lidj tudy oklamati chtěl ? IV. Proto gsem k Katholické Wjře přistaupil / poněwadž gsem Očima widěl a mačal Rukama / že twá Božská Žaslíbenj / kterážs swé prawé Cýrkwi připowěděl / toliko w samé Katholické Cýrkwi naplněná gsau /

gsau/ totižto : že ona se wždycky po všem štyř
 ročím Swětě rozprostřala/ že e k ni podle
 Slibu twého Pohané wždycky obráceli / a že
 ona naposledy/ přes tolik Set Lét/ proti to-
 lika Kacyřstwjm/tolika vkrutných Tyránůw
 hrozným a přewelikým Protivenstwjm / ne-
 pohnutelná obstála/ a od žádné Brány Pe-
 řelné přemožená nebyla. V. Proto gsem byl
 Katholickým/poněwadž gsem widěl / že Uči-
 telowé Katholictj po všedky Starodáwnj y
 nowěgššy časy w hlawnjch Artykuljch Wiry-
 tať se gednomyslně strownáwali / že tať pře-
 řnau stále trwagjcy nepřerussenau Poslan-
 pnost Duchownjch Pastýřůw Duffy/gať Osob
 tať y v Wjře magj/tať že gi až k Aposstolům
 samým/ na gedné Linij wkazati a prowešti
 mohau. Naposledy/ že v nich tať gisty / po-
 řádný a dostatečný Prostředek gest/štrzeněgž
 wšseliká vznikagjcy Roztržitost strownaná/
 a drahý Klénot Gednoty zachowan býti mů-
 že. A poněwadž gsem to wšse gen v samých
 toliko Katholických ; v giných pať wšsečo to-
 mu na Odpor widěl/ Pane / co po taťowém
 Poznánj/za kterěz gsem tě tať srdečně/ štraus-
 šseně/často a neustále prosyl / y co gsem ginés
 ho učiniti/nebo před sebe wzyti mohl ? Pa-
 ne Cztenáři / netrauffalibyste sobě s tauto
 Odpowědi / před Nepsprawedliwěgššym

Saudcým dobře a zagisto - obstatí ? Čžte-
 nář. Bud Bohu Chwála a Děkowánj / gíž
 gest Srdce mé dobyto. O kterak gsem nos-
 wým a zwláštijnm Swětlem a Potěšenjm
 naplněn ! gíž chcy / chcy / a gestě chcy. Odstup
 daleko odemne wsseliký Blud a Kacýřstwí /
 odstup nowé sffalsšowané Ewangelium / od-
 stupte odemne wssyčni škodliwí Ohledowé
 na Lidj a časný Zyst / rč. Gá chcy / chcy a před-
 ce chcy Katholickým býti / chcy bezewšseho
 dálššyho prodlenj / wšsecko to učiniti a vypl-
 niti / co učiniti a vyplniti každý horliwý Kas-
 tolický Křesťan gest powinen. Chcy Kas-
 tholickým býti y umříti. To mně dey O Bo-
 že můg / rč. A bychť měl y hned / nebo po dál-
 ššym čase / před twüg Sprawedliwý Saud
 pomolan a postawen býti / a z toho / co gsem
 nynj umjnil / a y hned Skutkem wykonati
 hotow gsem / tobě Počet wydati / tehdy takto
 s dobrým / pokogným a bezpečným Swědo-
 mjím odpowjdati budu : Wšsewědaucý /
 neoklamatedlný Sprawedliwý Saudce !
 Kterak gsem při Náboženstwí / genž E-
 wangelické slawo / s dobrým Rozumem a
 Swědomjm zůstati mohl / an gsem praw-
 diwé sprawen byl / anobrž y sam w Knj-
 hách těch Ewangelických Patryarchůw
 četl / že tebe / kterýžs Bůh Neydobroti

wěgſſý a Neysprawedliwěgſſý / Půwo-
dem / Nabadatelem a Donutcowatelem
wſſech Hříchůw a Neprawosti činj ?
Kterak gſem dále při takowém Nábo-
ženſtwj setrwati mohl / kterěz Człowě-
ka ſwobodnau Wůli zapjrá / a tudy wſſes-
ka dobrá Uſtanowenj / Práva / Spráwy /
Odplaty a Pokuty / Nebe y Peklo we-
ſmēs / a na gednu hromadu poráží ? Kte-
rěz wſſednu Pilnoſt / k ozdobowánj po-
wolánj ſwého / dobrými Skutky Czlo-
wěku odnjmá ? Kterěz k žiwotu bezſtas-
roſtnému a lhoſtegnému wábj ? Anobrz
y ſamému Atheiſmo neboližto Neznabož-
ſtwj / genž geſt neywětſſý Bezbožnoſt /
Dwěře a Wrata otwjrá ? Kterak gſem
delegi s tau Religij držeti mohl / kteráz
Poddané proti Wrchnoſtem a Spráwo-
cům pořádným / pod Záſtěrau Křeſtanſké
Swobody dráždj a nawozuge / nic giné-
ho gediné Pozdowženj / Rebellie / Wá-
ky / Mordy a ukrutné Krwe proléwánj
působj. Cžehož ſe od té doby / gať táž
Nowota powſtala / w Německé Ržiſſy / w
Czechách / w Frankreychu / Anglij / a gi-
ných Králowſtwjch widitedlnau a neys-
wětſſý Záhubau Lidj a Zemi / wjce než
doſti ſkuſylo ? Kterak gſem takowému
Ná-

Náboženstwj déle oddán býti mohl / o kterémž jsem bez fšalše sprawen / že nic giného negnj / gedině w hromadu splácaný Tapart / a Obnowenj wšsich Starých odevšseho Křesťanstwa zawržených a prokletých Kacířstwj ? Ať mlačjm / že se mi z twé zwláštnej Božské Milosti / gednau tať dlauho zalepené a oslepené Oči otewřeli / a gá patrně widěl a poznal / gacý to Lidé byli / gessro fšalesně za taťowé widjni a wáženj býti chtěli / gaťoby od tebe samého / o Bože ! K reformacy a pozdowženj twé Cýrkwe posláni byli : totiž Lidé taťowj / genž do kence žádného utrpného / Duchownjho / a neymensšy Swátosti se stkwěgjcýho Obcowánj a Žiwota newedli / Kteřj ani gediným Přirozenj přewýssugjcým Diwem a Zátraťem / Včenj neb Powołánj swého (an toho / pro welikau a neslýchanau Nowotu wysoce za potřebj bylo) nepotwordili : Kteřj Lidé byli Čelú a chljpným Rozkossem dokonále oddáni / časného žádostiwj / nadutj / pyšnj a wysoťomyslnj / neslýchaných Haněnj a Utrahánj giným plnj / y syce mnohými Bauřkami a Neprawostmi posstworňeni : Kteřj Přjžahy a Sliby swé zrušyli / Swato-

Prádežné Swadby a Manželstwa drželi/
 anobř y němého Sodomského hanebně-
 ho Hřichu prázdni nebyli: A což neyhoru-
 ssýho gest / kterjž w Dčenj swém tať ne-
 stálj a neostawičnj až do nestřastného kon-
 ce swého zůstali / o gedné wěcý / brzo
 Ano / brzo Ne / nynj bílé / potom černé / a
 tať wisse wěsměs očili zč. Y kterak gsem
 můg Pane dobrým Rozumem fauditi mo-
 hl / aby twůg Swatý Duch w takowých
 Lidj přebýwati / aby ge spravowati a
 wěsti / aby strze ně Cýrkew reformiro-
 wati chtěl ? Takowau Odpowědi těssým
 se a trauřám obstati / y tať Sprawedliwě-
 ho Saudce neymilostiwěgssý Approbati ne-
 bolizto Schwálenj dosáhnutí. Zeytra ka-
 řawý Pane co neyranněgj přjgdu / abych
 dálssý Spráwy doffel / a k skutečnému Wyko-
 nánj Vmyněnj mého přikročil. Nemohu zas-
 gisté déle odkládati / a mé Předsewzetj ani ge-
 diným Dnem mrhati a messkati. *Sarár. Gá*
 z Powinnosti mé netoliko zawázan / ale y wol-
 ny gsem k tať pobožnému Skutku Dnem y
 Nocý slaužitj ; z čehož buď Požehnánj / a
 Gasnost / a Maudrost / a Djků činěnj /
 Czest / a Moc y Sýla BŮhu nassemu / na
 wěky wěků. *Cztenár. Amen.*

Na Den S^o Martina Biskupa a Wyznáwače.

Nžet z Eklezjastryka w Kapitole 44. a 45.

S Le Kněz weliký / kterýž we dnech
swých libil se Bohu. Analezen gest
sprawedliwý : w čas hněwu učiněn gest
gemu smjřenj. Negn nalezen podobný
gemu / genžby zachował Zákon Neywyš-
ššýho. Protož Práwem přisežným uči-
nil ho Pán / aby rostl w lid swúg. Po-
žehnánj wšech Náródúw dal gemu / a
Umluwu swau utwordil na hlavu geho.
Poznal ho w swých požehnánjch : a za-
chowal mu Milosrdenstwj swé : y nassel
milost před Očima Páně / zwelebil ho
před Obličegem Králúw : a dal mu Ko-
runu Sláwy. Ustanowil Umluwu
wěčnau : a dal gemu Knězstwj weliké / a
Blahoslaweného učinil ho w Sláwě.
Požjwati Knězstwj a mjtí chwálu we
gměnu geho : a obětowati mu zápalnau
Obět hodnau w wúnj sladkosti.

Spasvedlné Wyswětlenj w Roze-
mlauwánj owedené.

Pravá Církev viditelná Hlavu/ne-
bolíže Správce Všeoobecného / dle
zřízení Krystového míti má.

Sarát. Osadnj. Sausedj.

Sarát. Ačkoli dnešní Ržec w mirném/
a zdravém smyslu k každému Swatě-
mu Biskupowi se wztahowati může ; nicméně
ně po Krystu Pánu neypředněgi / Nejvyš-
ššymu Knězy Ržimskému Biskupowi / widite-
dlne Církwě Swaté Hlawě / Naměstku Kry-
stowému / Všeoobecnému / wšech po wšem
Swětě rozptýlených Owčiček Krystových
Pastýři se přiwlastniti má. Gemu zagisté
gako někdy Otcy Abrahamowi Práwem přj-
sežným zaslíbil Pán/že Lid geho nad počet
Písku Mořského / a Swězd Nebeských wsta-
wíčně rusti / a množiti se bude ; gemu pože-
hnánj Národůw wdeľuge / když Pohanská
wšelikých Národů Srdce k Církwě a k Ná-
boženstwj geho přiwádj / a naklonuge. Ge-
ho před Oblicegem Králůw zwelebuge / Ko-
runau Sláwy ozdobuge / když Korunowané
Hlawy / weliký Swěta Mocnáře / a Poten-
taty k weliké Wážnosti / ano y Poslussen-
stwj Církwě Ržimské wvádj. Osadnj. O
gať dobře gest / že žádný Kazatel Ewangeli-
cký těch řečí neslyššy. Měľby on pohotowé
giný Tytulár pro Ržimského Biskupa. Sa-
rát.

rář. Gá pak k zvelebenj Cýrkwe Swaté/
 rakto předceWážnost Slawy widitedlné Cýr-
 kwe prokazowati pokračuj. Poněwádž
 Krystus Pán a Spasytel náš/gažošto ney-
 wyššj a přednj Slawa swé Cýrkwe/pro zdr-
 ženj potřebné Sednoty/ po Odchodu swém k
 Otcy / widitedlného Náměstka swého / neb
 Slawu wrchnj nařjdi / ráž pak widitedlná
 Slawa / toliko w našj Katholické Cýrkwi
 poznaná/ přigatá a zachowaná gest; tehdyt
 neomylné následuge / že Cýrkew naše / sama
 Cýrkew prawá gest; gažošto ta / při kterěz
 samé/podlé Ustanowenj Krysta Pána/ dotče-
 ná Wrchnj Slawa se uznáwá. **Sausedé.**
 Záwěreč gest dobrý a pěkný / budauli ty dvě
 předcházejcý Propowjdy lépegi (gaž nez-
 pochybugeme) potwrzený. **Sarář.** Toť nez-
 má zádu zůstati. V Swatého Matausse w
 16. Kap. tazal se gednoho času Pán Učedlnj-
 kůw swých/ coby smeyšleli o Krystu? Swas-
 tý Petr/gsa z Nebe oswjcen/ za wšsedy odpo-
 wědel/řka : **Ty gsy Krystus Syn Boha**
žiwého. Za takowau/ sylnau Wjru wřazu-
 gjcý Odpowěd/ Krystus Pán/ Petra netoliko
 Blahoslaweného býti prawil/ale y genu no-
 wé Gměno dal / s připogeným tímto zname-
 nitým zaslíbenjm : **A gá prawjm tobě / že**
gsy ty Petr (to gest skála) a na té skále

wzdělám Církev svou / a Brány Pekelné nepřemohau proti ni. A toběť dám Kljče Královstwj Nebeského. A cožkoliv svezšs na Zemi / budeť swázano y na Nebi ; a cožkoliv rozwezšs na Zemi / budeť rozwázano y na Nebi. A toť gest znamenité a štědré Zaslíbenj. Tomuto Věčedlnjku za geho Wyznánj nové Gměno se dáwa / Wzáctnost Gruntu Círwe Swaté zaslibuge : Item / wěčnost gegj a Wjítězstwj nad Bránami Pekelnými připowjda. Na posledy Královské Kljče od Nebe / a Nebeská moc wázati y rozwazowati na Zemi se odewzdawagj. Co giného těmi Kljčj a připogeným obwzkláštjnjm welikým a znamenitým Zaslíbenjm se mjni / nežli že Petr / po Odchodu Páně k Otcy / gaťo Mistodržejčy geho na Zemi / neywyššj Spráwu Círwe mji bude ? Osadnj. Ta Slowa syce nic prostého s sebau nepřinášegj / počůdž toliťo gisté gest / že k Petrowi mluwená byla. Gá gsem od gednoho z Kazatelůw nassých slyssel / že Krystus Pán / toliťo Petra z počátku / když mu to nové Gměno dal / mjni / ostateť že Pán o swé wlastnj Osobě mluwil. Farář. Toť gste od některého z Kalwinystůw slysseli : nebo taťowý Sen Kalwin wypisuge 4. Institut. cap. 4. §. 6. Ale gať pěťný gest taťowý

Weyz

Weyklad ? Krystus prawj k Petrowi : **Gá** prawjm tobě. Co mu prawj? **Že gsy ty Petr/a tobě dám Kljče.** Kalwin/pak prawj/ to prwnj gest k Petrowi mluweno / druhé wssať ne. Proč ne? musyťte wěděti milj Lidé / že gest Krystus Pán s Petrem podle Obyčege swěho Syrskau Ržeci mluwil. **Ty gsy Cephas (to gest Skála) a na tom Cephas (Skále) wzdělám Cýrkew mau.** Kdo tu nezwidj/ že strz to Slowičko Cephas, když po druhé powědjno a opáčeno bylo / rovně ten Cephas se mjnj a rozumj / o kterémž se zpočátku mluwilo? A ten gest Swatý Petr / y podle Kalwinského Smyslu. **Divjm se / že Kalwinystowé/tať gemnj a opatrnj Lidé býti chtěgj/ wssať s weykladem dotčených slow tať Dětinšty zacházegi. Sausedé. Ale co se tjm mjnj. Co pak Krystus/prawá Skála/ a Grunt swé Cýrkwe negnj? Jarár. Toho gesttě žádný nezapjral/ani nepochybowal. A wssať Krystus Pán na tomto místě/ ne sám o sobě/ ale o Petrowi mluwil : syce bylby tať to řjcy musel : **A gá prawjm tobě že gsy ty Cephas, (Skála) a na gednom Cephas (Skále) wzdělám Cýrkew mau/ a tať bylby nemohl řjcy/ na té Skále. Jtem/bylby Pán musyl řjcy: **A soběť dám Kljče/2č. a co ty swázješ/2č. Ať mlčjm/ zdali Krystus******

tuto zašlibuge budaucné toho Skálan učini-
 ti : An Krystus/giž sám byl ta Skála/na niž
 Cýrkew geho založená byla. A dobře to obé
 flogj/ ědyž se wěřj a učj/že Krystus gest Ská-
 lau swé Cýrkwe/ a Petr Swatý / také že gest
 Skálan Cýrkwe Krystowé. Nebo Stawe-
 nj / může dobře dvě Skáli za Základ mjeti/
 ědyž pořádným způsobem sebe se přidržj. A
 protož negnj w takowé Záwjrcce žádné Pod-
 staty. Krystus gest Skála/ Ergò Petr ne :
 nebo neprawili také Krystus Pán sám o sobě
 Joann. 8. v. 12. **Gá gsem Swětlo Swě-
 ta ?** A mělby proto neprávě mluwiti/ ědyž
 Matth. 5. v. 14. k Učedlníkům swým řekl :
Wy gste Swětlo Swěta ? Gakož tehdy
 Krystus a Učedlnicy geho Swětlo gsau/ tak
 tolikéž Krystus a Petr gest Skála. Krystus
 sám od sebe ; Petr / z Milosti Krystowé.
 Slysšte kterak Swatý Basilius Hom. 29. de
 Poenit. o této wěcy pěkně pisse : **Učkoliw Pe-
 tr Skála gest/ wssať negnj tak Skála ga-
 ko Krystus / nýbrž toliko gako Petr.**
 Nebo Krystus gest w prawdě nepohnu-
 tedlná pewná Skála : Petr gest Skála
 od této Skály. Bůh zagisté swé Wy-
 wýssenosti a Důstognosti giné aučastné
 činj / ale sám se newyprázdnuge / nýbrž
 tak dáwá/ aby gestě zachowal. On gest
 Swě-

Swětlo/ a wšak předce prawj / wy gste
 Swětlo Swěta : On ge Kněz / a činj
 Kněžj ; on gest Skála / a činj Skály. Po-
 tud Swatý Basylius. Napodobným spů-
 sobem mluwj S. Leo serm. 3. annivers. as-
 sumpt. suæ, kdež Krysta Pána těmito Slowy
 přiwozuge : **Gá syce gsem Skála neroz-
 drobitedlná / Kámen Vhelný / ze dwau ges-
 dno činjý : Grunt a Základ / mimo kte-
 rýž žádný jiného klásti nemůže. Wšak
 ty Petře také gsy Skála / poněwadž moc
 a síla má tebe vpewnuge / tať aby to / co
 podle mé mocý wlastnj gest / y tobě šrze
 wdělenj / semnau obecné bylo. Tať tehdy
 Krystus giným / a Petr také giným způsobem
 Skála gest : Krystus totižto wlastnj mocý /
 Petr šrze wdělenj a aučastnosti ; a následo-
 wné / Krystus gest Weywyššý Hlawa své
 Cýrkwe / wlastnj a principalnj swau Mocý ;
 Petr pať Weywyššý Hlawa Cýrkwe Krysto-
 wé / šrz genu přiwčastěna u a podzřízenau
 Moc Wšodržicau. Můžeteli tento Roz-
 djl pochopiti ? Saused. My gey od Osob
 nassých pochopugeme dobře ; ale gest mu giný
 Weyklad na překážce. Farář. Gaký me-
 dle ? Sausedé. Luther náš Lib. de Potest.
 Papæ, gaťo y geho Magdeburšstj Centurij
 Spisowatelé / Cent. 1. lib. 1. c. 4. prawj :**
 že

Že Krystus Pán / Pewnost Skály / za Grunt
 Cýrkwe / ne Petrowi / ale Wjře zasljbil. Wj
 rá (pissý oni) gest ta Skála / a Swatý Am-
 brož lib. 6. in Luc. cap. 9. k tomu přistupuge /
 že Grunt Cýrkwe gest Wjra. Farát.
 Arcy žeť Wjra gest Grunt Cýrkwe; ale gada
 Wjra? která gado Ptácy w Powětrj létá?
 Ach gisté ne / nýbrž Wjra Petrowa / to zna-
 menité slawné Wyznánj Cepha, gmenuge se
 Skálau / aby se tjm ukázalo / že Petr ne Tělem
 a Krwj / ale Wjrau swau / to Privilegium a
 Swobodu nowého Gména / y Moc Cýrkew
 Křestanskau wzdelati zaslauzil. A wšak ne
 Wjře / nýbrž Petrowi za Wjru geho Gména
 dáno / a wěrjcy Petr Základem dobře wěrjcy
 Cýrkwe učiněn gest. Ačkoliw také některj
 málo z Otcůw Swatých skrze Skálu Wjru
 rozuměj / a wšak Osobu Petrowau newynj-
 magj: Tebo gest Obyčeg tať mluwiti / Mau-
 drost tohoto Purgēmistra Město zachowala /
 což Maudrost sama newčinila / nýbrž Čłowěk
 maudrý. Tak tolikéz prawj Swatý Ambrož
 lib. de Resurrect. Ne Petr / ale Wjra Pe-
 trowa po Wodě chodila / zč. gestto Oso-
 ba Petrowa / také při tom byla. Nápodobně
 se mluwj / na Wjře a Wyznánj Petrowém
 Cýrkew gest založená: to gest (gadž Sškolnj
 Obyčeg mluwenj gest) Wjra Petrowa / gest

Ratio fundandi, seu fundamentum quo ;
 Osoba pař Petrowa / fundamentum quod.
 A že takowé gest Otcůw Swatých mjnĕnj / to
 se z giných mjst Spisůw gich dowozuge / kdež
 weyřlowně prawj : že Petr gest Grunt / Zá-
 klad a Skála Cýrkwe / k tomu od Krysta zřj-
 zený a ustanowený. Origenes hom. 5. in
 Exod. nazýwá Swatého Petra welikým Zá-
 kladem Cýrkwe / a neytwrdřřý Skálau / na kte-
 réž Krystus wzdělal Cýrkew swau. Chrisosto-
 mus hom. 9. de Pœnit. & in Psal. 50. gmĕ-
 nuge ho / Skálau ne mdlau / Půdau nepohnu-
 tedlnau / Slaupem Cýrkwe / Gruntem Wjry.
 Tertullianus de Præscript. cap. 22. že gest
 Swatý Petr Skálau k wzdělánj Cýrkwe naz-
 zwán. Cyprian Epist. 40. 55. 69. 70. 71.
 že na Petrowi Slowy Pánĕ Cýrkew založená.
 Ambrosius serm. 2. sup. verba Tu es Pe-
 trus. že Swatý Petr / pro swau skálau a
 nepohnutedlnau Horliwost / Skálau Cýrkwe
 gest nazwán. Neb že on prwnj byl / kterýž
 mezy Pohany Grunt Wjry založil / a gačo ne-
 pohnutedlný Kámen celau Wázbu a Tjž Křes-
 ťanské Wjry Stawenj pospolu a w hromaz-
 dě zdržuge. Hieron. Dialogo adversus Lu-
 ciferan. prawj : že na Petrowi Cýrkew Pá-
 ně / gačo trwanliwé Stawenj gest založená.
 August. serm. 5. in Fesť. Apostol. prawj :
 že

Ze Swatý Petr. gest hoden/aby k wyzdwyže-
 nj a vzdělání Narodůw w Domě Božim/
 byl Kámenem k založení Gruntu / Sloupem
 k podepření/ a Klicem k Království. Ten
 týž S. Augustýn také Psal. cont. part. Don.
 poraučil: Aby o Stolicy Petrowé ten Wer-
 ssýček Afsrytánské Círky proti Donatistům
 spjwán byl: Onť gest Skála/ proti ktes-
 rež nepřemohau Brány Pečelné. Ačto-
 liw týž Vcitel/ginde se domníwal / žeby těmi
 Slovy (a na té Skále vzdělám Círku
 mau) spjše Kristus/než Petr se mnil ; nic-
 méně Dobrotiwému Cžtenáři při Wili zane-
 chává / kterého se Smyslu chce držeti / roz-
 wažugje/že wúbec s Swatým Ambrožem se
 spjwá a sinegslj/ když Kohaut kochá/ tehdy
 Círky Skála Hřichy své oplakává / rč.
 Včeni za to magj/ žeby Swatý Augustýn při
 tomto Smyslu nic se byl nezastawowal/ kdy-
 by byl na Wlastnost Syrské Rzeci lepšsý po-
 zor dal. Mlčenjm tuto pomínu/že y staro-
 dáwnj ze wšseho Swěta shromážděné Kal-
 cedonenské Concilium, neboližto Sném Du-
 chownj/na kterémž 630. Prælatůw a Otcůw
 Církwynjch spolu sedělo / Swatého Petra
 Action 3. za třikrát Swatého a Błahosla-
 weného / wšseliké chwały hodného Aposstol-
 la / za skálu a půdu Katholické Círky / a
 Grunt

Grunt pravé Wjry wyhlásyl a schwálik. Osadnj. Když tať mnozý starožitnj Swatj Lidé o Swatém Petru tolik sineyssleli / a zas slibenj Krystowému / v Swatého Matausse w 16. Kapit. tať rozumeli / tehdy my sspatnj gsme / abychom to ginacili. Nicméně / pozněwadž na dotčeném místě Petrowi samému taťowé Zaslubenj se stalo / tehdy mne wssetez čnost nabjzý wyzwěděti / kde pať genu ta Moc skutečně dána a wdělena gest ? Jarář. To se stalo po z mrtwých wstánj Páně Joan. 21. Když se Pán po třikrát Petra ptať : Zdali ho miluge. A Petr po každé odpowěděl : Pane ty wjss / že tebe milugi. Na to mu Pán taťé po třikrate připowěděl / a gako neywyššý a neylepššý Pastýř téhož Petra taťé po sobě za Neywyššýho Pastýře nadewššým Stádem swým ustanowil řka : Pasyž Berany mé / pasyž Berány mé / pasyž Owce mé / zč. Wssechněm kterjž co o Ewangelium wědj (prawj tuto Swatý Kzeř hoř lib. 4. Epist. 32. ad Maurit. August.) gest s dostatkem známe / že hlasem a slowy Páně na Swatého Petra / Anjže wssedch Aposstolůw / wssedča Péče Cyrkeownj gest wzložena. Nebo genu gest praweno : Ssymone Jonůw / milugešli mne / pasyž Owce mé. Osadnj. Tuto opět

opět náššy Ewangeličtj vycházegj / a nechťe-
 gj na ta Slowa nic dbát / prawjce : že to
 ne k samému Petrowi / ale ke wšsem Apossto-
 lům zarowen mluweno bylo : Pasyž Owce
 mé. Farář. Gaťyby diw byl / kdyby E-
 wangelium nastogte ! křičelo / když strze dot-
 čený přinutčený a gaťo sa Wlasy přitáženy
 Weyklad / takowé násylj trpj. Petra se Pán
 třikráte táže : geho se ptá / zdali ho miluge ?
 gemu Owce swé swěřuge ; gemu / gaťauby
 Smrti měl ošlawiti Boha / oznamuge / gemu
 za sebau giti poraučj. A když se Petr ptá o
 Swatém Janowi : Pán gemu opět prawj /
 Ty pod za mnau / zč. A nemá to k samému
 Petrowi / nýbrž ke wšsem Včedlnjškům mlu-
 weno býti ? Rymüg se / nebo té z Oěna wy-
 hodjm. Sausedé. Byť se pať k tomu při-
 staupilo / že Krystus Pán k Swatému Pe-
 trowi samému řekl : Pasyž Owce mé :
 Bterakž pať z toho samého slowička Pasyž /
 tať weliká moc může wnutcena býti ? Pá-
 sti zagistě / negnj spravowati / nýbrž gest
 Owčičkám o dobrau Pastwu pečowati. Far-
 řář. Toťby mi musel pěkný Pastýř býti / kte-
 rémubych gá Stádo Owcy swěřil / aby ge
 pášl ; on pať nicby giného nečinil / gedině
 žeby Owce wen wywedl / a k nim mluwil / tu
 žerte / zč. Owce pásti sluge : Sladowé Owce /
 neto :

netoliko na Pastwu wěsti/ ale y když se nasřtj zase domu přiwěsti; mdlé před litými Wlký brániti/ blauidjcým/ prawau Cestu wklázati/ stracené hledati/ nalezené domu nésti/ nemožné hogniti/ rč. Gednjm Slowem/ Powinnost Pastýře gest/ Owce řjdiati a spravowati: Owcy pať Powinnost/ Pastýře poslauchati a následowati. Kdo tjm způsobem Owce spráwuje/ ten ge dobře pase/ gest Pastýř dobrý/ a platu swého zaslubuge. Petrowi tať tať wým Pastýřem býti gest poručeno; anobř tjm wjcegj/ poněwadž on rozumné Owčičky k spasenj přigal. A tať tomu wždycky po wšescky časy starodawnj Wčitelowé Cyrkwonj rozuměli. Chrysofomus hom. 87. in Joan. Péče o celý Swět gest Petrowi poručena. Ambros. ferm. 48. Petrowi gaťo dobrému Pastýři/ celé Stádo k opatrowánj gest swěřeno. Gregor. lib. 1. Epist. 32. Péče s Knjžetstwjm nad celau Cyrkwí/ gest gemu daná. Theophilact. in cap. 21. Joan. Celého Swěta Owcy / Spráwa gest gemu poručena. Euthymius ibid. Že Péče pásti a spravowati gest Petrowi swěřena. Osadnj. A proč prawj Otcowé wšeho Swěta; celé Cyrkwe/ rč. to gest/ gaťoby Petrowi wšescky Owce odewzdané byli/ gestto Pán neřekl: Pas wšescky Owce mé: nýbřz toliko: Pasyž

Owoce mé. Jarát. To gsau ti wysoce o swj-
 ceni Otcowé velmi dobře učinili. Neb kte-
 rý žádných gistých Owcy negmenowal / y také
 žádných negistých (nebo kdoby Owce o nichž-
 by newěděl / pásl?) neswěřowal / tent gest Pe-
 trowi wšsecky Owce poručil. Pakli wy řjcy
 chcete / že Krystus Pán Petrowi wšsech Owcy
 neporaučel / poněwadž toliko prawil Pasyž
 Owce mé : tehdy také sineyssleti musyte / že
 Krystus wšsech Owcy swých neznal / a život
 swúg za wšsecky Owce newydal / gestto on
 Joann. 10. řekl : Gát znám Owce mé / a
 život swúg popládám za Owce mé. Ko-
 muby dobrý Přitel Owce swé (bez rozdjlu a
 weymjnty) odkázal / ten podle Křassstu z Prá-
 wa wšsečny wzyti může : a Petrowi / genuž
 Krystus Pán swěřil Owce swé / nemagj wšse-
 cky zanechané býti ? tožby nebylo sluffné. A
 protož starj Otcowé na hoře dotčení / weyslo-
 wné a s Textem mluwili / že Petrowi wšse-
 ren Swět / celá Cýrkew / wšseho Swěta Ow-
 ce odewzdané gsau. S tím se velmi pěkně
 strownává Swatý Bernard / řka : Kterému /
 nechcy řjcy Biskupu / nýbrž y z Aposstolůw tak
 weřegně a bez Rozdjlu Owce poručené byli ?
 Milugessli mne Petře / pasyž Owce mé.
 Gaké Owce ? tohoto neb onoho Města Lid ?
 této neb oné Země ? tohoto neb onoho Krá-
 low

lowstwj ? Nikoli. Mé Owce prawj ; a kdož neporozumjwá / že gest / ne gen některé poznamenáné odmjssyl / ale wšsecky početl a odezdal ? W čem se kde žádný rozdjl nečinj / tu se nic newymjňuje. Gause dé. My dobře widjme / že se o tom / zdali gest Krystus wšsecky Owce k pasenj Petrowi odezdal / s podstatou pochybowati nedá : Wšsak proto předse / nezdá se nám / aby tudy Petrowi / galy zwláštnej Auřad swěřen byl / kterýžby se y na giné Aposstoly newztahowal. Nebo předné ginj Dčedlnjcy tak dobře na wšškeren Swět poslání byli wšsecky Národy křtjti a učiti / Matth. 28. Za druhé / y gin také newyšššy Moc dána gest / na Žemi wázati a rozwaszowati. Matth. 18. Za třetj / Krystus Pán rowně k giným Aposstolům řekl : Každ mne poslal Otec / tak y gá posylám was. Joan. 20. v. 21. Z toho zewšseho nemůže tehdy gináť se zawjraci / krom že Petr wjce nebyl než ginj Aposstolé / ani giné neb wětššy mocý neměl. Saráť. Ten Zámeť tak peroně nezaspadá a nedrží / gať wy se domnjwáte. Gest tak : Co Pán Petrowi a giným Aposstolům zároveň mluwil a odezdal / že gsau w tom sobě wššyčni rowni byli / a gedni před druhými nic neměli. Wššyčni Aposstolé / celému Swětu a wšsem Cyrkwjm za splnomocně

né Posly a Legáty/ od Krysta zřízení byli / a nadewšsemi Tárody neywyššy mocý dosáhli/zč. Ale když gest Krystus s Petrem samým mluwil/a po vmiňném obecném Auřadu a Wywegssenosti/ gesté nad to s obzwlášttnjmi nowými Případlnostmi k němu řekl : **Pasyž Owoce mé/zč.** šrze to gest genu/ **Nowé/obzwlášttnj / genu samému minéné Mocý** vdělil. Aby totižto y Aposstolům samých **Wrchnj Hlawau** a **welký Pastýř** celého **Křesťanstwa/šrze wždycky trwagjcy** poslaupnost **Náměstkůw swých** na **wěčné časy** byl a zůstáwal. A protož ginj Aposstolé / ačkoli w Aposstolském Auřadu swém Petrowi rowni byli/wšak w takowé přednosti Petrowi wšstupowali. **3 Částky** proto/ že gaž oznámenc/šrze takowé obzwlášttnj **Swěčenj** jim předstawen byl; **3 částky/an universalnj / nebolížto** **wěgná Moc Aposstolská / 3 Smrti** každého Aposstolůw **konec** wzała/a **Potomkowé gich/toličo** w **gedné Cýrkwi** obzwlášttné/gačo ku **Příkladu** w **Essezu/Korynthu/zč.** w **Biskupském Auřadě** ge **následowali** : **Petrowi** pač **Náměstkové** a **Následownicy** na **Rzymské Stolicy/rowné** tak **weliké** a **daleké/wšseobecnj** **Mocy** nadewšsemi **Cýrkwemi / a celým; Křesťanstwem** docházeli / gačauž sam **Petr swatý** měl. **Osadnj. Ten Rozdj** gá
 chá

chápám / gest ostroutrpný : wšak zůstává
 Otázka / máli Grunt swüg w Písmě Swatém /
 čili gest snad nedáwno od toho / z domutčené
 potřeby wymysslen ? **Sarát.** Pane Wáclaw-
 we / smeysle bych nětco o tom wassem Do-
 mnění / kdybychom my Katholictj w Artyku-
 lch Wjry / takowé Swobody a Opowázli-
 wosti vžjwali / nětco z vlastnj hlavy wymeg-
 sleti / a plésti cobychom chtěli ; gačo wassý
 Wcítelowé obyčegně činj / kterjž žádného sta-
 rodáwnjho Otce / žádného Wsseobecného
 Concilium nepřipausstégj / nýbrž toliko wsse
 po swé Zlawě a Mozku wykládati chtégj.
 Ale w nás gest daleko gináce. Ten werys
 položený Rozdj / mezy Petrowau obzwlá-
 sstnj / a wšech Apóstoluw obecna u mocý / neg-
 nj z žádného školnjho Prstu wysfatý / nýbrž
 co starodáwnj milj Swatj Otcowé a Wcíte-
 lowé / z bedliwého wváženj wšech mjst / kde
 Krystus / buďto se wšsemi Apóstoly wúbec /
 aneb s Petrem obzwláštne mluwil / zawřeli /
 gednomyslně wčili / a nám odewzdali / to také
 my držjme / a gesté wčjme : Nebo žádný Ka-
 tholictý Wcítel nětco nowého a protivného
 hlaubati a wymegsleti pokusyti se nesinj.
 Osadnj. Na tom bych gá přestal / kdyby mi
 toliko dwa neb tři z starých známých Swa-
 tých Wcíteluw oznámeni byli / kterjž takowý

Rozdíl činili. Jarář. Chceteli Swatému Biskupu Cyprianowi / Swatému Cyrkewnjmu Učiteli Jeronýmowi / a tomu starodáwnjmu Papeži Swatému Lwowi / kterýž téměř již před 1200. Léty na Petrowé Stolicy seděl / tak mnoho wěřiti? Osadnj. Tit pasyrugi / nemám na nich žádného Nedostatku. Slyštež tehdy na před Swatého Cypriána / kterýž de Unit. Eccl. n. 3. prawj : Pán mluswj s Petrem řka : Gá prawjm tobě / ty gšy Petr / a na té Stále wzdělam Cyrkew mau / zc. A témuž zase po swém z mrtwých wstánj prawj : Pasyž Owoce mé. Na něm samém wzdělawá Cyrkew swau / a gemu Owoce pasti poraučj. A ačkoliv po swém z Mrtwých wstánj wšsem Aposstolům rownau Moc dáwá a prawj : Gakož mne poslal Otec / tak y gá posylám wás / přigměte Ducha Swatého / kterýžkoli odpustjte hřichy odpausstěgjť se gim / a komužkoli w zadržjte / zadržánjť gsau. A wšsať aby Swornost wpewnil / gednu Stolicy postawil / a gedn Půwod rowné Gednoty / kterážby od gednoho pocházela / mocý swau zřjdiť. Tu hle widjte / že wšsycni Učedlnjcy w Auřadě Aposstolském sobě rownj gsau / nicméně gedn ze wšsich gest wmwolen / aby gedna

Stež

Stolice wyzdwyžena byla nad jiné / od kterýchby samé wždycky trwagjcy nepřeruffená poslaupnost Wsseobecných Pastýřůw pocházela. W kterézto věci jinj Aposstole Swatému Petru rowni negsau. Adále týž Swatý Cypryan piše takto : Co Petr byl / toť gsauarcy také jinj Aposstole byli / rowné Obecenstwj / Cti y Mocý měli / ale počátek od Jednoty musel pocházeti. Přednost gest Petrowi dána / aby jedna Cyrkew Brystowa / a jedna Stolice vlázná býti mohla. Aposstole gsau wssychni Pastýři ; ale vlázuge se jediné Stádo / kteréz odewssech Aposstolůw / má jednor myslně paseno býti. Rownost Cti a Mocý byla při Petrowi a jiných Aposstoljch nadewssým Swětem / ale Petrowi Přednost dána. Proč ? Aby Cyrkew odewssech Aposstolůw / jednomyslně pasená byla / kdyžby totižto jinj / jednoho / gakožto prwnjho a Hlawu swau / následowali : Těž aby se vlážalo / že jediná Cyrkew / kteráž při těžkém začátku swém rowné mocý měla / napotom jednoho samého mjtí bude / kterýž po prwnjm a neypředněgssým / z týchž dwanácti Pastýřůw / w wstawičné nepřeruffytelné poslaupnosti přigde. A to gest zřetedlné W-

čenj Swatého Cyryána / a Weyklad Slow
 Krystowých / kterýmiž Swatý Petr / že Za-
 kladem Cýrkwe / a Owce Krystowé pásti bu-
 de / Zaslíbenj a Poručenj přigal. Tynj sly-
 šte Swatého Jeronýma / kterýž prawj lib.
 I. aduers. Jovin. Ty dýs / na Petrowi gest
 Cýrkew založená / ačkoliw na giném mj-
 stě y to se nacházý / že y ginj Aposstolé
 Klice od Nebe přigali / a na nich záro-
 wen sýla Cýrkwe gest upewněná. Wssať
 geden ze Dwanácti proto gest wywolent
 aby strze Předstawenj Hlawy / Přile-
 žitost k Roztržitostem a Kůznicým od-
 ěatá byla. Napodobně Swatý Lew Pa-
 pež Epist. 84. tuto Božskau prozřetedlnau
 Raddu a Učineť také chwálj / těmito Slowy :
 Mezy neyblahoslaweněgšými Aposstol-
 y byl w rovnosti Cti / Rozdil Mocý : a
 ač wssch gednostegně zwolenj bylo /
 wssať gednomu dáno gest / aby giné před-
 házel. Což se welmi opatrně stálo / aby
 ne wssychni wssedfo sobě připisowali / ale
 aby w každé Zemi geden byl / kterýžby
 mezy Bratřimi prwnj Hlas měl : a opět
 někteřj w wětšých mjstech wětšý mocý
 se stkwěli / k gediné Stolicy Petrowé o
 Péci Cýrkwe obecnej patřili / a tať aby se
 nikdy nic od Hlawy své neodděliło. A

toť gsau znamenitá Swědectwj / tři Swa-
 tých Otcůw / gaky Rozdíl neb Powaha gest
 mezy obecným Apóstolským Auradem a Mo-
 cý/těž obzvláštňj Swatého Petra předno-
 sti. Poněwadž pať Krystus Pán sám (gakž
 gíž s dostatkem wložano gest) gakžto ney-
 wyššý a neywlastněgšý Hlawu své Cýrkwe/
 Swatého Petra tolikéz za Hlawu / wssať po
 sobě teprwa/a gako za Mistodržjcyho zřídil.
 Takowá pať přednost Petrowa/ od žádné gi-
 ně/krom naššý Katholické Cýrkwe se neuzná-
 wá a nepřipaušstj : tehdyť newyhnutelně
 následuge / že ona sama prawá Cýrkew Kry-
 stowa gest / a že my slusně též Cýrkwe/před-
 wšsemi ginými Sektami/genž Slowim Kry-
 stowým odpjragj / Starodáwnjch Otcůw
 Wcenj zawrhugj / a Stolicy Petrowau na
 neywěysš potupugj/ se přidržeti / a při nj se-
 trwati máme ; ač nechcemeli w tať platné
 wěcý oklamáni/ a w nebezpečenswj wěčného
 Zatracenj wvrženi býti : Nebo kterak se ten
 domnjwati může (prawj Swatý Cyprján
 de Unit. Eccles. cap. 4.) že w Cýrkwi gest/
 kterýž Cýrkwi odporuge / a Stolicy Pe-
 trowé / kteráž na Cýrkwi swůg Základ
 má/ se strhugé ? Sausědé. Proti před-
 nosti Petrowé / dále nikám nemůžeme : Ale
 gak se to provede/že tať weliká Moc y na Pe-

dj/o kterých sem častokrát prawil wám/
 (nynj pať y s pláčem prawjm)že gsau Ne-
 přátelé Krjže Krystowa : gichžto konec
 zahynutj : Gichžto Bůh břicho gest : a
 Sláwa w zahabbenj gegich/ kterjž o zem-
 ské wěcy stogj. Nasse pať Obcowánj w
 Nebesých gest : odkudž tať Spasitele
 očekáwáme Pána nasseho Gekřisse Kry-
 sta / kterjž proměnj tělo ponizenj nasse-
 ho / připodobněné k tělu gasnosti swé/
 podle působenj/ kterýmž tať může pod-
 mániti sobě wsecky wěcy. Protož Bra-
 trj mogj neymilegššj a přežádaucj / Ra-
 dost má a Boruno má : tať stúgte w
 Pánu / neymilegššj. Ewodye prošjm/
 y Syntychy prošjm / aby gednostegně
 smegššeli w Pánu. Tať prošjm y te-
 be wlastnj Towaryšy / pomáheg těm/
 kterjž semnau pracowali w Ewangeli-
 um s Bljmentem / a s ginými pomocnjšy
 mými / gegichžto gména gsau w Knize
 žiwota.

Spasitelné Wyswětlenj w Roz-
 mlauwánj owedené.

Prawá Cřrkew dokonalau gednotu
 miji má.

Farář. Osadnj Sausedj.

Farář. Co myslíte/že tak sylné dwa po-
W mocnišy wedete? Musym se dnes vdatn:
 hágiti. Osadnj. Ctihodný Pane/ gsau dwa
 mogj Sausedé / kterýmž se příkladem mým
 zljbilo / od W. D. dobré spráwy / o křestana-
 škém Náboženstwj poslyšeti. Farář. To
 dobře. Máme k té wěcy weliký a těžký ká-
 men gruntownj zdwjšati/ nimžbychom snad
 my dwa nemohli zwládnauti. Sausedé.
 Zalezjli na syle Ruč a Ramen/ rádi zdwjša-
 ti pomůžeme/ ale hogjme se/že newjce W. D.
 při tom učiniti musy. Farář. Pomáheg
 Pán Bůh. Byli gste dnes w Cýrkewnjm
 Shromážděnj? Osadnj. Arcy byli. Far-
 řář. Takéli wjte/co Cýrkew gest? Osadnj.
 Co Cýrkew neb Chrám gest / w kteréz W. D.
 Mšsy slaužj/ káže a křtj/ uč. wjme weyborné.
 Ale co ta Cýrkew / o kteréz se za časté na Káz-
 zanjch zmjnká činjwá/že gi slyšseti / a příkáz-
 zanj gegj zachowáwati máme/ uč. (což se k
 těm z Kamene/ Dřewa/uč. wystaweným nes-
 tressuge) snad gestté dobře newjme / a lepššy-
 ho Naučenj potřebugeme. Farář. Tak gá
 také smeyššim/ a wššak to wěděti gest weliký
 wysoce potřebný kámen Gruntu Wjry nassy
 a celého Křestanstwa / o němž nasse gednánj
 nechť nynj gest. W Dwanácti Czlánčých
 Wj-

Wjry Apóstolské Dewatý zni takto : **Wěs**
řim Swatou Cýrkew Obecnau/ a tu se nea
mijnj Cýrkew kamenná neb dřewěnná/ zc.
nýbrž Obecné Shromážděnj Wěřjčých/
gesto w Gednotě Wjry / a gednosteg
ném vžjwánj Welebnych Swátosti spol-
čeni gsau/zc. Takowá práwě wěřjčj Obec
neb Shromážděnj / nechť se gať chce daleko
w Swětě rozšřřuge / gmenuge se gedna
Cýrkew ; A o té dewatý Cžlánek Wjry Apo-
stolské mluwj/ vřazugjce nám krátce dvě wěs-
čj. Prwnj abychom pewně wěřili / že Krystus
Pán takowau práwě wěřjčj Obec a Cýr-
zew zde na Swětě má. Druhau/ abychom
netolišo / že Krystus Pán takowau práwě
wěřjčj Obec a Cýrkew zde w Swětě má wěs-
řili/ale tať / abychom pod wěčným Zatrace-
njm/w té / a žádné giné Cýrkwi se nacházeli
a zdržowali. Kdo Cýrkwe neposlechne
(prawj Krystus Pán w Swatého Matausse
w 18. řap. w. 17. Budiž tobě gaťo Pohan
a zgewný Hřřšnjš. A Swatý Augustýn
welmi pěkně pišše de Unitat. Eccl. c. 19. K
Spasenj a Žiwotu wěčnému nepřicházj ža-
dný/ leda má Krysta za Hlawu swau. Ale
Krysta nemůže žádný za Hlawu mjtj / leda
gest w Těle Krystowém / kterěz gest Cýrkew.
Chceli kdo tehdy od posledněgšřřého ř prwnj-

mu přigiti / tehdyž nemůže žádný spasen býti /
 lečby byl w pravé Cýrkwi. Osadnj. To gest
 dosti česky mluweno / a gaž gá znamenám / po-
 třebuge pozornosti / aby snad někdo místo pra-
 wé Cýrkwe / k nepravé se nepřiznáwal /
 zvláště že se tu Duse a Spasenj gegjho dotý-
 če. Sausedé. Kterať se nám vobohým spro-
 stým Lidem děge / když Katholictj prawj/
 my prawau Cýrkew máme ; Husytowé / my
 Prawau máme / Lutheryánj / my prawau má-
 me ; Kalwinystowé / my gi máme : Komuž
 musyme wěřiti ? Jaráť. Swatým milým
 Aposstolům / a welkému Swato-swatému
 Wsseobecnému Sněmu Nycenskému / kterýž
 gestě byl za prwnjho Křestianstwa shro-
 mážden. Swatj Aposstolé dawagi patrný-
 mi slowy Tawěstj / a troge Znamenj / po nichž
 prawá Cýrkew Krystowa může býti pozna-
 ná / totiž / že Hednomyslná / Swatá Wsse-
 obecna gest : Concilium Nicenské w swém
 Wyznánj Wjry / přidáwa čwrté Znamenj /
 totiž že gest Aposstolstá. Kdež tehdy a při
 které Cýrkwi se poznáwa / (což y prostý clo-
 wěk snadně wystaumati a pochopiti může) že
 gest Hednomyslná / Swatá / Wsseobecná a
 Aposstolstá / tu negnj co pochybowati / že ta
 gest prawá Cýrkew Božj. Ale při které
 Cýrkwi se wystytuge welká Roztržitost / spaz-
 na

tná Swátost / nic wšseobecného a Aposstol-
ského / před takowau Cýrkwi / Pán Bůh rač
každého wěrného Křestana zachowati. Osa-
dnj. W prawdě toť gest znamenitý a patre-
ný Přjstup k této materij in genere. **Saráč.**
Dobře prawjte in genere, to gest wěregně/
nebo gá wám také in specie, nebolizto obzwlá-
stně wklázugi / gakým spůsobem každé z dotče-
ných Znamenj / prawé Cýrkwi náležj / a že se
ta w samé Batholické Cýrkwi / a žádné giné/
nacházegj. **Osadnj.** Když wasse Důstoga-
nost gesté tu gednotu provede / při mně wel-
kau platnost spůsobj. **Saráč.** Pán Bůh žes-
hneg nassemu gednání / posylň a oswět Srdce
wasse / tehdy gá mám lehkau práci. A tak
pokračugi k gednotě / a to z té přjčiny / že nás
w dnešnj Epistole Swatý Aposstol Pawel
k gednotě Wjry obzwlástně wzbuzuge / ne-
ne genom Filipenské / ne genom Ewodygi / a
Syntychu napomjňá / ale odewšech wěrných
snážně žádá : aby gednostegně smeyšleli
w Pánu. Žádámeli tehdy Radošti a Borunau
S^o Pawla býti / chcemeli s Blimentem a s gi-
nými Wywolenými B^ožjmi w knjze Žiwota
zapsáni býti / gednostegně w Pánu smegšleg-
me / Cýrkwe té / která prawau gednotau se
honošyti může / až do skonání se přidržme.
Neb ta gediná samo-spasitelná gest a býti
muž

musy / což dálegi takto dokazugi : Pismo swa-
 zé swědcj / a nemůž odepřjno býti / že Krystus
 Pán gedinau prawau Cýrkew na Swětě má /
 a ta / že v Wjře swé wždycky a každého času
 gednomyslná bude a zůstane. Za tuž Gedno-
 tu prosyl Krystus Otce / když na Smrt měl
 giti / rka v Swatého Jana w 17. Kap. Otče
 Swatý / zachoweg ge we Gménu twém /
 kteréz gsy mi dal / aťby gedno byli / gačo p
 my / zč. To gest / aby gednoho smyslu / a gedné
 wíle byli. A že Otec tuto Syna swého Prosbu
 ráčil wyslyseti / wyswědcuge ta přemilá zna-
 menitá Gednota w začátku Cýrkwe Kry-
 stowé / o kteréz Swatý Lukáš w Skutčých
 Aposst: w 4. Kapit. w. 32. prawj : Množ-
 stwoj pať wěřicých bylo srdce gedno / a
 Dusse gedna. Tuto gedinkau Cýrkew a Ge-
 dnotu gegj Duch Swatý také předpowědel w
 Pismičkách Sfalomaun : w 6. Kap: w. 8. Gedi-
 nát gest (prey) Holubička má / dokonalá
 má / gedinát gest Matce swé / Wywolená
 Kodicce swé. Kdo této Gednoty Cýrkwe
 nemá / prawj Swatý Cyprján de Unit. Ec-
 clef: c. 4. Kterak smeysslj že Wjru má? Gačož
 y Aposstol Swatý Pawel k Effezským w 4.
 Kap: w. 4. 5. tak wčj / a Tagemstwj té Gednoty
 wygewuge / kdež dj: Gedno Tělo a geden
 Duch : gedna Naděge Powolánj waffe-
 ho /

ho / gedna Wjra / geden Křest / geden
 Bůh/řc. S tau Gednotau malička prwnj
 Cýrkew z Geruzaléma wysšla / a celý Swět
 naplnila a opanowala. Wffelika Kacýř-
 stwa z kautůw se wyljbla / nětco málo se roz-
 lezla / wšak brzo zase šrže neswornost a swár-
 liwé Zadrůtky sama sebe pohltila: tak že w
 prawdě / Gednota / gest Znamenj prawé Cýř-
 kwe. Roztržitost / znamenj Kacýřstwa.
 Nebť negnj Bůh Různice a Swárůw /
 ale Pokoje / w prwnj k Koryn: w 14. kap.
 w. 33. Osadnj. To gest giž dobře z Pjssna
 prokázano / a nedá mi wjc pochybowati. Sa-
 ráč. Ale máte gesté k lepššymu potwrzenj
 wěděti / že y starj milj Otcowé na tomto
 Gruntu Pjssna Swatého sylně stawěli / pra-
 wau Cýrkew pro tuž Gednotu wždy wysoce
 oslawowali / a za časté Kacýřim Různice gich
 wyteykali. Slysste tu přjkladu / z mnohých
 Swatého Irenæa lib. 1. cap. 3. advers. hæref.
 Tuto Wjru / prawj on / zachowáwá be-
 dliwě ta Cýrkew / kteráž po celém swětě
 rozprostřena gest / gaťoby w gednom
 Domě bydlela ; a wěrj to wšse gednoste-
 gně / gaťo ta / gestto gednu Dussy a gedno
 srdce má ; a káže to gednomyslně / gaťo
 ta gestto gediná Dsta má. Neb ač w
 swětě rozdjlnj gsau Bazylowé a Řžečj /
 k e e wšak

wšak odewzdánj Včenj gest sobě podobné a gednostegné. An ani Cýrkwe/genž w Němcých/ani ta kteráž w Hyspanyj/ani ta kteráž w Frančtregchu/ani ta genž w Kraginách Wychodnjch / w Egyptě / Lybij/ani ta kteráž v prostřed Swěta bydlj / ginak wčj a wěřj/ nýbrž gačo Slunce/ to přepěkné Božj Stwořenj/ po celém Swětě toliko gediné Slunce gest/tať nápodobné Swětlo neb Kázanj Prawdy/wšsudy se stkwj / a oswécuge každého člowěka / kterýž k poznánj Prawdy chce přigiti. Osadnj Gest pěkné Propowědění. Ale mnoho Cýrkwi sobě to osobj / a chce každá prawau gedinau Cýrkwi Božj býti. **Saráč.** Arcy že po tom dychtěgj/ wšak dēge se gim/gať Swatý Pawel prawj w 1. Korynt. w 9. kapit. w. 24. **Wšsycni běžj/ ale geden beře Základ.** Cýrkew která wys hranau mjsi chce/musy prowesti/že Gednota gegj / po wšsedy časy na wšsedy místech / we wšsedy Artykuljch Wjry nerozdjlná / a nerozdwožená byla. Takowý pať Průwod/mimo nassý Katholickau / žádná giná Cýrkew nemá ; neb ona Wěku swěho přes sedmnáctě set Let/ nescjlně mnoho mjsť w Swětě držela / a w Včenj swém wždycky gednomyslná zůstala. **Giné Cýrkwe/** kteréz nynj s nassý o Záwod běžeti htěgj/ zůstawagj gať w Wěku

mnoho set Lét / a na rozššyřenj swém a Ge-
 dnomyšlnosti Wjry / mnoho Njč po zadu.
 Sausedé. Tobý mnoho bylo / pokudž tomu
 tač gest ; my sineyššime / že nassý Ewangelis-
 čtj Kazatelowé tomu odpjragj / a giným Průz-
 wodem vycházegj. Jaráč. Onen slepý pra-
 wil / žeby to také rád widěl. Což kdýž gá / z
 vlastnjch spisůw Včitelůw wassých dowedu /
 že w minulých sedmnácti stěch Létech rowně
 to učeno a wěřeno bylo / čemu my Katholis-
 čtj gessťe po dnes učime / a Nekatholictj wě-
 řiti nechťj. Dáteľi potom mně a Cyrkwě mé
 za wyhranau ? Osadnj. Pane / z nassých
 vlastnjch Mistrůw ? Točby bylo pěkně / kdýby
 oni swau vlastnj škodu sami šedrowali.
 Jaráč. Prawda gest twrdé Gablko / musý ge-
 mnohý proti wůli gisti. Osadnj. Ž gestliť
 mogj vlastnj Včitelowé to sami wyznáwagj /
 tehdyť nic o nich nadržjm / a budu Katholis-
 čým ; než žádostiw gsem toho některé pře-
 klady slyšseti. Jaráč. Těch y hned drabný
 počet / a to w neypředněgššých puňktjch wy-
 rozumjte. Předně / že my Katholictj swobo-
 dnau Wůli člowěku připausťjme / druhá
 strana pač z nj gatěho a swázaněho chlapa-
 dýce učiniti. Osadnj. Co starodáwnj Cyr-
 kwě o tom sineyššlela ? Jaráč. Slyšťte was-
 še Magdeburšké Centurij Spisowatelé / kdež

Cent. 2. col. 58. pravj. Klement učil wssudy Wůli swobodnau býti / odkudž se poznáwa / že wssyčni toho Wěku Učitelowé w temnosti byli / a ta w následugjých Létech wzrostla a se rozmohla. Tento Klement Swatého Petra Učedlnjkem / a Řjmského Papežstwj Naměstkem byl / w neyblížššym Wěku Swatých Aposstoluw / a wěděl arcy lépěgi / co Swětlo neb Temnost gest / než tito pliskačj Magdeburstj. O třetjm Wěku pravj také Cent. 3. col. 48. že w něm Učenj o swobodné Wůli / gačo w předcházejčym welni zatemněno bylo. W Čtwtém Wěku / že téměř wssyčni Utcowé (gačž pravj Cent. 4. col. 291.) mluwj zmateně o Wůli swobodné / tač že časem člowěku y po pádu gi swobodnau necháwagj / a časem ne / gačo Athanasius, Lactantius, Basilius, Nazianzenus, Epiphanius, Hieronymus, Nyssenus, &c. W pátém Wěku pravj Cent. 5. col. 500. & 501. Nemálo Učiteluw dopaussstj / že wíle Lidská napomáhá před znouu zrozenjm / w Obracenj se k Bohu. A ačkoli se zdá / gačo by časem o té wěcy dobře mluwili / wšak na posledy y w Duchownjch wěcech a w obracenj se / swobodnau Wůli činj. Chrysostromis gest swobodné wíle / wssudy dobrým Patro-
nem. Augustyn mluwj někdy / ač zřjda dosti
nemoc

nemotorné. Cypryan pať gest k swobodné Wůli pewné přiwázan/gaťo y Theodoretus, Isichius a ginj. Osadnj. Z oznamených Důwodůw dobře srozumjwám/ že mogj Mistrj se přiznawagj/ kterať starj Včitelowé o swobodné Wůli učili/ oni pať to gich Oslepenj a Bludu připisugj. Farář. Takť gest; Lactantius, Basilius, Epiphanius, Hieronymus, Augustinus, Chrysoströmus, Cyrillus, &c. seděli w welikých Temnostech / wassý Magdebursstj widj Swětlo / kde žádného negnj; Škoda že prawda negnj. Gausede. Pane Faráři / snad také Včitelowé nassý/na swau stranu dobré staré Doktory magj. Farář. Gsauli Manyhegstj dobrj starj Doktorj/tehdybych wěřil. Neb Manyhegstjch Blud gest (prawj Swatý Jeroným praef.Dial. contr. Pelag.) Přirozenj Lidské odsuzowati / a gemu swobodnau Wůli odnjmati. To gest gedno. Za Druhé / comy Katholictj o Osprawedlnénj člověka a zásluhách dobrých skutkůw držjme a wěřjme/ to také starodáwnj Cýrkew držela a wěřila. Osadnj. Ale nassý tomu mjsta nedáwagj. Farář. Anobř dáwagj. Osadnj. Tehdyť negsau sami při sobě. Farář. Možná gest. Slisťtež přjznánj gich. W druhém Wěstu Cýrkwe (prawj opět Centonůw Spisowatez

watelé / Cent. 2. col. 60.) od tehdejších
 Učitelů / Wjra o Osprawedlněnj / za-
 tměle a titěrně byla předkládaná. Ten
 neyhlawnějšj Artykul Diabelskau chy-
 trosti wždy wjce a wjce byl zatemňo-
 wán / kterjž wždy o to se snážil / aby obo-
 hým sewřeným swědomjm wšsecko Potěs-
 ňenj odgal. Osadnj. Co (prey) co ? Sa-
 ráč. Neb oni newčili po Lutherku / než po
 Katholicku. A protož Magdeburškej Pjisa-
 řj dále sobě stěžugj / prawj Cent. 4. col. 292.
 Že Otcowé čtortého Wěku učili / kterak Ži-
 wot wěčný našjmi Čnostmi / Snážnosti a
 Prácy zasluhugeme / že nic platno negnj / by-
 chom wšsecko měli bez Lásky / kteráz nás spa-
 sená činj. Pátý Wěk prawj Centuria 5.
 col. 606. 507. dobrým skutkům lidským
 přelisi připisowal a učil / že Skutkowé
 zlj zatracugj / dobrj Žiwot wěčný zaslu-
 hugj. Tak učil y Leo, Prosper, Salvianus,
 Salonius, Maximus a ginj. Milj Sausedé /
 gať se wám ljbj toto přiznánj. Sausedé.
 Ne hrubě. Co aby Diabel Augustyna / Chry-
 sostoma / a gina tak gasná Swětla Křesťan-
 ňwa před dwanácti neb třinácti sty Léty za-
 tměl / a teprw před některým málo Létem /
 Lampa w Magdeburce nalezená byla ? měl-
 by při tom Listek býti / ať řekneme / gaťž nám
 okolo

okolo Srdce gest. Osadnj. Snad také gsau
 starj Otcowé/ gestto s nassými učili/ že sama
 Wjra osprawedlnuge/a dobřj Skutkowé ni-
 čehož nezastubugj. Farář. Arcy/wždycky
 byli takowj/ Irenæus a Augustýnus swědcj/
 že Simonianowé a Eunomianowé/ patrni a
 zgewnj Bacyři tolikéz o tom tlachali. Chce-
 te wy s nima držeti? Osadnj. Gá nemám
 hutj. Farář. Za třetj/ my Katholictj wzy-
 wáme Swaté Božj/gačo přjmluwce nasse v
 pána; to též činila starodáwnj Cyrkw/gaž
 dotčenj Magdeburstj Pjsaři sami wyznáwa-
 gj. Nebo w druhém Wěku Centur. 2.
 col. 63. wrčj nad propowědénjm Irenæi
 lib. 5. Marya dala se namluwiti k o-
 slednutí Boha/ aby Panna Marya/Pan-
 ny kwy Orodowice byla. W třetjm
 Wěku wyznáwagj/ že se w Knihách téhož
 Wěku Učitelůw nacházegj/dosti patrna Vl-
 wěstj / o Wzywánj Swatých / Cent. 3. col.
 83. W čtvertém Wěku/ Cent. 4. wytabugj
 z Swatého Athanazya zgewná swědectwj o
 počtě a Wzywánj Swatých; a wšak w smys-
 slu swém welmi se zpauzegj/ obzwláště nad
 pozdrawenjm weliké Matky Božj; kteréz
 takto znj: Pozdrawená buď plná Mílo-
 sti/pros za nás O Panj/ O Králowno/
 O Matko Božj! Připomjnjagj Swatého

Bazylia/ kterýž w své Křeči nebolizto Kázá-
 nj o 24. Mučedlnicých poraučj / aby w Au-
 kostech postaveni/ své Autočistě k Přjmlu-
 gich brali. Wzpomjnj na Swatého Kře-
 hoře Nazyanzenstého/ genž mrtvého Swa-
 tého Bazylia w gedné pěkné Křeči své chvá-
 lil/ y geho/ aby se w Tebi přimlauwal/ pro-
 syl. Naposledy přivozugj y Swatého E-
 phrem Syrského/ kterýž Swatě Mučedlnjky
 o pomoc těmito slowy wzywal : **O Přesla-**
wj Mučedlnicy/ pomáhejte mně bjdně-
mu prosbami wassými. Přiznawagj se
 tolikéz w Pátém Wěku/ že se w tom Artykuli
 s námi srownawagj Swatý Chrysoptom,
 Augustin, Leo, Theodor. &c. cent. 5. col. 510.
 Osadnj. Podiwne mi přicházý widěti y sly-
 šeti/ kterak nassý vlastnj Wcitelé se znagj / že
 hned w Starodawnj Křestanské Cýrkwi
 Swatj wzywání byli / oni pať tať na Kaza-
 tedlnicých proti tomu křičj a gečj / anobřž
 sprostý Lid nawozowati směgj (což gsem ča-
 sto w Dssy mé slyšel) že stařj Otcowé o Wzy-
 wánj Swatých nic newěděli/ to že gest Papež
 před málo některými Léty začal/ zc. a slussý
 gim taťowé sšybalstwj chwaliti? **Sausedé.**
 Medle Pane Kmotře / snad Kazatelowé na-
 ssý tať zle nemjnj / a magj nepochybně/ podo-
 bně staré a dobré Wcitelé po sobě/ gaťo Ka-
 tho-

tholictj. **Sarář.** Chcete wěděti / koho po straně swé magj? Gest ten ne Swatý / známý a proklatý **Kacýř Vigilantius**, kterýž pobožným **Bděním / Modlitbám a Poctám** při **Zrobjch a Ostateých Swatých / odporowal /** ale od **Swatého Jeronýma / s wěčnou Sláwou a Chwálou celé Cýrkwe /** skrze pěknou **Knjzku** přemožen byl. **Osadnj.** Z tohož tehdy následuge milj **Sausedě /** že **Katholictj** wěřj to / co **gsau** za **starodáwna Swatj** wěřili / my pať **Ewangeliictj /** co **stařj Kacýřj** učili. **Sarář.** **Negnj ginál.** Ale gá gestté na zbyr / geden znamenitý příklad ukážj. **My Katholictj** zachowáwáme **Swatou Mšsř /** a učime / že ona gest **prawa / Bohu ljbezna Obět /** a že w nj za **wěrných zmrlych Dusse** dobře se modljme : **Ewangeliictj** magj to za **Ohawnost / Blud neywětšj a Modlářstwj.** **Osadnj.** A s kým držj **stará Cýrkew?** **Sarář.** S námi **Katholictými /** a k tomu se **wasšj Magdeburšstj Pjřsařj /** bez **Palečnic** znagj. **W druhém Wěku** **prawj Cent. 2. col. 63.** **Nacházegj** se některá **twrdá zle zněgjcý propowědění /** gačo w **Episstole Ignácya k geho Smyrnenským /** že **negnj** dopřjno žádnému / **krom Biskupa** obětowati. **W Třetjm Wěku** **Cypryan** pišse (**prawj Cent. 3. col. 63.** w swé druhé **Knjze /** a třetj **Episstole /** že **Kněz** zastáwá **mjsto Krystowé /**

a Bohu Otci Obět obětuge. Galéhož spůsobu mluwenj y Tertullianus vjíwal / kdež o Poslednj Wečeři Krystové psal. Anobř y Martialis w své Epistole k Burdegalským že prawj : kterať Wečeře Páně / to gest Obět / Bohu Stworiteli na Oltáři se obětuge. W čtvrtém Wěku Cent. 4. col. 662. wyznáwagi / že Sněm Nycenský takowý Canon neb Sněsenj učinil : že Swatému Sněmu gest přednesseno / kterať na některých místech Diaconi neb Jáhnowé Kněžim Welebnau Swátost podáwagi / a to že gest y ustanowenjm / y starobylému Ubyčegi protivné / aby ti / kteří mocý nemagi / Swatou Obět obětowati / tím kteří obětugi Tělo Krystowe / podáwali. W Pátém Wěku prawj Cent. 5. col. 251. Augústyn w své Ručnj Knjzce k Wawřincowi sinepsli / že mrtwj skrze Modlitby živých posťěšeni a retowáni býwagi / když se za ně Obět Oltářnj obětuge. A to se nápodobně w Chryzostoma w Spisých nachází / kterýž došložil / že gest Aposstolské Ustanowenj / aby chom při zachowáwanj Památky Swatých Tagemstwj / na ty pomněli / gesto se z Swěta odebrali / odkudž oni nemalého Užitku dosahugi. Neb že negnj možné / aby se Bůh vřrotiti nedal / když wesskeren Lid s wyzdwiženýma k Tebi Rukama / s Služebnjky Cyrkew:

fewnjmi / za ně se modlj / w čas / kteréhož
 Swatá Obět na Oltáři stoj. Osadnj. R
 poněwadž stará Cýrkew / a gegj taž Swatj a
 wznessenj Vcitelowé / Ignatius, Chrišto-
 mus, Augustinus, celj Duchownj Sněmo-
 wé/řč. taž swětle o Oběti Oltářnj mluwili/
 taž gi za wysoce mocnau měli a drželi / který
 pač Doktor Vcitelé nasse taž slyné k sobě při-
 táhl / že gsau oni staré Včenj o swaté Oběti
 zawrhli ? Farář. Toho D. Gassper dowe-
 dl / gehož obyčegně s Krawstými Kopyty ma-
 lugj. Čtete co wásš Luther o pokautné
 Mšsy sám pišše / tam geho vlastnj přiznánj
 nagdete / kdo gest ho přehádal / že gest Swas-
 tau Mšsy zastawil. Sausedé. Syce gsme
 náslechli / ale Prædykantsj nassj o tom nemno-
 ho křiku dělaj. Farář. Wěřm wám bez
 přisahy. Ale gábych mohl takowých přj-
 kladůw gestté welmi mnoho předložiti / že
 my Katholictj w Artykuljch Wjry s starau
 Cýrkwi / wždycky gednomyslni gsme byli.
 Druhá pač strana / má pro sebe z starožitno-
 sti welmi málo (leda co snad po kusu z sta-
 rých Sekt do hromady sšlekowala) wšak
 pro krátkost při těchto zůstau. Osadnj.
 Máme těch na zbyt dosti. Gá od Osoby mé
 po takowé mně učiněné prw nepowědomé
 Spráwě / Ewangelickým gač pomáhati ne-
 wjm.

wjm. **Sausedé.** A wssať gessťe nětco gest/
na čem se nasse Ewangeličké Těbe držj. My
gsme často slysseli/ že Wjra nasse s prwnj A-
posstolskau Wjrau / wzchůru y dolů gedna
Wjra gest. A protož z toho gde / že my s
prawau Cýrkwi / gedno a swornj gsme. Sa-
rát. Toby byl Mistrwstý kus Breyčjho/
kdyby dwa Sleky / kteřjby čtrnácte set Mj od
sebe leželi / takowým spůsobem do hromady
sessyti mohl / aby ani Nitky od gednoho k
drubému netáhl ! Ach milj Lidé ! k prove-
denj prawé Gednoty dwau Cýrkwi / náležj ne
gen to / žeby gedno rčili / nýbrž také / že od
gednoho času k drubému gednostegným Dčes-
njm w hromadu přicházegj. Syce / kdyby-
ssťe wy Ewangeličtj řjcy chtěli / že wasse Cýr-
kew bez takowého wstawičného nepřeruse-
ného trwánj mjsta y času / s prwnj Aposstols-
kau Cýrkwi gedna a sworná gest / tehdybyste
dřjwe dokázati museli / že ta Cýrkew / genž za
času Aposstolůw byla / w následugjých čtrná-
cti steh Létech gaťo zmizela neb umřela / až
gi zase Luther ten Muž BŮžj wzkrjssyl.
Sausedé. Coby se pať to netressowalo ?
Sarát. Arcy nezwlaště o té Cýrkwi / o kte-
rěz prawil Duch Božj w Žalmu 47. w. 9.
Že Bůh založil gi na wěky. Kterýmižto
slowy Swatý Augustýn / wsseobecnau / stále
trwa-

trwagjcy nepřeruffenau Cýrkew provozuge :
 Nemagj nám (prawj super Pfal. 47.) Racz
 ři co trucowati/ kterjš gsau na djly roztrhás
 ni ; nemagj se nad nás wypjnati/ti gessro řjz
 řagj / Hle tuto gest Krystus / hle tamto
 gest. Kdo dj hle tuto gest/hle tamto gest/
 ten wede k roztrženému kusu. Bůh Cýrkwi
 swé Gednotu zasljbil. Králowé se sebrali a
 sessli w gedno / a nerozdělili se různu. Ale
 snad toto Město (Cýrkew Krystowa) založe
 né po wssy Zemi / někdy sraženo bude ? Od
 stup to : Bůh založil ge na věky. Obávás
 se / aby snad Nebe neb Obloha nespadla ?
 Augustýnus chce řjcy / že gako Obloha spa
 dnauti nemůže / tak ani Cýrkew za čtrnácte
 set Lét přeruffená býti mocy nebude. Osa
 dnj. Divjm se milj Sausedj/že se té ničemné
 a sražené wěcy tak horliwé wjmáte. Sau
 sedé. Gessťe negsme přemoženi/ máme gessťe
 sskulinu/kterauž se wywineme. Nassy Pra
 dykanti řjřagj časem/ že nemusíme na takowé
 přeruffenij dbáti / an také dobrá gest Odpo
 wěd / když se dj : Že Cýrkew Krystowa / od
 času Aposstolůw až do Luthera nepřeruffená
 zůstala/ ale po těch čtrnácte set Lét newždy
 cly se widěti dala/ nybrž w skryté byla/až gi
 Luther nenadále pod Lawicy dopadl / a zase
 na Swětlo wytáhl. Sarář. Bogjm se miš
 lj

Ij Lidé/že wám y ta škulina těsná bude. Ne-
 bo / ga by to pěkné bylo / kdyby pláště Krá-
 lowský měl z bílých a černých šlůw w hro-
 madu sešyt býti ? Králowské Kauchy Kry-
 stowo / gest z celého gednostegného Vtkanj
 vděláno / od hůry až dolůw / wzdychy gediné/
 wzdychy celé / wzdychy widitedlné. Proč by-
 ste mu tak slawné Kauchy ztáhnutí / a místo
 něho gey Žebráckým pláštěkem odjeti / to gest
 Cyrkw geho tu widitedlnau / a tu zase newi-
 ditedlnau učiniti chtěli. Pán Bůh takowé
 Cyrkwe nikdy w Swětě neměl. Slyšte S^o
 Augustýna / kterýž prawj / že to býti nemůže /
 aby pod gednjm gměnem prawé neb šfalessné
 Religie počet Lidj shlaucen byl / ledaby ti
 negatými widitedlnými znamenými nebo
 Swátostmi spogeni byli. Usadnj. Co pak
 to býti nemůže / aby wěc negatá wzdychy tr-
 wala / a wšak wzdychy widjná nebyla ? Gát
 gsem w prawdě Wáclaw Šwec / bychť se
 pak y w mém Werstatě zawřel / a od žádné-
 ho widjny nebyl. Farát. To syce s wami a
 ginými mnohými malými wěcmi státi se mů-
 že / ale Kostel Matky Božj w Nowém Městě
 Pražském / neb Wrch Swatého Wawřince
 ne tak snadno zawřete / aby trwali a zůstá-
 wali / a wšak od žádného widjny nebyli.
 Usadnj. Gsemť s mým příkladem dobře od-
 byt /

byť/nechám W. D. nebo Sausedy mé mluwiti. **Sarář.** Pozorügtez tehdy co powjm. Vstawičná Trwánliwost a Widitedlnost / Stkwélost Cýrkwe Krystowé nemohau od se be oddélené býti / neb ge Duch Swatý w slawných Prorockých Spijých welmi sylně a nezrozważatedlně spogil a sepjal. **Osadnj.** Tобы nětco bylo. Kád ta Pjsma vslyssým. **Sarář.** Strze Vsta Proroča Izayásse w Kapit. 61. w. 8. 9. prawj Duch Swatý / o těch / gessťo k Cýrkwi Krystowé se přiznagi : Slib wěčný učinjm gim / y bude známo w Národch sýmě gich / a Plod gegich prostřed Lidj (to gest wěčná Trwánliwost) Wssyčni kdož ge wzřj / poznagi ge / že tito gsau sýmě / kterémuž požehnal Pán : A to gest widitedlná stkwélost. Gať se tehdy s tjm propowěděnjm rymuge / že sýmě / kterémuž požehnal Pán / od žádných Lidj čtrnácteset Lét widjno / wyhledáno a poznáno nebylo. **Osadnj.** Zprosta dosti. **Sarář.** Pro roč Swatý Danyel w Kapit. 2. takto o Cýrkwi Krystowé mluwj : We dnech těch / wzbudj Bůh Nebeský Králowstwj / kteráž na wěky nebude zrušeno / a Králowstwj geho Liou ginému nebude dáno : A zetře y zahľadj wššedňá tato Králowstwj / a ono samo stane na wěky. Ale gať se

se to stane ? Gals ty Nabochodonozor
 widěl / že z Hory vtiat gest Kámen bez
 Kufau / a ztroskotal Hljinu / Železo a Měď /
 Strjbro y Zlato. Tento Kámen gest Kry-
 stus bez Kufau vtiatý / to gest z Panny naro-
 zený. A co na posledy z toho Kamene se v-
 dělalo / oznamuge Danyel / pravě : **Alle Ká-**
men / kterýž byl vdeřil Obraz / učinil se
Horau welikau / a naplnil wšsecku Zemi /
totiž Cýrkew / kteráž z Krysta posla / učiněná
gest Horau welikau. Co mam gineho o
wás řjcy / prawj Swatý Augústyn tract. 2.
Epist. Joann. gediné že slepj gste / tať welké
Hory newidjce : a de Unit. Eccles. Týž Augu-
stýn prawj : Cýrkew negnj vřrytá / nebo
nestogj pod Nádobau / ale na swjenu / aby
swjtila wšsem / kterjž w Domě gsau / v
swatého Math. w 5. Kapit: A o nj gest
praweno / že nemůž Město skryto býti na
Hoře wystawené. Wšsať Donatistům
(a nynj našým Ewangelickým) gest vřry-
tá / ať tať patrná a zgewná swědectwj
slýssý / kteráž gim Cýrkew po celém swětě
vřazugj : a raděgi chťj zamhauřenýma
očima o tuž Horu zawazowati / než na nj
wstaupiti ; Kterážto Hora řdyž Kame-
nem bez Kufy odtiatým a swaleným by-
la / zroskla / a učiněná gest Horau welmi
 welis

welika / naplnugicý wšedku Zemi / zč. Uwidjeli milj Lidé / že Cýrkew / wedlé toz hoto Proroctwj Danyelowého na wěky wstas wičné trwanliwá býti / a tať welmi růsti mus sy / aby wšrytá býti nemohla. Osadnj. Gá to dobře widjm. Sausedé. A my žádných Bryllj nepotřebugeme. Farář. Naposledy tať widjte / že my Katholictj s tauto starau wždydy trwagjcy widitedlnau Cýrkwi gedno gsme / od nj pořádně pocházýme / gegj staré Včenj gednomyslné a dokonále zachowáwáme / a tať se w nás znamenitá a pěkná Znamenj prawé Cýrkwe / k nalezenj Gednoty nacházegj. Osadnj. Toť gest giž obššyrně k mému podiwenj podstatně wšázano / na tom gá přestáwám. Farář. Ale co djte o wassy Ewangelicke Cýrkwi ? gatať gest w nj Gednota ? Sausedé. Po hřichu / ani nesmjme o nj mnoho hlásati. Obecny Lid téměř nic tjezgi neneše / krom že w Ewangelicých taťowé Gednoty a Stálostj w Včenj negnj / galo w Katholicých. Farář. Dobře prawjte : Sam gsme ne od gednoho / nýbrž mnohých Nekatholicých slyšsel / že gsau říkali : kterak ta pěkná Wabožnost / Gednota a Kžád w Katholicých / proti Různicým / Nerádu a špatné Pobožnosti Ewangelicých postawená / w nich zwláštnej Wáchylnost k Katholicke Wjře

wzbuzuge. Usadnj. Pane/ z Vst mých gste to wyňali / chtěl gsem za gisté o sobě to řícy. Farář. Abyste wssať té wěcy Podstatu lépe: gi znali/ musyťte wěděti/ že Různice/ hned od powstání Křesťanstwa / Kacýřům za obyčeg byli. Swatý Athanazyus prawj Orat. I. contr. Arrian. ěterať gest se čemu diwiti/ že wsseliká Kacýřstwa/ co gichkoliw pos wstało/ rozdjlná a samým sobě protivná Včenj wymeysseli. Přjčinu powjdať tž Swatý Athanasius, lib. de Decret. Syn. Nicæn. Nebo (prey) gsau Lidé / gaťž ge Swatý Jakub nazýwá/ dwogiteho srdca/ nestálj we wssch Cestách swých / nezůstáwage nikdy při gednom smyslu/ nýbrž brzo se giného chytaj / a co chwáclili/ zase hanj/ co za dobré uznáwali/ zase zawrhuj. Sausedé. Co pať nasse neswornost tať weliká gest/ gaťo těch / o nichž Athanazyus mluwj ? Farář. Nechybj. Nebo předně giť gste slysseli / že Včenj wasse s starým Včenjm Cyrkewnjm se nesrownáwá. Za druhé / že Včitelowé wassý / y w tomto prwnjm wěku / neb sto Létech Wjry wassý/ welmi rozdjlné a protivně včili; to gest snazdné ěprowedenj. Že Martin Luther/ Philip Melanchthon / a ginj Půwodowé nyněgsých Sekt / w Spisých gich / často a mnoho pro:

proti sobě včili / to gest mnohokráte patrně
 vřazano / a strze tistténé Knjhy wúbec wyhlá-
 sšeno. Za třetj / gest také každému známo /
 že z Hanby a Studu tať welké rozdjlnosti / w
 wás mnohá Shromážděnj / w Ssmalkaldu /
 Lipsstě / Frankffurtu / Altenburgku / Drážda-
 nech / Quedlinburgku / Hertzbergku / zč. držá-
 na byla / a obyčegně s wětššy Roztržitosti
 (gaťž Lukás Oslander w swé Cyrkwěj Sz-
 storyj / onde a onde / často Zmjntu činj) se sko-
 nala. Martin Luther sám gest Swědkem
 swým a Kázně swé / kdez prawj ad c. 5. Epist.
 ad Galat. Gestliže gednau Cyrkwe Ge-
 dnota se vrazy / tehdy ani konce / ani miry
 negnj Roztržitosti. Za nassych časuw od-
 padli od nás neyprwé Sakramentáři / potom
 Nowokřtěncy. Žadnj z nich mezy sebau sa-
 mi gednomyslňj negsau / a tať wždy gedna
 Sekta druhau plodj / a gedna druhau tupj.
 Když se od gednoho odcházý / prawj Ma-
 thematici, tehdy se nestonale daleko od sebe přis-
 házý. Tať tolikéz / když Gednota Ducha
 vrazená / a přec odňatá býwá / ani w mra-
 wnych wěcech možné negnj / aby Gednomysl-
 nost zůstala / nýbrž musý časem bez skončenj
 nowj Bludowé powstáwati. Nepochybus-
 gi / že gste také za čtwrté slyšeli / na kolik
 Sekt a Gměn / sami Lutheráni se rozdělili.

Někteří gsau Antinomiani, Synergista, ginj
 Adiaphorista, ginj Scantarové/ ginj Majorista,
 ginj Flacciani, ginj Ubiquista, &c.
 Osadnj. Gá gsem syce Lutheránem / ale nez
 wjm pod který tač diwný Tytul přináležjm.
 Mám za to / že nassý Mistrěj toličo se o ta
 Gména hádagj/ nám wssať prostým Lidém o
 tom nemnoho mluwj. Farář. Tač gest.
 Wassý Kazatelové wyřezáwagj / na saustru
 točj/ gednu Sektu po druhé / wylupugj a se
 rozdělugj sem y tam / wám o tom nemnoho
 mluwj : a wssať chtěgj/ abyste wěřili co kážj/
 byť pať ráno Synergista, a po polednj Adia-
 phorista, na Kazatedlnicy wstaupil. Sau-
 sedé. Snad Spor gich negnj o přjlišs pod-
 statné wěcy. Farář. Slyšte wznesšeného
 Lutherána / zdali gest o špatných nebo ne.
 Gsau mezy námi (prawj Nicolaus Gallus
 in Thef. & Hypothes.) ne o špatné wěcy
 Roztržitosti / nýbrž o Zákon/ Ewange-
 lium/ Osprawedlněnj / o dobré Skutky/
 Swátosti/ o wžiwánj Ceremonyj/ kterěž
 w hromadu přigjti a spolu státi nemo-
 hau. A protož dotčený Lutheryán Prafat.
 apolog. de majest. homin. se stará/že ty hád-
 ky neshťastného konce dogdau. My probra-
 wáme z sprawedliwého Saudu Božjho
 (prawj on) prawau Cyrkew a Religií / ne
 strze

Krze Zbraně Nepřátel nassých / nýbrž
 gsauce přemožení zpronevěřenjm a nedo-
 banlwoosti těch / gesto gsau mezy námi.
 Sausede. Co gest nám po Různicých Vci-
 telůw nassých / my máme Augsspurstau Con-
 fessi nassy / té se přidržjme / a negnj to dosti
 Gednoty? Jarář. Bylibyste lépe řekli /
 Roztržitosti. Osadnj. Kterakž to milý
 pane? Jarář. Nebo tato wasse tak slawná
 Confessi, od vlastnjho Otce Filipa / tak často
 změněná / rozssyřěná a zobrácená byla / že wy
 wbožý Lutheryáni sami wědětj nemůžte / kte-
 rá vlastnj a sprawedliwá Confessi gest. W
 Herzberstém Rozmlawánj wznáwá Mu-
 sculus, že Filip Augsspurstau Confessi s po-
 mocnjky swými / dwanactékrát / netoliko w
 slowjch a spůsobu mluwenj / ale y w wysoce
 platných Artykuljch proměnil. Nápodobně
 to swědcj Selneccer, Schmidelin, w témž
 Rozmlawánj : Znagj se k tomu y Sasstj
 Theologi w Altenburstém Sgezdu : a Schmi-
 del gest jylného Domněnj / že Filip nětco Kal-
 winystům k zaljbenj učinil : mysle že tudy
 Swinské y Gehněcj gednjm Masem učinj.
 Chceteli o wassých rozdjlných Confelsých ge-
 stě wjce Spráwy mjtj / čtěte co Margkrabě
 Badenský w swých Důwodjch celému Swětu
 wyhlásyl. Sausede. Než gake musy přj-

činy takové v nás Neswornosti býti? Sa-
 rář. Nowá swoboda / pro kterauž Wüdcos-
 wé nassý Neywyššý Slawu Kréřtanřké Cýr-
 kwe/Papeže/Biskupy/ a pořádné Wsseobecné
 Concilia neb Sněmy na stranu odstrčili / a
 toliko na samé Pissmo/neb raděgi od gednoho
 každého privatnj wykládanj Pissma se potáz-
 hli. Gaťé z té Swobody Owotce wyrostlo/
 wycjtá wásš Špangenberg narrat. benef.
 per D. Mart. Luth. těmito slowy : **Siž** za-
 čjnagi Lidé nic wjce newěřiti / a wida že
 gsau Swazkůw Papežřtwj zprořřtění/
 chtěgi aby na potom dobré a sluffné by-
 lo/co se gednomu každému pro sebe do-
 brého zdá a widj. A to gest dobře utřelá
 Cestka k Atheismo, to gest k Neznabožřtwj/
 aby se o žádném Bohu newěřilo. Philippus
 taťé / gaťoby Proročným Duchem nadchnut
 byl/ pisse Camerariowi takto : **Musým** po-
 wěditi / co gest mi okolo řrdce. O by
 Bůh chtěl abych mohl neřyce Panowás-
 nj/ než Spráwu Biskupůw zase owěřiti/
 nebo widjm co za Cýrkew dostaneme/řdyž
 Cýrkewnj Spráwa do konce wyzdwiže-
 ná bude ; spatřugi / že tehďáž mnohem
 nesnesytedlněgššý Tyrantřtwj se zgewj/
 než řdy prwe bylo. **Luthera** milugi/
 pro žádnau ginau přjčinu/ gedině že do-
 bro

brodinjm geho Biskupůw se zprostiti / a
 Swobody dosáhli / kteráž budaucně nic
 platná nebude. Nebo medle / co bude
 při Potomcích za způsob Cýrkwe / když
 wšedny staré zwoytkosti k přetržení přís-
 gdau / a žádných gistých správcůw wíce
 nebude ? Sausedé. Té wěcy gest giž dá-
 wno spomoženo / Knjzata a Wrchnosti / každá
 w swých Zemjch a Panstwjch magj spráwu té
 wěcy. Jarár. Gest spomoženo / žeby se Bo-
 hu zšeleti mohlo / každý w swé Zemi neb Pan-
 stwj wyzdwihuge zwlášttnj Wjru / a gest téz
 měř tať mnoho Ewangelických Nábožens-
 stwj / gať mnoho Ewangelických Panůw neb
 Panj (genž u nás tať Papeži a Papežkami /
 w swých Zemjch býti mohau) ale / kde to w Bi-
 bly psáno stogj / že po Petrowi / Pawlowi / a
 giných Aposstoljch / Swětstá Knjzata Cýr-
 kwe spravowati magj ? U nás Katholických
 gest milá Sednota / dobře opatřená ; an my
 Pastýře nasseho / a přeslawné Slawy w Tes-
 bi / to gest Krysta Gejssse Mistodržjcyho na
 Zemi / uznáwáme / ctjme / následugeme a po-
 slaucháme. Co nám on s wětššym djlem po-
 sobě zřjzených Spráwcůw Křestanské Cýr-
 kwe / z Pjssma Swatého / a celé starozitnosti
 gednomyslného srownánj / proti wšselikým
 Nowotám časůw nassých / w swatém Trydent-

škém Sněmu k věření a zachovávaní předložil/ to my jednoduše přijímáme / žádný toho newalchuge / žádný se na odpor nestawj. Wyznání Wjry / kteréž od Otcůw na témž Sněmu shromážděných sepsáno bylo/ gesté w své celosti neproměněné zůstává/a odewšech Katholických se drží/ w celém dalekém a šyročém Swětě. Negnili to gedno býti/ tehdy gá newjm co gedno nebo dvě gest. Sausedé. Než k gakeému Cýli gest mezy wámi tať mnoho rozdielných Mnjských Ržeholj/ některj gsau černj/ ginj bjli / některj ššedizwj / ginj straťati / a prawj se / že wššyćni obzwasstni Regule a Ustanoweni magj / že se tať w školách swých nemálo o Wjru hádagj/ sobě na Odpor wćj/ a gisté Sekty Tomistůw/ Scotistůw/ ic. gsau. Jarář. Na tu Otázku nechám Swatého Augustyna odpowjdati/ : Gine wěcy gsau (prawj Augustinus lib. i. contr. Julian. c.6.) w kterýchž časem ynewoćeněgššý rozdielného zdání býwagj/ ale bez Uraťky Artykulůw Wjry : a mluwj snad o takowých wěcech geden lépe než druhý. Ale o čem gsme Zmjnku měli patřjť Wjře samé. Takowýť gest způsob s rozdielnými Ržady Mnjskými/ a některými w Uedorozumnění trwagjícími Smysly školnjmi. Swatého Au-

ěustýna/ Benedykta/ Dominyka/ Frantiska/
 Jgnacya/ Kzehole/ r. nic giného negsau/ než
 obzwláštnej rozdjlnj Prostředkové/ škrze něz
 by se k Duchownj Dokonalosti w obecném ži-
 wotě přigjti mohlo. Což gest Krystus Pán
 radil/ ale žádnému za přikázanj newydal.
 Kauch/ wedlé každého Zakladatele Nábož-
 nosti k Počanj/ neb Duchownj Počestnosti gest
 spůsobeno. Rozdjlnj smyslowé w školách/
 negsau w Artykuljch Wjry; neb w těch wšech
 případnostech/ wšycni Duchownj Kzeholnj
 Kžadové Křjmského Papeže poslauchaji / a
 gednomyslné Wyznanj Wjry/ se wšsemi giný-
 mi Katholickými Křestany maji. A obyčej-
 ně wšycni Katholickj Scribenti, Spisy své
 Saudu Katholické Cýrkwe poddávaji. Což
 gest prawým Swazkem našy Katholické Ge-
 dnoty / gatkáž před časý byla/ a do dnešnjho
 Dne gestte škrze Milost Božj slawně zachos-
 waná gest. Gatkáž tehdy hrubě z oznamených
 přjcin/ vprjmné/ wěrné a české srdce/ pro tak
 welikau Roztržitost wásseho Ewangelicke
 řečeného Náboženstwj / slusně se hrozý / tak
 hrubě/ tolikéz k našy dotčené Katholické Ge-
 dnotě se táhne. A protož swatý Augustýn/
 mezy ginými Wazbami / kterýmiž w Línu
 Katholické Cýrkwe držán byl/ y tuto cont.
 Epist. fund. wyhlássuge rka : **Wne zdržuge**

858 Na Den S. P. Kateřiny Mučednice.
 w Katholické Cýrkwi/ gednomyslná Bez-
 dnota tať mnohých Lidj a Národůw.
 Osadnj. A gá se tať do těch šťastných Paut
 gatý dávám. Sausedé. My pať nemůžes
 me ginať včiniti. Farář. Gá na ten čas od
 wás nežádám wjce nic/ než abyste mi z strany
 Gednoty za wyhranau dali / že poznáwáte/
 kteráť prawá Cýrkew musy gednomyslná bý-
 ti. Tasse pať Staro-Katholická Cýrkew/
 že gest gednomyslná. Nekatholická pať plná
 Různic a Roztržitosti/rč. Osadnj. Džty
 Bohu / to gest giž dostatečně provedeno.
 Farář. Gemu arcy Dž činěnj samému pře-
 slusný/neb to geho Dar gest.

Na Den Swatě Kateriny Mučednice B. D. j.

Nječ z Eklezjastyka w kapitole 51. od
 Werse 1. až do W. 8. s přidáním
 Werse 12.

Chwálu wzdáwati budu tobě Pane
 Králi/ a spolu chwáliti budu tebe
 Boha Spasitele swého. Chwálu wzdá-
 wati budu Gménu twému : poněwadž
 po=

pomocnjš a obrance učiněn gšy mi/a wy-
swobodil gšy tělo mé od zahynutj/ od
osydlá gazyka nepravého / a od Ktůw
passýcých lež / a před Obličegem přisto-
g cých učiněn gšy mi pomocnjš. A wy-
swobodil gšy mne podle množstwj milo-
srdenstwj gména swého od řwaucých /
připrawených ku pokrmu / z rukau hle-
dagicých Dusse mé/ a z brán ssaženj kte-
ré obšljčili mne : od utištánj plamene/
který mne obšljčil / a vprostřed ohně
negsem zahorčen : z hlubokosti břicha
Pekelného/ a od gazyka zprzněného / a od
slova klamu/ od Krále nepravého / a od
gazyka nesprawedliwého : chwálití bus-
de až do smrti dusse má Pána. Nebo
wytrhugesš snášsegjcy tebe Pane/ a wy-
swobozugesš ge z rukau Národůw Pa-
ne BŮže nášš.

Spasitelné Wyswětlenj w Roz- mlauwánj owedené.

Katoličtj nic proti Krystowému Wčení/
ani proti Slowu BŮžjmu neučj.

Sarář. Osadnj. Sausedj.

Sadnj. Dwogj Ctihodný Pane / nynj
zase společně wššycni přicházýme/ aby-
chom

260 Na Den S. P. Kateřiny Mučednice.

chom W. D. ta ostatnj Rozmyslenj předne-
li/ kteráž obecnj Lid mezy námi napořád té-
měř wjce rozpažuge/ když k Náboženstwj Ka-
tholickému přistupowati má/ nežli samé Arty-
kulé Wjry. **Saráž.** To gá rád budu sly-
šet/ a wynasnážim se na ně/ tím podstatněgi
odpowjdati/ čím wjce porozumjwám / že obea-
cnému Lidu tak hrubé gsau na překážce. A
owšem když z gedné strany dle dnešnj swaté
Kžecj k Bohu wolati máme / aby nás wy-
swobodil od osydlá Gazyka nepravého/ a
od Ktůw passycých Lež/ od slowa klamu/
od Gazyka zprzněného/ a nesprawedliwé-
ho ; z druhé pať strany wšsyckni Tekatolika-
čtj w tom samém gednosworně proti Křimské
Cyrkwi se sápagj / když gegj wčenj / gačo blu-
dné/ lživé a podwodné sprostému lidu před-
stawugi/ zapotřebj gest/ abychom ten utrha-
čný gazyk na saustro wzali / a bedliwě skau-
mali / zdalž snad raděgi gegich gazyk negnj
nepravý/ plný klamu a podwodu / od něhož
wyswobozeni sobě každá dusse srdecně win-
šowati má. **Saused.** Gá musým wprjinně
wyznati/ že za času Lutheryánské Sekty/ dřj-
we než k nám Katholického Náboženstwj Re-
formacy uwedená byla/ měl gsem gá y mno-
žy welikau Tenawist k Katholické Wjře/ dr-
žjce wšsecky Katholické za neywětšy a ney-
obaw-

obavnejšy Kacyře / kteří na světě mohou
nalezení býti. Farář. Kdo vás pať do
takového Domněnj uvedl ? Soused. Teho
degšy Lutheránští Pradykanti : Nebo
nám stále w vssých leželi / a wždy a wždy Pa-
pežstwí tak wypisowali / že gšme my sproští os-
becnj Lidé gináč šauditi nemohli / než že se
Včenj Papežského (gaťž ge oni gmenowali)
co nevpilněgi wystrjhati a warowati máme.
Křičeli gednjm Hlasem / že Papež a Násle-
downicy geho gšau Krystowj Přisežnj a au-
hlawnj Nepřátelé / w Papežstwu že se na-
prosto nic newj a newčj o Krystu : geho
Slovo BŮžské se neřáže : toliko Lidšká
vstanowenj že se zachowawagj : Papežency
že wčj / kterak Člowěk osprawedlněnj a spa-
senj docházý / ne šrže Wjru w Krysta / nybrž
že může šrže własnj šwé dobré Škutky
osprawedlněn býti / odpustěnj hříchůw šwých
a Spasenj zašlaužiti / zč. Item / Papežency
že magj / a ctj s Pošlonau Boha / wjce než ge-
dnoho proti prwnj Tabuly Mogžššowé :
Marya Matka Krystowa / že se od nich za-
neywětšy Bohyni wzywá / kolik Swatých / a
gich kamenných neb dřewěnných Obrazůw
magj / tolik také že magj Bohůw a Modl.
A Papež mezy njmi že neymenšy býti ne-
chce / anobrž nad Boha se wywýššuge / gšauce
wšak

wšak pravý a wtělený Antykřyst. Mezy
 Papežency že se také z Wečeřepáné a z Ešassstu
 Krystowá w gijná / Krew Krystowa newin-
 ným Leytům se wkráda / summau/mezy Pape-
 žency že gest plno Powěr a Lidských smysli-
 neť / paubé Pokřytstwí / a osfemetná Mnjšjka
 Twárno : Swátost / ič. A takových wěcý
 nawyprawowali nám rozličných welmi mno-
 ho. A poněwadž gsme my sprosta a hlaupt
 Nebožátka / nasse Prædykanty / netoliko za
 wčené / ale y za prawdiwé a wprjmné lidj měli /
 podle toho pať za wěc Nekřesťanskau drželi /
 aby se o gediném Wykupiteli a Spasyteli na-
 šsem Krystu / o geho Božjém Slowu a Wj-
 ře tak potupné wčiti a smeyssleti mělo. Pro-
 tož nemohli gsme než hrůzu a osfeliwost nad
 Papežským Náboženstwím mjeti. **Sarář.**
 Gať gste pať dlaubo w takowém smyslu tr-
 wali ? **Saused.** Dokudž gsme nic giného
 newiděl a neslyšsel. Když pať Refformacy
 Katholického Náboženstwí v nás se konala /
 Lutherýánsstj Kazatelowé přec wpuzenj / a
 Katholictj Sarářowé dofazení byli / tehdy (ať
 prawdu djm) wšsetečnost má mne k tomu po-
 naukala / že gsme na Katholická Bázanj cho-
 dil / a na to obzwláštnej pilný pozor dal / zdas-
 li tak diwne a sřslawé wěcý od Saráře se ká-
 žj / gaťž nám o tom předešle za časte pišáno
 bylo.

bylo. **Sarár.** Ta Wšsetečnost byla tegné Wnuknutj wasseho Angela / a spasytedlná Příprawa k wassemu obrácenj. Co pak škusšenj s sebau přineslo? **Saused.** Z počátku weliké podiwenj / an gšem wšse daleko gináť widěl a slyšsel / než nám od Lutheryánůw kázano bylo. Slyšsel gšem Slowo Boží rozšdjlné přiwozowati a cytowati / a přjgemné s dobrau Podštatau wykládati. Slyšsel gšem Krysta Pána Wykupitele nasseho / gačo y Moc a Žasluhu geho Swatého Utrpenj a za nás Lidj podštaupené Smrti / znamenité wychwalowati. Wyrozuměl gšem pěkné / co při osprawedlněnj Čłowěka / Wjra w Krysta Pána působj / též kteráť a k gakému Čyli w té wěcý / y nassý vlastnj Škutkowé přicházeti musěj. Slyšsel gšem / gačý gest způsob / při Wzýwánj a Poctě Weyšwětégššy Matky Boží / a giných Swatých / gačo y Wzbrazů a Ustatků gich / rč. a že nikoliw gačo Bohowé neb Modly / ctěni býti nemagj. Slyšsel gšem / podštatné a pewné / kteráť se na Řzjmského Papeže welmi zle rymuge a tressuge / co o Antykrystu w Pjšsině Swatém čteme. Dosáhl gšem dostatečné obššyrné spráwy o Wecěři Páně pod gednau způsobau / a že se Leytům / ani půl Krysta / ani půl Křššsttu geho / mnohém méněgi Swatá Krew ge-
ho

ho vjíhá/rč. Gednjm slowem/neslyšel gsem
 nic zlého/nýbrž wšsecko dobré/ a den odedne/
 k poslauchánj Katholických Kázanj wětššy
 chuti gsem nabýwal / pomalu take Luthery-
 ánsstj Praxdykantsj wšsecku Wjru v mně tra-
 tili/ gažož ti/ gestto mně tak dlouhý čas tau
 odemně postjženau pauhau a patrnau Ne-
 prawdau krmili. **Saráč.** Wšsecko wám smě-
 le wěřjm / a wy tjm gístj buďte / že gsem gá
 wjce takowých Lidj natressil / kterýmž se to
 podobně dostalo / a oni mi wprjmně wyznali.
 A protož gest mnohými hořkými slzami ho-
 dně oplakánj/ že předce tak weliký počet Li-
 dj snadně se přemluwiti dáwa/a tomu pewně
 wěřj / co kterému Tlacháci proti nám Kas-
 tholickým křiwé wymeysseti a roztrussowa-
 ti se ljbj. **Gsaně** w Ružkau nassých / gaž stas-
 rých Swatých Otcůw/taž y nowých Katho-
 licých Wcitelůw Spisowé a Knjhy : gest
 wůbec wydáno / co na starých snémjch Du-
 chownjch/ a co na posledněgššým snémě Trys-
 dentškém zawřjno bylo. Z čehož patrné a
 zřegmé gest / co my Katholictj od gednoho
 Artykule k druhému wěřjme a držjme. A
 wšsať ti wbozý zawedeni Lidé toho wšseho
 na straně státi necháwagj / a wěřj každému/
 newjm kde wyljhnutému Poběhlcy. Co o
 nás Katholických křiwého a křtiwého rozná-
 sšy/

šy/ toho wám některé toliko příklady přive-
 du. I. Křičj po wšech Kazatedlnicých / až se
 wšse rozléhá / a prawj/že Katholictj o Wjře
 nic newčj/šrže kterauž odpustténj Hřichůw se
 dosahuge. Na proti tomu Swatý Thomášs
 Aquitánský/ Knjže a Heytman Katholictých
 Theologiw wčj 3. part. quaest. 85. art. 5. in
 Ore, že k osprawedlnénj Hřissnjka gest ta-
 kowého pohnutj myslj za potřeby / šrže kte-
 réžby se Czlowěk k Bohu obrátil. Prwnj
 pak obrácenj k Bohu / děge se šrže Wjru :
 podle Propowědénj Swatého Pawla Hebr.
 11. v. 6. Musý kdo chce přjstup mjti k
 Bohu/ wěřiti že gest Bůh. A proto Wj-
 ra k osprawedlnénj gest newyhnutedlná. Až
 podtud Swatý Thomášs. Concilium Try-
 dentsté Sess. 6. cap. 8. klade weyslowné takto :
 Wjra gest počátek Lidského Spasenj /
 Grunt a Kořen wšselikého osprawedlně-
 nj : bez kteréž nemožné gest libiti se Bo-
 hu/ a k shromáždénj Djtef geho přigiti ;
 Co gest to nic o Wjře newčiti ? Osadnj.
 Wprawdě hanba gest/ že se ti Lidé nestydj.
 Saráč. Slyšte gestté dále. II. Oni y to gi-
 stj / kterak w Papeženstwu (gaž čkagi) se
 wčj/že Czlowěk dochází Odpustténj hřichůw/
 z swé vlastnj Zasluby / a ne / že Odpustténj
 Hřichůw z paubé Milosti pro Krysta Pána
 G g g se

se děje. Trydentské wšak Concilium dale-
ko gináť včj / kdež prawj Sess. 6. cap. 8. Do-
bře gest řčeno / že my z paubé Milosti
osprawedlněnj docházýme. Nebo nic
negnj / coby Osprawedlněnj předcházelo /
buď Wjra neb Skutkowé / aby Milost
Osprawedlněnj wlastně zaslubowalo ;
neb gestliže gest Milost / tehdy z Skut-
kůw nepocházý : gináče / gaž Aposstol
Rom. II. mluwj) Milost / nebylaby žádná
Milost / řč. Kde se tu Osprawedlněnj wlas-
tnj hodnosti připisuje ? A negináť včj Swa-
tý Thomáš Aquinas / y ginj Katholictj Wči-
telowé. Wšak dobře znamenati sluffý / kter-
rať z paubé milosti Osprawedlněnj docházý-
me / a kterať w Náboženstwj nassem Řjzím-
sko = Katolickém dle Sněmu Trydentského
wyočowanj býwáme / že nic negnj / coby Os-
sprawedlněnj nasse předcházelo / buď Wjra
neb Skutkowé / aby Milost BŮžj osprawe-
dlňugjcy NB. wlastně zaslaužiti mohlo :
Což wšse rozuměti se má / že my prawj Mi-
losti BŮžj osprawedlňugjcy sobě sami NB.
wlastně gačo sprawedliwau mzdu zaslau-
žiti na žádný spůsob syce nemůžeme ; wšak
nicméně dospělý člověk nikdy ani prawj Mi-
losti BŮžj osprawedlňugjcy bez Wjry / a bez
wlastnjho přjčiněnj aučastný nebude. Nebo

poněwadž bez Wjry nelze Bohu se ljbiti
 gaž Swatý Pawel wčj k Židům w II. kapit.
 w. 6. Musyt owšsem y Wjra nasse / y vlastnj
 wüle nassy k Bohu obráčenj k dosaženj pra-
 wého osprawedlněnj potřebné býti / wšak ne
 tať / gaťoby Wjra / a to nasse k Bohu obráčenj /
 gaťož prawá a vlastnj zásluha Osprawedl-
 něnj předcházela / gaťobychom my za Wjru /
 a přjčiněnj nasse prwnj Milost Božj ospra-
 wedlnugjcy / co mzdu sprawedliwau od Bo-
 ha dosáhnutí měli ; Týbrž Wjra / a vlastnj
 nasse přjčiněnj potřebné gest k nassemu Ospra-
 wedlněnj / gaťo dispositio nebolizto připra-
 wa / nástrog / & conditio , a wegminka / bez
 které Bůh žádnému dospělému Osprawedl-
 něnj vdělití nechce. Tak / a ne gináč z pau-
 hé Milosti bez nassy vlastnj zásluby prwnj
 Milosti BŮžj nabýwáme. Tak a ne gináč
 slowa Swatého Pawla k Řjžmanům w II.
 kap. w. 6. Kdežto wčj / že z paubé Milosti
 Krystowé osprawedlněnj býwáme / y ona slo-
 wa k Židům w II. kap. w. 6. se stownawagj /
 kdežto pišse : že žádný nemůž Bohu se zaljbi-
 ti / pročez ani osprawedlněn býti / leč šrze Wj-
 ru. Když pať my giž tať prwnjm Osprawes-
 dlněnjm šrze paubau Milost Krystowau
 obdařeni gsme / žádná pochybnost negnj / že
 my / ne syce nassy vlastnj mocý / a přirozenau

sylan/ ale s tauž Milosti ospravedlnugjey/ a
 strze nj / strze dobré a ctnostné skutky dálsšy
 a dálsšy rozhogněnj Milosti BŮžj/ a Sláwy
 věčné/ gažož y giné Dary Božské sobě wla-
 stně zaslaužiti můžeme. Tak že Bůh napo-
 tom spravedliwau mzdu podle skutkůw / a
 zaslauženj gednoho každého nám hogně od-
 placuge. Wšak wšedka ta nasse dostate-
 čnost negnj z nás/ale z Krysta. Gaž hog-
 něgi to wšse na den Třowého Léta dočázano
 gest. Saused. Vbohý obecný Lid / buď
 Bohu žel ! w té wěcy se bjdně podwozuge.
 Saráč. Gest arcy čeho želeti/ ale běda tém
 kterj to činj ! III. Gest tolikěz obyčeg gich
 kázati a psáti/že w Papežstwuw wjce o Ustá-
 nowenjch a smysllinkách Lidstjých/ než o Slo-
 wuw BŮžjm a Ewangeliuw se smeysslj. Což
 gest pauhý a hmotný Klam/ a nám Katholiz-
 čjým nikdy do Aust/ nikdy do Pera nepřisslo.
 Myť také gsme wynauceni z Skutkůw Aposst-
 Ka. 5.w.29. Že wjce poslauchati slussj Bo-
 ha než Lidj. Ale wedlé toho tolikěz wjme
 z Ewangeliuw Swatého Matausse Kap. 18.
 Kdo Cjrkwe neposlechne/že má býti ga-
 ťo Pohan a zgewný Hřissnj. My Cjrk-
 we poslaucháme/ proto že Krystus Pán tak
 poručil/ a že Cjrkew Ustanowenj swá Ewan-
 gelium nitoli nepředstawuge / nýbrž mocj
 Swa-

Swatého Ewangeliu ge wydáwa a nařizuge. IV. Gať nás křiwě w tom/ gaťoby-
 chom Swatě Božstau Cti wzywali / Wečeři
 Páně wjimali/ též gaťoby Římský Papež An-
 tykryst byl/ rč. sstrassugj/ tomu gste giž weyffe
 na swém místě obšyrně wyrozuměli. Mo-
 hlbych syce takowých wěcý/ w nichž se nám od
 Protiwjškůw nassých/ z paubé zlosti / násylj a
 bezprávj děge / mnohém wjce prokazati /
 wšsať při těchto příkladjch pro krátkost zane-
 chám. Saused. Mné chwála Bohu skusse-
 nj s Dostatkem wynaucilo/ že negnj sspatný a
 ničemný začátek k pravé Wjře / kdýž se po-
 malu poznáwa a pochopuge / kterať mnoho
 Bludůw Katolicým sfalessně a křiwě se při-
 čítá/ a že Batholictj daleko gináť wj / nežli
 Netatolictj o nich roztrussugj. Farář. Ta-
 kowého skussenj wšsycni ti snadně nabýti mo-
 hau/ kterežj pravým a w přjmným Srdcem / a
 z opravdowé žádosti Prawdy Katolicé Kni-
 hy čisti/ Kázanj slyšeti/ aneb přátelšským roz-
 mlawánjm w lásce a rozssassnosti (gaťž
 gsme my po ten čas wčinili) přjtomnj býti
 chtěgj/ takowý welmi rychle pozná a srozumj/
 že Katolicé Wjře Křiwda a Bezprávj se dě-
 ge ; z toho slussně dotčené neprawdomluwné
 Utrhače sobě zossklijw/ a tim lepššý Náklon-
 nost k Katolicé samo-spasitelné Wjře mj-

ti bude. A toho gest wysoce Osvjcený Cyr-
 kewnj Včitel Swatý Augustýn w vlastnj
 Osobě skusyl/y k swému velikémužysku přive-
 dl. Nebo když gest swá mladá Léta mezy
 Manychey/genž ho strz podwodné swé lisánj/
 a hanebné lživé smyslinky / kterýmiž Katoli-
 cké Wjře vtrhali/k sobě přiwábili/rč. za dlau-
 hý čas trawil ; naposledy strze pilná čtánj
 Katolických Kněh / též častégssý nawstěwo-
 wánj a poslauchánj Swatého Ambrože Bi-
 skupa tať daleko přissel / že gest Manycheowé
 Lži postihl / a o Katolické Wjře mnohém le-
 pssý Donněnj a Smyslenj mjtí začal/ gaťž
 týž Swatý Augustýn o sobě sám wyznáwá
 lib. 6. Confess. cap. 11. kdež dj: **Weliká Naz-
 děge se zastkwěla: Katoličtj nevěj toho/
 co gsme my se domnjwali / a falešně sstrá-
 frowali. Osadnj. Wprawdě nám se toho/
 co swatému Augustýnowi dostáwá. A gest
 arcy weliká Milost Božj/za kterauž my gemu
 srdečné děkugeme. Nad to Wassý Welebno-
 sti rukau dánjm přisljbugeme/že kdykoliw po-
 raučeti ráčjte y weřegným wyznánjm Ržjm-
 sfo:Katolické Wjry celému Swětu oznámiti
 chceme/ kterať w též samo-spasytedlné Wjře
 wpewněnj/w nj až do skonánj setrwať / a od
 nj žádnau Nekatolických Podwodnjků po-
 brůžkau neb wegsmešsem se odstrassyti/ ani**
 od:

Registrjř.

odstaupiti nechceme. Farář. Te DEUM
laudamus. Osadnj/ a Sausedj. Te Do-
minum confitemur.

Registrjř prvni/ dle kte- rého Swátečnj Kžeči/ k Ne- dělnjm sřokowati se mohau.

W Neděli 1. Adwentnj S. Pawel k Křjm.
w k. 13. w. 12. odkuzuge nás od skutku temno-
sti ; pročez čtj wegklad w Auterý Swatos-
dussnj / o počautném bludných kněh vkrý-
wánj / od těch slow : Čženář. Welebný
Pane y mně/ y Almaře/ zč. až do těch slow :
řwau vbohau dussy podwádjte List. 440.

W Neděli 2. Adwent. S. Pawel k Křjma.
w k. 15. w. 4. Pjřmo swaté wychwaluge ; slu-
řřná tehdy wěc bude/ abychom poznali : zdaž
v Katoliku neb Ewangeliku čisté / prawé /
a nezřřalřřowané Pjřmo se nacházý / o čemž čtj
wegklad na den S° Jozessa/ w listu 229.

W Neděli 3. Adwentnj : řdyž S. Pawel/
k Filip. w k. 4. w. 6. žádá/ aby prozby nasse
známj byly Bohu/ otázla powřřati může/ zdaž
prozby a wolánj nasse k swatým zemřelým /
gim známe / a nám vřřitečné býti mohau ? oř

Registří

čemž čtj wegklad na den Nawssstiwenj Panny
MARIE/w listu 534.

W Neděli 4. Adwentnj zapowjda S. Pa-
wel w 1. Kor. w k. 4. w. 5. saudjti bližnjho ;
pročez čtj wegklad na den Swatých Filipa a
Jakuba/kdežto se dokazuge/že starššých swých/
byťby oni newědomé s bludnau wjrau někdy
podwedeni byli/odsuzowati nemáme/list 351.

W Neděli mezy Ochtáb. Narozenj Krysta
Pána S. Pawel k Gal. w k. 4. w. 2. gedná o
Poručnjcých/a Spráwčých. Pročez čtj o po-
sławpnosti neywššých Spráwciú Cýrkew-
njch wegklad na den Swatého Jakuba
Wětššého/list 582.

W Nedě. 2. po Narozenj Páně: Epistola
se beře z předesslé Neděle; Pročez rozděl so-
bé předesslý wegklad na dwa djly/list 597.

W Neděli 1. po SS. Třech Králjch S.
Pawel k Řjm. w k. 12. w. 5. wyprawuge
kterak my wššyckni w Cýrkwi gedno tělo gsme
w Krystu / čtj o tom podstatné nawčenj na
den Nowého Léta při koncy wegkladu / od
těch slow: Že pak Krystowému zaslauženj
na žádný spůsob čest se nevgjmá / až do
konce/list 161.

W Neděli 2. po SS. Třech Králjch S.
Pawel/když k Řjm. w k. 12. w. 6. 7. 8. Au-
řad proroků/Včitelů/ slúžebnjků Cýrkewnjch
wys

První.

wypisuge / wážnost SS. Otců/ a starých V:
čitelů Cyrkewnjch nám poraučj; o čemž čti
wegklad na Den na Tebe Wzetj **PATRICK**
MARKE/list 635.

W Neděli 3. po SS. Třech Králjch naz:
pomjná nás swatý Pawel w též kapit. w. 16.
Abychom nebyli opatrnj sami v sebe/ to gest:
abychom sobě sami se nez dali příliš maudčj;
pročež čti o tom wegklad w Ponděli Weliz:
konočnj od začátku až do těch slow: k pře:
hlidnutj odewzdáte/ list 291.

W Neděli 4. po SS. Třech Králjch k Lá:
sce bližnjho nás wzbuzuge S. Pawel / w též
Epist. k. 13. w. 8. Pročež čti o též Lásce weg:
klad w Auterý Swatoduffnj od těch slow:
Prosým za dowolenj Welebného Pána/
až do těch slow: nepodpalowal. list 447.

W Neděli 5. po SS. Třech Králjch chce
S. Pawel Koloss. w k. 3. w. 16. aby slowo
Krystowo w nás přebýwalo; pročež čti dále
legi až do konce o bludném čtenj obssyrný
wegklad w Auterý Swatoduffnj: od těch
slow: celé srdce mé/ list 452.

W Neděli 6. po SS. Třech Králjch těšj
swatý Pawel k Thesfal. w 1. Epist. w k. 1.
w. 6. w zármutku postawené Křestane; pro:
čež čti o tom wegklad na den swatého Wog:
těcha/ list 340.

Registrijt

W Dewitnjt pisse S. Pawel w 1. Korin. w
Ě. 9. a 10. w. 5. že mnozý z Otců nassých nelje
bili se Bohu ; pročez čti wegklad na den O-
brácenj S° Pawla/Ědežto se dokazuge/že wje-
ru negnj wždy bezpečné od Rodičů a star-
ššých děditi/ list 186.

W Nedeli 1. po Dewitnjtu/Ědyž S. Pawel
w 2. Kor. w Ě. 11. a 12. wypisuge že gest vffel
před protiwenstwjm Damascenského Wla-
daře ; wycuge nás/zdaž/a ěteraě w čas pro-
tiwenstwj s wjeau prawau se strýwati má-
me ; pročez čti o tom wegklad na den swatě-
ho Jana Nepomuckého od těch slow : Ědyž
Welebný Pane/ až do konce/list 388.

W Nedelj 2. po Dewitnjtu/ S. Pawel w
1. Korin. w Ě. 13. nadewšsecko wynássý lásku ;
čti o ni obššyrnau řeč na den Nowého Léta/
až do těch slow : že paě Krystowému za-
slauženj/2ě. list 136.

W Nedeli 1. Postnj S. Pawel w 2. Korin.
w Ě. 6. w. 1. napomjná nás/abychom Milosti
Božj nadarmo nepřigjmali ; čti o tom weg-
klad na den swaté Kateřiny/ list 859.

W Nedeli 2. Postnj zwěstuge nám swatý
Pawel w 1. Ě Tesfal. w Ě. 4. w. 3. že wíle Bo-
žj gest poswěcenj nasse / bychom ě prawě
Swátosti čelili : pročez čti o té Swátosti
wegklad na den Početj P. Marye/ list 46.

W Nes

První.

W Neděli 3. Postnj dáwa nám wegstrahu
S. Pawel k Efez. w k. 5. w. 6. Abychom se
nedali swáděti marným a bludným poku-
snjm včenjm ; čti o tom wegklad na den S°
Wjta/list 482.

W Neděli 4. Postnj S. Pawel k Gala. w
k. 4. w. 29. včj / že co se rodj dle těla / protis-
wj se narozenému dle ducha ; pročez o tom
čti wegklad w Ponděli Welikonočnj od těch
slow : Čtenář. Už se pravdu přiznám/
až do konce/list 298.

W Neděli 5. Postnj S. Pawel k Židům w
k. 9. w. 14. o křwj Krystowé swědcj : že ona
wycištuge swědomj nasse ; což kterať se šrze
sautromnj Spowěd dege/čti wegklad na den
S° Michala Arch:Angela/list 748.

W Neděli Kwětnau S. Pawel k Fili. w k.
2. w. 10. a 11. wypisuge / kterať Krystus s
smrti swau zaslauzil : aby odewssech Národ-
dů ctěn a zweleben byl/což gať gest se w obrá-
cenj národu vyplnilo / čti wegklad na den
swatých Třech Králů až do těch slow : po-
malu se rozmnožowalo/list 168.

Na Den Slawný Wzkřissenj Páně swatý
Pawel w 1. kor. w k. 5. w. 7. o Oběti weliko-
nočnjho Beránka Krysta zmjntu činj / čti o
témž Beránku wegklad na weliký Pátek/
list 277.

W Nes

Registřík.

W Neděli Průvodní S. Jan w 1. Epist. w ř. 5. od w. 4. welice wychwaluge wjru w Krysta Gřesse; zdaž ale dosti gest k spasení toliko w Krysta wěriti; čti o tom wegklad na den swatého Ondřege Aposst. list 2.

W Neděli 2. po Weliké Tocy S. Petr w 1. Epist. w ř. 2. w. 25. činj zmjntku o Pastýři a Biskupu dussy nassych Krystu/ že téhož Pastýře Naměstkové gsau Řjmssti Biskupové / dokazuge wegklad na den S° Martina Biskupa/ list 806.

W Neděli 3. po Weliké Tocy swatý Petr w témž místě w 16. a 18. tupj swobodu swé wolnosti; abychom Bohu y wsseliké Wrchnosti služebně poslauchali/nás wzbuzuge/o čemž čti wegklad na den S° Tomáše Aposstola od těch slow Pane Čtenáři gste mně dlužen/ až do konce/ list 72.

W Neděli 4. po Weliké Tocy S. Jakub w ř. 1. w. 19. a 21. k tomu nás wede/ abychom byli rychli k slyssenj; abychom slowo spasytedlné / ne bludné přigjmali; čti o knihách bludných wegklad w Auterý Weliko: list 314.

W Neděli 5. po Weliké Tocy w též Epist. a ř. w. 22. netoliko k poslauchánj; ale y k skutečnému Zákonu Páně plněnj wzbuzovánj býwáme; čti o tom wegklad na den swatého Prokopa/ list 549.

W Ne:

První.

W Neděli 6. po Veliké Nocy swatý Petr
w 1. Epist. w k. 4. w. 8. dj/ že láska přikryš
wá množstwj hříchů; o lásce čti na den swaté
Máry Magdaleny/ list 563.

Na Den Selsánj Ducha swatého gedná se
o rozličnosti Sazykůw w skut: Aposst: w k. 2.
od w. 3. proč se některé Swátosti w latinště
řeči posluhugj: čti wegklad na den swatého
Bartolomége Aposstola/ list 656.

W Neděli 1. po swatém Duchu S. Jan
w 1. Epist. w k. 4. w. 12. pisse/ že Boha zá-
dný newiděl; kterať w Boha bezpečné wě-
řiti máme; ačkoliw sme ho nikdy newiděli:
ani k nám austně mluwicýho neslysseli: wy-
nauciti se můžeme z obssýrné předmluwy kni-
žky této: až do těch slow: Prawdē nás
wyočuge/ fol. I.

W Neděli 2. po swatém Duchu w též E-
pist: w k. 3. w. 16. pisse swatý Jan/ že Syn
Božj dussy swau dal za nás/ což se netoliko o
Smrti Krjže/ ale y o Wečeři Páně rozuměti
má; pročez čti o Wečeři Páně wegklad w
Zelený Čtwtetek/ list 263.

W Neděli 3. po swatém Duchu y S° Pe-
tra w 1. Epist: w k. 5. w. 8. w Protiwjšk-
wi šablu/ hledagjčým záhubu nassy/ podwo-
dnj Kacyřowé se wyobrazugj; pročez čti o
nich wegklad na den S° Wácslawa/ list 733.

W Ne

Registrijt

W Neděli 4. Po swatém Duchu: abychom od porušené Služby Boží: od marné a bludné wjry/ o které swatý Pawel k Říjm: w k. 8. w 20. a 21. zmjnkú činj / wyswobozeni byli/ čtáme wegklad na den swatých Ssymona a Judy/ list 773.

W Neděli 5. Po swatém Duchu S. Petr w 1. Epistt: w k. 3. w. 10. Spráwu dáwá/ že kdo chce žiwota dogiti / listi a lži warowati se má; o čemž čti začátek wegkladu na den swatého Jana Nepomuckého/ až do těch slow: wywržena owce gsy/ list 360.

W Neděli 6. Po swatém Duchu S. Pawel k Říjm: w k. 6. w. 9. swědcj/ že Krystus wjc nevmjrá; pročez že žiwého wzkrjsseného Krysta s tělem y s křwj pod gednan spůsobau přigjname / čti na den Wstaupenj Pápné/ list 398.

W Neděli 7. Po swatém Duchu S. Pawel w též Epistt. a kap: w. 19. gedná o warowánj wsseliké nesseslechetnosti; o čemž čti dálegi na den S^o Tomáše od začátku až do těch slow: nebudu konečně Luteryánem/ list 62.

W Neděli 8. Po swatém Duchu S. Pawel k Říjm. w k. 8. od w. 12. mrtwenj těla k spasenj potřebné býti wyswědcuge; o čemž čti weyklad na den žwěsto: p. Marye/ list 250.

W Ne

První.

W Neděli 9. Po swatém Duchu S. Pawel w 1. Korynt. w k. 10. w. 7. Zapowjda Modlářstwj ; pročez abychom wystaumali / zdaž Katolictj Modlářj gsau / když swaté zemřelé wzywagj : přectěme sobě wegklad na den swatých Petra a Pawla až do těch slow : raděgi rozmnožuge / list 525.

W Neděli 10. Po swatém Duchu / činj zase o Modlách zmjntu S. Pawel w též Epistt: w k. 12. w. 2. Pročez ostatek wegkladu na den SS. Petra a Pawla sobě přectěme od těch slow : negnili wětššy čest až do konce / list 530.

W Neděli 11. Po swatém Duchu S. Pawel w též Epistt: w k. 15. w. 3. oznamuge / že to Ewangeliium káže / které se wynavčil od Krysta ; z čehož nasleduge / že pravé včenj až k Krystu se wztahowati má ; o čemž čti na den swatého Matěge / list 215.

W Neděli 12. Po swatém Duchu S. Pawel w 2. Korynt. w k. 3. w. 6. včj / že ne samau literau : ale y Duchem Božjm / buď pišebně / neb šrže Cýrkew aušně nám mluwicým sprawowati se máme ; pročez čti o nepšaném Slowu Božjm wegklad na den S° Jana Křtitele / list 505.

W Neděli 13. Po swatém Duchu S. Pawel k Gal: w k. 3. w. 16. připomjna Abrahaz
haz

Registří

hamové zašibenj / kteréz při obrácenj Ná-
rodů k wjře Katolické se vyplnilo ; pročez
čti o tom opět wegklad na den swatých Třech
Bráří / od těch slow : že gsau pohané / až do
konce / list 176.

W Neděli 14. Po swatém Duchu S. Pa-
wel k Gal: w k. 5. w. 20. swáry/různice/roty
a rozličné sekty nasledujcý lidé od Brálow-
stwj Božjho wylučuge ; pročez čti o gednotě
Cyrkwe wegklad na den Mladátek / list 124.

W Neděli 15. Po swatém Duchu S. Pa-
wel w 6. k. Gal: w. 7. hrozý / že Bůh posmj-
wán a podweden býti nemůže ; pročez čti o
Pokrytých Katolických wegklad na den S^o
Jana Nepomuckého od těch slow : aniz ta-
kowý smradlawj kozlowé / až do těch slow :
wegstupcých škrotil / list 366.

W Neděli 16. Po swatém Duchu S. Pa-
wel k Efez: w k. 3. w. 21. swědčj / že Krystus
má sláwu w Cyrkwi po wšfecky wěky wěkúw ;
z čehož patrné následuge : že Cyrkew nikdy
zblauditi nemohla / o čemž čti Předmluwu /
od těch slow : wšsať se wššým tím / list XVIII.

W Neděli 17. Po swatém Duchu wčjme se
z Epist: S^o Pawla k Efez: w k. 4. w. 5.
že gačo geden gest Bůh : tať y we wšfech nás/
we wšfech djlech swěta gedna wjra býti má ;
pro:

První.

pročež o všeobecnosti Církyvce čti wegklad
na den S° Matausse/ list 692.

W Neděli 18. po S. Duchu S. Pawel w
I. Epist: Korynt: w kap: 1. w. 7. Prawj / že
wssyčni očekáwáme na žgwenj Pána na
šeho SŁzisse Krysta. Že pať žádnému s ga
snau twáři swau se nezgewj Krystus/ leč to
mu: kdo bezewšy Auhony a Poskwrny hřj
chu nalezen bude / přečtáme sobě wegklad o
Wcistcy : na den Wcistowánj Panny Ma
rye/ list 194.

W Neděli 19. po S. Duchu Swatý Pa
wel k Efez: w kap. 4. w. 25. welj odložiti lež/
a přidržeti se prawdy ; čti o prawé Wjře
wegklad na den swaté Panny a Mučedlnjce
Barbory/ list 15.

W Neděli 20. po S. Duchu S. Pawel k
Efez: w kap: 5. w. 21. k pořádné poddanno
sti a poslussnosti wzbuzuge ; čti wegklad na
den S° Wawřjnce / kdež se dokazuge / že
Wrchnost poddané k prawé Wjře doháněti
může/ a má/ list 609.

W Neděli 21. po S. Duchu poněwadž
S. Pawel k Efez: w kap. 6. w. 16. chce/ aby
chom wssyčni/ sstjtem Wjry zaopatření byli/
slussna wěc gest : abychom sobě připamato
wali/ co spasytelné wěřiti máme ; o čemž čti
wegklad na den S° Mikulasse Bisk: list 28.

S b b

W Nes

Registrj

W Neděli 22. po S. Duchu S. Pawel k
Silip: w kap: 1. w. 6. ponawrhuge / že včenj
od Krysta / a swatých Apofftolim začaté / až k
nám se wztahowati / až do Saudného Dne
trwati má ; čti o tom wegklad na den Nas
rozenj p. Marye. 670.

W Neděli 23. po S. Duchu S. Pawel k
Silip. w kap. 3. a 4. když k gednotě Wjry wzbue
zuge / zmjntu S° Klimenta činj ; Pročez čti
o též gednotě wegklad na den S° Klimenta
ta / list 830.

W Neděli 24. po S. Duchu S. Pawel
Kolof. w kap. 1. w. 12. rozmlawá o přestá
stném Losu Swatých Wywolených BŮžjch ;
ku kterémuž abychom se dostati mohli / přes
čtíme sobě wegklad na den Wssech Swas
tých / list 794.

Registrj druhý wssech wěch w této Knize obsa žených.

Apofftolowé.

Wzrační Apofftolowé Czeské a Německé
Země 677. Nekatolictj Wčitelowé /
Půwod a Powolání swé až k Apofftolim
wzta

Drubh.

wztahowati nemohau 677. Proč některý
wzáctněššý Luteryáni Wečeři přigjmati
nechtj/ leč od toho Praedytanta/ který někdy
Katolickým Knězem byl? 684. Kdo w ges
dnom článku Wjry blauidj negnj Aposstol od
BOha poslaný ; proč na geho včenj žádný
se bezpečně zakládati nemůže 486. Nečas
tolictj s Swatými Aposstoli a s Swatýmš
Otcy žiwě se honoš/ gažoby po gegich strane
byli 556. Prawá Cýrkew aby Aposstolstau
se prokázala / včenj a Vcitelé swé až k Apos
stolům wztahowati má 222. 669. Wlast
nost a znamenj Cýrkwe prawé Aposstolské
672. Biskupowé Česstj swé postánj a pos
klaupnost až k S. Petrowi snadno provezté
mohau 673.

Bližnj.

Bližnjho wegstupky komu tagiti / a komu
čarati přísluššý? 364.

Cýrkew.

Kdo w Cýrkwi Katolické negnj/bytby krew
pro Krysta wylil / k Spasenj nepřigde
44. 632. Cýrkew prawá/ Katolická/to gest
Wsseobecná slauti a skutkem býti má 215.
Sama Řjmská Cýrkew gméno Katolické zas
sluhuge 216. Cýrkewnj služebnjcy moc swau
od Aposstolů / a konečně od sameho Krysta
posklaupně provezti magj 222. 669. Cýrk

Registřík

čewnj Příkladanj magj základ w Příkladanj
Božijn 256. Cýrkew může Křesťanskému lis
du/gisté Příkladanj pod těžkým hříchem vloz
žiti 256. Swátečnj dnj slusně od Cýrkwe
se načizugj 256. Cýrkew Mohutská/gakož y
Česťá Katolická prw s ni spogená/w wčenj
swém/ které od Aposstola S^o Petra šrže S^o
Materna přigala / ažpodnes trwá bezewšy
proměny 675. Prawá Cýrkew Křystowa
má býti Wsseobecná 692. Co gest to Wsse
obecnau býti? 693. 703. Gměno Wsseobec
cné Cýrkwe gest obrana a paweza proti Ka
cýřské wzteklosti 696. Gměno Wsseobecné
Cýrkwe falesně sobě Dekatolictj přiosobu
gj 698. Tasse Cýrkew y od protivnjtů
Katolická se gmenuge 698. Že Cýrkew Kry
stowa po wšsem Swětě rozššyřena býti má/
hogné z Pissna Swatého Swatj Otcowé
dokazugj 705. Prawá Cýrkew Křystowa
nemůže škrýta býti 780. XXX. Cýrkew s
Swatými Aposstoly začatá/ nikdy klesnauti/
aniž se změniti nemohla 844. XIX. Cýr
kew prawá Křystowa wždy widitedlná býti
má 846. Z Cýrkwe wyobcowaný dáblu gest
odewzdaný 423. Ustanowenj lidské zapo
wjdá Bůh / které marné neb škodliwé gest/
ne pať wžitečné a spasytedlné 517. Kterať
se poznati může / že některá Ustanowenj Cýr
kew

Druhý.

řewnj od Swatých Aposstolůw / a konečné od
samého Boha pochází 519. Církev Swa-
tá dlé Zaslíbenj BŮžjho zblauditi nemůže/
řdyž některého zemřelého Křestana za swa-
tého prohlásuge 545. Mimo Církeve spa-
senu býti nelze XXXVIII. 829. Kdo wěřj
w Krysta/a Církwj se protiwj/ samému Kry-
stu odporuge XVI. XVII.

Dobrj skutkové.

Dobrj skutkové k Spasenj potřebnj gsau/
wšak šrzeně/ ani šrze Zásluhy a zado-
stivčinenj nasse nečinj se žádná wgná přes
drahé Zásluze/ a hognému Wykaupenj Syna
BŮžjho 136. Některé skutky Starého Zás-
lona ku příkladu Obrjzku 12. Swatý Pawel
gačo nepotřebné k Spasenj zawrhowal 144.

Duch Swatý.

Duch S. negnj přislíbený tač wšsem obzwlá-
štnjm wěřjčjm/žeby žádný z nichzblauditi
nemohl; nýbrž wšeobecně Církwj 36. Duch
S. přebýwati nemůže w srdcy toho člowěka/
genž bludné knihy zatwrzelené zadržuge 435.

Exulantowe Česstj.

Exulantůw Česstých škodné a darebné do-
Kragin Kekatolicých taulánj 346.

Gednota.

Gednosworné Včenj prawé Církeve zna-
menj gest 123. 832. Gednoswornost w

Registr

článcích Wjry v samých Katolíkú se nachází 127. 834. 855. Co nyní včj naše Církev / to též první Otcové věřili a učili / dle svědectví odporníků našich 835. Právě Církev dokonala jednotu mjeti má 827. Kristus v Swatý Pawel k pravé jednotě Wjry nás wzbuzuj II, III.

Hus.

Jana Husa Včenj patrně falešné gest 76.
Bacýřstvo.

Přehled wšeho Bacýřstwa půwod gest 500.

Balwin.

Jana Balwina neshledné Včenj 73. život 75. w hlavních článkách odporne a nestálého Včenj 490.

Katolické Náboženstwj.

Katolické Náboženstwj strze Spowěd / za dostivčinenj / Očistec 2c. bázni BŮžj plosdj / a hřichy přerhuj 53. Katolické Náboženstwj aukau cestu k Spasenj vřazuge / wšak negnj tak těžké / gaž ge Ewangelictj maluj 250. Křesťan / a Katolík negnj gzdna wěc 695. Srdnaté Rozmyslenj k Katolickému Náboženstwj potřebné gest 793. Žlj Katolíkowé své vlastnj swéwolnosti zlost swau přičjstati magj / ne pať Včenj Katolické

Druhý.

mu 565. Proč sprostj nekatolictj welice se hrozý katolického Náboženstwj? 860. Katolické Včenj negnj bludné a sľowu BŮžj mu protivné / gaž ge křiwé nekatolictj obzwinugj 868. až do konce.

Knihy.

Knihy tjm samým dobré negsau/že po staršých pozůstaly 299. Jan Hus strze čtenj bludných kněh byl natažený 308. Knihy bludné kacyřstwo w Czechách roztrausyli 308. Knihy bludné gsau podobné málomocnému oděwu 318. Sřtorepinám mořským 328. Sladštemu s gedem znižhanému pokrnu 332. Bludných Kněh máme se wjc warowati než samých Arcy : Kacyřim 319. Knihy bludné zázračným ohněm gsau spálené 323. Přisljbugi Vmēnj na spůsob Hada 326. Lepššý gest sprostomluwná katolických kněh prawda / nežli kacyřských krasomluwný podwod a lež 336. Kněh bludných máme se sprostiti / byčby w nich mnohá dobrá naučenj se obsahowala 337. Knihy bludné pod zatracenjm wěčným zapowjda Bůh prawem přisrozeným 413. prawem BŮžšým od sebe ustanoweným 414. Strze Duchownj Wrchnost 415. Strze swatý Otce 415. Strze Snēmj Cýrkewnj 416. Strze Swětškau Wrchnost 428. W kladbě Cýrkewnj postaz

Registr

wený/ a z Cýrkwe wyobcowaný gest/ kdo kni-
hy bludné v sebe neb v giného zadržuje 418.
Kdo ge k zachowánj přigjma rč. 419. Kdo
wjc takowau kladbau pro knihy bludné obtj-
žen gest? 419. Knihy bludné zadržowati/
wětšj hrjch gest/ než celý Roč w Pátek a w
Sobotu maso gisti 421. Kdo dobré y blu-
dné knihy zatwzrelé zachowáwá / k Spasenj
přigjti nemůže 431. Časné škody zadržu-
gjcých bludné knihy 436. Časné štěstí a
bohatstwj gegich gest znamenj zatracenj wě-
čného 438. Zapjratí a skrywati knihy swé
před Duchownj Wrchnosti / gest Krystu a
Słowu BŮžjmu se protiwiti 441. Kdo kni-
hy bludné ginému pučuge/ prodáwá/ odkazu-
ge/ mimo wěčného zatracenj dusse swé / též
k odpowjdanj na Saudu BŮžjmu na sebe
wwaluge 448. Žádná hanba negnj bludné
knihy galkolim dlawho zadržené / w přjmně
Duchownjmu Spráwcy odewzdati 454.
Anobrž gest Herolická Čtnost k Spasenj po-
třebna 454. Trestu žádného obáwati se
nemá / kdo Duchownjmu Spráwcy důwěrně
zlé knihy odwádj 455. Ohled a Pomluwa
lidská nemá žádného w přjmně Krysta milu-
gjcého odstrassyti od odewzdánj bludných
kněh 457. Kdo knihu kacyřskau prw zach-
wanau Duchownjmu odewzdáwá/nemá tím
samým

Druhý.

Samým za kacyře držán býti 459. První křesťané knihy bludné Apostolům donášeli / a veřejně páli 460. Horlivá wegstra: ha k těm genž bludné knihy zadržugi 462.

Královstwj Nebeské.

Královstwj Nebeského austau cestau / a pracně dogjti máme 55. 254.

Luther.

Martina Luthera neschetné Včenj 73. Život jeho se wypisuge 74. Luthera w hlavnjch článkách odporne a nestalé Včenj 490. Proti dobrým skutkům pohoršlivé a hanebné 554. Jeho pegcha a giné neřešti 569.

Mše Swatá.

Mšy Swatou sném Nicenský potwrzuge 114. Mšy Swatou prvotnj Cýrkew wykonawala 841. Diábel naučil Luthera Mšy Swatou tupiti 843.

Katoličtj.

Katoličtj dáwno zawržená Včenj obnowugj 742. 839. 841. Odpornicy našy gsau nowj / žádné pořádné poslušnosti / ani naležitěho powolánj nemagj 773. Podstatné přjčiny proč každý Katolického Náboženstwj se spustiti a odrjškati má 801. Wjry Katolické swoboda v nasledownjku swých ohavné neschetnosti / v wěřjých pať křesťanů

Registrje

stanů osšklivost plodj 563. Zlj Tekatolice-
kove zlost swau / netoliko sobe ; ale y Wjře
swé přičtati mohau 565. Galowý austro
Luteryánůw gest : že ne w Lutera / nýbrž w
Krysta wěřj 651. Tekatolictj Hlasatelowé
šziwé a křiwé w mnohých věcech katolickému
Náboženstwj vtrhugj 861.

Neswornost.

EWangelikůw w Wegkladu Pjsma neswor-
nost dokazuge / že prawého Gruntu Wjry
nemagj 32. Neswornost a Různice gest
stará kacyřůw vlastnost 850. Neswornost
a Rozepře dnešních Tekatoliků 852. V Nes-
katoliků negnj žádného pewného a stálého
Gruntu / nýbrž welká rozdičnost w Včenj :
žádná prawá Regule neb Prawidlo Wjry /
nýbrž falesš a oklamánj / a starých Kacyřstwj
obnowenj 482. 488. 733.

Očistec.

Očistec Pjsinem Swatým se dokazuge 194.
Obcowánj Swatých a Láška křesťanstá
k tomu nás wede / abychom se za mrtwé mo-
dlili 203. Modlenj za Mrtwé od swatých
Apostolůw poručené gest 204. Sméno O-
čistce v swatých Otců se nacházý 206. Třes-
tj místo věčné po Smrti mimo Tebe a Pe-
kla negnj žádné 210. Wšsedý duše wěřjých
nepřicházý do Očistce 209. Zákon přirozes-

Druhý.

ný k tomu nás vede / abychom se za mrtvé
modlili 212.

Ospravedlnění.

Prvního Ospravedlnění z paubé Milosti
Křstové bez naší vlastní Zásluhy nás
býváme 866. Nicméně k obdržení prvního
Ospravedlnění v dospělého člověka pos-
třebna jest Wjra / a srdečné k BŮhu obráče-
ní / ne jakožto zásluha / ale jako příprava / a
wegminka / bez které Bůh žádnému dospělé-
mu Ospravedlnění vděliti nechce 867.

Papež.

Přewzděný Papeženců / nám Katolíkům
žadnau v gnu nečinj 700. Práva Cyr-
kew widitedlnau Zlawu / to jest : Spráwce
Wsseobecného dle Zřízení Křstového mti
má 806. Moc Sláva a Důstognost Křjma-
ského Biskupa 806. Křstus ta slova : a
na té skále k Petrovi mluwil / a s nimi Petra
za skálu a Zlawu Cyrkwe ustanowil 807. Ač-
koliw Křstus jest neyhlawnégšj skála Cyr-
kwe ; wšak y Petr skrze Milost Křstowau
jest giným spůsobem skála Cyrkwe 810. Aterak
y Wjra Petrová y Petr sám skálau Cyrkwe
jest? 812. Kdy / a kde Křstus celé stádo
Cyrkwe Petrovi swěřil? 815. Sami Od-
porjcy uznáwagj w Cyrkwi potřebu Sprá-
wců Cyrkewnjch 855. Nepřeruffená na

Registrit

Stolicy Petrowé Křimských Biskupů Poslanost / Křimskou Církev pravou dořazu ge 581. Papeř negnj Antyřystem 582. 601. Počet Křimských Biskupů 592. S. Petr w Křimě vsmrčen gest 594. Giný Papeř Anařlétus (genř také giným Gménem Řlétus slaul) byl před Řlimentem ; a giný to gest Anařlétus druhý po Řlimentowi Církev Wsseobecnau spravowal 596. Paubá leř gest / že Jan VIII. ženau spolu a Papeřem byl 597. Papeř řdyby řrže bludné Včenj od Církeve se oddělil / poněwadžby audem ř těř lu přepogeným nebyl / anižby hlawau býti mohl. Pročěř tim saným přestalby Papeřem býti 599. Že Petrowi celá Církev obzwlásřtně od Kryřta ř spravowánj řwěřena gest s řwědectwj swatých Otcůw se potwrzuz ge 817. Wsseřy owce celého Swěta swatému Petrowi řřau řwěřené 818. Rozdřl mezy wyslánjm a auřadem Petrowým a mezy wyslánjm a auřadem giných Swatých Aposřtolůw 819.

Přsmo Swaté.

Wřkládati Přsmo bez Řaddy Duchownjho Spráwce gest nebezpečna wěc 3. Ř Přsmu Swatému starobilý Wsseobecně Církeve wegřlad přiložen býti má 119. Mnohé wěcy wěřj y Řeřatolicy / řteré řřetedlně w Přsmě

Druhý.

Písmě Swatém poznamenané negsau 511. Cýrkew Katolická Slowem BŮžjm porážj a přemáhá kacyře 230. Pismo Swaté dle smyslu Wsseobecné Cýrkwe wykládati se má 232. Wegklad Cýrkwe Swaté ne proti Pismu / nýbrž proti kacyřům wálčj 234. Slowem BŮžjm podwodně kacyřowé swé bludy příkrýwagj 237. Kacyřowé k Slowu BŮžjmu co chtj přidáwagj / a od něho co chtj odnjmagj 240. Katoličtj prawé a nezffalššowané Pismo magj 228. Některá místa Pisma Swatého od Luterá porušená / a zginačená se wyprawugj 239. Celé knihy Pisma S° Luther z Byble wyuustrowal 246. Někatoličtj Pismo Swaté ffalššugj a nectně wykládagj 736. Samé Pismo negnj dostatečné Prawjdo Wjry 495. Méněgi wnitřj Duch gednoho každého 496. Pismo Swaté spolu s wegkladem a s wčenjím Wsseobecné Cýrkwe gisté a bezpečné Prawjdo Wjry gest 501. Pismo Swaté prospjwá k spasenj / ale ne samé 515. Ne taž Byble / gaž kě ffaleššné / negisté a nebezpečné přeloženj Byble od Cýrkwe Swaté se zapowjda 667. Mnohé škody wyplegwagj z toho / že se w Někatoliku wššeka Swoboda každému k čtenj gažekolim Byble zanechawá 668.

Registře
Pohané.

Pohanů obrácení k Římské, Katolické
Církvě/pravé víry znamená gest 168.
Pokřtěnců neb přetvoření Katolíkové.
Wíru spasitelnou žádný bez vblížení du-
še své zapřít nemůže 360. Bezbožní
před světem za spravedlivé se vydávající/
někdy velice zaháněni budou 361. Přes-
tvoření Katolíkové podobni jsou kobyčkám
391. Selmé 367. Smradlavému wegces-
tj 363. Sněhem přikrytému hnogistj 381.
Jsou kegljtřové ďábelstj 363. Slauhowé
ďábelstj 371. Hrobové zblení/hadové a
plémě gestěrcj 381. Pokřtěncům písmo přis-
láne vyhrožuje 374. Pokřtěncůj wywra-
cuje dokonalosti BŮžské 376. Pokřtěnců
Tvář Páně přikrywagi 377. Lež BŮhu
protiwna gest 378. Soudný Den wygewj
pokřtěncůj wsselike 390. Pokřtěnců Tvář
BŮžj nezřj 391.

Protiwensťwj.

Protiwensťwj skrz obrácení k pravé víře
powstale žádného zarmaniti / nýbrž ka-
ždého těšiti má 340.

Přehánka a přísný Trest Kacířůw.

Wěchnost slusně trestá kacíře 386. Pro-
tiwensťwj Kacířůw není klučedlnis-
ctwj 386. Duchownj y Swětšá Wěchnost
poda

Druhý.

poddané své k pravé Wjře doháněti může a má 609. Nekatolictj katolické poddané své mocně k bludům svým dohánj; a katolickáu Cýrkew pomlárwagj / počudž ona poddané své k pravé Wjře přidržuge. 611. Sam Bůh přisným trestem dohánj k pravé Wjře 613. 629. Cýrkew prwnj gestté rostaucý nemohla doháněti mocně Dusse Lidské k Wjře Krystowé; může wssat a má doháněti gsaucý giž rozssyřená / Sláwau a Mocý obdařená 618. Tebyla Krystowa Wúle / aby každému swobodně bylo cokoliw wěřiti 614.

Rod tělesný.

Podlé samého Rodu tělesného nemáme Wjru spravowati 186. XLVI. Rodičowé nemagj děti své Nekatolikům w manželstwo dáwati 348. Katolictj nenutj žádného po obrácenj swém Rodiče odsuzowati 351.

Ržec.

Sprostá prawdu vprjmně přednásegjcy řeč/milegssý býti má nad podezřelau a fortelnau krásomluwnost XLI. Chwalitebně činj Cýrkew katolická/že Služby BŮžj a některé Welebné Swátosti w latinšké řeči přísluhuge 656. Prwnj Cýrkew w kraginách wychodnjch Ržecké a Chaldegské; w západnjch wždy latinšké řeči při Službách BŮžjch

Registří

žich vžívala 657. Kázání a wegklad slova
BŮžho nemá se s nepowědomau řečí před-
kládati 659. Co potřebného gest při Swá-
tostech a Službách BŮžich k porozumění
sprostému lidu/to se od Cýrkwe Swaté w zná-
mé řeči přednáššy 660. Obecnému lidu ne-
gij zapowěděno to wěděti / co se při Služ-
bách BŮžich říká 663. Modlitba s vžitkem
se wykonáwá / bytby řeč gegi modlicým se
nepowědomá byla 664.

Kžehole.

Kžehole S^o Frantisska/ a Kžnácya w ob-
rácení Uarodů obzwláštne štastná 177.
Kozdil některých Kžeholj / a rozepře někte-
rých školnjch Doktorů gednotu a swornost
w článkách Wjry nerussy/ nýbrž gi w podda-
né k Kžjmskému Biskupu poslussnosti zach-
wáwá 856.

Kžjmská Cýrkew.

Proč Katolictj Kžjmsstj slugj 701. Kato-
lickým a Kžjmským býti gedná wěc gest
702. Cýrkwe Kžjmské přednost a starožis-
tnost 585.

Sauditi.

Sauditi bližnjho těžký hřjch gest 351.

Swátosti.

Wšech Swátostech Uekatolikowé gináč
wěj/nežli swatj Aposstolowé 685. Slo-

Drubý.

Slowo BŮži.

Slowo BŮži od Spráwce Cýrkewnjho poslauchati bezpečněgi gest / nežli geg sobě dle vlastnjho vsudku čjsti a wykládati 314. 291. Slowu BŮžjmu netoliko psanému / ale y giným gačýmkoliw gistým spúz sobem nám zgewenemu wěřiti máme 505. Samé Pjśino Swaté psané / Slowu BŮžjmu nepšanému wěřiti welj 509. Prwnj Křestané nepšanému Slowu BŮžjmu wěřili 511. Krystus neporučil Aposstolům Slowo BŮži psáti / ale kázati 512. Sčrže tento text : nepřidáwegte nic k slowu mému / a tēm podobné slowa / newywracuge se Slowo BŮži nepšané 513. Sčrže nepšané slowo BŮži / psané swé přislussné dočonalosti netratj 518. Katoličtj nic proti Slowu BŮžjmu ani proti Krystu neučj 859. Slowo Spráwcůw Cýrkewnjch na Místě BŮžjmu nás wywčugjčých / negnj slowo gegich / ale samého BŮha I. XLVIII.

Sněm Cýrkewnj.

W Sčeobecnej Cýrkewnj Sněmowé Duchem swatým se řidj 103.

Nestálost Ewangelických Včitelů w zawrženj y w wychwalowánj Cýrkewnjch Sněmu 106. Řjmská Cýrkew / gačoz y Biskup Řjmský w sněmjch Cýrkewnjch přednj místo mjst

Registřit

ma III. Snémowé Cyrkewnj od času Apo-
stolských swüg počátek magj 105.

Spowéd.

Sautromnj Spowéd w Zákoné Krysto-
wém základ swüg má 748. 755. Wyznánj
hřichů w starém Zákoné přikázané bylo 750.
Spowéd sautromnj negnj břemeno / nybrž
weliká Milost Tlowého Zákona 750. Gaké
wyznánj hřichů od nás Bůh žádá 751.
Kněz netoliko pokuty/ale y hřichy mocy Bo-
žj odpausstj 758. SS. Otcowé a prwnj křes-
ťtané tegnau spowéd za potřebnau uznáwa-
li 760. Knězj netoliko zwěstugj odpussténj
hřichů/ale y mocý Krystownau odpausstj hř-
chy 766. Wěřegná spowéd od některých
Otců gest zastawená/ale ne tegná 767.

Swatj Otcowé.

SSwédectwjm swatých Otcůw a Učitelů
Cyrkewnjch Katolické Náboženstwj se
potwrzuge 635. Sednomyslné snessenj a
strownánj Otců w článkách Wjry zblauditi
nemůže 637. 639. Kacyřowé spisy swatých
Otcůw zřfalsšugj 638. Učenj swatých Otců
sami kacyřowé wychwalugj 640. Kacyřo-
wé swédectwjm swatých Otcůw pišně zawr-
bugj/a žiwé gim utrhaugj 643.

Swátost.

PRawé Náboženstwjm má k Swátosti žiwo-
ta

Druhý.

ta ať dočkalosti pravé wzbuzowati 49. 62. 549. Ewangelictj newedau k dočkalosti/ činj swobodn k hřessenj/ a žádných prazwých Swatých nemagj 61. Katolické Wjry Swátost lidská sedce k sobě wábj 56. 549. Nepřekladný žiwot některých Duchowných/ Swátost Cýrkwe neruffý 560.

Swatých Wzýwání a Přjmlúwa.

Swatých Wzýwání wžíwala Cýrkwe prazwotnj 114. Swatých Wzýwání neprozítimj se slowu Božjmu 525. S swědectwjm swatých Otcůw se potwrzuge 542. Gestliže swatj žiwotem časným obdařenj mohau se za nás přimlawati v BŮha: pročby nemohli swatj žiwotem wěčným obdařenj a korunau sprawedlnostj ozdobeni? 526. Gediný hlaswnj a vlastnj Prostřednjš gest Krystus/ genž swau vlastnj mocý za nás oroduge; giných ale prostřednjš/ genž ne swau nýbrž Krystowau mocý orodugj/ gest toliš/ kolik swatých na Nebi y na Zemi 531. Swatj w Nebi Prosby nasse slyššý / ne swau přirozenau ale s BŮžškau Mocý 535. Zatracený Boháč widěl potřebu swých Bratru w Pekle 539. Diabel Wzýwání swé slyššý w horaucý prozpasti 540.

Wečeře Páně.

Krystus při poslednj Wečeři nepodáwal
J i i 2 zvlášť

Registr

zvláště pod způsobau Chléba samé Tělo bez Krve / aniž samau Krev pod způsobau Wjna / bez Těla 263. Wjr samá nečinj při Welebné Swátosti Tělo / a Krew Krysta Pána 265. Wečeře Páně taž gažž Krystus přikázal v katoliku se posluhuce 277. Krystus nedáwage dostatečnost Wjna pro wšsedy / nemohl přikázati wšsem / aby wšsydni pod způsobau Wjna Krew geho přigjmali 279. Podstatu žiwot wěčný nám dodáwagjcy / to gest : Tělo a Krew swau poručil Krystus wšsem křestanům požíwati w těch slowech : Pjte z toho wšsydni 281. Gažž y w těch slowech : Nebudeteli giti rč. 286. Blud o nepřítomnosti Těla a Krve Páně při Welebné Swátosti odkud pochází ? 745. Žžádného Textu Pjsna Swatého přikázanj o přigjmánj pod obogi způsobau pro wšsedy přowezti se nemůže 405. Sami Krystus w Emauzých pod gednau způsobau chléba poždáwal Tělo a Krew swau Vcedlnjčkům 405. Gažž y Aposstolowé někdy přwotnjm křestanům 405. Ne wšsedo wšsem gest přikázáno / co gest od Krysta ustanoweno 405. Ani Aposstolům Krystus Tělo a Krew swau pod obogi způsobau nepodáwal při Wečeři ; ale při Wečeři pod způsobau samého chléba / a po wečeři / když ge gíž kněžmi učinil / pod způsobau wjna 406. Sami odpornjcy nassy to
při

Druhý.

Příkázání Krystové : To číte / mnohonásobně přestupugi 407. Ta slova : pite z toho všypčni komu a gakým způsobem řečená byla 409. Starodáwnj Cýrkew Přigjmánj pod obogi nikdy za potřebné / a od Krysta všsem příkázané nevznávala 467. Proč S. Pawel některým pod gednau / některým pod obogi podával? 469. Přigjmánj pod gednau w prvotnj Cýrkwi zapowěděné nebylo 470. W prvotnj Cýrkwi podávala se Wečeře Páně taky pod gednau způsobau 469. Přigjmánj pod obogi za času S^o Lwa Papeže poručeno bylo na čas / k wykročeněnj Kacýřstwa Manyhegského 473. Gestliže Cýrkew tehdaž měla moc poručiti přigjmánj pod obogi / máť y nynj moc poručiti pod gednau 474. Proč Cýrkew slusně přigjmánj pod obogi wyzdwižla 475. Luther přigjmánj pod gednau schwalowal 477. Kteřj Přigjmánj pod obogi všsem příkázané býti saudi / Krysta proti Písmu děl 479. A ne podávalaj žádného Krysta / nýbrž toliko paubý chléb a wjno 480.

Wjra.

Čiti se w Křesťanské Wjře / neywětšj Maudrost / a nevwžitečnégšj Oměnj gest I. Spasytelna wegstraha a horliwé napomenutj k blauidjým od prawé Wjry dšsem XLII.

Neglsřij

Wěřiti toliko w BŮha / neb toliko w Kry-
sta negnj dosti k spasenj IV. VIII. 6. Wěřit-
ti toliko co we 12. Článkách Snessenj Apo-
stolského obsaženo gest / a nic wjc / negnj do-
sti k spasenj 15. Wjru prawau každý také
Pohan poznati může / pokudž dlé Žákona přis-
rozeného žiw gest II. 482. Kdo geden člá-
nek toliko newěřj / bytby ostatnj wšedky wěs-
řil / newěřjčym gest 43. Kdy která kragina
Wjru Křjmskau katolickau přigala 171. W
obrácenj k pravé Wjře žádný ohled lidský
nám překážeti nemá 795. Podstatné přiči-
ny / pro které Nekatoličtj k naššy katolické
Wjře přistaupiti magj 798. Nekatolikowé
wydávagj swědectwj o katolické Wjře / že
spasytedlna gest 354. Wjra bez skutku negnj
spasytedlná 358. Ano gest šabelská 359.
Wjru swau tagiti kdy a kteráš dowoleno gest
379. Za Wjru prawau žádný se styděti
nemá 383. Utjkatj pro Wjru komu / kdy / a
kteráš dowoleno gest 389. Wjra samá bez
Lásky BŮj a našeho spolu-přičiněnj negnj
dostatečná k obdrženj spasenj VI. 564. Ne-
katoličtj lživě nám utrbugj / že o Wjře
nic nadržjme a newčjme 865.

Zázraťy.

Zázraťy prawá wjra potvrzená býti má
80. Zázraťů prawjch / a šfaleššných roz-
djl

Druhý.

djl 86. Žádné Náboženstwj mimo Katolického pravými Zázraťy potvrzeno negnj 92. Včenj Ewangelikůw zázraťů neywjc potřebuge 96. Žádný Zázrať negnj/ že w krátkem čase mnoho lidj Ewangelitskaw Wjru přisgalo / poněwadž tělu lahodné Včenj předstawuge 101. Zázraťowé nepocházy z nás menj šabelského/ale činj se od samého Boha k potvrzenj pravé Wjry 575.

Zdrželiwość.

Zdrželiwość kněžská starobilá gest 114. Půst/ Čiřtotu/ Zdrželiwość a giné dobré skutky starodáwnj Cýrkew w weliké wážnosti měla 552.

Židé.

Židé w Narozeném Krystu Mesyasse poznáti mohli 169.

Wřechno k wětřšý Sláwě BŮžj ; ke Cti a Chwále Neyřwětěgřšý Rodičky BŮžj Sicinské / která w řwém milostiwém Obrazu prwnj Dobrodinj prokázala / řdyž řkrze částé na se wzezřenj/řacýřského Pařtýře řrdce zegřkala ; k počestnosti S^o Antonjns Paduánského/ genž řladiwem řacýřůw řlauti zaslaužil.

Omily.

Omily fakto napravj lastawý Čtenář.

List	Kžádek	Omyl	Čti
75.	20.	Bolescus	Bolsecus
173.	4.	třidcatém	třináctém
268.	26.	těla	tělem
297.	22.	tučné	skryté
366.	11.	co ste	wy gste
382.	23.	Sspanhel	Sspanhel
383.	7.	přetwárené	přetwárené
470	13.	pod gednotau	pod gednau
485.	27.	stkwéli	stkwéli/wěřili/
500.	28.	wjry	wjru
584.	6.	auřadu	auřadu
586.	21.	de Vint.	de Unit.
588.	2.	de Vint.	de Unit.
596.	10.	Petra	Petra wybrán
657.	14.	nemohu	nemohau
672.	24.	Joann. 4. & 6.	Joan. 20. v. 21.
723.	13.	romu	romu
727.	1.	Sdomy	Sodomy
733.	4.	gewnégssý	perwnégssý.

Omilowé w Cyfrách.

Litera Stránka

R	16.	398.	368.
Bb	10.	401.	410.
Oo	8.	900.	600.

Ostatni Omily přiwětíwá a křesťanská
 Pásta Čtenáře snadno napravj a wpmiluwj.